

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

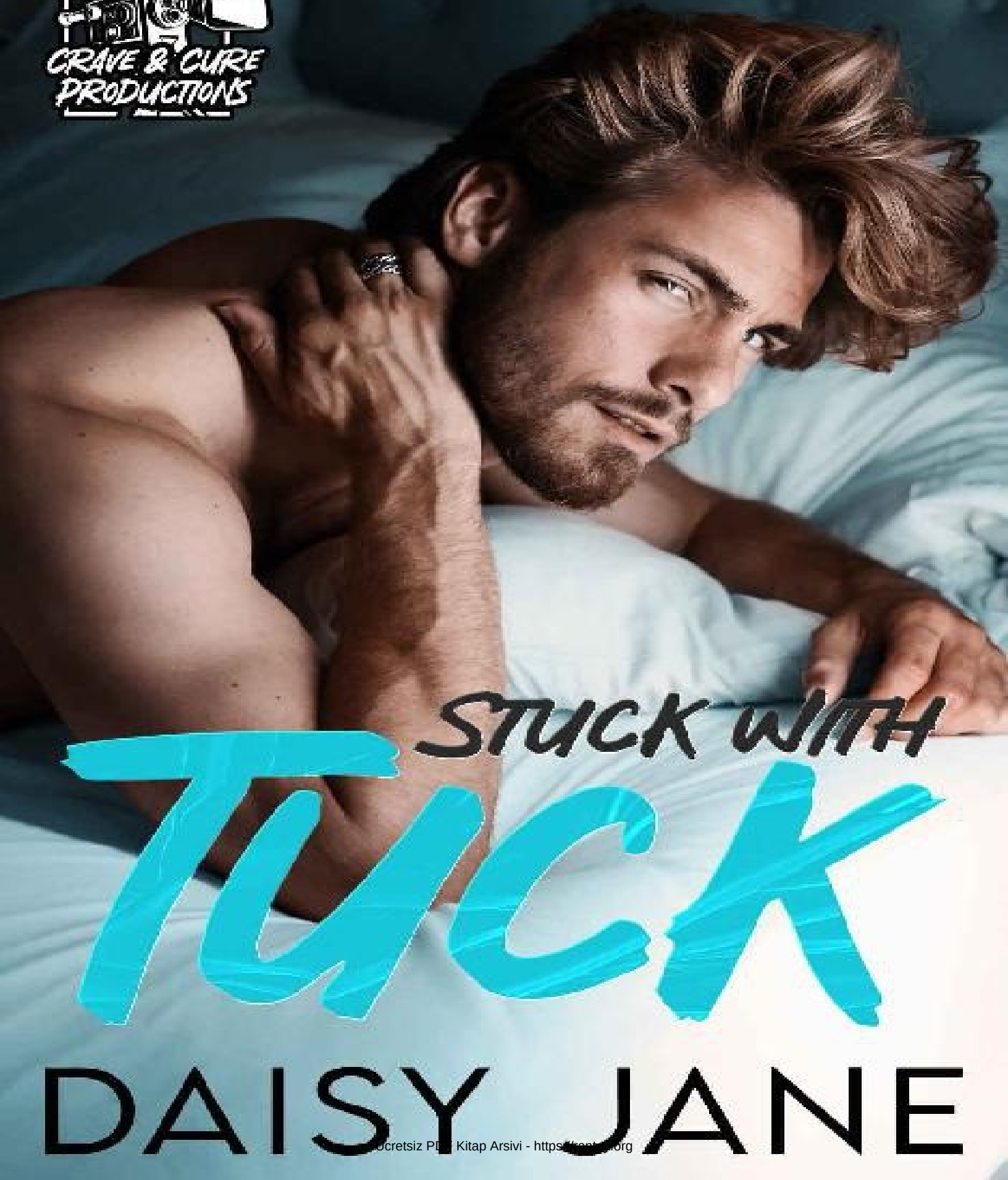
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

STUCK WITH

TUCK

DAISY JANE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Tuck ile sıkıştırılmış
Crave € Cure Productions
Kitap 1

Daisy Jane

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bilgi depolama ve arşivleme dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan erişim sistemleri.

Bu kitapta anlatılan hikaye, tüm isimler, karakterler ve olaylar hayal ürünüdür. Gerçek kişiler (yaşayan ya da ölmüş), yerler, binalar ve ürünlerle hiçbir özdeşleştirme yapılmamıştır ve yapılmamalıdır.

Kapak Fotoğrafı | [Wander Aguilar](#)

Düzenleme | Laura Davies

✿ Vellum ile oluşturuldu

İçindekiler

[Yazarın Notu](#)

[Önsöz](#)

[Önsöz Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Sonsöz](#)

[Teşekkür Yazar](#)

[Hakkında Ayrıca](#)

[yazan Daisy Jane](#)

[Patreon](#)

Yazarın Notu

Stuck with Tuck, aktif olarak çalışan bir erkek yetişkin film oyuncusu hakkında bir hikayedir. Bu kitapta kahraman Tucker'ın kadın olmayan kadın ve erkeklerle cinsel ilişkiye girdiği ve/veya cinsel ilişkiye girdiği birden fazla sahne olacaktır.

Tucker ile kadın ya da erkek diğer film oyuncularında hiçbir duygusal bağ yoktur. Bu tamamen bir iş olarak cinsel ilişkidir. Bununla birlikte, kahramanın başka bir partnerle birlikte olduğu bir hikaye okumak midenizin kaldıramayacağı bir şeyse, lütfen bu kitabı okuyup okumayacağınızı dikkatlice düşünün. Sizin için uygun olmayabilir ve bu sorun değil.

Yine, kahramanınızın sadece kadın kahramana karşı **hisleri** var ve başka bir erkek (OM) veya başka bir kadın (OW) draması hiç yok. Ancak **bu kitapta** kadın kahramanın peşindeyken **başka insanlarla cinsel ilişkiye** giriyor.

Lütfen okumadan önce bu bilgileri dikkate alın.

Adanmışlık

Açık fikirli insanlar için.

Başkalarının lokmalarını asla yemeyenler için.

"Ehh, hayır teşekkürler" yerine "Bir deneyeceğim" diyen herkes için. Sevenler için, nefret edenler için değil.

Bu senin için.

Önsöz

Hayatının sonunda, asla söylemeyeceksin
"Keşke daha az şey denemiş olsaydım."

Önsöz

Viyana

Hayatımda gördüğüm en lezzetli penis.

...İKİ BUÇUK YIL ÖNCE

Darren genizden gelen bir homurtuyla, "Ne kadar da *Gilmore Girls* fantezisi içinde yaşıyorsun," diye alay ediyor. Ona ters ters bakıyorum. Kendime kızgınım ama yansıtmak benim uzmanlık alanım.

"Oda arkadaşımın arkadaşım olmasını umduğum için *özür* dilerim!" Kolumu gözlerime siper ederek dramatik bir şekilde yatağıma uzandım. "En iyi arkadaş olmamızı beklediğimden falan değil. Yani, kimse seninle yarışamaz," diyorum, alay ve dürüstlük arası bir ifadeyle. O her zaman benim en iyi arkadaşım olacak ama ev arkadaşımın da düşman olmamak isterdim. "Ben sadece, bilmiyorum, onun böyle olmasını beklemiyordum-"

"Tam bir kaltak mı?" En iyi arkadaşım bu cümleyi kuruyor ve gerginliği azaltmak için ihtiyacım olan gerçeklik duygusu bu cümleyle ortaya çıkıyor. Gülmekten kendimi alamıyorum.

"Evet," diyorum, "sayılır."

Darren yanıma oturuyor ve bedenim yatağın üzerinde ona doğru kayıyor, ben de doğruluyorum. Bir eliyle sırtıma vuruyor.

"Dinle, Madeline gibi insanların nasıl olduğunu bilirsin. Herkes onların rakibidir. Ve eğer onun rekabet ettiği biri değilsen, sen bir basamaksın. Bu *onunla ilgili* bir şey, *seninle ilgili* değil," diyerek beni şaşırttı. Darren incinmiş duygularımı ancak durum vahimse yatıştırmaya çalışır, bu yüzden bir konuşma yapmadığında muhtemelen aşırı tepki verdiğimi bilirim. Her zaman, 'Sempatik Darren sadece özel durumlar içindir, gerçek bir sorun olduğunda' der.

"Eğer bir şey varsa," diye devam ediyor. "Bunu bir iltifat olarak kabul edin. Böyle davranıyor çünkü herkes ve her şey tarafından tehdit ediliyor. Buna *sen de dahilsin*."

Şüpheli bir kaşımı kaldırıyorum. "O kadar emin misin?"

Omuz silkiyor. "Fazla düşünme. Bu o. O böyle biri. İlk otuz saniyede anladım."

Omuz silkiyorum ve diyet kolama uzanıp uzun bir yudum alıyorum, karbonatın yakıcı etkisi gözlerimin dolmasına neden oluyor. "Yine de. Ailemin desteği olmadan yüksek lisansa başlamak *ve* boktan yeni bir oda arkadaşına sahip olmak. *Bunun bir hata olduğu hissine* kapılıyorum." Biraz iç çekiyorum.

Darren omzunu omzuma vuruyor ve en alaycı ses tonuyla soruyor: "Onun Monica Gellar olacağını ve senin de Rachel Green olarak buraya gelip dünyanın en iyi arkadaşlığını kuracağını mı sanıyordun?"

Yanaklarım yanıyor. "Hayır," diye takılıyorum, *evet*, bunu hayal etmiş olmama rağmen. Ne olmuş yani? Her kadın bir oda arkadaşında bunun özlemini çekmez mi? Monica ve Rachel ilişkisini? "*En iyi* de bir kelime değil. Ve göndermeleri karıştırmayı bırak. "*Friends*'e devam etmelisin, *Gilmore Girls*'e giremediğimi biliyorsun."

Ön kapının kapandığını duyuyorum. Kötü oda arkadaşım gittiğine göre, yatak odamdan yaşam alanına geçiyoruz, ikimiz de yeni ve gösterişli kanepeye gömülüyoruz. Yeni olup olmadığını bilmiyorum, emin değilim ama şüpheli bir şekilde temiz ve üzerinden yeni plastik yırtılmış bir şey gibi kokuyor.

"Şimdi yeniden izlemeyi denemelisin, bilirsin, gerçek olmaması gerektiğini ama... eğlenceli olduğunu fark etme yeteneğiyle." Benden gazozu aldı ve bir yudum içti. "O zaman yeniden başlatmayı birlikte izleyebiliriz." Kaşlarını oynatıyor ama ben ikna olmadım.

"Çünkü Samson seninle izlemek istemiyor, sen benimle izlemek *istediğin* için değil." Kollarımı göğsümde kavuşturuyorum ve suçlayıcı bir ifadeyle ona göz kırpyorum. "Manipüle edildiğimi bilecek kadar uzun süredir arkadaşız."

Ama Samson kadar muhteşem bir erkek arkadaşım olsaydı, muhtemelen birlikte geçirdiğimiz zamanın bir saniyesini bile tekrar bölümleri izleyerek geçirmezdim. Aynı şekilde ben de muhtemelen Darren'ın bana yaptığı gibi kankamı terk ederdim. Onu gerçekten suçlayamam, Samson daha yaşlı, köklü ve geleneksel olarak yakışıklı.

Ben de elimden geldiğince Darren'ın kışına tekmeyi basardım. Suçlama yok. Darren gözlerini devirdi.

"*Matilda*'ya dönelim."

"*Madeline*," diye düzeltiyorum, Darren'ın kendini beğenmiş sırıtışına kendi sırıtışımla karşılık veriyorum.

"Çocuk kitaplarındaki havalı küçük Fransız kız gibi." Başımı sallıyorum, bedenim yeni, görkemli, aşırı doldurulmuş kanepeden hoş bir şekilde yutuluyor. "Tanrım, benden daha iyi bir ismi bile var. Küçük bir kızken hep Madeline olmak isterdim."

Darren bana sanki aniden yabancı bir dilde konuşmuşum gibi bakıyor. "Kendine gel, Vienna. Adını aptal bir çocuk kitabından almış olması kimin umurunda. Haklı bir kızgınlıktan küçük bir mızızlanmaya geçtin. Boynunu içeri sok."

"Bu aptal bir çocuk kitabı değil. Tam bir seri ve her küçük kız bir noktada Madeline'in şapkasına sahip olmak isterdi." Koltuğa vuruyorum. "Ve bak, ailesi sadece sanat okulunda kalması için onu desteklemekle kalmadı, muhtemelen tüm bu daireyi döşedi."

Darren ayağa kalkıyor, bileklerimden tutuyor ve beni ayağa kaldırıyor. "Dinle, sadece dış görünüşe önem veren boktan bir ailen olabilir ve televizyondaki eğlenceli oda arkadaşını bulamıyor olabilirsin, üzgünüm ama kendine gelmelisin," diyor gözlerini kocaman açarak. "Madeline umurunda değil. Enstitü konusunda gerginsin ve üç yıl sonra mezun olduktan sonraki hayatın için şimdiden endişeleniyorsun. Ailenin görkemli, sulu 'Ben sana demiştim' lafını işiteceğinden ölesiye korkuyorsun ve triplere giriyorsun. Tanrı aşkına, kraliçe sürük Madeline'i bu işe karıştırma." Önce kanepeye, sonra bana baktı. "Ve ailesi onu sevdiği ve şımarttığı için mutlu ol. Faydalarını gör, ustalık dönemini atlat ve tadını çıkar, tamam mı? Çünkü hırçın ve somurtkan olmak sana *göre değil*." Göz kırpyor ve kalçasını bana doğru eğiyor. "Açıkçası bunu benim gibi beceremiyorsun."

Söyledikleri hoşuma gitmiyor ama beni tanıyor ve kesinlikle haklı. İkimiz de tekrar kanepenin bulutuna kolayca düşüyoruz ve önümüzde uzanan duvara bakmaya devam ediyoruz. Elimi yemyeşil kumaşın üzerinde gezdiriyorum.

Bu dairenin onunmuş gibi hissettirmesinden nefret ediyorum çünkü birkaç haftadır burada yaşıyor. Anahtarı nasıl erken aldı, emin değilim ama kadın ev arkadaşının ne istediğini görmek için beklemek yerine dekore etti. Tavandan tabana kadar.

Evet, biraz dar görüşlüyüm ama kendi evinizde kendinizi rahat hissetmemek çok zor. Yirmi yılı aşkın bir süreyi ailem için uygunsuz bir hayal kırıklığı olarak geçirdim ve şimdi bir üç yıl daha birlikte yaşamamanın hor görülmesiyle karşı karşıyayım. *Neşe*.

Gözlerimi dairenin çevresini saran kalın beyaz pervaza dikiyorum. "Bu kartonpiyeri onun yaptırdığına eminim."

Darren bir avucunu üzerine uzandığımız lüksün üzerinde yumuşatıyor. "Carnegie'ler bunu gerçekten onaylardı," diye takılıyor.

"Doğru. Benden gerçekten hoşlanan biriyle yaşamaktansa, kartonpiyerli ve avizeli bir yerde yaşamamı tercih ediyorlar."-Elimi bir zamanlar otuz dolarlık dandik bir lambanın olduğundan emin olduğum patlamış mısırlı tavandan sarkan gerçek avizeye doğru sallıyorum."

Darren bana göz kırpyor. "Söylemem gerek, sanırım ben de oda arkadaşımın kanka olmaktansa güzel bir daireyi tercih ederdim."

Şakayla göğsüne vuruyorum ve sanki gerçekten acı çekmesine neden olmuşum gibi o noktayı ovuşturuyor. Çok dramatik.

"Önce protein içeceklerini azaltın çünkü... oww." Daha dramatik sürtünme. "İkincisi, beni duydun mu? Madeline'e takılıp kalma. Sana söylüyorum, okul ve mezuniyet sonrası hayat hakkında endişeleniyorsun. Hepsi bu. Stres ve sinir."

Gözlerimi deviriyorum çünkü *tabii ki bu yüzden çıldırdığımı biliyorum*. Sanki sanat okulunun ilk gününden beri aklımda bu yokmuş gibi. Aklımda. Tek düşündüğüm buydu. Ve kendime *'mezun olduktan sonra ne yapmak istediğimi kesinlikle bileceğim'* diye güvence verip durdum ama yine de buradayım, bu ustalığı ne için kullanacağıma dair hiçbir fikrim yok.

Bu nedenle ve borcum artık akıl almaz derinliklere ulaştığı için, kaba, sümüklü Madeline'e ve onun gösterişli hikaye kitabı ismine odaklanmayı seçiyorum.

Sevdiğim ismi, lanet olsun.

"Bitchy McBitchface beni görmezden geldikten, bana küçük bir oda verdikten ve yanımda hangi aletleri getirdiğimi bile sormadıktan sonra bana destek olmanı istemek çok mu fazla? Sadece bir kez?"

Yerdeki Rubbermaid küveti işaret ediyorum, içinden üzgün pembe ekmek kızartma makinem ve ona uygun tek kullanımlık blender çıkıyor. "Şimdi bunlarla ne yapmam gerekiyor? Eğer e-postalarım ya da mesajlarıma cevap verseydi ve bana otuz saniyeden fazla yan gözle baksaydı, ne yapacağımı bilirdim. Ama ne yapacağımı bilmiyorum Darren ve senden sadece kendimi daha iyi hissetmemi sağlamanı istedim! Bana gerçeği söylemeni değil!"

Öne eğilip avuçlarını dizlerine dayadıktan sonra ayağa kalkıyor. "Bir kutu boktan alet yüzünden kendini kaybetme, Vienna. Birinci sınıfta değiliz. At gitsin. Kahretsin," diyerek kutuyu tekmeliyor ve tost makinesinin sürgülü düğmesi yerinden fırlayarak laminat zemine sıçırıyor. "Gördün mü? Çöp."

"O tost makinesini taşıdığımda Target'tan almıştım! Aldığım ilk ev eşyasıydı." Gözlerimi kırıştırıyorum ve gözlerimin buğulanmasından nefret ediyorum.

Darren'ın beni bir pislik gibi göstermeyeceğine her zaman güvenebilirim. Kimse izlemiyor olsa bile.

"Tanrı aşkına, Vienna. On iki dolarlık Room Essentials tost makinesi için ağlamayın." Darren'la buluşmak için eğildi.

Gözlerimi. "Sen iyi misin? Yani, neler oluyor?"

Çirkin hıçkırıklar göğsümü sarıyor, görünüşe göre hiçbir yerde yok, ama yangını körükleyen şey belli ki iyi olup olmadığının sorulması. Herkes bilir ki, eğer gözbebeklerinizde tek bir damla yaş bile varsa, iyi olup olmadığınızın sorulması anında çoğalmasına neden olur. Gerçek bu.

"Sorun ailen mi? Bunu atlatacaklardır, Vienna. Ve eminim bir gün, yanıldıkları her şey için sana yüklü bir çek kesecekler."

Başımı sallıyorum. Lisansüstü eğitimim üç yıl sürecek ve ben daha ilk yılıma başlamış olsam da çoğu öğrenci bu eğitime zaten bir şeyler planlamış olarak başlar. Bir staj ya da başka bir şey ama benim hiçbir bağlantım olmadığı ve bir devlet okuluna gittiğim için, nereye varmak istediğime dair hiçbir fikrim olmadan yüksek lisansına başlıyorum ve bu beni fazlasıyla geriyor. Çünkü ailem başarısız olmamı bekliyor ve ben de onlara yanıldıklarını kanıtlamak zorundayım. Sanatla uğraşmanın zaman kaybı olduğunu düşündükleri gerçeğiyle yüzleştim. Yanıldıklarına tüm kalbimle inanarak üniversiteyi bitirdim.

Ama yirmi üç yaşında, önümde üç uzun yıl, şirret bir oda arkadaşı ve ne konuda uzmanlaşmak ya da kariyer yapmak istediğime dair hiçbir fikrim yokken, haklı olabileceklerini düşünmeye başlıyorum.

"Sanat diplomamla asla bir iş bulamayacağım, hele bir tane daha diplomayla kendimi maddi olarak sakatlayayım!" Kanepenin köşesinden şönil bir battaniye kaparak hıçkırıyorum. O da yeni ve hala mağaza rafları gibi kokuyor. Onunla burnumu siliyorum.

"Demek haklıymışım," diyor Darren yorgun bir iç çekişle. "Bir şeyler bulacaksın. Bir şey bulmak için üç yılın var V, o yüzden dönüp durma," diyor ama yine Darren benimle kafa bulmuyor. Ve bunu daha kesin bir şekilde söylememesi, içimdeki kalıcı kayanın biraz daha aşağıya inmesine neden oluyor.

Gözyaşlarımı silmeye devam ederek, "Ben sadece... Şimdiye kadar bir fikrim, bazı bağlantılarım, potansiyel bir işle ilgili bir ipucum olur diye düşünmüştüm. Anlarsın ya? Ama elimde sadece daha fazla borç var ve nereden başlayacağımı bile bilmiyorum!"

Darren sırtımı ovuyor. "Her zaman sanat öğretebilirsin, biliyorsun. Annem-"

"Hayır," diyorum, aşkımın, zanaatımın, her şeyimin peşinden gitme düşüncesi beni öfkeliyor... sadece bunu mezuniyet şartını yerine getirmek için alan öğrencilere öğretmek için.

Bunu düşünmek bile beni hayal kırıklığına uğrıyor ve korkutuyor.

İç geçiriyor ama kendimden nefret ederek oyalanmama izin vermiyor. Yepyeni sehpadan telefonumu alıp görmem için bana uzatıyor. "Otuzda Serbest Biçim Eskiziniz var ve kesinlikle... *biraz düzeltilmeniz* gerekiyor." Görünüşe göre bir bataklık canavarı olduğumu anlamam için burnunu kırıştırdıktan sonra başparmağını omzunun üzerinden geçirdi. "Ben gidiyorum. Kendini topla kadın, bir çift yumurtalık tak, derslerini ezip geçeceksin ve havalı bir iş bulacaksın ve berbat ebeveynlerin boktan sözlerinde boğulacak."

Gülümsüyorum. "Teşekkür ederim."

Göz kırıyor. "Her neyse, sonra mesaj at."

A Bluzuma kahve döküp grafitimi kırdıktan sonra *Madeline*'in yanında oturmak zorunda kaldım. Serbest Form Eskizinde.

Bu günü *gerçekten* atlattım.

Profesör, ders programı ve ihtiyaç duyabileceğimiz diğer tüm bilgiler için bir QR kodu veriyor ve bizi bunları okuyarak boşa harcanan on beş dakikadan kurtarıyor.

Çizgi ve keşif hakkındaki ilk sınıf içi ödevimize hemen dalıyoruz. Sanırım profesör "çizgi ve keşif" kelimelerini o kadar çok söyledi ki gerçekten anlamını yitirdi.

Ciddiyim.

Sadece 15 şövaleden oluşan küçük alanda bir mırıltı denizi akarken, bu dersin ne kadar basit başladığına dair hakarete uğramış hissetmenin eşliğindeyim.

Madeline'in bile ilgisini çekiyor, şövalesinin etrafından odanın önüne doğru bakarken omurgası uzuyor. Gizliden gizliye yemek istediği bir ikram karşısında kayıtsızmış gibi davranan bir kediye benziyor.

Ben daha çok bir köpek kızıyım.

"Ne oldu?" Diye soruyorum ama tabii ki beni duymazdan geliyor. Mükemmel bal rengi saç buklesiyle aşırı süslü kafasının arkasına dik dik bakıyorum ve konuşmaya başlayan profesör dikkatimi çektiğinde onun boktan tavırlarına hançer gibi bakıyorum.

"Yaşam modeli maskeli kalacak. Onu insanlaştırmayın. Fiziğinin hatlarına odaklanın." Model burada. Belki de bu insanlardan bazıları dönem ortasında odak noktalarını değiştirdi ve çıplak model görmeye yeni başladılar. Ben tonlarca gördüm. Şimdiye kadar elliye geçmiştir herhalde. Bu hiçbir şey değil. artık benim için. Gerçekten sadece çizgileri modellemek için bir nesne. Madeline şövalesini ayarlıyor ve *adam* odak noktasına geliyor.

Yüzünü örten bir maskeyle bile hayranlık uyandıran figür model. Derme çatma sahneye beyaz bir cübbeyle çıkıyor ve bir yanım kampüse beyaz bir cübbeyle gelip gelmediğini merak ediyor. Bu ne kadar tuhaf olurdu? Kim o, Hugh Hefner mı? Ama sonra yerde küçük bir spor çantası görüyorum, mavi

Fermuarı açık üstünden kot pantolon görünüyor.

Yere çarpan kalın pamuğun çıkardığı gümbürtü, kafaların şövalelerimizden dönmesine neden oluyor ve odada bir başka uğultu dalgası dalgalanıyor.

Bu model Vitruvius Adamı gibi. Dalgalı, kaslı, yontulmuş... Kahretsin, anında ıslandım. Arkamdan biri "Abercrombie and Fitch mağazasının camından mı atladı ne?" diye fısıldıyor ve ben de başımla onaylıyorum çünkü evet, tam olarak öyle görünüyor. Ağzımı kapatıp salyama kontrol etmek için dudaklarımı siliyorum ve ne düşündüğünü merak ediyorum. Sonra gözlerini yakalıyorum ve *lanet olsun, bana* bakıyor.

"Ohh-kay," diye yüksek sesle nefes alıyorum. Maskesi titriyor ve gözlerinin köşesi kalkıyor ve seksi Abercrombie'nin bana gülümsediğini fark ediyorum.

Sonra, kendimi yakalayamadan, gözlerim düşüyor ve bakışlarım onun aleti tarafından durduruluyor. Çıplak, yumuşak, kalın, uzun aletini de ekleyeyim.

Az önce hiçbir sanatsal amaç gütmekten sıkımlı kontrol eden bir bakış attığımı fark ederek tekrar gözlerinin içine bakıyorum ve beni izlediğini görüyorum, kaşları hala sırttığını söylüyor.

"Tanrım," diye mırıldanıyorum ve utanç içinde şövalemin arkasına saklanıyorum. Sanki bu benim figür modelli ilk eskiz dersimmiş gibi davranıyorum ama değil. Dört yıl boyunca sanat eğitimi aldım, lanet olsun. Başımı sallıyorum, cildim lanet olası güneşin yüzeyi gibi hissetmeme rağmen aşağılanmamdan kurtulmaya çalışıyorum.

Derin bir nefes alıp silkeleniyorum ve grafitimi kâğıda tutuyorum. *Kendini toparlamalısın. Dersin ilk günü başarısızlıkla sonuçlanamaz.*

Tuvalin etrafına bakıyorum *ve-sikiyorum*. Karnım şiddetli bir şekilde çırpınıyor ve içimdeki baş döndürücü ihtiyaç beni hareketsiz bırakıyor. Kocaman sikli, yüzü olmayan seksi model *hâlâ* bana bakıyor.

Biraz gülümsüyorum ve çizimime başlıyorum.

Göğüs kaslarını çizerken, kalçalarının arasındaki şeyi düşünüyorum. *Ve saçlarını* çizerken, *uyuklarının arasındaki şeyi* düşünüyorum.

Ve ben onun kalın dörtlüsünün şeklini detaylandırırken, düşünüyorum - siz resmi anladınız.

Bir de taşaklarını düşünüyorum. Çok... *sağlıklı* bir boyuttalar. Her ne demekse. Bir anda boğazıma bir öksürük düğümlendi.

Kalın kalın yutkunuyorum, delicesine ıslanmamış ve rahatsız olmamışım gibi davranıyorum.

"Dönem boyunca Bay Eliot'ı kullanacağız," diye başlıyor profesör ve kolum sertleşiyor. Bu bilgi beni tamamen şaşırttı.

Bu adam mı? Bütün dönem boyunca mı? Bu susuzluk tuzağı *kralı* bir metre ötemdeyken bu dersi asla geçemeyeceğim. Çok uzun zamandır bekarım. Duygusal olarak çok savunmasızım. Onunla seks yapmaya çalışmak gibi aptalca bir şey yapacağım. Ya da daha kötüsü, *aşık* olurum.

Elim beyaz kâğıdımın üzerinde gezinirken dudaklarımda bir gülümseme belirliyor. Günahkâr bir fikir içimde kıpırdanıyor, hareket ediyor, beni zorluyor ve çok geçmeden ben bitiriyorum ve diğer herkes *hâlâ* çizim yapıyor. Arkama yaslanıyorum ve başyapıtımın tadını çıkarıyorum. Çünkü -hiç kuşkunuz olmasın- bu bir başyapıt.

Sadece *çok* uygunsuz bir başyapıt. "*Yüksek lisansımı yapıyorum ve sırada saygın sanat kariyerime başlamak var*" diye bağırarak bir *eser* değil, "*beni o üçüncü bacağıyla becer, bay mükemmel örnek*" diye bağırarak bir *eser*. Evet, okulun en stresli birkaç yılına girerken istediğim hava bu değil.

Kalemimi elime alıyorum, alt köşeye adımla yazıp imzalıyorum, ardından kâğıdı ellerimin arasında eziyorum ve Taco Bell aleminden sonra yediğim fasulyeli burrito paketinden daha fazla buruştuğundan emin oluyorum. Onu çöpe atıyorum, şövalenin çukurundan kalemlerimi alıyorum, çantama dolduruyorum ve görünüşe göre olduğum suçlu, kirli küçük sanatçı gibi sıvışıyorum.

Çünkü o adamın yanında kendiliğinden orgazm olmadan bir dakika daha dayanamam, hele hele *bütün* bir sömestr boyunca onu çizemem.

Koridorda yürürken cebimden telefonumu çıkarıp öğrenci kullanıcı panelini açıyorum ve hemen "ders ekle/bırak "a tıklıyorum.

Bir dakika sonra, bitti.

Ve okula odaklanabilirim ve şimdiye kadar gördüğüm en lezzetli penis tarafından dikkatimin dağıtılması konusunda endişelenmem.

1

Tucker

Pornonun baş meleği.

"İşte benim güzel kızım. Şimdi benim için biraz daha geniş aç bebeğim," diye törpülüyorum, kelimeleri o kadar iyi biliyorum ki neredeyse anlamlarını yitiriyorlar. Bu birçok senaryoda kullandığımız ortak bir diyalog, ama her seferinde biraz daha farklı söylediğimi düşünmek istiyorum.

Bugün Uma ile birlikteyim. Uma Ryder, Crave & Cure'un önde gelen film yıldızlarından biri. *Biri*. En iyisi değil.

Çünkü C&C Prodüksiyon'daki en iyi aktör *bendeniz*.

Tucker Deep.

Ama Uma harika biri ve onunla çalışırken onun güçlü yönlerine göre oynuyorum, diyalogumu azaltıyorum ya da baskınlığımı ona iltifat edecek şekilde değiştiriyorum. Sonuçta yıldız olan o. Sektörün zirvesinde olabilirim ve yaptığım iş *kesinlikle* bir iş ama bu sektördeki kadınlar çok daha fazla çalışıyor ve her zaman çok daha fazlasını vermek zorunda. Her sahnede parlamayı hak ediyorlar.

Uma çok güzel bir itaatkâr. Dizlerinin üzerinde hizmet ederken parlıyor. Bu gerçekten onun oynaması ya da hayatında bir kapasiteyi doldurması gerektiğine inandığım bir rol. Doğal güçlerine iltifat etmek için, sahnelerde yumuşak bir baskın olarak hareket ediyorum, arzusunu besliyorum ve - onun sınırı - çok sertleşmiyorum.

Kalçalarımı yüzüne doğru itiyorum ve boğazını mızraklıyorum. Hepsini kaldıramaz. Buradaki kadınlardan sadece birkaçı ve erkeklerden de birkaçı bunu yapabilir.

Her santimini almasam bile hala olağanüstü. Sınırına ulaştığımı bildiğim için yavaşlıyorum ve başparmağımla ağzının köşesini izliyorum. Gözlerini yakalayarak, küçük bir baş sallama hareketi yapıyorum. Gelecekteki izleyiciler için fark edilemez ama bu odadaki herkes ne yaptığımı biliyor.

Emin olmaya çalışıyorum.

Neyin?

Her şeyden. Devam etmek istediğini, iyi olduğunu, bu pozisyonun rahat olduğunu, sınırına yaklaşmadığını, mutlu olduğunu, aklı başında hissettiğini, *her şeyi*.

Biz burada böyle film yapıyoruz. Rızaya ve gerçekliğe dayalı, sansasyonel olanı fetişleştirmeye karşı önemli şeyleri savunan. Gündelik seksi gurur duyulacak, standartları belirleyecek bir şey haline getirmeye çalışırken, sapıkça seksi de normal bir şey haline getirmeye çalışıyoruz.

Partnerinizin zihinsel ve duygusal kafa yapısını onurlandırmak bir zorunluluktur.

Bir sahnede olduğumuzda, Crave & Cure bizi rol arkadaşımıza (veya *rol* arkadaşlarımıza) ilişkide olduğunuz birine gösterdiğiniz saygı ve özenle davranmaya çağırıyor. Bu, işimizde iş arkadaşından daha fazlası olduğumuz tek zamandır. Sorumlu bir sanat yaratma adına, yardımcı oyuncuların ve iş arkadaşlarının ötesindeyiz.

Ben de iyi olduğumu belirtmek için tekrar başımı sallıyorum, sonra Uma başını sallıyor, gözleri doluyor. Elimi boynuna doladım. İçeri ve dışarı, kalçalarımı pompalıyorum, gözlerim ağırlaşıyor ve zihnim boğazının etrafındaki sıkı tutuşuyla ağırlıksız kalıyor.

Belki birkaç dakika onu bu şekilde becermeme izin veriyor ve sonra onu dört ayak üzerine çeviriyorum. Omzunun üzerinden eğilerek ağzını kendime doğru çekiyorum ve fısıldıyorum, "Söyle bana."

Anlamını anlıyor. "Evet, senin için iyi bir kız olmaya hazırım."

Arkamdan altın folyo paketi alıp yırtarak açıyorum. Çabucak yuvarlıyorum ve şişmiş amının içine giriyorum, sıcaklığından inliyorum. Uma daha sıcak kayganlaştırıcı kullanıyor ve her sahnedan önce kendini ısıtılmış kayganlaştırıcıyla dolduruyor. Bu onun rahatlık için tercihi, ama aynı zamanda kaç çekim gerektiğine bağlı olarak - sadece uygun.

İlk başta tuhaf hissettirdi ve işemem gerekiyormuş gibi geldi ama şimdi rahatım. Bana onu hatırlatıyor. Ve Uma'yı seviyorum. Harika biri ve iyi bir arkadaş.

Ve birinin kayganlaştırıcı kullanma ihtiyacı hakkında yorum yapmak çok adice. Bir keresinde bu yüzden dudağına yumruk yiyen birini görmüştüm.

Bunu hak etmişti.

Sikilen siz olmadığınız sürece tercih edilen yağlama konusunda hiçbir fikriniz olmaz. Isıtmalı kayganlaştırıcı benim kişisel tercihim değil; ben soğutmalı olanları tercih ediyorum, özellikle de sikilirken.

"Ah, benim için ne kadar hazır olduğunu hissedebiliyorum," diye nefes alıyorum, ona daha hızlı girerken kalçalarında rahat bir tutuş buluyorum, vuruşlarım ivme kazanıyor. Orgazmım artıyor. "Seni istiyorum. Bütün gece seni istedim," diye inliyorum, normalde yaptığım gibi senaryoya yakın bir şekilde takip ediyorum. Ana fikri anladıysam, sorun yok demektir.

Crave & Cure Productions'ın tüm felsefesi, insanların seks yapma konusunda kendilerini iyi hissetmelerini sağlayan filmler yapmaktır. Bunu akılda tutarak, diyaloglar genellikle çok ilkindir. Filmleri bu kadar güçlü kılan şey kelimelerle *yaptıklarımız*. Onları soluma şeklimiz. Yardımcı oyuncularımızın onları nasıl kucakladığı. Bazen boğuk nefeslerle ya da neredeyse tanınmayacak mırıltılarla söylenmeleri. Kelimeler yazılır ama icra edilmezler. *Hissedilir, deneyimlenir ve yaşanır*.

İşte bu yüzden Crave & Cure Amerika'daki en iyi yetişkin film şirketi. Onu ters çeviriyorum, bu şekilde gözlerinin içine bakmanın ne kadar kolay olduğunu seviyorum.

"Ben de bütün gece seni istedim," diye inliyor Uma, yanakları kiraz renginde, bana bakarak. O kadar açık tenli ki, sevişmek her zaman pembeler ve kırmızılardan oluşan bir kokteyl gibi kızarmasına neden oluyor.

Bugünün sahnesi... bir baba/bebek kız olayı.

Bir tatil partisindeydik, birbirimize odanın diğer ucundan bakıyorduk. Çekimler başlamadan önce Uma, *Love Actually*'nin en iyi Noel filmi olduğunu savundu. Benim seçimimin ne olduğunun bir önemi var mı? *Her şey*, en iyi arkadaşının karısını çalmaya çalışan bir adamın yer aldığı bir romantizm filminden daha iyi bir filmidir. Uma'ya dedim ki, "Seni seviyorum ama bu saçmalıkla buradan defolup gidebilirsin. Hiçbir epik Noel filminde *The Walking Dead*'deki adam gibi karanlık bir arkadaş yoktur."

Bana dilini uzattı ve ben Snape'in karakterinin de bir hilekar olduğu gerçeğinden bahsetmedim bile. Harika bir Noel filmiymiş, *kıçımın kenarı*. Sonra bana, kalabalık oturma odasında birbirimizi özlediğimiz sahnede, bakışlarının film zevkimin çöp olduğu gerçeğini yansıtacağını söylemeye devam etti.

Ona bakışlarımın sadece film zevkine değil, erkekler için çıtayı bu kadar düşük tutmasına dair hayal kırıklığımı da yansıtacağını söyledim.

Göz kırpıyorum ve bileklerini kavrayıp başının üstünde tutarken ona küçük bir sırtıma yapıyorum.

"Bütün gece odayı geçip sana ulaşmak istedim. Sana her bakışında sertleştim. Çünkü babanın kötü şeyler istemesine neden oluyorsun bebeğim, *görmezden gelemeyeceğim şeyler*."

Ağzımı kulağına yaklaşıtıyorum ve bir ısırık alma gösterisi yapıyorum. "*Love Actually* berbat," diye o kadar sessiz fısıldıyorum ki beni duyduğundan bile emin değilim. Geri çekilip onu becermeye devam ediyorum, set tasarımcısı Cohen çevremde *gerçek* bir bayrak sallarken hızımı artırıyorum.

Bayrak mor renktedir ve üzerinde üç siyah harf bulunmaktadır. VIN. Crave & Cure'a geldiğimde bana VIN'in sirkenin kısaltması olduğunu söylediler ve doğru seçimi yaptığımı hemen anladım. Diğer her şey çok yeni ve göz korkutucuydu ama sirkenin ne anlama geldiğini biliyordum.

Sirke vuruşları orgazmdan önceki son çekiştirmelerdir. Ne yaparsanız yapın ya da topuklarınızı ne kadar sıkı tutmaya çalışırsanız çalışın, şüphesiz sizi uçurumun kenarına itecek olan vuruşlar. O halde bayrak, *toparlanın* demektir. Mor VIN bayrağını salladıklarında ne yapacağımı biliyorum; *hemen boşalıyorum*.

Buradaki sahneler genellikle dakikası dakikasına planlanıyor ve diğer stüdyolardaki gibi yapay olarak uzatılmıyor. Kameraları sıfırlamak, yeniden flulaştırmak veya yeniden yağlamak için sahneleri duraklatıyorlar. Yine de amacımız gerçekçiliği korumak için baştan sona sürekli çekim yapmak. Bana kalırsa daha ilişkilendirilebilir bir sonuç elde ediyoruz.

Gözlerini yakaladığımda, ısırın bakışını görüyorum ve gülmek için yanağımın içini çiğniyorum.

"Bana bakmanı istedim, gelip beni almanı istedim," diye inliyor ve aletimi seğirten gırtlaktan gelen küçük bir iniltiyle bu satırları tamamen satıyor olsa da, gözleri hala *siktir* git diyor.

"Bunu birçok kez düşündüm. Bunu söylememeliyim ama her zaman seni becermenin nasıl bir şey olduğunu bilmek istemişimdir." Bayrak tekrar dalgalanırken hızımı artırıyorum. Etrafımda titreşiyor, beni orgazma teşvik etmek için Kegel yapıyor. Ne demek istediğimi anladınız mı? Kadınlar erkeklerden çok daha fazla çalışıyor. Benim sikimin yararına onun orgazmını taklit etmek için Kegel yapmak aslında bazı yapım şirketlerinin sözleşmelerinde yazılı. Ciddiyim.

"Elime ve çarşafıma defalarca boşaldım, seni yürüyemeyecek hale gelene kadar doldurma ve becerme fantezisi için." Etrafımda sıkılaşıyor, nefes nefese, uçurumun kenarındaki bir kadın gibi göğsümü tokatlıyor.

Dili üst dudağını tarıyor ve bu onun *gerçekten* sınırda *olduğunu* gösteriyor. Eğer onu oraya götürürsem boşalacak.

Açılmış bacaklarının arasına birkaç kez daha pompalıyorum ve ben de sallanıyorum, ağzımı boğazına indirip tenini pembe ve izli bırakıyorum. Tenini emip onu inlettikten sonra dudaklarımı kulağına götürüyorum ve ona tekrar "Alan Rickman'ın bir pislik olmasını izleyeceksem, *Zor Ölüm*'ü izleyeceğim ve bir binadan atılmasının tadını çıkaracağım" diyorum.

İzleyiciler tatlı ya da ateşli bir şey söylediğimi düşünecek, çünkü Uma yanıt olarak inliyor, omurgası yuvarlanıyor. Meme ucunu ağzıma alıyorum ve sert ve hızlı bir şekilde tekrar içine girerken emiyorum.

Boşalıyor, amı ritmik dalgalar halinde beni boğuyor. Ben de devrildim, hareketsiz kalmadan önce sonuna kadar içeri girdim. Sikim seğirirken kalçalarım sarsılıyor ve prezervatifin içine boşalıyor.

Serbest bırakılmam sona erdiğinde, Uma'yı göğsüme yaslayıp parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum. Korkusuz ve sadık yönetmenimiz Augustus kes diye bağırdığında, Uma göğsümü iterek benden uzaklaşmaya çalışıyor.

Onu sıkıca tutuyorum, ona sırtıyorum. Bu devasa ışıkların altında ikimiz de terden parlıyoruz ve o nefes nefese bana göz kırptıyor.

"Sadece Noel zamanında geçiyor, başka hiçbir şey Noel havası vermiyor. Aşkırı zor gösteren bir grup başarısız ilişki sıcak bir Noel havası değil, üzgünüm."

"Tucker, bunu tartışmıyorum! Bu benim *fikrim*!" Uma homurdanıyor ve beni iterek küçük yataktan aşağı yuvarlanmama neden olurken onu serbest bırakıyorum.

Yerden, sırtarak bana bakana kadar yukarı bakıyorum. "Özür dilerim."

Dirseklerimi itiyorum, kaşlarım saç çizgimde. "Eminim öylesindir. William'a da böyle mi davranıyorsun? Aynı fikirde olmadığında onu itip kakıyor musun?" Dirseğimi avucumun içine alıp acıyı dindirmeye çalışıyorum, bunu yaparken de dramatik bir şekilde yüzümü buruşturuyorum. "Zavallı William."

Uma bana ters ters baktı. "William'ı itip kakmıyorum çünkü *Love Actually*'nin harika bir film olduğunu biliyor."

"Tuck," diye sesleniyor Augustus, yatağın ayak ucunda beliriyor, ellerini kalçalarına dayamış. Onun

Gümüşi saçları bu sert ışıklar altında bembeyaz görünüyor ve beyaz düğmeli gömleğiyle neredeyse melek gibi görünüyor.

Pornonun baş meleği.

"N'aber Aug?" Ayağa kalktım ve tamamen dolu prezervatifi yuvarlamaya başladım. Yatağın başucundaki kutudan bir mendil kapıp yuvarlıyorum ve üzerimi temizlemek için bir tane daha alıyorum. Bunu yaparken ara sıra Augustus'a bakıyorum. "Bir tane daha ister misin?"

Uma'ya bakıyor ve başparmağını omzunun üzerinden geçiriyor. "Uma, harika iş çıkardın. Tekrar yok. İhtiyacımız olanı aldık. Çıkabilirsin."

İşiliyor. "Seslendirme işi yok mu?"

Bazen, açılış diyaloglarımızda çok boğuk olursak, Augustus bizi mühendisle birlikte ses kabinine sokar ve repliklerimizi tekrar ettirir. Nedeni ne olursa olsun, hepimiz bunu yapmaktan nefret ederiz. O anda, o replikler iyi hissettirir. Sonrasında, öfkeli bir ereksiyonunuz ve önünüzde uzanan güzel çıplak bir insan olmadığında ve iki yıl içinde toplam yedi cümle söylediğini duyduğunuz otuz yaşında bir adamla küçük bir yastıklı odada olduğunuzda, biraz garip.

İlgisiz bir mühendisin gözlerinin içine bakarak *bacaklarını aç ve babanın seni nasıl hissettirdiğini görmesini* sağla demekle ilgili bir şey... *hiç uygun değil.*

Augustus başını sallar. O da gülümsemiyor çünkü Aug nadiren gülümser. Çok ciddi ve odaklanmıştı ve ilk başta nedenini merak ettim. Yani, bu porno. Keyfine bak, anlıyor musun? Birlikte çalışmaya başladığımızda Aug'un neden bu kadar çekingen olduğunu anladım. Bizimki gibi bir sektörde saygı görmek zor olabilir (kelime oyunu yapmak istemem) ama her ayrıntıya gösterdiği özen ve her film için ortaya koyduğu vizyon sayesinde en saygı duyulan film yapımcılarından biri olmayı başardı.

"Bugün olmaz." Bana döndü, onunla işi bitmişti. "Bir toplantımız var. Giyin. Lance sana bir tabak getirecek. Hazır olduğunuzda konferans odasına gelin."

Bugünkü programımda bir toplantı gördüğümü hatırlamıyorum. Crave & Cure'da konferans salonunda pek toplantı yapmadığımızı düşünürsek bunu hatırlamam gerekirdi. Aylık ekip geceleri genellikle bir restoranda ya da birinin evinde yapılır, bu nedenle bugün için konferans salonu toplantısı beni meraklandırdı.

W Eşofmanlarım kalçalarımın aşağı sarkarken, parmak uçlarımla kaydıraqlara basıyorum ve soyunma odasındaki özele katlanmış yığından bir tişört alıyorum. Yansıyarak bakarak ellerimi saçlarımın arasından geçiriyorum, sikiş sonrası kabaran saçlarımı düzeltmeye çalışıyorum. Seks kokmamak için boynuma biraz kolonya sıkıyorum ve kapıdan çıkıp konferans salonuna doğru ilerliyorum. Kapı kapalı, ki bu alışılmadık bir şey değil, ama farklı olan ışığın açık olması. İçeriden gürültüler geliyor. İçeri girmek üzereyken nedense biraz gerildim.

Bu toplantı da neyin nesi?

Parmak eklemlerimle hafifçe vurduktan sonra içeri itiyorum, cam masaya ve etrafına yerleşmiş yabancı yüzlere bakıyorum.

Orta yaşlı bir adam, belki kırklı yaşlarının sonlarında, çok pahalı bir takım elbise giyiyor gibi görünüyor. Birkaç tane takım elbisem olduğu için güzel bir takım elbisenin neye benzediğini biliyorum. Onunki özel dikim, bu da onu çok daha önemli gösteriyor. İyi oturmuş bir takım elbise, kadınlar için mükemmel küçük siyah elbise gibidir bence. Ayağa kalkıyor ve yanındaki genç adam da ayağa kalkıyor, gözleri masanın üstüne düşerken garip bir şekilde gülümser.

"İşte o r a d a ! Tucker Deep. Tam da görmeye geldiğimiz adam," diyor güzel takım elbiseli adam ve beni yerime oturtmak için kolunu masanın üzerinden uzatıyor.

Augustus ve yardımcısı Lance bana bakıyorlar. Açık bir koltuğun yanında oturuyorlar ve önünde bir tabak yemek duruyor. Lance başını sandalyeye doğru uzatıyor, ben de içeri girip oturuyorum.

Kıçım daha derinin içine tam olarak girmeden, Suitman bana tabaklanmış bir el uzatıyor. "Tucker, sonunda seninle tanışmak çok güzel. Reddedemeyeceğin bir fırsatla geldim."

Pahalı terziliğine rağmen, Suitman bu yalakalık seviyesiyle bana kullanılmış araba satıcısı titreşimleri veriyor. Satış konuşması üzerinde çalışması gerekiyor... ama ilgimi çekti.

Viyana

Omuzlar görevdeki Blanche Devereux gibi dikleşti.

"Evet, kesinlikle," diyor Madeline telefonda, aşırı hareketli konuşması tüylerimi diken diken ediyor. Ciddiyim. Annemle babamın zor bir günde beni arayıp moral vermektense kendilerine senkronize lobotomi yapmayı tercih edeceklerinin farkındayım ama yine de bu neşeli konuşma tüylerimi ürpertiyor.

"Kulağa harika geliyor, baba." Parlak mavi gözleri benimkilere kayıyor ve kızgınlıkla kısılıyor. Onun konuşmasını duyabildiğim için sinirleniyor ve muhtemelen beni dinlemekle suçlayacak, ortak mutfağımızda olmamıza ve sadece var olmama rağmen. Birlikte yaşıyoruz ve aynı sınıflara gidiyoruz ama aradan iki buçuk yıl geçmesine rağmen onu bir ay içinde çözdüm.

Kabul etmek benim için ne kadar acı verici olsa da, Darren haklıydı. Madeline oldukça mutsuz, bu da beni her zaman şaşırtıyor çünkü ailesi maddi ve duygusal olarak çok destekleyici. Harika notlar alıyor, son senemizden sonra bir iş bulacağını iddia ediyor ve tüm profesörlerimiz üzerine titriyor.

Sinir bozucu. Sinir bozucu çünkü her şeye sahip ve hala kraliyet amcığının teki.

Kendi kendime homurdanıyorum ve kahvem fincanımda köpürmesine neden oluyorum. Kraliyet Amcığı. Belki de bir sonraki heykel çalışmamın teması bu olmalı. Teslim edilecek asıl eserimin açık bir Kraft kutuda durduğu tezgâha bakıyorum. Evet, Kraliyet Amcığı muhtemelen bana yaptığım heykelden daha iyi bir not kazandırır.

Kahveden bir yudum daha alıyorum ve Madeline telefon görüşmesini bitiriyor, tahmin edilebileceği gibi telefonu çantasına koyduğu anda yüzünü bana dönüyor.

"Bir dahaki sefere hoparlörü açacağım, böylece *her* ayrıntıyı duyabilirsin." Gözlerini deviriyor ve kişisel alanıma girip parmağını kutuya takarak içine bakıyor. Gülüyor ve bu ses midemi bulandırıyor. "Bu senin ilk parçan mı? Ciddi misin?"

Heykeltıraşlık dersinde iki önemli sunumumuz var. Sınıf için tüm notumuz sadece bu iki projeye dayanmıyor, ancak bu ilk parça bir hibe kazanmak için. Hibe en sembolik esere veriliyor ve bu parayı öğrenci borcumu ödemek için gerçekten kullanabilirim.

Çoğu sanatçı bu kadar az kazanıyorsa sanat okulunun neden bu kadar pahalı olduğunu asla anlayamayacağım.

"Evet," diyorum, zalimliğinden etkilenmemiş gibi davranarak. Her şeyi yargılıyor, ama bu doğrudan bana yöneltildiğinde yutkunmayı daha kolay hale getirmiyor. "Seninkinin çok daha iyi olduğuna eminim Madeline, göster bana."

İgneleyici davranıyorum. Ya da belki de sadece yorgunum ve onunla tartışmak zorunda kalmamak için hemen kabul etmeye başvuruyorum. Madeline'le tartışmaya gerek yok. Parlak sarı saçları, ağarmış gülümsemesi, güzel resimleri, mükemmel heykelleri ve bedava sanat okuluyla mükemmel Madeline *kıcımı öpebilir*.

Gülümsüyorum. İnce dudaklarından yayılan Cheshire sırtışı omuzlarımda bir ürperti yaratıyor. Sırtışı sırtımdan aşağı buzlu su gibi kayıyor.

Bana sırtını dönerek, heykelini yapmadan önce biraz etrafı karıştırıyor. Ona göz kırpmıyorum,

Gördüğüm şeyin, gördüğüm şey olup olmadığından emin değilim. Avuç içlerim diz kapaklarıma kadar, çömelip ona göz kırpyorum, sonra gözleriyle buluşuyorum.

"Madeline, bu bir... *vajina* mı?" Tekrar göz kırpyorum, sonra fark ettiğimde ayağa fırlıyorum... Bu muhtemelen *onun* vajinasından modellenmiştir.

Gözlerini kısarak bana bakıyor, ona ölümcül bir bakış gibi geliyor olmalı. Ben ise alnındaki damarın patlayacağından endişe ediyorum ve aslında korkmuyorum. Korkmak için çok yorgunum.

Bütün gece bu lanet heykel için endişelendim. Üç hafta önce Britney Spears'ın 2002'deki özgüveniyle tamamlamıştım ama şimdi? Teslim edileceği sabah? Her şeyi hak etmediğime inanarak tam bir sarmal modundayım. Sahtekârlık Sendromu beni yatağa bağladı ve derinden beceriyor.

Madeline'in vajina heykelini görmek yardımcı oluyor.

Bu... "Oldukça küçük," diyorum, ödev kriterlerine uyup uymayacağını görmek için zihinsel olarak ölçüyorum. Profesörümüz bize birincisi için minimum ve maksimum boyut özelliklerini verdi, ikincisi ise bize kalmış.

"Bazı kadınlar minyondur," diye karşılık verir, omuzları görevdeki Blanche Devereux gibi dikleşmiştir. "Sanırım bunu bilemezsin."

Gözlerimi deviriyorum. Biliyordum. Kendi vajinasından esinlenilmiş. Bunu kim yapar ki? Kim bir sınıf dolusu insana göstermek için özel bölgelerinin kalıbını yapar? Çok garip. Yine de, çenesinin dışarı çıkması ve dudaklarını büzmesi, benim bilmediğim bir şeyi biliyormuş gibi görünüyor.

Ve bir kez daha, her konuda tamamen güvensizim.

Eğiliyorum, ter omurgamdan aşağı kayıyor, kalbim küt küt atıyor. "Hepimizin vajina mı yapması gerekiyordu?" Kendinden o kadar emin ki, kafam gerçekten karıştı.

Gözlerini deviriyor, küçük vajinasını göğsüne doğru çekip benden uzaklaşıyor ve onu kendi icat ettiği küçük vajina seyahat mekanizmasına yerleştiriyor. "Hayır, *Sosis*," diye alay ediyor ve bana her Sosis dediğinde içimden biraz ölüyorum. Bu çok iğrenç, saldırgan ve kaba.

Ve kolay.

Eğer bir pislik olacaksan, en azından yaratıcı ol.

İkinci karşılaşmamızda, Darren'la tanıştıktan sonra, adımı hatırlayamadı. Ona Viyana olduğunu hatırlattım ve o da "Ne, şu sosisler gibi mi?" dedi. Ben de evet demek gibi *bir* hata yaptım çünkü benim adım da aynı şekilde yazılıyor.

Ama o zamandan beri bana Sosis diyor.

"Ama ben ilk eserimi güzel bir şey, hayatı gerçekten temsil eden bir şey hakkında yapmayı seçtim."

Bir parmağımı kaldırıyorum ve yüzü ekşiyor. "Teknik olarak, labia'yı şekillendirdin. Ve labia hayatı temsil etmez.

Onlar sadece bir rögar kapağı."

Kelimeler ağızından çıktıktan sonra gereğinden fazla kaba olduklarını fark ediyorum ama yine de doğru. Madeline gerçekten de am dudak heykelinin kendi egosundan başka bir şeyi temsil ettiğini düşünüyor ve bu da beni sinirlendiriyor. Beni her zaman böyle etkiliyor.

"Labia demeyi kes."

Gülümsüyorum. "Az önce söyledin."

Gözlerini deviriyor. "Alışveriş arabası heykelinle sana iyi şanslar, *Sosis*."

Ona ters ters bakıyorum ama boşuna çünkü eşyalarını toplayıp hışımla dışarı çıkıyor ve daire kapısını gereksiz bir güçle çarpıyor. Kutuma bakıyorum, panikle terlediğim için cildim nemli.

Bu bir alışveriş arabası değil. Yani. Bu bir alışveriş arabası ama... eskimiş, tekerlekleri düşüyor, içindekiler paramparça görünümlü kaldırıma dökülüyor. Aynı anda hem dökülüyor hem de ölüyor ve o an tam bir kaos.

Bu açgözlü bankacıların parçalanmasıdır.

İç çekiyorum ama gerçekte hissetmediğim bir güvenle omurgamı dikleştirmeye zorluyorum. Bu iyi bir şey. Anlamalı. Profesör küçücük bir kediye, gerçekten bir hikaye anlatan bir parçadan daha iyi bir not vermeyecektir.

Başım dik ve içim çalkalanarak daireden çıktım.

Eğer Madeline ve onun küçük amcığına yenilirim, çok sarhoş olacağım.

...F SAATLERİMİZ SONRA

"Bir anlamı vardı! Bu benim-" Tekrar hıçkırdım ve sözüme geri döndüm. "Anlamı bir şey!"

Darren başını sallıyor, dikkati odanın karşısındaki barmende. Hesabı istedikten sonra pürüzsüz tıraşlı, muhteşem yüzüne sinirli bir ifade yayılmış bir şekilde bana bakıyor.

"Çok yakışıklısın," diyorum ona, yine hıçkırarak. Tanrım, hıçkırık insanın işeme isteği uyandırıyor, değil mi? "Erkek arkadaşın da çok yakışıklı," diyorum, Samson'u giydiği şık takımlardan birinin içinde hayal ederek. Süslü takımlara bayılıyorum, çok seksi oluyorlar.

Darren kollarını geniş göğsünde kavuşturuyor ve yüzünde etkilenmemiş bir ifadeyle bana göz kırpmıyor. "Tek başına sarhoş olma. Bu tehlikeli ve aptalcadır, ayrıca seni bencil yapar."

"Kabuklu deniz ürünleri mi?" Gevelediğimin hemen farkına vararak soruyorum ama umursamayacak kadar çakırkeyifim. Elimi öne doğru yuvarlayıp başımı sallıyorum ve tekrar hıçkırırken ona devam etmesini söylüyorum... ve tekrar. "Ne kadar bencilim?" Sessizce oturup bana bir dakikadan fazla göz kırptıktan sonra ekliyorum.

"Tek başına dışarı çıkıp sarhoş olduğun için öldürülmeni istemiyorum. O zaman kendimi kötü hissederim.

Bu sizi bencil yapar."

Ellerimi kalbime götürüyorum ve başımı yana eğiyorum. "Awww."

Barmen yaklaşırken gözlerini devirir. Darren tabureden kalkıp cüzdanına uzanır ve barın üzerinden siyah bir kart geçirir. "Onun hesabını öde, sonra da kendine bahşiş ver," der.

Barmen teşekkür edip kasaya doğru yürüdüğünde Darren'a doğru eğilip kaşlarımı sallıyorum. Ben "Bu gece babamın kartını aldın mı?" diye sorarken o tekrar yerine oturdu.

Avucunu alnımın tam ortasına yerleştiriyor ve beni tabureme geri itiyor. "Sana Samson'a babam deme demiştim. Garip oluyor. Ayrıca benden o kadar da büyük değil."

Öyle, ama tartışamayacak kadar sarhoşum. "Sanki sen ona hiç *baba* demedin." Kıkırdıyorum ama sonra başarısızlığım tekrar yüzüme vurunca omuzlarım düşüyor. "Ben C- aldım, o ise A aldı, Darren. Bu hiç adil değil."

Kartını geri aldı ve beni bardan çıkarıp arabasının yolcu koltuğuna götürdü. İçeri girip kemerini bağladıktan sonra bana döndü ve "Seks satar. Senin eserin senin için bir şey ifade ediyordu ama herkes sanatın onlara dünyada neyin yanlış gittiğini hatırlatmasını istemez." Arabayı geri vitese takarken omuz silkiyor, bunu yaparken omzunun üzerinden bakıyor.

"Seks satar," diye tekrarlıyor.

Ve muhtemelen haklı olduğu için de sinirliyim.

3

Tucker

Ereksiyon olmadan heyecanlanmak alışık olduğum bir şey değil.

"Debauchery, bildiğiniz gibi, sektörün önde gelen markası. Daha kişiselleştirilmiş, lisanslı ürünler yaratmak için kolları sıvadığımızda ilk olarak sana başvurmamız çok mantıklı, Tucker. Lider marka, lider adam." Sanki birlikte çalışmamamız saçmaymış gibi başını sallıyor. "Bu çok mantıklı."

Bir bakıma öyle. En iyiyi en iyiyle eşleştirmek muhtemelen tüketici için en uygun ürünü ortaya çıkaracaktır. Ancak bunun bir iş olduğunu da biliyorum ve aletimin dünyanın her yerinde seks oyuncağı olması fikrine fazla kapılırsam - çünkü sundukları şey bu - en iyi seçimleri yapamayabilirim. Derin bir nefes alarak anlık heyecanımı yatıştırıyorum ve en iyi poker suratımı takınıyorum.

Aug'a bakıyorum, kaşları birbirine o kadar sıkı kenetlenmiş ki, gerçekten sadece düşünüyor mu yoksa kızgın mı bilmiyorum.

"Planımız bu yaz kademeli olarak piyasaya sürülmesi ve ilk tasarımın sadece lansmanda satışa sunulması. Ardından, satışların beklediğimiz tahminleri karşıladığını varsayarsak-" takım elbiseli adam ciddi gözlerle bana bakıyor. "En muhafazakâr tahminlerimiz bile satışların ilk lansmandan itibaren hızla artacağını gösteriyor, Tucker, sana söz veriyorum. Aletin gelecek yıl bu zamanlar Amerika'daki her beş yatak başı çekmecesinden birinde olacak." Sırıttırıyor ve ekliyor: "Sonra diğer üç tasarımı da piyasaya süreceğiz."

Ellerini havaya kaldırarak bir gösteri yapar ve yanındaki adam başıyla hareketi takip eder. Suitman avuç içleriyle bir işaret yapıyor. "Hayal edin," diye başlıyor, bana ve Aug'a başını sallayarak. "Dört ayrı Derin penis modeli, her Tucker hayranı için bir penis," diyor, duyuruyu vurgulamak için ellerini genişçe açıyor, sanki kelimeler gökyüzüne boyanmış gibi.

Gösterişli ama bu bir gösteri işi ve o da bir sunum yapıyor. Hâlâ etkilenmemiş ve sinirli görünen Aug'a, sonra da tesadüfen yerinden kalkan Lance'e bakıyorum.

"Beyefendi, bize özel olarak konuşmamız için birkaç dakika verirseniz," diye gülümsüyor Lance.

Adının Dalton Fitzgerald olduğunu öğrendiğim takım elbiseli adam ayakta duruyor, eli beline yakın ceketinin düğmelerini ilikliyor. "Elbette, elbette" diye el sallıyor ve her şeyin yolunda olduğuna dair bizi temin ediyor. Bay Fitzgerald ve diğer adam sandalyelerin arkasına geçerek koridora çıkıyorlar ve kapıyı arkalarında açık bırakıyorlar.

Lance kapıya doğru ilerliyor ve Aug'a başını sallayarak, "Ben zanaat hizmetleri masasında içecek bir şeyler olduğundan emin olacağım," diyor ve kapıyı arkasından çekerek dışarı çıkıyor. Muhtemelen Lance, erkeklerin sette kimseyi, yani kadın oyuncularını rahatsız etmediğinden emin olacak.

İlerici bir film şirketi olabiliriz ama bu, davranış standartlarımızı birlikte çalıştığımız şirketlere ve tedarikçilere aktarabildiğimiz anlamına gelmiyor. Burada işimiz bitene kadar Lance, Bay Fitzgerald'a göz kulak olacak.

Uma gitti, ama otuz dakika sonra başka bir sahnem var, bu yüzden Isla muhtemelen burada hazırlanıyor. Bu işi bitirmeliyim ki hazırlanmak için zamanım olsun. Sahneler nasıl hazırlanırım? Üçlü S: sıç, düş al ve tıraş ol, mantıklı bir günlük rutin ama özellikle iğnelenmek üzereysen akıllıca. Bugün değilim ama yine de bu sektörde kötü bir alışkanlık değil.

Lance bizi konferans odasına kapattığında Aug'a "Ne düşündüğünü anlayamıyorum" dedim.

gizlilik içinde. "Bu iyi bir anlaşma mı?"

Aug yavaşça elini eskiden simsiyah olan ve konferans salonunun ışıkları altında gümüş telleri parlayan saçlarında gezdirdi. "Pekala," diyor, bize dağıttıkları evraklara bakarak. İş planları ve projeksiyonlar içeren bir spesifikasyon sayfası, ben kabul edene kadar hepsi sadece gevşek bir fikir. "Bence bu müthiş bir anlaşma ve beni biraz şüpheli kılan da bu."

Kaşlarını çatarak önüne konan meyve tabağını yırtıyorum. Bir çileği yoğurda batırıp büyük, sulu lokmayı çiğnerken "Gerçek olamayacak kadar iyi mi?" diye soruyorum.

Augustus yavaşça başını sallıyor. "Sözleşmelerde rahatsız edici bir şey görmüyorum ama hukukçuların bir göz atması gerekecek." Elindeki sözleşme kopyalarını ve cep telefonunu masadan alarak öne doğru uzanıyor. Birkaç dokunuş ve kaydırmayla Crave & Cure hukuk departmanına anlaşmayla ilgili her şeyi en özlü ifadelerle anlatıyor. Görüşmeyi sonlandırdı ve bana döndü. "İsterseniz onlara geçici olarak evet diyebilirsiniz. Hukuk departmanı bu gece her şeyi gözden geçirecek ve sabaha sağlam bir cevapla birlikte şu önerilerde bulunacak

sözleşmenin nasıl değişebileceği."

Başımı sallıyorum. "Adamımın bir kalıbını yapmak için bana iki yüz elli bin dolar vermek istediklerine inanmıyorum," diyorum başımı sallayarak. Önümdeki sözleşmeye dokunuyorum. "Bunu gördün mü? İlki başarılı olduğu sürece, her biri için iki yüz elli imza ikramiyesi ile üç tasarım daha yapılmasını istiyorlar." Çoğunlukla kolayca sinirlenen Augustus'u kızdırmak için kucağıma bakıyorum ve aletimin uykulu bir şekilde bacağıma dayandığı yeri okşuyorum. "Sen milyon dolarlık bir siksin dostum," diyorum ona.

Augustus başını sallıyor, bir elini saçlarında gezdiriyor. "Her neyse," diyor, sikimle konuştuğumu kabul etmeyi reddederek çünkü Augustus bu. Çok zeki, çok sadık ve çok yetenekli. Ama oyun oynamıyor. Asla.

"Ve her satıştan kazanacağınız yüzde. Kârın yarısının bir anlaşma açısından ne kadar iyi olduğunu anladığınızdan emin değilim. Normal anlaşmalar yüzde on beşe yakındır, elliye değil."

Göğüs kafesimi kaşdım. "Ben o kadar iyiyim."

Augustus bana göz kırpmıyor, sonra telefonunu ve kâğıtları masanın üzerine bırakıyor. "Lance'i çağır. Onlara hazır olduğumuzu söyle."

Sahte bir şaşkınlıkla kaşlarını çatarak ona göz kırpmıyorum. "Onu ben mi yakaladım? Ben yıldızım. Bence onu sen almalısın."

Soğuk ve öfkeli gözlerine bakmak zorunda kalmadan önce sandalyemden kalkıp kapıyı açıyorum. Beni seviyor, gerçekten. Birbirimizi gerçekten seviyoruz, ki bir patron ve çalışanın her zaman böyle olduğundan emin değilim. Ama beni keşfetti ve bana şimdiden çok şey öğretti.

"Lance," diye koridorda bağıriyorum ve Augustus'tan sert bir iç çekiş duyuyorum. Bir dakika sonra Lance, Suitman ve mini Suitman geri döndüler ve toplantı başladı.

Poker suratımı takınıyorum. "Avukatlarım," diye başlıyorum, çünkü Crave & Cure tüm çalışanlarına ücretsiz avukatlık hizmeti sunuyor. Birçok avantajdan sadece biri. Ayrıca böyle şeyler ortaya çıktığında beni koruyacak bir avukatımın olması da kendimi biraz havalı hissettiriyor. "Her şeyi gözden geçirmeleri gerekiyor. Yarın bana rapor verecekler. Ama o zamana kadar," diyorum Suitman'ın gözlerine bakarak, "evet gibi görünüyor, tabii ki geçici olarak."

Sandalyesinden sıçrayıp arkasındaki duvara çarpmasına neden oldu. Ama elini benimkine vurarak şimdiye kadar sığıttığım en agresif tokalaşmayı gerçekleştirdiği için fark edilmiyor. Ciddiyim. Bu adam bu anlaşma için oldukça heyecanlı.

"Bunu duyduğuma sevindim, Tucker, bunu duyduğuma sevindim," diyor Suitman, asistanına dönüp rahatlamış ya da kendini beğenmiş bir şekilde gülümseyerek, hangisi olduğunu anlayamıyorum.

Yanımda Augustus elindeki sözleşmeyi karıştırıyor. Beni dürterek parmağının ucunu bir pasajın altına götürüyor ve ben de hızla okuyorum.

Seks oynucağı tıbbi sınıf silikon ile kalıplanacaktır. Seks oynucağı, Debauchery tarafından aday gösterilen şirket içi heykel sanatçısı tarafından kalıplanacak ve tüm parçalar boyunca pozisyonunu koruyacaktır. Crave & Cure Productions'ın bakımını üstlendiği Tucker Deep'e dört kalıp yaptırılacaktır. Biri birinci aşama lansmanından önce, üçü de sonrasında sırayla yapılacak. Dört kalıbın tamamı ve heykel maketleri Devin Tomlinson tarafından yapılacaktır.

Sanatçının adının ve seks oyuncaklarının sayısının altında bir çizgi var, bu da bana bunların muhtemelen pazarlık edilebilir seçenekler olduğunu düşündürüyor.

"Devin Tomlinson?" Noktalı satırdaki ismine bakarken yüksek sesle soruyorum. Aug yanımdan dirseğiyle beni dürtüyor.

"Biliyor musun," diye başlıyor, sesini alçaltarak. "Senin üzerinde etki bırakmış bir sanatçı var." Sözsüz olarak bana bir isim vermeye çalışırken kaşları kalkıyor, gözleri açılıyor.

Omuz silkiyorum ve başımı sallıyorum. "Hiç sanatçı tanımıyorum."

Parmaklarını kontratın üst kısmına dolayarak masadan kaldırırken çenesi bükülüyor. "Tucker," diye iç geçiriyor. "Bir sanatçı tanıyorsun. Aslında seni çok etkilemiş bir sanatçı."

Göz kırpyorum.

Gözlerini deviriyor. "Eskiz."

Ve bu iki kelime beni omuzlarımdan yakaladı ve üzerimdeki tüm unutkanlığı silkeledi. Vay anasını.

Eskiz.

Onu çizen muhteşem esmer, gözlerimin arkasında o geceki kadar ayrıntılı bir şekilde beliriyor. Aradan iki yıldan fazla zaman geçmesine rağmen onun yüzünü de çizimini hatırladığım kadar iyi hatırlayabiliyorum, ki bu çok iyi bir şey.

"Kahretsin," diye nefes alıyorum, elim beklenmedik bir şekilde nefes verişimi yakalıyor. Aug başını sallıyor. "İşte böyle," diyor noktaya geç varışımı ilgili olarak.

Suitman ve yardımcısıyla yüzleşiyorum. "Başka birini kullanabilir miyim? Tomlinson dışında birini?"

Bunun uzak bir ihtimal olduğunun farkındayım, ama kelimenin tam anlamıyla bu, denemek için fırsat bulduğum tek an, bu yüzden kabul ediyorum.

"Dediğim gibi, avukatlarım bir göz atacak ama bir şey var." Yutkunuyorum ve Bay Fitzgerald'ın bakışlarını üzerimde tutuyorum. "Kullanmak istediğim bir sanatçı var."

Elimi yüzümde gezdiriyorum. "Bu, sözleşmelerin yeniden düzenlenmesi gerektiği anlamına geliyorsa özür dilerim ama" diye başlıyorum, "önce sanatçımı bulmak ve bu işi ona teklif etmek istiyorum."

"Yetenekliler mi? Onları incelememiz gerekecek. İş yapabilmeleri lazım Tucker. Devin geçen yıl Sanat Enstitüsü'nü bitirdi. Kusursuz bir özgeçmişi var."

Başımı sallıyorum. Devin için "Bu harika dostum," diyorum çünkü evet, mezun olduktan bir yıl sonra kendi alanında çalışmak harika bir şey. Ama umarım bu işe bel bağlamamıştır, çünkü kesinlikle bu işi alamayacak. Eğer istediğimi elde edemezsem.

"Bu anlaşmayı sadece sanatçıma sunabileceksem yaparım. Bu benim için bir anlaşma bozucu."

Fitzgerald rahatsız bir şekilde gülümsüyor ama ben elimi uzatır uzatmaz o da elini uzatıyor. Yüzünde geniş bir sırıtış beliriyor ve gözbebeklerinde dolar işaretlerini görebiliyorum.

"Kulağa harika geliyor."

Lance onları dışarı çıkarıyor ve Augustus ile beni pırıl pırıl konferans salonunda yalnız bırakıyor.

Gözlerim açıldı. "Onu bulmama yardım eder misin?"

Başını sallıyor.

Temelde her zaman *heyecanlanan* bir numaralı yetişkin film yıldızı olmama rağmen, iki uzun yıl sonra onu bulma ihtimali... beni gerçekten heyecanlandırıyor.

Ve ereksiyon olmadan heyecanlanmak alışık olduğum bir şey değil.

Viyana

Sanırım bu kadar para için parçalanmayı göze alırdım.

Sakince, süpürgeyi görünmez tozlar toplayarak damgalı beton boyunca sürüklüyorum. "Ödeneğe ihtiyacı bile yok, Darren," diye iç geçiriyorum, yüzüm ağırlaşmış ve şişmiş. Son birkaç gündür bütün gün ara ara ağlıyorum. Isınmış bok gibi görünüyorum ve daha da kötüsü, sanırım üşütüyorum da.

Yazın soğuk algınlığı en kötü şeylerden biridir. Aynı anda hem göğüs terlemesi *hem de* burun akıntısı mı? Hayır. Hayatta olmaz. Düşünmesi bile çok korkunç.

Saçlarımı yüzümden itiyorum, ensemdeki ıslaklığı şimdiden hissediyorum. Bu aptal işten nefret ediyorum.

Bir müzede çalış, dediler. *Ayağını kapıdan içeri erken sok,* dediler.

Yerleri süpürür ve telefonlara bakarım.

Müşterilerle sanat hakkında konuşmama bile *izin vermiyorlar*. Ciddiyim. Bir kez yaptım ve patronum bunun son kez olduğunu açıkça belirtti. *Yoksa* konuşulmasına gerek yoktu.

"Bu tam bir saçmalık. Ona ihtiyacım var. Benim buna ihtiyacım var ve onun hiçbir şeye ihtiyacı yok! *Madeline*," diye tıslıyorum, adını olabildiğince hırçın bir şekilde söylüyorum. Cidden, lise dizilerindeki kötü kızlara rakip oluyorum. Ama kendime engel olamıyorum. O sadece... lanet olası derimin altına giriyor.

"*Madeline* her şeye sahip," diye bitiriyorum, sesimin kıskanç çıkmasından nefret ederek. Her şeyin ona ne kadar kolay geldiğini kıskanıyor olabilirim ama onu kıskanmıyorum. İstedğim her şeye sahip olacağım... zamanla. Ve elde ettiğimde, tadı çok daha tatlı olacak çünkü bunu kendi başıma yaptım.

Ailemin yardımı olmadan. Ya da destekleri. Ya da sevgi, görünüşe göre.

Darren önümde beliriyor ve yavaşça ayağa kalkarak elini sırtımda gezdiriyor. Aslında hastalandığımı düşünmüyorum, sanırım bir anksiyete krizinin eşiğindeyim.

"Vienna Carnegie, seni seviyorum ve bu iğrenç üç kelimeyi sana sadece iki koşulda söyleyeceğimi biliyorsun, değil mi?" diye soruyor ama bu retorik ve devam ediyor. "Ölüyor olsaydım," diye uzatıyor, zayıf parmaklarını göğsüne bastırarak. "Ki ölmüyorum."

Başımı salladım.

Devam ediyor. "Ya da söyleyeceğim şeyin seni çıldırtacağından kesinlikle eminsem ve elçiden nefret etmeni istemiyorsam."

Bir elini omzuma atıp bakışlarımla buluşmak için eğilip onu tuttuğunda neredeyse nefesim kesiliyor. "İhtiyacın olsaydı, alırdın."

Ona göz kırpıyorum, ağzım açık, dilim damağıma yapışmış, rahatsız edici bir şekilde. Öyle sert yutkunuyorum ki kulaklarımdan biri patlıyor. Ama ona bakıyorum, zihnim dakikada bir milyon mil koşuyor.

İhtiyacın varsa, alırsın.

"Parayı gerçekten kullanabilirim. Sadece... onun ihtiyacı yok." Gözlerimi kırptırıyorum ve her nedense midem bulanıyor ve oturmak için büyük bir istek duyuyorum. Ama oturmadım. Ayaklarımdan üzerinde duruyorum ve cezamı çekiyorum, çünkü o da böyle bir çerçeve çiziyor gibi görünüyor.

"Eğer hayatınız için gerçekten bu kadar önemli olsaydı, onu alırdınız. Onun buna ihtiyacı olmaması, senin de ihtiyacın olduğu anlamına gelmez."

Bir adım geri çekiliyorum, midem bulanıyor, içimi bir boşluk hissi kaplıyor. Gözlerim hayal kırıklığıyla yanıyor ama gözyaşlarımın dökülmesine izin vermiyorum.

"Bana melodramatik mi diyorsun yoksa bir sanatçı olarak beni aşağılıyor musun?" Ellerimi kalçalarımın koyuyorum.

Bir elini omzumda tutuyor ama artık bakışlarımı tutmak için çömelmiyor ve açıkça şöyle diyor: "Madeline'le tanıştığından beri onun istediği şeyi istedin. Sanırım bunun en büyük sebebi sana kontrolün dışında odaklanabileceğin bir şey vermesi. Ama senin bu ödeneğe ihtiyacın yoktu, Vienna. İhtiyacın olan şey gerçekten yapmak istediğin şeyi yapmak." Dudaklarını yalıyor ve daha fazlasının geleceğinden korkmama neden olan bir nefes alıyor.

"Eğer bu ailenizin haklı olduğu ve sanat okulunun size göre olmadığı anlamına geliyorsa, sorun değil. Onların yanıldığını kanıtlama ve mutsuz olma." Bakışları amansız ve her ne kadar gözlerimi kaçırmak istesem de yapamıyorum. Sakinleştirici bir nefes çekerken çenem titriyor, ruhumdaki kaosun ortasında kelimelerimi bulmaya çalışıyorum. İma ettiği şey hoşuma gitmiyor.

"Enstitü'de olmak için yeterince iyi bir sanatçı olmadığımı mı düşünüyorsun? Sence haklılar mıydı? Yetenekli değil miyim?" Titreyen bir elimi göğüs kafesime koyuyorum ve ona göz kırpyorum, öfkem nabız gibi atıyor.

Başını yavaşça sallıyor ve orada durup beni parça parça ayırırken bu kadar sakın olması beni sinirlendiriyor. O kadar öfkeliyim ki çılgılık atabilirim ama vücudum ağrıyor ve zihnim... yorgun. Onunla tartışacak gücü kendimde bulamıyorum. Darren gibi boyun eğmez bir pislige karşı koymak için gereken güce sahip değilim.

Sevdiğim bir pislik olduğunu da eklemeliyim.

"Ben öyle bir şey demedim. Beni kasten yanlış anlıyorsun, kadın." Öfkelendiğinde gözleri viski gibi bakıyor, kestane rengi ve pürüzsüz. "Demek istediğim, mutsuz olduğun için bırakmak istiyorsan, bırak. Kendini Madeline'le kıyaslayarak ve Madeline'den nefret ederek mutsuzluğunu daha da artırmanın sana bir faydası yok! Yolunda yeterince engel var, kendini bir başkasına kurban etmenin hiçbir anlamı yok!"

Onu izliyorum ve sanki az önce söylediği gerçek ona çok ağır geliyormuş gibi soluk soluğa kalırken her saniye daha da midem bulanıyor. Artık özgür olduğuna göre, nihayet nefes alabilir.

Görünüşe göre onu bu kadar kızdırmışım.

Ona göz kırparken hibeyi kısa bir süre düşünüyorum, zihnim aniden biraz bulanıklaşıyor. Karakter suikastları insana bunu yapar.

Hibe parasını istiyor muydum yoksa sadece borç istemiyor muydum? Çünkü hibe parası kendi sorunlarıyla birlikte geliyor. Evet, yeteneğimin tanınması, yaratma taahhüdü, zanaatım üzerinde çalışma özgürlüğü ile birlikte geliyor. Ama aynı zamanda yükümlülükler, talepler ve teslim tarihleri de getiriyor.

Çalışan bir sanatçı olmak istesem de bunu istediğimi sanmıyorum. Gerçekten istiyorum ama... bunu bana sadece borç para veren ve hibe kazanan bir unvan veren birinin emriyle yapmak bana hiç de görkemli gelmiyor.

Hibeyi kazanmak bile peşinde olduğum başarı değil, daha çok paraydı.

Şimdiden çok borcum var. Neredeyse doksan bin. Bu hibe, halihazırdaki borcumla kıyaslandığında küçük olsa da, yardımcı olabilirdi. Sırtımdan bir ya da iki tuğla düşürebilirdi, çünkü son zamanlarda kendimi inanılmaz derecede ağır hissediyordum ve gerçekten bir molaya ihtiyacım vardı.

Ara veremeyeceğim çünkü Madeline kazandı ve ben bu konuda çıldırıyorum ama... kahretsin. Darren haklı. Mesele Madeline değil ve hiçbir zaman da olmadı. Mesele yaptığım işi severken aynı zamanda ne yapmak istediğimi bilmemek. Bir tutkuya ve yeteneğe sahip olmak ama bunu nasıl bir şeye dönüştüreceğini bilememek inanılmaz sinir bozucu. Ve Madeline her zaman ne yapmak istediğini biliyor. *Kahretsin, kışkandım.*

Kendime kızgınım. İlerleyemediğimi hissediyorum.

"Siktir." Başka ne diyebilirim ki? Bir an alt dudağımı çiğneyip gözlerini buluyorum, ellerim biraz önce dramatik bir şekilde kalçalarım lehine bıraktıktan sonra tekrar elime aldığım süpürge'nin etrafında terliyor. "Dramatik davrandıysam özür dilerim," diyorum usulca, biraz da utanarak. "Haklısın. Ben sadece... şu anda kendimi kaybettim."

Başını sallıyor. "Ve senin sanat okuluna ait olduğunu düşündüğümü biliyorsun, o yüzden benimle uğraşma, Vienna," diyor, göğsümü ısıtan ciddi bir bakış fırlatarak. Sonra, benimle hiç konuşmadığı kadar yumuşak bir sesle, "Kaybolmak sorun değil," diyor.

Dudaklarında çarpık bir gülümseme beliriyor ve ben de ona sırtarak bu duyguya karşılık veriyorum. Arkadaşlığın hem dağınık hem de güzel olmasına bayılıyorum ve sanırım biz bunu tam anlamıyla somutlaştırıyoruz. Bir kolunu bana dolamaya ve tartışma sonrası sakinleştirici bir sarılmaya hazırlanırken galerinin kapısı açılıyor.

Bu mekanda genellikle çok fazla ziyaretçi almıyoruz. Biz daha çok ev sahipliği yapan ve programlı bir etkinlik müzesiyiz, ancak galeriyi deneyimlemek istemeleri halinde her gün birkaç saat halka açığız.

Zayıf ama fit bir adam içeri giriyor, bronz elini buz gibi sarı saçlarında gezdiriyor. Geniş çenesi ve soğuk mavi gözleriyle hipnotize olmuş gibi birkaç saniye ona bakıyorum. Başını sallıyor, bariz bakışlarını fark ediyor ama steril bir bakışla cesurca görmezden geliyor.

"Vienna Carnegie'yi arıyorum."

Süpürge terli ellerimden kayıyor ve yere düşüyor, çıkan tıkırtı sesi ağrıyan beynimde ping-pong yaparak beni irkiliyor.

Bu delicesine yakışıklı adam *beni* mi arıyor?

Bir avucumu kaldırıp kurumuş ağzımı açıyorum ve kuru bir sesle "Bu benim" diyorum.

Dili dışarı çıkıyor, dudaklarını ıslatıyor. Bana bir zarf uzatıyor, ön yüzünde adım yazıyor, gün gibi açık.

"Bunu açıklayabilmem için bu öğleden sonra birkaç saatinizi alabilir miyim?" diyerek hemen açtığım zarfa doğru başını salladı.

Gözlerim mektubu o kadar hızlı tarıyor ki hiçbir şey anlamıyorum.

Ama bir numara gördüm.

Darren'a baktım. "Öğleden sonra izinliyim."

Takım elbiseli yakışıklı adamı ölçüp biçerek başını sallıyor. "Adın ne senin? Geri dönmezse diye. Polislere onu kimin parçaladığını söyleyeyim?"

"Lance Davis," diyor, Darren'ın imalarından hiç etkilenmeden. Sanırım bu kadar para için parçalanmayı göze alırdım.

Başım dönüyor. Tam da para konusunda ne kadar stresli olduğumdan yakınıyordum ve bu genç Chris Evans elinde gizemli bir toplantı ve üzerinde adımın ve büyük rakamların yazılı olduğu bir kâğıtla içeri giriyor? Bu da ne böyle?

Ona doğru bir adım atıyorum, gözlerimi sinirli Darren'dan ayırmadan eğiliyorum. "Sadece bilmeni istiyorum, Lance," diyorum, adını söylemeye çalışarak. "Gerçekten sağlıklı uzun saçlar, daha küçük ayak bilekleri ve daha şirin bir kahkaha istiyorum."

Kafası tamamen karışmış bir şekilde bana göz kırıyor. Eminim benim kaçık olduğumu düşünüyordur ama ben beş parasızım diye ağladıktan birkaç dakika sonra buraya geldi. Eğer o lanet olası bir cinse ya da benim iyilik perimse, şansımı kaçırıramam.

Ama birkaç kez gözlerini kırıştırdıktan sonra, "Tamam, peki... bunu daha fazla tartışmak için müsait misin, değil misin?" diye soruyor. Ve onun bir sihirbaz olmadığını anladım. O artık kişisel olarak bana da yeterince kızgın olan sinirli bir işadamı.

Süpürgeyi yerden alıp Darren'ın göğsüne bastırıyorum. "Al bakalım, görüşürüz ezik," diye takılıyorum dilimi çıkararak.

Sırıttıyor ama yine de el sallıyor. "Tamam, hoşça kal sanırım. Beni sonra ara."

Müzenin birkaç adım dışında Lance'e yetişiyorum.

"Bugün sana ihtiyaçları olmayacak mı?" diye soruyor, başını müzeye doğru eğerek. Başımı sallıyorum.

"Bana hiçbir zaman gerçekten ihtiyaçları olmadı."

Siyah camlı siyah bir Tesla'nın yanında duruyoruz ve bana arka kapıyı açıyor. Ben içeri girmeden önce "Sana ihtiyacımız var." dedi.

Ve Tanrım, ona gerçekten inanmak istiyorum.

5

Tucker

Onu buldum. O burada.

Dallas bir elini saçlarında gezdiriyor, burun delikleri şiddetli rüzgârda dalgalanan bir bayrak gibi şiddetle sallanıyor. Zar zor tutunuyor, biliyorum çünkü onu birçok kez uçurumun kenarında gördüm. Ben de onu birçok kez uçurumun kenarına getirdim.

İnliyor ve Maya'nın saçlarındaki tutuşu gevşiyor, kalçaları temkinli bir tempoya yavaşlıyor. "İşte geliyor," diye gıcırıyor, dişleri kenetlenmiş, çenesi sabit. Aramızda diz çökmüş olan Maya'ya bakıyorum.

Adam bir elini sikinin üzerine koymaya çabalarken, diğeri hâlâ saçlarının arasında, başını dik tutuyor. Okşuyor, orgazm olurken tüy gibi hafif inilti etrafımda süzülüyor, bol miktarda döl Maya'nın göğüslerini ve karnını çiziyor.

Göğsünün kabarması ve omurgasının titremesinden başka bir şey olmadığında, Maya odağını bana çeviriyor. Kameranın dışında, VIN bayrağının tanıdık mor rengini görüyorum. Sıra bende.

Bir eli tabanıma sarılmış, diğeri hâlâ Dallas'ın sikinin üzerindeyken, ağzını sikimin parlayan başına getiriyor ve beni dudaklarının arasından geçiriyor.

Beni içine çekiyor ve boğazı etrafımda daraldığında, beni emerken ondan geriye kalanların tadına baktığını anlıyorum.

Çok sıcak.

İlk emişte gözlerim kapanıyor ve karnımdan gırtlaktan gelen bir inilti yükselip küçük alanda patlıyor. Onu orgazma ulaştırdıktan sonra ağzının üzerimde olması beni her zaman uçurumun kenarına getiriyor. *Aslında* dizlerinin üzerinde olan kendisiyken, bizi bu kadar kolay dizlerimizin üzerine çökertmesi çok güzel.

Elini çekip beni olabildiğince geriye götürürken bakışlarını yakalıyorum. Ona göz kırparak yakın olduğunu belli ediyorum ve boğazına su hortumu inmesini önlemek için biraz geri çekilmesi için alt metinsel bir uyarı veriyorum.

Bu bir yutma sahnesi değil - Crave & Cure'da çok az sanatçı "tüketime" katılıyor ve sadece rahat olanlara bu roller için yaklaşıyor. Bu sahnede dölle oynaması gerekiyor. Geri çekiliyorum ve Dallas bir elini boynumun ve omzumun kıvrımına sıkıştırarak, "Ona ihtiyacı olanı ver *kardeşim*," diyor.

Bu bir üvey kardeş çekimi ve ailelerimiz uzakta. Hikaye çığır açıcı değil ama sahneyi canlandırırken gösterdiğimiz hassasiyet benim gurur duyduğum şey.

Maya ciyaklamıyor ve inlemiyordu... bunu yapma dürtüsü olmadığı sürece. Bize *kardeşim* demiyordu ve izleyicinin ortaya konan dinamiği anlamasını sağlamak için gülünç çocuk kıyafetleri giydirilmiyorduk. Bunun yerine, Crave & Cure yaptıkları her filmle birlikte kısa bir hikaye sunuyor ve izleyicinin ne bekleyebileceğine dair kısa ama düşünceli düzyazı ve diyaloglarla tonu belirliyor.

Film başlamadan önce kurgulanıyor, böylece izleyicilerin hızlı ileri sarma seçeneği oluyor. Ancak ilk önce amaçlandığı şekilde okurlarsa, filmlerimiz pornodan *gerçek* bir şeye dönüşüyor. Sikişiyoruz ama aynı zamanda hissediyoruz. Bu çok fazla. Herkesin yaptığımız işi ve bu işin bizden ne kadar çok şey götürdüğünü gerçekten takdir ettiğini sanmıyorum. Yetişkin filmleri için sahte inlemeler ve yüz ifadelerinden daha fazlasını istiyoruz. Duygu, derinlik, bağlantı istiyoruz. İşimizin ne kadar zor olduğunu anlamak. Evet, aynı zamanda harika ama

zorluklar olmadan.

Sahnenin yoğunluğu üzerimden geçerken, döllerimi kalın, sıcak ipler halinde Maya'nın göğsüne ekliyorum. Maya'nın bizi kanepede nasıl yavaşça kenara çektiğini, sadece onu kızdırmak için parmaklarımızı çıplak amına nasıl soktuğumuzu, onu yatağa nasıl yatırdığımızı ve sadece onu vahşileştirmek için her iki taraftan da ona nasıl süründüğümüzü düşünüyorum. Her birimizin bir parmağımızı onun istekli amcığine nasıl soktuğumuzu, her birimizden bir parmak daha alabilecek kadar gerilene kadar onu nasıl becerdiğimizi, bizim için paramparça olana kadar onu nasıl lezzetli bir şekilde yumrukladığımızı.

Şimdi, Dallas ve ben yumuşayan siklerimizi okşarken, mutlulukla dirseklerinin üzerinde geriye yaslanmış, vücudunun tuvali tam teşhirde olan Maya'ya bakıyoruz.

"Sırrımız," diye fısıldıyor, iri kahverengi gözleri ikimizin arasında dolaşıyor.

Augustus'un arduvazlarının keskin darbesi başımızı geriye, ekibin durduğu setin açık, yamyamlaştırılmış kısmına doğru döndürüyor.

"Katı mı?" Kamera dışındaki bir havluya uzanarak soruyorum. Maya'nın önüne çömeliyorum ve havluyu omzuna götürerek yavaşça siliyorum.

Aug başını sallar. "Biz iyiyiz. Maya, kabindeki giriş için güvertedesin."

Yanımda Dallas yeniden beliriyor ve Maya'nın üzerine nemli bir bez daha indiriyor. Bizi geçip Aug'a başını salladı. "Kulağa hoş geliyor. Bu seferki küçük hikâyeyi sevdim."

Dallas başını geriye atarak uzun saçlarının bir kısmını yüzünden uzaklaştırıyor. "Ben de öyle. Ailelerimiz ilk evlendiğinde seni korumamız hoşuma gitmişti. Gerçekçi hissettirdi. Sanki seni bir üvey kardeşten daha çok sevdiğimizi anlayabiliyorum."

Maya seslendirme için okuyacak olsa da, hepimiz her zaman küçük hikayeyi okuruz. Bence bu, özellikle de bir sahne ekstra tabu veya agresifse, yaptığımız şeyle uzlaşmamıza yardımcı oluyor. Her şeyi bir perspektife oturtan bir hikayeye sahip olmak, yaptığımız şeyin sömürü değil de gerçekten sanat gibi hissettirmesini sağlıyor.

Onlarla aynı fikirde olarak, Dallas dikkatle karnını temizlerken ben de göğsünü silmeyi bitiriyorum. Temizlendiğimizde ve hepimiz bunun başarılı bir sahne olduğu konusunda hemfikir olduğumuzda, Maya'nın ayağa kalkmasına yardım ediyoruz. Normalde ayrı giyinme alanlarımıza çekilirdik, Maya peruk ve makyaja erişimin olduğu arka tarafa, Dallas ve ben de hızlı bir duş ve ardından yemek için soyunma odasına giderdik.

Bugün hariç, Maya bizi durduruyor. Augustus son sahneyi özel olarak tekrar izlediği sandalyesinden yaklaşırken, "Bekleyin çocuklar," diyor. Bazen biz temizlenirken, yeniden çekim ya da ses çalışması için bize yaklaşır.

Yerden şortlarımızı toplayan Dallas ve ben yeniden giyinirken Maya boğazını temizliyor, karanlık gözleri gergin bir şekilde aramızda zıplıyor ve Aug'u hep birlikte atlıyor.

"Yani...." diye uzatıyor. "Kimsenin kendini kötü hissetmesini istemiyorum," diye söze başlıyor ve o anda dudaklarını bir gülümseme kaplıyor. Maya bir önerisi ya da şikâyeti olduğunda her zaman çok dikkatli ve tatlı davranır, öyle ki bu onu rahatsız eder. Rahatsız olmasından hoşlanmıyorum ama bu kadar empatik olması beni her zaman gülümsetiyor.

Bu, bu işte çok sık göremeyeceğiniz bir özelliktir. Neyse ki Crave & Cure'da hepimiz ayakları yere basan, saygılı insanlarız. Çoğunlukla seçilme sebebimiz de bu. Çeşitli şekillerde seçildik, ancak iyice incelendik ve psikolojik bir testten geçirildik. Yani bu sektör kendi çıkarını düşünen, acımasız pisliklerle dolu olsa da, neyse ki C&C öyle değil.

Ama bizim için bile Maya çok tatlı.

"N'aber Maya?" Aklından geçenleri onun için biraz daha kolaylaştırmayı umarak, "Her şey yolunda mı?" diye soruyorum.

Hâlâ sessizce yanımda duran Aug'a dönüp bakıyorum. Hemen atlıyor ve o zaman Maya'nın ondan burada olmasını istediğini anlıyorum. Bu her neyse onun için

"Ananas suyu iç. Maya'nın bu hafta birkaç sahnesi daha olacak ve hepsi boşal-

ağır yutma sahneleri. İkinizden birinin tadını hazmetmekte zorlanıyor, o yüzden düzeltin." Cebini karıştırıyor, telefonunu bir saniye inceledikten sonra tekrar pantolonunun içine sokuyor. "İşte. İkinize de listeyi mesaj attım. Şimdiye kadar biliyor olmalıydınız, ama bilmiyorsanız, artık biliyorsunuz. Listedeki her şeyi tüketin."

"Tüketim" sahneleri nadirdir, ancak Maya bunu rahatlıkla yapan aktrislerden biridir. Erkek oyuncular önceden cinsel yolla bulaşan hastalıklara karşı taramadan geçiriliyor, yani her şey güvenli.

Sanki kulakları varmış ve bize atılan iftiralar yüzünden korkunç bir yıkıma uğrayacakmış gibi uzanıp sikimi avuçluyorum. "Spermimin tadı kötü mü?" Kaşlarım saç çizgime doğru kayarken soruyorum. Şaşkınlığımı gizleyemiyorum çünkü bu daha önce hiç duymadığım bir şey. Aslında bana hep tam tersi söylenirdi. Sonra Maya'nın en son ne zaman tadına baktığını hatırlamaya çalışıyorum... Yıllar geçmiş.

Maya'nın gözleri aramızda dolaşıyor ve tüm bu konuşmayı nasıl başlattığını hatırlıyorum. *Kimsenin kendini kötü hissetmesini istemiyorum.* Dallas'a dönüyorum ve ona kısa ama güçlü bir meme twister'i veriyorum. "Dostum, sende acayip bir cesaret var."

İntikam almak için uzanıyor ama ben çok hızlıyım. Ayrıca, göğüs kasırgalarından nefret ederim. Meme uçlarım çok hassas. Cidden, sözleşmemde, sahneyi bitirmek için mor işaretli olmadıkça diğer oyuncuların meme uçlarıma dokunamayacağı yazıyor.

Eğer yaparlarsa hemen vururum.

Aug boğazını temizlemeden önce elini birkaç kez tokatlıyorum, bu evrensel bir *kes* sesini işareti.

"Sorun bende mi?" Dallas Maya'ya fısıldıyor, aramızda bir karış mesafe olmasına rağmen yanıtını duymayacakmışız gibi eğiliyor.

Maya alt dudaklarını ısırtıyor, gözlerini Aug'a dikmiş cevap bekliyor. Aug iç geçiriyor ve elini Dallas'ın omzuna vuruyor. "Evet, sensin, tamam mı? Maya seni kötü hissettirmek istemedi," diyor ve gözlerini deviriyor.

Aug'un nerede durduğunu biliyoruz. Düşük performans, korkak cesaret ya da ortakları bitiş çizgisine getirememeye ya da bu konudaki diğer gerçekler söz konusu olduğunda duygularımızı koruyacak biri değildir. Her zaman der ki, *eğer herkes ne hissettiği ve nasıl olduğu konusunda gerçekçi olursa, harika bir film yapabiliriz. Hatta bazı duyguları da işleyebilir ve sahnenin içine yedirebiliriz. Ama hoşumuza gitmeyen şeyleri sindirmek zorunda kalırsak, her şey çöker. O zaman daha iyiymiş gibi davranarak normal porno yapan ikiyüzlüler oluruz.*

Ona katılıyorum ve Dallas'a sırtıyıyorum. "Matcha latten yüzünden dostum," diye takılıyorum.

Başını sallıyor, bir elini ensesinde gezdiriyor, koyu renk gözleri şaşkınlıkla kırışıyor. "Kahretsin, sanırım öyle olmalı." Maya'ya bakıyor ve zoraki, şakacı bir dudak büküşle dudaklarını dışarı çıkarıyor. "Özür dilerim My," diyor, "bir yolunu bulacağım." Augustus'a bakıyor ve ona da söz veriyor. "Eve giderken biraz ananas suyu alacağım. Merak etme, yarınki çekim için hazır olacağım."

Augustus başını sallıyor ve asistanı Lance'in beklediği sandalyesine geri dönüyor, iPad'inin kilidi açık, canlı ekranı ona bakıyor.

Maya, Dallas'a üzgün olmadığını ama daha fazla dayanamayacağını, tırnak içinde söylüyorum, "amonyak temizleyici döl", yoksa kesinlikle kusacağını söyledikten sonra kayıplara karışır.

Soyunma odamıza dönerken sadece ikimiz kaldığımızda Dallas'a yeni kız arkadaşını soruyorum. Çünkü Matcha latte seviyor ve son zamanlarda bu kadar çok içmesinin nedeni o.

Dallas aşık olmayı o kadar çok istiyor ki Power Ranger'a dönüşüyor. En azından Aug ve ben ona arkasından kibarca böyle sesleniyoruz. Birkaç kriterini bile karşılayan bir kızla tanışır tanışmaz, tam bir kudret morfinine giriyor ve her neyse ona dönüşüyor

Onun istediğini düşünüyör.

Anlıyorum. Yalnız kalmak istememeyi ve ilişkiyi biraz daha iyi hale getirecekse bazı değişiklikler yapabileceğinizi hissetmeyi anlıyorum. Onu kaybettiğim yer *temel* değişiklikler.

Aslında sizin için hiçbir şey ifade etmeyen şeyleri seviyormuş gibi davranmak. Matcha latte gibi, dölünüzün tadını cam temizleyicisi gibi yapar.

Umarım bu adam bir gün kendisi gibi sağlam olduğunu ve "aradığını" bulmak için sevmediği şeyleri seviyormuş gibi davranmak zorunda olmadığını fark eder.

Ona da söyledim, ayda bir gittiğimiz terapistin de ona bunun bir varyasyonunu söylediğini biliyorum.

Ama kaybolduğunuzda ve aşka aç olduğunuzda, bazen gerçeklere karşı sağır olursunuz. Ben de o yollardan geçtim. Son ve tek ciddi kız arkadaşım bana film çekmeyi bırakmamı istediğini söyledi. Film çekmeyi bırak dedim ama aslında söylediği şey, *kamera önünde başka kadınları becermeyi bıraksan iyi olur, yoksa işimiz biterdi.*

Onu sevdim, ona güvendim ve bırakmamı istemesini anlıyormuş gibi davrandım. Yani, bir açıdan sanırım anlıyordum. Farklı bir insan olsaydım, belki de birlikte olduğum kişinin başka biriyle sevişmesini izlemek beni rahatsız ederdi. Ama sanırım ben farklı bir kumaştan kesildim, çünkü izleme fikrinden hiç kıskançlık duymadım. Kabul ediyorum, bunu hiç yapmadım çünkü her zaman kız arkadaşım beni izlemek zorunda kaldı (daha önce sektörden kimseyle çıkmadım), ama yine de bu konuda rahat olabileceğimi düşünüyorum.

Ben işle özel hayatı birbirinden ayırabilirim ama o yapamazdı. Ve sette geçen uzun bir günün ardından eve geldiğimde yaşadığı hayal kırıklığını yatıştırmaya çalışmamın hiçbirisi onu rahatlatmazdı.

Bu yüzden Dallas'a başarana kadar numara yapamayacağını söylediğimde, tecrübelerimden biliyorum. "Ne istiyorsak onu isteriz. Birisi için değişmek gerçek ve organik gelmedikçe, bunu zorlamayın. Çünkü bu sizin sonsuzluğunuzun tarifi değil. Bu, korkak bir cesaret ve ayrılık için bir reçetedir."

Gülüyor ama esprili değil. "Matcha'ya aldırmiyorum," diyor soyunma odasındaki kanepeye uzandığımda. Katlanmış yığından bir gömlek çekiştiriyor, yüksek sesle düşünürken kollarını düzeltiyor. "Yani, onun sevdiği müzikleri sevmiyorum ve televizyonda benim ilgimi çekmeyen bir sürü şey izliyor..." Sözüünü kesiyor ve ben araya girip onu bariz olana, yani belki de ruh eşi olmadıklarına doğru itmeden kapı açılıyor.

Lance, iPad'i bir kolunun altına sıkıştırmış, elinde bir kahve, belirir. "On dakika içinde konferans salonunda toplantı var. Şimdi duş al ve benimle orada buluş."

Yuvarlak bir saatin asılı olduğu duvara bakıyorum, siyah akrep sessizce tik tak yapıyor. "Bir sonraki sahneye kadar kırk dakikam var," diyorum yanımdaki suyu yudumlarken. "Çabuk olsa iyi olur-"

"O burada," diye araya giriyor Lance, gözleri kısa bir süre için büyüyor. "Sanatçınız. Onu ben buldum. O burada."

Ona göz kırparken ağzım kuruyor ve çevremden Dallas'ın bakışlarının benimle Lance arasında pinpon oynadığını görüyorum. Havlumu kapıp duşa atlıyorum ve sanırım bir tür dünya rekoru kırıyorum. Dışarı çıkıp havluyla kurulandıktan sonra yanımdaki zulamdan gri eşofmanımı ve uzun kollu tişörtümü kapıyorum.

"Ateş nerede? Kim bu gizemli *kadın*?" diye soruyor ama cevap veremiyorum çünkü aklım başımdan gidiyor.

Lance'in gülümsemesi yavaş ve küçük ve tepki olarak omurgamda ter boncukları oluşuyor. "Son sahneyi izledi, sen sadece... fark etmedin."

Gözlerim açılırken aletimi şortumun üzerinden tutuyorum. Sonra kesinlikle aptal olduğumu fark ettim çünkü... beni daha önce çıplak görmüştü. İki buçuk yıl önce beni çizmişti.

Yine de onun orada olduğunu bilmeden sevişmemi izlemek... O anki ironiyi fark ederek homurdanıyorum.

Milyonlarca insan beni internette sevişirken izliyor ve ben bu kişilerin gerçekte kim olduğunu bilmiyorum. Ama bir şekilde onun beni orgazm olurken izlediğini bilmek... midem çırpınmalarla doluyor, bazıları o kadar büyük ki, bağırsaklarımdaki su sallanıyor ve bir an için midemin bulandığını hissediyorum.

"Gidelim," diyor Lance, bu kez ses tonuna sinirlilik sızıyor. "Onu işinden aldım, Tuck. Onu daha fazla bekletme."

Dallas'ın soru yağmuruna aldırmadan ayağa kalkıyorum ve konferans odasına kadar heyecanlı bir köpek yavrusu gibi Lance'in peşinden gidiyorum.

Kapı açılıp da onu gördüğümde, yemin ederim nefes alamıyorum. Gerçekten onu beceriyor. Onu bulmuş.

Kaşları çatık ve kahverengi gözleri sinirli bir şekilde bana dikilmiş. Beni tepeden tırnağa süzmesini ve yüz ifadesinin hafifçe yumuşamasını özlemiyorum. Sanki kızmak istiyor ama beni beklemiyordu. Ve belki de gördüğü şey hoşuna gidiyordur.

Gördüğüm şeyi sevdiğimi biliyorum.

Onu ilk gördüğüm zamankinden bile daha fazla.

Koltuğuma kayarken kalbim pır pır ediyor ve ona en iyi, en nazık sırtışıma veriyorum. Elimi uzatarak kendimi tanıtıyorum.

"Merhaba, ben Tucker Deep."

Elime şeytana yumruk atmışım gibi bakıyor ve inatçı burnu kırışıyor. Elleri hala kucağında birbirine dolanmış bir şekilde, "Tucker Deep mi? Ciddi misin?"

Sırıtiyorum, onun için beni çalıştıracak olması hoşuma gidiyor. Sadece arkadaşlık bile olsa, kolay kolay pes etmeyecektir, bunu görebiliyorum. Ama ben meydan okumayı severim.

Özellikle de uzun, muhteşem bacakları, dokunmak için ellerimi acıtacak kıvrımları ve nefesimi kesen karanlık gözleri olan meydan okumalar. Bunlar benim en sevdiğim meydan okuma türleri.

"Tanıştığımıza memnun oldum, Bayan..." Adının ne olduğunu çok iyi bildiğim için sözümü kesiyorum. Ama söylediğini duymak istiyorum. Söylemesine ihtiyacım var.

"Viyana," diyor sessizce. "Carnegie." Önce Lance'e, ardından Aug'a bakıyor ve gözleri bir anlığına bana dönüyor. Yeniden liderimize odaklanarak, "Neden buradayım?" diye soruyor.

Sana ihtiyacım olduğu için deme dürtüsüne *direniyorum*, her ne kadar bu birden fazla açıdan doğru olsa da.

Onun yerine sessizce oturup Augustus ve Lance konuşurken dikkatle onu izliyorum.

W

Viyana

Bir porno yıldızının cazibesine kapılmayın.

Sanatçı olmam, klişeleşmiş bir sanatçı kişiliğine büründüğüm anlamına gelmiyor.

Saçımı düzenli olarak yıkarım, çok teşekkür ederim. Birkenstock ayakkabılarım var ama sadece onlar değil. Kıyafetlerimde boya lekeleri olduğu biliniyor ama tüm kıyafetlerimde değil. Yıllardır Jack Johnson dinlemiyorum ve market alışverişlerimde organik ürün almıyorum. Param yetmiyor.

Yani evet, klişeleşmiş mücadele eden sanatçı tiplmesine uymuyorum. Ayrıca, mücadele etmiyorum, boğuluyorum.

Bir şekilde klişe bir stereotip olmadığımı bilmek, bu kader fikrine kapılmamı çok daha kolay hale getiriyor.

Kısmet, kader, karma, ne derseniz deyin. Ama ben bu yakışıklı, yaşlı adama bakarken ve o bana bir yığın bilgi kusarken, kaderin gömleğimin arkasından kayarak boynuma dolandığını hissetmemek benim için gerçekten çok zor.

Hibe parasını kazanamadığım için kendimi kötü hissediyordum ve takım elbiseli bir adam bana bir iş fırsatıyla sokaktan içeri girdiğinde doğru rüyayı takip edip etmediğim konusunda tam anlamıyla şikayetin ortasıydım.

İhtiyacım olsaydı, alırdım.

Eğer bu kaderimin dikkatimi çekmek için beni boğazlaması değilse, ne olduğunu bilmiyorum.

Dikkatim önümdeki gümüş rengi tilkiye dönüyor. "Benim adım Augustus Moore," diyor elini uzatarak. Tokalaşıyoruz ve bu küçük jest bana hemen bir parça güven veriyor.

Onun için bu sadece bir tanışma. Ama benim için? Bu bir saygı ve bu da havasız bir müzede toz parçacıklarını süpüren biri olarak elde edebileceğiniz bir şey değil. En azından sık sık değil.

Bir kolunu uzatarak oturmamı istediğini belirtti. Ben oturduktan bir süre sonra, gelip beni müzeden alan diğer adam beliriyor. Kontrollü bir gülümsemeyle başını sallıyor ve sonra karşıma, Augustus'un yanına oturuyor.

"Bu Lance Davis, asistanım." Augustus önce Lance'e sonra da bana baktı. "Gerçi *asistan* kelimesini taşıması aşağılayıcı."

Kaşlarımı çatıyorum ve bir sürtük gibi görünmekten korktuğum için kollarımı göğsümde kavuşturma dürtüsüne gerçekten direniyorum ama *hadi*. Görünüşe göre porno yöneten yaşlı ve seksi bir adam olmak bu adamı küçümsemek için yeterli bir sebep değil.

"Asistan olmak bir hakaret olduğu için mi?"

Gözleri kısılıyor ve görmezden gelmeye çalıştığım bu güzel adam kakhaha ile korku arası bir ses çıkararak burnunu çekiyor. Augustus masanın üzerine hafifçe eğiliyor.

"Sözlerimi çarpıtıyorsun," diyor beni incelerken yavaşça. Karga ayakları yaşı karşı bilgelik katıyor ve cehennem gibi gergin olmasına rağmen bu adam çekici.

"Kastımı bilerek yanlış mı yorumluyorsun?" Arkasına yaslanıyor, bana bakarken parmaklarını masanın üzerinde gezdiriyor. Nabzım yükseliyor ve üç erkeğin bulunduğu bir odada tek kadın olmanın sessiz baskısı damarlarıma sızmaya başlıyor, beni endişelendiriyor.

"Aksine mi?" Hem meraklı hem de sinirli bir şekilde soruyorum.

Augustus sorumu duymazdan geliyor ve bir şekilde şimdiden onun kötü tarafındaymışım gibi hissetmekten nefret ediyorum. "Sana hak veriyorum, ona asistan demek hakaret *olur* çünkü *o benim her şeyim.*"

Gözlerim Lance'e, yani söz konusu adama kayıyor. Kaskatı ve dimdik oturuyor, gözleri bana odaklanmış, iltifattan hemen etkileniyor. Gerçi dürüst olmak gerekirse, onu tanıdığım otuz dakika boyunca oldukça soğukkanlı ve robotikti, belki de bu sadece onun havasıdır. Sert. Ve eğlenceli bir tür değil.

"Her neyse, bu toplantının amacına geri dönelim. Sizi buraya Crave & Cure'un başka bir şirketle ortaklaşa yürüttüğü bir projede baş yaratıcı rolünü görüşmek üzere getirdik. Bu işe çok para harcanacak ama daha da fazla para kazanılacak. Mali durumdan bahsediyorum çünkü zor durumdaki bir sanat öğrencisi olmanın nasıl bir şey olduğunu biliyorum. Yeteneğinizin ve becerinizin çok işe yarayacağına inanıyorum. Bu işten kazanacağın para, kariyerinin bu noktasında herhangi bir resim ya da heykelin satacağı paradan çok daha fazla olacak." Sonunda Augustus Tucker'a bakıyor, bu da sonunda ona bakabildiğim için kendimi güvende hissetmemi sağlıyor.

Bana sırtıyor, geniş gözleri parlıyor, zengin zümrüt rengi yeşilin şimdiye kadar gördüğüm en muhteşem tonlarından biri. Güneşten beslenen canlı yosunlar gibi, keskin bir akıntının altında taşlar boyunca uzanıyor. Kestane rengi saçları gür ve dağınık, sanki ellerini saçlarında gezdiriyormuş gibi. *Birisi* ellerini saçlarında gezdiriyor.

Çünkü Tucker Deep -Tanrım, ne saçma bir isim- lanet bir porno yıldızı. Para için seksi şeyler yapıyor... kamera karşısında. Sevimli, gelişigüzel saçları çabucak sadece sikilmiş saçlara dönüşüyor ve bu gerçek mideme daha az hoş oturuyor. Ama belki de midemin biraz daha güneyine oturuyor.

Çenemi yüksek ve omurgamı dik tutmaya çalışarak tekrar Augustus'a bakıyorum. İçimdeki ses *her ne olursa olsun cevabın evet olduğunu*, çünkü paraya ihtiyacım *olduğunu* haykırıyor.

Ama on sekiz yıl boyunca arka koltukta oturup babamın iş görüşmelerini dinledim. Ona asla söylemedim ama çok şey öğrendim. Çoğunlukla babamın bir pislik olduğunu. Ama aynı zamanda... işle ilgili bazı şeyler.

Poker suratımı takınıyorum ve babamın tavsiyesine uyuyorum. Çıldırmak yerine, sanki dünyanın en zengin kadınıymışım ve bu iş kolayca kabul edebileceğim ya da bırakabileceğim bir şeymiş gibi sandalyemde arkama yaslanıp sakın davranıyorum.

"Ne tür bir proje? Ve hangi şirketle ortaklık yapıyorsunuz?"

Bir porno yapım şirketinin neden bir sanat okulu öğrencisini istediğini hayal bile edemiyorum. Gözlerim konferans salonunun duvarlarında bir aşağı bir yukarı geziniyor ve duvarların bomboş olduğunu fark ediyorum. Bektan bir ilham verici poster ya da şirketin değerlerini içeren bir poster bile yok. Sadece çıplak duvarlar.

"Zamparalık," diyor basitçe. "Hiç duydunuz mu?"

Birkaç gece öncesine ait bir anıyla sarsıldım. Yatağıma yayılmışım, battaniyeler sığınak gibi etrafıma yığılmış, elim oyuncağıma ölümüne kavıyor. Boşalırken dudağıma ısırđığım için kan tadı alıyordum.

"Sanırım onları duymuştum," diye cevap veriyorum soğukkanlılıkla, yanaklarımın saçmalıklarım yüzünden kızarmamış olmasını umarak.

Onları duydun mu? Bir süredir bekarım. Birkaç Debauchery oyuncağım var.

"Debauchery, lider yetişkin oyuncak şirketi olarak, lider erotik film şirketi olan bize bir ortaklık arayışıyla geldi. Daha spesifik olarak, hem C&C hem de en iyi performans gösteren erkek oyuncumuz Tucker ile bir ittifak arayışındaydı."

Tucker onun yanından boğazını temizliyor ve bunu yapma şekli bile içimde bir çarpıntı yaratıyor. Gözlerimi kendime çevirmek istiyorum çünkü *bunu Viyana'da yapma*. Bir porno yıldızının cazibesine kapılma.

"Tucker özellikle seni seçti," diye ekliyor ve gözlerim dolgun pembe dudaklarında bir gülümseme ve gözlerinde bir pırıltı olan yakışıklı, kaslı adama kayıyor. Tanrım. Onun yalaka cazibesinin üzerimde işe yaramasından nefret ediyorum. Zihnim kızgın ama aum kızgın değil.

"Kendi adına konuşamıyor mu?" Bakışlarımı tekrar Augustus'a çevirmeye zorlayarak soruyorum.

Augustus alaycı bir ifadeyle ayağa kalkıp ellerini kalçalarının üzerinde gezdirmeden önce bir yığın evrakı bana uzatıyor. "Seks oyuncakları yapmaktan daha üstün olduğunu düşünmeden önce şu sözleşmeye bir göz at."

Sonra Lance ve Tucker da ayağa kalkıyor ve birden topu taca atmışım, bir şekilde çuvallamışım gibi hissediyorum. Ama bana tavsiyede bulunacak ya da konuşup anlaşılabileceğim kimse olmadan bir iş toplantısına öylece getirilemem. Ve tabii ki sorular sorardım. Eğer sormazsam bu kırmızı bayrak olur!

Panik beni ele geçiriyor, ki bu çok saçma çünkü bunu yapmak isteyip istemediğimi bile bilmiyorum. Neden fikirlerini değiştireceklerinden endişeleniyorum ki? Kağıtları masadan alıp ayağa kalkıyorum. Birkaç adım arkalarından gidiyorum, Augustus durduğunda duruyorum, odanın yarı içinde yarı dışında. Diğerleri gitmişti.

"Bayan Carnegie, gerçek bir sanatçı tüm sanat formlarına saygı duyabilir ve değer verebilir." Hayatımda gördüğüm en havalı ve en kısa vedalaşmayla başını bana doğru eğdi.

Koridora çıktığımda, beyaz bornozlu iki kadın kollarını dirseklerinden birleştirmiş yürüyor. "Ben de öyle düşünmüştüm," diyor biri diğerine, belli ki sohbetin ortasındaydılar. İkisi de kulaktan kulağa gülümseyerek bana bakıyor ve oldukları yerde duruyorlar.

Önce ikisi de göğsümde tuttuğum kâğıtlara bakıyor, sonra tekrar yüzüme bakıyorlar. Sıcak bir şekilde gülümsüyorlar ve bu çok garip çünkü onları tanımıyorum ve hiç tanışmadım ama anlık nezaketleri... sarhoş edici.

Sanırım aktrislerin -yetişkin filmleri için bile- farklı olmasını beklerdim. Belki de kaba? Aptalca bir varsayım, farkındayım.

"Selam tatlım," diyor içlerinden biri, ballı saçlarından bir tutamı kulağının arkasına sıkıştırırken. "Birini mi arıyorsun?" Kadın kısa bir süre kâğıtlara bakıyor, sonra ekliyor: "Aug'u mu arıyorsun?"

Başımı sallıyorum. Yanaklarım pembeleşirken, "Aslında ben de tam gidiyordum," diye cevap veriyorum.

Köşeden Lance beliriyor. "Seni dışarı çıkarıyorum," diyor kesin bir ifadeyle ve ben bu adamın hiç mutlu olup olmadığını merak ediyorum. Kahretsin, patronu ona inanılmaz bir iltifat etti ve o sanki biri mısır gevreğine işemiş gibi görünüyordu.

Parlak siyah saçlı ve parlak yeşil gözlü diğer kız Lance'e bakıyor. İkisi de çok... güzel. Ve neredeyse çıplak. Ve Lance hiç etkilenmemiş görünüyor. Sanırım burada çalışmak böyle bir şey. Çıplaklık ve seks... sıradan olmalı.

"Lance, kimseye söylemeyeceğiz. Aylardır hakkında fısıldaştığınız yeni kız o mu?"

Sarışın ellerini birbirine kenetliyor, parmak uçlarını çenesinin alt tarafına doğru uzatıyor ve sabırsızca alt dudaklarını ısıyor.

Lance hiçbir şey söylemiyor ama bir kolunu uzatarak bana doğru dönüyor. "Bu taraftan," diyor onları görmezden gelerek.

İki kadına gülümsedikten sonra San Francisco'nun serin ama güneşli gününe doğru onu takip ediyorum.

Lance gümüş rengi bir Prius'un kapısını açtığı anda beceriksizce "Eee," diyorum, parlak bir TEKERLEK GET

SİZİN araç paylaşım etiketiniz arka cama yapıştırılmıştı. "Teşekkür ederim."

Lance hiçbir şey söylemiyor ama kapıyı kapatıyor, yolcu tarafındaki cama eğilmeden önce elini arabanın üstüne koyuyor. "C&C'ye şarj et." Koltuğun üzerinden bana bakıyor. "Bizden olsun."

"Teşekkürler," diyorum sessizce ve sonra kucagımda bir yığın kağıtla müzeye geri götürülüyorum.

Büyük blok rakamlara tekrar bakıyorum. Bu çok büyük bir rakam.

Sırf para için bir işi kabul etme fikri tüylerimi diken diken ediyor. Ama ihtiyacım var. Hibeyi kaybettim.

Madeline'e göre müze bana asla yer vermeyecek ve bu noktada diğer tüm kariyer yörüngeleri o kadar uzak ki, benim alanımda bir iş imkansız görünüyor.

Bu tam anlamıyla beni avladı ve tam da çaresiz hissettiğim bir anda kucağıma düştü. Günün erken saatlerindeki kelime tekrar ağzımda yuvarlanıyor.

Kader.

Müzenin kapısını iterken içimden bir homurtu çıkmasına engel olamıyorum, topuklarım fayanslara vurduğu anda soğuk hava beni kuşatıyor.

Kaderimde dildo yapımcısı olmak yok.

İzlerimde durup müze duvarlarını inceliyorum. Bakışlarım yukarıdaki resim ışığının aydınlattığı bir tuvale takılıyor. Eseri ortalayan bir kadın, teni soluk ve dudakları bebek pembesi. Ayak bileklerine kadar inen tüllü bir elbise giymiş. Çilek rengi saçlarının arasından altın boncuklar, çiçekler ve yapraklar dizilmiş. Büyük bir halenin içinde duruyor, egzotik çiçekler ve keskin kenarlı şekiller arkasındaki alanı dolduruyor. Güzelliği için sahneyi hazırlıyor.

Bu art nouveau parça Alphonse Mucha tarafından resmedilmiş ve art nouveau benim ilham aldığım tarzlardan biri olmasa da, parça nefes kesici. Kesinlikle muhteşem. Zamansız.

Geri çekiliyorum, gözlerim odayı ortalayan küçük bir sütunda gezinirken ısınıyor. Bel hizasında, üzerinde bir heykel duruyor. Siyah kaideli bronz heykelde iki kadın var; vücutları birbirinden uzaklaşarak açık bir daire oluşturuyor. Üstlerinde, kollarını açmış ve birbirlerine sarılmışlar. Yüzleri yok ve vücutları şekil ve biçimden yoksun. Ama bir şekilde, bu eser benimle duygusal olarak konuşuyor. Benimle rezonansa giriyor. Ben de yapıdan yoksunum. Kayboldum, amaçsızca yüzüyorum.

Sıcak gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülüyor.

Hibeyi kaybettim çünkü yazımın söyleyecek çok fazla şeyi, çok fazla bütünlüğü vardı. Madeline kazandı çünkü seks satıyor.

Augustus'un sözleri düşüncelerimi kesintiye uğrattı, *gerçek bir sanatçı tüm sanat formlarına saygı duyabilir ve değerini görebilir*. Ya Madeline seks sattığı için kazanmadıysa? Ya eserini sadece ona ait olduğu için değerlendirip içindeki sanatı hiç dikkate almadıysam?

Darren beliriyor, elleri kalçalarında, farkında olmadan beni duygusal bir serbest düşüşten yakalıyor. "Hemen döndün mü? O da neydi öyle?" diye eğildi. "Sana takla mı attırdılar?"

Homurdanıyorum. Erkek arkadaşı geç saatlere kadar ofisteyken The Sopranos'u izliyorduk. "Aslında," diye başladım. "Belki de öyledir." Ona kağıtları uzatıp, "Bu akşam yemek var. Bu akşam yemeğe ihtiyacım var.

Samson."

Üstteki kâğıdı tararken gözleri açılıyor ve alttaki numaraya kilitleniyor. "Evet, kesinlikle var."

7

Tucker

O ve ben birlikte dildo yapmaktan daha fazlası için yaratılmışız.

"Çok teşekkürler, dostum." Şoförün avucuna dört yirmilik sıkıştırıyorum ve tekerlekli valizimi arkamdan sürükleyerek koltuktan kayıyorum. Kapıyı kapatıyorum ve paylaşımlı araç sürücüsünün kararmaya başlayan yerleşim sokağında gözden kaybolmasını izliyorum.

Sonra da dünyadaki en sevdiğim yerlerden biriyle göz göze geldim.

Eskitilmiş ve yıpranmış kırmızı lake ön kapı açılıyor ve yüzümü kaplayan gülümseme kocaman ve ani oluyor.

"İşte orada! Hadi, aşık çocuk, buraya gel!"

Kısa yürüyüş yolundan sıçrayarak ön verandaya çıkıyorum ve babam beni kocaman bir ayı gibi kucaklıyor. Kucaklamasının tanıdıklığı göğsümün sıkışmasına ve yanaklarımın sırtışıma büyüklüğünden yanmasına neden oluyor.

"Seni özledim baba," diyorum ona, oysa son ziyaretim sadece beş hafta önceydi. Yine de ailemi her gün görmek isterdim. Oakcreek'ten San Francisco'ya gidip gelmek biraz olsun mümkün olsaydı, bunu yapardım. Ama on iki saatlik bir görüşme programından sonra her gün altı saat arabada kalmak mümkün değil.

İçeri adım attığımda, evimin kokusu tüm bedenimi yumuşatıyor.

Ailemin eviyle ilgili her şey burada büyüdüğüm zamanki ile tamamen aynı. Aynı avokado renkli halı, aynı kanepe ve hatta koridorları kaplayan resimler bile henüz güncellenmedi.

Bayıldım.

Babam bir parmağını dudaklarına götürür ve parmak ucunda yürüme gösterisi yapar. Annem çalışırken hep böyle yapar. Koridorda sessizce ilerliyoruz ve kendimizi kapı çerçevesinin içinde, misafir yatak odasına bakarken buluyoruz.

Annem kafasını kaldırıyor, ellerinden iki büyük marul parçası sarkıyor. Yumruklarını havaya kaldırıp *Tuck! diye* bağırmadan önce ciyaklama taklidi yapıyor, duruşu titriyor.

Sonra bir parça salatayı kaldırıp işaret parmağını bana uzatıyor. Babam sanki bana hiç parmakla bir dakika denmemiş gibi eğiliyor ve "Bir dakikaya daha ihtiyacı var" diye fısıldıyor.

Babama gülümseyerek başımı sallıyorum. "Anladım."

Ardından Oakcreek'in önde gelen yenidoğan fotoğrafçısı Tessa Eliot, uyuyan bebeğe, etrafını saran salata malzemelerine geri dönüyor. Annenin bebek fotoğrafçılığı, bebekleri sevimli cansız nesnelere veya eşyalara dönüştürmeye odaklanıyor.

Bebeklerin yüzlerini bir ayçiçeğinin pistiline, bir bakladaki bezelyeye, bir külâh denizi arasındaki dondurma kepçesine dönüştürdüğünü gördüm... adını siz koyun ve annem muhtemelen bunu yaparken bir bebeği fotoğrafa koymuştur. Ciddiyim.

Uyuyan bebeğin yüzünün etrafına bir domates yerleştiriyor ve yakındaki malzeme masasından bir havuç ekliyor. Babam omzumdan tutuyor ve beni ailemizin çekirdeği olan mutfığa götürüyor.

"Bırakalım da işini bitirsin," diyor ve ben masadaki sandalyeye yerleşirken sırtımı sıvazlıyor. Buzdolabını açıp iki bira çıkardı.

Verdikten sonra kapağını açıp karşısına oturuyorum.

"Bu beklenmedikti," diyor ilk uzun içkisinin tadını çıkarmadan önce. Ben de benimkini alıyorum ve bira gözlerimin arkasını yakıyor ve burnum karıncalanıyor. Ama hemen damarlarımda biranın küçük varlığını hissediyorum ve bedenim hafifliyor.

Tanrım, evde olmak çok iyi hissettiriyor.

"Sizi özledim çocuklar," diyorum şişeyi yere bırakırken, parmaklarım etiketin gevşek kenarıyla oynamaya başlamıştı bile. Ona haberlerimi söyleyeceğim için gergin değilim, ama haberlerim istediğim gibi sonuçlanmayacağı için gerginim. "Ve size söylemem gereken bir şey var çocuklar."

Babam ellerini birbirine sürterek kaşlarını çatıyor. "Ohh," diyor, gözleri parlayarak. "Can kulağıyla dinliyorum."

Biramdan bir yudum daha alıp ona söylemek istediğim şeyleri önem sırasına göre sıralıyorum. Önce en önemsiz olanları.

"Debauchery, Aug ile bir toplantı ayarladı. Ve ortaya çıktığı üzere, sanırım yeni bir ürün serisi için Crave & Cure ile ortaklık yapmak istiyorlar."

Babam birasını yudumluyor, kalın eliyle tuzlu ve biberli saçlarını düzeltiyor. Tıpkı babama benziyorum, aynı kardeşlerim Theo ve Tripp gibi. Kız kardeşim Tegan bile babama benziyor. Annemin DNA'sının babaminkine dayanmadığı ve onunla mini-Tim'lere sahip olmak için evlendiği şakası yapılıyor.

"Vay canına," diye nefes alıyor, gururlu bir gülümseme yüzünü kaplamaya başlıyor. "Dur tahmin edeyim, sana da bir oyuncak vermek istiyorlar."

Biramı yudumlamadan önce gülümsüyorum ve bitirdikten sonra "Tüm hat" diyorum. Sonra bilginin içine sızmasını bekliyorum. Bir an sonra kıvrılmış yumruğunu masanın üzerine uzatıyor.

"Bu harika, evlat." Ayağa kalkıyor ve bu benim de kalkmam için bir işaret, çünkü babam sarılmayı seviyor. Beni kendine doğru çekiyor, elleriyle sırtımı sıkıca sıvazlıyor. "Seninle gurur duyuyorum, Tucker."

"Teşekkürler baba," diyorum boğazımdaki düğümün etrafında yutkunarak. Ne olursa olsun anne babanız tarafından saygı görmek, sevilmek, takdir edilmek ve tapılmak... Neye sahip olduğumu biliyorum ve bunun nadir olduğunu da biliyorum.

Tüm aileler oğullarının porno yıldızı olmasını hoş karşılar mı bilinmez ama iki yıl önce hayatımın yörüngesi büyük ölçüde değiştiğinde, kalbimde kafa karışıklığı ve gözlerimde acıyla babama geldiğimde benimle oturdu. Beni dinledi. Ve sonra, en nazik ve özverili tavrıyla bana tavsiyelerde bulundu.

Şimdi ona bir seks oyuncağı şirketinin sikimi kutlayan bir oyuncak serisi yapmak istediğini söylemek hiç de garip değil. Çünkü o öyle yaptı. Hatta annem ve kardeşlerim de. Babam gibi bir postacı ya da annem gibi bir fotoğrafçı olmaktan farklı olsa da, işin iş olduğunu kabul ediyorlar. Ve benim için porno benim kariyerim.

Gerçekten sevdiğim ve çok iyi olduğum bir iş, evet, ama ideal bir dünyada bu çoğu iş için geçerli olmalı. Neden hayatımı başkasını zengin etmek için nefret ettiğim bir işi yaparak geçireyim? Ben bu işi seviyorum. Aileme yardım edecek kadar para kazanıyorum ve uzun süre güvende kalıyorum. Bunların hepsi iyi şeyler.

Ve ailemin damgalama ve toplumsal yargıya karşı iyi şeyleri görebildiği gerçeği, işte bu yüzden her zaman duygularımı yutuyormuşum ve büyük, sağlıklı bir çirkin ağlamayı engelliyormuşum gibi hissediyorum.

Kapı çalıyor ve annem bebeği dışarıda arabasında telefon görüşmesi yapmakta olan annesine uzatıyor. Kapıyı kilitledikten sonra, sarı saçlarını büyük pembe bir saç bandıyla yüzünden uzaklaştırarak içeri girdi. Bizi ayırıyor ve babamın yerini alıyor, sanki bir ay değil de yıllar geçmiş gibi beni kucaklıyor. Ama anlıyorum ve ben de ona derinden sarılıyorum.

"Babam seni neden tebrik ediyor?" diye soruyor, yorgun mavi gözlerinde sevgi ve hayranlıkla beni incelerken elini yanağımda gezdiriyor.

"Crave & Cure, Debauchery ile ortaklık yapıyor," diye başlıyorum, tüm ailemin Debauchery'nin

yetişkin film şirketlerinin, yetişkin aktörlerin ve oyuncuların hiyerarşisi konusunda bilgili. "Ve bir Tucker Deep serisi başlatıyorlar. Tüm seri sadece benden oluşuyor."

Sırtarak babama bakıyor, sonra tekrar bana dönüyor. "Tatlım, seninle gurur duyuyorum" diye mırıldanıyor ve beni bir kez daha kucaklıyor, bu seferki çok daha sıkı, içinde kabaran gurur ve sevgi ona Hulk benzeri bir güç veriyor.

"Tegan nerede?" Annem beni nazıkçe mutfak masasına oturtup önlüğünü askıdan alırken küçük kız kardeşimi soruyorum.

Arkasına uzanıp önlüğü kuyruk sokumundan bağlarken omuzları hareket ediyor. Bir dakika sonra, kesme tahtasını çıkarmış ve yaz salatası için gerekli tüm malzemeleri masaya koymuştur.

Marul doğrarken bana da bilgi veriyor. Babam bize bir çift bira daha getiriyor.

"Amerikan Kennel Kulübü Çeviklik Davetiyeleri yaklaşıyor, bu hafta Cavalier King Charles Spaniel Freddie ile fazladan mesai yapıyor. Bilirsiniz, gösteriye hazır olduğundan emin olmak için." Marulları toplayıp paslanmaz bir kaseye atıyor ve domateslere geçiyor. Bıçak zahmetsizce kayıyor ve tahta boyunca mükemmel bir domates halkası bırakıyor. "Theo bu akşam yemeğe geliyor. Seni gördüğüne çok sevinecek," diyor annem gülümseyerek ve tahtadan sulu bir domates dilimi koparıp ağzına atıyor.

"Theo yukarı mı çıkıyor? Yok artık! Buna sevindim. Buraya son geldiğimde onu görmediğim için hâlâ kızgınım."

Ağarmış saçları dışında babamın tıpatıp aynısı olan ağabeyim inanılmaz derecede meşgul. Hepsi de oldukça başarılı olan birkaç rehin dükkânı var ve son zamanlarda, çekmekte oldukları yeni bir reality şov için bir kamera ekibi onu takip ediyor. Onu iki buçuk aydır görmedim.

Ve kötü bir mesajcı. Hâlâ kapaklı telefonu olan ve internete bağlanabilen hiçbir uygulaması olmayan bir adam gibi. Sinir bozucu ötesi. Ama tamamen onun tarzı.

Babam bana bilmiş gözlerle bakarak, "Çekimlere ara vermesi gerekiyor," diyor.

"Anlıyorum," diyorum, daha altı ay önce arka arkaya dokuz gün çekim yapmak üzere sözleştiğimde Oakcreek'e gidip ailemle kanepede oturmayı ve SkipBo oynamayı ne kadar çok istediğimi hatırlayarak. Günde neredeyse dört sahnede oynuyordum.

Sana bir şey söyleyeyim.

Yükümü boşaltmak harika bir şey. Destansı, hatta bazen. Ama dokuz günde otuz altı yük beyninize bir şeyler yapıyor. Belki de beni duraksız bir ülke geçişi yapan bir tren gibi gelmeye iten aşk değil de işt, ama her neyse, o haftaya kadar pornodan hiç hoşlanmamıştım.

"Avukatlar her şeyi gözden geçirdi mi?" Babam gelme sebebime geri dönerek soruyor. Haberleri vermek için.

"Söylediler. Aug'a her şeyin yolunda olduğunu söylediler."

Crave & Cure çoğu yetişkin film yapım şirketinden farklıdır ve öne çıkma yollarından biri de çalışanlarına ne kadar iyi baktıklarıdır. Her oyuncunun, Crave'e gelmeden önce meydana gelen kişisel bir mesele olsa bile, tam bir hukuk ekibine erişimi vardır.

Şirketteki tek yönetici olan Augustus aynı zamanda CEO'dur. Ancak bu bilgiye sadece birkaç kişi ulaşabiliyor. Ben de o birkaç kişiden biriyim ve gizlilik anlaşması gereği bu bilgiyi kendime saklıyorum.

İmzaladım, çünkü hukuk departmanının Aug'u koruması standarttır. Ama yine de bunu paylaşarak ona ihanet etmezdim. Asla. Aug olmasaydı burada olmazdım.

Annem yanağımı çimdiklerken ona sırtıyorum, şimdi de İngiliz salatalıklarını doğruyor. Onlara en iyi kısmı söylemedim bile. Babamın bakışlarını yakalamak, annem odadayken zor olabiliyor, ağzımın köşesinde beliren Cheshire-grin'e karşı koyamıyorum.

"Başka bir şey daha var," diyorum onlara, hâlâ babama bakarak. Çünkü babam -ve tüm ailem- onunla nasıl tanıştığımı biliyor. Ama onu tekrar görmek için ne kadar ileri gittiğimi bilmelerine çok az kaldı. Onlara söylediğimde, tüm aile öğrenecek. Ve ben bunu sorun etmiyorum.

Çünkü ben de tavsiye için buradayım.

İkisinden de. On dokuz yaşından beri evli olan bir çiftten daha iyi kim ilişki tavsiyesi isteyebilir ki?

"Bir sanatçı getirdiler," diyorum ona, gergin bir bira içerken. "Bir Debauchery, dil-" için kalıpları oluşturmak için kaynaklandı. Boğazımı temizliyorum. Annemle babamın kesinlikle bir sorunu yok ama yine de annemin önünde saygılı olmaya çalışıyorum. Yani, o benim lanet olası annem. "Oyuncaklar," diye düzeltiyorum. "Görünüşe göre harika bir heykeltıraş ya da öyle bir şey olan bir adam. Her neyse, tasarımları oluşturmak için benimle birlikte çalışacak, sonra da oyuncakları oluşturmak için kalıpları kullanacak. Sanırım bu oyuncaklar böyle yapılıyor."

Babam başını sallıyor. "Kemik klonları gibi, ama gerçek profesyoneller." Sanki birkaç yıl önce Go Girl dergisi sayesinde son derece popüler olan evde kendi sikini klonlama kitinden bahsetmemiş gibi birasını yudumluyor.

Annem koluna vurdu. "Tim!"

"Baba oğul gibi bir anın eşiğinde miyiz? Babam kendi aletini klonluyor, ben de kendiminkini mi klonluyorum? Ayy," diye babama takılıyorum, aslında annemi hedef alıyorum, çünkü pembe yanaklı olan o. "Baba," diye uzatıyorum, sırtışıım o kadar büyük ki Joker'i bile geçebilirim. Bir elimi kalbimin üzerine koyuyorum. "Aman Tanrım."

Annem bıçağını kesme kabının kenarına dayıyor, sonra avuçlarını birbirine sürterek yeniden kullanılabilir bir poşete uzanıp parlak kırmızı bir dolmalık biber alıyor. Bıçağını kaptığı gibi dilimlemeye ve ayıklamaya başlıyor. Babama dönüp bakıyorum ve kaşlarımı oynatıyorum.

"Dahası da var. Önce en az heyecan verici olanla başladım."

Babam birasını boşalttı. "Öyle mi?"

"Aug beni bulduğunda girdiğim eskiz dersini hatırlıyor musun? Hatırla-"

Babam şamatalı bir kahkahayla sözümü kesiyor. "Hatırlıyor musun?" diye soruyor, ses tonu alaycı. "Tabii ki hatırlıyorum."

"Şey," diye boğazımı temizliyorum, nabzım boğazımın dibine vuruyor, bir sonraki kısım o kadar saçma ki çıkarmakta zorlanıyorum. Yutkunuyorum ve kulaklarım çınlıyor. "Aug'a Debauchery'ye onu kullanmamız şartıyla evet demesini söyledim. Dedim ki, bu adam dışarıda ve o içeride. Tabii onu bulabilirsen."

Onun hakkında neredeyse hiçbir şey bilmiyordum. İki buçuk yıl önce o gece kaçınıcı sınıfta olduğunu bilmiyordum. O gece okulu bırakıp bırakmadığını ya da nakil olup olmadığını bilmiyordum.

Ama ilk adını biliyordum. Soyadını temsil eden karalamayı asla çıkaramadım.

Babam bira şişelerinden birinin diğerine çarpmasına aldırmadan eğiliyor. "Onu buldular mı?" Yutkunuyor, endişeli bekleyiş onun da içinde uğulduyor.

Başımı salladım. "Evet, evet yaptılar. Sanat Enstitüsü'nde son senesinde."

Babam sandalyesinde arkasına yaslanıyor ve annemin kafası kimden ve neden bahsettiğimizi anlamaya çalışarak aramızda gidip geliyor.

"Nedir bu? Neye bu kadar şaşırdık?" diye soruyor sonunda, babam uzun bir sessizlik dakikası daha geçirdikten sonra, bana göz kırparak.

"Bu inanılmaz."

Sanki o da benim gibi hissediyormuş gibi söylüyor: İki yıl sonra Viyana'yı yeniden bulmak kader gibi geliyor.

Ama baş döndürücü duygularımı, umursamaz bir omuz silkmeye vurgulanan bir gerçeklik kontrolüyle dengeliyorum. "Yani, belki o kadar da abartılı değildir, bir sanat sınıfındaydı ve okul genellikle birkaç yıl sürer. Hâlâ orada olması mantıklı."

Yüksek lisans veya uzmanlık programlarını bırakan öğrencilerin istatistiklerini görmezden geliyorum

ve büyük ölçüde

Bunun kader olmadığı fikrine. Bu aslında mantıklı ve basitçe olan bir şey. O hala oradaydı, Lance onu buldu. Bu kadar.

Babam bunu yutmuyor ama beni çağırmadan önce anneme bakıyor. "Sadece Tuck'ın Enstitü'de aşık olduğu bir kız, hepsi bu."

Kaşlarını çatıyor. "Hayat modelliği yaparken mi?"

Başımı salladım. "Evet. Onunla hiç tanışmadım bile. Sadece... evet." Biramı dudaklarıma götürüyorum ama boş. Babam kıkırdıyor ve sandalyesinden kalkmadan bana bir tane daha getiriyor. Küçük bir mutfağın avantajları.

"Bu oldukça tesadüfi görünüyor," diyor babam ben içkimi yudumlarken. "Yani, o gece Aug'a evet demene neden olan kişi o. O senin hayatının akışını değiştirdi ve şimdi sen de onunkini değiştirebilirsin."

Üzerime çöken ani sersemlik hissini yutuyorum. İki artı birayı bu kadar çabuk içtiğim için. Onunla aynı fikirde olduğumdan ve Viyana ile kaderimizin yazıldığını düşündüğümünden değil.

Hayır, ondan değil. Çünkü birinin kader arkadaşınız olduğunu düşünmek çok aptalca. Hatta delice. Öyle değil mi?

Omuz silkiyorum. "Her neyse, ikna olduğundan emin değilim. Sahte penisler yapan bir sanatçı olmak istediğini sanmıyorum." Yüzümü buruşturuyorum ve mantar dilimlemeye devam eden anneme bakıyorum. "Özür dilerim."

Omuz silkiyor. "Seks hayatın bir parçasıdır. Cinsel sağlığı onurlandırmak önemlidir. Eğer oğlunuzun uzantısı kadınların *ihtiyaçlarını karşılamaları* için harika bir oyuncak oluyorsa, bu harika bir şey. Seninle gurur duyuyorum."

Baba, "Demek teklifi aldı, ama bu endişeli yüzünü açıklamıyor oğlum" diyerek duygusal anı kaçıır.

"Evet," diye başımı salladım, "kontratı aldı. Ama ikna olduğunu sanmıyorum."

Annem de babam da bir dakika sessiz kaldı, çünkü hepimiz aynı şeyi düşünüyorduk. Seks sektöründe olmanın damgalanması hiçbirimizi ilk kez incitmiyor. Annem, babam ve kardeşlerim son iki yılda epeyce ayıplanma yaşadı. Ben de sağlıklı bir dozda suçluluk duygusu, yargılama ve "sen iğrenç bir canavarsın" dondurmasının üzerine serpilen diğer tüm soslardan aldım.

Her ne kadar bu sözleri ben söylememiş olsam da, Viyana'nın henüz ikna edilemediğini söylerken ne demek istediğimi sanırım hepimiz anlıyoruz.

Bu sektörde çalışıp çalışamayacağını bilmediğinden endişeleniyorum, çünkü diğer her şeyden daha az olduğunu düşünüyor.

Çoğu insan oradan başlar.

Ama C&C'nin nasıl çalıştığını kendi gözleriyle görürse, böyle düşünmesine imkan yok. Aug'un yanınızda olması gereken ne kadar harika bir insan olduğunu görecektir. Ve doğru insanlar için ve doğru insanlarla çalıştığınızda bu sektörün ne kadar harika bir sektör olduğunu.

"Peki," diyor babam, "onu ikna et. Eminim Aug'un ona yaptığı cömert teklif başlangıçta onu cezbetmiş olabilir, ama anlaşılmayı tamamlamak ve yaptığın işin önemli olduğunu görmesini sağlamak sana bağlı. İşini ciddiye alıyorsun ve dolayısıyla üzerinde adın yazan bir oyuncak yapmak da bir o kadar önemli."

Annem başıyla onaylıyor ve oğullarının seks işçisi olmasına verdikleri dürüst ve sonsuz destek, şu anda başımın dönmesini engelleyen şey.

Çünkü bu işe evet demek için Viyana'ya ihtiyacım var. O sınıfta dikkatimi tamamen çeken şeytani gülümsemeli kadını tanımak için onunla zamana ihtiyacım var. İçimdeki her şey bana onun ve benim birlikte dildo yapmaktan daha fazlası için yaratıldığımızı söylüyor.

Vay canına, bu çok soyut bir tebrik kartı olurdu.

Viyana

Sanırım Tuck'a takılıp kaldım.

"Öyle hızlı hızlı içmeyin. Tadına varmak içindir," diyor Darren, bir tencere kırmızı sosu karıştırırken son kelimeyi uzatarak. Sosun ev yapımı olduğunu iddia ettiğinden eminim ama 9. caddedeki Trader Joe'dan bir kavanozdan geldiğini biliyorum.

"Tadını çıkarmak istemiyorum." Bardağımı bir yudumda boşaltıyorum.

"Tekrar sarhoş olmak istemiyorsun, Hollanda cesareti istiyorsun," diye düzeltiyor ve haklı. Ben istemiyorum. Sadece küçük bir vızıltı istiyorum. Sonunda nefes alabilecek kadar sinirlerimin yatışmasını.

Tüm bunları sindirmek çok zor oldu. Sindirilecek çok şey var.

Yine de şarap için hala yerim var.

"Biliyorum." Tabaktan rendelenmiş mozzarellayı alıp ağzıma atıyorum ve Darren'dan iğrenç bir inilti duyuyorum. Samson'a bakıyorum ama o ne kadar kötü bir akşam yemeği misafiri olduğumun farkında değil çünkü burnu hala sözleşmenin derinliklerine gömülü.

Bir avukatla çıkan bir erkekle en iyi arkadaş olmanın avantajları. Bedava hukuki tavsiye. Ama yüzündeki çatık kaşlara bakılırsa, bu benim ilk ve son ücretsiz seansım olabilir.

"Nasıl görünüyor?" Sos tenceresinin üzerinden iri ellerinin arasına yayılmış kâğıtlarıma bakarken omuzlarım dikleşerek soruyorum.

Onları göğsüne doğru eğiyor. "Sana haber veririm," diyor ve bana şöyle diyen sivri bir bakış atıyor *Şansını zorlama*. Gülümsüyorum. "O takımın içinde harika görünüyorsun."

İltifatın tadını çıkarmamaya çalışarak dikkatini kâğıtlara verir.

"Bana bu konudaki en büyük sorunun ne olduğunu açıklar mısın?" Darren soruyor, sorusu dikenli tel gibi derimin altında kıpırdanıyor. Ama bakışlarımız kilitlendiğinde, kaşlarının arasındaki bir çıkıntıya kazınmış gerçek bir kafa karışıklığı görüyorum, alnında uzunlamasına derin kırışıklıklar göze çarpıyor.

"Ben bir sanatçıyım, Darren!" Bıkkınlıkla iç çekiyorum, omuzlarım içindeki yenilgiyi ele veriyor. "Bir horoz üreticisi olmak için yıllarca zanaatımı mükemmelleştirmeye ve sakatlayıcı borç biriktirmeye katlanmıyorum!" Şakaklarım zonkluyor ve ironik bir şekilde, muhtemelen ilk kez bir *horoz* bir parçanın zonklamasına neden oluyor.

Darren tahta kaşığı paslanmaz tencereden alıp porselen sacayağına yavaşça yerleştiriyor. Başını yana eğiyor, yüzündeki düz ifade midemin düğümlenmesine neden oluyor.

Bana saldırmadan önce Samson belgelerimin olduğu dosyayı kapatıp masanın üzerine bırakıyor. Ayağa kalktı ve tezgahın içkisini aldı. Sırtını lavaboya dayayarak bana dik dik bakıyor. Ter sırtımdan aşağı kayıyor çünkü zalim bakışlı bir avukatın korkutucu bir yanı var. İnsanı suçlu ya da savunmasız hissettiriyor ya da her ikisi birden.

Neredeyse patronluk taslayarak boğazını temizlediğinde içimi bir ürperti kaplıyor. "Crave & Cure'un tüm Birleşik Devletler'deki en büyük, en çok aranan yetişkin film şirketi olduğunun farkındasın değil mi? Herkesi alabilirler. *Sana* soruyorlar." O son *sen*. Sonunda kalkış şekli, yüzünde bir tokat gibi hissettirdi.

"Tanrım," diye nefes alıyorum, göğsüm utançla ağırlaşıyor ve kendimi sahip olduğumdan daha küçük hissediyorum. Ben güçlü bir kadını ama bana doğru geldiğini hissettiğim gerçekleri duymaya hazır olduğumdan emin değilim. "Söyle bana

benden hoşlanmadığını söylemeden benden hoşlanmıyorsun. Oynadığımız oyun bu mu Samson?" Söyleyeceği şeyden korktuğum için midem bulanıyor.

Homurdanıyor. "Senden hoşlanmıyorum, Vienna. Ama demek istediğim de bu." İçkisinden bir yudum alıyor ve ben ağzımın açık kaldığını bilerek Darren'a bakıyorum. Ama kapatamıyorum. Kendimi çok savunmasız hissediyorum ve... onlar benim güvenli alanım.

Gözlerimi yakaladı. "*Haklı* gibi görünüyorsun."

"Hak sahibi mi?" İnançsızlığım omuzlarımı ve boynumu kıvrarak öne doğru atılıyorum.

"Evet." Samson boş bardağını tezgâha indiriyor ve benimle aynı hizaya geliyor. "Neden bu iş için fazla iyi olduğun izlenimine kapılıyorsun? Ciddin mi? Bana bir sebep söyle."

Dudaklarımı yalıyorum ve dilim ağzımın çatısına yapışıyor. Hay sikeyim. "Sanat Enstitüsü'nden mezun oluyorum," diye karşılık veriyorum, gönülsüzce. Nabzım panik yaratan bir hain gibi boğazımda atıyor ve birden kendime kızıyorum.

Buraya gelip içimi dökemediğim, sesimi duyuramadığım ve güvende olamadığım için kızgınım. Daha kötü hissetmediğim için kızgınım ve şu anda çok kızgınım.

Bunu savunmak istemiyorum çünkü gerçek şu ki? O haklı.

"Yetişkin endüstrisinde yaratıcı işler yapmak için fazla iyiymişsin gibi davranıyorsun. Ve açıkçası, yeterince iyi olup olmadığını sorguluyorum. Çünkü bu iş için doğru kişi, bunun nasıl bir fırsat olduğunun farkında olan kişidir. Bu kişi, söz konusu fırsatın kendisine sunulmasından dehşete düşmüş bir halde karşımda oturuyor olamaz." Dudaklarını yalıyor ve bu konuda bana neden bu kadar tutkuyla kızgın olduğunu merak ediyorum.

Pislik ben miyim?

"Başka bir sektörün tepesi size baş yaratıcı olarak bir rol teklif etseydi, altınıza işer ve 103 takipçinizin hepsine bu konuda tweet atardınız." Alnında büyük bir damar var ve bu damar öfkесinin ritmine göre atıyor.

Bana karşı öfke, daha az değil.

Darren benim adıma "Sakin ol," diye topallayarak içeri giriyor ve ben de ona gözlerimi deviriyorum. Zaten etimi kemiklerimden ayırmıştı; Darren'ın zamanlaması çok kötü.

Ama çok kırıldım çünkü... o haklı. Buna sadece porno olduğu için burun kıvrıyorum. Ve porno sektöründe çalışan insanları *daha aşağı görüyorum*. Hiçbir porno yıldızı geleneksel bir film oyuncusu olup Oscar kazanmadı. Porno çekim setinde çalışan hiç kimse Broadway seti tasarlama işine girmedi. Ve geçimini sık yaparak sağlayan hiç kimse Vanity Fair'de bir spot ışığına sahip değil.

"Haklısın," diyorum Samson'a, ayağa kalkarak. "Haklısın. Onu yargılıyorum çünkü bu bir porno ve süper başarılı birinin pornodan geldiğini düşünmüyorum. Ve ben başarı istiyorum." Başımı sallıyorum, çantama tezgâhtan alıyorum.

Beni korkutmuyor ama burada kalmak için de bir isteğim yok. Bu gün Samson'ın kişisel kum torbası olmadan da yeterince bunaltıcıydı.

"Başarınız hayal ettiğinizden farklı görünebilir." Sesi bir oktav düşüyor ve omuzları yumuşuyor. Onun tekil tavrının tüm odanın enerjisini değiştirmesinden nefret ediyorum. Böyle bir güce sahip olmasından nefret ediyorum. Ama var. "Şöyle ifade edeyim. Başarınız ailenizin hayal ettiğinden farklı görünebilir."

Derin nefes alıyorum, zihnimin köşeleri kararıyor.

"Bu işten iyi para kazanabilirsin, Vienna. Ve bununla gurur da duyabilirsin. Şimdiden bununla gurur duyamayacağına karar veriyorsun, ama duyabilirsin." Yaklaşıyor ve gözlerimin ısınmasından nefret ediyorum. Ellerimi çantama sardıkları yerden inceliyorum.

"Mutlu olmana izin vermediğin için kızgınım. Her zaman kendini sabote ediyorsun ve bundan nefret ediyorum.

Bir başkasının size aşladığı yargılar yüzünden fırsatları heba ettiğinizi görmek."

"Samson," diyorum dikkatle, boğazıma düğümlenen devasa duygu kayasının etrafından dolaşmak için çok dikkatli bir şekilde.

"Birbirimizi beş yıldır tanıyoruz, Vienna. Senden nefret etmiyorum. Kapalı fikirli olabilmenden nefret ediyorum. Kendi zararına."

Nefesim kesiliyor ve gözlerim akmayan yaşlarla doluyor. "Ben kapalı fikirli değilim." Kelimeleri düşünüyorum.

Samson'un daha önce nasıl haklı olduğu hakkında. Şimdi de haklı olabilir mi?

"Ailenizin yanıldığını kanıtlamaya o kadar odaklanmışsınız ki, neden tek başınıza yola çıktığınızı gözden geçiriyorsunuz. Senin başarın *onların* dar dünya görüşüne göre ölçülemez. Bu diplomayla ne yaparsan yap, onların gözünde asla başarılı olamayacaksın. İster müzede eleştirmenlerce beğenilen bir serginiz olsun, ister horoz heykeltıraşlığı yapın. Peki neden diğer insanların ne düşündüğü konusunda bu kadar endişelisin? Başarı sana nasıl görünüyor?"

"Siktir," diyorum elimi ağzıma götürerek. Ona bakıyorum ve bakışları beni neredeyse dizlerimin üzerine çökertiyor. Karanlık ve ciddi ama ilgi dolu. O haklı. Kendimi sürekli hayal kırıklığına uğramış gibi hissediyorum. Belki de fırsatları elimin tersiyle itiyorum çünkü aklımın bir köşesinde insanların ne düşüneceğinden korkuyorum. Ailemin ne düşüneceğinden.

Aman Tanrım. Kendimi hasta hissediyorum.

"Yine haklısın," diye iç geçiriyorum, keşke orada yığılıp kalabilsem, sıvı bir aşağılanma yığını içinde eriyip kanalizasyona doğru kayabilsem. Ama bunu yapmadan önce en azından eve gitmeliyim ki kendi evimde bir su birikintisi olabileyim. "Ben gidiyorum."

Darren tezgâhın etrafından dolanıp beni kollarının arasına alıyor ve dudaklarını büzerek bana bakıyor. Onun yanından geçip olduğu yerde duran, yüz hatları yumuşak

Samson'a bakıyorum. "Gitme. Kötü olmaya çalışmıyor ama haklı."

"Ve" diyor Samson, "sözleşme hakkındaki düşüncelerimi size söylemedim."

Koltuğuma geri kayıyorum ve çantamı tezgahın üstüne koyuyorum. Bardağın sapından tutarak, sos tenceresine dönmüş olan Darren'a doğru kaydırıyorum.

"Güzel. Daha fazla şarap. Ve artık zorla aydınlanma yok. Anladım, züppenin tekiydin."

"Siz çevrenizin bir ürünüsünüz," diyor Darren dikkatle. "Ama ailen berbat ve Madeline sümüklü diye hayatını başkalarının standartlarına göre yaşamak zorunda değilsin. Kendi lanet yarışını koş, Vienna."

Şarabımı dolduran Samson oluyor ve beni şaşırtarak bunu kendi kadehini doldurmadan önce yapıyor. "Darren'a müzede kaç yıl yerleri süpürdüğünü hiç sordun mu?"

Tezgâha saldırıp avuçlarımı düz bir şekilde yere vuruyorum ve başımı en iyi arkadaşım ile yüzleşmek için çeviriyorum. "Hemen masada çalışmaya başladığını söylemiştin," diye bağıriyorum. "Seni küçük yalancı."

Bana dönmeden önce Samson'a uyarıcı bir bakış atıyor. Düşüncelerini toparlamak için bir an durduktan sonra sakince, "Dahlia adımı bile söylemeden önce üç yıl boyunca yerleri süpürdüm," dedi.

"Yüce İsa." Ve bununla birlikte, şaraptan büyük bir yudum alıyorum. "Ve bunun için mi çalışıyorum? Bize şey gibi davranan bir kadından saygı görmek..." Neyin karşılaştırılabilir olduğundan emin değilim. Annemle babamın bir kedisi var ve yemin ederim onunla Dahlia'nın benimle konuştuğundan daha çok konuşuyorlar. İki yılı aşkın süredir.

Müze artık ruhu değiştiren sanat eserlerine bakıp ağlanacak bir yerden çok bir hapishaneye benziyor.

"Sonunda masayı almak için ne yaptın?" Şarabımı yudumlayarak ve sinirlerimi yatıştırmak için nefes alarak soruyorum. Ama dudaklarının bir an için gergin bir şekilde kıvrılması, birbirine dolanması ve sonra zamanı durdurmak için patlaması, içimde kötü bir his uyandırıyor.

"Dahlia'nın Chaz'e gönderme yaptığını duydun mu?" Arkasından Samson homurdanıyor. "Gülme Sam," diye azarlıyor ve kendi sırtışıyla savaşıyor bana dönüyor.

"Harika Chaz," diyorum kolayca, çünkü kafamda meçhul adamı hep bu lakapla çağırıyorum. Çünkü Darren etrafta olmadığına, *Chaz'in çok daha iyi bildiğinden* ve diğer çirkin şeylerden bahsedip duruyor.

Bu ismi Darren'a hiç söylemedim çünkü öğrendiğim bağlamı paylaşmak istemedim. "Ne olmuş ona?"

"Benden önce masada çalışıyordu." Darren kendini toparlamaya çalışarak çenesini kaldırıyor ama şimdi bir sırtmanın hayaleti göğsünü saran bir kahkahaya dönüşüyor.

"Oh. Yani... ne? İstifa mı etti? Yoksa sen onun arkasından iş çevirip parasını mı çaldın?"

Samson alçak sesle ısılık çalarak başını sallar ve dikkatini ayaklarına çevirir.

"Öyle demek istemedim," diyorum, "sadece ne demek istedim? Neden bu Chaz denen adam için seğiriyorsunuz?"

Darren omuzlarını benimkilerle aynı hizaya getirip çenesini dikleştiriyor. Nefesini topluyor, sertçe dışarı itiyor ve sonra, "O öldü. Öldüğü için gülmüyoruz, çünkü onu gerçekten seviyorduk."

Samson sessizce, "İyi bir adamdı," diye eklediğinde aniden biraz ciddileşti.

"Onun hakkında hiç konuşmadın," diyorum, "çünkü Darren'la birbirimizi beş yıldan uzun bir süredir tanıyoruz."

"Yakın değildik. Ve onunla neredeyse hiç çalışmadım." Darren omuz silkiyor. "Gerçekten, yakın değildik ama ondan hoşlanıyorduk. Birkaç kez akşam yemeğine geldi. Her zaman terbiyeliydi."

Duraksadım, sorunu çözmeye çalıştım. Ya da kaçırdığım bariz ipucunu. Çünkü bana bakıyorlar.

"Ne?"

"Bir Cumartesi günü vefat etti. Dahlia eve geldi. Kapıyı açtım ve 'Chaz öldü' dedi. Masa sende. Galeriye utandırma" dedi. Hepsi bu kadar."

Neyin komik olduğunu hâlâ anlamıyorum. "Anlamıyorum," diyorum parmağımın ucuyla bardağımın kenarında gezinerek. Diğer elimi kullanarak gözlüğümü burnuma doğru itiyorum ve ona göz kırpyorum. Anlamak istiyorum.

"Kapıyı kapattım ve Samson'a döndüm ve sanırım şoktaydım ama... Ağlamaya ve 'Sonunda terfi aldım' demeye başladım." Gülümsüyor ama gülümsemesi anında düşüyor ve yüzü keskin ve sivri bir hal alıyor. "Tüm sistemin beni daha kötü bir insan haline getirdiğini ilk kez o zaman fark ettim. Çünkü Chaz'i seviyordum ama bir yanımın işi kabul ettiğim için mutlu olduğunu da inkar edemem. Bu fırsata sahip olduğum için." Ciddi gözleri ıslak gözlerimi buluyor. "Bu ne kadar berbat bir şey?"

Sesim sakın ve güven verici. "Bence bu insan doğası. Yine de devam etmek zorundaydın. Ve o işi istedin."

Darren, "Bunu düşünemezdin, değil mi?" demeden önce bir an sessiz kaldık. "Chaz hikayesinin tüm amacı, mükemmel hayaliniz olan sanatçı olma hayalinizin Eskiden çalıştığı müzede ana akım-popüler sanatını sergiliyor," diye ekliyor Samson, konuşmayı başka yöne çekerek, "Tam bir saçmalık."

Gözlerimi kırptırarak ona bakıyorum, tutkulu gözlerini ve Darren'ın üzerinde geçirdiği birkaç yıldan belli olan gözlerinin köşelerindeki hafif kıvrımları inceliyorum.

"Hiç kimse bir şeyleri yapmanın doğru yoluna dair bir dizi idealize edilmiş kavramı takip ettiği için başarılı olamaz, gerçekten değil. Elbette bazı insanlar, insanların kendilerinin en iyisi olduğunu keşfetmesiyle gerçekten başarılı olurlar. Üstün zekalı, yetenekli, onurlu, özel biri. Ama pek sık değil. Çünkü artık her şey kimin sikini yaladığınızla, internetin her santimetrekaresine reklamınızı yaptırmak için ne kadar para ödediğinizle ve kimi tanıdığınızla ilgili. Seni oraya götürecek kişiyi kim tanıyor? Ne kadar iyilik yapabileceğin,

hangi numarayı yapabileceğini." Başını sallıyor. "Sanat, eğlence, spor, hayat. Artık hepsi bu şekilde. Başarılı olanlar bunu doğru yoldan yaptıkları için başaramazlar. Meşhur kravatlarını omuzlarının üzerinden atmaya ve dizlerinin üzerine çökmeye istekli olmak zorundalar. Yine de yalvarmak zorundalar. Bu asla yeterli değildir. Zirveye çıktıktan sonra. Manzarayı seveceğinizi sanmıyorum; oraya ulaşmak için arkanızda bıraktığınız katliamı."

Sözleri içimde dönüp dururken göğsüm kabarıyor, başım dönüyor ve dengemi kaybediyorum. "Ve... porno o şekilde değil mi?" Gerçekten soruyorum. Cevabın hayır olması için çaresizim. Çünkü bu konuşmaya inanıyorum. İlk elden gördüm.

Madeline'in amcığı bir burs kazandı.

Madeline'in teyzesi dekanla golf oynuyor.

"Crave & Cure sadece Amerika Birleşik Devletleri'nin önde gelen porno film yapım şirketi değil, aynı zamanda en yüksek elde tutma oranına sahip. Her yönüyle. Oyuncular, set görevlileri, asistanlar, vs." Tezgâhın üzerindeki kapalı dosyaya dokunuyor, eğer gitseydim hışımınla alıp gideceğim dosyaya. "Tüm haklardan yararlanıyorlar. Kabartıcılar bile."

"Müzedede kalabilirsin. Orada olmanı sevdiğimi biliyorsun. Ama o haklı. Ben ölene kadar yerleri süpürebilirsin, tabii zengin bir senatörle yatıp yer satın almak için biraz para kazanmaya razı değilsen."

Nefesim kesiliyor ve parmaklarımı boynuma dolanan altın kolyede gezdiriyorum. İnciymiş gibi davranacağım. "Dahlia sergilenecek sanatçıları böyle mi seçiyor? Ona en çok parayı kim ödüyor?"

Darren yavaşça başını sallıyor.

"Duh." "Aman Tanrım," diye mırıldandım.

"Bu bir iş. Ve eğer başarılı olmak istiyorsanız, sanatçı olmanın aynı zamanda bir iş olduğunu anlamanız gerekir. Ve iş açısından bakıldığında, Crave & Cure'daki bu işi kesinlikle kabul etmelisiniz."

Tucker'ın yüzü gözümün önüne geliyor.

Kimi kandırıyorum ki? Sadece son bir saat içinde yüzünü binlerce kez düşündüm. Tanrım, çok ateşliydi. Gözleri, Tanrının kutsal annesi. Çok muhteşemlerdi. Çok yeşil ve 2000'lerden kalma bir WB dizisi gibi görünme riskini de göze alarak, ışıltılı oldu. Öyle gözleri vardı ki, bakakalırdınız. Ne yaptığınızı unutturan türden.

"Tucker Deep'le bire bir çalışacağım," diyorum, ifademi onun en iyi erkek başrol oyuncusu unvanıyla değiştirmeye hazırım ama buna fırsatım olmuyor.

"Tucker Deep," diye onaylarcasına başını sallıyor Samson, gözlerinin içi gülüyor. "Onu seviyoruz." "Siz onu *tanıyor* musunuz?"

"Aman Tanrım *Little House on the Prairie*, biz eşcinsel bir çiftiz. Porno izliyoruz. Tabii ki Tucker Deep'in kim olduğunu biliyoruz." Başını sallıyor ve Samson bir elini Darren'ın omuzlarının arkasına kaydırarak yanlarını birleştiriyor.

"Büyü artık, Vienna." Darren'ın yanağına bir öpücük konduruyor. "Ve Tucker Deep her zaman her sahnenin içindeymiş gibi görünüyor. Oyunculuk bu ama bazı noktalarda o kadar gerçek, o kadar sahici geliyor ki, bilemiyorum. Bunun porno olduğunu unutuyorsunuz ve bu özel şeyin bir parçası olduğunuzu hissediyorsunuz. Bu... benzersiz ve ateşli."

Darren ona bakıyor. "Bunu anlatışını dinlemek çok seksiydi," diye yumuşak bir sesle itiraz ediyor. Şarabımdan bir yudum alıyorum ve akşamı değerlendiriyorum.

Tucker işinde iyi. Çok güzel olduğundan bahsetmiyorum bile. Ve *onun penisine dokunabilirim*.

Aman Tanrım. Sıcak ve soğuk ürpertiler vücudumu sarıyor, bir şekilde hepsi aynı anda beni kızartıyor. Karnımın altında her şey ağrıyor ve geriliyor. Ve aniden, keşke evde olsaydım diyorum. Odamda kilitli. Zamparalık oynucağım yanımda.

En azından bir yıl boyunca iyi bir gelirim olacaktı. Sözleşmemin süresi bu kadar, her ne kadar toplu bir ödeme alacak olsam ve her döküm için bir seferde sadece birkaç aylık iş yapacak olsam da. Lansmanlar arasında el altında kalmak zorundayım, neredeyse ücretli olarak. Sonrası serbest.

Samson'un sadece işime değil bana da değer vereceğini iddia ettiği bir şirkette çalışıyor olacağım.

Özgür ve *çok daha zengin*. Yüz bin dolar daha zengin, ayrıca ilk hafta satış tahminleri tutarsa Debauchery'nin hizmetinde olma ihtimali var.

Bu bana müze dışında sanat alanında bir pozisyon aramak için biraz nefes aldıracaktı. Evimdeki atölyemde ürettiğim eserleri sergileyebileceğim, yol kenarındaki küçük bir sanat karakolunda çalışma fikri her zaman hoşuma gitmiştir.

Ancak hiçbir zaman seyahat edecek param olmadı, planladığım ve kalbime kazıdığım parçaları gerçekten yaratacak imkanlara sahip olamadım.

Ailem bundan nefret ederdi.

"Eh, her şeyi bu şekilde ortaya koyduğunuzda," diye iç geçiriyorum, kayıtsız bir hava takınıyorum. "Sanırım Tuck'a takılıp kaldım. En azından bir yıllığına." Şarabımdan bir yudum alıyorum ve içimden avazım çıktığı kadar bağıriyorum çünkü evet dildo yapıyorum ama Tucker Deep'in sikine dokunabiliyorum ve kızgın değilim.

7

Tucker

Benim kişisel görevim onun fikrini değiştirmek.

"Ahhh," diye yüksek sesle nefes veriyorum ve boş yatağıma geri sığıyorum. Dairem bir çatı katı ve nadiren uyuyan yoğun bir şehre bakıyor. Ama yine de evimdeki gürültü eksikliği bazen beni sağır ediyor.

Sabahları en kötüsüdür.

Kendinizi sıcak örtülerden çekip çıkarmanız, rahat bedeninizi gün ışığının acısına maruz bırakmanız gerekir. Ugh. Sabahlar sevdiğiniz birine sarılmış kollarınızla başlamalı.

Uyandığım ve burnumu saçlarına gömdüğüm günün hayalini kuruyorum. O her kimse. Başının üstünü, şakağına kadar öpüyorum, sonra ağzını çalıyorum ve aniden içine kayıyorum ve daha günaydın bile demeden inliyor.

Bunun yerine, ayak parmaklarımın çarşaflardaki keşfedilmemiş, serin cepleri aramasına izin veriyorum, çünkü bu benim en büyük sabah zevkim.

Sabah odunlarım bu noktada beni neredeyse depresyona sokuyor.

Yatakta doğrulup komodinin üzerindeki telefonuma bakıyorum. Saat sabahın 7:04'ü. Dokuzda sette olmam gerekiyor, bu yüzden egzersiz yapmak ve duş almak için bolca vaktim var. Ama mastürbasyon yapmadan önce değil.

Sabah odunum beni depresyona sokabilir ama bugün yapmam gereken üç sahne var ve ben gelmeden önce bir mermi hazneden çıkmış olarak başlamak istiyorum. Bana biraz daha alay zamanı kazandır, bana biraz fazladan ver.

Külotuma uzanırken Viyana'yı ve gözlüklerini yukarı kaydırmak için burnunu kırıltırışını düşünüyorum. O muhteşem fındık gözleriyle insanları nasıl incelediğini. Gözümü korkutuyor ve beni sertleştiriyor ve tanrım, çizimi.

İşi kabul edip etmeyeceğini bilmek zorundayım. Aletimi bırakıp telefonuma uzanıyorum ve mesaj dizimizi kaydırıyorum.

Viyana Carnegie işi kabul etti mi?

Lance hiç uyumuyor ya da uyusa bile çok az uyuyor. Bazı yönlerden hayvani. Cevabı otuz saniyeden kısa sürede bana doğru geliyor.

LANCE

Bugün geliyor. İkinci bir toplantı. Henüz bize bir cevap vermedi.

Bugün kelimesini gördüğüm anda başparmaklarım hareket ediyor.

Ne zaman geliyor?

On.

Yüzüme yayılan sırıtış o kadar büyük ki, bir an için kendimi biraz ürkütücü hissediyorum. Ama o sikime dokunmak için kiralanıyor.

Bununla birlikte, bunu dört gözle beklediğim için sırtımda biraz ürkütücü olabilir. Ama mesele *onun* *beni* görmesi değil, sadece onu görme fikri. Ona hayran olmak için birkaç değerli dakika daha kazanmak. Onu özümsemek. Beynimde onun silinmez bir resmini çizmek. Onun her eğimini ve dolgun detayını o kadar iyi biliyorum ki, onu hafızamdan elle şekillendirebilirim. Aşağı bakıyorum ve sikimi uzun, kalın ve çok sert buluyorum.

Dolabıma doğru yürüyorum ve kıyafetleri kenara iterek duvara kaynaşmış ince siyah çerçeveyi ortaya çıkarıyorum. Elimi külotumun içine sokuyorum ve avucumu dolduruyorum, aletim zonkluyor.

Okşayarak, adı dudaklarımın arasında yapış yapış, dizlerim bükülmeye çalışıyor ve bir dakikadan kısa bir sürede boşalıyorum.

Bugün Viyana'yı görünce ikinci tura gerek kalmayacak mı diye merak ettim. O küçük şirin gözlükler ve o lanet kirpikler. Onları düşünmek bile beni tekrar sertleştiriyor, döl hala elime yapışıyor.

Tanrım, soğuk bir duş zamanı. Sahnelerim için hazırlanmalıyım.

Düğmeyi C'ye çeviriyorum ve iyi porno adına önümüzdeki bir saat boyunca Viyana'yı kafamdan atıyorum. Bir şey değil.

“S "Sence yalan mı söylüyor?" Ağzıma yeşil bir üzüm atarken diğer elimle çıplak aletimi tutarak soruyorum.

Başını sallıyor, sarı atkuyruğunun uçları sırtına doğru sallanıyor. "Bilmiyorum. Yani, gösterişli görünmek istemediği için mi saati gerçekten istemiyor yoksa saatin parasını *benim* ödememi mi istemiyor?" Göğüs ucundaki bir parça krakerin tozunu aldıktan sonra tekrar bana bakıyor. "Erkekler neden bu kadar huysuz?"

Kasemden bir çilek koparıp bir ısırık alıyorum ve kendimi Chanel'in erkek arkadaşının yerine koymaya çalışıyorum. Benden daha çok para kazanan bir partnerim olsaydı, hediye kabul ederken kendimi garip hisseder miydim?

Hayır, çünkü kalpten gelen hediyeler bana kalp çarpıntısı yaşatır ve bu harika bir şeydir.

Evet, sırlıslıkla aşık olduğunuz birine duygusal bakım ve destek vermek ve almak beni şişiriyor. Elimde değil. Sanırım bunun nedeni hayattan istediğimden emin olduğum tek şeyin aşk olması. Erkeklerin bunu açıkça itiraf etmediklerini biliyorum ama eminim bunu hissediyorlardır. Bir tek benim hissetmeme imkan yok. Birinin beni öperken yüzümü elleriyle tutmasını istiyorum. Birinin ellerini gömleğimden yukarı kaydırmasını ve tırnaklarını sırtımdan aşağı çekmesini istiyorum. Kıçımda topuklu ayakkabılar istiyorum. Başındaki uzun saçların taşaklarına dolanmasını istiyorum. Tartışmalar ve tutkulu seks istiyorum. Hepsini istiyorum.

"Belki para meselesidir, ama benim için umurumda değil. Eğer o saat beni düşünmenize neden oluyorsa, o zaman onu bileğime gururla takardım."

Dünyanın dört bir yanındaki küçük çocukları utandıracak şekilde bir graham krakerini daha içine çekiyor. "Ondan bunu benim aldığımı dünyaya duyurmasını istemiyorum. Bu umurumda değil." Atıştırmalığını bitiriyor ve metal bir pipetle bir yudum su içiyor. Rujunu bozmak istemiyor ama bir sonraki sahnede bana sakso çekmek üzere. Biraz ironik. "Sadece ona hep sahip olmayı hayal ettiği bir şey almak istedim. Hepsi bu."

Meyve yapışkanlı elimi kalçama siliyorum ve gülümseyerek elimi onun üst koluna vuruyorum. Chanel ve

Dürüst olmak gerekirse, her zaman birlikte büyümüş ve birbirlerinden hiç hoşlanmayan arkadaşlara daha yakın bir ilişkim oldu.

Birlikte büyümedik ama son iki yıldır birlikte çalışıyoruz. Chanel, Crave'e geldiğinde dili ve ipleri öğrenmeme yardımcı oldu ve bunun için her zaman minnettar olacağım. Bu başkalarının yardım etmediği anlamına gelmiyor, çünkü ettiler, ancak beni bir kenara çekti ve beni tamamen bunaltmayacak ve korkutmayacak bir şekilde bana ipuçları verdi.

Aug baş melekse, o da benim koruyucu meleğim. *Pornonun*.

Tucker'ın iki yıl önce emin olmadığına ve biraz gergin olduğuna inanmak zor. Ama Chanel kabuğumdan çıkmama yardım eden aktrislerden biriydi. Ve hayır, bu sünnet derisi için bir örtmece değil.

"Niyetinin bu olduğunu biliyorum. Çünkü tek istediğinin onu mutlu etmek olduğunu biliyorum." Kolumu kıvrıp onu kendime çekiyorum ve şakağına iffetli bir öpücük konduruyorum. Meme ucu göğsümü sıyrıyor ve hâlâ elimde olan aletim bu temasla sertleşiyor. Tepki veriyor, bu onun işi.

Elimde şişmanlayan ve mutlu olan sikimi görmezden geliyor ve bana sırtıyor. "Teşekkürler, Tuck."

"Kim olduğunu takdir eden birini hak ediyorsun, Chanel."

"Tucker," diye sesleniyor Lance yaklaşırken, kolunun altına bir iPad sıkıştırmış. Yemin ederim, kolunun altında bir iPad ve yüzünde asık bir ifade olmasaydı, onu mutlu biri sanabilirdim.

Sarı saçları her zaman mükemmel bir şekilde şekillendirilmiş, farı her zaman keskin ve kusursuz, ipeksi saçları zahmetsizce yana devrilen Lance önümde duruyor. Koyu renk gözlerini Chanel'e dikeyyor, sonra bana geliyor. "İkiniz de hazır mısınız?" diye soruyor, iPad'deki programa göz atmadan önce saatine bakıyor. "Üç dakika. Russ ya da Cam'e ihtiyacınız var mı?"

Şakacı bir şekilde irkildim ve yarı sertleşmiş sikime baktım. Lance'e sırtarak okşamaya başladım. "Russ ve Cam, Dean ve Drake'i kabartabilir. Ben okşayabilirim."

Gözlerini deviriyor ve topuklarının üzerinde dönerek, bu işte geçirdiği onca yıldan sonra en iyisi olduğunu iddia ettiği kamerası Canon R6 Mark II'nin başında duran Aug'a doğru ilerliyor.

"Gerçekten hiç Russ ya da Cam kullanmıyor musun?" Chanel bir tüp moka rengi ruju esnek dudaklarında gezdirirken soruyor. Dudaklarını birbirine dolayarak bir mendille kuruluyor ve ardından parmaklarını saçlarında gezdiriyor.

Onu izlerken sarsılmaya devam ettiğim için omzum yanıyor. Onu izleyerek otuzbir çekmiyorum ve bunu ikimiz de biliyoruz. Porno setleri tuhaf olabiliyor ve dünyada bir kadına karşı hiçbir şey hissetmeden mastürbasyon yaparken ve onunla konuşurken süslü saatler ve ilişkiler hakkında sohbet edebileceğiniz tek yer burası.

"Her zaman kendimi heyecanlandırabilmek istiyorum," diye cevap veriyorum. Bu işe başladığımda, bir ilişkiye girdiğimde seksin zorlayıcı olacağı kadar sık sertleşip ıslanacağımdan endişeleniyordum. Çok fazla ekstra uyarıma, zillere ve düdüklere, kırbaçlara ve partnerlere ihtiyacım olacağından korkuyordum - sahnelerden önce beni sertleştirmek için asla bir kabartıcı kullanmayacağıma dair kendime söz verdim. Crave'in elinde hem geleneksel hem de tamamen geleneksel olmayan kabartıcılar olmasına rağmen.

Yine de sözüme sadık kaldım.

Küçük bir tarağı masanın üzerindeki makyaj çantasına geri bıraktıktan sonra gülümsüyor. "Bu iyi, Tuck. Bunu sevdim."

Omuzlarımı silkiyorum. "Biriyle tanıştığımda her şeyin karşılığını alacağımı düşünüp duruyorum. Ama benimle gerçekten çıkmak isteyen biriyle tanışamıyorum, anlıyor musun? Ben bir yeniliğim. Kraker kutusundaki ödül. Porno yıldızı bir erkek arkadaşına sahip olmak. Bunun etkisi geçince, ben sadece çok sikişen bir adam oluyorum ve kadınlar bundan pek hoşlanmıyor."

Erkek bir porno yıldızı olmanın aslında bana bir şey kazandırmayacağı gerçeğinin içinde debelenmek gibi bir planım yokken

bir ilişki seçenekleri dünyasıyla karşı karşıyasınız. Ve ben nedenini biliyorum.

Viyana geliyor.

Ve yakında. Hatta önümüzdeki birkaç dakika içinde. Onu tanımadığımı biliyorum, tam olarak değil. Ama o benim hikayemin büyük bir parçası gibi geliyor; bugün bulunduğum yerde olmamın bir nedeni.

Ve Lance'in onu bulduğu gerçeği. Önemli bir şey olmadığını düşünmesi umurumda değil. Benim için bir anlamı vardı.

Benim için bir anlamı var. Saçma ve annemle kız kardeşimin kablolu TV'de izleyeceği bir filmin konusunu tamamen yansıtıyor olsa bile, umurumda değil.

O yoldayken, cevabı evet ya da hayır olsun, ben hala kafamın içindeyim. Gerginim ve normalde babama, Theo'ya ve Tripp'e ayırdığım şeylerden bahsediyorum. Bazen anneme bile.

Neyse ki Chanel havalı biri ve ona güveniyorum.

Saçlarını kulağının arkasına sıkıştırıyor, parmaklarını geçirirken kırık uçlarıyla oynuyor. "Biliyorum. Biraz da bu yüzden erkek arkadaşım ile ilişkimin yürümesini çok istiyorum, anlıyor musun? Sağlam olduğumuz tek nokta bu. İşin iş olduğunu biliyor ve beni asla bir... yani bir porno yıldızı gibi göstermiyor."

Bu konu zaman zaman terapime de giriyor. İnsanların porno yıldızlarıyla sırf onlarla seks yapmak için çıkmak istemeleri, sanki ölmeden önce yapılacaklar listesinde hiç kontrol etmeyi beklemedikleri çılgın bir kutuymuşuz gibi. *Bir porno yıldızını becer!* Sonra yolun kenarına bırakılmış bir yenilik oluyoruz, birkaç kadeh şaraptan sonra partilerde şok edici bir anekdot olarak kullanılıyor.

Duygular ve istekler nadiren dikkate alınır. Genellikle seks, daha fazla seks, belki arkadaşlarımla tanışmak ve porno hakkında binlerce soru sorulmak, sonra da terk edilmek.

Çok acımasız.

Ama dışarıda bir yerlerde benim için birilerinin, beni bir yenilik olarak görmeyen birilerinin olduğu umudunu taşıyorum.

Bir övünme olarak. Bir şey olarak.

Çünkü o derin bağı, ayak parmaklarınız eşiği kıvrıldığı anda sizi güven ve sevgiyle saran o ev alanını istiyorum. Bana sarılan kollar, boğazıma konan öpücükler, kulağıma aşk fısıltıları ve sır kıkırdamaları istiyorum. Tek seferlik bir sikiş istemiyorum. Ve adımdan önce "şu adam, bilirsiniz, *filmlerde* oynayan adam" olarak tanıtılmak istemiyorum.

Lance yeniden ortaya çıkıyor, sete doğru başını sallayarak beni hedefime yönlendiriyor.

"Yerlerinizi alın, ışıkları test ediyoruz. Sonra başlama zamanı." Kolayca başını sallayarak ekranı kaydırıyor. "Ve bugünkü sahne Chanel'in ilk sahnesi."

Senaryoyu bana uzatıyor ve on saniyeden kısa bir süre göz gezdiriyorum, gözlerim anahtar kelimeleri alıyor ve hafızamı tazeliyor. Her zamanki *Curb Your Enthusiasm* tarzımızla, senaryonun temel ayrıntılarını özümseyecek ve bunları olabildiğince özgür ve doğal bir şekilde yorumlayacağız.

Chanel ikiz yatağı ortalayacak şekilde sırtüstü yatarken, parmaklarım bornozunun bağının ucunda kıvrılmış, onun üzerinde duruyorum. Koyu renk saçları altındaki yastığa yayılmış, parlak gözleri kocaman. Meme uçlarını çimdikliyor, sahneye uygun ve muhtaç görünmelerini sağlıyor.

Prezervatifi takıyorum, kamera çekmeye başlar başlamaz Chanel'i kazığa oturtmaya hazırlanıyorum.

"İyi birini bulacaksın, seni sen olduğun için seven birini, bunun için değil," diye fısıldıyor Chanel yataktan bana, ışıklandırmayı test etmek için sete gelen Lance ve ekibi beklerken. Aşırı sıcaklık sırtımı dağlıyor ve sahneye başlamaya çok daha yakın olduğumuzu bu şekilde anlıyorum. Sekiz inçlik aletimi on inç gibi göstermek için üzerime tuttukları ışık (teşekkürler, gölgeler) açık ve hazır ve Pavlov'un köpeği gibi *ben de hazırım*.

"Teşekkürler, C," diye fısıldadım ve sonra-

"Ve yuvarlanıyoruz," diyor Augustus yüksek sesle, dobra dobra, ardından da metalik tokat sesleri geliyor. Bir dizim şiltenin üzerinde, Chanel'e göz kırpyorum. Benim erdemli bakirem, sevgimin nesnesi,

Yıllardır sahiplenmek için beklediğim kız. Bu filmin senaryosuna göre onu sevdim,
Yıllardır.

Ben onun kardeşinin en iyi arkadaşıyım ve şu anda, daha fazlasını sunmam umuduyla kendini bana veriyor.

Ve biliyorum. Bugün öğle yemeğinden sonra çekeceğimiz sahne düğün gecemiz.

Evet, Crave & Cure filmlerinin büyük bir kısmı aşk romanlarının hayata geçirilmiş hali gibidir. İzleyicilerin ana hikaye bittikten sonra bile çiftin hala ne kadar mutlu bir şekilde seviştiğini görebildiği sevimli bir buluşma ve epilog ile tamamlandı. Eksiksiz hikaye anlatımı ve tam romantizmin benzersiz özelliğini porno ile harmanlamak... harika. Porno böyle bir şey olmalı. Soğuk, hesaplanmış, sahte inlemeler ve gerçekçi olmayan bir süre boyunca vuran yapay olarak geliştirilmiş horozlar değil, insanların cinsel yaşamları hakkında çöp gibi hissetmelerini sağlıyor.

"Benim küçük güvercinim," diye fısıldıyorum, başparmağım parmaklarımın arasındaki pembe satenin üzerinde yavaş daireler çiziyor. Kısa ve güçlü bir çekişle bornozu açılıyor, çıplak bedeni şiltenin üzerinde gölleniyor. "Bacaklarını aç ve sana yıllardır yapmak istediğim her şeyi göstermeme izin ver."

İnliyor ve neredeyse tamamen sertleşmiş olan sikim bu sesle yarı sert ve sertleşmiş arasındaki boşluğu kapatıyor. Chanel masum iniltelerde çok iyi. Bence ona sürekli iyi kız rolü vermelerinin en büyük nedeni bu. Rolünü çok iyi oynuyor.

Ellerim dizlerinin üzerindeyken bacaklarını hafifçe iterek çıplak amını bana göstermesini sağlıyorum.

Aug "Kıpırdama" diye bağıyor ve bizim de o anı tam anlamıyla dondurmamıza neden oluyor.

Makyöz kız sete koşuyor,

Burnumun ucuna ve sonra çeneme kabarık bir ped bastırıyor. Chanel'e doğru ilerleyip aynısını yapıyor. O bunu yaparken ben de Aug'a bakıyorum, şu ana kadar nasıl gittiğimize dair yüz ifadesini ölçebilir miyim diye. Ama onun yerine Viyana'yı görüyorum.

Aug ve Lance'in iki adım gerisinde, uzun siyah saçlarını başının tepesinde topuz yapmış, kollarını gövdesine sarmış Vienna duruyor. Tulum ve ayakkabılı, makyajsız yüzü, burnundan aşağı kayan gözlükleriyle gülümsüyorum.

Gülümsememe karşılık vermiyor ama sanki gülümsememin yanlış yönlendirildiğini düşünüyormuş gibi etrafına bakmaya başlıyor. Ben onu rahatlatamadan, makyajcı kız tüm parlaklıktan kurtulduğunu iddia ederek koşarak setten ayrılıyor. Sonra Aug sahneye devam ediyor.

Chanel'e tekrar baktığımda Viyana'yı görüyorum.

Bu sahneyi onu düşünerek canlandırmanın yanlış olduğunu biliyorum ve tamamen yabancı birine bu kadar aşık olmanın oldukça garip olduğunu biliyorum ama onun gözlerinin üzerimde olduğunu bilmek... beni çılgına çeviriyor.

"Bunu kaç kez hayal ettiğimi bilemezsin, tatlı kız," diye inliyorum, başparmağımı amının yarığına doğru kaydırıyorum, Chanel hassas darbelere karşı kıvranıyor.

Klitorisini bulup başparmağımın ucuyla üzerinde tembel daireler çiziyorum ve Chanel'in göz kapaklarının titremesinden keyif alıyorum. Viyana seks sırasında gözlüklerini çıkarır mıydı? Bu şekilde benim için erir miydi?

Aşağı uzanarak kılıflı sikimi tutuyorum ve parlak başını Chanel'in kasıklarına getiriyorum, onu kenetlemeye devam ederken dinlendiriyorum.

"Dokun bana," diye inliyor, ellerini göğüslerine götürüyor, başı geriye doğru sallanırken onları birbirine bastırıyor ve boğazındaki kremsi teni ortaya çıkarıyor.

Eğilip klitorisini bırakıyorum ve ellerini göğüslerinden çekip benimkilerle değiştiriyorum. Dudaklarım onunkilere değiyor ama bir öpücük değil. Göğüslerini yumuşakça yoğururken ona doğru fısıldıyorum, başparmaklarım sert tepeleri sıyrıyor, "Bunu çok uzun zamandır hayal ediyordum. Hayal ettiğim hiçbir şey senin hakkını vermiyor." Yutkunuyorum, ağzımı boynuna götürüp tenini emiyorum. Bu hareket karşısında ciyaklıyor ve yüzünü benimkini bulması için çeviriyor. "Dokunuşumda eriyişin, tadın."

Öpüşüyoruz. Ben göğüslerini ovup sıkarken o ağzımın içinde inliyor. Altımda, kalçaları kalkıyor, temas için çaresiz, sikim için çaresiz.

Aşağı uzanıp tacımı onun açıklığına yerleştiriyorum, kalçalarımı öne doğru kaldırarak ona başını ve bir iki santim daha veriyorum.

Kalın aletimin onu yaymasına miyavlıyor, ağlamasına normalden biraz daha fazla enerji ve ses veriyor. Ne de olsa kızlık zarını ikiye ayırdığımı düşünüyor. Ama yırtmıyorum.

"Bunu ben de hayal etmiştim," diye hülyalı hülyalı iç geçiriyor ben ona birkaç santim daha hizmet ederken. "Seni sonsuza dek istedim."

Viyana'ya deli gibi bakmamak için kendimi zor tutuyorum, onun yerine Chanel'le en yoğun, en samimi göz temasımı kuruyorum ve onu içinde kaybolabileceğim güvenli bir yer olarak kullanıyorum. Sahneyi de kullanıyorum.

"Ben de, küçük güvercin," diye inliyorum, bacaklarımın arasında tanıdık bir basınç oluşuyor ve taşaklarımın acil bir ağrı gümbürdüyor.

İçeri ve dışarı, Chanel'i yavaş, nazik vuruşlarla beceriyorum, ellerim saçlarında kaybolurken onun üzerinde sallanıyorum. Gözleri gözlerimi tutuyor ve o anda Viyana'yı görüyorum, altımda, titriyor, endişeli, ama *benim* olmaya çok hazır.

"Söyle bana," diye fısıldıyor altımdan, onu yavaşça, ritmik bir şekilde becerirken aletimin etrafında sınıksız ve ateşli. Uzun, iç titreten orgazmlara yol açacak türden bir seks. *Onunla* yapmak istediğim seks türü. "Fantezindeki benle nasıl kıyaslandığımı söyle bana."

"Fantezilerim sana sahip olmakla kıyaslanamaz bile," diyorum ona, sonra ağzımı vücudundan aşağı indirip göğsünü buluyorum ve ağzıma alıyorum. Altımda kıvranıyor, tırnakları sırtımda geziniyor, çaresiz zevk miyavlamaları beni sarıyor.

Sikimi yavaşça içine sokup çıkarırken "Evet," diye pantolonunu indiriyor. Göğsünden boynuna doğru yalayıp ilerliyorum ve tekrar ağzını buluyorum. Çevrede VIN bayrağı dalgalanıyor. Sahnede bir bakire yer aldığından, "normal" seks kadar uzun sürmesi amaçlanmamıştır. Bir bakirenin dikkatlice ve nazikçe becerilmesi gerekirdi ve bir İYE ve ağrıyan bir serviks istemediği sürece sonsuza kadar gidemezdi.

Beni okuyan Chanel, amını etrafımda sıkıyor ve sahnenin bitiş çizgisine ulaşmam için beni zorluyor. Kalçalarımı biraz daha hızlı hareket ettiriyorum, her vuruşta biraz daha derine batıyorum.

Dudakları çenemde, parmakları saçlarımda inlerken, "Bana orgazmını yaşat. İçime boşalmanı hissetmenin nasıl bir şey olduğunu bilmek istiyorum."

Geniş, koyu renk gözlerine bir kez daha bakıyorum, Viyana'yı hayal ettiğim bir an daha, gözleri kapalı, yanakları pembe, ifadesi doymuş, sevilen bir kadınınkı. Hala Chanel'in içinde olmam için gereken tek şey bu, prezervatifi sıcak, açgözlü orgazmımla doldururken aletim zonklıyor.

Boyumun etrafında, Chanel kendi salınımına yenik düşüyor. O, C&C'de bir erkeğin içine girme hissine karşı koyamayan ama devrilen kadınlardan biri. Ve onunla birlikte iyi vakit geçireceğimizi bilmek hoşuma gidiyor.

Ben onun pembe tenine öpücükler kondururken, ona her şeyimi alarak ne kadar iyi bir iş çıkardığını, sikimi ne kadar iyi kabul ettiğini söylerken Aug kesik diye seslendi. Kayrakları tokatlıyor ve bu beni o andan çıkarıp gerçekliğe döndürmek için gereken işaret oluyor.

Bir elimle ağır uçlu prezervatifi tutarak dışarı kayıyorum, diğer kolumu Chanel'e uzatıyorum. Hâlâ nefesini tutmaya çalışırken sırtarak alıyor.

"İlk seferinde bu kadar iyi olan var mı?" diye soruyor. "Ve bu arada," diye ekliyor, şimdi yanımda duran Aug'a bakarak, Lance'in iPad'i elinde. "Boşaldım ama söylemedim çünkü bakireler ilk seferlerinde vajinal orgazm yaşamazlar. Özür dilerim. Bu gerçek bir şey değil."

Aug başını sallıyor. Bana dönmeden önce ona "Tam da hayal ettiğim gibi oldu" diyor. "Vienna Carnegie ile bir toplantımız var," diyor ve Lance'in ona bu toplantıyı yapacağını söylememiş olmasına şaşıyorum.

bu konuda benimle çoktan konuştu. Augustus'un daha önce bahsettiği gibi Lance sadece bir asistan değil. Aug'un bu şirketi Lance olmadan yönetebileceğini sanmıyorum ve bu şirketin de onsuz yönetebileceğini sanmıyorum. İkisi de çok sıkı korunuyor olmalarına rağmen birbirlerine çok yakınlar.

Yine de Lance'in Aug ile paylaşımında bulunmaması nadir görülen bir durum. "Biliyorum," diyorum. "Lance bana bu sabah söyledi. Sana söylemedi mi?"

Aug'un yüzü endişeyle parlıyor ama bir an içinde sakinleşiyor. Önce iPad'e sonra da bana bakıyor. "Beş dakika içinde konferans odasında ol. Bir duş al. Toplantıdan sonra öğle yemeğine çıkacağız ve düğün ve epilog sahnesini çekeceğiz. Chanel, makyaja git. Protezin üzerinde çalışmaya başlıyorlar."

Yerinde zıplıyor, büyük, sahte bir hamile karnına sahip olmak için can atıyor. Sonra dönüp doğruca, sahne bittiğinden beri bakmamak için kendimi zor tuttuğum Vienna'ya yöneliyor.

Hoşuna gitti mi? İzledi mi?

Augustus'un ona bir şeyler söylediğini, sonra da onu ana setin dışındaki koridorda saklanan konferans odasına doğru yönlendirdiğini izliyorum. Eğer bu işi kabul etmezse, iyi olacağıma inanmak istiyorum. Doğrusu, o bir yabancı. Bir yabancının işi reddetmesi beni etkilememeli.

Ama hayır derse yıkılacağımı biliyorum. Çünkü burada olmamın bir nedeni de o ve eğer bizi bir araya getiren kader değilse, hiçbir şeyin anlamı yok.

Soyunma odasına gidiyorum, hemen düşün altına atlıyorum, yanan tenimi yumuşatacak soğuk su için çaresizim. Soğukta bile sıcaklık alevleniyor ve onu görene kadar bu hissin geçmeyeceğini biliyorum.

Kurulandıktan ve eşofmanımı belime bağladıktan sonra bir tişört giyerek konferans salonuna giriyorum. Bugün burada çapkınlık yok; bu toplantı sadece Viyana için. Bu işi isteyip istemediğini öğrenmek için.

Nabzım bu toplantıyı neden yaptığımızı biliyor ve hissettiğim gibi davranmamak için elimden geleni yaparak onun karşısındaki koltuğa geçerken deli gibi atıyor.

Çaresiz.

Plastik sandalyede rahat ediyorum - 1.80 boyunda bir adamın yatağınızın altına sığacak şekilde katlanabilen bir sandalyede olabileceği kadar rahat - Lance'e hiç önemi olmayan bir şeyler fısıldıyorum, sonra bakışlarımın masanın üzerinde gezinmesine izin veriyorum.

Yanakları kızarmış, boynu ve köprücük kemiği de aynı pembe tonu taşıyor. Dudaklarım seğiriyor, benim sahnemi izlerken kızarmış olması fikri karşısında tatmin edici bir gülümsemeyle savaşıyorum.

Masanın üzerinden elimi uzatıyorum, yarım bir tokalaşma ve "Merhaba, seni tekrar görmek güzel" diyorum.

Sanki çıplak kıcımı silmişim gibi elime bakıyor ve burnunu kırıstırıyor. Yüzünü böyle buruşturduğunda çilleri daha koyu görünüyor ve tek parmağının ucuyla yukarı ittiği o lanet çerçeveler... bacaklarımın arasında sikim kabarıyor.

"Ellerimi yıkadım," diyorum alaycı bir şekilde, ama yine de sallamıyor. Sözümü geri alıyorum ama duygularım incinmiyor.

Çünkü *aslında* benden ya da Chanel'in amının her yerinde gezinen elimden iğrendiğini sanmıyorum. Cildinin kızarması ve alt dudağındaki şişlik - ısırmasının bir sonucu olan

-Bana bilmem gerekeni söyle.

Tahrik oldu ve bununla çalışabilirim. Bunu daha fazla yoğurabilirim, yapabileceğimi biliyorum.

"Beni geçen günden hatırlıyor musunuz bilmiyorum ama ben Tucker Deep. Rol verdiğin horoz benim."

"Eğer evet dersem," diye karşılık veriyor ve kelimeler sivri olsa da, her şeyden çok tereddütlüler. Buraya emin olmadan geldi ve umarım Lance onu ikna etmek için her ne sihir yapıyorsa işe yaramıştır.

kabul ettirmek için. Ve bu ona karşı tek şansımış gibi geliyor.

"Evet diyeceksin," diyorum cesurca, kendinden emin olmaktan çok umutlu bir şekilde. "Bence burada olmayı kabul etmeye hazır olduğundan daha çok seviyorsun." Arkama yaslanıyorum, konferans salonundaki sandalye gıcırıyor, ben de kısmi bir yaslanmayla rahatlıyorum.

Augustus bazı şartları tekrar okur ve kadın gerçekten anladığını açıklığa kavuşturmak için birkaç soru sorar. Sonra Aug'a avukatının sözleşmeleri incelediğini söyledi.

Bunu bir avukata gösterdiyse, gerçekten düşünüyor demektir. Kendimi daha yakına çekiyorum, tüm kucağımı masanın örtüsünün altına koyuyorum. Çünkü umut içimi kemiriyor.

Birkaç ayrıntı daha halledildikten sonra Vienna bana bakıyor ve kalemini kâğıda götürerek sadece kendisi için ayrılmış satırlara imzasını atıyor. Kalbim sıkışıyor ve yüzümü tamamen rehin alan o memnun sırıtışı bastırmak için kıvrılmış yumruğumu dudaklarıma bastırmak zorunda kalıyorum.

Lance, Aug'a bir şeyler söylüyor ve ikisi birden ayağa kalkıyor. Lance bir elini omzuma atarak gideceklerini işaret ediyor ama ben gitmiyorum. Onların gidecek başka yerleri olduğu ve benim olmadığım için mi bilmiyorum ama imzalanan sözleşmeleri toplayıp el sıkıştıktan sonra gidiyorlar.

Vienna ayağa kalkıyor, onları takip etmeye hazır, ama Lance'in bize verdiği mahremiyet hediyesini heba edemem. Bunun bir hediye olduğunun farkında değil, belki de sadece benim için, ama yine de boşa harcamayacağım.

"Yeni işini kutlamak için seni dışarı çıkarabilir miyim?" Aramızdaki mesafeyi kapatarak soruyorum. Aramızda sadece birkaç metre var ve eğer gözleri eşofmanlarıma kayarsa, imzasını atmasını izlemekten ne kadar hoşlandığımı görebilir. Onun burada olmasından ne kadar hoşlandığımı.

Çabucak masadaki yerime oturuyorum ve onu üzerimde şaşkın şaşkın bakarken bırakıyorum. Çok az üstümde olduğunu da eklemeliyim, çünkü Vienna çok minyon.

Ama sadece o ve ben birlikteyken ereksiyon halinde olmak istemiyorum. En azından henüz değil. Ereksiyonumun onun kişisel olarak istediği bir şey olduğuna dair onayını alana kadar olmaz.

Ben lanet olası bir sürüngen değilim.

"Sanmıyorum," diyor bir süre sonra. Gözlerinin üzerimde eleştirel bir şekilde dolaşması, burnundaki küçük bir kırıksıklık, *porno yıldızlarıyla çıkmadığımı* söylüyor gibi görünüyor.

Sonra başını onaylarcasına eğiyor, bana sıkı bir gülümseme veriyor ve konferans odasından çıkıyor.

Bir randevuya hayır dedi. Ve benim kim olduğum hakkında kafasında bir fikir olabilir. Ama o burada. Crave & Cure'da çalışıyor.

Benim kişisel görevim onun fikrini değiştirmek.

Viyana

Soyunun ve hindistan cevizi yağını sürün.

"Silikon kullanıyoruz çünkü bir elastomer. Bu da hem esneyebildiği hem de şeklini koruyabildiği anlamına geliyor. *Verimli* olmasını ama nihayetinde formunu korumasını istediğimiz bir oyuncak için mükemmel," diyor Dalton, sanki sahte penisin ne olduğunu tartışmıyormuşuz gibi gülümseyerek.

Burnumdan derin bir nefes alıp, kendimi materyal dersine odaklayarak dikkatlice nefes veriyorum. Seks konusunda bu kadar özgür ve açık olmaya alışmam gerekiyor. Çünkü artık resmen Crave & Cure'un bir çalışanıyım.

En son güzel, çıplak bir adamın yanında olduğumda dersten kaçtım ve hemen bıraktım çünkü çok... *odaklanamamıştım*. Bu gerçekten disiplinin bir testi olacak. Ve üstüne üstlük, resmi döküm ve son heykel yapma zamanı geldiğinde, *Tucker'a* dokunuyor olacağım.

Dalton, geçen hafta Tucker'ı hayal ettiğim gibi silikon kauçuğun sıcaklığa dayanıklı faydalarından bahsediyor.

Onu bakire taklidi yapan o aktrisle o sahnede izlemek... Tanrım. Hiçbir zaman pornoyla ilgilenmedim çünkü tüm o sahte sızlanmalar ve sahnelenmiş inlemeler bana her zaman *büyük bir yaltaklanma enerjisi* verdi.

Ama bu sahneyi çekiyorlardı. İnanılmaz derecede ateşliydi. Daha önce izlediğim pornolara hiç benzemiyordu.

Tucker'ın seksî ve siniri tam teşhirden, kontrollü, şehvetli sevişmenin getirdiği terle parlıyordu. Bu ve belki o koca kıçlı parlak ışıklar da.

Pornonun gerçek bir film setine bu kadar yakın olduğunu hiç bilmiyordum. Her zaman elinde video kamera olan bir adam ve dizlerinin üzerinde erkek oyuncularını çekimler arasında sıcak tutmak için bekleyen kulüp elbiseli birkaç kadın hayal ederdim.

Ama bu öyle bir şey değil.

Crave & Cure, Samson'ın bana anlattığı her şey ve bir şekilde çok daha fazlası.

Profesyonelce olmasa da, Tanrı'ya şükür gizliden gizliye, Tucker'ın o güzel kadınla sevişmesini hatırladıkça amım sızlıyor. İğrenç sözler, eve doğru kayarken serbest bıraktığı nazik inlemeler, prezervatifini doldururken kadının boşalmasını sağlaması.

Sevişme olmadığını biliyorum, ama o kadar samimi ve gerçek hissettirdi ki. Başımı sallıyorum, Dalton'ın kafası karışıyor, çünkü özel olarak fantezi ve romantizm kurduğumdan haberi yok.

"Şimdiye kadar takip ettin mi?" diye soruyor, kaşları çatık.

Başımı salladım. "Biyouyumlu ve suya dayanıklı," diye papağan gibi tekrarlıyorum, beynim Tucker'ı hayal ederken onun sözlerinden birkaçına tutunabildiği için şanslıyım.

"İlk birkaç hafta döküm kısmı için pratik yapmanızı istiyorum. Silikon kalıplama ve son eklenen detaylar mükemmel dökümden sonra gelecek." Sırıttırıyor, kırmızı yanakları pembeleşmiş. "Kendimi aşıyorum. Crave & Cure ve bu yeni tıbbi sınıf silikonla çalışacağım için heyecanlıyım. Tucker'ı da işin içine katınca," diye durdu ve hayal kurarken başını saygıyla salladı. "Çok büyük bir seri olacak," diyor sonunda.

"Ben de heyecanlıyım," diye gülümsemeye zorluyorum ve o ayağa kalkarken ben de ayağa kalkıyorum.

"Döküm çamuru ile su oranını tam olarak tutturmak için elli kez denemeniz gerekebilir, çünkü vücudu

sıcaklık devreye girecektir."

"Bekle," diye kekeleyerek ikimizi de olduğumuz yerde durdurdum. "Kil ve kurulum süreci üzerinde çalışacağımı sanıyordum. Kendi başıma."

Dalton gülümsüyor. "Tucker'da da öyle. Karışımı mükemmelleştirirseniz ve onun için işe yaramazsa, en başa dönersiniz. İlham periniz Tucker'ken deneme yanılma yöntemine başvuracaksınız. Bu tür uzun bir süreç oldukça tipiktir çünkü sonuçta birinci aşama ana kalıp haline gelecek olan şeyin herhangi bir kusurdan arındırılmış olması gerekir. Döküm sonrası düzeltebileceğiniz çok şey var ve silikon affetmeyen bir araç."

Başkalarının önünde başarısız olmak yapmaktan hoşlandığım bir şey değil. Yıllarca ailem tarafından aşağılandığım için ne zaman bir şeyde zorlansam midem düğümleniyor. Ama Tuck'ın önünde başarısız olmak? Gözlerinde mutlu bir şekilde kaybolabileceğim bir adam. Bugün yapılacaklar listesinde bu yok.

"Formülü kendi başıma test edip hazırlayabilirim," diyorum avuçlarımı açmış, kaşlarımı kaldırmış, sesim Mariah seviyesine ulaşmış bir şekilde. "Meşgul olduğumu biliyorum, birkaç gün tek başıma denemek benim için daha mantıklı olabilir."

Dalton araya girmek için parmağını kaldırıyor ama zihnim yarışıyor. İlk kez yapacağım bir şeyi -benim alanım olduğu ve işe alınma sebebim olduğu için iyi yapmam gereken bir şeyi- Tucker'ın önünde yapamam. "Belki de formül tam olarak oturana kadar başka bir aktör kullanabiliriz?"

Dalton gülümseyerek yerden bir Debauchery kanvas çanta alıyor ve bana uzatıyor. Elime aldığımda yere batıyor ve homurdanarak kaldırıyorum. Bu çanta çok ağır. İçine baktığımda, projenin bu aşaması için ihtiyacım olan tüm malzemelerin içinde olduğunu görüyorum.

"Tucker buna zaman ayırabilmek için çekim programını değiştirdi bile." Eğildi, ciddiydi. "Bu onun için de büyük bir proje Bayan Carnegie."

Bu gerçek gibi gizlenmiş bir uyarı. Söylediği şey, *titiz ve amatör olmayı bırakın ve çalışma odasına girip siklerin kalıplarını çıkarmaya başlayın*.

Çünkü Tucker bu anlaşmadan ne kadar kazanıyor olursa olsun, içimden bir ses Mr. Fitzgerald çok daha fazla kazanacak. Onu memnun etmek kontratımı sürdürmek için muhtemelen çok önemli.

Bu yüzden toplayabildiğim en büyük gülümsemeyi takındım ve kanvas kayışları omzuma kaydırdım, iki elimle onlara tutundum. "Yolu göster."

A Tüm malzemeleri çantadan çıkarıp masanın üzerine yerleştirdikten sonra kasemi alıp küçük lavaboda su ölçmeye başlıyorum. İki partiye yetecek kadar su eklerken, kapı arkamda açılıyor. Bir şeyler içmek ya da mikrodalgayı kullanmak için gelen aktörler olduğunu düşünüyorum, çünkü buranın bir tür derme çatma dinlenme odası olduğundan oldukça eminim. Ama arkamı döndüğümde Tucker, basketbol şortu ve tişörtüyle, ayakları çıplak, kumlu sarı saçları karmakarışık, rüzgarda savrulmuş bir halde karşımda duruyor.

"Merhaba," diyor elini kaldırarak. Ve birden fark ediyorum ki sadece aletini görmeyeceğim (yine), aynı zamanda ona dokunacağım. Hem de çok. Günlerce.

"Merhaba," diye cevap veriyorum, onu görünce yüzümde oluşan kızarıklığı gizlemek için sırtımı ona dönüyorum. Tanrım, çok ateşli. O kadar sıcak ki kalçalarımın içi karıncalanıyor ve meme uçlarım, o aptal meme uçlarım sertleşiyor. Kendime not: Bir dahaki sefere hain meme uçlarını gizlemek için dolgulu bir tişört sütyen giy.

Kâseyi mikrodalgaya koyuyorum ve zamanlayıcıyı ayarlıyorum, bileşiğin oluşması için suyun tam doksan derece olması gerekiyor.

"Sadece söylemek istedim," diyor, sesi derin ve dengeli, bir şekilde hem yatıştırıcı hem de seksi. "Dışarıda D. Fitz'e ne söylediğini duydum."

D. Fitz- Dalton. Ah. Demek Tucker lakap takan bir adam. Bir *sosis* şirketiyle aynı ismi paylaştığım için sosis olarak anılan bir kadın olarak, herkese lakap takma ihtiyacı hisseden insanların hayranı değilim. Bu biraz can sıkıcı.

Rahatsızlığımın kimsenin bana *güzel* bir lakap takmamış olmasıyla hiçbir ilgisi yok. Yok, yok. Acı çekmiyorum.

Lakap takan bir hödük olması işe yarıyor. Onu *ben seksiyim ve sen benim sikime dokunacaksın* kaidesinden indiren her şey *benim* için harika çalışıyor.

"Herkes bir yerden başlar. Ve tarifi mükemmelleştirmek zaman alsa bile, konu bu olduğunda,"-bir masanın üstünde oturduğunu görüyorum, ayak bilekleri kilitli, bacaklar sallanıyor. Karışım torbasını masaya bırakmadan önce parmağıyla kaldırıyor-"Ne kadar sürerse o kadar sürer. Ama zamanımı boşa harcadığım için endişelenme. Ben senin için buradayım."

Senin için buradayım. Sahte penis yapımım bağlamında söylediğini biliyorum ama bu dört kelimenin diğerlerinden daha yumuşak, biraz daha sessiz olması. Sonra gülümsüyor ve bu bayat bir sırıtma ya da ukala bir sırıtma değil, özel, kişisel, anlamlı bir gülümseme. Gerçek ve tatlı.

Lanet olsun.

"Teşekkürler," diye cevap veriyorum ve malzemeleri yerleştirdiğim masaya dönüyorum. Yemek tartısını kullanarak su dolu kaseyi üzerine koyuyorum ve bileşik torbasına uzanıyorum. Tucker onu alıp bana uzatıyor. "Teşekkürler," diyorum tekrar, bu sefer daha emin bir şekilde.

Spiralli defterimin sırtından bir kalem alıyorum ve ilk partinin numaralarını not etmeye başlıyorum. Tucker'ın gölgesi kâğıdımın üzerine düşüyor ve onun orada olduğunu, beni izlediğini ve beklediğini bilmek odaklanmamı engelliyor. Bu karışımın kimyasal ve kir kokusuna rağmen, şampuan ve deodorantın temiz notalarını, tıraş losyonunun bir dokunuşunu ve Tuck'tan gelen bir miktar saç ürününün kokusunu alabiliyorum.

Onun hafif erkeksi kokusuyla klitorisim zonkluyor ve beynimi Tuck'tan uzaklaştırmak için zayıf bir girişimde bulunarak karışımı agresif bir şekilde karıştırıyorum. Sertçe karıştırıyorum, kalkmış sikiğin ellerimde ne kadar sıcak ve kaygan hissedeceğini hayal etmemeye çalışıyorum. Daha önce o aktrisin içine soktuğu büyük, sert şey... hatırladıkça ağzım sulanıyor.

Dikkatli ve sakin bir nefes alıyorum, sonra yüzümü ona dönüyorum, tulumumu tekrar giydiğim için çok memnunum. Kaseyi karnıma çok yakın tutuyorum, gri karışım kotuma bulaşıyor. Dönüp ona bakıyorum. Hayatımda gördüğüm en muhteşem adam.

Bu düşüncenin kafamın içinde bir yerlerde var olmasından bile nefret ediyorum. Bilinçaltımda yüzeye çıkacak kadar gerçek olmasından nefret ediyorum. İstesem de istemesem de.

Benim için fazla seksi.

Ve bu halimle mükemmel olduğumu biliyorum. Kendime kısa yerine minyon demeyi seviyorum. Göğüslerimi küçük yerine dolgun, kalçalarımı geniş yerine kavranabilir olarak tanımlarım. Kendimi, bedenime ve sağlığıma nasıl baktığımı seviyorum.

Yine de delicesine güvensizim. Onunla ilgili bir şey beni neredeyse çıldırtıyor ve kaseyi karnıma doğru tutarak yavaşça ona doğru ilerlerken nefes almakta zorlanıyorum. Kalbim aşırı hızda pompalanırken görüşümün kenarları ve zihnimin köşeleri bulanıklaşıyor. Sertçe yutkunuyorum ve nabzımı sabit tutmaya zorluyorum.

"Bunun işe yarayıp yaramayacağı konusunda hiçbir fikrim yok. Yüz kere denemem gerekebilir. Suyun sıcaklığı doğru olmalı ve eğer iyi karıştırmazsam vücut sıcaklığınız karışımı etkileyebilir.

Yeterince ve-" Bir adım önünde durup kaseyi masaya indiriyorum. "Dağınık ve rahatsız olacak ve çok fazla deneme yapman gerekecek. Sonrasında da ben sana bakıp duracağım-" Boğazımı temizliyorum, aniden on iki yaşında bir kız çocuğu gibi *penis* diyemiyorum. *Söyle, Vienna. Sadece penis de!* Çöl kurusu ağzımla yutkunuyorum. "Oyuncu seçimini geçtikten sonra silikon üzerindeki ayrıntıları doğru bir şekilde elde etmek için konuyu yakından analiz ediyor olacağım."

Gözlerini bulmak için yavaşça başımı kaldırdığımda yüzüm bir fırına dönüyor.

Elini karmakarışık saçlarının arasından geçirirken takındığı sırtış, karnımdaki her şeyi havaya uçuruyor, ağırlıksız bir şekilde devriliyor. Vay anasını. Tekrar yutkunuyorum. Onlara neden susuzluk tuzağı dediklerini biliyorum. Gerçekten susadım.

"Tamam... soyunman ve hindistan cevizi yağını sürmen gerekecek."

Başparmaklarının şortunun kemerine takılma sesi, bu gecenin ilerleyen saatlerinde gözlerim kapalı düşüneceğim bir şey.

Tucker

Tucker Deep tarafından biraz yıldız çarptı

Şanslıyım ki bunun için sert olmam gerekiyor.

Çünkü istesem de istemesem de çok yakında sertleşeceğim. Viyana bu kadar kızarmış ve gerginken ona bu kadar yakın olup da çelik gibi olmamamın imkânı yok.

Bugün yine o tulumları giydi. Giymesini umuyordum. O *tulumun* içinde *çok tatlı* görünüyor ve ipeksi siyah saçları dağınık, *çok meşgulüm* tarzı bir topuz yapmış. Lanet olsun, bu beni heyecanlandırıyor. Kollarına bulaşan koyu renk kil, tahta kaşığıyla bir yığın döküm bileşiğine saldırırken gözlerindeki kararlılık ifadesi. Konsantre olurken burnunun kırışmasına ve dilinin dışarı çıkmasına bayılıyorum.

"İlk karışım nasıl görünüyor?" Masanın üzerinde rahatlarırken ona sordum. Üstü plastik kaplı bir masa vardı ve karışımın dağılması ihtimaline karşı üzerine uzanmam için olduğunu düşündüm. Önüme bir şey çıkmasın diye gömleğim de dahil olmak üzere tamamen soyunuyorum. Kesinlikle Viyana'nın izlediği sahne sırasında göğüs kaslarıma ve omuzlarıma baktığını gördüğüm için değil.

Bana bakarken parmak eklemlerini kullanarak çerçevelerini burnuna doğru itiyor. "Sanırım sorun yok." Bir hava kabarcığı serbest kalıp çamur damlacıkları tulumuna sıçrayınca aşağıya, yerleşkeye bakıyor.

"Bunlar senin heykel tulumların mı?" Kayışlar boyunca uzanan çeşitli lekelere bakarak soruyorum. Sanki elleri kirliydi ve tulumdan kurtulmak için çaresizce kancayla boğuşuyordu. Dudaklarım arkadan boynuna bastırıp beni içeri alması için yalvarırken, kil lekeli ellerinin panik içinde askıları kavradığını hayal ediyorum.

Ben okşamaya başladığımda önce kıyafetine sonra da bana bakıyor. Onunla birlikte olduğum için bile yarı sertleşmişim. Onunla konuşurken. Crave & Cure için çalışma teklifini kabul etme nedenimin bir parçası olduğunu bilmediği kız hakkında bir şeyler öğrenmek.

"Onlar benim işim" - sıçrayan sıvıyı silmek için zayıf bir girişimde bulunduktan sonra başını kaldırıyor, bakışları omzuma takılınca düşüncelerinin izini kaybediyor. Esneyen, pompalanan, burkulan omzuma. Çünkü ben-"Aman Tanrım!" diye haykırıyor, bana sırtını vermek için dönüyor. Boynunun arkasındaki küçük kırmızı kalp dövmesini şimdi fark ediyorum. Saç çizgisinin o kadar yukarısında ki, bugünkü gibi tepeden düğüm atmış olması gerekiyor ve bunu görebilmek için benim gibi bir adım ötede olmanız gerekiyor.

Bu özel keşif tenimi yakıyor ve kendimi biraz daha sıkı kavırıyor, biraz daha hızlı çekiştiriyorum. "Sert olmalıyım, Vienna, bunu kendin söyledin."

Sırtı hala bana dönükken, sırtıtmaktan kendimi alamıyorum. Aletimin kalıbını çıkarmak için burada ama yine de bana çıplak bakmak için mücadele ediyor.

Durum hakkında hızlı bir değerlendirme yaptım. Ya gerçekten dindar ya da... benden etkilendiği için bana kızgın. Ben egomanyak değilim, ama yetişkin eğlence sektöründe çalışıyorum. Sete gelen bir avuç acemiyle uğraştım, kulaklarının arkası ıslak, Tucker Deep tarafından biraz yıldız çarptı.

İşte böyle davranıyorlar.

Ama burası aynı zamanda Viyana, o yüzden emin olmak istiyorum. "Sen... dindar mısın?" Ona soruyorum ve bu soru onun utancını dağıtıyor. Yavaşça dönüyor, gözleri sarılmış ellerimin arasında gidip geliyor.

aletimin ve yüzümün etrafında.

Dudaklarını yalıyor, göğsü fark edilir derecede hızlı inip kalkıyor. "Ben-" gözlerini kısıyor ve bu ışıpta gözlerindeki tüm renkleri görebiliyorum. Kahverenginin sadece bir tonunu değil, birçok tonunu. Kestane rengi, bal rengi girdaplar ve bir tutam altın rengi, büyük ihtimalle hayatımda gördüğüm en nefes kesici gözlere sahip.

Gözlerini incelerken sikimin avucumun içinde sertleşmesi bunu gösteriyor. Bu kız benim için yaratılmış. Serçe parmağımdan saçımın son teline kadar her bir parçam bunu hissediyor.

Hiç gözlere karşı mastürbasyon yapmamıştım. Daha önce hiç birini rahat ettirmek için yolumdan çekilmem gerekmemiştir.

Yani, bencillik ya da egoistlik yapmıyorum. Rol arkadaşlarımı rahatlatıyorum. Ve onları gerçekten boşaltıyorum. Sahte pornolardaki orgazm saçmalıkları yok burada.

Ama iş dışında. Set dışında. Açıkçası hiç bu kadar çok düşündüğüm bir kadınla tanışmamıştım.

Kendimi çok çekici hissettiğim. Önemsemek istediğim. "Ben

gerçekten dindar değilim, hayır."

Cevabıyla içime bir rahatlama yayılıyor. Geriye gergin ve ürkek olmasının tek bir nedeni kalıyordu.

Masanın üzerinde, malzemelerinin yanında duran plastik bir tüpü alıp havaya kaldırıyor. "Karışımı tüpün içine dökeceğim ve sonra seni - seni yapıştıracağız -" yanakları renkle doluyor ve dudaklarımda gerçek bir iniltiyi bastırmak zorunda kalıyorum çünkü şu anda inlemek garip olurdu. Evet, mastürbasyon yapıyorum. Ama *yine* de. Bir konuşma yapıyoruz ve ben bir profesyonelim.

"Karışımı dökerken sertleşmiş sikimi oraya sok, anladım." Bana göz

kırıyor, dudakları ayırık, yüzünde bir şok ifadesi var.

Sırıttıyorum. "Vienna, sikim hakkında açıkça konuşamazsak bu işi yapmak zor olacak."

Gözleri hala bende, elleri kaseyi bulana kadar düzensiz bir şekilde hareket ediyor. Başını salladığında ipeksi saçlarından bir tutam topuzundan kayarak yüzüne düşüyor. Ellerini karışımın içinde gezdiriyor, avuç dolusu karışımı tüpün içine atıyor, bileşik topakları her yere dağılıyor.

"Biliyorum," diyor ve bileğinin üst kısmıyla gözlüğünü burnuna doğru itiyor. "Hazır mısın?" diye soruyor ve karışımın geri kalanını içine koymak için avucunu tüpün dudağına sürüyor.

Başımı sallıyorum ve ikimiz de aşağıya bakıp tüpü aletimin üzerine indirmesini izliyoruz. Karışım şaşırtıcı derecede sıcak ve "ooh," diye nefes alıyor, sikimin tüpün içinde kaybolmasını izlerken boynunda pembe bir kızarıklık oluşuyor.

Elimde değil. Onun küçük iç çekişi ve sıcak karışımı, ben de inliyorum.

"*Fuuuck.*" Beni terk eden inilti dürüst ve savunmasız ve sette verdiğimden bir oktav daha düşük. Koyu renk gözleri benimkileri bulduğunda, geniş ve parlak, neredeyse onun da bunu bildiğini düşünüyorum. Az önce duyduğu inlemenin gerçek ve özel olduğunu biliyor. Dudaklarını yalıyor ve eğer sikim şu anda kil ve kum karışımı bir şey olmasaydı, onun o dolgun dudaklarını yalamasından ne kadar hoşlandığımı görecekti.

"Nasıl, uh, nasıl hissediyorsun?" diye soruyor, tüpe bakarak.

"Sıcak çimento gibi hissettiriyor," diye dürüstçe cevap veriyorum. Atladığım kısım, onun beni izlemesinin çok daha iyi hissettirdiği. O tüpün içinde kalın ve şişman olduğumu bilmek, onun bakımı altında ağrıyor ve nabız atıyor. Setteyken aldığım hazzın aynısı değil bu. Bu daha iyi. Göğsümde gırtlığımı sıkan, uzuvlarıma enerji ve heyecan püskürten, dudaklarımı karıncalandıran ve parmak uçlarımı sızlatan daha özel, tekil bir kafa.

Kil sürülmüş elleriyle bir yumurta zamanlayıcısının kadranını çeviriyor. "Dört dakika. Orada dört dakika boyunca dik durabilir misin?"

Elimi uzatıp gözlüğünü burnuna doğru itiyorum, dudaklarından dökülen iç çekişini seviyorum

Benim yaptığım gibi. "Ellerin dağınık olduğu için," diye ekliyorum, sesim kısık. "Veevet, dört dakika boyunca sert kalabilirim."

"Sürtünme olmadan mı?"

Gerçek şu ki, herhangi bir uyaran olmadan bu kadar sert kalmak için dört dakika zor bir süre olacaktır. Başka bir gerçek? O bu kadar yakinken yapabilirim.

Ama eğer bu söyleyebileceğim en ürkütücü şey değilse, ne olduğunu bilmiyorum. Bunun yerine ellerimi başımın arkasında birleştiriyorum, dirseklerimi dışarı çıkarıyorum ve karışım tüpünü aletimin üzerinde tutarak Viyana'ya gülümsüyorum.

"Sakin ol."

Birlikte geçireceğimiz zamanın tik takları sinirlerimi bozuyor, kalp atışlarım hızlanıyor. "Yani her seferinde soyunup tüp için hazırlanırken bana sırtını mı döneceksin?"

Elini çeviriyor, yeniden ayarlıyor ama tüpü hareket ettirmemeye dikkat ediyor. Bu süreç hakkında hiçbir şey bilmiyorum ama mümkün olduğunca dikkatli ve özenli davrandığını hissediyorum. İstemese de işini ve bu işi önemsemesi hoşuma gidiyor.

Bana bir süre baktıktan sonra gözlerini deviriyor, sonra bakışlarını yeniden zamanlayıcıya odaklıyor. Eminim bakabileceği tek güvenli yerin orası olduğunu düşünüyordur ama bu girişimden sonra Vienna Carnegie'nin birlikte seanslarımızı geri sayarkenki görüntüsünün zihnimde yer etmesini istemiyorum.

Kıkırdıyorum ve o da bana bakıp sırtıyor. "Peki," diyorum, beni izlemesi için onu zorlamak istemiyorum. Kimim ben, Louis CK mi? Hadi canım.

Ama onu daha önce sette beni izlerken görmüştüm. Normalde dikkatli olan tavrını eriten baş döndürücü ifade, omuzlarının eğilmesi ve dudaklarının ayrılması, yanaklarının sahne bittikten çok sonrasına kadar ihtiyaçla nasıl kızarmış kaldığını.

Sanırım izlemeyi *seviyor*. Ve eğer bu işten zevk almasını sağlayabilirsem, belki o zaman benimle vakit geçirmekten de zevk almaya başlar. Beni tüpte siki olan bir porno yıldızından daha fazlası olarak görür.

"İzlemek zorunda değilsin. Şuna ne dersin, her seansın başında sırtını bana döneceksin ve ben de sana bu konuda sıkıntı vermeyeceğim. Ama karşılığında her gün gelip bazı sahneleri izleyeceksin."

Gözleri keskin bir noktaya doğru daralıyor ve benimkiler arasında gidip geldiklerinde onlar tarafından dürtüldüğümü hissediyorum. "Ya da sadece işimi yapıp giderim ve seninle söz alışverişi yapmam."

Çok hızlı ve çok zorladım. Ve rollerimizde, çok kolay bir şekilde yırtıcı görünebilirim. Sonuçta, geçici de olsa otorite konumundaki bir erkek asla cinsel saldırgan olmamalıdır. Çünkü bu onu uygun bir şekilde yırtıcı yapar.

Ve bu ben değilim.

"Bu da işe yarıyor," diye gülümsüyorum, hayal kırıklığımı gizlemeye çalışarak. Zamanlayıcı çalışıyor ve bir dakika sonra tüpü sikimden çıkarıyor. Bir höpürtü ve patlama, sonra özgürüm, sert horoz karnıma tokat atıyor.

Ve o zaman, bir ses çıkarıyor. Küçük, seksi bir nefes.

Ve zamanlayıcı çaldığı için, oda o kadar sessiz ki, küçük nefesi, gürültülü bir zevk çılgılığı gibi alanı dolduruyor. Karnım boyunca, sikim sertleşiyor.

Ve o görüyor.

"Biliyorsun, sete gelebilirsin," diyorum, aletimin onun üzerindeki etkisini fark etmemiş gibi davranarak, "Herhangi bir söz vermek ya da herhangi bir şeyi kabul etmek zorunda değilsin." Ona bakıyorum, hâlâ sikime bakıyor. Gurur yüzümü kızartıyor, ama devam ediyorum çünkü biliyorum ki, bir erkekten daha fazlasına sahip olmak

Viyana Carnegie'yi kazanmak için baştan çıkarıcı bir horoz. "Eğer izlemek istersen, ekinme."

Bana gülümseyerek beyaz bir havlu bezi ıslattı ve bana uzattı. "Oturup... temizlenebilirsin." "Bir tane daha yapacak mıyız? Bunlardan günde birden fazla yapmalısın, değil mi?" Soğuk havayı yumuşatıyorum Kasıklarımın zerindeki bez, kuru gri bileşik parçalarını topluyor. Ve tüm çabalarına rağmen, soğuk bez sertleşmemi yatıştırmıyor. Çünkü ne zaman geri çekileceğini düşünsem, Viyana'ya bakıyorum ve tüm umudumu kaybediyorum.

Yaptığı pisliği temizlemekle meşgul. Yüzünün önünde sallanan bir tutam siyah sa, parmaklarımın onu koparıp geriye atma isteği uyandırıyor. "Bugün sadece bir tane," diye cevap veriyor, çamurlu kaseyi lavabonun leğenine bırakıp lavabonun suyunu açıyor.

"Yani benimle işin bitti mi?"

Sonunda bakışlarımla buluştu. "Bugün için, evet."

Masadan kayıyorum ve giysilerimi topluyorum, onları giymek için zaman ayırıyorum. Onunla birlikte bu meknı terk etmek istemiyorum, henüz değil. Her gün böyle giderse, ben farkına bile varmadan kontratı bitmiş olacak ve biz sadece arkadaş olacağız.

Ama lanet olsun, ben de çok erken sertleşmek istemiyorum.

"Teşekkürler o zaman. Yarın görüşürüz. Ve dediğim gibi, sete gelip gözlemleyebilirsiniz."

"İzlemekten hoşlanmıyorum," diye savunmaya geçiyor.

Gülümsüyorum. "İstiyorsan sorun değil." Ve inkar etmesine izin vermeden, elimde giyinik aletimle odadan ıkıyorum.

Bugün bir sonraki sahnemde kimi düşüneceğimi biliyorum.

Viyana

İzliyorum, nokta.

"Sosis, ciddi olamazsın. Eğer bu kıyafetle gelirsen Dahlia seni anında kovar," diye tıslıyor Madeline taze sıkılmış greyfurt suyu bardağının üstünden.

Kilometrelerce uzunluktaki düzgün bacakları, mükemmel teni, dümdüz göbeği, diri kalçaları ve memeleriyle Madeline. Mükemmel, sarı saçlı, *makyajım yüzümde asla erimez* Madeline. Bu sabahki saçma tavrına ne zamanım ne de sabrım var.

Dahlia'ya henüz söylememiş olmama rağmen ona, "Şu anda müzede çalışmıyorum," diyorum. Madeline'i şok etme fırsatını kaçıramam. Her ne kadar benimle konuşmak bir hayır işiymiş gibi davransa da, çayı istiyor. "Ama endişelendiğini bilmek güzel."

Gözlüklerimi takıyorum ve saçlarımı bükerek başımın arkasında bir toka ile sabitliyorum.

"Bir pençe klipsi ve tulum," diye yorumluyor, gözleri sanki kurtçuklardan ve çöplerden yapılmış bir takım giyiyormuşum gibi üzerimde geziniyor, yemin ederim.

"Rahat," diye savunuyorum, kendimi savunma ihtiyacı hissettiğim için sinirleniyorum. Savunmak zorunda değilim, neden savunayım ki? "Bu kıyafetleri seviyorum," diyorum tekrar, bu sefer kendimden daha emin bir şekilde, kendi iyiliğim için.

"Evet, rahatlığın hayattaki ana amacınız olduğunu biliyorum. Eşofman çekmeceni gördüm. Dolup taşıyor." Meyve suyunu bitiriyor ve eğer ekşiyse, normal tadı kadar acı değil çünkü narenciyenin son kısmı da aşağı kayarken dudaklarını büzmüyor bile. "Böyle giyinmiş nereye gidiyorsun? Bir yerde bahçe mi yapıyorsun? Belki de bir ev boyuyorsun?"

Bunların ikisini de yapmadığımı bildiğini biliyorum.

"Aslında bir çöp kamyonunun arkasında çalışıyorum," diye cevap veriyorum, ses tonumdan alaycılık damlıyor.

Hiç vakit kaybetmeden gülümsüyor ve plaj beyazı dalgalarını omzunun üzerinden atıyor. "Buraya tam uyacaksın. İyi günler, Sosis."

Dior çantasını omzuna atıp daireden çıkarken, sabahtan beri ilk kez yerimde rahat bir nefes almamı sağladı.

Telefonum çaldığında hızlı bir kahvaltı için yoğurt ve kaşık alıyorum. Ekranda babamın adını görüyorum ve gerçekten cevap vermek istemiyorum ama her zaman iki dakikadan az olduğunu bildiğimden, daha büyük bir insan oluyorum ve aramayı cevaplıyorum.

"Merhaba," diye selamlıyorum soğukkanlılıkla ama elimden geldiğince sıcak bir şekilde. "Viyana, merhaba."

Her kızın babasından beklediği sıcak ve coşkulu karşılama. *Vienna, merhaba.*

Yoğurdun üzerindeki folyoyu sıyrıp kaşığımı içine daldırıyorum ve onun konuşmasını bekliyorum.

"Annen ve ben senin son gösterine gelmek istiyoruz. Mezun olmadan önce."

Neredeyse çilekli muzlu yoğurttan boğuluyordum. "Neden?" Sanatın ve sanatçı olmanın tamamen bir şaka olduğunu düşündüklerini açıkça belirttiler ve yıllarca bu duruşlarını sürdürdüler. Duygusal ya da maddi hiçbir destekleri yoktu ve ben her ikisini de kullanabilirdim. Ailemin yanımda olması.

İlgilerini çekmemeye o kadar alışmışım ki, şimdi bu belirsiz ilgi sinir bozucu. "Seni desteklemek için."

Gülüyorum. Gerçekten gülerim. Baş geri, çift çene etkili, göbek sıkı, çiş dışarı kayıyor tipi bir kahkaha.

Sonra babam bunu da mahvetti.

"Viyana," diye bağılıyor.

Hiçbir şey söylemiyorum çünkü söylenecek bir şey yok.

Ama William Carnegie'ye göre değil. "Bize tarihi gönder. Annen de ben de katılacağız."

"Aylarca sürmez," diyorum ona.

"Plan yapmak için zamana ihtiyacımız var."

Bu açıklama bana da komik geldi. Hiç de bile, bir sürü golf turnuvası ve yönetim kurulu toplantısının yeniden planlanması gerekeceğini, belki de bir balo veya hayır etkinliğinin kaçırılacağını varsayıyorum. Asistanlarına buraya seyahat ayarlamaları söylendiğinde muhtemelen şoktan öleceklerdir. Hangi okula gittiğimi hatırladıklarını varsayıyorum. Enstitü prestijli bir okul ve onlar bilmese de kabul edilmek hiç de kolay olmadı.

Ben onların diğer tüm bağılılıklarına göre ikincilim. Her şey benden ve sevdiğim şeyden önce gelir.

Country şarkısı yazmaya çalışmıyorum. Gerçek bu.

"Tarihler elime geçtiğinde göndereceğim. Henüz kesinleşmiş bir şey yok. Gösteri için kampüs içindeki müzeyi ayarlamaya çalışıyoruz."

"Bu muhtemelen pek çok öğrencinin bir müzede sergilenmek için sahip olduğu tek fırsat. Bu güzel bir fikir." Boğazını temizliyor, yıllardır seçkin kurumlarda zanaatlarını icra eden sanatçıların mezun olduğu bir sınıfa hakaret ettiği gerçeğini tamamen göz ardı ediyor. Ben de ancak bir sanat öğrencisi projesi kisvesi altında bir müzede sergilenebilecek öğrencilerden biri olabilirdim. "Bir toplantım var. Kendine iyi bak, Viyana."

İyi olmak mı?

"Ben de seni seviyorum," diyorum telefonumu çantama atıp yoğurdumun kalanını bitirirken.

Bu sabah boktan bir başlangıç oldu.

Çilekli muz benim de en sevmediğim lezzet.

I Tucker Deep ortaya çıktığında, Crave & Cure çalışma odasını tamamen hazırlamış, ilk kase suyum mikrodalgada ısıtıyordum.

Bir an için kendimi müzede yerleri süpürürken ve aynı zamanda Dahlia -ve diğer tüm müşteriler tarafından görmezden gelinirken hayal ediyordum.

Tucker bana bakıyor. Kelimenin tam anlamıyla, ışınlar. Bembeyaz dişleri ve gamzeleri, sanki rüzgârda savrulmuş gibi kumsala benzeyen saçları, sırtında güneş ve ayaklarının etrafında okyanus. Tanrım, gerçekten tatildeki cennet gibi görünüyor. Aletin kalıbını çıkarmak ve onu bir seks oyuncağı efsanesi yapmak için tutulan sanatçı olarak bana karşı nazik davrandığını biliyorum ama *yine* de.

Burada geçiciyim ama kendimi buraya ait hissetmemi sağlıyor. Müzede iki buçuk yıl kaldım ve Dahlia'nın çoğu zaman orada olduğumu bildiğinden bile emin değilim.

"Viyana," diyor, sesi yüksek ama aynı zamanda hafif. Tüylerim diken diken olup tenime yayılıyor ve ona karşılık verdiğim gülümsemenin o kadar büyük olduğunu fark ediyordum ki yanaklarım biraz yanıyor. Kırılıyormuşum ya da profesyonel değilmişim gibi görünmek istemediğim için yumuşatıyorum.

İçeri girerken -çünkü Tucker'ın yürüyüşü ancak yürüyüş olarak tanımlanabilir- davranışlarımı düşünüyorum.

Samson o gece kıcıma tekmeyle basana kadar bu iş için fazla iyi olduğumu düşünüyordum. Ve şimdi granitten yontulmuş ve seksapeli havuzuna batırılmış gibi görünen bir adam karşımda dururken, sadece benim için sırtıyorken, kendimi... *neredeyse* yeterince iyi değilmişim gibi hissediyorum. Sanki bu işi Samson'ın dediği gibi isteyen birini hak ediyormuş gibi.

"Merhaba," diyorum sonunda, çok uzun süre garip bir şekilde sessiz kaldığımı fark ederek.

"Derin düşüncelere mi daldın?" diye soruyor, masanın üzerine zıplayarak plastik örtüyü kabartıyor. Etrafını düzeltiyorum, sabunlu kokusundan etkilenmemek için çaresizce.

Mikrodalgadan ılık suyu aldıktan sonra içine bir termometre koyup göstergenin yükselmesini bekliyorum. Yaptığım ilk kalıp silikon için çok yumuşaktı ve bu nedenle çöptü. Muhtemelen suyu az ısıttığımı ve bileşiğin asla tam olarak sertleşmediğini fark ettim.

Ona gülümsüyorum, kontrollü ve nazik. *Profesyonel*.

Tucker bana Dahlia'dan daha nazik davranıyor olabilir, bu doğru, ama yine de. Yetişkin film endüstrisinde çalışmak istemiyorum. Sanatçı olmak istiyorum. *Ücretli* bir sanatçı. Ve bu kontrat bittikten sonra, burada benim için hiçbir şey olmayacak. Yani gerçek anlamda parlayan yıldızla kapılmak yerine, odaklanmalıyım. O siki atıp kalbim sağlam bir şekilde defolup gitmeliyim.

"Sadece bileşiğin suya oranını ve su sıcaklığını düşünüyorum. Ve eğer su sıcaklığını değiştirmek farklı sonuçlar vermezse, bileşik bileşenlerini ayırtırmayı ve sıfırdan bir tane inşa etmeyi düşünüyorum."

Birkaç kez göz kırpmıyor, kafası karışmış gibi değil de daha çok beni düşünüyormuş gibi. Sonunda, hâlâ seksi bir sırtışın izlerini taşıyarak, "Bir sanatçı değil, bir bilim insanı gibi konuşuyorsun," diyor.

"Sanatın da bir bilimi var," diyorum ona, karışımı suyun yüzeyinde gezdirirken. Biraz ekle, biraz karıştır, benim yöntemim bu. "Bu durumda, bileşiğin sertleşmesi için karışım tarifinin tam olarak doğru olması gerekiyor. Bu olmadan silikonu dökemeyiz. İşte bu kadar."

Biraz daha ekliyorum, ön kolum kaseye sıkıca sarılmış, onu karnıma sıkıca tutuyor. Devam ederken karıştırıyorum, saçmalayarak sinirlerimi yatıştırıyorum. Çünkü onun için kesinlikle önemli olmayan şeylerden bahsediyorsam, o zaman duygularını yakalayamıyorum ya da bacaklarının arasındaki o ön kolu düşünemiyorum.

Yulaf ezmesini ne kadar sevmediğimi hatırlatan kalın bir topakla uğraşırken, "Bir düşünsenize," diye geçiriyorum içimden. "Bilim ve sanat aslında dünyada aynı şeyi yapmaya çalışıyor, değil mi? İkisi de insanlara dünya hakkında bir fikir sunmaya çalışıyor ve sonra bu fikri alıp kendi başlarına düşünmelerini sağlıyor. Kendi sonuçlarını çıkarırlar."

Sıvı iyice karıştıktan sonra tüpe uzanıyorum ama Tucker'ın tüpün açık ucunu tuttuğunu ve gözleriyle beni beklediğini görüyorum.

"Sanat ve bilimin aynı amaca sahip olduğunu hiç düşünmemiştim," diyor, "ama şimdi siz böyle söyleyince... Sanırım haklısınız."

Biliyorum bu benim için son derece sıkı bir düşünce ama şaşırdım. Tucker'ın derin bir tarafı olmasını beklemiyordum, kelime oyunu yapmıyorum. Egoist ve boş biri olduğumu düşünmüştüm.

"Ve ilginç olan ne biliyor musun?" diye ekliyor, masanın kenarından ayağa kayarak soyunmaya başlıyor. Hemen sırtımı ona dönüyorum, kalbim boğazımda, nabzım kulaklarımda.

"O da ne?" Cevap veriyorum, tulumumun kot önlüğünden kuru bileşik parçaları topluyorum, oyalanıyorum, az önce yüzümü bir penisten saklamamış gibi davranmaya çalışıyorum.

"Doğada birbirlerine ne kadar benziyorlar ama o tarlalardaki insanlar birbirlerinden ne kadar da farklılar" diyor. Birkaç sessiz an yaşanıyor ve sonra avuç içlerinin benim için sertleşen sikini okşama sesiyle karşılaşıyorum. *Hayır Vienna, senin için değil. İş için.* Yanaklarım alevleniyor

"Arkanı dönebilirsin. İşim bitti."

Yutkunuyorum ve nefes alıyorum, gerçekten göz göze gelmeden önce penisini zihnimde canlandırıyorum. Bu şekilde, arkamı döndüğümde ve şimdiye kadar gördüğüm en büyük, en mükemmel, ağzımı sulandıran penise baktığımda eski haber olacak.

Kabul ediyorum, deneyimlerim sınırlı ama yine de etkileyici. Tamamen uyarıldığında pembelerin mükemmel karışımı, belirgin tepesi yerini geniş, şık bir kafaya bırakıyor. Şaft, sikişirken ve okşarken, yüzeye çıkan birkaç kalın damara sahip ve onu utanmaz gerginliğiyle işaretliyor. Kendi yumruklarını uzunluğunun üzerine yığacak kadar uzun ve izlediğim sahnedeki kadının içine kayarken hafif bir rahatsızlıkla inlemesine neden olacak kadar kalın. Ve taşakları. Büyük, dolgun, shaftının altında çok az sarkmayla duruyor. Sadece iyi bir sik değil, tam bir paket ve ben bunu istiyorum. Acaba oyuncaklardan birini alabilecek miyim? Olmazsa, bir tane alabilirim.

"Evet," diyorum ve tekrar tüpe uzanıyorum. Karışımı bu kez ellerimi kullanmak yerine doğrudan tahta kaşıktan almaya başlıyorum. "Yani, bu bir genelleme ama kesinlikle ne demek istediğini anlıyorum."

"Ama tanıdığım çoğu sanatçı da sana benzemiyor," diyor ve nefesim boğazımda düğümleniyor çünkü... bana iltifat mı ediyor? Yoksa?

"Ee," diyorum, sonunda *ona* bakmanın eşiğindeyim. Karışımı hazırlıyorum, kaşığım dolu, tüp dışarıda. "Hazır mısın? Sen, bilirsin, hazırlandın mı?"

Aşağıya bakıp öğrenebilirsin, Vienna.

Gülümsüyor. "Evet, ben de hindistan cevizi yağı kullandım." Plastiğe sırtını dayamış, yumruklarını başının altında birleştirmiş, şişmiş pazularını sergilerken ağzım kuruyor. Gözlerimi kollarından kaçırıyorum ama kaslarla dolu kalın göğsüyle karşılaşıyorum.

Hayır, oraya bakamam.

Gözlerim aşağıya kayıyor, düğümlenmiş karın kaslarını ve Adonis kemerini buluyorum. Tamam, güvenli değil.

Amım zonkluyor. Gözlerim aşağıya kayıyor, bakacak güvenli bir şey bulacağımı düşündüğüm için değil, kendimi durduramadığım için.

Gözlerim onun çok kalın, sert sikine gidiyor ve aynı anda, en talihsiz anda midem gurulduyor.

Yüksek sesle.

Sadece insanların yanındayken çıkardığınız o yüksek sesli, çaresiz hırıltılardan biri gibi. İnsanların tıbbi olarak iyi olup olmadığınızı merak etmesine neden olan o utanç verici ulumalar. Evet, midem gerçekten çok kötü oldu.

Lanet olası çilekli muzlu yoğurt.

Gözlerim yüzüne kayıyor ve onu yutmak için yalvaran gülümsemesiyle savaşa girdiğini görebiliyorum. Tıpkı benim gibi.

Bekle, ne?

"Bu talihsiz bir tesadüftü," diyorum ona, kendi sırtışımı gizleyemeyerek. Tüpü doldurduktan sonra üzerine doğru kaydırıyorum ve bu kadar yavaş hareket etmem gerekiyor mu bilmiyorum ama kesinlikle gereklmiş gibi davranıyorum. Hatta biraz çömelip tüpün kenarına bakıyorum, sanki nasıl kaydırıldığımı izliyormuşum gibi.

Gerçek şu ki, Tucker'ın sikinin bileşik dolu tüpün içine kaymasını izlemek beni ürpertiyor, amımın ihtiyaçla sıkışmasına ve karnımın dönmesine neden oluyor, tüm vücudum ne kadar tahrik olduğumdan patlamanın eşiğinde.

Onu bir kadının içine batarken izlemek. Bu tüp. Elini. Herhangi bir şey.

"Açık gibi görünüyor. Nasıl hissediyorsun? İçerideki tüpe değmiyor mu?" Çok profesyonel olmaya çalışarak soruyorum. Bir yandan da fark ediyorum ki... Onu izlemek hoşuma gidiyor.

Dudaklarına bir gülümseme dokunuyor ama o bununla savaşıyor. "Tüpe dokunmayan ne?"

"*Aletin* tüpün kenarına değmemeli, yoksa içine döktüğümde silikon dışarı sızar" diye cevap veriyorum.

"Üye mi?" Yüzündeki alaycı ifadeye engel olamıyor. Ve gülümsemesi beni gülümsetiyor.

"Şimdilik *üye olarak* devam edeceğim, evet. Yasal, Hristiyan ismiyle anmaya karar verdiğimde ve verdiğimde, bunu bileceksiniz."

Bunun üzerine o gülüyor ve ben de gülüyorum, yanaklarımdaki ve boynumdaki utancı umursamıyorum. "Tamam, Viyana," diyor kahkahaların ardından. "Ve *penisim* iyi hissettiriyor. Tüpe dokunmuyor" diyor. Yumurta zamanlayıcısını çevirip öncekinden bir dakika daha uzun süre ayarlarken beni izlediğini hissediyorum.

"Tamam, zamanlayıcı çalışıyor."

Etrafta dolaşarak kasemi ve tahta kaşığı alıyorum, ardından yüzeyi siliyorum, az miktardaki fazla bileşiği topluyorum ve boşa gitmediğinden emin oluyorum.

Doktorlar muayene odasında dolaşırken havadan sudan konuşurlar. Aynı odada tüm benliği ya da bir kısmı açıkta olan bir kişinin bulunmasının yarattığı garipliği bu şekilde aşarlar. Havadan sudan konuşmak. Bu çok farklı ama aynı zamanda büyük ölçüde benzer durumda nasıl çalıştığını görmek için deniyorum.

"Peki Tucker, yetişkin film endüstrisine nasıl başladın?" Çalışma odasında işleri nazik tutmak için soruyorum. Garip olmasın diye. Tezgâhın üzerinde bir kâğıt havlu kaydırarak dağınıklığı topluyor ve çöp sepetine atıyorum.

"Aslında güzel bir hikaye, en azından ben öyle düşünüyorum."

Dinlediğimi göstermek için ona doğru bakıyorum ve elimin tersiyle gözlüğümü burnuma doğru itiyorum. İşareti anlayınca atlıyor.

"Bu işi bir yaşam modeli olarak aldım," diye cevap veriyor, yavaş ve düşünceli, sanki bu çok uzun ve ilginç bir hikayenin başlangıcıymış gibi. Kayıtsızca başımı sallıyorum ama içimden her ayrıntıyı öğrenmek için çığlık atıyorum.

"Öyle mi? Bunu ben de yaptım. Yani mankenlik değil ama bir dönem boyunca canlı bir mankenin geldiği bir yaşam dersi aldım."

Yüzü daha önce onda hiç görmediğim bir şekle bürünüyor. Ama yine de. Onu sadece çok sınırlı birkaç durumda gördüm, kafası karışmış yüzünü bilmek için hiçbir nedenim yok. Tabii öyle bir şeyse.

Kaşları kısık, ifadesi bulanık, ağzının köşesi kısmen kalkık.

"Öyle mi? Sadece bir tane mi aldın?" diye soruyor ve Tanrım, bu adamla arama kesinlikle mesafe koymam gerekiyor. İlginin yüz hatlarını ele geçirme şekli tehlikeli. Beni onun için özel olduğuma, kaç tane eskiz dersi aldığımı gerçekten önemseydiğine inandırıyor.

"Evet, sadece bir tane. Dersi bıraktım ve onun yerine gerçekçilik için heykeltıraşlık dersi aldım." Yemek terazisini yanıma sürüklüyorum ve ikinci karışımı ölçmeye hazır ikinci bir kaseyi üstüne koyuyorum. Gerçekçilik için heykeltıraşlık beni, aileme saldırma arzumu birlikte, az önce yarattığım esere götürdü. Madeline'in kukusuna yenik düşen parçaya. Yani evet. Harika bir seçim, Vienna. Muhtemelen figür çizimi dersinde kalmalıydım.

"Neden sadece bir tane?"

Ona bakıyorum. Gözlerinin benimkileri tutuşu yumurtalıklarımın küçük bir sıçrama yapmasına neden oluyor, itiraf etmekten gurur duymadığım bir sıçrama. Genelde bundan daha güçlüyümdür. Kendimi aşan bir adama aşık olmayacak kadar zekiym.

"Uhh," diye mırıldandım, yıllar önceki o ilk ve tek dersi hatırlayarak. Madeline'in saçmalıklarıyla uğraştığım için ruh halindeydim ve Darren bana hiç sempati göstermiyordu. Bu benim ruh halim olabilirdi.

Gün.

Olabilirdi. Ama kesinlikle, kesinlikle değildi.

Neden dersin bitmesine beş dakika kala eskizimi buruşturup attığımı ve gizlice kaçtığımı hatırlıyorum Dışarı.

Canlı model, *kimliğini* gizlemek için bere ve tıbbi maske takmış olmasına rağmen *beni* *üzerinde*. Ama bundan daha fazlası vardı.

Heykel gibi fiziğine ve kocaman yumuşak sikine bakmak beni hem tahrik ediyor hem de üzüyordu. Tahrik oldum çünkü, evet, tabii ki ve üzüldüm çünkü muhteşem bir adamı çıplak ve yumuşak görmek beni yakınlık için özlem duymaya itti. Tüm kırılganlıklarını birbirlerine gösteren aşıklar arasında var olan türden bir yakınlık. Yumuşak ve çıplak dolaşabilen, sadece kendisi olabilen bir adam için acı çekmeme neden oldu. İşte benim istediğim ilişki bu.

Ve sadece o zamanlar bir erkek arkadaşım yoktu, aynı zamanda biriyle yatmayalı uzun zaman olmuştu.

Pek bir şey değişmedi.

"Doğruyu söyle," diyor Tucker usulca ve bakışlarını bulduğumda gülümsüyor. Yeşil gözleri parlıyor, büyük pürüzsüz topları tüpün altından dışarı bakıyor. Vay canına Vienna, onun *muhteşem gözleriyle* büyülenmekten *taşaklarına* bakmaya geçtin.

"Sana doğruyu söylemeyeceğimi düşündüren nedir?" Dilimin yerde değil de ağzımın içinde olmasını umarak soruyorum. Boş poşetlerden bazılarını çöp sepetine atıyorum.

"Duraklama. Herhangi biri durakladığında, yanıtını formüle etmek içindir. Ya da soruyu tekrarlarsanız, bu da bir duraklamadır." Başını üst üste yığılmış ellerinden biraz kaldırıp mükemmel vücudunun üzerinden bana bakıyor. "Bana yanıldığımı söyle."

İç çektim. "Haksız değilsin." Onunla yüzleşiyorum. "Ben... tahrik oldum ve... bu beni yalnızlaştırdı. Bu iki şey beni sarmal hale getirdi ve bu da savaş ya da kaç durumumu tetikledi. Oradan ayrıldım ve bir daha geri dönmedim." Omuz silkiyorum, açıklamam yüksek sesle söylediğimde kendimle ilgili ve acınası geliyor. O lanet olası bir Adonis. Yalnızlık duygusunu anlayabilmesinin imkânı yok.

"Her neyse," diyerek cevabımı geçiştiriyorum, onun konuya girmesine ve konuyu dağıtmasına izin vermiyorum. Şu anda o kadar analize ihtiyacım yok. "Bu konuşmayı tamamen saptırdım. Bana modellik yaparken pornoya nasıl girdiğini anlat."

"Augustus sınıftaydı. En önde oturuyordu. Bana bakıp duruyordu, gerçekten analitik bir şekilde. Kafamda şöyle düşündüm: Ya bu adam tüm zamanların en iyi eskiz sanatçısı ve bana bu kadar eleştirel bir şekilde bakması onun süreci ya da... sonra bana çıkma teklif edecek." Göz kırıyor. "Bana çıkma teklif etmedi ama kartvizitini verdi. Kartviziti çevirdim ve arkasında bir tarih ve saat vardı. Her şey çok gizliydi ve... açıkçası biraz havalıydı."

"Sen okuduktan sonra kart kendini imha mı etti?"

Tucker gülüyor, başını tekrar yumruklarına yaslıyor, boynundaki gerginlik kayboluyor. "İşte bu harika olurdu."

"Karta ne oldu?" Karşılıklı kahkahalarımız dağıldıktan sonra soruyorum. Zamanlayıcı kapanıyor ve ben tüpe uzanıyorum ama Tucker önce tüpün tabanını tutuyor.

"Önce ben oturayım," diyor sessizce, yeşil gözleri benimkileri yakalıyor. Bunu nasıl yapıyor? Bana öylece bakıp odak noktası ve enerjimi nasıl ele geçiriyor? Ahh. Bu tehlikeli bir adam, bunu biliyorum.

Oturduktan sonra, eldivenli bir parmağımı tabanın etrafında yumuşatıp doğal mührü serbest bırakırken, paketine dokunduğum gerçeğine değil, yaptığım şeye odaklanmaya çalışarak tüpü sabitliyor.

Bir vınlama sesi geliyor ve tüp kasıklarından çıkıyor. Yavaşça kaydırarak çıkarıyorum ve

Tüm enerjimi tütün içindeki forma odaklayarak döndüğümde, göbeğini tokatlayan ıslak horoz kalbimi hızlandırıyor.

Silindirin içine bakarken, arkasında bıraktığı girintiyle karnım zonkluyor. Derin bir oluk, içini dolduran karanlık, engin bir derinlik ve genişlik yanılsaması veriyor. Sadece... bu gerçekten bir yanılsama değil ve bu yüzden sertçe yutkunuyorum, kullanılabilir olduğundan emin olmak için tüpü inceliyormuş gibi yapıyorum, tüm bunlar alt yarımada yavaşça sıkılmanın tadını çıkarırken.

Tüpü büyük bir plastik torbaya yerleştirirken, aktarırken korumak için ekstra özen gösteriyorum, kapı açılıyor. Bir yanım burada birinin çıplak olduğunu haykırmak istiyor ama bir porno prodüksiyon şirketinin kendi belirlediği çalışma odasının kapısını açmanın soyunma odasındaki biriyle karşılaşmaya benzemediğini fark ediyorum. Kimse şaşırmaz ve çıplaklık normaldir. Bunun yerine dönüyorum ve Lance'e gülümsüyorum.

Ciddi bir baş hareketiyle bana göz kırpmıyor ve ben de onun gibi yakışıklı birinin böyle bir yerde çalışmasının nasıl bu kadar... eğlenceli olmadığını merak ediyorum.

"İlk sahneden önce üç dakikan var," diyor Lance, odağı Tucker'da.

Tuck yanındaki leğenden soğuk bir bez alıyor ve çıplak kasıklarına sürüyor. "Sanırım hâlâ sert olmam iyi bir şey, ha?" diye soruyor ama Lance'e baktığımda o bana bakıyor. Döndüğümde Tucker'ın bana gülümsediğini görüyorum.

Omuz silkiyorum, umursamaz ve endişesiz. "Sanırım öyle. Emeğin için teşekkürler, Tuck. Yarın görüşürüz," diyorum, iç çamaşırım sırlıklam olmasına, çantada içi boş bir sik tutuyor olmama ve gördüğüm en ateşli adamın beş dakika içinde benden yüz metre ötede orgazm olacak olmasına rağmen en iyi profesyonellik havamı takınıyorum.

Lance kapıya doğru geri geri gider ve kıvrılmış yumruğuyla çerçeveye vurur. "Tucker, şimdi, hala duşa ihtiyacın var," diyor, taş gibi ve sinirli bir şekilde.

Tuck hâlâ bana odaklanmış, orantısız sırtışı, dağınık saçları ve öfkeli ereksiyonu lanet bir büyü gibi etrafımı sarıyor. Yanaklarımın yandığını fark ettiğimde, bunun gülümsediğim için olduğunu anladım. Sırıttıyorum. Bir aptal gibi.

"İyi eğlenceler" diyorum, onu odadan çıkarmak için kelimelerimi kullanıyorum. Lance'in sadece orta derecede sinirlenmesini sağlamak ve eğer sinirlenirse, daha fazla sinirlenmesine neden olmamak için.

"Silikonunuz ayarlanırken - ki ayarlanması için yedi dakika gerektiğini biliyorum, geçen gün kullanım kılavuzunda okumuştum - gelin izleyin. Sadece... bir göz at."

"Sana rol vermek için buradayım Tucker, kenardan ürkütücü bir gözlemci olmak için değil." Attığı kasık bezini tulumumdaki gevşek bok parçalarını silmek için kullanıyorum, çünkü şu anda kullanılamayacak kadar kirletmezsem, odadan çıktığında kesinlikle kokusunu alacaktım. Ve ben ateşli bir adamın aletine dokunan bir şeyi koklayan kadın olmayacağım. Çünkü bu ürkütücü.

Kimse bilmese bile.

Kâsenin kenarını silmek için bez kullanıyorum ve *tüm* pisliği aldığından emin oluyorum. Paçavra resmen iğrenç olduğunda, onu çöp sepetine atıyorum. Ve aklıma geliyor, kirli bezler için bir sepetleri var, benim projem yüzünden değil ama... bunlar muhtemelen... seks bezleri.

Tucker'a gitmesini, izlemeyeceğimi ve bugün yine her şey için teşekkür ettiğimi söylemek için başımı kaldırdığımda gitmişti. Ve mideme bir şey düştü. Belki de umutlarım? Aptalca isteklerim mi? Her ne ise beni boş ve buruk bırakıyor ama ne bekliyordum ki? Burada durup onu izlemem için bana yalvarmasını mı?

İki kez teklif etti, ben de hayır dedim.

"Hayır "a saygı duydu. Ve hayal kırıklığına uğradım.

Kendime kızgınım, ki bunun en kötü kızgınlık türü olduğunu daha önce tespit etmiştik. Kendimi burada olma sebepime odaklanmaya zorlayarak silikon karışımını hazırlıyorum. İşe.

Bu sınırlı sözleşme için buradayım ve kredilerimi ödemek için harika para kazanacağım ve

Orada. İş konusunda eskisi kadar endişelenmeme gerek kalmayacak çünkü krediler ensemde olmayacak.

Mutlu olmalıyım.

Ve bu sabah Madeline'i kızdırdım ki bu ne yazık ki hoşuma giden olgunlaşmamış bir zafer.

Peki neden hayal kırıklığına uğradım? "Umurunda değil," diyorum kendime, cam bir kabı yemek terazisinin üzerine yerleştirip malzeme listesini tek tek ölçerken. "Muhtemelen dışarı çıkarken tuhaf hissetmemen için teklif ediyordu," diye ekliyorum, çünkü bu mantıklı.

Bana göre sadece nazik davranıyordu. Gerçekten önemseydiğinden ya da izlememi istediğinden değil.

Ben zamanlayıcıyı çevirip malzemelerimin sertleşmesini beklerken, Lance kapıda yeniden beliriyor ve dikkatimi çekmek için kapıyı çalıyor.

"Beş dakika içinde buradan çıkacağım. Doldurduktan sonra bir gece dinlenmesi için dolaba koyacağım," diyorum ona, temiz tezgah alanlarını işaret ederek, neredeyse bitirdiğimi gösteriyorum. Neredeyse onların alanından çıktım.

Lance'in alnı kırıışıyor ve bir elini keskin ve güçlü, temiz tıraşlı çenesinde gezdiriyor. Onun kadar kontrollü bir adam... her şeyi bırakıp eğlendiği bir zaman olmalı, değil mi? Güldüğü, gülümsediği, ağladığı, inlediği. Değil mi?

"Burası senin alanın," diyor, sanki açıkça görmem gerekiyormuş gibi kelimeleri uzatarak. "Buraya ne zaman gideceğini sormaya gelmedim. Tucker'ın olay yerinde olduğunu hatırlatmak için buradayım."

"Tamam..." Cevabımı uzatarak söylüyorum. "Herhangi bir nedenle onu izlemem gerekiyor mu?" Onu çalışırken izlemenin Crave & Cure ve Debauchery için daha iyi bir oyuncak yaratmama nasıl yardımcı olacağını düşünmeye çalışıyorum. "Sanırım onu farklı ışıklandırmalar altında görmek tüketicilerin beklentilerini anlamama yardımcı olur," diye yüksek sesle düşünüyorum ve Augustus'un sanatçıları geliştirmek için kullandıkları çeşitli ışıklandırma tekniklerinden bahsettiğini hatırlıyorum. Acaba bunlar silikonda gölgelendirme teknikleriyle taklit edilebilir mi? Ayrıca ilk sürümden sonra, sonraki her modelin en popüler satan oyuncaklarla uyumlu olacak şekilde temalandırılacağından bahsetti.

Lance'in kaşları kenetlenmiş, gözleri bakışlarımı öyle bir yoğunlukla yakalıyor ki midem bulanıyor. Bu adam inanılmaz derecede korkutucu. Ortağı her kimse Tanrı yardımcısı olsun. Bu parıltının altında sıkışıp kalmak korkutucu olmalı.

Ya da delicesine ateşli, kim bilir.

"Hiç kimseden sete gelip izlemesini istemedi," diyor Lance, gözleri benimkiler arasında gidip geliyor, bu hareket sözlerinin önemini ortaya koyuyor.

Karnımdan boğazıma doğru yükselen çırpınışları hissederek gülümsüyorum. "Teknik olarak," diye cevap veriyorum, "zaten setteyim. O gün kapıdan çıkarken beni durmam için davet etti."

Lance'in dudakları ince bir çizgiye düştü ve burun deliklerinin bir iki kez alevlendiğinden eminim. "Hiç kimseden kapıdan çıkmadan önce yürümeyi bırakmasını istemedi." Saatine bakıyor. "Yarın bir saat erken gel. Erken bir çekimimiz var ve oyuncu seçimini önceden bitirmesini istiyorum."

"Oka-" Ben cevap veremedim gitti.

Lance başkası için yalan söyleyecek birine benzemiyor. Bunun için fazla gergin görünüyor. Ama Tucker neden onu izlememi istiyor? Ben, sanat okulu öğrencisinin siki mi? Geçen gün onu gördüğüm en güzel kadınlardan biriyle sevişirken izledim.

Ve ben de güzelim. Olivia Rodrigo'nun "O benden daha güzel ve ben onu çok kıskanıyorum" triplerine girmeyeceğim. Yok öyle bir şey. Bir sanatçı olarak yeteneklerim konusunda güvensiz olabilirim ve hayatımın bazı unsurlarının farklı olmasını dileyebilirim ve elbette, kim birkaç kez bacaklarının daha uzun veya göğüslerinin daha dik olmasını dilememiştir ki. Benim de öyle anlarım oldu.

Ama ben kendimi seviyorum. Minyon olmayı seviyorum, erkeğime sarılma fikrini seviyorum, bir kez sahip olduğumda

ve göğsüne doğru kıvrıldı. Gözlük takmayı ve kalçalarının olmasını seviyorum. Olduğum kişiyi seviyorum. Bununla birlikte, ben de *onun* kim olduğunu seviyorum. Herhangi bir cinsiyet ya da yönelim için ağzı sulandıran biriydi.

Zamanlayıcıya bakarak ağzımın içini çiğniyorum ve ne yapmam gerektiğini düşünüyorum. Gidip izlesem mi? Bana sordu. Bu seçimi yapmak için tam iki dakikam var. Sadece nazik davranmış olması önemli mi? Kibar olmam gerekmez mi?

Mikrodalga camındaki yansımamı yakalamadan önce çalışma alanının geri kalanını hızla temizliyorum. Saçlarım, kille çalışmak için süslenmek mantıklı gelmediği için bir pençe toka ile başka bir dağınık topuz halinde, alışılmadık derecede dağınık görünüyor. Tırnaklarımla bazı koyu renk saç tellerini geriye itiyor, onları dağınıklığın içine sokmaya çalışıyorum. Dudaklarımı birbirine doluyorum ve ardından gözlüklerimi temizleyip tekrar takıyorum.

Zamanlayıcı çalışıyor ve silikonu kalıba döküyorum, plastiği yerine yerleştiriyorum ve dolabın içine kaydırıyorum. Malzeme çantamı kaldırıp etrafı temizledikten sonra mini sırt çantamı alıp kollarımı geçiriyorum ve dışarı çıkıyorum.

Kapı açıldığında, beni ezici bir sessizlik karşılıyor. Ayak parmaklarımdan ucunda, çekilmekte olan bir filmi bozan kişi olmamaya dikkat ederek, küçük, karanlık koridorda ışık patlamasına doğru ilerliyorum. Sona geldiğimde, en erotik, en güzel, en sarhoş edici seslerden biri beni durduruyor.

"Ohh. Mmm. *Yeeaaaahh*," sesler yeniden başlıyor, karanlık ve ipeksi, dumanla sarılmış erkeksi bir törpü. Midem sıkışıyor ve amım ritmik dalgalar halinde, neredeyse mini bir orgazm gibi titreşiyor. Bacaklarımdan arasındaki hissi içime çekerken parmaklarım duvara kıvrılıyor, *o* tekrar inerken meme uçlarım sertleşiyor.

"Ohh, ohhh, *ohhhh*." Her yineleme bir öncekinden daha patlayıcı ama yine de kulağa samimi gelecek kadar nefesli. Yüzüm yanarken köşeyi dönmeye devam ediyorum, görüşüm filme alınan sahneye düşüyor, floresan ışıkları üç kişiyi her açıdan aydınlatıyor.

Oh. Aman Tanrım. Tanrım.

Tucker dört ayak üzerinde, sarışın bir kadın arkasında diz çökmüş, elleri tombul kıcını kavırıyor ve onu açıyor. Kadın dilini kıcının etrafında dolaştırırken miyavlıyor, içeri dalmadan önce dar deliğin izini sürüyor. Boşluğa güzel, nefes nefese bir inilti daha bırakırken omurgası içbükey hale geliyor, kollarımda ve karnımda şişlikler oluşmasına neden oluyor. O sırada bacaklarının arasında, sırtüstü yatan kadını fark ediyorum. Baş aşağı duruyor ve çıplak amını adamın ağzıyla aynı hizaya getiriyor. Eğer eğilirse, ağzını kadınla doldurabilirdi.

Ama eğilmiyor. Sırtı kavisli, başı yukarıda ve gözleri kapalı. İnliyor ve ben büyüleniyorum. Sırtüstü yatan kız adamın sikini emiyor ve benim dikkatim adamın kalın sikinin kızın açık ağzında kayboluşunu seyretmekle, adamın kendinden geçmiş bir halde burkulmuş yüzüne odaklanıyor.

Arkasındaki sarışın kadın onun kıcıyla ziyafet çekmeye devam ederken, onun altında sırtüstü yatan kadın yataktan kalkarak onun sikiyle daha fazla besleniyor.

İnliyor. Sallanıyor. Ve biraz daha inliyor.

Elleri kıvrılır, çarşafı parmak boğumlarının arasında toplar. Pazuları esniyor, boynunun güçlü sütunundan gerginlik çizgileri çıkıyor ve kalçası sertleşiyor. Tekrar inliyor ve yemin ederim onun inlemeleri hayatımda duyduğum en seksi şey.

Uyarılma dudaklarımdan kayıyor ve o kadar uzun süredir o kadar ıslağım ki tüm alt yarım serin ve nemli hissetmeye başlıyor. Ayaklarımı bir araya getirip amımı sıkıyor ve kalçalarımı esnetiyorum, etrafımdaki kimse farkında olmadan basıncı serbest bırakmak için çaresizce.

Sonra tekrar. Onu duyuyorlar mı? Bunu izliyorlar mı? Nasıl oluyor da herkes kalçalarını sıkıyor ve gizlice yanan bellerini doyurmaya çalışmıyor? Çünkü benim belim *çok* yanıyor.

Odayı incelemek için gözlerimi Tucker'dan yeterince uzun ayırıyorum. Lance üzüm yiyor, iPad'inde geziniyor, olayla hiç ilgilenmiyor. En az Lance kadar korkunç olan Augustus ise kamera ekranından sahneyi izliyor ve sessizce başını sallıyor. Etrafta duran diğer oyuncular telefonlarına bakıyor ya da kendi iPad'lerinde geziniyorlar.

Kimse benim gibi ağırlı ve ateşli görünmüyor.

Tucker tekrar inliyor ve ben duvarı daha sıkı kavıyorum, bacaklarımın arasında onun iniltisini hissediyorum. Tanrım, bacaklarımın arasında nasıl hissederdi?

Bunu hayal bile edemiyorum çünkü Tucker'ın başı düşüyor. "Siktir, bu çok iyi," diye inliyor.

Kısa bir süre önce tanıştığım ve şu anda onun sikini yalayan Cecile ona göz kırptıyor, koyu renk kirpikleri birbirlerini görmeye çalışırken uçuşuyor. O dolgun dudakları adamın etrafına sarılmış, kalın kirpikleri dalgalanırken ona bakmak... Onun yerinde olsaydım muhtemelen ben de boşalırdım.

Kalçalarını kaldırarak kadının ağzından çıkıyor, pembe, sert siki çıplak vücudunun üzerinde seğiriyor. Arkasındaki kadın da onunla birlikte hareket ediyor, ağzı kıcına yapışmış, bir lezzet gibi tadını çıkarıyor.

Altında, Cecile avuçlarını onun shaftının etrafına sarar ve okşar. Sırtını kamburlaştırıyor, gözleri kapanıyor ve patlıyor, orgazmı yüzüne ve göğsüne sıçırıyor, her yerde beyaz-sıcak salınım çizgileri bırakıyor.

Onu orgazm olurken izlemek. Onu orgazm etmelerini izlemek. İzlemek, nokta.

Geliyorum. Orada duruyorum, ellerim duvarı kavıyor, alnım ter içinde, boşalıyorum. Göbeğim sıkılaşıırken ve nefesim kesilirken amım kasılıyor, sıkılıyor ve tekrar tekrar serbest kalıyor.

Göğsüm kabarıyor ve meme uçları ağrıyor, onun spermini, yarıktaki tek bir kalın damladan başka bir şey kalmayana kadar etinin her tarafına vurmasını izlerken, damlarken vücutlarını yavaşça birbirine geçiriyor.

Benim orgazmım içimi parçaladığında, Tucker kendi orgazmının sonuna ulaşıyor ve bir elini kaldırarak tuvali gibi davranan muhteşem kadının yüzünü avuçluyor.

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyor, sesi hâlâ inlemeleri kadar yumuşak. Omzunun üzerinden dönerek sırtının uzunluğunca diğer kadına bakıyor. Kadın ellerini adamın kıcının yuvarlak kalçalarında gezdiriyor, sanki adamın orgazmının bir parçası olmak ölmeden önce yapılacaklar listesindeymiş gibi mutlu bir şekilde gülümsüyor.

"Teşekkür ederim," diye tekrarlıyor. Ve Augustus'un levhalarının şakırtısı beni hipnotik, güzel andan koparıyor.

Çabucak dönüp çıkışta dolaşan bir avuç insanın arasında kendimi kaybediyorum ve dışarı çıkıyorum. Güneş ışığı beni keskin bir gerçeklik dozuyla yıkıyor ve Tucker'ın neden olduğu bu trans halinden çıkmak için çaresizce çenemi güneşe doğru eğiyorum.

Arabama biniyorum, emniyet kemerimi kalçamdan bağlıyorum ve kendime onu bir daha asla izlemeyeceğime dair söz veriyorum.

Çünkü onu izlemeyi seviyorum. Hem de çok. Ve yapmam gereken son şey Tucker Deep'i zaten sevdiğimden daha fazla sevmek.

Marina Bölgesi'nden çıkıp Pacific Heights'a, San Francisco'da Enstitü'ye yakın, kira kontrollü şirin dairemizin bulunduğu küçük bölgeye doğru gidiyorum.

Eve, Madeline'in yanına gidiyor olmama ve bugün yaptığımız kalıbın işe yaramayacağından yüzde doksan emin olmama rağmen yine de gülümsüyorum.

Çünkü onu düşünüyorum. Keşke Aug'un onu keşfetmesiyle ilgili hikayesinin devamını dinleyebilseydim ama yine de... Müzeden hiç sırtarak ayrılmadım.

Sadece söylüyorum.

Viyana

Penisini gördüm.

Son döküm seansımız tamamlandıktan sonra Tucker kapının çerçevesine yapışıyor ve ben de kalın parmaklarının tahtaya dolanışında kaybolmamak için elimden geleni yapıyorum. Bir saniyeden fazla bakamıyorum bile, çünkü çoğu zaman tek gereken bu. Kapı çerçevesini kavramak gibi sıradan bir şeyi nasıl yaptığına şehvet dolu birkaç saniye bakıyorum ve o elleri vücudumun her yerinde hayal ediyorum, beni aç bir sanatçıdan doyumsuz bir sevgiliye götürüyor, başparmağının alt dudağıma bir vuruşu, avucunun çıplak göğsüme bir sıyrığı ile.

O kadar iyi.

"Viyana?" diye sesleniyor yerinden, biliyorum çünkü görüş alanımın dışında asılı durduğunu hissediyorum.

"Öyle mi?" Elimin tersiyle alnımdaki bir tutam siyah saçı iterek teklif ediyorum, tartıyı silerken temizlik malzemeleri önüme saçılıyor.

"Kahve içmek ister misin? Bugün daha sonra?" Ben başımı kaldırıp baktığımda parmaklarını kapının çerçevesindeki tahtaya vuruyor, tam zamanında kaburgalarımın arkasındaki şeyleri şişiren bir gülümseme yakalıyorum. Bir elini saçlarının arasından geçiriyor ve saçlarının nasıl bir his olduğunu merak ederek midem sıkışıyor. Görüldüğü kadar yumuşak mı? Bana oral seks yapsa parmaklarımı onunla doldurur muydum?

Neden pes edip onun sahnesini izlemeyi kabul ettim ki? Bir haftadır her gün fantezilerimin yıldızı oldu. Tucker'ın penisinden kaçamıyorum. Her yerde. Ve hem o hem de penisi cazibeleriyle direncimi kırıyor.

"Uhh," diye tökezliyorum, başımı yana eğip korkunç, kirli, keyifli düşüncelerden kurtulmaya çalışıyorum. "Elbette," diyorum, içimdeki Viyana şu anda amigo kız üniformasını giymiş, saçlarını atkuyruğu yapmış ve zıplayıp zafer çığlıkları atmaya hazırlanıyor olmasına rağmen. "Nerede?"

"Sokağın aşağısında, köşedeki yer. Dışarıdan cehennem gibi görüldüğünü biliyorum ama en iyi içkilerden bazılarını yapıyorlar." Bir an beni inceliyor, gözleri benimkilerde geziniyor. "Yine de orada içmek zorundayız. Cam bardaklarda falan."

"Bunu sevdim," diyorum, loş ışıklı, yüksek sesli müziğin olmadığı ve köpük tasarımlarının şehirdeki çoğu yer gibi bana 8 dolara mal olduğu şirin bir yer hayal ediyorum.

"Ben de," diyor gülümseyerek, beni gülümseten bir gülümseme ve kendimi gelmiş geçmiş en sevimsiz insan olmaktan alıkoyamadan, kapalı bir yumrukla kapının çerçevesine vuruyor. "Saat ikide orada buluşalım. Adı Rise & Grind."

"Görüşürüz o zaman."

Göz kırpıyor. "Sabırsızlanıyorum."

O gitti ve ben matematikle uğraşmak zorunda kaldım - eve koşup kahve randevumuza dönecek zamanım var mı? Kalan işlerime bakıyorum ve çok yıpranmış, çok kirli tulumumun önlüğünü inceliyorum. Dökümlerin yerleştirilmesi, döküm horozların soğutma öncesi boyutlarının ve ağırlıklarının not edilmesi ve tüm temizlik arasında en az bir saatlik işim daha var.

Hay sikeyim. Zamanımız yok.

Çalışma odasındaki mikrodalgaya doğru yürüyorum ve puslu yansıma bakıyorum, dudaklarımı birbirine dolayarak rujumun izlerini hayata döndürmeye çalışırken uçuşan saçlarımı düzeltiyorum.

Lance kafasını içeri uzatıyor, muhtemelen Tuck'ı arıyor ama o sırada beni ürkütüyor. "Ne yapıyorsun?" Buz mavisi gözlerini kısıyor ve sırtıma bir ürperti yayılıyor. Tanrım, çok korkutucu biri. Yine de başladığımdan beri gözlemlediğim kadarıyla Aug ona sadece bir bakışıyla hükmediyor gibi görünüyor.

"İşten sonra Tucker'la ikide kahve içmeye buluşmadan önce eve koşacak vaktim olup olmadığını tartışıyorum," diye dökülüyorum çünkü Lance son derece göz korkutucu ve ona karşı açık sözlü olmamak akıllıca bir karar gibi geliyor. Sadece bir kahve randevusu için bile olsa.

"Seni bu alanın dışında gördü mü?" Lance soruyor, şimdi benimle her zamankinden ve belki de her zamankinden daha fazla konuşuyor. Ne de olsa her gün takım elbise giyen ve yirmi yıldır hiçbir antrenmanı kaçırmamış gibi görünen bir adam bu. İçimden bir ses onun şaka yapmadığını ya da havadan sudan konuşmayı alışkanlık haline getirmediğini söylüyor.

Başımı salladım. "Hayır, sadece burada. Sik yapıyorum," diye gergin bir şekilde gülümsüyorum.

"O zaman şimdi değişmen gerektiğini düşündüren ne?" derken yüz ifadesi ilgisizlikten uzaklaşmıyor.

Beni tulumuma ve yapmam gereken onca işe bakarken bırakıp giderken sorunun retorik olduğunu fark ediyorum. Onun sözleri karar vermeme yardımcı oluyor. Bu ve muhtemelen değişmek için yeterli zamanım olmadığı gerçeği.

İşe koyulup işimi bitiriyorum, bir yandan da temizlik yapmak için zaman çalışıyorum çünkü çoklu görevler başka hiçbir şeyin yapamadığı şekilde bardağımı dolduruyor. İşim bittiğinde telefonuma baktığımda saatin ikiye çeyrek kaldığını görüyorum.

Dişlerimi kontrol ediyor, saçımı düzeltiyor ve çantamda sakladığım seyahat parfümümden kendime biraz sıkıyorum (çünkü randevulu ya da randevusuz, horoz alçısı gibi kokmak hoş bir his değil), sırt çantamı omzuma atıp yola çıkıyorum. Odağımı kaybetmekten korktuğum için sete dikkatimi vermiyorum - Tuck olmasa bile. Bu insanların gerçek hayatta yetişkin filmleri çektiğini görmek... uzaklaşmak zor.

Dışarısı yüzümü ılık güneş ışığıyla yıkıyor ve buna karşılık kollarımda şişlikler oluşuyor. O kadar iyi hissettiriyor ki Crave'in merdivenlerinde durup bir dakika boyunca güneşin tadını çıkarıyorum.

Kesinlikle oyalanmıyorum çünkü Tucker'la kahve içeceğim için gerginim.

Hayır, öyle değil. Çünkü penisini gördüm. Ve onu orgazm olurken izledim. Neden gergin olayım ki? Belki de penis ve döl denklemden çıktığı içindir. Ondan hoşlanıyorum. Ve kelebekler yeni aşkların paket anlaşması olarak gelir. Bunu herkes bilir.

Kaldırımda yürürken yanımdan geçen her insana bakıyorum, aklımı ondan uzaklaştırmanın bir yolu olarak insanları izliyorum. Beni kahve içmeye davet etti, yani Tucker'ın da benden hoşlandığına dair tüm o hislerimde yanılmamıştım. Ama bir sanat okulu öğrencisinin Tucker'ınki gibi büyük bir hayatı olan bir porno yıldızıyla ne işi olabilir ki?

Bizim için yolu görememem önemli değil. Bu kafeye işimmiş gibi yürüyorum, çünkü Tucker, onu istiyorum. Bulabildiğim her an, sonu arkadaşlıktan öteye gitmese bile. Onu her şekilde istiyorum.

Her neyse, onun etrafında olmanın heyecanı bile eğlenceli. Ve sonsuza kadar sürmese bile eğlence iyidir. Ya da köşedeki kahve dükkanı görüldüğünde kendime böyle söylüyorum, itme kapısının altından titrek bir neon OPEN ışığı parlıyor.

Kafenin bitişiğindeki antikacı dükkânındaki yansıma bakmak için döndüğümde içeride Tucker'ı görünce duruyorum.

Bir elinde eski bir fotoğraf makinesi tutuyor. Diğer elinde telefonunu kulağına götürüyor, dolgun dudaklarını geniş bir gülümseme kaplıyor. Bir an için kamerayı inceliyor, bir yandan da hattaki biriyle konuşuyor. Bir an geçiyor ve telefonunu cebine sokup iki eliyle eski fotoğraf makinesini alıyor.

Makineyi ters çeviriyor, parmağının küt ucunu alet boyunca sürüklüyor, vizörü temizlemeden önce f-stop düğmesini izliyor. Lavanta rengi pantolon ve yeşil kazak giymiş, ufak tefek, yıpranmış bir kadın, başıyla kamerayı işaret ederek yanına geliyor.

Onu sıcak bir gülümseme ve tokalaşmayla selamlıyor ve bir süre sohbet ediyorlar.

Ve ben, her zamanki röntgenciliğimle, ayakta durup bu sıradan, özel anın tadını çıkarıyorum.

Tucker'ın insanlara karşı tatlı ve nazik olduğunu teyit etmek beni şaşırtmadı. Sette de tatlı ve nazik ve bunun sadece bir iş kişiliği olduğunu bir gram bile düşünmedim.

Kadın onunla birlikte kasaya doğru yürüyor ve adam eski ahşap masanın üzerine eğilip onunla konuşuyor, ikisi de söylediği bir şey üzerine kıkırdıyor. İzlerken kendimi gülümserken buluyorum ve onun bu yumuşak, özel tarafı daha fazlasını istediğim bir şey.

Gerçi dürüst olmak gerekirse, Tucker'ın her yönünü daha çok istediğimi düşünmeye başladım.

Dükkânın dışında bir tür sapık gibi gizlenirken fark edilme korkusuyla durup onun alışverişini bitirmesini izlemiyorum. Bunun yerine köşedeki dükkâna girip tezgâhta duruyorum ve bir espresso ile biscotti sipariş ettikten sonra dükkânın köşesindeki iki kişilik küçük masaya oturuyorum.

Olacağını düşündüğüm her şey burada. Biraz karanlık, öğütülmüş kahve çekirdeklerinin ve köpürtülmüş sütün kokusu havada ağır, yakınlarda bir yerden hafif bir caz sesi geliyor. Soğuk hava kollarıma yapışıyor, ama espressonun ilk yudumu vücudumu mükemmel sıcaklıkta tutuyor ve bu küçük dükkanın bunu planladığını düşünmek zorundayım.

Burada başka kimse yok ve dükkâna şirin, kişisel bir mutfak hissi veren, jüt iplerden seramik saksılara asılı yeşillik ekosistemini inceliyorum. Bayıldım.

Sonra kapı kolundan sarkan küçük paslı zil Tucker'ın geldiğini haber veriyor ve gözlerim hemen onunkilere kilitleniyor. Bileğinden, muhtemelen içinde kamera olan plastik bir torba sarkıyor. Baristaya ismiyle selam verip bir kahve sipariş ediyor ve gelip karşıma oturuyor, kolonyası kahveyle dolu havayı yarararak içime bir sıcaklık dalgası gönderiyor.

"Kusura bakmayın, birkaç dakika geciktim," diye nefes alıyor, sanki antikacıdan buraya üç adımda koşarak gelmiş gibi ve bu beni gülümsetiyor.

"Endişelenme," diyorum, ona tepki olarak seğiren sırtışıma kontrol etmeye çalışarak. "Çantada ne var?" Yalan söylediğim için kendimi biraz yılan gibi hissederek soruyorum ama *satın alırken seni izlediğim kamerayı bana göster* demek biraz kırmızı bayrak gibi geliyor, bu yüzden aptalı oynuyorum. Muhtemelen hayatımda ilk kez.

İri elini plastiğe daldırıp kamerayla geri dönerken kaşları mutlulukla kalkıyor.

"Fotoğrafçılığa mı?" Şimdi yakından bakınca değerli bir eski Leica olduğunu görebildiğim eski fotoğraf makinesini soruyorum. Elindeki fotoğrafçılar ve koleksiyoncular için değerli olduğunu bilecek kadar uzun süre fotoğrafçılıkla uğraştım.

Başını sallıyor, tişörtünü vücudundan çekip çıkarıyor. Bunu yaparken yakasında beliren et parıltısına bir bakış atmaktan kendimi alamıyorum, kalbim ten rengi şeritle ivme kazanıyor. Onu çıplak görmüştüm ama nedense vücuduna bakmak beni hâlâ çılgına çeviriyor. Masanın altında bacak bacak üstüne atıyorum ve espressomu yudumlarken ona odaklanıyorum.

"Hayır demek istemiyorum çünkü öyleyim. Ama... Leica'yı kendim için almadım ve bir kalıntı alacak kadar da ilgilenmiyorum." Masaya gelen kahveyi yudumluyor ve yaşlı baristaya kibarca teşekkür ediyor. Yeşil gözleri bana döndüğünde kendimi hiç bu kadar... önemli hissetmemiştim. "Aslında bu annem için. Fotoğraf makinesi koleksiyonu yapar." Eski cihazı sağ tarafını yukarı çevirip uzunlamasına uzanan yazıyı işaret ediyor. "Burada hangi yıl yapıldığını öğreniyorsunuz ve bunun çok nadir olup olmadığını bilmiyorum. Ama eğer istemiyorsa kardeşime verebilir diye düşündüm."

"Kardeşin fotoğrafçı mı?" Kahvesinden bir yudum daha alırken soruyorum, dolgun pembe dudakları beyaz porselen kupayı kahve randevusu dışında şeyler düşünmeme neden olacak şekilde kıvrıyor.

Dudağındaki köpüğü silerken gülüyor. "Söyleyecektim ama yudumlamama fırsat vermedin." Göz kırıyor ve sesini alçaltıyor. "Hevesli Viyana."

Yanaklarını utançla dolup taşıyor ama eli masanın üstündeki elime geliyor.

"Şaka yapıyorum." Elini geri çekiyor ve çantasına geri koymak için fotoğraf makinesine dönüyor. "Ağabeyimin aslında bir rehin dükkânları zinciri var ve yerlerden birinde bir sürü fotoğraf ekipmanı var."

"Sadece tek bir yerde mi?" Biscotti'mi koyu kavrulmuş espressoma batırırken ilgiyle soruyorum. Ailem espressoya bir şeyler batırmamdan her zaman nefret etmiştir. Babam her zaman bir şeyleri içeceğe batırmanın beş yaşındaki çocuklar için olduğunu söylerdi ve dürüst olmak gerekirse, sadece bu sözlerin hatırası bile kalın biscotti dilimini iki kez batırmama neden oldu.

"Şey," diye başlıyor, ben uzun kurabiyeyi ağzıma atarken onu takip ediyor, yumuşak bir çıtırtıyla ısıyor. "Şey," diye tekrar deniyor. "Sanırım Los Angeles'taki dükkânı, oraya gidemeyen umutlulardan çok fazla film malzemesi alıyor, biliyor musun?"

"Terk edilmiş rüyalar," diyorum başımı sallayarak. "Bu mantıklı."

Tuck kupasından yudumlarken, "Kardeşim rehinci dükkânı sahibi olmanın bazı yönlerini oldukça üzücü buluyor, bu yüzden neden birkaç yere sahip olduğunu anlayamıyorum," diye ekliyor. Elleri o kadar büyük ki, bardağı o tutarken neredeyse bir oyuncak bebeğin bardağı gibi görünüyor.

"Üzgün mü? Bu onu neden üzüyor?" Son biscotti parçasını karanlık içeceğin içinde sürüklerken soruyorum.

"İnsanlar hayallerinden vazgeçiyor," diyor kolayca, sanki bu konu kardeşiyle uzun uzun konuştukları bir konuymuş gibi. Tek çocuk olarak, bir kardeşle hayat hakkında derin sohbetler hayatımın bu noktasında neredeyse hayal gibi görünüyor. Kaburgalarımın arasında bir kıskançlık kıvılcımı çıkıyor. "İnsanların gelip geri döneceklerine dair söz vererek eşyalarını rehin vermelerinden nefret ediyor, çünkü yüzde doksan beşten fazlası bunu asla yapmıyor."

"Tanrım," diye nefes alıyorum, bu istatistikleri incelerken. Bu çok fazla kayıp aşk ve umut demek. "Bunun onu neden üzdüğünü anlıyorum," diye itiraf ediyorum, muhtemelen benim de aynı şekilde hissedeceğimi düşünerek. "Ama eminim havalı olan başka şeyler de vardır, değil mi? Hiç süper eşsiz antikalar ya da başka bir şey görüyor mu?"

Tucker kahvesini yudumlarken başını sallıyor, bacaklarını masanın yanına uzatıyor ve ayaklarını bileklerinden birleştiriyor. Rahatça hareket etmesi, bu Tucker'dan daha fazlasını istememe neden oluyor. Bu sıradan Joe'yu. Ama onda sıradan olan hiçbir şey yok. "Evet, her zaman. Yani, televizyondaki gibi bir şeyin binlerce dolar değerinde olduğu bir şey değil ama yine de parasal değeri bana süper havalı şeylerin fotoğraflarını göndermesine engel olmadı."

Espressomu ve biscotti'mi mideye indirdikten sonra Tuck'tan başka odaklanacak bir şeyim kalmadı.

"Sana fotoğrafını gönderdiği en havalı şey ne?" Tezgâhın arkasına bir göz attığımda baristanın gitmiş olduğunu görüyorum. Burası çok özel bir yer ve acaba Crave'in parlak ışıklarından ve kaosundan kaçmak için burayı seviyor mu?

Dudaklarının arasından düşünceli bir homurtu geçerken o lezzetli mendillerinden birini temiz tıraşlı çenesinden aşağı doğru çekiyor. "Hmm, orijinal Atari'yi almanın oldukça havalı olduğunu söylemeliyim. Demek istediğim, biz küçükken hiç Atari'miz olmadı çünkü biraz küçüktük ve ailemde de yok." Öne doğru eğilip ellerini birleştiriyor. "Biz bir video oyunu ailesiyiz. Bu yüzden eski bir konsol almak hepimiz için havalıydı, ama özellikle de kardeşlerim, ablam ve benim için. Biz..." dudağını ısıyor, doğru kelimeyi seçerken yeşil gözleri beni esir alıyor. "Rekabetçi."

Yine, kardeşlerle rekabet kulağa eğlenceli geliyor. Tucker'ın hayatı dolu görünüyor. Dikişler patlıyor ve birkaç dakika önce hissettiğim kıskançlık artık orada değil. Bunun yerine bir gülümseme ve kalbimde bir esneme var gibi görünüyor. Tucker'ın kardeşlerinin video oyunları oynamasını deneyimlemek istiyorum.

rehinci dükkanını görüp annesiyle tanışacak.

"Her neyse," diyor kahvesini bitirirken, "burayı nasıl buldun?" Etrafına bakınıyor ve boynunu büküğünde nabzım hızlanıyor. "Güzel, değil mi?"

Yutkunuyorum, başımı sallıyorum. "Evet, bayıldım aslında." "Ben de," diye onaylıyor.

"Buraya sık gelir misin?" Ben soruyorum.

"Bu benim repliğim değil mi?" Sırtışı o kadar geniş ki masanın üzerinden tulumumun içine doğru uzanıyor ve gülümsemenin genellikle dokunmadığı yerlerime dokunuyor. "Buraya haftada birkaç kez geliyorum, en azından deniyorum. İşe ihtiyaçları olduğunu düşündüğümünden değil, ama burayı gerçekten seviyorum. Çok sakın." Pencereden dışarı, şehrin alışılmadık derecede sessiz caddesine bakıyor, kaldırımlarda çiseleyen yağmurun izi var. Bana dönerek, "Stüdyo ile güzel bir tezat oluşturuyor" diyor.

"Bu düşünceyi paylaştım," diye itiraf ediyorum. Beyaz porselenin kenarında gezinerek, "Eğer şu anda yaptığın işi yapmıyor olsaydın, sence ne yapıyor olurdun?" diye soruyorum.

Küçük ahşap sandalyesinde arkasına yaslanarak kısık bir ısıklık çalıyor. "Dostum, harika bir soru ve kesinlikle üzerinde çok düşündüğüm bir soru, Viyana."

Viyana, adımı rahatça araya sıkıştırması, konuşmayı kişiselleştirmesi... Bu hoşuma gitti. "Gerçekten bilmiyorum ama bu kadar havalı bir şey olacağını düşünmek istiyorum."

Tucker'ın havalı olmayan bir şey yaptığını hayal bile edemiyorum, çünkü o her durumda zahmetsizce nazik davranan adamlardan biri. Telefonum çaldığında ona bu iltifatı etmek üzereydim.

Çantamdan çıkarır çıkarmaz gözlerimi telefonun ekranına dikeyim. Dudaklarımı büküp cevap vermeyi düşünüyorum. Kafamı kaldırdığımda Tucker'ın beni izlediğini görüyorum. "Babam arıyor," diyorum ve oyuncu seçimi için geldiği her gün birbirimizi daha yakından tanıdığımız için, ailemle olan ilişkim hakkında ona biraz bilgi vermiş oluyorum. "Bana heykel çalışmam için son sergi tarihlerini sorup duruyor. Bunu almalıyım," diyorum ve hemen yanlış hissettiren bir seçim yapıyorum.

Tucker ayağa kalkar. "Sizi yalnız bırakayım. Dışarıda bekleyip seni arabana kadar geçirebilir miyim?" Göğsüm kabarıyor. "Tabii. Teşekkürler."

Telefona cevap veriyorum ve gözlerim Tucker'ı küçük dükkânın önünden takip ederken babamın bana selam vermesini dinliyorum. Çantanın içine bakıyor, bulduğunun tadını çıkarıyor ve ben başka yere bakamıyorum.

"Selam baba."

"Viyana, merhaba." Çok sıcak.

"Ne var ne yok?" Sesimin mesafeli çıktığını fark ederek soruyorum ama bunu fark eden tek kişi benim.

"Son sanat serginizin tarihini bize hiç bildirirmediniz." Boğazını temizliyor. "Sanat okulu dediğiniz bu saçma kendini beğenmişliğin sonu yaklaşıyor. Sonunda işin bitti ve gerçek bir kariyere odaklanabilirsin. Bunu kutlamaya gelmek isteriz."

Gerçek kariyer mi? Babamın en iyi özelliği, dilinin ucunda her zaman sert bir yanık olması, yemin ederim.

"Henüz randevum yok," diye yalan söylüyorum, çünkü onun orada olmasını istemiyorum. Ya da annemin. Ve bu onlara verebileceğim en iyi hediye değil mi? Paçayı sıyırmalarına izin vermek? "Bulduğumda sana haber veririm ama gitmem gerek."

Okulun nasıl gittiğini sormuyor, neden gitmek zorunda olduğumu sorgulamıyor bile. Sadece "Tamam o zaman" diyor ve telefon görüşmemiz sona eriyor.

Ama gözlerim şu anda bir adamın kahve fincanına para atmakta olan ve bunu yaparken gülümseyen Tucker'da. Kafeden çıkarken acele etmiyorum, çünkü arabama yürümek beş dakikadan az sürüyor ve Tucker'ı yarına kadar bir daha görmeyeceğim.

"Çabuk oldu," diyor adamdan uzaklaşıp benimle yüzleştğinde, kapıdaki zil

beni ele veriyor. "Kendine iyi bak dostum," diyor evsiz beyefendiye, kolunu benim koluma dolamadan ve bizi Crave'e doğru geri götürmeden hemen önce.

Geri yürüyoruz, Tucker bir yandan biscotti'nin nasıl olduğunu sorgularken bir yandan da bana hiçbir şeyin annesinin pişirdiğinden daha iyi olamayacağını söylüyor. Arabama vardığımızda, vücudum eğilip beni öpmesi için uğulduyor ve öpmediğinde hayal kırıklığı sessizce içimden geçiyor.

Ama bu sadece arkadaşça bir kahve randevusuydu ve bir öpücük uygun olmazdı.

"Yarın görüşürüz Viyana. Benimle kahve içtiğin için de teşekkürler. Harika vakit geçirdim."

"Ben de," diyorum, bu gerçek karşısında heyecanımı yatıştırarak.

Tucker Deep tarafından konulmuş bir gülümsemeyle eve gidiyorum.

14

Tucker

Benim imza stilim sadece becerdin

BABA

Viyana ile işler nasıl gidiyor?

Oyuncu seçimi nasıl gidiyor?

Dambılları yere indiriyorum ve kurutmak için ellerimi uyluklarımda gezdiriyorum. "Siri, dur." Hemen mesajlarımı okumayı bırakıyor ve müziğim tam duraklatmam için zamanında yeniden başlıyor. Telefonumu çıkardım ve babama cevap yazmaya başladım.

Sanırım iyi gidiyor? Bana her gün rol veriyor. Bu bir süreç. Prototipi tamamlar tamamlamaz bana göstereceğini söyledi.

Onunla vakit geçirmek hoşuna gidiyor mu?

Soruya gülümsedim. Babam Viyana hakkında ne hissettiğimi biliyor. Ayrıca olayları geçiştirmekte çok iyi olduğumu da biliyor. Film çekmeye ilk başladığımda oluşturduğum savunma mekanizması bu.

Umurunuzda değilmiş gibi omuz silkerseniz sözleri anlamını yitirir. Onlara tepki vermezseniz, sonunda size hiçbir şey söylemeyeceklerdir. Bu özellik romantik duygulara da güzel bir şekilde taşınır. Sıradan ve her şey yolundaymış gibi davranırsanız kimse size baskı yapmaz.

Ama bu babam için geçerli değil. Çünkü o benim en iyi arkadaşım ve beni de kendini tanıdığı kadar iyi tanıyor.

Hoşuma gitti. Keşke birlikte daha çok zaman geçirebilseydik.

Belki işinde zorlanır ve sözleşmesini uzatırlar?

Bu kadın mücadele etmiyor. Sadece boyun eğiyor ve bir şeyleri çözüyor.

Ben burada oturmuş kahvemi yudumlarken, çilekler yeterince olgunlaşmadığı için annenin çilekli bebeğini tam bir meyve salatasına dönüştürmesini izlerken bunları yazıyorsun.

Görünüşe göre Eliot erkeklerinin bir tipi

var! Akıllı, becerikli kadınlar.

Annem kesinlikle zeki ve becerikli biri. Onu zihnimde, fotoğraf odasında volta atarken, uyuyan bir bebeği küçük bir sepetin içine sokmuş, meyveler etrafına yayılmış bir şekilde hayal ediyorum. Annem avuçlarını birbirine sürterek *"bu da işe yarar"* diyor. *Hatta bu daha da işe yarayabilir*, diyor ve sonra yüzünde bir sırıtişla fotoğraf çekmeye başlıyor.

Ona çıkma teklif ettin mi?

Kahve içtik ve ondan bir sahneyi izlemesini istedim ama gelip gelmeyeceğini bilmiyorum. Ne aldığı iş ne de benim yaptığım iş konusunda pek rahat görünmüyor.

Seks pozitif değil misin?

Öyle olduğunu sanmıyorum.

İlk başta ne kadar kültür şoku yaşadığınızı hatırlayın. Biraz daha zamana ihtiyacı olabilir.

Haklısın.

Genelde olduğum gibi

Gelecek ayki ziyaretimiz için hala uygun muyuz?

Tripp iki hafta içinde limanda olabilir ve bizimle gelebilir.

Ziyaret için hepimiz iyiyiz.

Gitmeliyim. Döküm birazdan başlıyor ve önce yemek yemek istiyorum. Yakında görüşürüz. Seni seviyorum baba. Anneme onu sevdiğimi söyle.

Ben de seni seviyorum evlat. Ona söyleyeceğim.

El işi servis masasının etrafında dolaşüyor, antrenmanımı bırakıyor ve bir fincan kahve dolduruyorum. Beş dakika boyunca bir tabak kapıp üzerine tüm malzemeleri diziyorum. Yavaşça, ellerim dolu bir şekilde koridorda yürüyorum, çalışma odasının ışığının yandığını ve kapının açık olduğunu gördüğümde heyecanlanıyorum.

Çürük karton bardaktan elimi yakan sıcak kahve ve avucumun üzerinde dengelenen çekme mukavemetine göre çok fazla yüklenmiş bir kağıt tabakla aceleyle içeri giriyorum. Eşyalarımı yere koyuyorum ki dökülüp kaymayayım ve epik bir karmaşa yaratmayayım.

Ama yerimde duramıyorum, kalp atışlarım düzensizleşiyor, boynum ısınıyor.

Vienna, aynı şirin tulumları giymiş, saçları iki kalın örgü halinde başının tepesini sarıyor, gözlükleri inatçı, sevimli burnunun ucunda sallanıyor. Sikimi pompalarken ve okşarken elleri üst üste dizilmiş. Silikon sikimi. Tabana ulaştığında bileklerini büküyor, dudaklarından küçük bir mırıltı yükseliyor. Hindistan cevizi yağı şişesini alıp avuçlarını biraz daha ıslatarak sikime dönmesini izliyorum.

Ve hepsi bu kadar. Benim test oyuncağı versiyonumla oynamasını otuz saniyeden daha kısa bir süre izledim ve tuğla gibi oldum. Sert ve kalın, ama ağırların en büyüğü sikimde değil.

"Günaydın," diye anons ettim, ereksiyonumu gizleyemiyordum. Horoz dökümü için geldim, bu yüzden basketbol şortu giydim.

Sevimli bir şekilde irkiliyor, gözleri irileşiyor, ağzı açık kalıyor. Ama ellerini sikten çekmiyor. Ve bu çok hoşuma gidiyor.

Tabağı tezgâhın üzerine kaydırıyorum ve kahvenin kapağını açarken başımla selam veriyorum. "Sana kahve getirdim. Nasıl içtiğini bilmediğim için birkaç paket şeker, şu küçük kremalardan birkaç tane ve biraz da kahvaltılık getirdim."

Çenesi titriyor, sanki konuşmak istiyor ama ne söyleyeceğinden emin değil. Ellerin arasında kalın alete doğru başımı sallıyorum. "Son dökümden başarılı bir tane aldın mı?"

Ellerindeki sikime bakıyor ve ben karşımdaki tabureye otururken bacaklarımın arasındaki sıkı zonkluyor.

alt tarafım masanın altına sıkışmıştı.

"Damarlar," diyor ve gözlüklerini yüzüne geri göndermek için burnunu stratejik bir şekilde kırıştırıyor. "Damarların ne kadar ayrıntılı olduğunu kontrol ediyorum. Eğer kalıp Debauchery'nin istediği tüm detayları almıyorsa, içeri girip onları ekleyeceğim."

Bir paket Splenda tutarken kaşlarımı kaldırıyorum. Kafasını tatlandırıcıya doğru sallıyor. "Bunları nasıl ekleyebiliyorsun?"

Gözleri yanındaki tezgâhta duran siyah çantaya kayıyor. "Debauchery bunu bu sabah daireme teslim etti," diyor, elleri artık sikimin üzerinde daha yavaş hareket ediyor ve nedense, damar avını bitiriyor olsa da, her saniye daha da tahrik oluyorum. "Bu süslü bir kamera. Seni en ince ayrıntısına kadar istediklerini söylediler. Bu yüzden yakından yüksek çözünürlüklü fotoğraflar çekmekle görevlendirildim ve sonra prototipe eklemek için manuel olarak geri döneceğim."

Ellerinin arasından sikime bakıyorum, sonra o da bakışlarımı takip ediyor. Yanakları kızarıyor, başını yana eğiyor ve sikimi inceleme şekli neredeyse aklımı kaçırmama neden oluyor. *Neredeyse* sahte siki elinden alıp onu plastiğin üzerine fırlatacak, o tulumu yırtıp atacak ve ona gerçek sikimi verecektim.

Ellerini aletimden çekip lavaboya doğru dönüyor. Ellerini yıkayıp kuruladıktan sonra Viyana gülümseyerek bana bakıyor. "Kahve için teşekkür ederim. Ben sade alıyorum," diyor ve yanımdaki masadan alıyor. Dudaklarının fincanın kenarını kıvrmasını, ilk yudumu alırken gözlüğünün buharla dolmasını izliyorum.

Küçük yudum karşısında taşaklarım ağrıyor.

"Simit sever misin?" Ona getirdiğim simidi yiyip yememesini önemseydiğim için değil, neyi sevdiğini bilmek istediğim için soruyorum.

Başını sallıyor, mor eldivenlerden birini bileğine geçiriyor, sonra diğerini. "İstiyorum ama aç değilim." Bir çift metal makas kullanarak karışımı kesip açıyor ve karıştırmaya başlıyor. "İki dakika. İki dakika içinde hazır olur musun?"

Bileğinin tersiyle kafasındaki saç tutamlarını itiyor ve onu yatağımın ortasında sertçe becerirken terli ve çıplak, alnına yapışmış saçlarını görüyorum.

"Artık hazırım," diyorum ona, sertleştiğimi söyleyerek tam bir sapık gibi görünmek istemiyorum, ama gerçek şu ki, ikimiz de bu yüzden buradayız - benim sertleşmem için.

"Oh, sen, evet? Hazır mısın?" diye kekeliyor ve onaylamak için başını sallıyor.

Gülümsemekten kendimi alamıyorum. Enerjisinin bu kadar içten olmasını seviyorum. Dikkatli yanıtlar hazırlamak ya da hava atmak için zaman harcamıyor. Vienna her zaman kendisi, tam da yüzeyde ve eğlence sektöründe bu bir rahatlama. Çok ihtiyaç duyulan, çok istenen bir rahatlama.

Başparmağımı şortuma sokup tam indirecekken arkasını döndü.

"Özür dilerim, seni izlerken bu kadar rahatsız hissetmemin çılgınca olduğunu biliyorum ama Tanrım, bilmiyorum. Birini bu kadar yakından soyunurken izlemek ve sonra seks yapmamak garip hissettiriyor. Mesela... Şortunu çıkarmanı izlediğimde kendimi tamamen ürkütücü hissediyorum."

Buna gülüyorum çünkü yapım ekibinin önünde ilk kez soyunmak zorunda kaldığımda ben de aynen böyle hissetmiştim. Augustus beni sınıfta görmüş ve kefil olmuştu ama benimle sözleşme imzalamadan önce onlara neyden yapıldığımı göstermem gerekiyordu. Soyunmak, izlenmek ve bunun orgazm ya da seksle sonuçlanmaması çok garip hissettirdi.

"Ne demek istediğinizi anlıyorum. İlk başladığımda, seks yapmayacağım insanlar için soyunmak garip geliyordu. Ama şimdi, bilmiyorum, sanırım burada olduğum sürece çıplaklığı ve seksi olağan bir şey olarak görüyorum. Bu binanın dışında durum farklı. Ama buranın içinde, sert bir penis bir fincan kahve kadar normal."

Kendimi masada konumlandırıyorum ve onu izlemek için dönüyorum. Kaseyi yanıma koyduktan sonra tüpü eline alıyor. Karışımındaki tüm topakları çıkardığı bu kısım birkaç dakika sürebilir. Ve ben onunla tek bir dakikamı bile boşa harcamak istemiyorum.

İlk atışı beceriksizce yapıyor, nefesinin altında küfrederken yere büyük topaklar döküyor. Aslında bunlar gerçek küfürler değil, *freaking a* ve *crap balls* gibi sevimli küçük yumuşatılmış küfürler.

Elini çekip tutmama izin vereceğine söz verdirdikten sonra bir sonraki en azından tüpün içine daha yumuşak bir şekilde giriyor. Bu turda daha yavaş çalışıyor, karışımı sert sikimin üzerine küçük porsiyonlar halinde, her seferinde bir fincan koyuyor. Karışım sıcak olmasına ve kesinlikle cennet gibi hissettirmesine rağmen, o tüpün içinde sert kalmamın nedeni o.

Tüpün içine daha fazla gri çamur atarken birkaç dakika sessizce oturuyoruz ve sonra, onu daha iyi tanımadığım bir anı daha boşa harcayamayacağımdan, küçük bir sohbete başlıyorum.

"Nerede büyüdün sen?" Bileşik tabanımın etrafında sertleşmeye başladığında kıcımlı birbirine kenetleyerek soruyorum. Sertleştikçe daha da sıkılaşıyor ve iyi hissettiriyor. Orgazm olacak kadar iyi olduğunu sanmıyorum ama odada Viyana varken işimi şansa bırakmayacağımı da biliyorum. Göt deliğimi sıkılamak, yükümü üflemeden kaçınmak için son dakika hamlem.

"Brisbane," diyor, keskin bir nefes alıp yüzündeki gevşek saç telini savurarak. "Alabilir miyim?" Saçını geriye atmama izin vereceğini umarak parmaklarımı oynatarak soruyorum.

Başımı sallayıp işine geri dönüyor ama dudaklarındaki gülümsemeyi bir anlığına yakalıyorum. Ben de gülümsüyorum ve eldivenli ellerini aletimin tabanında gezdirip tüpün contasını kontrol ederken saçlarını geriye atıyorum.

Ben bir porno yıldızıyım. Bir oda dolusu insanın önünde sevişiyorum. Milyonlarca porno izleyicisine orgazm yüzümü, sikimi ve göt deliğimi gösteriyorum.

Hayatımda özel olan pek bir şey yok.

Ama birlikte çalışırken, hayatlarımız hakkında konuşurken saçlarını yüzünden ittiğimiz bu an, bana setteki her şeyden daha özel ve kutsal geliyor. Ve bunun farkına varmak kalbimin yerinden fırlamasına neden oluyor çünkü Viyana'dan daha fazlasını istiyorum. Daha önce hiç yaşamadığım bir şekilde. Ve büyük bir penis olsun ya da olmasın, itiraf edebilirim ki. Korkuyorum.

Yine de onunla konuşmaya devam ediyorum çünkü sahip olduğumuz her anı onu tanımak için kullanmak istiyorum. "Brisbane mi?! Vay anasını-"

Bana bakıyor, elleri hâlâ kasıklarımın. "Avustralya değil. Herkes öyle sanıyor. Brisbane, San Francisco'nun güneyinde." Duraklıyor, burnunu biraz kırıstırıyor. "Gerçekten şehrin güneyine hiç gitmedin mi? Çok uzak değil. Palo Alto'ya gidersen, hemen geçersin."

Soruya karşılık vermemiş olsa da ona nereli olduğumu söyledim. "Aslında burada bulunduğum iki yıl boyunca çok fazla dışarı çıkmadım. Özellikle güneye, küçük günlük geziler için bile. Ailem kuzeyde, Oakcreek'te yaşıyor, bu yüzden genellikle evimle burası arasında gidip geliyorum."

Kaşları birbirine yaklaşıyor ve alnında şaşkınlık çizgileri belirliyor. "Burası eviniz değil mi?"

Başımı sallıyorum. "Yani, hem evet hem hayır. Büyüdüğüm ev, ailemin hala yaşadığı yer, benim için her zaman evim olacak. Ne olursa olsun. Sadece... onu gördüğümde, ön kapıdan içeri girdiğimde hissettiğim şey..." Yıllar boyunca bana çok fazla mutluluk, sevgi ve güvenlik getiren 1800 metrekarelik alanı gözümün önüne getiriyorum. "Burası evim."

Gözleriyle karşılaşıyorum ve gözlerinde hüznün buluyorum. "Ne dedim ben?"

Hüzünlü, küçük bir gülümsemeyle omuz silkiyor ve bir dakika daha eklemek için yumurta saatini çeviriyor. Son tüp başarısız olduğundan beri bir şeyleri değiştiriyor. Defterine, çizgili sayfaları dolduran zamanlara, formüllere, notlara bakıyor. Onun ne kadar zeki olduğunu ve bu işi ne kadar ciddiye aldığını seviyorum. Ve içimden bir ses

Benim için mesele sadece para kazanmak değil. Kendini kanıtlamakla ilgili.

"Şey," diye başlıyor, derin bir iç çekişten sonra. "Bu kulağa... aslında her zaman istediğim her şey gibi geliyor."

"Bana aileden bahset," diyorum gözleri benimkilere dikildiğinde, zamanlayıcı ayarlanmış.

Tekrar iç çekiyor ve o nefes verişindeki acıyı, hissettiği stresi hissediyorum. Neredeyse onu durdurmak ve eğer bu çok zor bir konuysa benimle paylaşmamasını söylemek istiyorum.

Ama ben bencilim. Viyana Carnegie ile ilgili her şeye açım ve daha fazlasını öğrenmeliyim.

"Ailem çok... Tanrım, bilmiyorum. Geleneksel diyecektim ama bu pek doğru gelmiyor." Eldivenli parmağıyla, muhtemelen ailesini tanımlamak için aşağılayıcı olmayan bir yol ararken, tüpün üst kısmını düşüncesizce çiziyor.

Omuzlarını destekliyor ve yenik bir nefes veriyor. "Yargılayıcı ve gösterişçiler ve insanların ne algıladığını her şeyden daha çok önemsiyorlar. Sanattan nefret ediyorlar. Düşkün ve savurgan olduğunu düşünüyorlar ve beni asla ama asla desteklemediler. Aslında, okulum için tek bir kuruş bile ödemediler - bu noktada ödemelerini beklemiyorum - ve hiçbir sanat sergime ya da herhangi bir şeye gitmediler."

"Çalışmalarınız çok fazla sergide yer aldı mı?" Ondan daha fazlasını öğrenebilmek için konuşmanın duygusunu yumuşatmak isteyerek soruyorum.

Burnunu kırıştırıyor. "Hayır, ama Enstitü'de pek çok gösteri yaptım, bilirsiniz, not verilen ödevler, finaller ve bunun gibi şeyler için. Ve bir kez bile gelmediler."

"Özür dilerim," diye özür dilerim. Bu tam bir saçmalık. Ailemin yanımda olmadığını ve olmasalardı nasıl hissedeceğimi hayal bile edemiyorum. Bu beni mahvederdi.

"Sorun değil, artık alıştım. Birkaç ay sonra son gösterime geleceklerini söylediler." Parmaklarını şakacı bir şekilde çaprazlıyor.

"Anladığım kadarıyla başka bir mesleğe yönelmeni istiyorlar?"

Homurdanıyor ama utanç yanaklarını renklendiriyor. Bileğinin arkasını burnunun altına getirerek başını sallıyor. Boynundan aşağı süzülen kızarıklıkla tüpü tekrar kontrol ederken şöyle diyor: "Saygın olduğu sürece ne yaptığının umurlarında olduğunu sanmıyorum. Ve sanat onların gözünde kesinlikle saygın değil. Babam kurumsal bir bankacı. Annem ise anne olmaması gereken ama buz gibi imajını yumuşatmak için bunu yapan bir kadın."

"Tanrım," diye nefes alıyorum, çünkü annem hakkında bunu söylemeyi hayal bile edemiyorum, ama bundan da öte, annemin beni istemediğine inanmayı hayal bile edemiyorum. Vienna'yı kucaklamak, sırtını ovma, ona sarılmak ve ona istendiğini ve özel olduğunu hissettirmek istiyorum. Çünkü öyle. Ancak bunları yapmam için çok erken, bu yüzden orada oturuyorum, sertleşmiş aletim bir tüp lapa içinde nötr bir ifade takınıyorum ve dinliyorum.

"Yani benden kurumsal bir şey olmamı istediler. Bir ton para kazanmamı, bir şeye sahip olmamı, binalarda adımın geçmesini, yani... son derece gerçekçi olmayan materyalist şeyler."

"First Bank of Vienna'nın kulağa hoş gelen bir ismi var," diye nazıkçe takılıyorum. Gülümsüyor ve bakışlarımız uzun bir an boyunca devam ederken konuşmanın verdiği hüznün yüzünden siliniyor.

"Oakcreek nerede?" diye soruyor ve ekliyor: "Ailen nasıl biri?"

Oakcreek'ten ve ailemden bahsetmek bile beni gülümsetiyor. "Kaliforniya'nın merkezinde, buradan sadece iki saat kuzeyde. En iyi küçük kasaba hislerine sahip küçük bir kasaba."

"Lütfen bana Edison ışıklarının sokaklara asıldığı, Çarşamba geceleri çiftçi pazarlarının kurulduğu, pencerelerin satışlarla boyandığı ve tüm bu sevimli şeylerin olduğu bir şehir merkezi olduğunu söyleyin." Eldivenli ellerini dua eder gibi birbirine kenetliyor. "Lütfen, çünkü bu saçmalıklara bayılıyorum ve hayatım boyunca Hallmark filmlerindeki kasabalara benzeyen bir kasaba bulmak için can atıyorum."

Anlattığı her şey kesinlikle Oakcreek. Memleketimi şimdiden sevmesine tepki olarak kalbim hızla çarpıyor. "Aynen öyle."

Gözleri çırpınarak kapandı. "Çok kışkandım."

"Olmak zorunda değilsin. Bir ara gel benimle gör. Sana Oakcreek'i gezdirir ve seni en iyi, en küçük kasaba yerlerine götürürüm." Kaşlarını oynatıyorum. "Çekmecasını açmak için el krankının kullanıldığı eski bir ahşap yazar kasası olan bir fırınımız var. Kredi kartı bile kabul etmiyorlar."

"Kapa çeneni." Gözleri heyecandan kocaman olmuştu.

"Yemin et." İzçilerin onur işaretini göstererek söyledim. Aletiniz sert ve yapışkan bir tüpün içindeyken bunun çok garip olduğunu fark ettim.

Yumurta zamanlayıcısının sesiyle sohbetimiz vites değiştiriyor ve tüpü aletimden daha kolay çıkarmaya yeniden odaklanıyoruz. Birkaç vay canına ve çıldırtıcı *a*'dan sonra, tüp çıktı ve ben kendimi enkazdan kurtarmak için sikimi havluyla *silerken* Vienna bana sırtını döndü.

"Nasıl görünüyor?" Dirseklerini hareket ettirerek kalıbı tüpten çıkarmaya çalışmasını izlerken soruyorum.

Masadan kayıyorum ve şortumu yukarı çekiyorum, çünkü aletimi oynatmadığımız sürece, sertleşmiş aletimin dışarıda olması garip. Onu Crave & Cure'a ve bana alıştırmaya çalışıyorum ve kahvelerimizi nasıl içtiğimiz hakkında sohbet ederken kickstand'imin onu aşağı çekmesi hiç yardımcı olmuyor.

"Güzel," diye başını sallıyor. "Sanırım silikonu denemem için yeterince iyi." Dönerek içi boş kalıbı görmem için bana doğru tutuyor. İçine bakıyorum ve başımı sallıyorum.

"Güzel. Sanatçı olmak istemene ne sebep oldu?"

Karıştırırken örgülerinden birinin ucu bileşik kabının üzerinde sallanıyor ve tek yapmak istediğim onu avucumun etrafına sarmak ve çekmek. Onu sert ve hızlı bir şekilde aşağı çekmek, sikimi ağzına aldığını hissetmek, beni emerken arzuyla buğulanan gözlüklerine bakmak.

Tanrıya şükür hala sert olmam gerekiyor.

Örgünün ucunu omzunun üzerinden itiyor. "Oldukça klişe ama temelde, yeterince büyüdüğümden beri bir şeyler yapıyorum. Annemin Glamour dergilerini kesip kolajlar yapıyordum, ailemden fotoğraf çekmek için wind and click kameralar istiyordum, resim yapıyordum, harçlığımı modelleme kiline harcıyordum. Her ne olursa olsun, bir şeyler yapmak istiyordum. Kalbimin attığı yer hep orası oldu. Yaratmak."

"Ne demek istediğini anlıyorum," diye cevap veriyorum, biraz da verdiği cevaba hayret ederek. Bu kadar erken yaşta ne yapmak istediğini bilmek inanılmaz bir his olmalı. Tek yapmanız gereken amacınızın peşinden gitmek. Muhtemelen birinci sınıfta Dave Matthews dinleyip hayata kafa yorarken bir sürü ruhsal sorgulamadan kurtarır.

Homurdanıyor ve şimdiye kadar yetişkin bir kadına sevimli dediğimi hiç hatırlamıyorum. Ama o küçük, boğuk kıkırdama beni gülümsetti. "Ne?"

"Ben sadece... Seni küçük bir çocuk olarak hayal ettim, anne babana koşup, baba, anne, ben ne yapmak istediğimi biliyorum!" Tahta kaşığı kasenin kenarına sürüyor ve gri karışımdan bir topağı gümbürtüyle dibe gönderiyor. "İkinci tur zamanı, tüpü al" diyor ve eldivenli eliyle pürüzsüz karışımdan bir miktar topluyor.

Tüpü sikimin üzerine yerleştiriyorum ve onun izlememesi beni hayal kırıklığına uğrattıyor. Bu garip işte profesyonelliğini korumak için umutsuzca çabaladığını biliyorum. Ve umutsuzca bunu yapmamasını diliyorum.

"Sanırım demek istediğim, ne demek istediğinizi anlıyorum çünkü benim kız kardeşim de böyle. Hayatı boyunca köpek eğitmeni olmak istedi ve şu anda da tam olarak öyle."

Vienna kepçesini yavaşlatıyor ve bana bakıyor. "Köpek eğitmeni mi? Gerçekten mi? Kulağa çok hoş geliyor. Ve eğlenceli."

Omuz silkiyorum, ellerimi başımın arkasında birleştiriyorum. "Bu işi seviyor. Kendi işinin ve her şeyin sahibi." Tüpün içinde aletim zonkluyor. Ona getirdiğim kahve gibi kokuyor, karışık meyveler ve... Gözlerimi sıkarak kapatıyorum, onun yerine... kız kardeşime odaklanıyorum. Onu düşünmek istemiyorum ama bu tüpün içine boşalmak da istemiyorum.

"Ama bence iş, ne iş olursa olsun iştir, anlıyor musun? Zor günleri, zor haftaları oluyor" diyorum, bir yıl önce tesisindeki solucan olayını hatırlayarak. Bir anaokulu sınıfı düşünün, bir çocuk bitleniyor ve sonra hepsi bitleniyor. Bu da onun gibiydi ama solucanlar ve köpekler. "Anlıyorum," diyor ve sonra tüpü karışımla doldurmaya başlıyor ve omurgam sertleşiyor.

Ama soğuk macun bile ereksiyon ihtiyacımı engelleyemiyor.

"Son zamanlarda aileni ziyarete gittin mi? Brisbane'e döndün mü?"

Başını çevirip bana bakıyor, gözleri kocaman, kaşları saç çizgisine yapışmış. "Aslında bir kere bile gitmedim. Hiç eve gitmedim. Hiç ziyaret etmedim."

"Hayır mı?" Ailemi ziyaret etmemeyi hayal bile edemiyorum. Eve gitmek istememeyi. Beni merkezde tutan şey gerçekten de evim. Ev ve orada yaşayan insanlar. Gerçi bana anlattıklarından sonra, verdiği cevaba daha az şaşırdım. Onun için ve ailesi için üzülüyorum.

Başını sallıyor ve son kaşık gibi görünen karışımı alıyor. "Açık konuşmalıyım. Bazen Brisbane'e geri dönüyorum. Ama büyüdüğüm eve gitmiyorum. Ailemi ziyaret etmiyorum. Onlar da beni ziyaret etmiyor. Böyle olması iyi."

İç çekişi o kadar ağır ki, devrilmemesine ya da kendi üzerine katlanmamasına şaşıırıyorum. Verdiği yanıt karşısında vücudum geriliyor çünkü ailesinin ona destek olmaması fikrinden nefret ediyorum. Herkes için bundan nefret ediyorum.

Aile sizin her şeyiniz, tek güvenilir şeyiniz olmalıdır.

"Dediğim gibi, sanatçı olma hayalimi desteklemiyorlar."

Sanatla uğraşman hakkında ne söylediler ve onları en son ne zaman gördün gibi bir avuç keşif sorusuyla kilitlendim ve yüklendim ama ayrıntılara girerek beni şaşırttı.

"Sanırım fotoğrafçılık ya da resim gibi bir şey seçmiş olsaydım belki beni desteklerlerdi. Ama bilemiyorum. Gerçek şu ki, Sanat Enstitüsü'ne kabul edildikten sonra keşfetmek istedim. Yani hayat, yirmili yaşların sonuna geldiğinizde bir işiniz ve 2,5 çocuğunuz yoksa başarısız olduğunuzu hissettiriyor. Bu yılları sanat camiasında gerçekten nerede olmak istediğimi keşfetmek için kullanmak istedim. Hangi ifade biçimi bana en çok hitap ediyor ve beni en çok zenginleştiriyor. Ama onlar bu şekilde görmediler." Bir nefes alıyor ve gözlerindeki parıltı kaburgalarımın arasını acıtıyor. "En başta sanat okuluna gitmemi istemediler. Ama sonra sanat okuluna geleceğimden emin olmadan, hiçbir planım olmadan gelmek? Bu onları gerçekten kızdırdı."

Sormak istediğim pek çok şey var ama onun ruh hali biraz daha kasvetli bir hale büründü ve bu benim hatamış gibi geliyor. Onun yerine "Özür dilerim. Bu çok boktan ve üzgünüm Vienna. Sanatçı olmak savunmasız ve eşsiz bir şey ve bunun için sana saygı duyuyorum."

Dudaklarını birbirine doluyor. "Bunu mu demek istiyorsun?"

Başımı salladım. "Hiç şüphesiz." Ve sonra, yüzü hala çok emin olmadığı için ekliyorum, "Herkesin içinde bu sanatsal yetenek yok. Bu yüzden olanlar parlamayı hak ediyor. Dünyayı daha güzel bir yer haline getirin."

Yüzündeki ifade kayboluyor, bu da beni hem endişelendiriyor hem de kafamı karıştırıyor. Bunu öylesine söylediğimi düşünmesini istemiyorum. "Annem bir fotoğrafçı," diye ekliyorum. "Yani evet, gerçekten ciddiğim."

Yumurta saatinin kadrânını çevirirken bir an sessiz kalıyor ama işi bittiğinde sabit tutmama yardım etmek için iki elini de tüpün üzerine koyuyor. İçeri girdiğimde sikimi okşayışı gözümün önünden gitmiyor ve tüpün içinde seğirdiğimi hissediyorum. Konuşmaya devam etme zamanı. "Hayalindeki iş nedir?"

Elleriyle tüpü tuttuğu yeri incelerken bir an yanağının i ini çiğniyor ve gözlüklerinde kasıklarının yansımısını görebiliyorum. "Sanat yaratmak ve bunu i im haline getirmek istediğimi hep biliyordum. Ama  imdi Enstitü'den mezun olmama aylar kaldı, artık bilmiyorum. Yani, uzun zamandır sadece sanat okuluna gitmek hayalimdi. Sanırım ilk hayalimin ötesini hayal etmedim. Ve  imdi dildolar yapıyorum ve müzedeki içimi hiçbir şey yapmadan bıraktım."

"Bu i  sana küçük bir birikim sağlayacak, değil mi? Böylece gerçekten tutkulu hissetmediğin bir i e girmek zorunda kalmazsın."  ok komik. Aletim dışarıda, ancak para ve finans hakkında bir sohbete girmek çok daha kişisel hissettiriyor. Başını iki yana salladığında içimde bir endişe oluşmaya ba lıyor.

"Ailemin sanatı pek sevmemesinin bir nedeni de derslerimin parasını  dememeleriydi. Bu i ten kazandığım neredeyse her şey  ğrenci kredilerime gidecek." Zamanlayıcıyı kontrol ediyormuş gibi yaparak ellerini kalçalarında gezdiriyor ama ikimiz de az önce ayarladığını biliyoruz. Bu bana ailesi ve ona hissettirdikleri hakkında bilmem gereken her şeyi anlatıyor. "Yine de sorun değil. Yani, sırf varlıklı oldukları için kendimi asla bir eğitim alma hakkına sahip hissetmemeliydim. Bir bakıma, bu benim ilk iyi ama gerçekten zor hayat dersim oldu. Artık büyüdüm ve hayatımı kendi başıma  ekillendirmem gerekiyor."

Augustus'un bana yaklaştığı gece eve geldiğimde ailemi hayal ederek, "Plan yapmana yardımcı olacak birilerinin olması güzel," diyorum. "Ya da bir partner," diye ekliyorum, çünkü kendimi Vienna kucağımda, parmaklarım ipeksi saçlarını ok arken, dudaklarım boğazında, ona ihtiya ı olan ve duymak istediği her şeyi söylerken rahatlıkla görebiliyorum. Ve bu gerçek olurdu çünkü onu desteklemek için her şeyi yapardım.

Konu tuk a, aradığım kişiyi bulduğumu daha çok hissediyorum. Benim için yaratılmış kişiyi, ama aynı zamanda *benim* için yaratılmış kişiyi. Onun gibi olmayı arzuluyorum.

Bu yorumdan kaçıyor ve tezgahın üzerindeki çantasından telefonunu çıkartıyor. Bana uzatıyor ve kişisel bir şey paylaştığı için heyecanlanıyorum. Bir an sonra telefonunun ekranında bitmemiş bir kil heykelin görüntüsü beliriyor.

Görüntüyü anlamam biraz zaman alıyor, ama anladığımda, her kıvrımı ve ayrıntıyı analiz etmeye hevesli bir şekilde eğiliyorum.

"Heykel yapmayı seviyorum," diyor sessizce, ben telefonuna odaklanmışken. "Bu da tüm bu olanları sanki..." diyerek nefesini içine çekiyor, yanaklarını  i irerek tuttuktan sonra kahkahayla dışarı veriyor. "Bir işaret." Kendi kendine gülüyor, ba ını sallıyor, boynuna kıpkırmızı bir renk bula ıyor.

"Neden gülüyorsun?" Zamanlayıcı çalarken soruyorum.

Telefonu bana uzatarak bir çift mor eldiven aldı ve parmaklarını her birine geçirdi. "Heykeltra lığın kaderim olduğunu düşünmek kulağa çok acıklı geliyor ama tam da çabalarımı yönlendirmek istediğim yerin heykeltra lık olabileceğini düşünmenin e iğindeyim. O eseri teslim ettim," diyerek lavaboda bir avuç küçük bezi ıslatırken fotoğrafa doğru ba ını sallıyor. "Ve C- aldım, o zaman her şeyi yanlış yaptığımı düşündüm. Belki de heykeltıra lık bana göre değildi. Belki de ne yapmam gerektiği konusunda yanılmışımdır." Telefon ekranı zaman a ımına uğruyor, o parmaklarını tabandaki tüpün içine sokarken ben de telefonu yanıma koyuyorum. "Sonra Lance beni buldu ve aletini  ekillendirmemi istedi. Ve bunun bir kısmı kader gibi geldi."

Zihnim s ylenmemi  kelimelerle dolup taşıyor, benim için o kadar g   l  duygular ki onları söylemeye hazır hissetmiyorum. Ben de senin için aynı şeyleri hissediyorum, kader seni bana getirdi, beni bu i e getirdi ve seni tekrar geri getirdi diyebileceğimi sanmıyorum.

Dudaklarım aralanıyor ve s yleyeceğimden endi eleniyorum.  zdenetimimin sadece sahneye çıkmamak için çalıştığından ve kalbimi bir torba  eker gibi açıp onun görmesi için her yere sa acağımdan endi eleniyorum.

 kinci kalıbı buzdolabına koymak üzere paketleyerek görev yerine geri dönüyor. Ve ben de tam

ona başka bir soru sorarken, Lance kafasını içeri uzatır.

"Erkek erkeğe çekimi bir saat öne alıyoruz çünkü Fox'un annesini doktora götürmesi gerekiyor. Yani Fox'tan sonra Maxi, sonra da başka bir oyuncu."

"Pekâlâ. Bir dakika içinde çıkacağım."

Lance önce Viyana'ya, sonra bana bakıyor ve yüzünde sinirli bir ifadeyle dışarı çıkıyor.

Kapı kapandıktan sonra sessizce, "Sanırım benden nefret ediyor," diyor. Gömleğime uzanıyorum ve kollarımı geçiriyorum. Başıma geçirmeden önce, "Senden nefret etmiyor. Sadece çok huysuz."

Başını sallıyor, sonra birden bana bakıyor, alt dudağını kemiriyor. "Bunu sormamam gerekiyorsa ya da bunun bir görgü kuralı varsa özür dilerim ama..." yutkunuyor, soru boğazında düğümleniyor.

"Sor. Söz veriyorum, beni kıramazsın." Bir parmağımı kaldırıyorum ve şakacı bir şekilde ifademi değiştiriyorum. "The Office'in aptalca olduğunu ya da Reese's'in iğrenç olduğunu söylemediğin sürece."

Dudakları bir çizgi halinde düzleşiyor. "Saçma sapan konuşma."

İkimiz de gülüyoruz ve sonra diyor ki, "Erkek erkeğe sahneler..." Sözüünü kesiyor ve tekrar başlıyor. "Sen..." Tekrar tökezliyor, ben de düştüğü yerden devam ediyorum.

"Ben biseksüelim, Viyana, bu yüzden neredeyse her sahneye girebilirim. Demek istediğim, sözleşmemde yazılı olan katı sınırlarım var, ancak bunlar cinsiyetle ilgili değil."

Gözlerini kırıştırıyor, ağzı açık kalıyor, başını sallıyor, yutkunuyor. Her ne kadar bu tepkinin içine dalmak istesem de, Lance kapıyı tekrar açıyor ve "Şimdi, Tucker" diyor.

Viyana'ya bir göz kırpıyorum ve her oyuncu seçme seansının bu şekilde geçmesini umarak yola çıkıyorum. Debauchery projesiyle doğru yönde atılmış bir adım ve onun hakkında daha fazla şey öğrenmek.

“S O bir köle, ama herhangi bir köle değil. Senin hizmetkârın," diyor Augustus, parmağının ucunu kahve fincanının kenarında düşüncesizce dolaştırırken. "Sana isteyerek ve sakın bir şekilde, pasif bir şekilde boyun eğiyor.

mümkün. En iyi itaatkârlar dom'larının komutlarına mükemmel bir şekilde açıktır, bu yüzden ona üzerinde çalışabileceği birkaç şey verin, sahnenin çoğunu o taşıyacaktır." Kahvesini yudumlar ve dudaklarını şapırdatarak Lance'in tuzlu bir yan bakışını kazanır.

"Bu filme sahip olma zamanınız bakım sonrası sahneler ve duş sahneleridir. Ve ben saydım. İkinizin de ekran süresi eşit, bu yüzden bu hem sizin hem de Maxi için harika bir film." Aug kahvesini bitirir ve yakındaki çöp sepetine atar.

Maxi'nin ayakta durduğu sete dönüp bakıyorum, ayağında siyah yüksek topuklu ayakkabılar var, başka bir şey yok. "Kulağa hoş geliyor. Yani önce oral yapmasını mı istiyorsun? Gelmemi mi istiyorsun?" Aşağı uzanıyorum ve

Aug bizi yönetirken giydiğimiz, aslında ucuz bir boxer olan ince 'atlet' şortun altındaki horoz.

Başını sallıyor ve göğsüne yasladığı tablete bakıyor. "Evet. O zaman refrakter ve set değişimi için kesiyoruz." Yumruğunu kıvrıyor ve vurmam için bana uzatıyor, ben de vuruyorum. "Hazır mısın?"

Başımı salladım. "Bunu biliyorsun."

Yarım saat önce Otis ile bir erkek erkeğe sahneden çıktım. Çok da güzeldi - en sevdiğim türlerden biriydi. Çocukluğumuzdan beri arkadaştık, birlikte cinselliklerimizi keşfedip anlamaya başladıkça sevgiliye dönüştük. İnsanların gerçekte neler yaşadığını keşfeden sahnelere bayılıyorum - bir arkadaşımınla birlikte, büyük olasılıkla

Biseksüel, çektiğimiz sahneden çok uzakta değildi.

Otis ve ben birbirimizi keşfetmek için on bir dakika kadar zaman ayırdık. Ağır, nasırlı avuçlarını göğsümde gezdirdi, tıraşsız çenesiyle iç kalçalarımı sıyırarak beni kızdırdı, kulağımın arkasından ve omurgamdan aşağıya doğru öptü. Beni sırtüstü yatırıp yavaş ve dikkatli bir şekilde içime girerken, yumuşak ve şefkatli sözleri içime işledi. Bir erkekle misyonerlik yapmak orgazm olmanın en samimi yollarından biridir ve Otis beni sınıra getirme konusunda harikadır. Her zamanki gibi tam zamanında bitirdim ve sahne harika oldu, eğer kendim söyleyebilirim.

Arada bir duş alarak ondan buna geçtik ama her zamanki gibi hazırım. Bu işte olmak zorundasın.

Sete girerken Maxi'yi kucaklıyor ve alnına bir öpücük konduruyorum. "Maxi, çok sıcak bir dakika oldu," diye gülümsüyorum, gri gözlerine bakarak. Böyle gözleri olan tanıdığım tek kişi o ve gümüşü rengi artık sadece onu düşünmeme neden oluyor.

"Tucker Deep!" diye ciyaklıyor kollarımda, şakacı ve tatlı. "Uzun zaman oldu. Birlikte yaptığımız en son şey neydi?" diye soruyor ve parmaklarını saçlarımda gezdirmek için ayaklarının ucuna kalkıyor. Benim imza stilim daha *yeni sikilmiş olmak* ve ben onları sikerken saçlarımla oynayan kadınlar bunu nasıl elde ettiğini gösteriyor.

Gerçi erkeklerin de saçımı çektiği olmuştur.

"Sanırım Darcy Dallas'ta," diye yüksek sesle düşünüyorum, o zamandan beri birlikte bir şey yapıp yapmadığımızı hatırlamaya çalışıyorum. Gerçi hatırlamak zor çünkü Crave & Cure'un porno klasiği *Debbie Dallas*'ta'yı güncellemesi o kadar iyiydi ki sonrasında uzun uzun konuştuk.

Başını sallıyor ve avucuna biraz yağ sıkan asistanına elini uzatıyor. "Biliyor musun, sanırım haklısın. O geçen seneydi Tucker. Nasıl oluyor da birlikte daha fazla rol alamıyoruz?"

Lance içeri girip ışıkları kontrol ederken pozisyon almamızı söylediğinde boxerıma uzanıp aletimi kavradım. Yerde işaretlenmiş noktaya geçtim ve Maxi de dizlerinin üzerine çökerek beni takip etti.

Vienna'ya hiç benzemiyor. Boyu, Vienna'nın yan yana yürürken kolumu omuzlarına atabileceğim kadar uzun. Maxi'nin uzatılmış saçları var, uçları poposunun üst kısmını sıyırıyor. Onun saçı beyaz, Vienna'ninki ise koyu renk. Onlarla ilgili her şey farklı.

Ama Maxi'ye baktığımda tek gördüğüm Viyana. Ama onu bu sabah gördüğüm gibi görmüyorum. O da Maxi gibi çıplak. Memeleri avuç avuç, meme uçları sertleşmiş, dudakları şişmiş. Avuç içleri kalçalarımı sarıyor, parmakları kendini sabitlemek için etimin derinliklerine dalıyor.

Augustus'un levhaları alkışlanıyor ve Maxi başını kaldırıp bana bakıyor. "Kullan beni," diye fısıldıyor, senaryodaki cümleyi takip ederek.

En iyi açığı engellemek için parmaklarımı kameraya bakmayan tarafındaki saçlarında gezdiriyorum. Maxi'nin sesini duymama ve kelimeleri tanımama rağmen, yine de Vienna'yı hissediyorum. *Viyana'yı görüyorum.*

"Burada kontrol sende değil... Sana vereceğim her şeyi alacaksın."

Maxi sikime gömülüyor, beni boğazının arkasına kadar emiyor. Tepki olarak, başım geriye düşüyor.

"Siktir, aynen böyle. Beni çok iyi alıyorsun. İyi kız."

Birkaç metre öteden Aug'un ikinci kameranın devreye girmesi için işaret verdiğini duyuyorum ve Maxi'nin dudaklarının beni sarışına odaklanıyorum. Gözlerim açılıyor, bir an için setin dışına çıkıyorum, ama çok önemli bir an.

Vienna orada duruyor, kollarını kendine sarmış, saç örgülerinin uçları göğsünde duruyor. Saç örgüleri yükselip alçalarak beni onun yavaş nefes alışına karşı uyarıyor. Maxi inliyor, sikim

Taşaklarım kadar titriyordum.

Viyana'yı görüyorum. Bakışlarını yakalıyorum ve bu kelimeleri söylüyorum, beni uzun zamandır büyüleyen, onun eliyle kazınmış kelimeleri.

"Beni kontrol ediyorsun."

Nefes nefese kaldı ve ben de geldim ve levhalar çarpıldığında ve sahne bittiğinde baktım ama Viyana gitmişti.

Viyana

Peki Tuck kim?

Masanın üzerinden uzanıyor ve gözlerim uzanırken pazılarının esneme şekline takılıyor. Kâğıtları kapıyor ve konferans salonundaki masanın parlak yüzeyinde kaydırıyor.

"Aug, Lance, Dalton, defolun gidin. Hemen." Odaya dediğini yapmalarını emrederken gözlerini benden ayırmıyor.

Birçok yönden Tuck'tan daha güçlü olan üç adam itaat ediyor, ayağa kalkıyor ve tek sıra halinde kapıdan çıkıyorlar. Odada kalan güç yalnızca Tuck'a ait ve o ayağa kalkıp bana doğru yaklaşırken üzerimdeki kontrolünün damarlarımda titreştiğini hissediyorum.

"Masaya geç."

Hayır demek için ağzımı açtım. Daha yeni tanıştığımızı söylemek için. Defol buradan, bunu yapmayacağım demek için. Ama konuşamıyorum. Tartışamıyorum. Ve içimde bir yerlerde, ona itaat etmenin tam da istediğim şey olduğunu düşünüyorum.

Bir dakika sonra masada sırtüstü yatıyordum, Tucker Deep üzerimdeydi ve eliyle çenemi tutuyordu.

"Ağlamaktan ve lanet olası adımı mırıldanmaktan başka bir şey yapamayana kadar seni becereceğim," diye fısıldıyor, sesi yumuşak, kelimeleri sert.

Sertliği severim.

Pantolonum da onunki de çıktı ve ben daha kalçalarının arasındaki boruya bakamadan o ileri atılıp içime girmeye başladı.

Acıtmıyor ve cömert boyutunun beni açmasının yanmasını hissetmiyorum. Bunun yerine, vücudum ağırlı ve muhtaç hale geliyor, masanın üzerinde onun altında kıvranıyor. Gözleri yukarıdan benimkilere dikilmiş, bana acımasızca vurmaya başlarken gözlerinde daha sert seks vaatleri var.

Beni dolduruyor, sadece kalçalarımın arasını değil, her yerimi. Karnım, göğsüm, beynim, her yerim üstümde itişip kakışan, en güzel yeşil gözleri benimkileri tutan bu adama sarılmış durumda.

"İhtiyacın olan şey bu, özlediğin şey bu," diye bağılıyor ve hızlı bir ısırık için ağzını boğazıma dayıyor.

"Ah," diye inliyorum boynumun eğimini keşfeden dişlerine karşılık olarak. Yine üstümde, dudakları keşfinden şişmiş, kalçaları hala hareket ediyor.

"Bu amcık bir gün benim olacak," diyor, hâlâ gözlerimi dalgalandıran ve nabzımı hızlandıran uzun, güçlü vuruşlarla beni alıyor. "Sonsuza dek benim olacaksın," diye inliyor, pompalaması hızlanıyor.

Bir eliyle enseme kavrarken, diğer koluyla ağırlığını dengeliyor ve dudaklarımızı birleştiriyor. Dudaklarıma karşı, "Şimdi gel, Viyana." diyor.

Ve vücudum Tucker Deep'ten ve sadece ondan ipuçları alıyormuş gibi, orgazmım beni ele geçirirken damarlarımda elektrik kimyası akarken, amım kasılıyor ve karnım bükülüyor.

Ben onun etrafında kasılırken Tucker kıpırdamıyor, yeşil gözleri beni delip geçiyor.

"İşte," diye teklif ediyor ve bir an sonra, siki içime pompalanıyor, beni sıcak bir şekilde serbest bırakıyor. Nabızı atıp bana her şeyi verdiğinde, başımı yavaşça masaya indiriyor,

Fısıldayarak, "Beni kontrol ediyorsun."

Yatakta sarsılarak uyanıyorum, ter tişörtümü ıslatıyor, sırtıma ve göğsüme yapışıyor. Kaşlarımın ve dudağımın üstündeki ter boncukları gibi, siyah saç telleri boynuma yapışıyor.

Vay anasını.

Neydi o? Bu... Tucker hakkında çok lezzetli bir rüyaydı.

Kendimi bundan vazgeçiremeden, elim külotumun içinde ve nemli yastıklara yaslanıp parmak uçlarımı ıslak, şişmiş klitorisimin üzerinde gezdiriyorum.

Rüyalarımındaki Tucker'ı tekrar bulmaya çalışarak sıkıca kapanıyorum. Hayali bir Tucker'a mastürbasyon yapmak daha az kötü hissettiriyor, bu yüzden uykulu fanteziye geri dönüyorum, kendime dokunurken onun sözlerini tekrar duyuyorum.

"Seni kontrol ediyorum," diye nefes alıyor ve yardım edemiyorum ama gerçekten kontrol ediyormuş gibi hissediyorum. Dudakları kulağımda, bana ne kadar iyi hissettiğimi söylerken içime kaydığını hissetmek için her şeyi yaparım sanki.

Onu odaya hükmederken, beni masaya yatırırken, vücudumu benden daha iyi tanıyormuş gibi sahiplenirken hayal ediyorum.

Klitorisimi daha hızlı ve daha hızlı okşarken omzum ve kolum ağrıyor, orgazmım zaten yüzeyde.

Başımı arkaya yatırıyorum, dudaklarını tekrar boğazımda hayal ediyorum ve parmak uçlarımın etrafında sert, şiddetli dalgalar halinde boşalmak için ihtiyacım olan tek şey bu. Nefes nefese onun adını inliyorum, bir süre sonra orgazmımın son damlası da beni terk ederken bedenim titriyor ve yatağımda kaygan, terli bir yığın halinde kalıyorum.

"Tucker'ı hayal etmek ve ona mastürbasyon yapmak" etiketli solucan kutusunu açmam gerektiği gerçeğine rağmen, kolayca uykuya dalıyorum ve ertesi sabah alarmımın ani bip sesine kadar uyanmıyorum.

Anahış bir şekilde, Madeline bugün şu anda müzede çalışmadığımı öğrendi. Geçen gün oraya gitmediğimden değil, resmi olarak bir süre gitmeyeceğimden. Ben kesinlikle Nereden bildiğini merak ediyorum ama Madeline ile gereğinden uzun bir süre konuşmak dış çektirmek kadar eğlenceli. Aradaki fark, dışçide en azından size mutluluk verici bir gaz ya da uyuşturucu madde vermeleri.

Madeline'e ayıkken katlanmak zorundayım ve bu çok acı verici. Bu yüzden nasıl öğrendiğini bilmek - ve ona merakımın tatminini yaşatmak- mümkün değil.

Birkaç saattir sanat laboratuvarındayız. Evet, *saatlerdir*. Birlikte yaşadığımızı biliyorum ama nedense onu evde kampüstekinden daha az görüyorum ve bu laboratuvarda kelimenin tam anlamıyla sadece ikimiz kaldık.

Önümdeki modelleme bileşiği yığının odaklanmaya çalışıyorum, notlarım bitişik olarak açılmış. Bu son parça için çok fazla fikrim vardı. Sömestr ve yıl sonu için büyük bir parça. Çok fazla.

Ancak son çalışmamın vasatın altında bir C- almasından sonra kendimi güvensiz hissediyorum.

Yanımdan, çünkü aktif olarak çalışan on beş sanatçıyı barındırması gereken büyük bir laboratuvarda her nasılsa yan yanayız, Madeline klasik onaylamama sesini çıkarıyor.

"Kendinden daha büyük bir şeyi temsil edecek bir parça," diye son ödevimizin talimatlarını ezberinden papağan gibi tekrarlarırken yanımdaki yerinden eskizlerime bakıyor. "Ne yapacaksın, Sosis?" Kıkırdıyor ve tüylerim diken diken oluyor. "Ohh, kesinlikle bir sosis yapmalı ve onun seni temsil ettiğini söylemelisin!"

Kendi berbat şakasına gülme şekli kelimenin tam anlamıyla gelmiş geçmiş en berbat şeylerden biri ama

ben glmyorum.

söyle ona. Çünkü o kadar yalaka olmak yeterince ceza.

Çoğunlukla.

Bütün gün ilk defa ona doğru baktım. Bize malzeme seçeneği sunuldu, ancak nihai sonucun elle yontulmuş bir parça olması gerekiyordu. Ben modelleme bileşimini tercih ettim ve son zamanlarda Crave & Cure'da Tucker'ın Debauchery ile olan serisi için çok fazla kullandığımdan, bu konuda çok daha rahat ve yetenekli hale geldim. Madeline'in çalışma alanını merkez alan büyük kreasyona baktığımda, onun geleneksel kil kullandığını görüyorum.

Kile detay eklemek bileşikten daha zor ve çok daha fazla zaman alıyor ve elimde kanıt olmasa da Madeline'in kendi malzemesini benimkinden sonra seçtiğini ve yaptığı her şeyin biraz daha karmaşık olduğundan emin olduğunu düşünmeden edemiyorum.

"Bu..." Hayatımda ilk kez ona yaklaşıyorum ve gözlüğümün ucunu kaldırıp parçasına yaklaşıyorum. "Bu da başka bir vajina mı?" Sonra ona bakıyorum, suçlamasını ya da bunun aslında bir çiçek olduğunu iddia etmesini bekliyorum. Ama o kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor, sarı saçları kollarının altında kıvrılıyor, yüzünde etkilenmemiş bir ifade var.

"Evet, Viyana," adımı alaycı bir şakaymış gibi söylüyor. "Kadın üreme sistemi."

Homurdanıyorum. "Başka bir vajina yontuyorsun. Belki de bir penis yontmalıyım."

"Kaba olma, Sosis. Bir kadının cinsel organı insan hayatının simgesidir. Tek bir vücut parçasını aldım ve insan nüfusunun tüm nedenini şekillendirdim." Çiğnediğini bilmediğim sakız dişlerinin önünde kayıyor ve küçük pembe bir baloncuk üflerken yanaklarının şişmesini izliyorum. Bir daha asla pembe sakız çiğnemeyeceğim. "Sembolik olarak bir penisle kıyaslanamaz."

Burada anlatmaya çalıştığı şeyin farkındayım. Ben de anlıyorum. Evet, yaşam rahimde başlar ve evet, yaşamı ortaya çıkaran şey kadındır. Ama o bir rahim heykeli yapmadı. Ve labia insan hayatının sembolü değildir, şişmiş bir klitoris de öyle.

Lafi uzatmak istemem ama... hayır istemiyorum. Bu Madeline, bana Sosis diyor. Hadi biraz saçmalayalım.

Gözlüklerimi tekrar taktıktan sonra tek bir işaret parmağımı havaya kaldırıyorum.

"Aslında labia yaşamı temsil etmez. Labialar üreme sistemi için perde neyse pencereler için de odur, dekorasyon." Dudaklarımı çekiştiren kendini beğenmiş sırtıyla savaşıyorum. Düşünceli bir şekilde onun devasa am yaratımını incelerken çenemi elime alıyorum.

Dönerek modelleme bileşigimi aldım ve avuçtan avuca savurmaya başladım. "Neden yaşamın büyümesinden sorumlu gerçek organın heykelini yapmayasınız ki? Gerçi bunu söyledikten sonra eserin adını "Ego" olarak değiştirebilirsin çünkü bu *kendini* değerlendirmeye sunduğun ikinci sefer olacak. Sanırım bu da bir başka kendi portreniz?" İğrenç bir şekilde ona sırtıyorum ve yüzünün tiksintiyle buruşmasından memnun oluyorum.

Konuyu açtığımda, penis yontmak bir şakaydı. Ama o beni kışkırttıkça, saçmaladıkça Tucker'ı ve penisini daha çok düşünüyorum. Sonra onun inlemelerini ve ne kadar güzel olduklarını düşünüyorum. Peki o inlemelerin en güzelini çıkarırken ne yapıyor? Boşalıyor. Ve boşaldığı zamanki yüzü... gerçekten bir sanat eseri. Güçten vazgeçmekle ihtiyacı olanı almak arasında bir yerde, ifadesi hem acı çekmenin hem de özgürleşmenin bir karışımı. Nefes kesici.

Masanın diğer tarafından telefonumun ışığı yanıyor ve Darren'ın adı, geçen yılki pandomim Cadılar Bayramı kostümlerimizden kalma beresi ve siyah bıyığıyla çekilmiş bir vesikalık fotoğrafıyla birlikte ekrana geliyor -Samson kostüm giymiyor.

Yuvarlanarak masadan kaptım ve cevap verdim.

Öğleden sonra saat iki buçukta muhtemelen işte olan en iyi arkadaşşıma "Selam," diyorum. "Selam," diyorum.

Sanırım işten hiç aramadı. "Her şey yolunda mı?" Aramasının zamanlamasından dolayı biraz gergin hissederek soruyorum.

"Merhaba," diye fısıldıyor ve Dahlia'nın orada olduğunu bu şekilde anlıyorum. "Ne var ne yok? Her şey yolunda mı?"

Onun tarafında bir hışırtı ve ardından bir kapının ağır ağır kapanması. Konuşmamıza geri döndüğünde sesi artık özel değil. "İyi. Ama Dahlia bugün geldi."

Eskiz yapmak için temiz bir alana gelene kadar defterimin sayfalarını karıştırıyorum. Telefonu başımla omzuma sıkıştırarak kalemimi alıyorum ve dün geceki rüyamdan çıkaramadığım bir görüntünün taslağını çizmeye başlıyorum. "Evet... bu onun müzesi," diyorum yavaşça, bana neden Dahlia'nın orada olduğunu söylediğini anlamaya çalışarak. Hadi canım.

"Şu anda burada Viyana," diyor Darren, sivri ve şirret bir sesle. Bana şimdiden sabırsız demesinden nefret ediyorum. Sanki daha her şeyi berbat etmeden berbat etmişim gibi. "Hâlâ burada."

"Tamam..." Kelimeyi parmağımla dilimin arasında bir sakız parçası gibi uzatarak söylüyorum.

"Bugün burada başka kimin olması gerekiyordu biliyor musun?"

Çizim yapmayı bırakıyorum, heyecandan içim içime sığmıyor. Dahlia'nın orta derecede yozlaşmış ve çok kaba olmasına rağmen, San Francisco'nun yerel sanatçılarını ağırladığı biliniyor. "Oooh, kim?" Madeline'in ilgisini hissederek hevesle soruyorum.

"Sen," diye bağılıyor Darren, boynundaki ve şakaklarındaki damarların öfkeyle patladığını hayal edebiliyorum neredeyse. "Henüz sormadı ama karar vermen gerek, Vienna. İş bırakacak mısın yoksa geri dönene kadar onu oyalayacak mısın?"

Birkaç hafta önce müzedeki işim en büyük önceliklerimden biriydi, ancak Darren bana işini nasıl bulduğunu anlattığından beri müzeye öncelik vermeyi kendime yediremiyorum. Nasıl yapabilirim ki? Para ya da nüfuz ya da her ikisi olmadan, sadece asla terfi edemeyeceğim değil, muhtemelen asla orada gösterilmeyeceğim de apaçık ortadayken olmaz.

Ama Crave & Cure ile olan kontratım geçici.

Sanat diplomam ve San Francisco'da ücretli, başarılı bir sanatçı olma isteğim geçici değil. Sonsuza kadar. Daha başlamadan bir köprüyü yakamam.

"Orada kalmayı umuyorum, onunla konuşacağım. Sadece zamanımı yönetmek zor oldu ve müze bariz bir fedakarlıktı."

"Kontratın bittiğinde belki sana başka bir görev verirler ve kontratını uzatırlar" diyor ve bunun mümkün olduğuna gerçekten inanıyor mu yoksa duymak istediğim şeyin bu olduğunu mu düşünüyor bilmiyorum.

"Gitmemle ilgili bir şey söyledi mi?" O gün orada olmadığına ona bir not bile bırakmadan aceleyle çıkmıştım ve dürüst olmak gerekirse, muhtemelen bundan paçayı sıyracağımı biliyordum.

Bir duraklama oluyor ve o sessizlikte cevabımı buluyorum. "Yani bu bir hayır demek," diye esprili bir şekilde gülüyorum, açık defterime bakarken başımı sallıyorum, fikirler dönüp duruyor. "Neden hiç şaşırmadım?"

"Sadece, fırsatın olmadan onunla konuş. Ve Vienna, senin için yalan söyleyemem. Tamam mı? Burada olmak *istiyorum*." Bana karşı en yumuşak tavrı buydu ve alt metnini duydum. Darren müzede olmak istiyor, bu yüzden tozları süpürmek için orada olmadığım yakalanırsa benim için yalan söylemek işini riske atar. Ve ben bunu asla yapmak istemem.

"Yapacağım," diye cevap veriyorum çabucak, suçluluk duygusu sesimi kısıyor.

İç çekiyor. "Teşekkürler. Kim bilir, belki bu iş sana gerçekten daha büyük ve daha iyi şeyler getirir." Sesinde bir parça umut seziyorum, sanki bunun gerçekten olabileceğine inanıyor.

Sürpriz sürpriz. Kayıtsızlık İmparatoru Darren, gizliden gizliye bir iyimser. Kim bilebilirdi ki? "Bekle, sen zaten daha büyük bir şeyin peşindesin," diye alay ediyor.

"Tuck'ın şeylerini izlediğini unutmuşum!" Fısıldayarak çığlık atıyorum, bir elimi telefona götürüyorum çünkü

Madeline'in Tucker'ın adını bilmesini istemiyorum. Onun varlığından bile haberdar olmasını istemiyorum. Muhtemelen onu benden almaya çalışacaktır.

Bekle.

O benim değil. Bu işi benden almaya çalışacağını kastetmiştim. Muhtemelen Augustus'a "Sosis'in sosislerinden daha iyi sosis" yazan bir notla birlikte bir grup el yapımı horoz gönderirdi ya da aynı derecede akılsızca bir şey.

Ugh.

Buna hakkım olmamasına rağmen göğsümde kıskançlık ateşi yanıyor. Arkama bakıyorum ve Madeline'in bir granit parçası üzerinde ince bir kil şeridi yuvarladığını görüyorum, muhtemelen başka bir mini kil kıl yapıyor.

"Bilmek zorundayım," diyor, sesi de alçak. "Yumuşak olduğunda da büyük mü?"

"Hmmm," diye düşündüm, cevabı biliyordum ama yine de kendimi korumacı hissediyordum.

"Gizlilik Sözleşmesi imzaladım, Darren. Bunu bilmen gerekir."

"Kahretsin," diye nefes alıyor. "Denemeye değer."

"Bu hafta Dahlia ile konuşacağım. Söz veriyorum."

"Umarım buraya geri dönmek zorunda kalmazsın," diyor usulca. Ne demek istediğini çok iyi anlıyorum ve ben de aynı şeyi umuyorum. Ama sevgili babamın her zaman dediği gibi, bir elinde umut, diğerinde bok olsun ve hangisinin daha hızlı dolduğunu gör.

"Geri geleceğim. Çok heyecanlanma. Tuck'ın *benzerlerini* bitirene kadar onunla takılacağım ve sonra da zengin insanların karanlık bir ticari alanda sessizce duvara bakarken tozdan rahatsız olmamalarını sağlamaya geri döneceğim."

"Sinsileşme," diye tersliyor Darren.

"İyi günler," diyerek aramayı sonlandırıyorum ve defterimi açık tutmak için cep telefonumu bir ağırlık olarak yere bırakıyorum.

Odak noktamı bir topak halindeki modelleme bileşimime geri döndürdüğümde, tam olarak ne yapacağımı biliyorum. "Neden sırtıyorsun, Sosis?" Madeline yüzünü benim alanıma sokuyor, gözleri kısılmış

kuşkuyla. "Peki Tuck kim?" Ugh.

Babamın biraz daha anlamlı bir sözü daha vardı. Derdi ki, eğer *söyleyecek güzel bir şeyin yoksa, onları görmezden gel*.

Parmaklarımı bileşiğin içine sokarak onun tavsiyesine uyuyorum ve işe koyuluyorum.

1W

Tucker

Ben sadece sikimi bir tüpün içine sokuyorum.

...BİRKAÇ HAFTA SONRA

"Henüz e-postalarını ya da takvimlerini kontrol etmemiş olanlar için," diyor Augustus, gözleriyle tüm odayı tarayarak, "Bu gece aylık Crave & Cure partisi var ve Tucker ev sahipliği yapacak."

Yanımdan Uma saçlarımı karıştırıyor ve arkamdan Otis dirseğimi çimdikliyor. Ona bakmak için dönüyorum, bu arada Uma'ya göz kırpıyorum.

"Merak etme, bu sefer senin için glutensiz atıştırmalıklar hazırladım," diye fısıldıyorum son iki yılda yakın arkadaşım haline gelen O'ya.

"Güzel, dostum, geçen sefer sen ev sahipliği yaptıktan sonra üç gün boyunca altıma kaçırdım." Başını sallıyor, sarı saçları etrafında sallanıyor. Burada uzun saçlı tek erkek o ve ben buna bayılıyorum. Annem bu kadar nefret etmese ben de saçlarımı uzatırdım. Sikişirken heybetli ve tanrısal görünüyor. Bir sahnede birini sikerken saçlarının terli omuzlarına ve boğazına nasıl yapıştığını izlerken bile sertleşiyorum.

Diğer yetişkin film şirketlerinde, oyuncular genellikle sözleşme gereği fiziksel görünümlerini imzaladıkları zamanki görünümlerine yakın tutmakla yükümlüdürler. Pornografinin klasik unsurlarını korurken gerçeklik ve fanteziyi birleştirmeye çalışan Augustus, sözleşmelerimizde bu saçmalıkların hiçbirinin olmamasını sağladı.

"Değişeceksiniz. Zevkleriniz ve ihtiyaçlarınız her zaman uyum sağlamalı, gelişmeli ve büyümelidir. Bu, görünüşünüzün de değişeceği anlamına gelir. Hiçbir sınır ve parametre koymuyorum. Görünüştünüz sizindir ve bu konuda asla yorum yapmam. Çünkü biz insanları sekse ve romantizme aşık etmek için buradayız ve fiziksel olarak bunun bir sınırı yok."

Yine de, O uzun saçlı adam.

Aynı zamanda glutensiz besleniyor ama kolay bulunmadığı sürece buna uymayı reddediyor ve çoğu zaman sindirim sorunları yaşıyor.

"Kimse sana bütün bir şarküteri tabağını yedirmedi dostum," diye sırtıyorum, ilk yetişkin atıştırmalık tabağını gördüğünde takındığı *Noel'deki çocuk* ifadesini hatırlayarak.

"İkramlara ve atıştırmalıklara karşı koyamadığımı biliyorsun," diye takılıyor. Augustus'un bakışları bize saplanıyor ve konuşmayı kesiyoruz.

"Tucker," diye ekliyor, hâlâ dik dik bakıyor. Havlıyor ama ısırıyor. En azından dişlerini hiç görmedim. Gözlerini çaktırmadan arkamdaki bir yere kaldırıyor ve o zaman Viyana'nın burada olduğunu fark ediyorum. Genellikle Lance tarafından açılan çalışma odasının kapısı, personel toplantısı için hazırlık yapıldığından muhtemelen kapalı ve kilitli.

"Ben de izin alabilir miyim baba?" Ben sandalyemden kalkıp odanın arka tarafına doğru ilerlerken Otis bana takılıyor.

Vay anasını. Ona doğru iki adım atıyorum, Aug'un sesi arkamda yükselip devam ediyor, o sırada duruyorum.

Bugün tulumunu giymiyor. Onun yerine, bu seksi bol kotu giymiş.

yırtık ve biraz kısa. Çıplak ayak bilekleri, bağcıkları yaş ve yıpranmayla grileşmiş siyah Converse'lere doğru uzanıyor. Bana çocukken müzik kliplerinde dans eden muhteşem kadınları hatırlatan o kot pantolon ve üstünde *As If* yazan bol bir Clueless tişörtüyle zorlukla hareket edebiliyorum.

Saçları aşağı ve düz, uzun ve parlak ve gözlükleri bugün farklı. Normal çerçevelerini şeffaf olanlarla değiştirmiş ve ben daha önce hiçbir kadından bu kadar etkilenmemiştim.

Yaşamak için sikiştiğimden beri bu çok şey ifade ediyor.

Ona doğru ilerliyorum, kalbim güm güm atıyor, yüzümde bir sırıtma. Odanın arka tarafına ulaştığımda nefesimi tutmak için bir saniye duruyorum ve o anda birbirimizi inceliyoruz.

Viyana'nın gerçekte kim olduğunu uzun süre merak ettim. Onun için neyin önemli olduğunu. Ve neden o sınıfa bir daha gelmediğini. Gerçekten bildiğim tek şey adı ve ne kadar yetenekli bir sanatçı olduğuydu.

Alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırmış, hüzünle göz kırparken kalın kirpiklerinin arasından bakarken, tam o anda yüzüme bir tokat gibi çarpıyor.

Onun kim olduğunu öğreniyorum ve birlikte olmayı hayal ettiğim kişiden çok daha fazlası. Ayrıca sanatın peşinden koşmanın bir sanatçı olarak isim yapmaktan çok, ego olmadığını, daha çok yeteneklerini keşfetmek ve gurur duyduğu, hakkında bir şeyler hissettiği bir şey yaratmakla ilgili olduğunu öğreniyorum. Onun hedefleri ailesinin hedeflerinin tam zıttı.

Ve şimdi gerçekten merak ettiğim tek şey... benim hakkımda ne hissediyor?

"Merhaba," diye fısıldıyorum, Aug hâlâ yarınki çekimden bahsediyor.

Gülümsüyor ve her ne sebeple olursa olsun, sabah sekizi on geçe kısmi karanlıkta, fonda Crave ve müzik olarak Aug varken o küçük gülümseme, gerçeklik beni alaşağı ediyor.

Sadece Vienna'yı istemiyorum. Ona ihtiyacım var, onu arzuluyorum.

Mutluluk, heyecan, umut, sinirler, gerginlik... elektrik. Ona kadar bunların hepsini tek bir kişide bir arada hissetmemiştim. Tanıştığımızdan beri onun fikrinden büyülenmiştim ama şimdi onun her şeyi tarafından tüketiliyorum.

Bir şey söylemek için ağzımı açıyorum -ne söyleyeceğimden emin değilim- ama o benden önce davranıyor.

"Merhaba." Kehribar rengi gözleri odada biraz rahatsız edici bir şekilde dönüyor. Neler olduğunu anlamaya çalışarak bir süre daha onu inceliyorum. Hızlıca, toplantının ilk on dakikasını zihnimde tekrar oynatıyorum. Bu geceki partiden bahsetmiş olması onu garip hissettirmiş olabilir.

Lance arkadan yaklaşıyor, küçük koridora girmek için aramızdan itiyor. Kapının kilidini açıp ayağıyla destekleyerek açmasını izliyoruz, yüzü sabırsız ve asık.

Aug'un dikkati dağılmasın diye "Hadi, işe koyulalım," diye fısıldıyorum, ama bunu yaptığımda saçlarının tutamları nefesimde dans ediyor ve dudaklarımı gıdıklıyor. O saçları avucumun içine almayı, sabahları yastığımın üzerine döküldüğünü görmeyi ve başı göğsümde dinlenirken parmaklarımla rahatça okşamayı hayal ediyorum. Saçlarımın tozunu alırken romantizmi, evcimenliği ve bunları *onunla* ne kadar çok istediğimi hayal ediyorum.

"İlk sahnem iki saat ertelendi," diyor Lance, Viyana'yı içeri sokarken, çoğunlukla onu koklayabilmek ve kışını kontrol edebilmek için.

Evet. Söylediğimi söyledim. Centilmenlik kisvesi altında, aslında sadece ona sapıklık yapıyorum. Ve bu benim için sorun değil.

Lance ne yaptığımı çok iyi bildiğinden bana bakıyor ve avucunu göğsüme vurarak beni durduruyor. "Augustus'un Lucy'yi Crave'de bir sözleşmeye dahil etmeye çalıştığını ilk senin bilmeni istiyorum. Jizzabelle Stüdyoları'yla olan anlaşması yakında bitiyor. Altı aydır ona kur yapıyor. Lucy de çok yaklaşmış. Çok yakında bir toplantı ve sözleşme görüşmeleri için gelecek."

"Vay canına," diye nefes alıyorum ve kelimenin havada asılı kalmasına izin veriyorum. Zorlukla hesaplayabiliyorum. Lucy Lovegood kendimi bildim bileli en çok kazanan kadın yetişkin film yıldızı. Gençken onun dergilerine bakıp otuz bir çekerdim. "Lucy Lovegood," diye adını tekrarlıyorum, Lance'in kızgınlığıyla karşılaşıyorum.

"Evet, Lucy Lovegood. Her neyse, bilmeni istedim. İşler yoluna girene kadar bunu gizli tutmak istiyoruz ama Aug bilmenizi istedi."

Parmak uçlarımı göğsümde gezdiriyor, uzun bacaklı, kıvrımlı esmeri hayal ediyorum. Jizzabelle, Crave'den çok farklı. İlk filmim ticari bir başarı elde ettikten sonra Jizz bana ulaştı. Bir şirket arabası (ilk yıldan sonra ödemelerini almam gereken kiralık) ve istediğim kadar kadın-erkek sahnesi teklif ederek beni tavlamaya çalıştı. Stüdyo yöneticileri bana *yemin altında yalan söylemenin kimse bilmediği sürece sorun olmadığını söylediler* ve ben de görüşmeyi kabul etmedim.

Sonradan öğrendim ki işleri en çağ dışı yöntemlerle yürütüyorlar. Hiçbir eşcinsel sahneye yer vermiyorlar ve bu sadece bir hayır.

Lucy'nin Crave & Cure'da, gerçekten tutkulu olduğu rolleri ve sahneleri keşfedebileceği bir sözleşme altında olması beni çok heyecanlandırıyor. Çünkü kötü koşullar altında mükemmel. Ama Aug tarafından mı yönetiliyor? Sikeyim. Durdurulamaz olacak.

"Sadece... şoktayım. Heyecanlıyım. Gerginim. Bu... inanılmaz. Lucy'yi her zaman sevmişimdir," diyorum Lance'e. O da benden uzaklaşmaya başlamıştı bile, iPad elinde, gözleri benimle onun arasında gidip geliyordu.

"Bir saat elli dört dakika içinde döneceğim," diyor, benim küçük fanboy anımı kabul etmeden. "Unutma, eğer hâlâ sözleşme değişikliği yapmak istiyorsan, çekimden sonra hukuk departmanı ile bir randevun var. Saat dörtte konferans odasında olacaklar." Koridorun sonunda bir set görevlisine emirler yağdırıyor ve bir sonraki görevine geçiyor.

Orada bir an daha duruyorum, sadece bu bok gibi işte harika insanlarla çalışmakla kalmayıp, şimdi de on sekiz yaşından beri izlediğim biriyle çalışacağımın şaşkınlığı içinde kayboluyorum.

Mikrodalga zamanlayıcısı çaldığında, kapıyı arkamdan kapatıyorum ve şimdi gövdesine bir önlük giymiş, boynundan bağladığı uzun siyah kumaşı omzunun üzerinden sarkıtmış olan Vienna ile yüzleşiyorum. İfadesi artık yumuşak ve tatlı değil, soğukkanlı; odak noktası, karıştırırken içinde tüyler ürperdiği kâse.

Pantolonumu indiriyorum ve başımın üzerinden uzanıp gömleğimi çıkarıyorum, sonra masanın üzerine zıplıyorum, plastik çıplak kıkırma yapıyor. "Viyana," diyorum değişen ruh halini delip geçerek. Yakınlık, paylaştığımız gülümseme, dakikalar önceki göz teması - sanki hiç yaşanmamış gibi.

Ama oldu.

Ona her şeyin yolunda olup olmadığını sormanın eşiğindeyim ama kendimi durduruyorum. Annemin bir keresinde babama, bir şeylerin yanlış gittiğinden şüpheleniyorsa muhtemelen haklı olduğunu ve ona sorunun ne olduğunu sormak yerine neden sorunu kendi başına çözmeye çalışmadığını söylediğini hatırlıyorum. *Beni kızdırma, sonra da nedenini anlamam için elini tutmaya zorlama*, demişti.

Her zaman anne ve babamı örnek aldım ve onların gibi bir ilişkim olsun istedim. Elbette sinirleniyorlar ve bazen seslerini yükseltiyorlar. Ama bunu her zaman bol miktarda sevgi ve sohbet izliyor, onları eskisinden daha iyi durumda bırakıyor ve bu nedenle ailemizi her zamankinden daha güçlü bırakıyor.

Dikkatini çekmek için boğazımı temizliyorum ama başını kaldırmıyor. Sadece alçı kaplı elinin tersiyle gözlüğünü itiyor.

"Vienna, telefon numaranı alabilir miyim, böylece bu akşamki C&C partisine nasıl gideceğini sana mesaj atabilirim?"

Çıplak bedenimi ve sertleşen sikimi es geçip gözlerimi incelemek için bana bakıyor. "Bana acıyarak davet etmek zorunda değilsin," diyor, sesi güvensizlikten zayıf.

Bakışlarımı neredeyse öfkeyle kısıyorum ve başımı sallıyorum. "Burada çalışıyorsun. Bu zorunlu,"

diyorum ve sonra gülümsüyorum. O da bana birkaç kez göz kırpmıyor, hâlâ düşüncesizce kıpırdanıyor ve sonunda o da gülümsüyor.

"Telefonunu çıkar," diyor, yanakları renkten renge giriyor.

Bunu yaptıktan sonra, bana numarasını söylüyor ve ben de telefonuma programlıyorum, hemen ona bir mesaj gönderiyorum, böylece benim numaram da onda olacak.

"İşte," diyorum telefonu ikinci kez çaldığında. "Sana dairemin yerini gösteren bir pin gönderdim."

İlk mor lateks eldivenlerini çıkarıyor ve önlüğündeki nem izlerini silerek telefonunu eline alıyor. Birkaç kez tıklıyor ve ben de tam o anda dairemin nerede olduğunu gördüğünü izliyorum.

Gözleri kocaman, çenesi gevşek, sesi titreyerek, "Presidio Heights'ta mı yaşıyorsun? Bunlar çatı katı gibi, Tucker."

Gözlerini kırıştırarak telefona bakıyor, sonra tekrar bana bakıyor, sonra tekrar telefona bakıyor. Sonunda tekrar bana baktığında gülümsüyor, ama bu o kadar yapay ki neredeyse aşağılayıcı.

"Bu inanılmaz," diyor yumuşak bir sesle. "Ailen seninle inanılmaz gurur duyuyor olmalı."

Kaşlarımı çatıyorum ve ona sırtıyorum. "Biliyor musun, bunu buraya başladığında söylemiş olsaydın, bana hakaret ettiğini düşünürdüm."

"Muhtemelen," diyor, alçak sesle konuşuyor, telefonunu kilitliyor ve yeni bir çift eldivene uzanıyor. "Ama gerçekten, seninle çok gurur duyuyor olmalılar."

"Öyleler," diye cevap veriyorum, sıvı hindistan cevizi yağına ulaşmak için arkama yaslanıyorum. Avuçlarıma sıkarak aletimi kaplamaya başlıyorum, gözlerim Viyana'da, onu çözmeye çalışıyorum, onu tereddütlü ve çekingen yapan şeyin ne olduğunu anlamaya çalışıyorum. Bu seansları onu tanımak için kullanıyorum ve şu anda aramızda iki metreden daha az mesafe olmasına rağmen kendimizi kilometrelerce uzakta hissediyoruz. "Harikalar. Her zaman destekleyici oldular. Ve oyuncak serisi için çok heyecanlılar."

Burnunu kırıştırıyor ama istemesine rağmen patlak veren kıkırdamaya karşı koyamıyor. "Bu garip değil mi? Ailenin oyuncağı göreceğini ve senin neye benzediğini bileceğini bilmek, bilirsin işte, aşağısı?"

Ona sırtıyorum. "Hayır, demek istediğim, kesinlikle sikimin seks oyuncağı kopyası ile annem ya da kız kardeşimin olduğu bir odada olmak istemiyorum. Ama sonuçta oyuncakları görmeleri umurumda değil. Bu sadece işimin bir parçası."

"Onlar-" diye başlıyor ama kendini durduruyor, sonra tekrar deniyor ve aklındaki her neyse onunla mücadelesi yüz hatlarını sevimli bir şekilde büküyor. Alnını kazıdı, dudağını dişlerinin arasına sıkıştırdı, "-filmlerini izlemiyorlardır, değil mi?"

"Havalılar. Ama tuhaf değiller."

Gülüyor, hafif ve havadar, kadınsı ve tatlı. Ve sikim kalkmaya hazır. "Touché."

Vienna ereksiyon halindeki sikimin üzerine yerleştirdiğim tüpün içine avuç avuç karışım dolduruyor. Tüpü doldururken içeriye bakıyor ve beni görünce nefesindeki en ufak bir kesikliği bile kaçırmıyorum.

"Yani... Kulak misafiri olmak istemezdim ama Lance'in daha önce sana ne söylediğini duydum," diye başlıyor, sanki kayıtsız kişiliğini korumak için kendini hızlandırmak zorundaymış gibi yavaş konuşuyor. Bu da bana bilmem gereken her şeyi anlatıyor ve bu bilgi kalbimin hızla çarpmasına neden oluyor.

"Lucy," diye nefes alıyorum, Viyana'yı tuhaf hissettiren şeyin muhtemelen en yüksek maaşlı ve en popüler kadın porno oyuncusunun Crave'e geleceği bilgisi olduğunu fark ediyorum. "Bu yüzden mi sessizsin?" "Hayır!" diye iddia ediyor, en sahte ve inandırıcı olmayan kahkahasını atıyor. Öyle bir gülüş ki Sırtışım o kadar büyük ki yanaklarımı acıtıyor. "Ben sessiz değilim."

Vienna'nın eldivenli eli sikimin dibinde, serçe parmağı taşaklarımı rahatça sıyrırken, bir şansımı deniyorum. Bir dağın zirvesinden diğerine atlamaya çalışıyormuşum gibi hissediyorum. Ama düşme riski buna değer. Çünkü eğer başarırsam, cennette olacağım.

"Onunla çalışmak için çok hevesliyim, Vienna, çünkü o bu sektörde hesaba katılması gereken bir güç. Birlikte çalıştığım her insan bana çok değerli bir şey öğretti ve beni daha iyi bir oyuncu ve daha iyi bir insan yaptı."

Gözleri dolu tüp ile benim bakışlarım arasında gidip geliyor. "Bu-"

"İşim bitmedi," diyorum ona emir verircesine, yardımcı çalışanlara karşı hiçbir şey hissetmediğimin farkında olmasını isteyerek. "Lucy ile çalışacağım için heyecanlıyım ama bu yine de bir iş. Ve o hala sadece bir iş arkadaşı. Lucy, Otis, Uma, herhangi biri. Hepsi harika insanlar. Ama onlar sadece iş arkadaşı ve arkadaş. Daha fazlası değiller." Önemli alt metni aktarmak için bakışlarını tutuyorum. "Oysa ben çıkmak istediğim kadın hakkında ne hissediyorum? Bir ilişki içinde olmak istediğim kadın? Bu hislerin iş arkadaşlarıma karşı hissettiklerimle hiçbir ortak noktası yok."

"Hayır mı?" Nefesi kesilmiş, sanki ne demek istediğimi biliyor ama varsayımda bulunmasına izin vermiyor.

Diğer elini tüpün üstüne koyuyor ve ellerimi tüpü tutmaktan kurtarıyor. Gözlükleri kaymaya başlayınca uzanıp onları yukarı itiyorum ve utangaç bir gülümseme kazanıyorum.

"Hayır," diye sertçe başımı sallıyorum, sonra bir tutam saç kulağının etrafına doluyorum ve yüzünü avucumun içine alıyorum. İşte başlıyoruz. "Senden hoşlanıyorum, Vienna. Ve sanırım sen de benden hoşlanıyorsun. Ve bu yüzden, burada yaptığım şeyin iş olduğunu kesinlikle anlamamı istiyorum. Ve sadece iş."

Cevap vermiyor ama benim için sorun değil. Yıllardır yaptığı seçimlerdeki tereddütlerini ve ailesi tarafından desteklenmemenin ve ikinci plana atılmanın onda yarattığı duyguları anlıyorum. Bana şans verirse, bunu düzeltmek için çalışacağım. Gergin bakışlarında yüzeyin altında fokurdadığını görebildiğim gerilimi azaltmak için konuyu değiştirme zamanı.

"Geçen hafta favoriler hakkında konuşuyorduk. Dondurma, çikolatalı kurabiye hamuru; soda, Diyet Kola; komedi filmi, 21 Jump Street; ve yemek, hala bir yemek olmadığını iddia ettiğim bir Çilekli poptart ama," ellerimi kaldırıyorum, "herkesin kendi".

Gülüyor ve tüpün tabanına nemli bir havlu seriyor. Geçen hafta kalıp kasıklarına yapıyor, bileşiği çekiyor, dolayısıyla yanlış geriordu. İçini silikonla doldurduğunda, gerçek benden biraz daha uzun olduğunu fark etmişti ve sözleşmesine göre tüm oyuncakları gerçek aletime mümkün olduğunca yaklaştıracığına söz vermişti. Kıllarına, damarlarına ve çıkıntılarına kadar. Ciddiyim.

"Tüm favorilerimi hatırladığına inanamıyorum," diye cevap veriyor ve emişini bırakır bırakmaz tüpü aletimden çıkarıyor. Hemen bana yağı uzatıyor. "En az dört tane daha yapmam gerekiyor, o yüzden yağla."

"Biliyor musun," diyorum avuçlarımı mis kokulu yağla doldururken. "Çilekli PopTart'ın bomba olduğunu düşünüyorsan, annemin çilekli popover'larına bayılırsın. Çok ateşlidirler," diyorum hafif bir homurdanmayla, annemin özel günler için yaptığı küçük hamur işlerini hatırlayarak. Geçen yılki Paskalya'dan beri yememiştim ama amına koyayım, o küçük kalori bombalarından en az elli tane yemiş olmalıyım.

Buna değer.

Pembe sikim taze yağla parlamaya başlar başlamaz tüpü üzerime tuttu. Elimi tutuyor ve tüpün üstüne koyuyor. "Karışım hazır olana kadar tut," diye emrediyor ve hazırlanan ikinci karışım kasesine uzanıyor. Artık bir aydır bu işin içindeyiz, daha verimli bir rutin oluşturdu. Her seferinde daha fazla alçı yapıyoruz ve hatta artık farklı açılar da yapıyoruz, bu yüzden ayrılmadan önce ertesi gün için her şeyi hazırlıyor.

Bende daha düzenli olma isteği uyandırıyor ama aynı zamanda adımları haykırırken amından çilek yeme isteği de uyandırıyor.

"Mm," diyor, mikrodalgaya bir kase daha atarken. "Bunlar kulağa hoş geliyor."

"Ailem aslında çok yakında ziyarete geliyor," diyorum yavaşça, farkına varmasını bekliyorum.

Ama o karıştırıyor, ne yapmaya çalıştığımdan habersiz. Nasıl sikimi çıkarıp sertleştirebilirim?

Yine de ona çıkma teklif etmek ve ailemle tanışmasını istemek aşılamayacak kadar zor geliyor. "Kulağa hoş geliyor," diyor başını kaldırıp bana gülümseyerek.

"Ziyarete geldiklerinde evime gelmelisin. Seninle tanışmayı çok isterler." Boğazımda bir düğüm oluşuyor ve onun tepkisini beklerken nabzım düzensiz atıyor. Onun cevabı.

"Benimle tanışmak istiyor olamazlar," diye homurdanıyor, ben bunu çok sevimli buluyorum ama anlaşılan o bulmuyor çünkü yüzü kızarıyor ve eldivenli elini yüzüne götürüyor. "Tanrım, homurdandım."

"Duydum," diye sırtıyorum ona.

Elini çektiğinde, yüzüne horoz karışımı bulaşmış.

"Sen-" Yüzümü göstererek dönmesini ve mikrodalgadaki yansımayı kullanmasını sağlıyorum. Kağıt havlulara uzanıp yüzünü siliyor ve temizlendikten sonra bana dönüyor.

"Ve seninle tanışmak istiyorlar, biliyorsun," diyorum tekrar, bu kez sesim tereddütsüz ve dengeli.

"Tamam," diyor sonunda. "Bu harika olabilir."

Konuşmaya devam ediyoruz, ilk öpücüklerimizden - her ikimiz de bunu tweenage'ların favorisi 'cennette yedi dakika'yı çalarken deneyimliyoruz - şehirdeki en sevdiğimiz yerlere kadar her şey hakkında hikayelerimizi değiş tokuş ediyoruz. Ne olduğunu anlamadan zamanımız doluyor ve Lance kapıda ayağını yere vuruyor.

Ayrılmadan önce Vienna'yı kollarıma almak, başının tepesine bir öpücük kondurmak ve ona daha sonra görüşmek için sabırsızlandığımı fısıldamak için çok güçlü bir dürtü duyuyorum.

Ama o benim olmaktan çok Crave & Cure'un, bu yüzden onun yerine gülümsüyorum, avucumu kaldırıyorum ve veda ediyorum.

Çünkü şimdilik tek yapabildiğim bu.

“A "Bundan emin misiniz Bay Eliot?" Crave & Cure'un hukuk ekibinin başı Dante bana soruyor.

Bu çatı altındayken yasal adımla çağrılmak garip, ama söz konusu finansal ve sözleşmesel yükümlülükler, yasal olarak benim gerçek adımlı kullanmak zorundalar.

Ben buradayken Tucker Deep'ten başka biri olmak hâlâ garip.

"Eminim," diyorum, yeşil üzümle ağzıma atarken başımı şiddetle sallıyorum. Son sahnemden sonra el sanatları servisinden bir tabak atıştırma aldım ve konferans odasına girdim.

Aug'un bunu yaptığımı dair hiçbir fikri yok. Bilseydi muhtemelen çok fazla fikri olurdu. Ama bunu yapıyorum çünkü hem istiyorum hem de doğru olanın bu olduğunu hissediyorum.

"İlk lansman tarihine bu kadar yakın bir zamanda bunu tekrar revize edemezsiniz. Yani revizyonu bugün imzalarsanız, nihai olur. Bunun nihai olduğunun farkında olduğunuzdan emin olmak istiyorum," diyor yavaşça, dilsiz insanların yabancı dil konuşan ya da işitme güçlüğü çeken insanlara daha yüksek sesle konuştuğu gibi.

"Farkındayım. Hadi yapalım şu işi."

"Tamam," diyor, parmakları dizüstü bilgisayarının klavyesinde gezinirken. "Doğrulamak için, Bayan Carnegie'nin sözleşmedeki yüz binlik maaşına ek olarak tüm telif haklarının yarısını sizin tarafınızdan almasını istiyorsunuz."

Başımı salladım. "Evet."

Dante eliyle kravatını düzeltiyor, ayarlanması gerekmeyen şeyleri ayarlıyor. "Tucker, bunu yapmana engel olamam ama yaptığın şeyin onun hayatını değiştireceğini anlamamı istiyorum. Ve eğer

bunu kalbinin iyiliği için yapıyorsan, harika. Ama eğer bunu onun pantolonuna girme umuduyla yapıyorsan-

Onu orada durdurdum. "Orada dur Dante, bunu yapıyorum çünkü doğru olan bu. Tüm bu oyuncakları o yapıyor, oyuncakların her bir güzellik izine ve damarına sahip olması için aletimin derisinin yüksek çözünürlüklü resimlerini analiz etmek için saatler harcıyor. Bu oyuncakların kazandığının yarısını o kazandı ve buna değer."

"Tamam," diyor tek bir baē hareketiyle.

Bunun bir kedi kovalamacası olduğunu dēndęn söyleyebilirim. Bir kızın bana aēık olması için aēırı bir çaba. Ama yle değil.

Paraya benden daha çok ihtiyacı var ama gerçek şu ki, iēi o yapıyor. Ben sadece sikimi bir tüpün içine sokuyorum. O bunu hak ediyor.

Viyana

Deep Dick ile iyi eğlenceler

İşinizi eve götürecek kadar çok işinizin olmasının nasıl bir his olduğunu hep merak etmişimdir. Bir şirket için o kadar vazgeçilmez ya da bir projenin ayrılmaz bir parçası olmak ki, boş zamanlarınız kayboluyor ve işiniz sizi tüketiyor.

Sadece bunun, çok donanımlı bir adamın penisinin çeşitli versiyonlarıyla dolu bir masa anlamına geleceğini hiç düşünmemiştim.

Geçen ay boyunca, kullandığım bileşik ve Debauchery'nin kullanmamı istediği tıbbi sınıf silikonla en iyi nasıl çalıştığı hakkında çok şey anladım. Yine de henüz mükemmel ya da hazır tek bir oyuncağım yok. Ama ilk prototip *çok* yakın. Tucker'ın şişman şaftının tepesinden aşağıya doğru uzanan bu canavar damarı eklemek için bir kez daha geçtikten sonra sunuma hazır olacak.

Yatak odamın kapısının kilidini çeviriyorum ve zorba büyük kardeşini dışarıda tutmaya çalışan bir çocuk gibi, masa sandalyemi kapıya, kolun altına doğru itiyorum.

Madeline evde bile değil ama... bu müstehcen hissettiriyor. Haftalardır Tucker'ın sikine dokunuyorum. Fotoğrafları inceliyordum, oyncağını ellerimde tutuyordum, döküm bileşiğinin parçalarını okşarken gülüşünün pürüzlü tınısını amımda hissediyordum.

Bir aydan fazladır işkence çekiyorum. Ve bugün, Tucker benden hoşlandığını söyledi. Ve ben de onun evine gidiyorum. Uyuduğu, tuvalete gittiği, otuz bir çektiği, güldüğü, ailesiyle konuştuğu yere. Normal çiftler için en mahrem şey birbirlerini ilk kez çıplak görmek ve seks yapmaktır.

Ama onu her gün çıplak görüyorum. Boşalmasını izledim. Bir kadın kıcını yalarken ve diğeri o güzel aletini emerken boşalmasını izledim.

Her neyse, normal değiliz.

Onun kişisel ve özel alanında bulunma fikri beni gergin bir enerjiyle yakıyor. Evinin etrafında dolaştığımı ve odasına girdiğimde dağınık çarşafli kocaman bir yatak ve her yerde sevişme izleri bulduğumu hayal ediyorum. Prezervatif ambalajları, boş su şişeleri, kayganlaştırıcı. Arkamdan geldiğini ve o güçlü kollarını belime doladığını, beni geri çektiğini hayal ediyorum, böylece kıcım onun odasında benden ne kadar hoşlandığını hissediyor.

"Tanrım," diye inliyorum, yatağımın kenarına oturup tam bir fantezi kuruyorum. Haftalardır bastırdığım bir fantezi.

Ama bugün, masamın üzerinde birkaç Tucker siki varken, onun boğucu sözleri zihnimde dönüp dururken, buna karşı koyamıyorum.

İstemiyorum bile.

Ayağa kalkıp kot pantolonumu ve külotumu çıkarıyorum, yatağımın yanındaki aynada yansımamı yakalıyorum. Alt tarafım çırılçıplak, amımın üzerinde uyarılma parlıyor. Onun için azdığımı görmek sadece karnımdaki baskıyı ve klitorisimdeki zonklamayı artırıyor.

Masama doğru adım atarak, neredeyse bitmek üzere olan prototipe uzanıyorum.

"Tanrım," diye nefes alıyorum, birden meme uçlarımın acı verici bir şekilde dikleştiğinin farkına varıyorum. Aleti yanıma koyup gömleğimi ve sütyenimi çıkarıyorum. Aynada kendimi hiç görmediğim bir şekilde görüyorum.

Açlık ve çaresizlikle kızarmış. Hepsi onun için.

Benden hoşlandığını söylediğini biliyorum ve ona inanıyorum. Ama aynı zamanda Tucker Deep gibi bir adam için, muhtemelen bunu umduğum şekilde kastetmediğini de biliyorum. Aslında, muhtemelen kontratım bitene kadar küçük bir kaçamak peşinde. Ve ben bunu yapmayacağım.

Çünkü ona aşık olacağım. Aşık olacağımı biliyorum.

Bu yüzden hiçbir şey olamaz. Ruh emici müzeye *dönüp* kırık bir kalbe sahip olmayacağım. Bu bir kız için çok fazla depresyon.

Tucker'ın onu ilk izlediğimde o güzel kadına nasıl dokunduğunu hatırlayarak göğsümü elime alıyorum. Bir baba kink sahnesindeydiler ve beni baş aşağı beceriyorlardı, çok ateşliydi.

Ama aynı zamanda... güzel. Baba sapkınlığının güzel olduğunu söyleyebilir miyim? Çünkü öyleydi. Crave & Cure'un vizyonunun gerçekte neyle ilgili olduğunu o anda anladım. Gerçek seks, gerçek tutku, bir konsepti gevşekçe takip ederken birlikte hareket eden gerçek bedenler.

Çok sıcak.

Çok ateşliydi. Dolgun dudaklarını kızın areolasının etrafına yapıştırması ve beslenmeye ihtiyacı varmış gibi göğsünü emmesi. Tucker Deep'in bana yapmasını istediğim şeylerin çok uzun listesine göğüslerimin dillenmesini ve emilmesini de ekleyin.

Başımı eğip, avuçladığım göğsümü olabildiğince yukarı iterken, dilimin ucuyla meme ucumun izini sürüyorum, onun dilini hayal ediyorum. Bu pozisyonda boynum ağrıyor, bu yüzden sadece birkaç kez yapıyorum, ama birkaç kez yeterli oluyor.

Yanımdaki alete uzanıyorum ama kayganlaştırıcıyı atlıyorum çünkü o kadar ıslağım ki kalçalarım yapış yapış. Ayaklarımı yatağa dayayıp bir dirseğimin üzerinde geriye yaslanarak Tucker'ın dolgun başını açıklığıma yerleştiriyorum. Onu içeri itmek yerine kalçalarımı sallayarak yavaşça içimde beceriyorum.

Santim santim, tamamen içime girene kadar yapay penisin üzerinde kıvranıyorum ve duvarlarım spazm geçiriyor, çekirdeğim sıkılıyor. Sonra şehre gidiyorum, silikon tabanı kavriyorum, kendimi sertçe becerirken tırnaklarım derinlere kazıyor.

Ter, göğüslerimin arasındaki et vadisinden aşağı kayıyor ve Tucker'ın sikiyle kendimi becerirken, onun beni becerdiğini hayal etmiyorum. Artık değil.

Onu becerdiğini hayal ediyorum. Lucy Lovegood. Uma. Birkaç hafta önceki bakire baba sahnesindeki kız. Onu Otis'i alırken hayal ediyorum, yüz­süz birinin sırtında gelirken hayal ediyorum.

Kendimi daha sert beceriyorum, onun muazzam çevresi içimde yanan ateş dalgaları yaratıyor, g noktamdan amıma ve kıcıma kadar zevk sarsıntıları gönderiyor. Başımı geriye atarak, yansımamı görebilmek için bakışlarımı çeviriyorum.

Terliyorum, dizlerim yukarıda, sırtım kavisli, meme uçlarım ihtiyaçtan düğümlenmiş, elimde devasa bir yarak, amımın dudakları dövölmekten pembeleşmiş ve şişmiş.

Uzun zamandır ilk kez endişeyi bir kenara bırakıp sadece keyif aldım.

"Evet, evet, evet," diye kontrolsüzce inliyorum, sesimi bastırma ya da heyecanımı yatıştırma zahmetine girmiyorum.

Kendimi iyi hissetmek ve ellerimle hissettiğim şeyi sonunda amımda da hissetmek iyi geliyor.

Bu oyuncak *çok* satacak.

"Onun için gel," diye nefes alıyorum, gözlerimi kısıtıp kapatıyorum, Tucker'ın güzel bir rol arkadaşının içine girip çıktığını hayal ediyorum, oda onun erkeksi, güzel, baş döndürücü homurtularıyla doluyor. O homurtuları seviyorum. Onun seks sesleri beni ıslatıyor ve muhtaç hale getiriyor, kendimi ona bir tepside sunmak ve beni alıp ziyafet çekmesi için yalvarmak istememe neden oluyor. "İçine gir, doldur onu," diye inliyorum, kendimi beceriyorum, hala onun vücudunu görüyorum, kaslarla dolu, disiplin ve adanmışlık düğümleri güçle esneyen karın ve kalça şeklini alıyor.

Onu tekrar içime itiyorum, daha sert, alt yarımın her parçasının onun büyüklüğünden, onun içimdeki hissinden nasıl yandığını ve zonkladığını seviyorum.

Göz kapaklarımın altında onu görüyorum. Durduğunu görüyorum, kıcının sivri uçları geriliyor, dar kalçaları öne fırlıyor ve başı geriye düşüyor. Kumlu saçlarının ipeksi telleri terli alnına yapışmış, saliverilmesi gerçekleşiyor ve zevkten inleyip homurdanırken gözleri açılıyor.

Ve beni odanın öbür ucunda buldular.

"Sen," diye nefes alıyor, sesi aynı anda boğuk ve hırıltılı.

Gözlerim açılıyor ve içime doğru itilen Tucker replikasına gidiyor. Vücudum onun etrafında kasılırken aynada kendimi izliyorum, onu sağlamak için çaresizce, onun boşalması için, kendi kurtuluşum için, her şey için istekliyim.

İçimde çok iyi görünüyor. Hiç bu kadar dolu, bu kadar gergin, bu kadar doygun hissetmemiştim. Dirseğimden düşüyorum, terli sırtım yatak örtümle birleşiyor ve orgazmım omurgamdan aşağıya, karnıma iniyor. Fırtınalı bir denizden daha çalkantılı dalgalar halinde orgazmım beni tekrar tekrar sarsıyor, ta ki nefesim kesilene, terim etimde parlayana kadar.

Oyuncağı çıkardığımda midem boşalıyor ve rahatlamak yerine boşluk hissediyorum. Onun acısını ve yanmasını özliyorum. Onun verdiği zevki.

Evet, bu dildolar bu adamı zengin edecek. Ve Tucker'ın etrafındaki tüm abartıyı tamamen, hiç şüphesiz anlıyorum.

Çünkü o kadınları benim onunla kendimi becerdiğimden çok daha iyi beceriyor ve bu hayatımın en iyi orgazmıydı.

Tam bornozumu giyip partiden önce duş almaya hazırlanırken telefonum çantamda çalıyor, ben de bulana kadar karıştırıyorum.

Ekranda bir numara var, bir isim yok, bu yüzden programladığım biri olmadığını biliyorum. İlgimi çekince mesajı açtım.

Hepsi günün erken saatlerinde gönderilmiş birkaç mesaj görüyorum ve en altta yeni bir mesaj var. Önce en son mesajı okudum.

TUCKER

Bu gece iş dışında görüşmek için sabırsızlanıyorum.

Geri dönüp diğerlerini okurken yüzümü bir gülümseme kaplıyor.

Ben Tucker ve artık telefon numaram da sende var.

Bu arada, gerçek adım Tucker Eliot, eğer beni bu şekilde programlamak isterseniz.

"Tucker Eliot," diye yüksek sesle test ediyorum ve kendimi gülümserken buluyorum. Bu ismi sevdim.

A Sebepsiz yere ekstra tıraş olduğum uzun bir duştan sonra saçlarımı kurutuyorum ve dolabımın önünde havlunun içinde duruyorum.

Bugün hariç Tucker'ın yanında çoğunlukla tulum giydim. Eğer bu parti için fazla giyinirsem, onun dikkatini çekmeye çalışıyordum gibi görüneceğim. Yani, ilgisini çekmek istiyorum, sadece öyle görünmek istemiyorum.

Nihayetinde, siyah tayt ve büyük boy Fleetwood Mac tişörtü, açık bir flanel ve denenmiş ve gerçek Converse'imle eşleştirdim. Şeffaf çerçevelerimi takıyorum, parmaklarımı saçlarımda gezdiriyorum ve tamam diyorum.

Saç düzleştiricimin kapalı olup olmadığını iki kez kontrol ederken Darren arıyor. "Selam," diyorum duvardaki saate bakarak. "Ne var ne yok?"

"Dahlia'yla konuştun mu?" diye soruyor, herhangi bir açılış selamını es geçerek. Bu beni geriyor. Doğrudan patronumuzla ilgili bir soruya mı atlıyor? Evet, midem düğüm düğüm oluyor.

"Henüz değil," diye cevap verdim. "Ama sen kafamı koparmadan önce, ona e-posta gönderdim. Ama henüz yanıt vermedi." "Güzel," diyor, rahatladığı aldığı nefesten belli oluyor. "Güzel. Çünkü o da Bugün nadiren forma giriyorsun ve kendi seçimin olmadığı sürece bu işi tamamen kaybetmeni istemiyorum."

"Onun kışında ne var?" Su şişemi tezgâhtan alıp doldurmak için musluğun altına kaydırarak soruyorum. Dolmasını beklerken kıyafetime göz atıyorum.

"Hayat. Ben. Sanat. Bir popo tıkacı."

Bunun üzerine homurdanıyorum, telefonu omzuma sıkıştırırken suyumun kapağını çeviriyorum. "Bir popo tıkacı. Evet, doğru. O kadar dar bir kıcı var ki, oraya bir kalem sığdırabileceğini sanmıyorum."

"Eww, Vienna, Dahlia'yı kışında bir kalemle düşünmek istemiyorum," diye inliyor Darren.

"Konuyu sen açtın." Saatime bakarak ona hatırlatıyorum. Mağazaya uğrayıp bir şeyler almak ve oraya gitmek için tam kırk beş dakikam var. Hiçbir yere elim boş gitmemeliyim. "Hey, bu akşam Crave & Cure partisi var. Sanırım her ay personel ve oyuncu kaynaşması için falan yapıyorlar. Bilmiyorum. Her halükarda davetliyim ve gitmeliyim. Hemen şimdi."

"Porno oyuncularıyla dolu bir parti. Kulağa heyecan verici geliyor," diye mırıldanıyor, hayal kurduğu sesinden belli. "Deep Dick ile işler nasıl gidiyor?"

Geçen hafta bir ara Darren, Debauchery hattındaki ilerlemeyi göstermem için bana yalvardı ve ben de kabul ettim. Ancak, anahtarı olan tek kişi Lance olduğu için Darren bir fotoğrafla yetindi.

O zamandan beri Tucker'a Deep Dick diye hitap ediyor. İş lakap takmaya gelince insanların hayal gücü yok.

"Güzel," diye gülümseyerek başımı salladım. "Ama gerçekçi olmaya çalışıyorum. Bu iş bittikten sonra işsiz kalacağım ve adımları çok az duyuracağım. Bu yüzden benden çok uzakta bir adama aşık olmak da gerçekten aptalca bir hareket. Her seferinde bir küçük kriz."

"Seninle aynı kulvarda olmayan birine aşık olmak gerçekten aptalca mı?" *Onu sadece birkaç aydır tanıyor* olmanıza rağmen yargılamanız tam da burada, söylenmemiş ama titreşiyor.

"Olabilirdi, yani," diye düzeltiyorum biraz sahtekârlık gibi gelen bir ifadeyle. "Ve her neyse, aileme yanıldıklarını göstermek istiyorum, anlıyor musun? İnsanların eserim ve sürecim hakkında konuşmamı dinlemek için sabırsızlanacağı bir müzede sergi açmak istiyorum. Crave & Cure'da bunu bulamayacağım. Benden iyi bir dildo yapmamı istiyorlar, hepsi bu."

Darren yorumumu düşündü ve telefonda gırtlaktan bir 'hmm' sesi çıkardı. "Hâlâ yaptığın şeyin yapış yapış olduğunu düşündüğünü biliyorum, ama dildo yapmaktan daha üstün olduğunu düşünmeyi bırakırsan, bu daha fazlası için bir açık kapı olabilir. Ayrıca, Carnegie çubuğunu kışından çıkarırsan, yaptığın şeyin sanat olduğunu görebilirsin. Hayal ettiğiniz gibi görünmese bile yaratım sanattır."

"Sekiz buçuk inçlik bir alete benziyor."

"Hatırlatmana gerek yok," diye mırıldanıyor, muhtemelen zihninde Tuck'la ilgili bir anıyı canlandırıyor. "Orada sakın ol," diye gülüyorum, sonra tekrar saate bakıyorum. "Gitmem gerek. Sana sonra mesaj atarım."

"Deep Dick ile iyi eğlenceler."
Kendimi biraz suçlu hissederek aramayı sonlandırıyorum.
Deep Dick ile çok eğlendim.

Tucker

Benim ve sadece benim

"N'aber Lancelot?" Elimi omuzlarına vurarak onu evime doğru yönlendiriyorum. Buraya daha önce de gelmişti, birkaç kez, ama yine de her zaman gizli testler için onu trafiğe sokmaya çalışan bir tıbbi tesis gibi giriyor. Elimden kaytıyor ve muhtemelen bu partideki tüm yiyecek ve içeceklerin toplamından daha pahalı olan bir şişe kırmızı şarabı bana uzatıyor.

Şarap sevmem. Burnumu yakıyor ve ertesi gün başımı ağrıtıyor. "Sağ ol dostum," diyorum ve şarabı tezgâha bırakıyorum. "Aug seninle mi?" Lance dudaklarını yalıyor. "Tam arkamda, evet."

Crave & Cure'daki hemen hemen herkesle çalışmayı çok sevsem de, bu etkinlikler dışında onlarla iş dışında pek takılmıyorum. Ailemi sık sık ziyaret ediyorum ve kendi başıma pek çok şey yapıyorum. Ancak her gün yan yana çalışan Augustus ve Lance, iş dışında da birlikte çok zaman geçiriyor gibi görünüyor.

Bu hep ilgimi çekmiştir. Çalışıyorlar mı? Çalışmaktan başka bir şey yapmıyorlar mı? Yoksa sadece kankalar mı? Lance'in daireyi geçmesini izlerken elimi saçlarımdan arasından geçiriyorum, avucumu pencere çerçevesine bastırıyorum. Düşünceli bir şekilde dışarı bakıyor, sanki kendini merkeze koyuyormuş gibi aşağıdaki kalabalık şehri seyrediyor.

"Tucker," Augustus arkamdan yaklaşıyor ve bakışlarımdan yörüngesini takip ederek penceredeki Lance'e kadar gelmesini izliyorum.

"Hey, sana bir şey sorabilir miyim?" Bakışlarım iki adam arasında gidip gelirken soruyorum. Lance Aug'un asistanı olabilir ama ben kesinlikle onun rolüne saygı duyuyorum ve onu bir patron olarak görüyorum. Yaptığı her şey için o da bu şekilde düşünölmeyi hak ediyor.

"Ne?" Aug, gözleri yavaşça Lance'in sırtında gezinerek cevap verir. Bu bir parti ve Lance hâlâ beyaz bir elbise gömleği, arduvaz rengi bir elbise pantolonu ve kahve rengi elbise ayakkabıları giymiş. Saçları şık ve zarif, çenesi sinekkaydı traşlı, sert omuzları ve gergin kaşlarında *parti* modunda olduğunu gösteren hiçbir şey yok.

En azından rahat bir tişört ve kot pantolon giyen Aug, sadece biraz daha rahat görünüyor. Ve onu gerçekten incelediğimde, bunun doğru olduğundan bile emin değilim. Endişe ve yorgunluk yüzüne kazınmış, kaşları gözlerinin köşelerini sıkıştırıyor, kirli sakalları çenesini kaplıyor.

"Sen ve Lance birlikte çok zaman geçiriyorsunuz," diye başlıyorum ve Aug'un ayaklarının üzerinde kayarak gözlerini bana çevirdiğini fark ediyorum. Karanlık ve daralmış, ifadesi meraklıdan neredeyse ciddiye dönüşüyor.

"Ve?"

"Şey," diye başlıyorum, kendimi beklenmedik derecede derin sulara girmiş gibi hissediyorum. Ve biraz da korkutucu. "Siz hiç ara veriyor musunuz? Yani, çalıştığınız için her zaman birlikte olduğunuzu varsayıyorum ama lanet olsun"-Artık pencere çerçevesini tutmayan ama şimdi Otis'le sıkıca konuşan Lance'e dönüp bakıyorum-"Siz hiç izin yapıyor musunuz?"

Son derece özel biri olduğunu bildiğim Augustus yutkunuyor. Lance'i inceliyor, bakışları bir an için yumuşuyor, sonra soğukkanlı bir kayıtsızlıkla bana dönüyor. Konuyu değiştirmeden önce tek söylediği "Varsayma," oluyor ve geniş çatı katından yatak odama doğru işaret ediyor. "Bana parçayı göster.

Tekrar görmek için sabırsızlanıyordum."

Otis'le yumruklaştıktan ve Uma'ya yanağından bir merhaba öpücüğü verdikten sonra beni odama kadar takip ediyor. Dolabımın kapısının önünde duruyoruz, kapıyı kaydırarak açıyorum ve tüm kıyafetlerimi geriye iterek arka duvarda özel olarak asılmış bir sanat eserini ortaya çıkarıyorum. Yukarıda sanat galerilerinde kullanılan küçük bir spot lamba var ve uzanıp onu yakıyorum, çerçeveli eskizin üzerine yumuşak bir parıltı yayıyor.

Sessizce, ikimiz de içine çekiyoruz. Ben sık sık bakıyorum ama Aug sadece bir kez gördü. Başını eğip çizimi inceliyor. İkimiz de biliyoruz ki önemli olan sadece taslak, yazılanlar ya da imza değil. Zamanlaması, benim için anlamı. *Hala* benim için ne ifade ettiği.

Aug'un saçma sapan tavırları ne kadar sert olsa da, bu eskizin benim için taşıdığı önem konusunda beni asla üzmüyor. Bunun benim ve garip bir şekilde onun yolculuğunun bir parçası olduğunu biliyor. Onunla tanıştığım ve onu bulduğum gece benim için, kaderim için çok önemli.

"Ona çıkma teklif edecek misin?" diye soruyor, hâlâ çerçeveli resme bakarak.

Ben de ona odaklandığım için omuz silkiyorum. "Bilmiyorum. İstiyorum ama yaptığım şeyin ötesini göremeyeceğinden korkuyorum."

Ellerini ceplerine sokarak iç geçiriyor. "Deneyene kadar asla bilemezsin."

"Augustus, bana umutsuz bir romantik ve tam bir iyimser olduğunu söyleme şeklin bu mu?"

Bana bakıyor ve hiçbir tarafının şakamın komik olduğunu düşünmediğini görüyorum. "Diyorum ki o senden hoşlanıyor, sen de ondan hoşlanıyorsun ve bu kadar basit olabiliyorsa, bırak olsun. Hayat yeterince zor."

Ona inanmak isteyerek başımı sallıyorum. Ama gerçek şu ki, başka insanlarla seks yapan biriyle çıkmak zordur ve birinden hoşlanmak yeterli olmayabilir. O kadar basit değil. Benim için değil. Ve muhtemelen Viyana için de değil.

Ama bunu ona söylemiyorum ve bunun yerine "Evet, belki" diyorum. Uyuşan ağrıdan kurtulmak için göğsüme masaj yapıyorum, ışığı kapattıktan sonra diğer elimle kıyafetleri geri kaydırıyorum. Viyana'nın beni sevdiğini biliyorum ama bunun yeterli olmayabileceğinin de farkındayım. Aug elini koluma vuruyor.

"Konuş onunla. Düşmeden önce bir şeyler bul."

Ona verdiğim gülümseme Joker ile yüz buruşturma arasında bir yerde. "Beni yakalamak mı? Zaten düşünüyorum."

Sanki sahip olamayacağın birini sevmenin nasıl bir şey olduğunu biliyormuş gibi başını sallıyor ama ben Aug'u bir partnerle gördüğümü ya da bir partnerden bahsettiğini bile hatırlamıyorum. Ama Otis odamın kapısında belirerek konuşmamızı sonlandırıyor. Dolabın kapağını kaydırarak kapattım.

"O, yayılmayı gördün mü? İkinci şarküterinin tamamı glutensiz." Herkesi odamdan dışarı yönlendiriyorum.

Sarı saçları Thor ya da Fabio gibi omuzlarında dalgalanarak yanıma geliyor. Ucundan bir parça tutup oynatıyorum. "İyi misin? Nasılsın? Son zamanlarda ne çekiyorsun?"

Aug uzaklaşıyor ve ben de Lance'i dirseğinden tutup benim balkonuma götürürken izliyorum, ikisi de sinirli görünüyor.

"Ahh, son zamanlarda erkek erkeğe çok şey yaşıyorum. Çok eğlenceliydi," diyor Otis, kızılıklık suyu ve başka bir şeye benzeyen karışık içkisinden bir yudum alarak.

"Öyle mi?" Başımı salladım. "Son zamanlarda bunlardan pek olmadı, sadece birkaç tane. Biraz özledim."

Göz kırpmıyor ve yakışıklı yüzüyle birleşen bu hareketin kasıklarımda küçük bir sıcaklık patlamasına neden olduğunu inkar edemem. Yine de fiziksel, çünkü Otis'ten ne kadar hoşlansam da, bu sadece fiziksel.

Kalbim Viyana'yla birlikte.

"Duydun mu?" Bana doğru adım atarken gözleri açılıyor, Aug ve Lance'in hâlâ balkonda meşgul olduklarını doğrulamak için omzunun üzerinden bakıyor. "Aug Lucy Lovegood'u yakalamaya çalışıyor!" Başını sallayarak göğsünü ovuşturuyor, sırtırken gözlerinin ardında fanteziler dönüyor. "İşte bu çok havalı olacak."

O çok iyi biri. Ben de onun hakkında çok iyi şeyler duydum."

"Duydum, evet," diyorum, Otis'in nasıl bildiğini merak ediyorum çünkü bu bana gizli bir bilgi olarak söylendi. Her halükarda, bu daha uzun süre bir sır olarak kalmayacak çünkü gelecek hafta geliyor. Herkes onu görecektir ve noktaları birleştirecekler. "Ben de çok heyecanlıyım. Fox'un Crave'e gelmeden önce onunla birkaç kez çalıştığını ve onun çok eğlenceli ve süper havalı olduğunu söylediğini biliyorum."

Porno yıldızı olsak bile, havalı ve eğlenceli bir insan olmamız şart değil. Diğer yapımlar şirketlerinde çalışan pek çok insan performans sergilemek için uyuşturucu kullanıyor ya da hayvan benzeri koşullar altında çok az bir ücret karşılığında performans sergilemenin *getirdiği* duygusal yıpranmayla başa çıkmaya çalışıyor. Crave'e gelen oyuncular arasında uzun süredir sektörde *olan* ve bozulmamış olanları bulmak? Çok nadirdir. Lucy'nin yıllar sonra bile dirençli bir kalbe ve kişiliğe sahip olduğunu duymak nadir rastlanan bir durum. Aug'un onu kendine çekmesi beni şaşırtmadı.

Gerçekten Crave'e aitmiş gibi görünüyor.

"Kahretsin," diye dönüyor Otis, söz konusu aktörü görünce. "Fox burada ve az önce bana fantezi ligimiz için ona ödeme yapmam gerektiğini hatırlattın." Sırıtarak içkisini bitiriyor. "Glütensiz atıştırmalıklar için teşekkürler dostum. Önümüzdeki birkaç günkü sahnelerimi çok daha kolay hale getirecek."

Çekiniyorum. "TMI, dostum."

Sırıttırıyor, sonra dairemden Fox'a doğru ilerliyor ve içten bir kahkaha ve sırt tokatlayan bir kucaklaşmayla kucaklaşıyorlar.

Crave'in rekabetçilik ve nefrete karşı nezaket ve yoldaşlığı beslemesini seviyorum.

Crave'i seviyorum.

Viyana'nın bu işi yapmamla ilgili bir sorunu olsaydı, işi bırakabilir miydim?

Viyana'yı Crave'e ve rastgele, gelişigüzel bir fırsatla kurduğum bu hayata tercih eder miydim?

Boğazımdaki yumru ve gözlerimin arkasındaki ateş, seçim yapmak zorunda kalsaydım hangi seçimi yapacağımı bildiğimi söylüyor. Ama şu anda yapılacak bir seçim yok. Çünkü onun ne istediğini bilmiyorum.

Kapı açılır ve işte oradadır. Tayt ve bando tişörtü, belini saran bir fanila, yüzünde muhteşem bir gülümseme, set tasarımcısı ve aynı zamanda yönetmen olan Cohen'e merhaba diyor. Kot pantolonunun ağ kısmı büzülmüş gibi.

Soru beynimde her zamankinden daha yüksek bir sesle bana geri dönüyor. Viyana'nın bu işi yapmamla ilgili bir sorunu varsa, işi *bırakabilir miydim*?

Ve biliyorum ki, hiç şüphesiz, bu gece bu sorunun cevabını bulacağım.

Yapmak zorundayım.

“H Sadece sevmekle kalmadı, takıntı haline getirdi," diyor Maxi ve oğlunun doğum gününde çekilmiş sayısız fotoğrafını görmem için telefonunu uzatıyor. "Tahmin bile edemezsin, Tuck, cidden. Teşekkür ederim."

Dört yaşındaki çocuğun fotoğrafına dokunuyorum ve fotoğraf büyüyor. Maxi'nin aynı altın sarısı saçları, geniş mavi gözleri ve beni gülümseten kısmen dişsiz bir sırıtışı var. Mavi bir bisikletin üstüne tünemiş, görünürde alıştırmaya tekerlekleri yok.

Maxi, hasta babasına baktığı için Crave'de yalnızca yarı zamanlı çalışmaktadır. Yıllardır sigorta şirketiyle mücadele ediyor ve bu yüzden Maxi tıbbi borçlarını ödüyor. Aug bunun için savaştığı için şimdi Crave'in sigortasında, ama Maxi'nin hala ödemesi gereken yüz binlerce dolar var

Geri.

Bu da demek oluyor ki, yüksek gelirine rağmen işler sıkışık.

Bu yüzden oğluna bisiklet aldım. Ve eğer roller tersine dönseydi ve benim herhangi bir şeye ihtiyacım olsaydı - mutluluk ya da para - onun da aynısını yapacağını biliyorum.

Crave'deki herhangi birimiz yapardı. Çünkü biz bir aileyiz.

Diğer fotoğraflara göz gezdiriyorum, bu çocuğun mutluluğuna bayılıyorum. Hepsi bir bisiklet için. Benim için basit ve önemsiz ama onun için her şey. Ve Maxi için de öyle.

"Beğendiğine sevindim Maxi. Bu harika."

"Suyun üstüne çıktığımda sana geri ödeyeceğim, yemin ederim," diyor utangaç bir ses tonuyla ve bana hayatındaki insanların onun koşullarına anlayış göstermediğini söylüyor. Yaşlanan bir ebeveyne bakmak büyük bir iş ve insanların ona kendini bok gibi hissettirmesi berbat bir şey.

Telefonunu kaldırırken gülümsüyorum, minnettarlığı yüzünden okunuyor. "Bana borcunu ödemiyorsun. Bu delilik."

Gözleri ısınıyor ve başımı mutfağımdaki çeşitli şarküteri ürünlerinin, içeceklerin ve diğer ikramların yayıldığı büyük mermer bara doğru eğiyorum. Crave ve tüm bu kültürün dışında, şehirde yaşamamanın bir başka güzel yanı da, evinize birkaç saat içinde her şeyi teslim alabilmeniz.

"Kendinize bir içecek ya da yiyecek bir şeyler alın, şehir merkezindeki Board & Bite'tan atıştırmalıklar aldım."

Avuçlarını birbirine sürtüyor, gözleri kocaman açılıyor. Hepimiz Board & Bite'ı severiz. En iyi ürünlere sahipler.

"Tatlı tabağı aldın mı?"

Sırıtıyorum. "Biliyorsun."

Yanımdan geçerken omzumu okşadı. "İyi adam, sen iyi bir adamsın Tucker."

Bir dakika sonra, küçük bir tabağın üzerine bal peteği şekeri ve çikolata kaplı kayısılar yığmış, Otis'in yanında getirdiği bir arkadaşıyla sohbet ediyordu.

Mekânı incelerken Viyana'yı Crave'den bir başka aktör olan Dean'le birlikte köşeye sıkışmış buluyorum. Gerçek adı Arlo ama ekrandaki kişiliği tuhaf, James Dean taklidi gibi ama işe yarıyor. Ve adam deri ceketini kimsenin yapamayacağı kadar iyi taşıyor.

Dean'i severim.

Ama şu anda kanımı kaynatıyor. Kolunu Vienna'nın başının üzerine koymuş, avucunu duvara dayamış, onunla konuşuyor ve Vienna gerçekten ona odaklanmış, dudaklarında bir gülümseme var. Adam ileriye doğru atılarak söylediği şeyin can alıcı noktasına geliyor ve kız vahşi bir kahkaha patlatıyor, siyah saçları her yere dağılıyor.

O kadar sert gülüyor ki gözlüğü aşağı kayıyor ve ithal birayı tutan eliyle gözlüğü geri itip bir yudum alıyor. Dolgun pembe dudaklarının şişeye bastırma şekli aklımı başımdan alıyor ve sonraki birkaç saniye içinde aralarında devam eden şamatalı kahkahalar beni öfkeliyor.

Sırtımdan ve alnımdan terler boşanıyor ve kıskançlığın çirkin pençesine iyice yerleşirken nabzım boğazımda zıplıyor.

Sanki enerjimi hissedebiliyormuş gibi, gözleri gözlerime geliyor ve bir dakika önce öfkeyle yanan her bir sinir ucu, dişlek ve geniş bir şekilde bana gülümsediğinde sönüyor. Gülümseyerek elimi kaldırdığımda ciğerlerimdeki hava boşalıyor.

Dean'e bir parmağını kaldırıyor ve beni ona tercih ettiği fikriyle sikim kalınlaşıyor.

Bu aptalca, bölgeci ve alfa-olmadığım her şey. Ama o beni ortaya çıkarıyor.

Sanki bir mülkmüş gibi ona sahip çıkmak istememe neden oluyor, çünkü tek düşünebildiğim onu kendime ait kılmak.

Benim ve sadece benim. Evet, ironiyi görüyorum.

O yaklaşırken aletimi ayarlıyorum.

"Tucker, evin çok güzel." Çatı katını tanımak için bakışlarını odanın içinde gezdirirken gülümsüyor.

"Burada olmana gerçekten çok sevindim," diyorum ona, her ne kadar başka bir seçeneği olmasa da.

Aug, gevşemek ve seksi denklemden çıkarmak için hepimizin ayda bir kez birlikte olması konusunda oldukça ciddi. Crave'in parasıyla aylık terapi randevuları almamızın yanı sıra, stüdyo dışında da birbirimizi görmemizin önemli olduğunu söylüyor. *İnsancillaştırıcı*, diyor.

Crave, Amerika'daki yetişkin film şirketleri arasında en düşük devir oranına sahip olduğundan, haklı olduğunu söylemek zorundayım.

"İyi vakit geçiriyorum," diyor saçlarını kulağının arkasına asarken ve amber birasından bir yudum daha alırken.

Ondan odama gelmesini, ona resmi göstermesini ve onunla nasıl hissettiğimi açıkça konuşmasını isteyecektim. Ama Maxi ve Uma, C&C'nin diğer iki oyuncusu Isla ve Cecile ile birlikte yanımda beliriyorlar.

"Tuck, ne oluyor lan? Neden bize Lucy'den bahsetmedin?!"

Kadınlar etrafımı sarıyor ve ben onların karmaşasında Viyana'yı kaybediyorum. Garip bir şekilde gülümseyerek geri çekiliyor ve ben ona yakın durmasını, onunla konuşmak istediğimi söyleyemeden dönüp Maxi elini koluma vuruyor.

"Lucy Lovegood hakkında bildiğin her şeyi anlat bize," diyor gözleri heyecanla parlayarak. Isla yan taraftan ellerini birbirine kenetliyor, parmaklarını hevesle çenesinin altına götürüyor. "Anlat bize, Tuck. Aman Tanrım, bize doğru olduğunu söyle çünkü Lucy'yi yıllardır seviyorum!"

Buraya gelişle ilgili bildiklerimden en belirsiz ifadelerle bahsediyorum, Aug'un bok listesine girmek istemiyorum ama aynı zamanda benden başka birine de söylediğinin farkındayım, çünkü hepsi biliyor.

Gerçi porno seti kuaför salonuna çok benzer, çok dedikodu olur. Tonlarca. Tek fark, şaşırtıcı bir şekilde, asla olumsuz olmamasıdır. Daha çok heyecan verici şeylerin, sürprizlerin ve umutların söylentileri. Crave'i sevmemin bir başka nedeni daha.

Ne olduğunu anlamadan yirmi dakika geçti. Lucy hayranlarının sohbet çemberinin dışına çıkıyorum ve dairemin etrafına bakıyorum. İnsanlar etrafa dağılmış, sohbet ediyor ve bir şeyler atıştırıyor; Otis ve arkadaşı büyük ekranda yüksek sesle Mario Kart oynuyor. Ona yaklaştığımda Lance bir kadeh şarabını yudumlarken bir yandan da telefonunda geziniyordu.

"Hey, Viyana'yı gördün mü?" Bir elimi başımın arkasında gezdirerek, strese girmemeye çalışarak soruyorum. Bu gecenin onunla konuştuğum gece olacağı gerçeğine odaklanmamaya çalışıyorum ve şimdi onu bulamıyorum ve-

"Az önce gitti." Odak noktası hemen telefonuna döner.

"Ne zaman?" Panik boğazımda safra gibi yükseliyor. Onu arayıp çıkma teklif edebileceğimi biliyorum. Onunla bu konuşmayı başka bir zaman da yapabilirim. Ama onu evimde ağırlamak, bu konuşmayı evde yapmak çok daha anlamlı olurdu.

"Bir dakikadan daha az bir süre önce," diyor ve yemin ederim bir şimşek gibi ön kapıdan çıkıyorum, beton merdivenleri ikişer ikişer çıkıyorum çünkü asansörü bekleyerek bir an bile kaybetmek istemiyorum.

Kapıcıma başımı sallayarak, San Francisco'nun her zaman hafif serin olan akşam havasına giriyorum ve bakışlarımı kaldırımda gezdiriyorum. Hiçbir şey yok. Dönüyorum ve hemen onu görüyorum, en fazla elli adım ötede.

"Viyana!" Ona yetişmek için koşarak sesleniyorum. Fanilasını koruyucu bir şekilde etrafına sarıyor ama duruyor

ve ona yetişmeme izin veriyor. "Hey, gideceğini bilmiyordum. Daha yeni geldin."

Converse'ine bakıyor, ben de öyle yapıyorum. Tekrar yukarı baktığında gözlerinin cam gibi olduğunu, gülümsemesinin orantısız ve biraz da üzgün olduğunu görüyorum.

"Kendimi... yersiz hissediyordum," diyor ama omuzları gergin ve ifadesi değişmiyor. Bu gerçek gibi gelmiyor.

"Vienna, sen C&C'de çalışıyorsun. Ekibin bir parçasısın. Yersiz yurtsuz değilsin," diye onu temin ediyorum ama içimden bir ses duymak istediğinin bu olmadığını söylüyor çünkü ayrılma nedeni bu değil.

"Biliyorum," diye iç geçiriyor. Ve eğer benim olsaydı, elimi başının etrafında dolaştırır, parmaklarımı o ipeksi saçlarda kaybeder, yüzünü kendime getirir ve ona paylaşmanın sorun olmadığını gösterirdim. Onu öper ve endişelerini taşımayı, korkularını duymayı, onu rahatsız eden her neyse onunla başa çıkmasına yardım etmeyi ne kadar çok istediğimi anlamasını sağlardım.

Ama ben kendisine ait olmayanı alan bir adam değilim. Yakışıklı olmanın kendisine bir insanı rızasını almadan öpmek için bedava bir bilet kazandırdığını iddia eden bir adam değilim.

Dudaklarını yana doğru büküyor. "Sen o kadın topluluğunun içindeyken kendimi güvensiz hissettim." İç çekiyor. "Belki biraz kıskandım ama buna hakkım yok."

"İş arkadaşları," diye mantık yürütüyorum ama onun savunmasız dürüstlüğü karşısında göğsüm sıkışıyor.

"Biliyorum," elini alnına bastırıyor, gözleri bir an için kapanıyor, sonra başını sallıyor. "Biliyorum. Bunu anlıyorum. Sadece..." Sonunda gözlerimi bulacak cesareti topladı.

Elimi uzatıyorum, parmaklarımı açıyorum ve başımla selam veriyorum, bakışlarımı hâlâ onunkilerle birleştiriyorum. "Benimle yukarı gel. Konuşalım. Özel olarak."

Parmaklarını benimkilerle birleştiriyor ve daireme doğru yürürken avuç içlerimiz birbirine değdiğini hissetmek o kadar rahatlatıcı ve o kadar iyi geliyor ki, çıplak bedenlerimiz de birbirine değmiş olabilir.

Viyana

Bir şey yakaladım.

Son birkaç ayda kendim hakkında öğrendiğim şeylerin bir listesini yapmak istiyorum. Yemin ederim son zamanlarda tüm üniversite ve sanat okulunun toplamından daha fazlasını keşfettim.

Geçen dönem Boba çayını denemiştim ve etrafta uçuşan damlacıkların tuhafıma gideceğinden emindim ama tapyoka çok lezzetliydi. Çok fazla televizyon izlemediğim için Netflix aboneliğinden de bir şey kazanamayacağımı düşünüyordum. Ama sonra Love is Blind'ı keşfettim ve iki haftadan kısa bir sürede dört sezonu birden izledim.

Ve sanırım en ufuk açıcı keşif -köpüklü çay ve reality flört programlarından biraz daha önemli- Tuck'ı izlemeyi seviyorum. Orgazm noktasına kadar seviyorum ki bunun mümkün olduğunu bilmiyordum. Aslında, Tuck'ı izlemeden önce, aşırı derecede uyarıldıkları için temassız orgazm olduklarını iddia eden kadınlara karşı son derece şüpheci ve bir tür nefret doluydum. Sonra Tuck'ı izledim ve hiç dokunmadan orgazm olurken gözlerim onun sahnesine kilitlenmiş bir şekilde dururken bir dilim alçakgönüllü pasta servis edildi.

Şimdi elimi tutuyor ve aklımda yine büyük bir O var.

Bu işi para için kabul ettim ve bir porno yıldızına karşı bir şeyler hissedeceğimi hiç düşünmemiştim. Ama işte buradayım, yüzümde aptal bir sırıtma, parmaklarım avucunun etrafında kıvrılmış, kalbim kaburgalarımın arkasında bir tapdans yapıyor.

Apartmana doğru ilerliyoruz, Tuck yolda birkaç kişiye kısa süre sonra döneceğimizi söylüyor. Nezaketi ve dikkati onunla ilgili bir başka harika şey. Gerçek şu ki? Şu anda onun hakkında kötü, çirkin şeyler öğrenmek isterdim. Çünkü bir iyi özelliği daha olursa, hayatımın sadece bir döneminde burada olan bu insana resmen kafayı takmış olacağım.

Kalp kırıklığına hazır değilim.

Yatak odası kocaman, bir duvarında tavandan tabana pencereler var. Akşam zemine yayılıyor ve yatağının köşesini rüya gibi mor bir renkle kaplıyor. Tuck bir düğmeye basıyor ve gömme ışıklar bir an için yanıyor, sonra da sönüyor. Eli hâlâ benim elimdeyken ahır tarzı büyük kapıyı kaydırarak kapatıyor ve beni yatağının yanına götürüyor. Yatağın karşısında, metal bir ray üzerinde asılı duran, oda kapılarıyla uyumlu iki büyük rustik kapı var.

Başparmağı birbirine bağlı parmaklarımızın üzerinde gezinirken gözleri benimkileri tutuyor. Nefes alışım yavaşlıyor ya da belki de hızlanıyor. Tek bildiğim birlikte, ellerimiz ve gözlerimiz bağlıyken zorlukla nefes alabildiğim. Zorlukla düşünebiliyorum.

Ama *hissediyorum*.

Karnım ihtiyaçtan yanıyor. Bacaklarımın arasında her şey ıslak ve sıcak.

"Gitmeden önce nasıl hissettiğini anlat bana," diyor usulca.

Sertçe yutkunuyorum ve hislerimi görmezden gelmeyeceğine dair bir inanç sıçraması yapıyorum. "Dürüstçe mi? Seni başka kadınlarla görmek zor. İş yerinde, bu bir şey. Seni çalışırken izlemek bile hoşuma gidiyor. Ama burada, sadece... Bilmiyorum, gelişigüzel sanırım? Bu beni garip hissettiriyor." Boğazımda düğümleniyor, nabzım hızla atıyor. "Bu beni delicesine kışkırttı."

Beni inceliyor ve yüzünde beliren gülümseme izi bana umut veriyor. Göğsümü

Sıkıca. Sonra elimi daha sıkı kavlıyor ve "Seni öpebilir miyim, Vienna?" diye sormadan önce dili alt dudağının tüm kıvrımlarını tarıyor.

Bu sözler gerçek olamayacak kadar güzel. Onun sikini gördüm ve tuttum. Orgazm olduğunu duydum. Buraya gelmeden önce kendimi onun sikiyle becerdim.

Ama soru hala nefesimi kesiyor. Cevabım şaşkın bir yarım baş sallama oluyor. Çok fazla heves gösterirsem fikrini değiştireceğinden korkuyorum.

Nefesi dudaklarımı ve burnumu okşuyor ve buna karşılık meme uçlarım ağrıyor. O sırtarak ağzını yavaşça benimkine doğru indirirken tüm göğsüm yükseliyor ve ona doğru çekiliyor.

Yumuşak ve dolgun dudakları tam da hayal ettiğim gibi hissettiriyor. Birbirimize erişim sağlıyoruz, dillerimiz çarpışıp keşfederken ağızlarımızı açıyoruz. Öpüşürken dudaklarımı titretip yüzümü karıncalandırarak inlediğinde, nefes nefese ve sersemlemiş bir halde geri çekiliyorum.

"Bu sana nasıl hissettirdi?" Elinin tersiyle yanağımı haksızca okşayarak beni macun haline getirirken soruyor.

"Güzel," diye idare ediyorum, ağzım kuru.

Elimi bırakıyor ve kapılara doğru ilerleyerek ikisini de kapalı tutmak için kilidi çeviriyor. Kalp atışlarım kulak zarımda güm güm atıyor çünkü kapının kilitlenmesi daha fazla şey olduğu anlamına geliyor. *Öpüşmenin ötesinde.*

Ciddi bir ifadeyle geri dönüyor ve tekrar elimi tutuyor. Yatağının kenarına birlikte oturuyoruz ve hafifçe dönerek bana daha iyi bakıyor. "Hiçbirini set dışında öpmedim ve öpmek de istemiyorum. Ama seni öpmek istiyorum, Vienna. Ve daha fazlasını yapmak istiyorum."

Dudaklarımı yalıyorum, içim onun geride bıraktığı tatla titriyor. "Biraz daha?"

Uzanarak boynumun kenarını kavlıyor, parmak uçları içime dalıyor ve omurgamdan aşağıya doğru kayan bir sıcaklık gönderiyor. "Daha fazlasını istiyor musun?" Diye soruyor ve bunun ne anlama geldiğine dair herhangi bir açıklama yapmadan cevabımı biliyorum. Damarlarımda yankılandığını hissediyorum.

"Evet."

Ağzımızı tekrar yakınlaştırıyor. "Şimdi sana daha fazlasını verebilir miyim?"

Diğer taraftaki insanları düşünerek kapalı kapılara bakıyorum. Onu bırakarak kapılara gidiyor ve kilidi kontrol ediyorum. Parmak uçlarımı mandalın üzerinde gezdiriyorum. Eğer tutmazsa, benim onları izlediğim gibi onlar da bizi izliyor olacaklar.

Bu konuda ne hissettiğimi bilmiyorum ama sanki düşüncelerim onun okuması için sayfaları açılmış bir kitapmış gibi, Tucker yanımda beliriyor. "Kimse bizi rahatsız etmeyecek."

Güçlü bir eliyle saçlarımı omzumdan itiyor, bir parmak ucunu gömleğimin altından geçirip köprücük kemiğimde gezdiriyor. "Seni görmek istiyorum. Seni soyabilir miyim, Vienna?" Adım onun dudaklarında o kadar narin ve sessiz ki, karşılık olarak ürperiyorum. Başımı sallıyorum.

Avuçlarını omuzlarımın etrafında kıvrıyor, pazularımdan aşağı doğru itiyor, fanilamı sıyrıyor. "Kollarını kaldır," diyor usulca, bir sır ile özel bir söz arasında bir yerde. Kollarımı kaldırıyorum ve gömleğimi başımın üzerinden sıyrırken nefesimi tutuyorum.

Parmaklarının arkası karnımın alt kısmına bastırırken, heyecanlı bir ürperti göğsümü sarıyor. Düğmelerimi açıp fermuarımı çözüyor ve ben daha ne olduğunu anlamadan Tuck ayaklarımın dibinde, ben tayımdan çıkarken yosun yeşili gözleriyle bana bakıyor.

Ellerini ayak bileklerime dolayarak, başparmaklarıyla bana karşı sakinleştirici daireler çizerek, "Çok sertim, Vienna" diyor.

Yükseliyor, sözleri tam karşımda, sert bir çıkıntı kot pantolonuyla gözle görülür bir şekilde savaşıyor. Onun sikini birçok kez gördüm. Ama burada sertleşmesi, Crave'de değil, tüp ya da bir sahne için değil. Benim için. Farklı bir şekilde vuruyor.

Gizli ereksiyonunu görünce amım sıkıştı ve beden dışı bir deneyimle ona "Soyun" dediğimi duydum.

Sırıtişı başımı döndürüyor ama çabucak soyunuyor. Ve birbirimizin önünde duruyoruz, ben külot ve sütyenle, Tucker ise şu anda ereksiyonu yüzünden esnekliği test edilen boxer külotla.

Arkamdan yürüyüp ellerinin omuzlarımı ve boynumu keşfetmesine izin verirken bakışlarım onu takip ediyor ama ayaklarım sabit kalıyor. Zihnim kapandığında başımı yana eğiyorum, iri ellerinin yoğurma ve masaj hissi düşüncelerin buharlaşmasına neden oluyor. Arkamdan ağzını kulağıma götürerek, "Şimdi sütyenini çıkaracağım" diye fısıldıyor.

İzin verdiğimi söylemiyorum, ama ona net bir görüş açısı sağlamak için saçlarımı bir tarafa toplama şeklim onayımdır. Beni kolaylıkla çözmeden önce boynum ve omurgam boyunca yakıcı öpücükler bırakıyor. Sütyenim ayaklarımın dibine düşüyor ve kıyafetlerimizin mezarlığına katılıyor.

İri eller kaburgalarımı yumuşatıyor, karnım ve göğsüm boyunca tüylerim diken diken oluyor.

Tucker şimdiden hayal ettiğimden çok farklı. Telaşsız, rahat olduğumdan emin olmak için dikkatli ve her santimimle ilgilenmeye hevesli. Acele etmiyor, beni sıkıştırmıyor ve sıradan bir ilişkiden beklediğim şekilde içime girmiyor.

O... *romantik*. Ve böyle bir ilginin alıcısı olduğum gerçeği, onunla yüzleşmek için dönmeme neden oluyor. Gözlerini bulmak için çaresizce.

"Daha önce çıkma teklif ettiğinde hayır dediğim için özür dilerim," diye geveliyorum, onu daha önce yanlış tanıdığım için içimi suçluluk duygusu kemiriyor. Çünkü açıkça çok katmanlı biri ve hiç de benim çizdiğim gibi biri değil.

Göğüslerimi ilk kez gördüğünde bakışları kapanıyor. "Sorun değil," diyor dudaklarını yalayarak, gözleri areolalarımın geziniyor.

Yanağını okşuyorum. Gözlerini benimkilere dikeyiyor. "Seni kovmamalıydım."

Sırıtişı tatlı ama geçici, çünkü bir an sonra yüzünü göğsüme indiriyor, dudaklarını meme ucuma yapıştırmadan önce öpüyor. Eli diğer göğsümü keşfederken, emiyor ve öpüyor, başımın arkasını ve boynumu bulanık ve sıcak hale getiriyor. Vücudum Tucker'a hazırlanırken bacaklarımın arasından sıcaklık fışkırıyor ve onu içimde ne kadar çok istediğimi anlıyorum.

Ayağa kalktığında dudakları pembe ve şişmiş, ıslak göğsüme değen serin hava vücudumun onun için çarpmasına neden oluyor. "Benimle çıkar mısın?" diye soruyor kulaktan kulağa sırtarak.

Parmaklarını külotuma sokup, külottan çıkabilmem için tekrar yere indirirken başımla onaylıyorum.

"Seni ağzımla boşaltacağım, sonra da sikime boşalmanı sağlayacağım," diyor sessizce, sanki söylediği sözler duymak için can attığım iğrenç, lezzetli vaatler değilmiş gibi.

Yine başımı sallıyorum, onun dürüst yoğunluğu karşısında ağzım kuruyor. Kendimi ona kaptırmıştım. Sabit bakışlarıyla hipnotize olmuş ve kendimi onun evreninin merkezi gibi hissediyorum. *Bizim* dışımızda hiçbir şey yok.

Beni yatağına yatırıyor ve başımı sarkıtıyor. Saçlarımı dikkatlice altımdan çekerek kenardan aşağı dökülmesine izin veriyor. Külotunun içinden karnıma yaslanan ağır sikini hissettiğimde neredeyse yatağın üzerinde kıvranıyordum, o kadar tahrik oluyordum ki biraz çıldıracak gibi oluyordum.

"Başını yukarı kaldırman gerekirse, başın dönerse ya da herhangi bir şey olursa bana söyle, tamam mı?"

Başımı sallıyorum. Vücudumda aşağı doğru kayıyor, göbeğimi öpüyor ve amıma doğru ilerliyor. "Buraya gelmeden önce mastürbasyon yaptım," diyorum, Tucker Deep'in bana tapmaya hazırlanmasını izlerken kelimeler benden hızlı ve beklenmedik bir şekilde dökülüyor.

Başını kaldırıyor, ifadesi sarhoş ve puslu, sanki o da benim kadar bu işin içinde kaybolmuş gibi. İhtiyacım olduğunu bilmediğim bir ego desteği. Tucker Deep'i delirtiyorum. Ve bu... vahşi.

"Öyle mi?" diye sorar, sesi boğuktur.

Bakışlarını yakalamak için boynumu bükerek ona *tam olarak* nasıl olduğunu anlatıyorum. "En son senin kalıbını kullandım."

Göz kapakları düşerken gözlerinin yeşili fırtınalı ve karanlık bir hal alıyor, göğsünün derinliklerinden muhtaç bir gümbürtü yükseliyor. "Onu düşündün mü?"

Şaşkınlık başımı döndürüyor, sonra dizlerinin üzerine çöküyor ve külotunu indirip kalçalarına doluyor. Gözleri hâlâ benimkilere kilitlenmiş, sikini kavırıyor ve göğsünde sessiz bir gümbürtü koparak okşuyor. "O," diyor tekrar, söz konusu *onu* okşarken.

Dudağımı ısırdım ve ona gerçeği söyledim. "O ve sen."

Gülümsüyor, öne doğru eğilip dirseklerime dokunarak arkama yaslanmamı işaret ediyor. "Unutma, burada ne yaptığımızı bilmelerini istemiyorsan," parmağını dudaklarına götürerek sessizlik işareti yapıyor. Kasıklarımı öperek amımın ihtiyaçtan kasılmasına neden oluyor ve ekliyor: "Bilsinler diye söylüyorum, bilmeleri umurumda değil. Aug ve Lance senin için ne kadar deli olduğumu zaten biliyorlar."

Bekle... Ne? Benim için *deli* mi oluyorsun? "Öyle mi?" Nabzımın göbeğimden geçip amcığıma odaklanmasından neredeyse titreyerek soruyorum. "Benim için deli mi oluyorsun?"

Dudaklarını amıma yerleştiriyor ve öpüyor, dili dudaklarımın arasında geziniyor, beni ayırıyor, onun için sakladığım her şeyi keşfediyor.

"Mmmm," diye mırıldanıyor sıırılsıklam olmuş göbeğime doğru, elleri kalçalarımı kavramaya geliyor. Boynum ateşler içinde yatağın kenarından kalkarken aşağıya bakıyorum ve Tucker'ın bana ziyafet çektiğini, inlemelerinin beni uçurumun kenarına sürüklediğini görüyorum.

Sinir demetimi emerken ona "Çıkardığın seslere bayılıyorum," diyorum. "Sette. Ve burada. İniltilerin," diye itiraf ediyorum ona, başımı eğip dışarıdaki tepetaklak olmuş şehir manzarasını seyrediyorum. "Tanrım, Tucker, bunlar çok..." Sıcak doğru kelime gibi gelmiyor, çünkü onlar erotik, bağımlılık yapıcı, çekici... pek çok şey *sıcaktan* daha büyük ve daha iyi. Ama dili açıklığımı dürtüyor, beni kızdırıyor, anlamlı konuşamıyorum. "Sıcak," diyorum, nefeslerim daha hızlı, daha kısa, daha acil geliyor.

Sürekli iltifat duyuyor olmalı. İşi gereği, eminim herhangi bir porno sitesine girip kendini araştırabilir ve özgüven ve serotonin artışı için yorumlara bakabilir.

Yine de sözlerim onu sarıp sarmalıyor, sanki övgülerim gelmemi ne kadar çok istediğiyle doğrudan ilişkilymiş gibi beni daha aceleyle yemesini sağlıyor.

Sonra başım arkada, gözlerim kapalı ve bacaklarım açık, setteki tüm o kadınların aklını başından alan şeyi keşfediyorum. Tucker yavaşça dudaklarımın arasından geçmeden önce klitorisimi sıkı daireler çizerek dilliyor ve bunu yaparken hışırtilı, erotik inilti çıkarıyor. Beni yedikçe, inlemeleri daha da derinleşiyor ve çaresizleşiyor, ben de sınıra daha çok yaklaşıyorum.

Bir kez yapsam bile başımı kenardan kaldırıp ona binlerce kez bakmam gerekir, çünkü omuzlarının dağ gibi sıralanışı bile kalçalarımın arasında bir manzara oluşturuyor. O boğuk homurtular ve istekli seslerle birlikte, beş dakikadan kısa bir süre sonra neredeyse gidiciyim.

Dudakları klitorisime bir öpücük kondururken mırıldanıyor, "Bu öpmek ve yalamak için en sevdiğim am. Çok sıkı ve ıslaksın, bu beni çok sertleştiriyor." Sonra o dolgun dudaklarını tekrar içime gömüyor, başparmağını klitorisime götürürken dilini içime sokuyor.

Bacaklarımı daha da açıp ona daha fazla erişim sağlamaya çalışırken kalçalarım yanıyor. Kendimi hiç bu kadar açmamış ve bu kadar pervasızca sergilememiştim. Açılmak ve yutulmak için hiç bu kadar tüketen bir dürtü duymamıştım.

Ama Tucker'ın ziyafet çekme şekli, uyarılma ve onaylama inlemelerinin serbest kalmasına izin vermesi, neden kendimi onun için bir porno yıldızı gibi açtığımı biliyorum.

Çünkü onu bu yatağın dışında, gün ışığında, tüm dünyanın görmesini istiyorum. Ve birini bu kadar çok istediğinizde, yatak odasındaki kimya her zaman yanar. Ve o ateş olmadan

Kimya. Şimdi mi? O lanet bir nükleer patlama.

Kayganlık ve sürtünme gibi sesler duyduğumda başımı tekrar kaldırıyorum ve pazu ve ön kolunun sıkıca büküldüğünü, omzunun üzerime çömelmiş, dudakları klitorisime mühürlenmiş horozunu sallarken torquing yaptığını keşfediyorum.

Bir erkeği mastürbasyon yaparken izlemek her zaman en sevdiğim şeylerden biri olmuştur. Bazen en sevdiğim şarjlı arkadaşımı oynaması için dışarı çıkardığımda, tam da bunun videolarını sıraya koyuyorum -evinin mahremiyetinde bir adam, şortunu indiriyor, kalın horozunu serbest bırakıyor, dağınık ve tükenene kadar kendini okşuyor.

Tucker'ın klitorisimle oynarken mastürbasyon yapmasını izlemek, vücudum kıvranmaya başladığında aralıklı olarak kemirmek ve emmek yepyeni bir deneyim.

En iyi libido ile eşleştirilmiş en güçlü vibratör, doğru hızda el ele tutuşan mükemmel sürtünme. Sıcak ve çığ ve bu görüntü benim için dayanılamayacak kadar fazla.

Başı alttaki yatağa düşene kadar kalın, uzun şaftını boğan o güçlü parmaklara bir kez daha bakıyorum ve patlıyorum.

"Tucker," diye inliyorum orgazmım omurgamı parçaladığında. Amım kasılıyor ve Tucker klitorisimi emerken amımın içinde inliyor, beni doruk noktasına kadar yalıyor.

Onun tatlı başarı iniltileri ve sessiz övgüleri orgazmımı dalgalandırmaya devam ediyor. Parmağının ucunu içimde kaydırıyor, amımın sırlıklam olduğunu keşfederken inliyor.

"Bu güzel küçük kedi benim için çok iyi geldi," diye rasps, ıslak girişimle oynarken hala klitorisime öpücükler gönderiyor. "Şimdi, benim için tekrar gelmeni istiyorum, bu sefer kucağımda."

Sanki itaat etmek için yaratılmışım gibi -daha önce hiç iyi olmadığım bir şey- oturuyorum ve pozisyon değiştiriyoruz, Tucker sırtını yatak başlığına dayıyor. "Gel o mükemmel amcığını bu sikin üzerine göm ve seni daha da iyi hissettirmeme izin ver, Vienna," diyor, sesi yumuşak, kelimeleri kirli.

Dizlerine yaklaşmış olsa da külotunun hala kalçalarının etrafında olması da çok seksi. Sanki beni tatmak ve memnun etmek istediği için tamamen soyunmaya bile zahmet edememiş gibiydi.

Bir bacağımyı kucağına atıyorum, ikimiz de sikine uzanırken onun üzerinde duruyorum. Geniş, kaygan başını açıklığıma doğru yönlendirirken elim onunkinin içine kıvrılıyor. Gözlerimiz birbirini buluyor ve ifadelerimiz birbirini yansıtıyor. Azgın, puslu, o anın içinde tamamen yutulmuş.

"Daha önce onunla nasıl yaptın?" diye soruyor, onu okşamak için ellerimizi kullanıyor. Birbirine bağlı ellerimiz, sikini tutarken, yukarı vuruşta kedi dudaklarına sürtündüğünde, omurgam ısınır ve lezzetli karıncalanmalar bacaklarımda yol alır. Bunun için çok hazırım.

"Güzel," diye nefes alıyorum, üzerine çökmek ve gerçek Tucker'ın beni mızrakladığını hissetmek için can atıyorum. "Gelecek hafta sunacağım oyuncağı kullandım," diye ekliyorum, daha bir gün önce başarıyla ürettiğim ilk yarı final oyuncağına atıfta bulunarak.

Yavaş vuruşlara devam ediyor ve bir erkeğin kendi eliyle mastürbasyon yapması benim için yeni bir deneyim. Yapmayı hiç düşünmediğim ama şimdi yaptığım için kaçırdığımı fark ettiğim başka bir şey. Sertleşmiş uyarılmışlığını hissetmekle ilgili bir şey, onu nasıl bu hale getirdiğim, sikinin üzerine oturmamı ne kadar çok istediği, hepsi... inanılmaz derecede tahrik edici.

"Üstte olmanı istiyorum, böylece beni rahatlatabilirsin, acele etme, çok fazla olduğunda dur," diyor elini kaldırarak. Komodine uzanarak, çekmeceyi açmadan önce bir parmağını çekmecenin kenarına takmayı zar zor başarıyor. Bir folyo paketi kapıyor ve yırtıp açmak için ağzına götürüyor. "Temizim ama şu anda o test sonuçlarına erişimim yok. Onlar," diyerek başını sallıyor ve tıbbi belgelerinin muhtemelen dairenin başka bir bölümünde olduğunu belirtiyor. İnsanların içki içip sohbet ettiği bir bölüm. Prezervatifi sikinden aşağı yuvarlarken kollarını karnının üzerinde tutuşunu izliyorum. Kolları bile tahrik edici.

Lastik ereksiyonunu boğduktan sonra, ellerini kalçalarım koyuyor ve başını sallıyor. "Tamam güzelim, o tatlı amcığın merhamet çığlıkları atana kadar sik beni."

Onu yavaşça, santim santim alıyorum, göbeğim kalın girişe uyum sağlarken yukarı ve aşağı hareket ediyorum. Zor nefes alıyorum, çıplak göğüslerimde ter parlıyor, sonunda sonuna kadar batıyorum, kasıklarım dolgunluktan yanıyor.

"Beni almak için yaratılmış gibisin, Vienna," diye mırıldanıyor, boynunu ve çenesini dolduran gerginlikle. "İçinde nasıl hissediyorum? Doydun mu?"

Dudağımı ısırarak başımı sallıyorum, dizlerime kadar yükselip tekrar aşağı iniyorum, basınç arttıkça bu hareketi tekrarlıyorum. Kalın bir parmağını göğüs kafesimden aşağı doğru kaydırıyor, sonra meme ucunu sıkıştırmadan önce bir göğsümü kavırıyor ve sessiz bir inlemenin serbest kalmasına neden oluyor.

"Yalnız olduğumuzda, bütün gün bana binebilirsin ve istediğin kadar gürültü yapabilirsin. Gürültü yapmanı istiyorum. Beş mil yarıçapındaki herkesin sikimin seni ne kadar iyi hissettirdiğini bilmesini istiyorum."

Sözleri beni cesaretlendiriyor ve ona daha hızlı, daha sert, sürdürülemez ötesinde bir hızda biniyorum. İkinci bir orgazma yakın olduğumu biliyorum ve bekleyip onunla boşalmam gerektiğini de biliyorum ama yaptığı her şey alevleri körüklüyor. Söylediği her boğucu kelime, gözleri şişman sikinin beni mızrakladığı yere her düştüğünde ve kendi kendine inlediğinde, bunu yaparken kaşlarında bir tutam, beni kenara itiyor.

Elini tümseğimin üzerinde düz bir şekilde bastırıyor, diğeri hala kalçamı tutuyor ve ben neredeyse onun sikinin üzerinde zıplıyorum. "Kendimi senin içinde hissediyorum, Vienna. Ve bu en iyi duygu," diye inliyor, ben her santimini alarak aşağı doğru batarken eliyle alt karnıma baskı uyguluyor.

"Tucker," diye yalvarıyorum, bana yakın olduğunu, benimle birlikte bu sivri, vahşi uçurumdan aşağı yuvarlanacağını söylediğini duymak istiyorum.

Ama bakışları benimkileri alıyor ve güvenle başını sallıyor. "Yapmanı istiyorum," diye başını sallayarak nefes alıyor, boğuk sesi devam için hiçbir şey yapmıyor. "Hadi, tam oradasın, al şunu. Orgazm ol, sikimin üzerine geldiğini hissetmeme izin ver, sikim için gel. Benim için gel Viyana, lütfen."

Lütfen.

Vay anasını.

Başım geriye düşüyor ve her ne kadar aramızda paylaşılan güzel bir orgazm istesem de, bu da oldukça cılgınca hissettiriyor.

Onun etrafında kenetleniyorum ve sıkışıyorum, serbest bırakılmamın yoğunluğu o kadar ezici ki konuşamıyorum. İnleyemiyorum bile. Sessiz bir çığlıkla, çaresiz bir yalvarışla açılan ağzımla Tucker Deep'in sikine boşalıyorum -gerçek olana- ve hiçbir şey bu kadar iyi hissettirmemişti.

"Gahhhhh," diye nefes alıyorum, orgazmım azalırken hareketlerim yavaşlıyor, tüm vücudum titriyor. Omurgamda elektrik izleri patlıyor ve beni bitkin, doymuş kaslardan oluşan bir su birikintisine dönüştürüyor.

Ben daha ne olduğunu anlamadan, Tuckers beni dikkatlice aletinden kaydırıyor ve ellerini kollarımın altına sokuyor.

Beni kucağından kaldırıp yere dizlerimin üzerine yatırdığında neredeyse ciyaklıyordum. Ama kılıflı sikini üzerimde sallanırken gördüğümde ne istediğini anlıyorum.

Prezervatifi çıkarmak için uzandığımda bileğimi tutuyor. "Yapma," diyor, hem sessiz hem de iddialı. "Bana güvenmeden önce testlerimi görmeni istiyorum, tamam mı?"

Başımı sallamıyorum. Gözlerimi kırıştırarak ona bakıyorum, bakışlarım onun kapüşonlu güzel gözleri ile önümde sallanan ereksiyonu arasında gidip geliyor.

Eğiliyor ve kısa ama ateşli bir öpücükle ağzımı alıyor, aromamın aramızdaki geçişini seviyorum. Ayağa kalktığında, gülümsemesi göğsümde kendimi görmezden gelmeye zorladığım şeyler yapıyor.

"İçinde ne olacağını, çıplak göğüslerini neyin boyayacağını, çıplak kıcının üzerinden ve sırtından neyin fırlayacağını hissetmeni istiyorum." Kılıflı sikini okşuyor, karnı kaslarla düğümleniyor. "Aç ağzını."

Açık ağzıma doğru yaklaşıp ilk birkaç santimini dilimin üzerine kaydırırken gözlerimiz kilitli kalıyor. Sert ve ağır, aynı zamanda tatlı ve tuzlu.

"Ağzını sadece ucuna kapat," diye talimat veriyor ve ben de emirlerine uyarak, dudaklarım kauçuk tepesinin etrafına mühürlenene kadar uzunluğunun üzerinde geri kayıyorum.

Elleri şimdi omuzlarımın üstünde dururken, "Beni deli ediyorsun, Vienna" derken kendini tamamen sabit tutuyor.

Şaftını okşamıyor ve beni sikinin üzerine bastırmıyor. Bunun yerine saçlarımın uçlarını parmaklarının arasına alıyor, diğer eli hâlâ omzumu tutuyor ve gözlerimin içine bakıyor. "Sadece içinde olmak, ilk saniyede boşalmak istedim. Çok uzun zamandır senin içinde olmak istiyordum."

Ne kadar zamandır? Ne zamandır beni istiyor? Bir porno yıldızı için fazla iyi olduğumu düşünmekle meşgul olmasaydım, ne kadar zamandır bana sahip olabilirdi?

Parmak uçları etimin derinliklerine dalmadan önce zümrüt gözleri benimkileri tutuyor ve saçlarımı hafifçe çekiştiriyor. Kendini dilimin üzerinde tutarken prezervatif genişliyor, hışırtılı inlemeleri bizi örtüyor.

O doldurdukça lastik genişliyor. Dilimin üzerindeki dölünün ağırlığı ve sıcaklığı beni çılgına çeviriyor. "Hepsi senin için, Vienna," diye inliyor ve başparmağının alt dudağıma gelmeden önce çenemin kıvrımını izlemesine izin veriyor. "Çok güzel görünüyorsun."

Dilimle başını okşamaya başlıyorum, orgazmı ile oynuyorum. Tam ucunu emiyorum, meme uçlarım sertleşiyor. Gülüyor, hassaslaşıyor ve ellerini kollarımın altına sokup beni kaldırıyor.

Biz konuşmadan önce sikinin tabanını kavıyor ve prezervatifi çıkarıyor. Neden onu dolu bir prezervatifi çıkarırken izlemek mastürbasyon yaparken izlemek gibi?

"Dünya'dan Viyana'ya," diye gülüyor ve bu ses beni döl transımdan koparıyor. Sperm transı mı? Böyle bir şey var mı? Tucker'la birlikteyken öyle sanırım.

"Bu... ateşliydi," diyorum ona, hâlâ lastiğin içindeki döl havuzuna bakarak. "Daha önce prezervatif takan birinin ağzıma boşaldığını hiç hissetmemiştim." Dudaklarımı birbirine doluyorum ve sonunda ona bakıyorum, gözlerinin parladığını ve genişçe sırttığını görüyorum.

"Ben de öyle. Ama... Test sonuçlarımı gördükten sonra neyin senin olduğunu bilmeni istiyorum."

"Biliyor musun, sanırım çoğu erkek teklif ettiğimde ağzıma boşalırdı," diye sırtıyorum, elimi enseme gezdirip ayak parmaklarıma kadar sallanıyorum.

Benimle yarı yolda buluşmak için eğiliyor ve hala yarı sert olan horozunun karnıma bastırdığı gerçeğiyle çok daha sıcak hale gelen özensiz, ateşli bir öpücüğü paylaşıyoruz.

"Beni çıplak olarak aldığında, aklının tek bir şeye odaklanmasını istiyorum: Senin için sahip olduğum her damla zevki ve spermi almak." Beni öpüyor, ateşli sözleri kavurucu bir öpücükle mühürlüyor. "Temiz olup olmadığım konusunda endişelenme."

"Temiz olduğunu söylersen sana inanırım," diyorum çünkü Tucker'ı yalancı olmadığını bilecek kadar iyi tanıyorum.

Gülümsüyor. "Merak etme güzel kızım, bizim için daha çok zaman var. Seni istemiyorum Bana *inanmanı*. Söylediklerimin doğru olduğunu *bilmeni* istiyorum. Tamam mı?"

Başımı sallıyorum ve prezervatifi bağlayıp boştaki eliyle parmaklarımızı birbirine geçirirken ellerimi gözlerimle takip ediyorum.

"Hadi, temizlenelim ve partiye geri dönelim."

Gözlerimi kocaman açarak olduğum yerde durdum. "Herkes az önce seks yaptığımızı bilecek."

Gözlerini kırıştırıyor, sevimli bir gülümseme takınıyor. "Vienna, açık olmak istiyorum. Az önce ağzımla ve sikimle amını yaladığımı o odada kimin bildiği umurumda değil. Hatta bilmelerini istiyorum. Senin kime ait olduğunu bilmelerini istiyorum. Oradan çıkarsak ve sırtırlarsa, benimkini şişirmemek zor olacak.

yumruklarımı göğsüme vuruyorum, çünkü sen bana bunu yapıyorsun. Beni seni çok isteyen vahşi, çılgın bir adam haline getiriyorsun, keşke seni benim olarak işaretleyebilseydim."

Vay be. Dudaklarımı yalıyorum ve heyecanla çarpan kalbimi görmezden geliyorum. Bizi ana banyosuna götürüyor ve çıplak haldeyken vücudumu serin bir bezle silerek beni ter ve orgazmlarımızdan arındırmaya devam ediyor.

Dürüst olmak gerekirse biraz üzgünüm, çünkü çarşaflarımın içinde kıvrılmak, onun kokusunu yaymak, az önce yaptığımız şeyin anılarının yatağıma nüfuz etmesine izin vermek fikri beni mutlu ediyor.

Ama bir İYE istemiyorum ve az önce yaptığımız gibi bakım yapmadan sevişmek bana kesinlikle bir doz antibiyotik kazandırır.

Temizlenip yeniden giyindiğimizde, Tucker ağzımı sahiplenici bir öpücükle alıyor. Her şey kesinlikle mükemmel.

"Benim kız arkadaşım olur musun? Henüz çıkmadığımızı ve sana daha on dakika önce çıkma teklif ettiğimi biliyorum ama açıkçası her oyuncu seçme seansını bir randevu olarak görüyorum. Ve benim kız arkadaşım olmanı çok isterim, Vienna. Gerçekten isterim."

Her şey kesinlikle mükemmel. Kapının mandallarını açıyor ve kapılar birbirinden kayarak sohbet eden ve bir şeyler atıştıran insanlarla dolu bir odayı ortaya çıkarıyor. Yetişkin film yıldızlarının olduğu alana bir göz atıyorum ve gerçeklik bana geri dönüyor.

Az önce yaptığımız şey çok ateşli ve inanılmazdı ama... bunu *onlarla* da yapıyor.

Çenemi kavrayarak beni kendisine bakmaya zorluyor. "Lütfen bunu ciddi olarak düşün. Seni çok istiyorum ama daha ileri gitmeden önce senin için sorun olmadığını bilmem gerekiyor."

Bununla birlikte, Lance güvenilir iPad'ini çıkarmış ve gözlerini Tucker'a dikmiş bir şekilde ortaya çıkınca benden çalındı.

"Bir kelime?" diyor beni tamamen görmezden gelerek. Birbirine kenetlenmiş ellerimizi son bir kez sıkarak Tucker bana gülümsüyor ve Lance'in yanına gidiyor.

Başım dönüyor ve alt tarafım zonkluyor. Tucker bana arka arkaya iki orgazm yaşattı ve sonra onun olmamı istedi. Kendimi çimdiklemek istiyorum ama kendimi çok aptal hissediyorum. Bunun yerine eşyalarımı topluyorum, Augustus ve diğerleriyle sessizce vedalaşıyorum ve kapıdan sıvışıyorum.

Gerçeklik bir örs gibi üzerime düşerken kaçma dürtüsü beni ele geçiriyor.

Tucker'la birlikte olmak istiyorum. Ama sürekli başkalarıyla birlikte olan bir adamla birlikte olabilir miyim? Böyle zamanlarda, kaldırımdan arabama doğru yürürken her zaman yaptığım şeyi yapıyorum.

Darren'a mesaj atarım.

Tuck'la yattım,
bir şey yakaladım
ve kafam karıştı.

Klamidya mı?

Daha
kötü hisler.

Tucker

İzlemek istiyorum.

Ayağımı parkeye vuruyor, parlak damara kaç kez çarptığını sayıyorum. Altı.

"Selam oğlum, nasılsın?" Babam neşeyle soruyor, saat gece on bire yaklaşmış olmasına ve muhtemelen bir saatten fazladır koltuğunda uyumuş olmasına rağmen. Hiçbir aramayı kaçırmaz.

"Bu sana kalkıp yatakta uyumanı hatırlatacak," diye takılıyorum, çünkü babamın birkaç gece oturma odasında cinayet dizileri izlerken uyuyakaldığı biliniyor.

Onun kıkırdaması beni mutlu ediyor ama aynı zamanda evimi de özlememe neden oluyor. "Oraya gidiyorum. Bir davaya takıldım." Arka planda gerçek suçların uğultusu kayboluyor, ardından yatar koltuğun menteşelerinin metalik kapanış sesi geliyor. "Peki, oğlumun gece vakti beni aramasını neye borçluyum? Her şey yolunda mı?"

"İyiym evet ama... şey, Vienna ile yattım."

Elini sakalında gezdiriyor, kirli sakalın çizikleri alıcıda gün gibi açık. "Bundan daha fazlasına ihtiyacım olacak Tuck..." diye dürtüyor.

"Şey... aylık Crave & Cure mikseri benim evimdeydi. Teklif ettim çünkü stüdyoya ne kadar yakın olduğumu biliyorsun ve yerim var. Ve geçen sefer herkes çift Switch oynayarak gerçekten harika vakit geçirdi. MarioKart şampiyonamız vardı."

"Harika vakit geçirdiğimizi söylediğini hatırlıyorum," diye hatırlıyor babam. "Geniş bir alana sahip olmanın anlamı da bu. Güzel zamanlar için paylaşmak."

"Kesinlikle. Bu yüzden onu buraya getirdim ve önümüzdeki yıl C&C'nin bir parçası olduğu için katılmak zorundaydı. Aug'un set dışı konularda nasıl olduğunu bilirsiniz."

Babam gülüyor. "Augustus'un nasıl biri olduğunu çok iyi biliyorum. Ama ben onun bu yönünü seviyorum. Ekibi güçlü tutmak istiyor ve inanın bana, etrafınızda çalışan insanların mutlu olması en az işin kendisi kadar önemli."

"Biliyorum. Aug korkutucu olmadığı zamanlarda harika biri," diyorum babama, Aug'un her yönünü biliyor çünkü ailem onunla pek çok kez tanışmakla kalmadı, ben de babama her şeyi anlattım.

"Tamam, Viyana partiye geldi. Ona gösterdin mi?" Babam sordu. Vienna'yı kaldırımda gitmeye çalışırken bulduğumda, ondan geri gelmesini istemiştım ve ona dolabımda sakladığım sanat eserini göstermeye niyetliydim. Sadece benim için bir parça. Onun için de olacaktı.

"Ben yapmadım. Kendimi kaptırdım. Birlikte olduğum herkesten çok farklıydı ve sadece *işimden* farklı olduğunu kastetmiyorum. Yani, daha önce hiç hissetmediğim kadar... Bilmiyorum. Fiziksel ihtiyaçtan fazlasını. Çok *daha fazlasıydı*, anlıyor musun?"

Babamın sessiz iç çekişi ve dikkatli sözleri bana huzur veriyor. "Seviyorum. *Önemli olan da bu.*" "*Önemli olan ne?*"

"Bu bağlantı." Sandalyesini düzeltiyor, o meşhur gıcırtilı yay onu ele veriyor. "İşte olay bu. Herkesin aradığı şey."

"Ben de tam bunu söyleyecektim," diye ekliyorum, kulak zarlarım biraz çınlıyor. "Sadece fiziksel olarak değil, zihinsel olarak da bir bağ hissettim. Herhangi bir ipucu vermesi ya da bir şey söylemesi gerekmiyordu, ben sadece... neye ihtiyacı *olduğunu bildiğimi* hissettim..." Çenemin yan tarafını kaşıyorum ve ayağımı tekrar yere vurarak düşünürken onu izliyorum. "I

Yani, hemen bir bağlantı kurduk." Elimi saçlarımın arasında gezdirerek iç çektim. "Bilmiyorum baba. Onunla birlikte olmak tam da umduğum şeydi."

Babam iç çekti. "Ama beni arıyorsun ve moralin bozuk." Babam depresyon kelimesinden nefret eder. İronik bir şekilde onu depresif yapıyor.

Şimdi diğer ayağıma vuruyorum ve bunu yaparken ona bakıyorum. "Viyana hakkında ne hissettiğimi biliyorsun."

"Hissediyorum. Ama onun da aynı şeyi hissetmediğine inanamıyorum?" Babamın sesi yükseliyor, gerçek öfkesi şaşkınlıkla örtülüyor. Bana bu kadar inanmasına bayılıyorum.

"Sanırım o da aynı şeyi hissediyor," diye başlıyorum ve sonra ayağımı vurmaya bırakıyorum. Yatağımın kenarına tutunarak, iki buçuk yıl önce beni Viyana'ya çağıran sanat eserinin sadece birkaç metre ötede asılı olduğu kapalı dolap kapısına bir bakış attım. Beni Crave'e de çağırmıştı. "Ama yaptığım şey yüzünden benimle birlikte olamayacağından korkuyorum."

"Ahh, şimdi, eğer bir sanatçıysa, bu kadar dar görüşlü olmayacaktır. Bu senin işin, gerçek bir bağlantıyla aynı şey değil," diyor babam hayıflanarak. Daha önce de buna benzer bir konuşma yapmıştık, ama şimdiki tek fark... Gerçekten işe yaramasını istiyorum.

"Cate ile olduğu gibi değil. Umarım Cate gibi hissetmez ve eğer hissederse, ben fikrini değiştirmek *istiyorum* baba," diye gereksiz yere itiraf ediyorum.

"Biliyorum, Tuck. Ve eğer yapman gerektiğini düşündüğün şey buysa, sana bunu yapmamanı tavsiye etmeyeceğim. Ama uzun zamandır evliyim ve birkaç şey öğrenmeyi başardım." Derin bir nefes çekerken boğazı ısık çalıyor, bilge ve babacan öğütlerini vermek için enerji topluyor. Babam beni hiç yoldan çıkarmadı. "Bildiğim şeylerden biri -sanırım bu romantik ilişkilerin ötesine geçiyor- ama bildiğim bir şey var ki, birinin fikrini değiştiremezsin. Bunu kalplerinde hissetmeleri gerekir, beyinde hayırdan evete bir geçiş olamaz."

Ağır bir iç geçirdim. O haklıydı. Vienna ya bana bir şans verecek kadar benden hoşlanıyor ya da hoşlanmıyor. Elbette o bir film yıldızı değil ve ben de onun başka erkeklerle seks yapmasını izlemek zorunda değilim ama gerçek şu ki, eğer eve bana gelirse, kalbime ve ellerime teslim olursa, kariyeri ne olursa olsun benim için sorun olmaz.

"Biliyorum. Sanırım onun benim için yaratıldığını hissettim. Sanırım bunun bir sorun olmayacağını umuyordum."

"Bu biraz safça evlat," diyor babam benim aptalca gerçeğime nazıkçe, sesi rahatlatıcı bir mırıltı. Telefonu diğer kulağıma götürüp biraz daha dik oturduğumda arka planda tanıdık bir derinlik gürliyor.

"Bu Theo mu?" Gürültü tekrar başladığında soruyorum.

"Evet, bu o. Theo, kardeşine merhaba de," diyor babam en büyük oğluna. Arka planda kardeşim fısıltıyla selam veriyor ve bu da benim sırtıma sağlıyor.

"Onu bir saniye beklet baba, tamam mı?" Ayağa kalktım ve çatı katımın açık kat planında uzun adımlar atmaya başladım.

Benim çatı katım. Bu beni her zaman biraz mutlu eder, çünkü bunu insanları mutlu ederek kazandım.

Telefon çalıyor ve bir dakika sonra en sevdiğim insanlardan biri hatta.

"Tucker, The Fucker," diyor ses tonunda kocaman bir sırıtışla. "Nasılsın kardeşim?"

"Dostum, iyiyim. Ne var ne yok? Dükkân nasıl? Neden evdesin?"

Theo'nun ana rehin dükkânı Oakcreek'ten çok uzakta değil, ancak arabayla bir saatten biraz fazla sürece kadar uzak. Hepimiz kendi işlerimizi yapmak için uzaklaştık, ancak hafta sonları uğrayabilecek kadar yakın kaldık. Yine de bir grup sohbetimiz var. Onun ziyareti buna dahil değildi.

Theo bir içki alıyor, ben de dinlemek zorunda kalıyorum. Bir geçirmeden sonra şöyle diyor: "Birisi havalı, eski bir bebek arabası getirmiş. İsteyip istemediğini öğrenmek için anneme FaceTime attım ve aklını kaçırdı. İşte buradayım, teslimatı yapıyorum ve ev yemeğinden yiyorum. Büyük bir kahvaltı yaptıktan sonra geri dönerim diye düşündüm."

ve belki geri götürmek için biraz kurabiye."

"Ne tür bir şey yaptı?" Endüstriyel buzdolabımın önünde durup soruyorum. Paslanmaz kapıyı çekip açıyorum ve kısmen yenmiş ıspanak dolu küvete, bir kutu yumurta beyazına ve sıra sıra dizilmiş köpüklü sulara ve biralara bakıyorum. Ev yapımı kurabiyeler kulağa hoş geliyor.

Theo'yu hoparlöre veriyorum, böylece telefonuma erişebiliyorum. O konuşurken ben de FoodFly uygulamasını açıp en yakın kurabiye dükkanını arıyorum. Cuma gecesi olduğu için hala açıklar, bu yüzden rastgele bir düzine sipariş verip teslimatı başlatıyorum.

Theo, "Vişneli çikolata parçacıklı ve iki taneden sonra midenizi bulandıran ama buna değen o kalın kremalı ev yapımı şekerli kurabiye," diye paylaşıyor. Bahsi geçtiğinde ikisinin de tadını alabiliyorum ve yemin ederim buradan kokularını alıyorum. Tatlı, esmer şeker ve vanilya havayı dolduruyor. Annemin kurabiyeleri her zaman evimizin en güzel kokmasını sağlardı.

"Şanslısın amına koyayım," diye iç geçirdim.

"Bunu porno yıldızı söylüyor," diye takılıyor Theo. "Ee, ne var ne yok? Cuma günü neredeyse gece yarısı babamı arıyorsun. Bir şey mi var?"

"Kadın sorunları," diye itiraf ediyorum, mutluluk dışında her koşulda aileme Viyana'dan bahsetmenin kulağa nasıl geldiğinden nefret ediyorum. Onları yeni kızımınla tanışmak için aramak *istiyorum*, iş için yaptığım şeyi hazmedemeyecek birine aşık olduğumu söylemek için değil.

"Kahretsin, dostum. Uzun zamandır aşık olduğun sanatçı bu mu? Önümüzdeki hafta dışarı çıktığımızda onunla tanışmayı umuyordum." Bir içki daha alıyor ve bütün gece arkadaşlarımın ve içkinin etrafında olmama rağmen, hiçbir şey evde kardeşimle bira içmekten daha iyi gelmiyor.

"Evet, bu o, ama yine de onunla tanışacaksın. Bir süre daha Crave'de çalışacak. Yıl boyunca sözleşmesi var," diyorum, ben çalışırken erkek arkadaşı olma teklifimi reddettikten sonra benden bir metre uzakta olduğunu bilmenin nasıl hissettireceğini hayal ediyorum ama etkilenmemiş gibi davranmak zorundayım. Kulağa işkence gibi geliyor. Ve doğrudan "kız arkadaşım ol" demem onu şaşırtmış olabilir. Planlamamış olsam da doğru hissettirdi. Çalışma odasındaki tüm döküm seanslarımız randevu gibiydi. Onun olmak doğal bir ilerleme gibi görünüyor.

"Ne oldu? O aynı şekilde hissetmiyor mu?" diye soruyor kardeşim.

"Bence istiyor, mesele de bu. Yani en azından ilgilendiğini biliyorum. Bana aşık falan olmayabilir ama benden hoşlandığını biliyorum. Mesele şu ki..." Cümlemin sessizliğe çarpına kadar uzamasına izin veriyorum.

Theo devreye giriyor. "Yaşamak için başka insanlarla seks yapmandan hoşlanmıyor mu?"

"Potansiyel olarak, daha ileri gitmeden önce bunu gerçekten düşünmesini istedim." İçimi çektim. "Biliyor musun, onu ilk gördüğümünden beri kimseyle çıkmadım. Kimseye aşık olmadım. İşten sonra sarhoş bir geceden sonra kimseyle yatmadım bile. Bir kere bile."

Theo, "Bir öpücük bile yok," diye ekliyor, çünkü neden bu kadar gergin olduğumun zaten farkında. Tüm ailem nedenini biliyor. En son tam da bu konu yüzünden terk edildiğimde içimi onlara dökmüştüm çünkü ne olursa olsun onlar benim dayanağımdı. Cate bunu yapabileceğime inanmıyordu, her şeyi *yürütebileceğime*. Seks yüzünden kaçınılmaz olarak sette birine karşı bir şeyler hissedeceğimi düşünüyordu.

Ona göre seks, ne olursa olsun her zaman duyguları beraberinde getirir. Er ya da geç onları yakalarsınız ya da yakalamayacağınıza söz veremezsiniz.

Bir insanın, kendisine ilgi gösteren bir bakkal tezgâhtarına ya da kendinizi bok gibi hissettiğinizde barda size dostça davranan bir adama karşı bir şeyler hissetme olasılığının yüksek olduğunu savundum. İnsanlar her zaman ilişki yaşıyor ve hepsi porno yıldızı değil. Bektan bir klişeden bahsediyoruz.

Sonra ne düşünürse düşünsün, bunu ona asla kanıtlayamayacağımı savundum. Bana güvenmek zorundaydı.

Ve işte gün batımımız burada başladı.

Viyana'dan ayrılmak istemiyorum ve henüz birlikte bile değiliz.

"Ona kız arkadaşım olmasını teklif ettim," diye itiraf ediyorum ağabeyime, sesi tüylerimi diken diken ediyor. Gözlerim kararan gökyüzünde sürüklenen büyük bir kümülüsle kilitleniyor ve Viyana'nın şu anda neye baktığını merak ediyorum.

"Hayır dedi, ha?" Kardeşim alçak sesle, acınası bir ıslık çalıyor.

"Pek sayılmaz. Sözümüz kesildi, sonra da gitti."

"Üzgünüm dostum. Ama iyi haber şu ki, birkaç gün içinde seni görmek için orada olacağız. İskeleye yengeç bacağı restoranına gidip midemiz bulanana kadar tıkınacağız, sonra da MarioKart'ta Tegan ve annemin kışını tekmeleyeceğiz."

Gülüyorum. Birlikte çevrimiçi oynadığımızda annemi ve kız kardeşimi her zaman yeneriz, ancak annenizin ve kız kardeşinizin kışını şahsen tekmelemekten daha iyi bir şey yoktur.

"Bunu dört gözle bekliyorum. Dürüst olmak gerekirse," diye itiraf ediyorum, bir elimi saçlarımda gezdirirken Vienna'nın kokulu losyonunun dalgası beni hazırlıksız yakalıyor. Bahse girerim çarşafımlar onun gibi kokuyordur, ama kokmasalar bile, sanırım onun kokusunu hafızamdan çağırabilir ve bütün gece yanımda tutabilirim.

Evimin önünden geçerken kardeşime olanları anlattım. "Hayır demediğini bilmen önemli. Gerçekten hiçbir şey söylemedi. Crave'deki sözleşmesini imzalamaya geldiğinde ona çıkma teklif ettim ama o zaman hayır demişti. Birlikte o kadar çok zaman geçiriyorduk ki, doğru zaman olduğunu düşündüm." Boğazımı temizliyorum. "Ve birlikte yattık."

"Bu doğru mu?" Theo sorar ve sonra sesini daha da alçaltarak, "Tüm bu *duygularla*... nasıldı? Bu mu?"

Ağzım açık kalıyor ama nasıl olduğunu anlatacak kelimeleri bir araya getiremiyorum. Öyle değildi. İyi, harikaydı, ama sonra harika olan diğer şeyleri düşündüğümde - çikolatalı dondurma, uzun bir günün ardından kotunu çıkarmak - onunla seks bundan çok daha fazlasıydı. Ve eğer güzel dersem, sanki ateşli değilmiş gibi olur, ama hem ateşli hem de güzeldi. İç çekiyorum ve buna sadık kalıyorum.

Gülüyor. "Rüya gibi bir iç çekiş, ha? Dostum, ondan gerçekten hoşlanıyorsun." "Hem de çok."

Telefonun iki ucunda da sessizlik var, çünkü ikimiz de büyük bir çıkmazda olduğumu biliyoruz. Yaptığım şeyi sevmesini sağlayamam ve onu kalbine ve zihnine işkence edecek bir şeye katlanmaya zorlayamam. Ama çekip gidemem. Henüz gidemem.

"Babama cevap verdiği için teşekkür ettiğimi söyle. Koltukta uyumasına da izin verme." Yatağımın ayak ucunda durmuş, ortada buruşmuş, atılmış çarşaf yığına bakıyorum. "Birkaç gün sonra görüşürüz."

"Görüşürüz. Seni seviyorum, dostum." "Ben de seni seviyorum, Theo."

Bugün iyi şanslar. Sadece ön prototipini gördüğümü biliyorum ama bana kalırsa harika bir horoz.

Daha iyisini görmemiştim. HBU MU?

Alet iltifatları için balık avlamayı bırak, kocaman ve muhteşem olduğunu biliyorsun.

I Genetik dışında kimsenin aletin büyüklüğünü kontrol edemeyeceği ya da bundan kendine pay çıkaramayacağı gerçeğine rağmen, bu söz karşısında biraz daha uzun oturmaktan kendimi alamıyorum. Yine de bunu söylemesine bayılıyorum.

Bu konuşmanın yazılı olmasına sevindim.

Çerçeveletmem

gerekebilir. Dün gece eğlendin mi? Seninle arabana kadar

yürümek istedim.

Evet, özür dilerim, biraz kaçtım.

İlişkiye girdikten sonra biraz korktum.

Nasıl yani?

Yanıtını beklerken yanımdan bir salyangoz geçiyor, yemin ederim. Noktalar bir görünüp bir kayboluyor ve gözlüğünü yukarı kaldırıp mükemmel yanıtı odaklanan Vienna'nın burnunun kırıştığını hayal ediyorum.

Dün gece seninle olmak gerçekten hoşuma gitti.

Seninle olmak. Çevirisi: seni *becermek*. Mutfak tezgahımdaki yerimden, midem ekşirken kısmen dolu kahve fincanımı itiyorum. Vienna'yı tamamen yanlış mı anladım? Belki benden hoşlanmıyor, belki de sadece beni becermek istiyor. Ve onun istemediği bir şey için zorlayan benim.

Fizikselden daha fazlası olduğumuzu hissettim.

Başparmaklarım hareket etmeye başlıyor, çünkü iletişimsizliğin hayatımdan bir şey götürmesine izin veren biri değilim. Ama önce onun mesajı geldi, ben de bıraktım.

Yakında Crave'de olmalıyım, gitmeliyim. Yakında görüşürüz. Ve teşekkür ederim! Sunum günü. Çok heyecanlıyım!

Harika olacaksın. Bunlar yaptığımız güzel sikler.

Yakında görüşürüz.

W Crave'e yürürken bir plan yaptım. Ve bu, Theo ve benim çocukken annemin halısının üzerinde bir şişe gazozun içine Mentos atmaya karar verdiğimiz zamandan çok daha iyi bir plan. Bu plan gerçekten iyi düşünülmüş. En azından son altı blok için.

Küçük arabası dışarıda her zamanki yerinde duruyor ve onu görmek bile başımı döndürüyor. Binanın içine doğru ilerlerken durup güvenle ufak bir konuşma yapıyorum, set elemanımız Cohen'e başımla onay veriyorum ve çalışma odasına doğru geri dönüyorum. İçeri girmeden önce kapıyı biraz tıklattıyorum ve büyük olasılıkla bana özgü olduğunu söylemekten gurur duyduğum bir manzarayla karşılaşıyorum.

Vienna bir masanın arkasında duruyor ve benim dört sikim de her biri diğerinden biraz farklı olarak gururla dik duruyor. Yukarı baktığımda Vienna'nın kollarını açtığını görüyorum, sanki bir sihir numarası yapıyormuş ve yerden duman yükselmek üzereymiş gibi. Aptalca ve çok sevimli. O sabitliyor

Muhtemelen sunumu için ne kadar iyi duracaklarını kontrol ediyor, ama bunu yaparken çok sevimli görünüyor.

Kapıyı arkamdan kapatırken göğsüm sıkışıyor, kulptaki kilitleme merkezine bastığımdan emin oluyorum. Vienna masadaki seks oyuncaklarını sökmekle meşgul olduğu için sesi duymuyor.

"Vay canına," diyorum aramızdaki mesafeyi kapatıp replikalardan birini masadan sıyrırken. Şaftı ellerimin arasından geçirirken, malzemenin parmaklarımın arasından yumuşak bir şekilde kaymasına şaşıyorum. "Ve gerçekten iyi hissettiriyor."

Hararetle başını sallıyor. "Biliyorum! Bu benim favorim. Özel bir tıbbi sınıf silikonla yapıldı. En iyi hissettiren... yani, tam olarak *gerçek* hissettirmiyor ama bence en dokunulması olanı."

Başımı yana eğiyorum, tüm oyuncaklar arasındaki farkları bilmek istiyorum ama bu soruları sorma yeteneğimi hızla kaybediyorum. Tüm bunları onun narin ellerinin yarattığını, bana dokunduğunu ve ellediğini, resimlerimi incelediğini bilmek, bu tasarımlardan bazılarını yaparken birbirimizi keşfettiğimizi bilmek, beni sadece Vienna Carnegie'ye olan ihtiyacımın uçurumuna daha da çekiyor.

"Dokunmak iyidir ama tüketiciler bunları sadece dokunmak için satın almayacaktır, biliyorsun değil mi?" Masanın etrafından dolaşıp onun yanında duruyorum. Sıcak bir çikolatalı kurabiyeden sonra soğuk bir bardak süt gibi görünüyor ve ağzım sulanıyor, bir şeyler içmek için can atıyorum.

Üstüne oturan siyah elbisesi, ayak parmaklarının ucunu açıkta bırakan siyah topuklu ayakkabıları ve bebek mavisine boyanmış tırnaklarıyla cennet gibi ve mükemmel olan bedenim, aşırı istekli ereksiyonuma yetişmek için sahiplenici bir enerjiyle uğulduyor.

Ona duyduğum ihtiyacın etkisiyle elimi kalçasına koyuyorum. Sonumuzun nereye varabileceğini hayal etmekten kendimi alamıyorum; düğünümüzde, ilk dansımızdan önce ona bu şekilde dokunmayı hayal ediyorum.

Onu kendime çeker, saçlarını omzundan iter ve dudaklarımı boğazına bastırırdım. Atan nabzını öper ve yalardım, heyecanı arzularımı körüklerdi. Ona sımsıkı sarılırdım, arkadaşlarımızın ve ailemizin sessiz uğultuları arasında sallanırdık ve süitimize döner dönmez onu yürüyemeyecek hale gelene kadar nasıl sikmeyi planladığımı anlatırdım.

"Ne?" diye bana göz kırptıyor, kaşları şaşkınlıkla kalkıyor. "Kalçamdaki kendi eline bakıyorsun," diyor açıkça. Planladığım gibi yumuşak bir giriş olmadı ama bunu sineye çekiyorum ve gözlerinde bir karşılık arıyorum.

"Sadece geleceğimizi görüyordum," diye itiraf ediyorum, kelimeler aramızdaki boşluğu talep ederken cesur ve büyük geliyor. "Ama önce," diye ekliyorum, plana sadık kalarak. "Gerçek bir şey yaşadığından beri," diye hatırlatıyorum, elindeki horoz tatmin edici bir gümbürtüyle masaya düşerken onu yanına çekiyorum. *Aferin sana.*

"Söyle bana Vienna, bitmiş prototip nasıl?" Sikimi kaldırıp aramızda hizalıyorum, kendi replika shaftımın etrafından onun geniş gözlerine bakıyorum.

Konuşurken sesinde bir titreme var ama gözleri benimkilerden ayrılmıyor. "Bilmiyorum." "Partiye gelmeden önce kullanmadın mı?" Daha da yaklaşarak onun alanını işgal ettim. Onun Bir kızarıklık onu ele geçirirken nefesi dışarı fırlıyor ve yanaklarını kırmızı ombre içinde bırakıyor.

Başını sallıyor ve gözlerim boğazının yumuşak kıvrımlarını tarıyor, göğüslerinin kabarıklığını ve elbisenin onu nasıl sardığını görüyor. Dolaşan bakışlarımı durduramıyorum ve ayak parmaklarındaki bebek mavisi cilaya geldiğimde, başımı sallayarak yeniden başlıyorum. "Tanrım, Vienna, kesinlikle muhteşem görünüyorsun."

"Sadece siyah bir elbise," diyor, sesi boş.

İltifatımı dağıtma çabasını görmezden geliyorum. "Onu kullandığını söylemiştin," diye hatırlatıyorum ona, en başta kapıyı kilitlememin nedenine geri dönerek.

"Diğer prototipi kullandım." Aleti ellerimde döndürüyor ve parmağının ucuyla bazı damarların izini sürüyor. "Bu damarları görüyor musun? İlk dökümden sonra onları doğru yapmak için odaklandığım damarlar bunlardı." Yutkunuyor ve taşaklarını bunu hissediyor. "*Senin... senin* fotoğraflarına bakmak

zorunda kaldım."

"Mükemmel olduklarından emin olmak için" diye düzeltiyor. Debauchery'nin istediği buydu."

Şimdi daha sert nefes alıyor, bu yüzden geri adım atma fırsatını değerlendirip başparmağımı omzumun üzerinden kapıya doğru savuruyorum. "Kilitledim."

Kontrol etmek için kilide bile bakmıyor, sadece gözlerini benimkilere kilitliyor. "Bu ana oyuncak, değil mi? Diğer üçü ne? Her sürüm için yeniden şekillendirmemiz gerektiğini sanıyordum?"

Başını sallayarak, "Evet, bu benim tercihim ama onlara seçenek sunmak istedim. Farklı silikonlar ve yüzeyler." Sunumun odak noktası ilk sürüm ama ben diğerlerini de tartışmak istiyorum. Ana hatları gördüm - ikinci aşama gerçek orgazmı simüle etmek için sıvı ile doldurulacak, üçüncü aşama silikonun bir cebine doldurulmuş titreşimli bir elemanla ve finalde bir sikiş makinesine takılmak üzere metal bir tabana sahip olacak. Bunların her birinin ekstraları yerleştirmek için yeniden şekillendirilmesi gerekecek.

Parmak ucumla horozun tepesini izliyorum. "Eminim benim hissettiğim kadar iyi hissettirmesi oldukça önemlidir, değil mi?"

İlk başta cevap vermiyor. Sadece parmağımın aramızdaki tacın etrafında yaptığı yolculuğu izliyor. Sonunda başını salladı.

"Sana dokunabilir miyim?" Soruyorum, sesim tanınmayacak kadar boğuk.

Tekrar başını sallıyor, daha hızlı, dudakları ayırık, gözleri benimkiler arasında gidip geliyor.

Yavaşça, ateşli bakışlarımızı hiç kesmeden, siki ağzıma götürüyorum ve açıyorum. Başını dilimin üzerine kaydırduğımda nefesi kesiliyor, kendimi daha fazla beslerken alt tarafının etrafında kıvrılıyor.

Avucum kalçasından eline doğru gidiyor ve elimi onunkiyle değiştirip sikin etrafına doluyorum. Bana biraz daha veriyor, ama ben kendim için çok büyüğüm ve onu yarıya kadar çekiyor.

"Biseksüel olduğumu biliyorum," diye mırıldanıyor, göğsü hâlâ inip kalkıyor. "Ve seni fetişleştirmeye çalışmıyorum ama... seni bunu yaparken izlemek. Bir erkekle birlikte olma fikri..." Sertçe yutkunuyor, gözlerini kapatıyor, çenesini omzuna sıkıştırıyor.

"Hey," diyorum usulca, çünkü istediği hiçbir şeyden utanmasını istemiyorum. İyi bir ilişki böyle yürümez ve eğer inşa edeceksek, doğru bir başlangıç yapmalıyız. "Anlat bana."

Hemen başını kaldırıp bana baktığında ve göz göze geldiğimizde göğsümde bir şeyler titriyor. "İzlemek istiyorum. Seni bir erkekle izlemek ve kendime dokunmak istiyorum," diye nefes alıyor, sırları beni çevreliyor. "Ama seni kadınlarla da izlemek istiyorum." Boğazını temizliyor. "Seni izlemeyi seviyorum. Nokta."

Aleti tekrar ağzıma getiriyor, ben de onun için açıyorum ve ağzımın çalışmasını izlemesine izin veriyorum. Sikin etrafında inlerken göz kapakları titriyor, dudaklarımı sıkıca kapatıyor, tıpkı gerçekten kafa verdiğimde yaptığım gibi.

Elimi yanımdan çekip alıyor ve kendi elini benimkiyle değiştiriyor. Ve ağzını açtı.

Bacaklarımın arasındaki gerçek horoz kalınlaşıyor, alt yarımından sıcak ve güçlü bir ağrı yükseliyor. Yavaşça, benim bile yapabileceğimden daha fazlasını almasını izliyorum ve yardım edemiyorum ama cevap olarak muhtaç bir şekilde inliyorum.

Lanet olsun, kendi sikimi kısıkanıyorum, gerçeğini değil.

"Çok iyi bir kızsın, Vienna. Sikimi benden çok daha iyi emiyorsun," diye övüyorum, ona özlem duyduğunu bildiğim şeylerden lokmalar veriyorum. Onunla dalga geçiyor, onu yemliyor ve sonuçları kesinlikle seviyorum.

Sikini ağzından zorla çıkarıyor, ağır nefes alıyor, burun delikleri açılıyor. Çok seksi. "Seni izlemeyi o kadar çok istiyorum ki," diye pantolonunu indiriyor, omuzları itiraflıyla titriyor.

"Bil bakalım ne oldu güzel kız, seni *hemen şimdi* izlemek istiyorum." Dudaklarımı yalıyorum ve kulağına bastırıyorum, usulca fısıldıyorum, "Külotunu benim için aşağı kaydır."

İnliyor, başparmaklarını tangasına sokmak için elbisesini yukarı kaldırıyor.

"Onu dişlerimle aşağı kaydırmak isterdim." Acı veren ereksiyonuma bakıyorum. "Başka zaman."

Ve fazla zamanımız yok."

Ağır göz kapaklarıyla bana göz kırpmıyor, doğruldu. "Uzun sürmez."

Hay sikeyim. Bu beni neden bu kadar sertleştiriyor? Patlamak istiyorum. Planı değiştirip onu masanın üzerine fırlatmak ve sikimi ona öyle bir sokmak istiyorum ki çığlığı lanet olası pencereyi paramparça ediyor.

Dildoyu ağızma alıyorum ve onun yararına tacın tadını çıkarıyorum. İnliyor, mırıldanıyor ve ben kendimi hiç bu kadar mutlu hissetmemiştim. Onunla sevişmek için neredeyse diri diri yanıyor olmama rağmen hiç bu kadar doygun hissetmemiştim.

Bir elimi boynunun arkasına dolayarak, kopyamı bacaklarının arasına yerleştiriyorum. Elim uyluklarını sıyrırken tüylerim diken diken oluyor. Yuvarlak başını girişine yerleştirdiğimde "Aman Tanrım," diye nefes alıyor.

İçindeki canavarı rahatlatarak uzanıyor ve omuzlarımı kavlıyor. Omurgam sıcaklıkla dolup taşıyor ve onun iç çekişleriyle sarhoş olmak ve küçük inlemelerini tıkmak istemeseydim, onu öpüyor olurum.

Şu anda benim edepsiz konuşmalarına ihtiyacı olduğunu da biliyorum. Hoşuna gittiğini biliyorum. Kanıt replikadan aşağı damlıyor, parmak uçlarımı ıslatıyor.

"Söyle bana Vienna, seni nasıl becerdim?" Sesim alçak ve bozuk. Bu tonu filmde bile hiç kullanmadım. Bu onun için özel.

"Sana böyle mi girdim?" Başını sonuna kadar içeri iterken soruyorum, nefesi kesiliyor, göğsümü ve omuzlarımı tutarken biraz çırpınıyor. "Dün gece içine girmeye o kadar hevesliydim ki, sanırım istediğimden daha hızlı girdim," diye itiraf ediyorum, başını sarhoş bir şekilde yana yatırarak. Saçlarının uçları göğüslerinin altında kıvrılıyor ve gözlerimin önünde canlanan film karşısında bir iniltiyle boğuluyorum. Şimdiye kadar çektiğim her şeyden daha iyi, kolayca.

"Hızlı mı gittim? Böyle mi?" Sikimi içine sokuyorum ve mükemmel amcığı onu hevesle yutuyor. Kendi uyarılma sesiyle inliyor, kayganlık sessiz odaya nüfuz ediyor.

Yavaşça içinden çıkıp hızlıca içine girerken, kolumu bacaklarının arasına birkaç kez pompalıyorum ve ona bu oyuncak kışındayken sikimle boşalmanın ne kadar iyi bir his olacağını söylüyorum. Bunu sürerken sikimi ağızına ne kadar iyi alacağını söylüyorum.

Inlemeleri beni nasıl da kırıyor.

"Sanırım etrafımda gerildiğini hissettiğimde yavaşladım," diyorum ona, sesim boğuk, sikim zonkluyor. Karın kaslarım bu noktada lanet bir önlem olarak sıkılıyor. Bana bir bakış fırlatıyor ve o eskiz sınıfındaki gözlerini görüyorum. Maskeli yüzümün üzerinde gözlerimi bulan ve kızarıırken nefes nefese beni çizen kız. Onu bu çalışma odasında görüyorum, sikimi çok iyi alıyor ve her şeyi hissediyorum.

"Bakayım," diyorum, hâlâ içine girip çıkıyorum, amı gittikçe ıslanıyor, yapay penis tabanda kayganlaşıyor. "Eğer yavaşlarsam, benim için gelir misin güzel kız?"

Vuruşlarımı yavaşlattığımda dizleri sallanmaya başlıyor ve başı yavaşça diğer tarafa dönüyor. Gözleri hala kapalı nefes alıyor, "Evet Tuck, sik beni. Evet," diye bağılıyor, sesi suyun üzerindeki duman kadar narin ve tehlikeli. "Evet, *sik beni! Tuck!*"

Kollarımda soluklaşırken omurgası kıvranıyor, orgazmı onu en iyi şekilde ele geçiriyor. Yavaşça içine girip çıkmaya devam ediyorum, bana karşı sallanmasına bayılıyorum, ben çekerken hafifçe bastırıyor. İnce bir protesto ve bu hoşuma gidiyor.

Sulu siki masanın üzerine koyuyorum ve yüzünü ellerimin arasına alıyorum. Bir saniye daha bekleyemem, bu yüzden birkaç dakika önce onu gördüğümden beri ihtiyacım olan öpücüğü alıyorum.

Nazik iç çekişleriyle beni dolduruyor ve elbisesini aşağı çekmeden önce kasıklarını benimkilere sürtüyor.

Yüzünü bırakıp gözlerinin içine baktığımda, onu içime çekerken göğsüm hafifliyor.

"Yeni bir şey öğrendim," diye gülümsüyor, nefes almakta zorlandığı için yanakları pembeleşmiş.

"Gözlükler ve

orgazm tehlikeli bir karışımdır."

Şaşkınlığımı anlayınca ekliyor: "Şimdiye kadar gözlüklerim takılıyken hiç içmedim. Aslında, hiç ayakta içmemiştim. Yani, vay canına. Çifte vişne durumu, ha?"

Bunu sevdim ve bunun barbarca olduğunu biliyorum ama gerçek bu.

"İlkiniz olduğum için mutluyum." *Ve son olarak*, bunu yüksek sesle söylemiyorum.

Dudaklarını yalıyor ve ben bir öpücük daha alıyorum, bu seferki kısa. "Birkaç kez neredeyse kayıyorlardı." Sırıışı kalbimin daha hızlı çarpmasına neden oluyor.

"Sunumdan sonra, bugün beni izlemeye gelin. Bu bir menaj çekimi." Gözlerini tutuyorum ve samimiyetle konuşuyorum, beni izleme arzusunu bizim olma olasılığımızla eşitliyorum. Beni çalışırken izlemekten hoşlanıyorsa, belki bir porno yıldızıyla çıkmaya da açık olabilir. "Seni zorlayamam ama hayır dersin aletimi senden uzak tutabilirim."

Dişlek ve geniş bir şekilde sırtıyor ve onu aynı gülümsemeyle hayal ediyorum, ama güneşin altında bir gelinlik içinde. "Aslında yapamazsın. Her şey yolunda giderse bugünden sonra asla yapamazsın. Aslında, eğer beğenirlerse, yaklaşık altı ay içinde bir ev dolusu sikine sahip olabileceğim."

"Lütfen yap." Arka cebimden cüzdanımı çıkarıp kredi kartımı alıyormuş gibi yapıyorum. "Benim paramla. İçinde yaşamak için siklerimden oluşan bir evi finanse etmeyi çok isterim."

Elime şakacı bir şekilde vuruyor, ben de cüzdanımı geri koyuyorum. "İyi şanslar," diye ekliyorum usulca, sonra çenesini parmaklarımın arasına alıyorum, set dışında yapacağımı hiç düşünmediğim bir şey. Biraz *Days of Our Lives*vari bir his ama başparmağım kadifemsi teninde gezinirken nasıl görüldüğü umurumda değil.

Doğru hissettiriyor.

"Harika bir alet, hepsi senin sayende." Ciddiyim ve bunun onun için iyi gitmesini istiyorum. Sadece onun için. Benim için iyi sonuçlanmasa da umurumda değil. Buna ihtiyacı var, bunu gözlerinin bana dönmeden önce yorgun bir şekilde oyuncakların arasında dalgalanmasından anlıyorum.

"Teşekkür ederim."

Kullandığımız siki yıkarken kalça kalça duruyoruz ve ben yıkarken o da başını koluma yaslıyor. İşler hiç bu kadar yolunda gitmemişti.

Vienna'nın toplantısı Decauchery ekibiyle konferans salonunda gerçekleşiyor ve ben çekimime hazırlanırken her otuz saniyede bir kapalı kapıya bakmak zorunda kalıyorum.

Aug, set yönetmeni Cohen'e "Çekim ışığı açık," diye seslenir ve o da çekimin yapıldığını gösteren dış ışığın düğmesini çevirir. Dış kapının kilidi devreye giriyor, böylece kimse ışığı kaçırıp sahneyi yarıda kesemiyor. "Işık kontrolü," diye seslenerek ışıklandırma koordinatörünü cihazındaki ışık yoğunluğunu denemek üzere odunluktan çıkarır. Aug'a onay işareti verdikten sonra levhalarını kaldırıyor ve çekime başlıyoruz.

Sikeyim. Sahnenin içindeyim. Gerçeğe göz kırpyorum ve Otis'i görüyorum, neden sahnede olmadığımı dair şaşkınlığını umutsuzca gizlemeye çalışıyor. Maxi çoktan repliklerine başlamıştı ve benim sıramın yaklaştığını biliyordum.

Kamera beni hizaya getirirken parmaklarımı boğazının dibine doluyorum. "Ve seni burada işaretleyeceğim, bağlılığını göstermen için bir tasma," diyorum, senaryo fikrini hayal meyal hatırlayarak.

Crave & Cure'un aboneleri tarafından talep edilen ikili baskın tekil itaatkar bir film

JustSex x-rated video merkezi.

Bu cümleyi söyledikten sonra Otis'in sesi, derinliği ve titreşimli törpüsüyle neredeyse altımızdaki zemini yerinden oynatıyor. Otis izleyicileri esir alıp sahneyi Maxi'nin omurgasında bir iz bırakarak öperek başlatırken aklım onun sunumuna gidiyor.

Yaklaşık 30 dakikadır içeride. Bir silikon tercihinine karar vermek ne kadar sürer? Dökümle ilgili bir sorunları olamaz. Önyargılı olduğumu biliyorum ama çok güzel. Neyin geciktiğini anlamaya çalışıyorum. Neden o kapılardan uçarak geçmiyor?

İşaretimi duyuyorum ve Maxi'nin ipek pantolonumu bacaklarımdan aşağı kaydırıp ereksiyonumu ortaya çıkarmasına izin vererek içeri giriyorum.

Sadece-

"Ah," diye fısıldıyor Maxi, beni sadece biraz kaskatı bulmuş. Augustus'un gözlerindeki parıltıyı üzerimde hissederek sertçe yutkunuyorum. Performans sorunları bir sahneyi geciktirebilir ve yatak odasında normal olsalar da sette bunlardan kaçınmak için elimizden geleni yaparız.

Ben daha Aug'un yüzüne bakmadan Lance kenardan adımı haykırıyor. "Tucker, konuşalım," diye emrediyor. Otis bana sırtlıyor ve omzuma yumuşak bir yumruk atıyor.

"İyi misin dostum?" Otis saçlarını yana yatırıyor ve alnındaki teri silmek için küçük bir havlu kullanıyor. Çekime başlamadan önce her zaman elli şnav çeker, bu yüzden kasları şişmiş görünür, ama bu onu her zaman ter içinde bırakır.

"Evet," diye başımı sallıyorum, dostça vuruşa karşılık veriyorum. "Ben iyiyim. Bunun için üzgünüm Maxi," diyorum o aramızdaki şezlonga yerleşirken.

Dudaklarını birbirine sürterek saçlarını arkaya doğru savuruyor. "Endişelenme, bebeğim."

Aletim elimde, Aug ve Lance'in yanına gidiyorum, hoşnutsuzluk içinde bir arada duruyoruz. "Bana bir saniye verin, sonra hazır olacağım," diye savunuyorum ve bunun için çok fazla bok almayı beklemiyorum çünkü tüm erkekler arasında bu benim başıma hiç gelmedi. Her zaman gelmeye hazır gelirim.

Aug, Lance'in kollarındaki iPad'e bakıyor ve bakışıyorlar, sadece bir bakıştan oluşan gizli bir mesaj. Çift olmadıklarını biliyorum ama Aug'un Lance'e ihtiyacı olan her şeyi bir göz kırpmıyla söylediği o sessiz, küçük anı özlüyorum. Her birimizin içinde öylesine derinlere kök salmış bir yakınlık var ki, önemsiz konuşmaların ötesine geçiyoruz.

Lance önce ekrana sonra da bana bakıyor. "Gelecekteki yayınlar için önerilerimizi bırakmam gerekiyordu. Vienna orada harika iş çıkartıyor. Oyunağı seviyorlar," diyor sessizce ve Aug'a dönüyor. Bakışlarını takip ediyorum ve korkusuz liderime bakıyorum.

"İçini rahatlatmak mı?"

Başımı salladım. "Evet, ama neden bu kadar uzun sürüyor?"

Aug, Aug gibi bir adamın sırtabileceği kadar sırtlıyor. "Hat için bir isim önerdi, bu yüzden birkaç dakikaya daha ihtiyaçları var."

"Adı ne?" Endişeli bir heyecanla soruyorum. Ama Lance'in saati çalışıyor, üçümüzün arasında bir alarm vızıldıyor.

Bakmadan başıyla sikimi işaret ediyor. "Hazırla onu. Bir dakikan var."

Onlar Aug'un kameranın arkasındaki sandalyesine doğru yürürken ben de kendimi çekistirmeye başladım. Birkaç çekistirmeye kalınlaşıyorum ve o anda Russ'la, sonra da Cam'le göz göze geliyorum. "Yardıma ihtiyacın var mı?" Cam, Russ'ı dürterek soruyor. Russ dikkatini telefon ekranından ayırıp bana gülümsüyor.

Crave'in kabartıcı mesleğinde seçenekleri var. Birini tahrik etmek için ağzınızı kullandığınız bir işe sahip olmak biraz eski moda olduğundan, benim gibi "klasik bir kabartı" istemeyen aktörler için geleneksel olmayan seçeneklerimiz de var.

Bu ikisi koridorda ilerleyerek Crave'in zaman zaman

Aktörlerin kısa ışık sıfırlamaları veya sahnenin ortasında acil molalar sırasında uyarılmış kalmak için biraz yardıma ihtiyacı var ve emmek istemiyorlar.

Eğer evet dersem, klasik tüylerden hoşlanmadığımı bildikleri için, beni küçük ve karanlık bir alanda büyük ve rahat bir deri koltuğa götürürler. Bana erotik seslerle dolu kulaklıklar verirler ve ben dinlerken kapının dışında dururlar, bir stroker veya başka bir oyuncak kullanırlar ve sandalyenin önündeki tabandan tavana aynada kendimi izlerdim. Gölgesi ve havalı, kendinize dair yakaladığınız bakışlar erotik, yakıcı ses ve aletlerle eşleştirilmiş. Bu Crave'in yeni kabartma yorumu.

Başımı salladım. "Hayır, ben iyiyim."

Özel bir an için gözlerimi kapattığımda, Viyana'nın ben onu içine sokarken sikimin üzerinde nasıl kıvrandığını, narin ellerinin omuzlarımı nasıl kavradığını hatırlıyorum. Tıpkı söz verdiği gibi çok hızlı boşaldı ve benim evimde iki kez boşaldı. Çok ateşliydi.

Birdenbire sadece sertleşmedim, aynı zamanda yaklaştım. Döndüğümde Aug ve Lance'in Cohen'e setten çıkmasını işaret ettiğini görüyorum. Maxi ve Otis, muhtemelen Ted Lasso'nun son bölümü hakkında fısıldaşıyorlar ve sonra bir yapım asistanı tarafından hedefime doğru itiliyorum, tam levhalar birbirine çarparken elim Maxi'nin boynuna dayanıyor.

Maxi şezlongda dizlerinin üzerine çöküyor ve Otis yanıma geliyor. Parmaklarını Maxi'nin saçlarının arasından geçirip parmak eklemlerine doladıktan sonra onu sikine doğru çekiyor. Açık ağzını adamın sikine doğru yönlendirirken elim boynunun arkasını kısıyor.

"İkimizi de mutlu edebilir misin yoksa gerçek zevki tattırmak için acıyı keşfetmen mi gerekecek?" Maxi'nin yakut dudakları tacının etrafını sararken Otis gürlüyor.

"Daha geniş aç küçük kuş ve ikimizi de memnun et," diyorum Maxi'ye, sahnenin ikimize de sakso çekmesini gerektirdiğini bilerek.

Onu aramıza alıyoruz ve ben dönerek sikimi onunkine doğru tutuyorum. Kafalarımız çarpışıyor, Maxi'nin tükürüğüyle birbirine bulaşıyor ve Otis'ten göbek derinliğinde bir inilti geliyor. Maxi ellerini birbirine bastırılmış siklerimizde aşağı yukarı kaydırırken, Otis elini omzuma atıyor.

"Ahh, evet, bizi iyi hissettir," diye mırıldanıyorum, gözlerim hâlâ kapalı olan kapıya kayarken işareti Otis'e veriyorum.

"Sadece güzel bir şey değil, aynı zamanda yetenekli küçük bir denizaltı," diye inliyor Maxi ağzını iyice açıp bizi dilinin yağlı pedine çekerken. Ağzını olabildiğince etrafımıza kapatan Maxi, siklerimizi yavaşça emmeye başlıyor, omurgamı sıcaklıkla dolduran sesler çıkarıyor, taşaklarımda aciliyet mayalanıyor.

Başka bir erkeğe sakso çekmeyi seviyorum. Bana karşı kaydığını hissetmek, eylemi gerçekleştiren kişinin meydan okumasını ve zaferini izlemek. Maxi daha önce de bu sahnede bizimle birlikte olmuştu ve bu işte çok iyi.

Aug üçüncü kameranın Maxi'nin ağzını çekmesini ve on saniye bekletmesini istiyor. Bu genellikle izleyicilerin ilgisini canlı tutmak için kamera başka bir çekime geçmeden önce odak çekimlerine ayırdığımız süredir. Tek bir çekimde çok uzun süre kalan yetişkin filmleri genellikle yüzde otuz izlenme oranına ulaştığında izleyicilerini kaybeder. Aug çekimleri hareketli tutuyor, hatta orgazm sırasında farklı açılar gösteriyor.

Bu fırsatı değerlendirip kapıya bakıyorum. Kapıyı kapalı bulmayı beklerken, O'nunkinin yanında duran sikime bakmaya başlamıştım ki... Vienna, Lance'in yaklaşık üç metre arkasında, kollarını iki yana açmış, ellerini önünde kavuşturmuş duruyor. Sorgulayan bakışımı fark ettiğinde -bu sahneyi dikkatle izlediğini gözden kaçırmıyorum- bir elini kaldırıyor ve en güzel, neşeli sırıtış eşliğinde bir başparmağı havaya kalktığında neredeyse göğsüm patlayacak.

Kalbim o kadar hızlı atıyor ki görüşüm bulanıklaşıyor. Tekrar sahneye odaklandığımda, Otis'inkinin yanındaki sikime boş boş bakıyorum, Maxi'nin elleri bizi açık, kısmen dolu ağzına pompalıyor. Sertçe yutkunuyorum ve boğazıma endişe verici bir duygu yumağı takılıyor.

Başardı. İyi gitti. Horozu beğendiler. Kulağa geldiği kadarıyla repliğe isim bile vermiş. Çok gurur duyuyorum.

Elimi kalçalarının arasına sokup replika sikimle onu becerirken bir an dudaklarıma doğru adımı inletiyorum - "Siktir," diye fısıldıyorum kamera Maxi'nin iç çamaşırılı kıcının görüntüsünü keser kesmez - "Boşalacağım," diye uyarıyorum, sesim olabildiğince kısık, ki bu şu anda çok zor. Damarlarım adrenalin ve mutlulukla dolu, bu anın onun izleme arzusunu da yerine getirdiğini biliyorum.

"Siktir!" Orgazmı olan savaşıma kaybetmeye başladığımda inliyorum, canlı anılarım talep ediyor.

Maxi bir profesyonel gibi, ilkel savaş çılgılığımdan önce işaretlerimi tanıyor ve beni Otis. Orgazmım durdurulamaz, boyun eğmez dalgalar halinde şaftına doğru ilerliyor ve ben bittiğim anda, Otis'i bana doğru okşuyor, onu da aynı şeyi yapmaya hazırlıyor, bu sahne ya da çekim için yola çıkmadığımız gerçeğine rağmen.

Otis, "Altımız olmak için ikimizi de memnun etmelisin," diyor, işe yaraması için atışa eklemeler yapıyor. Kayraklar tokatlanmadı ve mor bayrak dalgalanmadı, bu yüzden devam ediyoruz.

Viyana'ya bir bakış atma riskini göze alıyorum. Kukuletalı gözleri ve kalın kirpikleri gözlerine bakmamı engelliyor ama dudağını ısırışından, kollarını göğsüne sarışından bundan ne kadar hoşlandığını anlıyorum.

Otis orgazm oluyor, Maxi ikimizi de dizlerinin arasında tutarken kasıklarına ve sikime beyaz çizgiler fırlatıyor.

"Sanırım bir ödülü hak ettin," diyorum ona ve uzanıp çenesinden tutarak ayağa kaldırıp aramıza getiriyorum. Ağzını alıyorum ve işim bittiğinde Otis sırasını alıyor.

Sonra Aug sahneyi bitirir. "Planladığımız şeyin bu olmadığını biliyorum ama bu gerçek. Domlar bile soğukkanlılıklarını korumakta zorlanıyorlar." Oyuncuları ve ekibi o gün için uğurlamadan önce bana başıyla selam veriyor. Lance gözlerimi yakalıyor ve yakıcı bakışlarını üzerime diyor. Bunun sanatsal bir hareket olmadığını, soğukkanlılığını koruyamayan çaresiz bir adam olduğunu biliyor. Sırrımı saklayıp saklamayacağını bilmiyorum ama şu anda umurumda değil.

Ben sandalyeden bir havlu alıp belime sararken Vienna bana doğru ilerliyor. Başka bir nemli havluyla kendimi silmeye başlıyorum ve Otis'in de aynı şeyi yaptığını görmek için sete bakıyorum.

Gözleri hâlâ biraz yorgun, göz bebekleri büyümüş bir halde önümde dururken ona "Bugün dağınık bir çekim olacak," diyorum.

Sikim havlu kumaşın altından kalkmaya çalışıyor.

"Kelime oyunu mu?" Gülümsemesi bulaşıcı.

Cohen aramızdaki ışık paneline doğru ilerlerken "Her zaman," diyorum. Düğmeyi çevirerek dış ışığı kapatıyor.

"Nasıl gittiğini bilmeden beni burada bir saniye daha bekletme," diyorum sertçe, elimi kalçasına koymak için uzanıyorum. Ben onu nazikçe çekiştirirken bana doğru adım atıyor ve onu her zaman daha yakınımda istediğimi belli ediyorum.

"Seni öpmek istiyorum," diye itiraf ediyorum, bana göz kırpmıyor, nefesi dudaklarının arasında ağır ağır dalgalanıyor. Ayak parmaklarının ucuna kadar sallanıyor, ellerini boynuma doluyor ve yavaşça ağzımı kendi ağzına götürüyor,

yakıcı bir öpücük. O ağırlıksız his uzuvlarımı yeniden doldururken boynumdaki tüyler diken diken oluyor. Mutluluğun tanıdık sıcaklığı. Gerçek mutluluk. Babamın dediği şey.

"Çok geç. Önce ben seni öptüm," diye nefes veriyor, sevimli bir sırıtış dudaklarını bir yandan yukarı kaldırıyor. Viyana'yı mutlu ve tahrik olmuş bir şekilde izlemek, ayaklarınız sıcak kumlara gömülmüşken gün batımını izlemekten daha iyi. Onun coşkusu *sonsuz dek* ihtiyacım olan bir şey.

Sahne kapıları büyük bir gürültüyle açılıyor ve stüdyoya ışık doluyor. Bir elimi gözlerime götürüp ziyaretçilerimizin gözlerini kırıştırarak odaklanmaya çalışıyorum. Teslimatçılar genelde iki kapıyı da açmazlar.

Vienna elini çıplak göğsüme bastırarak dikkatimi kargaşadan uzaklaştırıyor. "Adını ben koydum

"Fuck Tuck" repliği. Sunumdan önce kendi sikiyle bana saldırdığında bunu haykırmıştıım. *Sik* dedim, *Tuck!*" diye inliyor, ben içine girip çıkarken söylediği boğucu sözleri taklit ediyor. Ve tanrım, bu kızın ağzı. Küfürlü konuşması, kabalığın sınırlarında gezinmesi ama bir o kadar da tatlı olması.

"Vienna, beni delirtiyorsun," diye törpölüyorum, elimle dirseğini tutuyorum, bana ne yaptığını hissedebilmesi için onu kendime doğru çekiyorum. Ancak sadece bir kişi tarafından söylenebilecek üç kelimeyi duyduğumda olduğum yerde duruyorum.

Akrabam olan bir kişi. "*Tucker*

Fucker Deep!"

Cohen kapıları durdurucularından kurtardı ve kapılar aydınlığı yutarak kapandı. "Theo?" Evet, gerçekten de ailem gözümün önüne gelirken sesleniyorum.

"Theo kim?" Vienna benden bir adım uzaklaşarak endişeyle fısıldıyor. Bana doğru bakmasını bekliyorum ve baktığında bakışlarını tutuyorum.

"O benim kardeşim."

Viyana

Tucker enerji bulabileceğiniz bir adam.

Vay anasını. Tucker'ın tüm ailesiyle tanışıyorum, ben aşırı derecede tahrik olmuşken o döl kaplı bir havluya sarılmış. Hayatımı sikeyim.

Tucker'ı Otis ve Maxi'yle birlikte izlemek şimdiye kadar tattığım en tatlı zevkti. Açık ve hevesli bakışlarımı gizlemeye bile çalışmadım ve sahne biter bitmez neredeyse ona koşuyordum.

Tam da sunumumun ayrıntılarına girmek üzereydik - hatta belki bu sabah kaldığımız yerden devam edecektik - ve şimdi tüm ailesiyle tanıştırılıyorum. Hiçbir şeyi doğru sırada yaptığımızı sanmıyorum. Hislerimi yakalamadan önce çıplak aletini gördüm ve şimdi daha ilk randevumuz bile olmadan tüm ailesiyle tanışıyorum. Bizimle ilgili hiçbir şey *tipik* değil.

Onları içime çekerken gözlüklerimle oynuyorum, hepsi bana kocaman, mutlu köpek yavrusu gözleriyle bakıyor ve bana kendimi... harika hissettiriyor.

"Vienna, bu neredeyse tüm ekip," diyor Tucker, pantolonunu giymek için setten çıktıktan sonra geri dönüyor ve kollarını bir oyuncu koltuğunun arkasından aldığı gri bir tişörtün içine sokuyor. İri elini seksle kayganlaşmış saçlarında gezdirirken kalbim pıt pıt atıyor, kendi ekseninde sallanıyor, sert ve hızlı atıyor. O gerçekten çok güzel. Bir de aile babası mı? Kutsal yumurtalık patlaması, Batman.

Ailesi ona hayranlıkla bakıyor, bir porno yıldızı olduğu gerçeği açıkça bir sorun değil. Ben dünyanın sonu gelmeden sanatçı bile olamıyorum, o ise yetişkin filmleri çekiyor.

Ve buradalar.

Onun tarafında.

"Vienna, bu benim babam, Tim."

Güneşin altında geçen bir hayatın yıprattığı yaşlı Tucker'ın gözlerine bakıyorum. Tecrübe gözlerinin kenarlarını kırıştırıyor ve yüzündeki sırtıştan bunun nazik yaşamış bir adam olduğunu anlayabiliyorum. Önce Tucker'a, sonra da bana bakarken gözleri gururla parlıyor. "Seninle tanıştığıma çok memnun oldum, Vienna. Duydum ki..." Onay için Tuck'a bakıyor ama endişeyle bana geri dönüyor. "Çok şey duyduk," diyor sonunda elimi sıkıca tutmadan önce. Sonra bana sarılıyor ve sırtımdaki kucaklaması ağır ve sıcak. Sonra karşımda yosunlu ve parlak, geniş yeşil gözlü, minyon, sarışın bir kadın duruyor.

"Vienna, burada olduğun için çok mutluyum. Biz de seninle tanışmak istiyorduk. Tucker'ın söyleyecek harika şeylerden başka bir şeyi yok." Göğsüme ve omuzlarıma sıcaklık yayılırken, farkındalık omurgamdan aşağıya doğru sarsılırken sıcak bir şekilde gülümsüyor. Sevgi dolu bir anne böyle bir şey işte. Sıcak ve kabul edici.

"Merhaba," diyorum boğazımdaki düğümün etrafından kalın bir sesle. Gözlerim dolmaya çalışıyor ama şu anda rastgele ağlamaya başlarsam aşağılanmaktan öleceğimi bildiğim için onları çılgınca kırıştırıyorum. Yüce Tanrım, anne sorunları olan kız olma. Olma.

"Tessa," diyor elini bana uzatarak. Elimi onunkinin içine sokuyorum ve o da diğer eliyle benimkini sandviç yapıyor. "Seninle tanıştığıma çok memnun oldum, az önce söylediğimi biliyorum ama gerçekten ciddi olduğumuzu bilmeni istiyorum." Gözleri samimiyetle dolup taşıyor ve bu nezaket bana bir şeyler hissettiriyor. Onun yanında kurabiye yaptığımı, şehir merkezinde alışveriş yaparken gülüştüğümüzü, aramızdaki kısa mesajları hayal ediyorum.

annemle, bu kadınla. Onunla her şey mümkünmüş gibi geliyor. Yüzüm uyuşuyor ve dizlerim titriyor ama soğukkanlılığımı koruyor ve derin bir nefes alıyorum.

Kendimi bir sanatçı olarak ilk gerçek fırsatta kanıtladığım bir günde nezaketle dolup taşıyorum. Kendimi kanıtladım.

Gözlüklerimi burnuma doğru itiyorum ve gülümseyerek biraz daha uzun duruyorum. "Sizinle tanışmak da çok güzel. Tucker'ın..." Tokalaşmayı keserken bir adım geri çekiliyorum ve bu cümleyi nasıl bitirmek istediğime karar vermeye çalışıyorum. Hangi tanım hem doğru hem de durum ilişkimizin parametrelerine uyuyor? O sormuş olsa da henüz bir çift değiliz, bu yüzden cevabımın oldukça yüzeysel olması gerekiyor. "O harika biri," diyorum sonunda, tutulmuş bir nefes içimden akarken başımı sallıyorum.

"Merhaba," Theo, Tessa'nın yanında beliriyor ve elini benimkinin içine sokuyor.

"Merhaba Theo," diye cevap veriyorum, kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi atarken nazikçe gülümsüyorum. Kendimi, kalbin göğüsten bir metre dışarı fırladıktan sonra tekrar içeri düştüğü çizgi filmlerdeki gibi hissediyorum. Sertçe yutkunuyorum ve şans eseri Tucker'a bakıyorum. En yumuşak gülümsemesini takınmış, gözleri profilime odaklanmamış, ayrılmış bir hayranlıkla beni izliyor.

Beni izlerken göğsümden bir ürperti geçiyor. Siyah elbisenin arkasında, birlikte yaptığımız oyuncakla beni becerdiği zamanki ıslaklığıyla amım kasılıyor. Ter göğüslerimin arasından kayıyor ve sütyenimi çekip silmeyi her şeyden çok istiyorum. Theo da benimle tanışmanın ne kadar güzel olduğunu ve ne kadar çok şey duyduğunu söylerken gülümsememi tutuyorum.

Dönüp arkama bakmak ve orada başka bir Viyana olup olmadığını görmek istiyorum çünkü... Tucker Deep tüm ailesine benden mi bahsetmiş? Düşündüm de, tüm ailesine benden bahseden Tucker Eliot'mış. Küçük kasaba çocuğu Tucker, porno yıldızı Tucker değil. Ve bu... inanılmaz.

"Merhaba Vienna," diye yumuşak bir ses geliyor arkamdan, yüzünde bir gülümsemeyle yanımda beliriyor. "Ben Tegan, Tuck'ın tek kız kardeşiyim."

"Köpek eğitmeni, değil mi?" Tucker'ın onun ağzından çıkan her kelimeyi hatırladığımı bilmesini istemediğim için rahat davranarak teklif ediyorum.

"Evet," diyor başını sallayarak. "Tamam, yani... Tuck *sana bizden* de bahsediyor." İma ettiği şey basit ve benim yüzüm kızarıyor.

Tucker ellerini çırparak binadaki herkesin dikkatini toplar. "Herkes, Waterfront 21, on dakika içinde. Hızlı bir duş alacağım, sonra öğle yemeği benden." Kollarını bir uçuş görevlisi gibi sallıyor ve Lance kıkırdıyor.

Bunu nasıl yapacağını bildiğini bilmiyordum.

Tuck duş almak için acele ederken, ıslak saçları ve geniş bir sırtıyla geri döndüğünde etrafta durup sohbet ediyoruz. Ben daha onu tanıyamadan kız kardeşi beni yakaladı.

"Hadi gidelim! Bize Tucker'la nasıl birlikte olduğunuzu anlatabilirsin," diyor Tegan, kolunu benimkiyle birleştirerek. Sonra zihnimde yankılanan tek bir kelimeyle kapılara doğru sürükleniyorum.

Birlikte.

Bu konuda daha yeni konuşmaya başladık. Ve o zaman bile, bu konuda gerçekten konuşmadık. Tucker dün gece cesurca bana kız arkadaşı olmamı teklif etti çünkü oyuncu seçme seanslarımızın randevu gibi olduğunu düşünüyordu. Ve kabul ediyorum, gerçekten de randevu gibiydi. Sürekli konuştuk, güldük, ciddi konulara girdik, onu görmek için her zaman sabırsızlandım ve hatta birkaç kez oyuncular belirlenirken yemek bile yedik. Sanırım bunun daha fazlasına dönüşeceğini hiç düşünmemiştim. Ta ki dün geceye kadar, benim ona karşı hissettiklerimi onun da bana karşı hissettiğini fark edene kadar. Ve şimdi başım dönüyor çünkü yaşamak için güzel insanlarla seks yaptığı gerçeği hakkında ne hissettiğimi bilmek istiyor. Tanıştığımızda bunu yargılamıştım ama gördükten ve onu tanıdıktan sonra artık aynı şekilde hissetmiyorum. Çok ateşli ve yetenekli de. Ama

Sorularım var.

Kariyeri bir ilişki için yeterli alan bırakıyor mu?

Bunu daha önce düşündüğümü kendime itiraf edebilirim. Gecenin geç saatlerinde, zihnim kapanmadığında ve gökyüzü loş olduğunda, Tucker'ın kız arkadaşı olmanın nasıl bir şey olacağını düşünüyorum.

Şu anda bana tekrar sorsa cevap verebilir miyim? Bunun iş olduğunu söylediğinde ona inanıyorum.

Ama bir kavgada ortaya çıkar mı? İşler zorlaştığında stres yaratır mı? İşler zorlaşacak.

Çünkü bu gerçek. Ekstra sevgi ve özen gerektiren zorlu dönemler.

Ve kendime karşı dürüst olmalıyım. Eğer tartışırsak ve o işe gidip başka biriyle sevişirse, sadece kamera için bile olsa, bu bana nasıl hissettirir?

Aldırmayacağıma inanmak istiyorum. İşler iyiiken aldırmayacağımı biliyorum. Şu anda bunu seksi, cesur ve ateşli buluyorum. Ama işler kötüye giderse, buna katlanabilir miyim?

Yeterince güçlü müyüm?

Bazen tüm gücümü aileme sanatla uğraşma seçimim konusunda yanıldıklarını kanıtlamak için harcadığımı hissediyorum.

Ama Tucker enerji bulabileceğiniz bir adam.

Ve şimdi korkunun beni alaşağı etmesine izin verirsem tam bir aptal olurum.

"Bizimle geliyorsun, değil mi Vienna?" Theo, Tegan'la birlikte geriye doğru yürüdükleri cipi başıyla işaret ederek soruyor.

"Minivan bizde," diyor Tim, arkasındaki park yerinde parıldayan gümüş bir minibüs. "Onlarla gittiğin için seni suçlamıyorum."

Tucker'ın eli sırtımdan aşağı iniyor. "Ailemle birlikte gidiyorum."

Gülümsüyorum ve kendimi "Tamam, kardeşlerinle gideceğim" derken buluyorum.

"Peki neden Crave'de çalışmak istiyorsun?" Kiralık arabalarının arka koltuğuna geçtikten sonra Tegan soruyor.

Lanet olsun, zor bir soruyla başlıyorum.

Bir an dudağımı çiğniyorum, seçeneklerimi değerlendiriyorum ama dürüst gerçeği söylüyorum. "Para. Mezun olduktan sonra sanat okulu için öğrenci kredilerini ödemem gerekiyor. Yardımcı olma potansiyeli olan tek bursu kaybettim, bu yüzden bana bu işi teklif ettiklerinde ve ücretini gösterdiklerinde aklımı kaçırmak üzereydin. Hayır diyemezdin." Ve şimdi sunum iyi gittiğine göre, bir şekilde O parayı kazanamayacağım.

Bunu hak ettim. Fuck Tuck'ı ben yarattım. Elbette benim fikrim değildi ama ben yaptım, yüz binlerce insanın kendilerini orgazma ulaştırmak için kullanacakları şeyi ben yarattım. Ve Tucker, gözleri kapalı ve bacakları iki yana açılmış bir şekilde hayal ettikleri şey.

"Anlıyorum. Eğitim merkezimi açmak için çok çalışmam gerekti." Tegan koltuğunda dönerek bana bakıyor ve kumral saçlarından bir tutamı kulağının arkasına sıkıştırıyor. Bana Tucker'ı hatırlatıyor ve herkesin birbirine bu kadar yakın olmasını seviyorum. Cehennem gibi ferahlatıcı. "Kontratın bittikten sonra ne yapacaksın? Heykel yapmaya devam mı edeceksin yoksa başka tutkuların da var mı?"

Vay canına. Düşündürücü bir soru. Gözlüklerimi gergin bir şekilde düzeltiyorum, dudaklarım seğiriyor, muhtemelen kararsızlığımı ele veriyor. Yine de sohbet etmeyi seven biriyim, o yüzden açıklıyorum. "Eskiz yapmayı seviyorum. Heykel yapmayı sevdiğim kadar sevip sevmediğimi bilmiyorum ama... Eskiz yapmayı seviyorum."

"Biliyorum," diye iç geçiriyor ve başını hafifçe sallıyor.

"Biliyor musun?" Kekeliyorum, yorumunun ne anlama geldiğinden emin değilim. "Çizim yaptığımı biliyor musun?"

Kadın koltuğunda dönüp duruyor, Theo da San Francisco şehir merkezindeki bitmek tükenmek bilmeyen yaya sürüşü arasında ilerlerken yolcu camından dışarı bakıyor. Neredeyse herkes yürüyor.

"Yani, sanatçıların her zaman çok yönlü olduğunu düşünürüm." Tegan sırtarak tekrar arkasını döner.

"Ben eğitim aldım

bir gelincik, yani anlıyorum."

Theo kahkahayı basıyor, navigasyon bir sonraki hamlesini söylerken direksiyonu tokatlıyor. "Senin birden fazla hayvan türünü oturtma yeteneğinin onun heykel ve çizim yeteneğiyle aynı olduğunu sanmıyorum." Gülümseyerek dikiz aynasından bana, sonra da kısmen kıkırdayan Tegan'a bakıyor. "Ama belki."

"Belki," diye ekliyorum, kahkahalarını bulaşıcı buluyorum. "Tucker'ı stüdyoda sık sık ziyaret ediyor musun?" Soruyorum çünkü Tuck sahnesini tamamladıktan ve çıplak aletini örttükten hemen sonra onları sette görmek sürpriz oldu. En azından benim için.

"Ah evet," diye sesleniyor Theo bana, camı indirip avucunu dışarı çıkararak rüzgârın dalgalanmasına izin verirken. "Bu ne, beşinci ziyaretimiz mi?" diye soruyor ve onay için Tegan'a bakıyor. O da başını sallıyor.

"Saymadım ama onun gibi bir şey. Geçen sefer Tripp bile buradaydı." Tekrar bana dönüyor ve Tegan'a karşı rahat olmaya başlıyorum. Açık ve dürüst kişiliğindeki bir şey sohbet etmeyi ve rahat hissetmeyi kolaylaştırıyor. "Tripp bizim diğer kardeşimiz. Benden büyük ama Tuck'tan küçük."

Theo, "Ben en büyükleriyim," diye açıklıyor ve beni soy ağaçlarını sıralamanın zihinsel yükünden kurtarıyor.

"İkinizin de kendi işinizin olması çok güzel. Aileniz sizinle gurur duyuyor olmalı," diye cevap veriyorum çünkü kendi başarılı işimi kurmuş olsaydım muhtemelen ailem altına sığardı. Onların küçük, övünülecek hayalleri olurdu. Tabii bu işin sanatla ya da yaratıcılıkla bir ilgisi yoksa.

Theo navigasyonun onu başka bir sokağa götürmesine izin veriyor ve ileride Waterfront 21 tabelasını görüyorum. Tuck'ın kardeşleriyle geçirdiğim bu özel dakikalara veda ettiğim için biraz üzgünüm ama biraz da mutluyum çünkü Tucker'ı tekrar görmek için sabırsızlanıyorum.

Lanet olsun, tehlikeli bir yerdeyim. Ben Alice'im ve Tucker da benim tavşan deliğim ve en dipte bir çarpma ve çarpışmaya doğru son sürat ilerliyorum. İçinden çıkabileceğimden şüpheliyim, kesinlikle kurtulamayacağım bir şey.

"Gurur duyuyorlar ama ne yaparsak yapalım gurur duyacaklardı," diyor Theo ve bunu o kadar basit bir şekilde söylüyor ki doğru olduğunu biliyorum.

"Yani, Tripp son bir yıldır bir yolcu gemisinde çalışıyor ve annemle babam herkese oğullarının yaşamak için yedi denizde yelken açtığını söylüyor."

Theo kiralık arabayı park ediyor ve hepimiz serin körfez bölgesi öğleden sonrasında dışarı çıkıyoruz, deniz havası burnumuzu ısıtırken güneş omuzlarımızı ısıtıyor. "Bir yolcu gemisinde çalışmak eğlenceli olmalı," diye düşünüyorum yüksek sesle, Tegan kolunu benimkiyle birleştirirken, Theo önümüzde, yan giriş kapısının işaretli olduğu köşeye doğru ilerliyor.

"Yaptığımız her işi eğlenceli hale getiriyoruz, çünkü hayat kışınıza bir sopa sokmak için çok kısa ve ne kadar büyük ya da küçük olursa olsun yaptığımız her işten gurur duymayı öğrendik" diyen Theo, kapılardan birini çekip açarak restoranın içini gün ışığına çıkarırken gururlu bir sırıtış takınıyor.

"Bu harika bir ahlak anlayışı," diye gülümseyerek içeri giriyorum ve mürettebatın geri kalanının çoktan orada olduğunu görüyorum. Tucker'ın yeşil gözleri beni yakalıyor ve tüm vücudum bakışlarının altında eriyor.

Beni kız kardeşinden alıyor ve ellerini dirseklerimin altına koyarak bana doğru fısıldıyor: "Buraya senden önce gelebilmek için arabayla geldim. Başka birinin yanına oturmana asla izin vermem."

Bir süre sonra kapılar tekrar açılıyor ve bir avuç oyuncu ile birkaç ekip üyesi restorana girerek Tucker'ın ailesiyle hemen tokalaşır selamlaşıyor.

Ortalıkta dolaşan pek çok 'yine'ler duyuyorum ve Tucker'ı desteklemelerinin bir rol olmadığını ya da çocukları arasındaki eşitlik uğruna zorladıkları bir şey olmadığını anlıyorum. Onu gerçekten destekliyorlar.

ve yetişkin film yıldızı olarak kariyeri.

Bu arada babam beni iş arkadaşlarına tanıtmıyor çünkü prestijli bir sanat enstitüsünde olmama rağmen utanıyor.

Aug'un Tim'e, "Seni tekrar görmek güzel," dediğini duyuyorum, avuçlarını birbirine vurup içten bir şekilde tokalaşırlarken.

Bir an sonra iki garson uzun bir masayı diğerine doğru iterek on beşimiz için yeterli alan yaratıyor.

Tuck yanımda oturuyor, elini kalçama koymuş, ikimiz de fırsat buldukça birbirimize bakıyoruz. Tucker kardeşi ve Augustus'la aylar önce dükkâna gelen altın Leica fotoğraf makinesi hakkında konuşuyor.

Yanımda Maxi ile sohbet ediyorum. Telefonunu çıkarmış, oğlunun fotoğraflarını karıştırıyor ve bana dün katıldığı oyun hakkında her şeyi anlatıyor.

"Ben replik ezberlemeyi sevmem, onun da öyle olacağını düşündüm," diyor narin parmaklarını uzun sarı saçlarında gezdirirken. "Başka pek çok yönden bana benziyor," diye gülümsüyor ve telefonuna dokunarak oğlunun küçük bir sahnede, etrafında bir sürü başka küçük çocukla çekilmiş bir fotoğrafını buluyor. Oğlunun küçük eli el sallıyor ve onun görüntüsünden ne kadar gurur duyduğunu fark ediyorum. "Bakın, bu oydu. Üç repliğini de hatırlıyordu."

"Çok sevimli Maxi. Gerçekten," diyorum ve kendimi küçük çocuğun fotoğrafına bakıp gülümserken buluyorum.

"Biliyorum, bir de bisikletine bak." Bir daha kaydırıyor, bu sefer küçük çocuk ona biraz büyük gelen bir bisiklete binmiş ve hayatımda gördüğüm en büyük sırtışa sahip. Küçük gözlerinde gerçek mutluluk parlıyor, parmakları gidonu öyle sıkı kavıyor ki elleri bembeyaz. "Bunu ona Tucker aldı," diyor neredeyse düşünceli bir şekilde, bakışları oğlunun görüntüsüne sabitlenmiş.

Tucker'ın konuşmasının sesi hala yanımdayken, iç uyuğumu akılsızca okşayan kalın parmaklara bakıyorum.

"Öyle mi yaptı?" diye soruyorum. Uzun parmakları iç uyuğumun mahrem etini tarıyor, sıcaklık omurgamdan aşağı ürperiyor.

Telefonunu tekrar çantasına koymadan önce buzlu çayından bir yudum alarak başını sallıyor. "Evet, babama bakıyorum ve onu tıbbi borçlardan kurtarmaya çalışıyorum." Bir parça tereyağlı focaccia'nın kenarını koparıp ağzına atıyor ve lezzetli karbonhidrat parçasının etrafında konuşuyor. "İlerleme kaydediyorum, ancak şu ana kadar imza ikramiyemin ve maaşımın her bir kuruşunu aldı. Oğlumun doğum gününde Tucker borç üzerinde çalışmaya devam etmemi ve hediyeği kendisinin alacağını söyledi. Tamamen monte edilmiş bir bisiklet geldiğinde ağladım. Çünkü ben de yapabiliydim, elbette. Ama o benim hedefimin ne kadar önemli olduğunu anladı ve oğlumun yanında olarak beni destekledi. Ve bu... bu onun karakterinin bir kanıtı."

"Ama siz ikiniz..." Sorunun beni kıskançlık ve güvensizlikle damgalamasından nefret ederek başlıyorum, çünkü bu hislerimi fena halde yanlış yansıtıyor. Maxi yüzünden kıskanç ya da güvensiz değilim ama merak ediyorum. Elimde değil.

Başını sallıyor, sıcak ekmekten hırslı bir ısırık daha alırken homurdanıyor. "Asla olmaz. Bizim ilişkimiz bu tür bir ilişki değil. Ayrıca, birbirimize duyduğumuz saygı ve Aug'un Crave'de inşa etmeye çalıştığı şey... Bu kutsal bir şey."

Ekibin bir parçası olmasam da ne demek istediğini anlayarak, "İşi zorlaştıracaklarını tahmin ediyorum," diyorum.

"Kesinlikle öyle. Ve biliyor musunuz, işe gelip ne yaptığımı bilmek ve bunu birlikte yaptığım insanlarla güvende olduğumu bilmek çok güzel. Crave'deki diğer herkes sahip olduklarının ne kadar iyi olduğunu biliyor mu bilmiyorum ama ben her zaman burada çalışmadım. Yaptığımız şeyin ne kadar nadir ve güzel olduğunu biliyorum."

var."

Tucker'ın dikkati bize dönerken ekmeği yağa ve sirkeye batırıyor, Maxi'yle yüzleşmek için dönerken dizi benimkine çarpıyor. Daha otuz dakika önce onu orgazm etmişti ve yine de aralarında otururken içimde tek bir kıskançlık zerresi bile oluşmuyor. Aslında kendimi... güvende ve rahat hissediyorum. Sanki Maxi, Tucker'ın olduğu kadar benim de arkadaşımış gibi, bunun doğru olmadığını bilmeme rağmen. Birbirlerini çok daha uzun zamandır tanıyorlar. Yine de bu enerji dışlama değil şefkat veriyor ve içimde bu yaşımda hala taşımamam gereken boşlukları dolduruyor. Ama geç olması hiç olmamasından iyidir.

"Viyana'ya Crave'e imza atan hiç kimsenin nasıl bir ilişkiye başlamadığını açıklıyorum çünkü Aug'u ve inşa ettiği şeyi çok seviyoruz," diyor, bir parça ekmeği daha yağdan geçirirken gözleriyle bile karşılaşmıyor. Bu, hadi göz göze geelim ve hikayelerimizi açıklığa kavuşturalım enerjisi değil, daha ziyade yalın bir gerçek ve bunu benimle paylaşmakta bir sakınca görmüyorlar.

"Evet, Aug'a saygı duyuyoruz ve Crave'de sahip olduklarımızla gurur duyuyoruz" diyen Tucker, Maxi'nin bordo peçeteyi kalan ekmek parçasının üzerine katlayıp sepeti ona uzatmasını izliyor. O da bir parça ekmek alarak ekmeğe yumuluyor. "Başka hiçbir yerde çalışmadım ama Otis ve birkaç kişi daha çalıştı ve anlattıkları hikayeler... korkunçtu."

"Tanrım, Vienna, diğer şirketlerde erkeklerin sert kalmaları için genellikle penislerine iğne yapıldığını biliyor muydun? Ve genellikle iki saat boyunca boşalmalarına izin verilmiyor." Menüsünü alıp ekmek tabağının üzerine yayıyor ve bana başıyla selam veriyor. "Vahşi, değil mi? Tehlikeli olduğundan bahsetmiyorum bile. Bu uygulamaların uzun vadeli riskleri çılgınca."

Tucker dikkatimi çekiyor, eli bacaklarımın arasındaki boşluktan geçip diğer uyluğumun üzerine geliyor. Nazik ama bölgesel bir hareket ve kalbimi yerinden oynatıyor.

"Evet, bu iyi değil. Bugünkü gibi zamanlar, ben sadece..." Biraz duraksıyor, yeşil gözleri dudaklarıma yerleşirken nefesimi alıyor, sonra gözlerimi buluyor. "Kafam meşgul ve kendi iyiliğim için çok azgınlık ve kendimi tutamıyorum. Başka bir sette olsam muhtemelen maddi bir cezayla karşı karşıya kalırdım. Ama Aug... o bunu kabul etti ve hatta benim *kendimi tutamamam* için sahneyi değiştirdi, diyelim."

Kendimi, içinde olmayı hiç hayal etmediğim bir anda, nefes nefese ona göz kırparken buluyorum. İma ettiği şey bacaklarımın arasına yerleşiyor, klitorisim onun sözleriyle titreşiyor.

"Öğle yemeğinden sonra bana gel," diyor özel olarak, avucunu dizimin üzerinde yumuşatarak kalçamdan yukarı doğru kaydırıyor. Aşağı baktığımda siyah elbisemin neredeyse belime dolandığını görüyorum ve onu aşağı çekmek için aceleyle kıpırdanıyorum.

Elini elbisemle kapatıyorum ve bunun bana kazandırdığı sırtıma göğsümün biraz çukurlaşmasına neden oluyor.

Tucker'ı memnun etmek gerçekten tam bir afrodizyak.

"Benimle ve ailemle biraz zaman geçir," diyor ve alt dudağını dışarı çıkararak yumuşak ve tatlı bir "Lütfen," diye ekliyor.

"Ah kızım, git Eliot'larla vakit geçir. Onlar gerçekten en iyisi," diye ekliyor Maxi ve ben onun hâlâ sohbetimizin bir parçası olduğunu fark ediyorum. "Gelecekteki erkek arkadaşımın ailesinin de Tuck'ınki kadar havalı olmasını umabilirim ama açıkçası bunun mümkün olduğundan emin değilim."

Tuck'ın tenimi şefkatle okşayan eline bakıyorum, sonra masanın öbür ucuna, Tessa'nın yüzünü Lance'in ekranına doğru çevirmesini izliyorum, şüphesiz Lance ona yeni bir set tasarımı ya da işle ilgili bir şey gösteriyor. Bu Lance. Tuck'ın annesi için bile bir dakika ara vermiyor. Ama yüzü heyecandan parlıyor ve Lance muhtemelen soruları yanıtlarken o da ekranda etrafı kurcalıyor. Tim ve Augustus derin bir sohbe dalmış durumdalar; Aug'un kolları havada hareket ediyor ve şüphesiz setteki bir hikayeyi detaylandırıyor. Tim'in elleri masanın üzerinde, gözleri şaşkınlıktan kocaman olmuş. Yanlarında, Otis ve Theo kıvrılmış yumruklarını gözlerine götürüp ciddi kahkahalar atarak gözyaşlarını silerken, Tegan utangaç ve sessiz set tasarımcısı Cohen'e bir milyon soru soruyor

set oluşturulduktan sonra kalan malzemeler.

Bu her zaman hayalini kurduğum türden bir aile.

Ve Tucker her zaman istediğim ve asla yeterince şanslı olamayacağımı düşündüğüm türden bir adam.

"Evet," diye cevap veriyorum sonunda, mutluluktan çok daha fazlasını barındıran bir gülümsemeyle.

"Çok isterdim

evine geri dön."

Tucker

Sanırım az önce arkadaş zonu yedim.

Annem ve babam evime dönerken bana Viyana'nın sunumu hakkında trilyonlarca soru sordular, onlara hiçbir ayrıntıya sahip olmadığımı söylemiş olmama rağmen.

Ama gurur ve heyecan bunu yapar.

"Ve hangi oyuncularını tercih ettiklerini bilmiyorsun, öyle mi?" Annem parmakları telefon ekranında gezinirken soruyor, muhtemelen hafızasından bir müşteri e-postasını yanıtlıyor.

Annem o kadar uzun yıllardır fotoğrafçılık yapıyor ki, başka bir iş yaptığını hatırlamıyorum. Aynı şekilde babam da postane için mektup ve paket taşırdı. Beş yaşından bugüne kadar babamla ilgili hatırladığım hemen hemen her şey, o soluk mavi üniforması ve pantolonunun boydan boya çizgili çizgileriyle.

Aynı alan içinde gelişirken, onu aşmak için çabalamak yerine uyum sağlamaya izin vermenin rahatlığı vardır. Babam birçok kez işinden hoşnut olmadığını ifade etti, ancak vardiya saatlerini ve hatta bazen posta rotalarını değiştirerek işinden keyif almak için onu değiştirdi. Ve annem yaratıcı bir çıkmazdan şikayet ettiğinde, fotoğraf makinesini dağ eteklerine götürür ve güneşin altında zaman geçirirdi. Buna palet temizliği derdi.

Onlara hiçbir ayrıntıyı bilmediğimi bir kez daha açıklarken, bunu daha ne kadar yapabileceğimi merak ediyorum. Ailemin sorularını yanıtlamak değil - ki bunu Tanrı'nın izniyle sonsuza kadar yapacağım - ama Crave'de çalışmak.

Çaylaklıktan acemiliğe geçen çılgın bir iki yıl oldu ve şimdiden bir ton para kazanmış olsam da -Evet, porno bu kadar iyi ve yatırımcım da bu kadar iyi, işimi seviyorum. Aynı babamın kendi işini ve annemin kendi işini sevdiği gibi. Aynı şekilde Tegan da yaptığı işten zevk alıyor ve Theo da dükkânı için yaşıyor.

Ben de onlar gibi miyim? Bunu hiçbir şeyi kaçırmadan yapabildiğim kadar uzun süre yapabilir miyim?

Annem ve babam yaptıkları işten keyif alıyorlar ama aynı zamanda birbirlerine de sahipler. Evet, ailem var ama ben de bir eş istiyorum. Hepsini istemek yanlış mı?

Ayakkabılarımı çıkarıp cüzdanımı ve anahtarlarımı tezgâhın üzerine bıraktıktan sonra içecek almak için buzdolabını açtım.

"Babam için bira," diye yüksek sesle okuyorum, anneme içeceğini bulmak için kutuları karıştırıyorum. "Ve annem için bir La Croix."

"Ben de bir La Croix alayım," diyor Tegan, sanki buranın sahibiymiş gibi kapıyı iterek içeri giriyor, Viyana onun peşinde, Theo da onun peşinde.

Orada duruyorum, ayaklarım yere basıyor, soğuk bir bira ve soğutulmuş La Croix ellerimi uyuşturuyor, kutulardaki buğulanma çıplak ayaklarımın etrafına küçük ağır sesler halinde düşüyor.

Vienna, Theo üç bavulu taşıırken kapıyı açık tutuyor ve Theo'nun söylediği aptalca şeylere o kadar çok kıkırdıyor ki gözlüklerini burnuna doğru itiyor.

Sevdiğim herkes çatı katıma yığılmışken, bu insanlara sahip olduğum sürece göz açıp kapayıncaya kadar *her şeyden* vazgeçebileceğimi fark ettim.

Crave'de çalışmayı seviyorum. Evet, beni zengin etti, ama bundan daha fazlası, bana ikinci bir iş verdi.

Aile. Oti's'i, Aug'u, hatta Lance'i bile böyle düşünüyorum. Hepsi başkasının kanı ama benim ailem. Maxi ve diğer aktrisler de öyle. Sevgi ve saygı bu kadar derine indiğinde, DNA'larımız ortak olsa da olmasa da aile olursunuz.

Tucker Eliot olabilirim, sadece o olabilirim. Ama Tucker Deep'ten vazgeçmek istemiyorum. Henüz değil.

Yine de hayatımın şu anı için kariyerimle ve çevremdeki herkesin desteğiyle başardıklarımın gurur duyuyorum. Şu anda uğruna çalıştığım her şeyden vazgeçmeyi hayal etmek benim için zor, ancak bu her şeyin her zaman aynı olacağı anlamına gelmiyor. Olmam gereken yerde, yönlendirildiğim yerde olduğumu hissediyorum. Ama kim bilir gelecekte neler olacak. Kaderin benim için ne sakladığını.

"Nasıl oldu bilmiyorum," diyor Theo, elini babasının sırtına vurarak mekanda yürürken, "ama burası daha büyük görünüyor."

"Daha küçük bir kanepem var," diye cevap veriyorum, kafaları büyük ekranın önünde ortalanmış çok büyük gri kesit koltuğa dönerken. Televizyon küçük bir tuğla parçasının üzerinde duruyor, duvarların geri kalanı ise şehir manzaralı büyük pencerelerden oluşuyor. Çatı katının avantajları.

"Bu kadar mı?" Açık kat planını inceleyerek soruyor, gözleri yatak odamın açık sürgülü kapılarının yanından geçip dağınık yatağımın üzerine düşüyor.

Doğrudan Viyana'ya bakmamasını umarak küçük bir dua ediyorum ve gözleri benimkilere geldiğinde, dudakları ince bir gülümsemeyle ona daha sonra teşekkür edeceğime söz veriyorum.

"Hey anne, gel bana balkonu göster. Buraya son geldiğimde akşam karanlığıydı. Gün ışığında manzaraya hiç bakamadım," diyor Theo, bana Viyana'yla tek bir an yaşatmaya çalışarak.

Sanki apartmandaki herhangi biri yerden tavana kadar uzanan pencerelerden daireyi boydan boya geçen balkonun tamamını göremiyormuş gibi babam, "Etrafı saran bir balkon," diye ekliyor. Ama bu tam bir baba hamlesi, ilk kez keşfedilen bir şeyi açıkça belirtiyor. Ve şu anda, herkese bunun gerçekten de bir sarma olduğunu kanıtlama görevi bana V ile bir an yaşıyor, bu yüzden onu teşvik ediyorum.

"Göster onlara baba."

"Tegan," diye sesleniyor Theo, başını kapıya doğru çevirerek. "Kaldır kışını ve bu manzaranın tadını çıkar." Çoktan kanepeye mutlu bir şekilde yerleşmiş olan Tegan ayağa kalkıyor, at kuyruğu arkasında sallanıyor.

"Peki," diyor ellerini kalçalarında gezdirirken, üzerinde yırtmaçlı bir kot pantolon var. Göğüslerinin üzerine stratejik olarak yerleştirilmiş iki köpek suratının yer aldığı atletinde SHOW ME THE PITTIES yazıyor ve homurdanmama neden oluyor. Daha önce fark etmemiştim çünkü kız kardeşimin ne giydiğine hiç dikkat etmem.

Benimle aynı anda Tegan'ın üstünü gören Vienna homurdanıyor ve parmağını tanka doğru sallıyor. "Şirin," diye kıkırdıyor.

Tegan tankının uçlarını çekiştirerek tasarımı inceliyor. "Evet, öyle, ha? Bunu bir arkadaşımın annesinden aldım. Matbaası var ve Etsy'de tişörtler yapıyor."

"Bence bu önemli," diye açıklıyorum, kız kardeşime orada burada laf sokmayı sevdiğim için. "Arkadaş derken bir insandan değil, bir köpekten bahsediyorsun."

Yeşil gözlerini deviriyor. "Köpekler daha iyi arkadaş olur zaten."

Bu ifadeyi kendi haline bırakıyorum çünkü ben aileme karşı ne kadar açık olsam ve bu durum her yerde karşılık bulsa da Tegan kartlarını kapalı tutan tek Eliot. Annesine durmadan sır veriyor ama onun dışında dertleri kendisine ait.

"Tamam, ben gidip babama buranın mimarıymış gibi etrafı saran bölümü göstereyim de siz de baş başa iki dakika geçirin," diye ekliyor ve Viyana'ya göz kırptırıyor, tabii bu da onun kızarmasına neden oluyor. Sürgü bizi mahremiyete hapsettiğinde, yüzümü ona dönüyorum.

"Bu sunumun her lanet detayını bilmek istiyorum." Sözcükler aceleyle ağzımdan dökülüyor, talepkâr ve acil, çünkü artık iki buçuk saattir haberim yok. Bir elimi beline atıp onu kendime doğru çekiyorum ve ailemin geri kalanı bana bakarken bir öpücük çalma fırsatını kaçırmıyorum.

dışarıda geziniyor.

"Çok iyi geçti, Tuck. Dürüst olmak gerekirse, hayal edebileceğimden daha iyi gitti. Crave'deki tüm başarısız prototipleri sakladığım için çok mutluyum çünkü Dalton onları istiyor. Sanırım kardeş şirketlerinden birindeki daha ortalama kalıplardan birini kullanmakla ilgili bir şeyler söyledi ama her iki durumda da çok iyi gitti," diye fişkırıyor, tüm vücudu mutluluk saçıyor. "Ve Fuck Tuck, hadi ama, bu... mükemmel."

"Ve doğru, bunu biz söylerken siz kendiniz söylediniz-"

"Boku yedim," diye sözünü bitiriyor, oysa ben daha yumuşak bir kelime seçip hislerimi daha iyi ifade edecektim.

Başımı salladım. "Evet, konuştuk." Boğazımı temizleyerek ekliyorum, "Viyana, geçen gece, araya girmeden önce konuştuğumuz şey-"

"Bir insanın neden bu kadar boş alana ihtiyacı olduğunu asla anlayamayacağım," diye homurdanıyor annem, ince parmaklarını soluk sarı, kabarık saçlarında gezdirirken. Babam arkasından geliyor, onu özür dileyen Theo ve başını sallayan Tegan takip ediyor.

"Demek Viyana," diyor babam kanepedeki yerine yerleşirken ve kızına yanına gelmesi için eliyle işaret ederken. Geldiğini görünce gülümsüyorum ve bunu hevesle yapıyor gibi görünüyor, omzunun üzerinden bana gergin bir bakış bile atmıyor. "Bize bugün Debauchery ile nasıl geçtiğini anlat." Sahnede fısıldayarak eğiliyor ve ekliyor: "Sizi yakalayabileceğimizi umarak birkaç gün erken geldik."

Şimdi bana bakıyor, gözlükleri burnunun ucunda, kocaman kara gözleri bakışlarımda cevaplar arıyor ve gülümseyerek nabzımın fırlamasına neden oluyor.

Odak noktası tekrar babam ve dolayısıyla Viyana'nın etrafına oturmuş olan tüm ailem olunca boğazını temizliyor. "Şey, dört prototip yapmak üzere işe alındım ve birinci aşama sürüm için seçenekleri az önce sundum. Bu onların ana oyuncağı, lansman ürünü olacak, diğer üçü ise lansman başarısına bağlı olarak daha sonra seriye eklenecek." Kendisine çok yakışan siyah eteğinin etek ucunu çekiştiriyor. Ama beline dolandığında da bir o kadar iyi görünüyor.

"Sıraya isim vermesine de izin veriyorlar," diye ekliyorum ama annem, babamla onun arasına sıkıştığım için dizime bir şaplak atıyor.

"Bırak o anlatsın, Tucker, bu *onun* projesi."

"Sanırım *bizim* projemiz," diyor Vienna utangaç bir ifadeyle. "Yani, Tuck olmadan-" Aktif olarak penisler ve dildolar hakkında konuştuğumuzu fark ederek kendini durduruyor.

"Peki hattın adı ne?" Theo açılmış bir Hershey Kiss'i ağzına atarak soruyor. Şeker kasesini karıştırmak için öne doğru eğilen Tegan bir Rolo buluyor ve onu açıyor, Viyana'ya odaklanarak agresif bir şekilde çiğniyor. "Evet," diye karameli şapırdatıyor. "Adı ne?"

Vienna bana bakıyor, gülümsemesi titriyor. Onu hemen kurtarmalıyım, ama sonra daha uzun oturuyor ve cevap verirken çenesinin gururla kaymasına izin veriyor. "Serinin adı Fuck Tuck, çünkü oyuncağı satın alacaksınız ve mümkün olduğunca gerçek anlamda Tuck'ı becereceksiniz."

Önce annemin bakışlarını tutuyor, sonra babama ve bana bakıyor. Ona gururla bakarken kendimi aptal gibi hissediyorum ama o bu konuda direndi ve ben de ondan bunu beklemiyordum. Mesele şu ki, bu alanda kanıtlaması gereken hiçbir şey ve üstesinden gelmesi gereken hiç kimse yok, ancak yaptığı şeyin ailemle ilgili olmadığı kadar kendisiyle ve yarattığı şeyin arkasındaki damganın üstesinden gelmekle ilgili olduğunu biliyorum.

Benim sikimle ya da değil, Fuck Tuck'ı yaratan Vienna'dır ve sıkı çalışmasının ödülleri toplamayı hak ediyor.

"Bu mükemmel," diyor annem, "hem de kelime oyunu yaparak." Ellerini birbirine kenetleyip çenesinin altına götürüyor. "Buna bayıldım, Vienna. Çok yaratıcısın."

"Bu harika," diye ekliyor babam, şimdi şeker kasesine doğru gidiyor. O uzanırken annem elini tokatlıyor,

ama azimle devam ediyor.

"Çok komik," diye ekliyor Theo, bir yandan da kasedeki tek Reese's'e ulaşmak için babasıyla mücadele ediyor.

Tegan başıyla tabağı işaret ediyor. "Bunu yemiyorsun bile, neden aldın?"

"Dün gece oyuncular ve ekip partisi vardı," diyorum, "ben ev sahipliği yaptım."

"Yani Vienna," diye devam ediyor annem, bu ziyarette benimle sohbet etmek umurunda değil ve ben buna bayılıyorum. Her ne kadar onları içime çekmek istesem de, Vienna onların ilgisi altında daha önce hiç görmediğim bir şekilde gelişiyor. "Bize Crave and Cure ile sözleşmeniz bittikten sonraki planlarınızdan bahsedin."

"Oh," diyor, bana bakıyor, kaşları gerçek bir şaşkınlıkla kalkmış. Onlara onun hakkında bu kadar çok şey anlattığım için mi yoksa aileme bu kadar çok şey anlatacak kadar ondan hoşlandığım için mi bilemiyorum. Ya da belki ikisi de.

Ailem her zaman romantik olduğumu söylerdi. Ben bu ikisinin arasında bir şeye inanmayı seçiyorum ve o da bunu garipsemiyor.

"Birkaç hafta içinde şehirdeki Sanat Enstitüsü'nden mezun oluyorum. Not vermek için bir eserim kaldı." Elleri kucagında sıkıyor, bir yüzüğü çeviriyor, sonra bir parmağını tırnaklarında gezdiriyor.

"En son not aldığınız eser nedir?"

Sinirle yutkunuyor. Madeline'in eserinin hikayesini duymuştum ama Viyana'nın ne için çalıştığını paylaşp paylaşmadığını bilmiyorum.

"En zayıf ve en güçlü anındaki insanın heykeli."

Ellerini yanaklarına götüren annemin kaşları kalkıyor ve Kevin McCallister'a otuz yıl kadar geç kalmış olduğunu gösteriyor. "En zayıf ve en güçlü, aman Tanrım," diye haykırıyor, başı beyaz bir hışımla dönüyor. "Yorumlayıcı sanata bayılıyorum. Bu benim en sevdiğim şey," diye söz veriyor ve sallamayı bitirdiğinde başını hararetle sallıyor. Annem bu konuda kararlı çünkü gerçek bu. Bebekleri ekmek somunlarının içine koyan ve balkabaklarını kesip açan bir fotoğrafçı olarak, sanat yaptığınız her şeydir havasını anlıyor.

Onu anlayan birinin olmasına sevindim. Kendi annesi olmasa bile.

"Ah Viyana. Bu harika. Ailen seninle çok gurur duyuyor olmalı." Annem minderin kenarına oturuyor ve uzanıp Vienna'nın dizini okşuyor.

Gözlerini kırptırarak nezaketi anlıyor. Birkaç kez göz kırptıktan sonra anneme gülümsüyor ve başını sallıyor. "Aslında değil. Babam bir bankacı ve annem, çimenlerinin nasıl görüldüğünün insan olarak kim olduklarından daha önemli olduğunu düşünen insanların fikirlerini çok önemsiyor."

"Ahh," diye başını sallıyor annem, zeki bir gülümseme dudaklarını kıvrıyor. "O türü biliyorum."

"Beni yetiştirdikleri için onları seviyorum ama onlar yüzünden burada değilim." Daha uzun oturuyor ve annem tekrar onun dizini okşuyor ve gözlerimin önünde aralarındaki bağın kaynaştığını görebiliyorum.

Umduğumdan daha büyük ama aynı zamanda beni endişelendiriyor. Eğer çok erken, çok yoğun bir bağlantı olursa, bunalabilir.

Çok şey olabiliriz.

"Nankör ya da kaba görünmek istemem," diye devam ediyor, kararsızlık onu sararken omuzları çöküyor. Annemin onu yargılayacağını düşünüyor ama Tessa Eliot'ı henüz tam olarak tanımıyor. O gelmiş geçmiş en az yargılayıcı ve en destekleyici insan. Babamın yanında.

"Hayır," diyor annem rahatlatıcı elini saçlarında gezdirerek Viyana'nın kötü niyetli olma ihtimalini ortadan kaldırıyor. Daha uzun oturuyor, annem onunla bu kadar nazik konuşurken biraz hülyalı bir şekilde onu izliyor. "Çocuğunun hayalini destekliyorsun, bu konuda senden bir şey duymayacağım," diyerek Vienna'nın korkularını yatıştırıyor.

"Neyse," diye devam ediyor Vienna, tatlı ama kısa bir yarım saniyeliğine bana bakarak. "Ben

Crave ile sözleşmem bittikten sonra ne yapacağımı bilmiyorum ama en azından öğrenci kredilerim başıma bela olmayacak."

Ben kolayca ödeyebilecekken onun bu konuda endişelenmesinden nefret ediyorum. Bilmediği şey şu ki, eğer Debauchery'nin tahminleri doğruysa, o da çok yakında bunu ödeyebilecek. Ama bunu başka bir zamana saklıyorum, onun benim olduğu ve bunun bir araç ya da taktik gibi görünmediği bir zamana.

Çünkü öyle değil. O avukata yaptırdığım şey benim gözümde adil ve dürüsttü.

"Bu harika," diye ekliyor babam, bir Twizzler atıştırırken. "Borçsuz olmak çalışmak için harika bir tuval." "En sevdiğin televizyon programı hangisi?" Tegan soruyor, babamı kâsenin içinden çıkarıp küçük bir kutu Milk Duds olabilir.

Vienna parmağını saçlarının arasından geçirip ucunu büküyor. Onu bunu yaparken hiç görmemiştim ama diğer eliyle gözlüğünü burnuna doğru iterken sikim seğiriyor. Onu bunu yaparken çıplak görmeyi çok isterdim. Hatta belki ben onu diğer Tuck'la sikerken bile.

Ama erkek kardeşim, kız kardeşim ve yakınlarım sonraki iki saati şeker kasemi yırtarak ve Viyana'yı tanıyarak geçirirken hayalden uzaklaşıyorum. Onlarla paylaşıyor ve ben de henüz bilmediğim şeyler öğreniyorum. San Francisco'da yaşamayı çok sevdiğini, Star Wars serisinin tamamını hiç izlemediğini ve bir gün yeterince para biriktirdiğinde dünyayı gezmek ve Golgotha Dağı'ndaki Pieta başta olmak üzere insan eliyle yapılmış en iyi heykelleri görmek istediğini.

Mükemmel bir öğleden sonra ve saat üç olduğunda Vienna'nın Enstitü'deki heykel laboratuvarına gitmesi gerekiyor, yemin ederim ailem de benim kadar hayal kırıklığına uğradı.

"MarioKart'ı bensiz başlat. Vienna'yı Crave'deki arabasına geri götürmeliyim," diyorum ve Vienna ayağa kalkıp aileme sarılırken cüzdanımı arka cebime tıktırıyorum.

"Evet," diyor Tegan, Vienna'dan uzaklaşarak. "Seni biraz kaçırdık sayılır." Vienna başını sallıyor. "Kaçırılıp İtalyan yemeği ve iyi bir arkadaşla beslenmek mi? Kabul ediyorum."

Babam ve annem gülüyor, sırayla ona sarılıyorlar ve Theo'ya veda ettikten sonra evimden çıkıp koridorun sonunda asansörün bizi almasını bekliyoruz. "Evime tekrar geldiğin için teşekkürler. Burada ailemle birlikte olman benim için çok şey ifade ediyor." Kapılar açılırken bana bakıyor ve elimi sırtının alt kısmına koyarak onu içeri sokuyorum.

Kapılar bizi içeri kapatıyor ve kelimenin tam anlamıyla üstüme çıkıyor, ağzını benimkiyle birleştiriyor ve ben buna bayılıyorum. Sokağa çıkma yasağından önceki gençler gibi öpüşüyoruz, dili ağzımda dağınık hareketler yapıyor. Parmaklarını başımın iki yanındaki saçlarımda gezdirirken sırtım asansörün tampon demirine çarpıyor, sanki dünya yanıyormuş ve bunlar son anlarımızmış gibi beni itiyor.

Kapılar açılır ve geri adım atar, dolgun dudakları şişmiştir, her zamanki pembe tonu yanaklarında rahattır. Gözlüklerini burnuna doğru itiyor. "Keşke heykel laboratuvarım olmasaydı. Keşke kalıp seninle ve ailenle takılabilsedim."

Yaklaşan sanat okulu mezuniyetine atıfta bulunarak, "Artık hiç ders almamana az kaldı... bir daha asla," diyorum. "Bitireceğin için heyecanlı mısın?"

Uzun, siyah saçlarını ellerinde topluyor, bileğinden bir lastiği kütlenin etrafına sarana kadar daireler çiziyor. Özel otoparktan çıkarken dağınık topuz ve gözlüklü görüntüm beni tamamen sersemletiyor, anlık güneş ışığı ikimizi de bir anlığına kör ediyor.

Ne kadar parlak olduğuna göz kırparak ve gülerek, sadece birkaç blok ötedeki Crave'e yan yana yürüyoruz. Sertleşmiş bir şekilde yürümek en sevdiğim şey değil ama Vienna ile yürümek kesinlikle buna değer.

"Debauchery ilk sürümü bugün benim önümde imzaladı. Üniteler önümüzdeki haftadan itibaren üretime geçecek," diyor yürürken bana bakarak. Güneş arkasındayken, dağınık saç telleri dudaklarına dökülürken, burnu kırışmış bir şekilde iyi haberi aktarıyor

Daha önce başka birine hiç bu kadar yakın hissetmemiştim. Gerçekten. "Pazar testinin ilk turu Crave & Cure hayranlarına yönelik olacak ve üretimde bir aksaklık olmadığı sürece bu önümüzdeki ay gerçekleşecek." Arabasıyla aramızda yarım bloktan daha az bir mesafe varken, olduğum yerde duruyorum.

"Vienna, bir şeyler hakkında gerçekten konuşma fırsatımız olmadığını ve daha yeni yattığımızı biliyorum ama... Bu şehirde seninle geçireceğim günleri düşünmek, elime fırsat geçmişken bunu değerlendirmedigimi bilmek beni delirtiyor."

"Senin şansın mı?" diye soruyor, gerçekten kafası karışmış görünüyor. "Az önce seni asansörde hırpaladım."

"Asansörde sevişmekten daha fazlasını istiyorum ama kesinlikle kapalı yerlerde sevişmek istiyorum. Arabalar, sokaklar, dolaplar, beni nerede hırpalamak istersen, seninim. Ama... Kız arkadaşım olmanı istiyorum, Vienna. Seninle gerçek bir şey yaşamak istiyorum." Gözlerini tutuyorum. "Dün geceki konuşmayı bitirmek istiyorum."

"Ah," diyor, birine kız arkadaşım olmasını teklif ettiğimden aldığım en ezici yanıtla.

Ve bu 'oh' 'siktir git' gibi vuruyor, çünkü benden biraz uzaklaşıyor, garip bir gülümseme dudaklarını büküyor.

"*Birlikte...* olmak istiyorsun," diye yeniden ifade ediyor, "bir çift gibi mi? Özel mi?"

Özel mi? "Evet," diye başımı salladım, "öyle. Özel bir çift. Sen ve ben. Çünkü senden çok hoşlanıyorum ve sana karşı hissettiğim çekimi başka hiç kimseye karşı hissetmedim."

Resmen tüm kartlarımı oynadım.

Ayağa kalkıp bekliyorum, nabzım boğazımda gümbür gümbür atıyor, sinirlerim göt deliğimi sıkıyor.

Dudakları ince bir çizgiye dönüşüyor. "Bunu düşünebilir miyim?" diye soruyor, siyah demir bir çitin arkasında güvenli bir şekilde duran Crave binasına bakarak.

Bunu düşündün mü?

Hayal kırıklığımı gizlemeye çalışıyorum ve onun yerine zaman talebini olumlu bir şey olarak görüyorum. Beni ve bizi ciddiye alıyor ve bu nedenle vereceği yanıt hakkında gerçekten düşünüyor. Bu soruyu hafife almaması beni mutlu etmeli.

Ama bunun yerine, hayatımda ilk kez kendimden emin olmadığımı hissediyorum. Onun için ne ifade ettiğimden emin değilim. Bunca zamandır ona işimin kim olduğumdan ayrı olduğunu ve hem bu sektörde çalışıp hem de sevdiğim bir kadına sahip olabileceğimi göstermek için mücadele ettiğimi sanıyordum. Şimdi düşünüyorum da yanlış şey için endişeleniyormuşum.

Belki de sadece eğlenceli bir deney oldum. Crave'de çalıştım, porno yıldızını becerdim, sonra da yoluma devam ettim. Belki de onun hikâyesi başından beri böyleydi ve bütün bir kader fikrini bize geri yükleyen bendim.

"Tamam," diyorum gülümseyerek, kararsızlık içinde oyalanmanın ikimize de bir şey kazandırmayacağını bilerek. "Bu adil."

Gülümsüyor, ama güdük bir gülümseme ve uzun zamandır hayatımın en güzel günlerinden biri olan o gün lekelenmiş gibi hissediyorum. "Yarın işte görüşürüz," diyor bana mesaj atmayı ya da aramayı teklif etmek yerine.

Kendime şu anda ihtiyacı olan şeyin boşluk olduğuna dair güvence veriyorum. "Tamam. İyi dersler. Güle güle, Vienna." "Hoşça kal Tucker," diyor dönüp Crave mülkünde kaybolmadan önce. Ayağa kalkıp bekliyorum

Arabasını çekip uzaklaşana kadar, arka farları ufukta kaybolana kadar izliyorum.

Sanırım az önce arkadaş zone

yedim. Hay sikeyim.

Viyana

Vay anasını. Bu üçlü.

Darren'ın arkasından sessizce kapıyı kapatıp onu bileğinden tutarak mutfığa sürüklerken, "Bu kadar kısa sürede geldiğin için teşekkürler," diye nefes alıyorum.

Orada iki shot doldurdum ve elimdeki tek içki ne yazık ki ucuz Votka.

Litresi yedi dolardan az, ucuz bir fiyattan bahsediyoruz.

"O atışı yapmayacağım," diye homurdanan Darren, kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak reddeder.

"Peki, ikisini de alacağım," diye hayıflanıyorum ve ilk küçük bardağı dudaklarıma götürüyorum. İçki gerçek bir ateş gibi yakıp geçiyor ama damarlarımda dolaştıkça omuzlarımdaki yükü hafifletiyor.

"Kırk dakika sonra laboratuvarın yok mu?" diye soruyor, bileğinde parıldayan pahalı altın saatine bakarak. Sık kıyafetlerini giyiyor, bu da işten geldiği anlamına geliyor.

"Müze nasıl? Dahlia nasıl?" Gerçek şu ki, şu anda umurumda bile değil. "Biliyor musun, alınma, sana sonra da gelebiliriz."

Darren'ın dudakları seğirir. "Peki, neden öğleden sonra buraya çağırılıyorum? Senin markasız içkilerle kafayı bulmanı izlemek için mi?"

Ben daha içmeden diğer kadehi alıp başımın üzerinde tutuyor. "Bunu almayacaksın. Yakında laboratuvarın var." Lavaboya koyuyor ve bardağı suyla dolduruyor.

"Ugh," diye homurdandım, "Tamam. Ama bir dahaki sefere endişelerini bastırmak için bir kadeh içmek istersen, sana izin vermeyeceğim!"

Gözlerini deviriyor. "Bunun Tucker ve yakaladığın tüm o duygularla ilgili olduğunu varsayıyorum," diyor ve tezgâhın üzerine çıkıp meyve kâsesinden parlak bir elma koparıyor.

Onu gösteriyorum. "Bu Madeline'in."

Sulu bir ısırik alır ve çitirtıların arasında "Umurumda değil. Şimdi Samson ve ailesiyle akşam yemeği için buluşmaya gitmeden önce dökül bakalım."

"Tucker benden kız arkadaşı olmamı istedi," diye tükürdüm, karşısındaki tezgâhın üzerine zıplayarak.

Darren elmasını ısırırken, "Sorunu anlamıyorum," diyor.

"O bir porno yıldızı, Darren. Sorun da bu." Saçlarımı yüzümden uzaklaştırıp suyuma uzandım, ondan bahsedilince ateş bastı. "Bu da bütün gün başka kadınlarla ve erkeklerle seks yaptığı anlamına geliyor."

Darren parmağıyla votka şişesinin üzerindeki yıpranmış etiketi okşuyor. "İşin sadece iş olduğunu söylediğinde ona inanmıyor musun?"

"Mesele o değil," diye ekliyorum hemen. "Aslında tüm aktörler için işin sadece iş olduğunu düşünüyorum." "O halde, başka bir aktör ya da aktrise karşı bir şeyler hissetmesinden korkmuyorsanız sorun mu var?"

Parmaklarımı siyah elbisemin eteklerinde gezdiriyorum, Tucker beni oyuncak sikiyle sikerken belime doladığı elbisenin aynısı.

Boğazımı temizliyorum ve Darren'ın bana zor zamanlar yaşattığı bilinmesine rağmen, gözlerinde teselli buluyorum. "Şu anda her şey sıcak ve harika ama Crave ile sözleşmem bittiğinde ve ben orada olmadığımda... Onun yaptıkları hakkında farklı hissedebilirim. Ya da tartışırsak ya da zor bir dönemden geçerse ve o

İşe gidip başkalarını becermek... Hala seksi bulacak mıyım? Yani, sadece kendime karşı dürüst olmaya çalışıyorum. Böylece yerine getiremeyeceğim bir şey için söz vermem. Kalp kırıklığını önlemek için." Kalbim çoktan bağlanmış olsa da, sanırım şimdi bitirsek bile yıkılırım.

Darren biraz daha dik oturuyor. "Yani onu izlemeyi seviyorsun ama orada olmadığına kıskanılacağından mı korkuyorsun?"

Koridorun sonundaki yatak odasının kapısı gıcırdayınca omuz silkiyorum, Madeline ve Ralph Lauren parfümü koridoru dolduruyor.

"Harika. Salatalarımı yaptığım yer sizin kıçlarınız. Bu *harika*," diye homurdanıyor ve buzdolabından cam bir şişe su aşırarak için içeri giriyor. Çünkü Madeline cam şişede su alıyor ve inanın bana bunun çevreyle bir ilgisi yok. Su içmesi bile gösterişli.

"Merhaba Madeline," diye gülümsüyor Darren, bir elini parlak siyah saçlarının arasından geçirirken. Küçük mutfakta dolaşırken burnunu havada tutuyor ve ihtiyacı olanı almak için etrafımızdaki çekmeceleri çekiyormuş gibi bir gösteri yapıyor.

"Darren," diyor buzluktaki silikon tepsiden buz çıkarırken sertçe. Probiyotik gazlı sodayı açıp bardağını yavaşça doldururken gözleri bana geliyor.

"Sosis, olay nedir? Tulumunu giymemişsin." Metal bir pipeti çınlatarak bardağa bırakıyor ve karıştırıyor.

"İş yerinde bir sunumum vardı," diyorum yavaşça, Darren'ın bakışlarını yakalayıp ona "sakın bir şey söyleme" gözleri fırlatıyorum.

"Siktir, nasıl gitti bu arada? Bu sabahı ve saat üçe kadar senden haber alamadım, değil mi?" Darren uzanıp buzdolabının yanındaki kutudan bir kutu sıcak diyet kola aldı. Kutuyu açıyor ve bir yudum alıyor.

Madeline'in dikkatini çok fazla çekmemek için sesimi yumuşatarak, "Çok iyi," diyorum. "Ama bu başka bir konuşma konusu. Her seferinde bir şey."

"Peki şu anda seni rahatsız eden şey nedir, Vienna?" Madeline elini bardağına sarıp pipeti iki parmağının arasına sıkıştırarak soruyor, bana öyle bir küçümseme ve nefretle bakıyor ki, geçmişteki başka bir hayatımda onun kinoasına falan işemiş olduğuma gerçekten inanmaya başlıyorum.

Bana inanmayacağını bildiğim için ona dürüstçe gerçeği söyledim. "Gerçekten çok yakışıklı bir adama aşık oluyorum ama sorun şu ki, herkes de onu istiyor. Ve merak ediyorum, ben etrafta olmadığım zaman, bununla başa çıkabilecek miyim?"

Kahkahalarla gülüyor ve dürüst olmak gerekirse başka biri olsaydı alınabilirdim. Ama Madeline söz konusu olduğunda, onun züppe bir pislik olmasını bekliyorum. Yani, tam da beklediğim şeyi elde etmek için söylenecek bir şey var.

"Peki bu Tanrı senin varlığından haberdar mı?" Madeline kirpik uzantılarını bana doğru kırıştırarak sorarken Darren'ın dudağı hırlayarak yuvarlanıyor.

"Gerçekten de öyle," diye ekliyorum gülümseyerek, çünkü söz konusu Madeline olduğunda bu tamamen zaman kaybı.

Tezgâhtan kayarak yatak odama gidiyorum, üstümü değiştirip laboratuvara gitmek için sabırsızlanıyorum. Ben de Madeline'den kaçmak istiyorum ama ne yazık ki sınıfta yan yana oturuyoruz.

Peşimden gelen Darren, Madeline'in yanından geçip, "Ve lanet olası bir at gibi asılı, *Maddy*."

Yatak odamın kapısını arkasından kapatıyor.

"Bunu ona neden söyledin?" Tuck hakkında hiçbir şey bilmesini istemediğim için sinirlenerek sordum. Ama yine de... eğer onun adını biliyorsa, Google'da araması yeterli. Ve orada

istediği her şeyi öğrenebilir, buna aletin büyüklüğü de dahil.

Eğer isterse çok yakında bir gün kendini onun sikiyle becerebilir.

Yatağıma uzandım ve bir kolumu gözlerimin üzerine kapattım. "Onu izlemekten hoşlanıyorum dediğimde, onu izlerken çok tahrik oluyorum demek istedim. Erkeklerle, kadınlarla, bunu nasıl açıklayacağımı bilmiyorum. Ama içimde bir tutam bile kıskançlık yok."

Darren yanıma uzanıyor ve ikimiz de tavandaki vantilatörün kanatlarının tembel daireler çizmesini izliyoruz. "Bundan zevk alıyor musun?"

"Kesinlikle."

"Yani... sen bir röntgencisin. Kendi zevkin için izlemeyi seviyorsun," diyor Darren, sanki son birkaç haftadır hissettiğim ve üzerinde stres yaşadığım şeyin adını koymamış gibi.

"Yani. Evet?"

Sıkıntısıyla iç çekiyor ve bir an için Lance'le aynı kişi olup olmadıklarını merak ediyorum çünkü kutsal sinirlilik. Doğrulup bana bakıyor, yatağın üzerinde hâlâ bir kafa karışıklığı birikintisi var. "Onu başkalarıyla sikişirken izlediğinde azıyor musun?"

Ellerimi gözlerime götürüyorum. "Boynuzlanmak mı? Tanrım, Darren, bunu daha az utanç verici bir şekilde söyleyebilir misin?"

Ellerimi geriye doğru sıyrıyor. "Bu doğru, değil mi? Ve dürüst olmak gerekirse, Tucker Deep çok seksi. Seni suçlamıyorum."

Doğrulup karşımadaki aynadaki yansımalarımıza bakıyorum. "Bu doğru. Sadece... onun kız arkadaşı olmayı kabul edeceğimden ve üç gün içinde tamamen aşık olacağımdan korkuyorum çünkü ister inanın ister inanmayın, içim dışımdan daha iyi."

"Lanet olsun, Samson'un bile içi dışı bir. Ama bunu söylediğimi ona söyleme," diye uyarıyor gülümseyerek. "Tucker harika biri. Sadece ona aşık olmaktan korkuyorum.

diğer insanlar artık düşündüğüm kadar seksi ve ateşli değil. Sonra ne olacak? *Evet, bu şartlar altında seninle birlikte olmayı kabul ettim ama şu anda buna dayanamıyorum, o yüzden seçim yapmalıyım: ben mi yoksa kariyerin mi?* Bunu ona yapamam. Yapamam. Ya da ailesine. Ve aman Tanrım, ailesi!" Bir elimi kalbimin üzerine koyuyorum, şimdiye kadar tanıdığım en iyi insanlardan bazılarında bahsederken bile kalbimin kaburgalarımın altında titrediğini hissediyorum. "İnanılmazlar. Çok kabullenici ve havalılar ve gerçekten onlarla çok iyi anlaştım."

"Biraz frene bas, Vienna. Her şeyden önce, bir gün artık ateşli olmayacağını ya da sonsuza kadar porno yapmayı planladığını bilmiyorsun. Tüm bunları onunla konuşman gerekirken kendini büyük bir hayır için hazırlıyorsun. Bakalım o ne diyecek."

"Evet," diyorum ayak parmağımı tüylü halının üzerinde sürükleyerek. "Onunla konuşmaya ihtiyacım var. Çünkü bir yanımda birlikte mükemmel olduğumuzu hissediyor. Yani, onu sette başkalarıyla düşünmek hoşuma gidiyor. İnsanlar boş boş dururken, onları izlerken, sertleşirken ya da ıslanırken, kendi insanlarına geri dönerken ve onlara hissettirdiklerini kendi zevkleri için kullanırken en erotik, en samimi şeyi yaptığını bilmekle ilgili bir şey... bu çok ateşli."

Uzun, ağır bir nefes veriyorum. "Ama her zaman öyle mi olacak? Ya etkisi geçerse ve artık seksi röntgencilik ve fanteziler değil de kıskançlık ve kızgınlık olursa?"

Darren yataktan kalktı, siyah elbise pantolonundaki görünmez tüyleri topladı. "Onunla konuşun. Ama bir senaryo oluşturup korkuya ve henüz gerçekleşmemiş şeylere dayanarak bir seçim yapmayın. Bu Tucker için adil değil."

Ayağa kalkıyorum ve çekmecemden bir çift tulum çıkarıyorum. "Biliyorum. Haklısın. Belki yarınki çekimden sonra buluşup konuşmak ister mi diye bakarım."

"Güzel. Tavsiyemi dinle. Korktuğun için seksi adamı kaçırma," diyor Darren ve kapıma doğru ilerliyor. Aniden döndü, eli kapı kolundaydı ve sordu, "Hey, senin son

bankacılığın çöküşünden bu yana heykeltıraşlık alanındaki proje ne olacak?"

"Çöküş değildi, boş ver," diye cevap veriyorum, heykelin artık bir önemi kalmamıştı. Ne de olsa babam ona orta parmak olarak bir sanat eseri yaptığımı görmek için dönem ortası sergisine gelmediği gibi, Madeline'in labia heykeline de yenilmiştim. Yani, evet. "Ben aslında... bir büst yapıyorum. Tucker'ın."

İlgiyle kaşlarını kaldırıyor. "Bu doğru mu?"

Tucker'ın orgazm olmuş yüzü aklıma geliyor ve tenime sıcak bir ürperti yayıyor. "Orgazm olduğunda çok seksi bir yüz ifadesi takınıyor ve çıkardığı sesler... Tanrım, Darren, o gerçekten... inanılmaz. Ben de onun orgazm yüzünü şekillendirmeye karar verdim. Kontrolün iki tarafını da temsil ediyor. Orgazm olurken kontrolünü kaybediyor ama aynı zamanda başkasını serbest bırakırken de kontrolü elinde tutuyor."

Telefonumu çıkarıp ona geçen hafta çektiğim bir fotoğrafı gösteriyorum. "Neredeyse bitti. Bu gece sadece düzeltme yapılacak. Sonra son gösteriye ve son notlandırmaya kadar bekleyecek."

Darren telefonu iki eliyle kavıyor, gözlerinde hayranlıkla ekrana bakıyor. "Vienna, bu inanılmaz. Bu kesinlikle inanılmaz."

Darren koridorda durup göğsümün fotoğraflarını incelerken, elbiseyi üstümden sıyrıp tulumun içine giriyorum ve saçlarımı savuruyorum. Crocs ayakkabılarımı giyip kapıyı arkamdan kapatıyorum ve telefonumu elinden kapıyorum. Madeline hâlâ mutfakta ve uzaklara bakıyor.

Onu görmezden geliyorum çünkü evet, siktir et onu. Darren'la birlikte dışarı çıkıyorum ve arabama bindiğimde kapımı açıyor. "İyi şanslar ama dürüst olmak gerekirse Vienna, bu parça muhteşem." Çenesine vuruyor. "Bunu burs için göndermemiş olman çok kötü."

Bunu zaten düşünmüştüm ama gerçek şu ki, bursu kazanmış olsaydım, müzeye geldiği gün Lance'e hayır diyecektim. Ve Tuck'la asla tanışamazdım. Belki de Madeline'in boktan labia heykeli iyi bir şeydir.

Vedalaştık ve muhtemelen şimdiye kadar yaptığım en iyi parçanın son rötuşlarını yapmak için laboratuvara gittim. Fuck Tuck'tan bile daha iyi, ki bu da bir şey söylüyor çünkü o horoz bana yüz bin dolar kazandırdı.

Çalışma masamı kapalı tutuyorum ve Madeline beni tamamen görmezden gelerek elinden gelenin en iyisini yapıyor, bu da bugün için bir rahatlama.

Aklımda yeterince şey var. Mesela evet dersem, Tuck'ın hak ettiği kadın olabilir miyim?

A Laboratuvardan sonra koridordan çıkıp akşamın erken saatlerine doğru yol alıyorum, ancak birkaç adım ötede duruyorum.

"Tucker," diye nefes alıyorum, rüzgârda savrulan saçlarına, kalçalarına kadar inen gri eşofmanına ve siyah kapüşonuna bakıyorum. Akşamın ilerleyen saatlerinde bile gözleri parlıyor ve dişleri ışıltıyor. Tanrım, muhteşem biri. "Burada ne işin var?"

"Affedersiniz," diye homurdanıyor Madeline, beni iterek basamakları ikişer ikişer çıkıyor ve en altta, Tucker'ın hemen yanında duruyor. "Oh, merhaba," diye gülümsüyor ona, sarı saçları parıldıyor.

Ona başını sallıyor ve sonra tekrar bana bakıyor. "Konuşmamıza devam etmek istiyorum. Birkaç dakikan var mı?"

Sınıf arkadaşlarım etrafımızdaki binadan çıkıyorlar ve sahip olacağımız her türlü mahremiyet ortadan kalkıyor. I

dudağımı çiğniyor, seçeneklerime karar veriyorum. Kahve içmek ya da yemek yemek için dışarı çıkarsak etrafımızda insanlar olacak ve bu, başımın üzerinde tartışmak istediğim bir konu değil. Evimde, dağınıklığı ve kaosumu göreceksin ama kapalı bir kapı ile mahremiyetimiz olacak.

"Evet. Benim evim çok yakın. Oraya gidip konuşabilir miyiz?" Biz karar vermeden şeytan araya giriyor.

"Bu o mu?" Madeline araya giriyor. Elimde değil, ona ters ters bakıyorum. Gerçekten ters ters bakıyorum çünkü bu küçük an muhtemelen gerçekten önemli, daha büyük bir anın eşiğinde ve ben sadece onu yanıma alıp konuşmak istiyorum.

Ve tam bir ilgi orospusu gibi göğüslerini dışarı çıkarıyor ve saçlarıyla oynuyor. "O kim?" Başımı iki yana sallıyorum ve merdivenlerden inerek Tucker'ın yanına geliyorum. Bakıyorum

Bana göz kırpmıyor ve içim kıpır kıpır oluyor.

"Final projen için yaptığın büst." Ayak parmaklarının ucuna kadar sallanıyor ve bakışlarını daraltarak Tucker'ın kaşlarını ve gözlerini inceliyor. Bana neşeyle gülümsediğinde midem hızla ekşiyor. "Evet, heykelini yaptığın adam bu."

Elini uzatıyor ve parmaklarının ucu adamın tişörtünü sıyrarak kadar yaklaşıyor.

Ve hiç kimseyi şimdiki kadar boğazlamak istememiştim.

Ama çözüm şiddet değil, vesaire vesaire.

"Merhaba, ben Madeline, Sausage'ın oda arkadaşı." Koyu renk kirpiklerini ona doğru kırıştırıyor, parmaklarını sallamak için oynatıyor. "Sen Tucker olmalısın. Viyana'nın hem heykelini yaptığı hem de emin olamadığı adam." Son kısımda tırnak işareti kullanarak beni ancak ölümcül olarak tanımlanabilecek bir öfkeye sürükledi.

Öfke sinirlerimi ele geçiriyor ve elle tutulur bir kızgınlığa dönüşüyor. "Beni ve Darren'ı mı dinliyordun?"

Tucker bana bakıyor, kaşlarının arasında derin oluklar var. "Darren kim?"

Madeline'in ne yaptığını gördüğüm için ona el salladım ve hayır dedim. "En iyi arkadaşım, eminim onun hakkında konuşmuşumdur." Madeline'e dönüyorum, kesinlikle öfkeden kuduruyorum. Bana evde istediği kadar Sosis diyebilir. Çoğu zaman ona aldırış etmiyorum. Ama az ya da çok takıntılı olduğum adamın önünde? Sikerim öyle işi. Baskınının sürprizini mahvetmek için mi? Darren'a sadece bugün gösterdim. Tucker'a gösterecek miydim yoksa söyleyecek miydim ondan bile emin değildim. "Neden beni gözetliyordun Madeline? Yani, her zaman öfkeli bir sürtük olduğun yetmiyormuş gibi şimdi de beni mi gözetliyorsun?"

"Yani sen söyledin, öyle mi?" Tucker sorar, sesi hafif ve inanmazdır.

"Neyi söyledim?"

"Benden emin olmadığını söylemiştin," diye tekrarlıyor. "Dinlediğini bilseydin bunu söyledin."

Gözlüklerimi burnuma doğru itiyorum ve hatamı anlayarak derin bir nefes alıyorum. Madeline öfkelenmemi, aptal gibi görünmemi istiyor. Ve Tucker buraya benimle işleri yoluna koymak için geldi. Yemi aptalca yuttum ama devam etmeyeceğim. Bir derin nefes daha alıyorum, ellerimi iki yanımda birleştirip sadece Tucker'a odaklanmaya çalışıyorum.

"Tuck, dinle, Darren'a seni izlemekten her zaman zevk alıp almayacağımdan tam olarak emin olmadığımı söylüyordum..." Alt metni anlatmak için gözlerimi büyütüyorum. "Biliyorsun," diyorum onu dürterek. "Ama şu anda hoşuma gidiyor, hoşuma gidiyor ve bu benim için hiç de olumsuz bir şey değil. Sadece gelecek hakkında endişeleniyorum, kıskanmak falan." Dudaklarımı birleştiriyorum ve sesimi alçaltıyorum. "Benim evimde de konuşmak istediğim konu buydu."

Gözleri benimkiler arasında gidip geliyor ve sanırım hayatımda ilk kez gerçekten korkuyorum.

Ailemin yardımı olmadan şehirde, Enstitü'de kendi yolumu kendim ödeyeceğim için gergindim. Ama korkmuyordum. Her zaman çalışkan biri oldum ve her zaman kendi geçimimi sağlayabildim.

On dört yaşındayken bademciklerimi aldırıştım ve her şeyden çok okul dansını kaçırmakla ilgileniyordum. Korkmuyordum.

Ama Tuck, Madeline'in yolumuza çıkardığı kaosu anlamlandırmaya çalışırken, onun Yürü git.

Ve ben korkuyorum. Onsuz gitmekten korkuyorum.

Bu konuşmayı özel olarak yapmak istedim. Yavaş ve temkinli olmasını ve bu tartışmanın dikkat isteyen her köşesine saygı gösterilmesini istedim. Ama korkum beni yönlendiriyor ve Darren'ın uyardığı şekilde değil.

Beni gerçeğe ve riske doğru itiyor.

Belki de istediğim şeyi gerçekleştirmek için ihtiyacım olan tek şey gerçek korkudur.

"Korkuyorum. İşin için yaptığın tüm o güzel, erotik, son derece sanatsal şeylerden korkuyorum... Onların bir gün aramıza girmesinden korkuyorum."

Omuzları çöküyor, yeşil gözleri benimkileri arıyor, Adem elması yavaş bir kabullenişle boğazından aşağı kayıyor. "Darren adında bir adam mı geldi?"

Düşünce zincirini durdurmak için elimi göğüs kaslarının arasına bastırıyorum. "Darren sadece bir arkadaş ve mini konuşmamı henüz bitirmedim."

Bir nefes daha çekerek, Madeline'in en özel konuşmamı dinlemediğini düşünerek ilerlemeye devam ediyorum, kalbinin avucuma çarpması beni sabit tutuyor. "Bunun aramıza girmesinden korkuyordum ama şimdi fark ettim ki... aramıza *her şey* girebilir. Buna izin verip vermemek bize bağlı." Gözlerinin içine bakıyorum ve göğsümdeki ağır gümbürtüyü dengelemek için bir an duruyorum. "Seni izlemeyi seviyorum, Tuck. Gerçekten seviyorum. Ve yaptığın şeyi ne kadar uzun süre yaparsan yap, denemek isterim." Şansımı deneyip elini tutuyorum ve parmaklarımızı birbirine geçiriyorum. "Sen ve ben."

Elleri benimkileri yutuyor ve ön kolumda tüylerim diken diken oluyor, nabzım atıyor. "Eğer hâlâ benimle olmak istiyorsan, seninle olmak istiyorum. Çünkü seninle olamayacağımı hayal ettim ve gerçekten çok korktum."

Yavaşça yüzüne bir gülümseme yayılıyor. Birbirine bağlı ellerimizi kullanarak beni göğsüne çekiyor ve kolunu etrafıma sarıyor. Kokusunu içime çekiyorum ve karşılığında amımın nabzının attığını hissediyorum. Sesi göğsünden gürliyor, bizi Madeline'le yüz yüze getirirken kalan gerginliği bastırıyor.

"Ona Sosis mi dedin?" Sesindeki tiksinti, nefesimi ne kadar tutabileceğimi ve öğürme refleksimin ne kadar iyi olduğunu merak etmeme neden oluyor.

"Viyana Sosisi," diyor, sesi kısık.

Homurdanıyor ve bir an için omzumu kavradığı için memnun görünüyor. "Bu kadar güzel bir ismi, Avusturya'nın en güzel şehirlerinden birini bir konserve sosise indirgeme ihtiyacı hissedecek kadar güvensiz misin gerçekten? " Başını sallıyor ve gözlerim doluyor. "Güzel bir kadına *Sosis* demek." Omuzlarını silkeliyor ve omurgasında dalgalanan bir ürpertiği taklit ediyor. "Bu beni senin için iğrendiriyor. Hem de çok."

Bana bakıyor ve gözlerim yaşlardan o kadar bulanık ki, sertçe yutkunuyorum ve orada tam bir aptal gibi duruyorum.

Mutlu bir aptal, ve bence bu olabileceğin en iyi aptal türü.

"Evime gidip konuşmak isteyip istemediğine bakacaktım ama-" Sadece canlı yaptık. "Hadi Crave'e gidelim. Akşam çekimim var ama birkaç saat sonra başlayacak. Orada biraz mahremiyetimiz olur," diyerek dudaklarına gülümsüyor ve dilini ağzımın içinde g e z d i r e r e k yutmam için lezzetli bir inilti bırakıyor. "Ailem benim evimde," diye hatırlatıyor bana. Ama ben hatırladım.

"Şey... güle güle, Cookie'y d i değil mi? Oh hayır... Madeline..." Tucker beni çekiştirmeden önce karşılık veriyor

otoparka doğru. Kollarını belime doluyor ve beni yukarı kaldırıyor, bacaklarım içgüdüsel olarak onun kalçalarını sarıyor. Gerçek Fuck Tuck sertleşiyor ve bana gülümseyip arabama doğru yürürken göbeğime baskı yapıyor.

"Bunu hissediyorum," diye fısıldıyorum içime bastıran çeliğe atıfta bulunarak, sonra ekliyorum, "ve şu anda bile benden uzun olman hiç adil değil."

Gözlüklerimi kaldırırken burnumun ucunu öpüyor, aramızdaki sıcaklıktan buğulanmamalarına şaşırıyor. "Bana mükemmel uyuyorsun. Ve buna bir şans verdiğin için çok mutluyum."

Tucker sorgusuz sualsiz beni şoför mahalline kaydırıyor, üzerime uzanıyor ve beni misk kokusuyla boğuyor. Kapüşonunu kavrayıp onu emiyorum, bu da bana bir kahkaha kazandırıyor.

"Ne? Kokunu seviyorum," diye cevap veriyorum, kendi dürüstlüğümden ve son birkaç dakikanın güzel bir şekilde gelişmesinden cesaret alarak. Emniyet kemerimi kucağıma sıkıştırıyor ve kapıyı kapatarak arabamın önünden yolcu tarafına doğru yürüyor. Uzun boylu ve kaslı bir yapıya sahip olan bu adamın sikişebildiğini bilmek beni daha da vahşileştiriyor. İyi bir kişiliğe sahip ateşli bir adam tanımak bir şeydir, ama içi on, dışı on ve yatakta on mu?

Vay anasını. Bu üçlü.

Yolcu koltuğuna kayıyor ve bana hemen Crave'e giden en hızlı rotayı söylüyor, ki aslında bunu bilmiyordum. Ve yol üzerindeki ticari binaların arkasındaki dünyanın en dar tek yönlü sokağından geçerken, Tucker kemerini açıyor, konsolun üzerine eğiliyor ve büyük elini karnıma koyuyor.

"Kiminle olursam olayım seninim," diyor, fısıldamıyor ama sesini sakın ve alçak tutuyor. Bana böylesine tatlı bir dürüstlikle seslendiğini duymak beni sarsıyor ve parmak uçları tulumumun yan düğmelerini keşfederken biraz başım dönüyor ve gazı bırakıyorum. Saatte sekiz mil hızla sokakta neredeyse rölantide giderken, Tucker'ın eli kot önlüğün altından kayarak külotumun içine girdiğinde başım koltuğa düşüyor.

Kalın, sıcak parmakları ıslak dudaklarımı aralıyor ve onun için ne kadar hazır olduğumun ortaya çıkmasıyla serbest bıraktığı gırtlaktan gelen inleme ayağımı pedala götürüyor. Dudaklarını boğazımda gezdirirken kıkırdıyor, nabzım boyunca öpücükler konduruyor, parmakları yavaşça elektrikli sinir yumağımın etrafında dönüyor.

"Tüm bunlar benim için, değil mi Vienna?"

Başımı sallıyorum, gazı tekrar kapatıyorum, araba dar geçitte sallanarak ilerliyor. Gözlerimi odakta tutmak için savaşıyorum, ama parmakları klitorisimi okşayıp deliğimi kızdırdıkça, bu bir başarıya dönüşüyor.

Ama ben şikayet edemeden elini külotumdan çıkardı ve eşofmanının içine uzanıp üzerinde bıraktığım şeyle kendini okşamaya başladı.

Çok iyi tanıdığım, fotoğraflarda analiz ettiğim ve neredeyse elli kez kalıbını çıkardığım sık, tek istediğim o. Gri eşofmanın altındaki elini izlerken, yukarı ve aşağı, kumaşa karşı karanlık bir uyarılma noktası bırakırken, tek bildiğim *o lanet olası horozu istediğim*.

Tuck'ı becermek istiyorum. Şimdi.

"Seni çok istiyorum," diye bağıriyorum, bitmek bilmeyen bir sokak yolculuğundan sonra Crave'in arkası görünmeye başlıyor. "Çok kötü, Tucker."

"Biliyorum," diye nefes alıyor, kolunu koltuğumun arkasına doluyor, parmak uçları saçlarımı okşuyor. "Ben de seni istiyorum. Ve tahmin et ne oldu? Ben seninim. Ve sen de benimsin."

Bir park yerine çekiyorum ve beni arka girişe taşıırken kendimi onun kollarında buluyorum. "Burada olmamızın sorun olmayacağından emin misin?" Ön taraftaki tuş takımına giriş kodunu girerken fısıldıyorum. "Yani, çekim dokuza kadar değil mi?"

Başını sallıyor ve ben de bu gecenin çağrı kağıdını gördüğümü hatırlıyorum. Ara sokakta bir sahne çekiyorlar ve Augustus hiçbir şeyin sahtesini yapmıyor. Gerçek ay ışığı, gerçek gölgeler istiyor.

"Sorun değil. Ben buna erken gelmek diyorum. şu anda burada olmak beni daha iyi bir çalışan yapıyor," diyor ve kalçasını metal kapıya vurup iterek açarken bana sırtıyor. O içeri adım atıp beni ayağa kaldırırken kapalı stüdyonun karanlığı bizi yutuyor. Ellerimizi birbirine dolayarak, o durana kadar karanlıkta onu takip ediyorum ve tam sırtına çarpıyorum.

Bir düğmeye basıldığında loş ışıklar stüdyonun ortasındaki küçük seti aydınlatıyor. Son çektikleri sahnenin çok oyunculu bir sahne olduğu anlaşıyor, zira üç ikiz yatak birkaç metre arayla yerleştirilmiş.

"Üç ayı ve Goldilocks," diyor set hakkında. Beni ortadaki yatağa çekiyor ve kenarına oturuyoruz. Kapalı olan stüdyo ışıklarına ve uyuyan kameraların etrafına bakıyorum. "Demek böyle bir hismiş," diye fısıldıyorum, bu duyguya hayranlık duyarak.

Elini tulumumun askısına bastırıyor ve özüyor. "Neredeyse böyle hissettiriyor." Diğer kayış da özölüyor ve önlük aşağı iniyor. "Ayağa kalk."

İş kıyafetlerini vücudumdan çekip alıyor, külotumu ve sütyenimi de çıkartıyor. Sonra başının arkasına uzanıp tişörtünü ve kapüşonunu sert bir çekişle çıkarmasını nefesim kesilerek izliyorum. Ardından, eşofman ve külotlar gidiyor ve sonra hareketsiz film setinde birbirimizle tamamen çıplak kalıyoruz.

Sette ıplak olmak çok yüzsüzce bir his.

İşıklar kısmen açık, set iğne atsan yere düşmeyecek kadar sessizken, Tucker beni küçük yatağın ortasına yatırıyor ve elini dizimin altına koyuyor. Bir bacağına büküyor, bacaklarımın arasına yerleşirken güzel, elik gibi ereksiyonu şiltenin içinde kayboluyor, bir avucunu kalamın arkasına bastırarak bacağıma yukarı itiyor.

Ağzını amıma götürüp klitorisime sıcak, heyecan verici bir öpücük kondururken gözleri benimkilerin üzerinde geziniyor. "Beni izlemeyi seviyorsun," diye nefes alıyor, dilini dudaklarımın arasından geçiriyor ve beni ne kadar ıslak bulduğunu inliyor. "Ama sen izlenebilir misin?" Karanlık kameraya bakıyoruz ve o yataktan atlıyor. Eşofmanını karıştırarak telefonunu alıyor, kamerayı açıyor ve gerçek kameraya karşı dengeliyor. "Benim rol arkadaşım olur musun, Vienna?" Kayda basıp bana doğru yürüyor ve her ne kadar karın kaslarını ve dağ gibi omuzlarını sevsem de, gözlerimi bacaklarının arasında sallanan sert aletten ve altındaki dolu çuvaldan alamıyorum. Alt tarafım onu gördüğümde gerçekten ağrıyor, becerilmek ve sular altında kalmak için aresizim.

"Daha sonra izlemek üzere bir film yapalım," diye fısıldıyor klitorisime doğru, açık bacaklarımın arasına yerleşirken.

Başımı salladım. "Evet, seninle bir film yapmak istiyorum, Tuck. Lütfen."

Tucker

OG benim.

Vienna'nın içinde çırılçıplak kaymaktan, yumuşak duvarlarının etrafımda titreştiğini hissetmekten, kıvranan bedenlerimiz arasında hiçbir şey olmadan her parçamı almasını izlemekten başka bir şey istemiyorum. Benimkinden kurtulmasını engelleyecek hiçbir şey.

Ama sonuçlarımı görmesini, temiz olduğumu görmesini istiyorum ve bunun hararetli anların ve nefes nefese kalmaların dışında olmasını istiyorum. Son derece net bir şekilde vereceği bir karar olmasını istiyorum.

Yüzümü amına gömüp hassas klitorisini uzun, yavaş geçişlerle yalıyorum, omurgası dönüyor ve elleri saçlarımdan aşağı inip çaresizlik içinde çekiştiriyor.

"Sikimin üzerinde oturduğunu hayal et," diye fısıldıyorum, parmağımın ucunu amının içinde gezdirirken amını öpüyorum. O kadar yumuşak ve ıslak ki inlemekten kendimi alamıyorum, bu da onun saçlarımı daha da sert çekmesine neden oluyor.

"İnlemelerine bayılıyorum," diye itiraf ediyor nefes nefese, gözleri puslu bir şekilde yastıktan uzanıp ziyafetimi izliyor.

"Mükemmel memelerini emerken sikimin üzerinde oturduğunu, bana bindiğini hayal et. Bizi televizyon ekranında hayal et, ben seni doldururken ve inletirken seslerimiz etrafımızı sarıyor."

İnliyor, yüzüme ve elime bastırıyor, daha fazla ilgi, daha fazla baskı, daha fazla sürtünme istiyor. Her şeyden daha fazlasını istiyor ve ben de vermeye hevesliyim.

"Beni izlerken bunu hayal ettin mi?" Parmağımı daha da içine sokuyorum, yumuşak duvarlarının beni ne kadar sıkıca kavradığını, vücudunun parmağımın etrafını nasıl sardığını görünce sikim şişiyor. "Seni tattığımı hayal ettin mi? Muhtaç küçük amını parmakladığımı?" Bir parmağımı daha içeri sokup kıvırıyorum, kasıklarına öpücükler kondururken başparmağımın şişmiş klitorisine düşmesine izin veriyorum.

"Tucker," diye nefes alıyor, ben onu patlamanın eşiğine kadar parmaklarken sağlıklı bir kavisle sırtını kıvırıyor. Başparmağımla klitorisine küçük dokunuşlar yapıyorum, iki parmağım onun derinliklerine giriyor, elleri saçlarımdan düşene kadar okşama ve kıvrırma ritmimi sürdürüyorum, başı yastığa çarparken yorganı kavırıyor. Loş ışıklar altında köprücük kemiğinde ter parlıyor, ben dilimi kasıklarında gezdirirken, onu becerirken alay ediyorum.

"Benim için gel, aynen böyle, Vienna, ve sonra bacaklarını açacaksın ve beni içeri alacaksın. Bu tatlı, dar amcığa girmeme izin ver. Kıvranmaktan ve adımı inlemekten başka bir şey yapamayana kadar seni becermeme izin ver."

Dilimin ucuyla hızlı ve kısa vuruşlarla klitorisini okşuyor, parmaklarımı biraz daha derine itiyorum.

"Evet, Tucker, evet, evet, evet!" Çılgılık atıyor, avuç içleri omuzlarıma ve yatağa çarpıyor, hızlı, dalgalar halinde boşalırken kalçaları yataktan kalkıyor. Etrafımda kenetlenen sıkı amcığı parmaklarımı sağmaya çalışıyor ve yatağa karşı sikim oynamak için yalvarıyor. Sert ve damlayan, orgazmını bitirmek için ağzımı kullanırken onu boğmaya devam ediyorum.

Tembel, gözleri kapüşonlu, yanakları kızarmış, siyah saçları fırtınalı bir dağınıklık içinde, başını kaldırıp bana göz kırpmıyor. "Becer beni, Tuck."

Bunun amacının daha sonra kendimizi izleyebilmemiz olduğunu biliyorum, böylece Viyana benim başkalarını sikkemi izlemek zorunda kalmadan röntgenci fantezisini keşfedebilecek. Ama dizlerimin üzerine çöktüğümde

Bu stüdyodayken ilk defa bir kameranın kayıttı olduğunu unutuyorum. Sırtımdaki ışıkların stüdyo ışıkları olduğunu unutuyorum. Ve sette olduğumu unutuyorum.

Sadece Vienna, ben ve dünyayı sarsan bağlantımız.

Yatağın altına uzanarak prezervatiflerle dolu bir tepsiyi kapıyorum ve kare bir paket alıyorum. Prezervatifi açıp yuvarlamaya başladığımda gözlerinin köşelerini hafif çizgilerle çizerek şaşkınlıkla izliyor.

"Testlerimi okuyana, temiz olduğumu görene ve zaten çıplak olmadığımız bir yerde bu konuda konuşana kadar, korunma kullanıyoruz."

Parmaklarını dağınık saçlarında gezdiriyor ve bu açıyla göğüsleri ağzımı sulandırıyor. Prezervatifi taktıktan sonra onu kollarımla yatağa bağlıyorum ve meme ucunu ağzıma alıp sıcak etine doğru inliyorum.

"Evet Tuck," diye nefes alıyor kirli sakallı çenemi göğüslerinin arasındaki vadiye doğru sürüklerken, sadece diğer meme ucunu seti iniltilelerle doldurmasına yetecek kadar uzun süre emmek için. Kılıflı sikim kalçasına dayanırken parmaklarıyla başımı okşuyor ve "Aman Tanrım, bu çok iyi" diye inliyor.

Dudaklarım boğazını sıyırıp çenesinin yan tarafına yapıyor ve burada dolgun, şiş dudaklarına doğru ilerlerken öpücükler ve nazik ısırıklar bırakıyorum. "Bana inandığını biliyorum ama mutlak güvenin olduğu bir yerden başlamamızı istiyorum." Onları görmesi gerektiğini düşündüğümünden değil. Sorun bende. İletişimi ve dürüstlüğü onurlandıran bir yerden başlamam gerekiyor. Viyana için neredeyse üç yıl bekledim, bunu doğru yapmak istiyorum. Ve çok yakında ona taslağı göstermem ve neden benim olmaya bu kadar yazgılı olduğunu açıklamam gerektiğini biliyorum.

"Şimdi seni becereceğim," diyorum ona ve onu mu uyarıyorum yoksa kendimi mi hazırlıyorum bilmiyorum, çünkü tekrar içine girdiğimde işlerin nasıl olacağı hakkında hiçbir fikrim yok. Onu tekrar boşaltma ihtiyacıyla dolup taşarken bir yandan da ağırdan almaya, her lokmanın ve anın tadını çıkarmaya çalışıyorum. Önce kameraya, sonra bana bakıyor.

"Bunu daha sonra izlemeyi düşünüyor musun?" Onu ikna ediyorum, iğrenç kelimeler söylemesini istiyorum, çünkü dilinde çok yabancı ve narin geliyorlar, mükemmel bir aksanla konuşulan Fransızca gibi.

Başını sallıyor, küçük gösteri yatağının rahatlığına teslim oluyor. Bir dizim hâlâ yukarıdayken diğerini kaldırıp avuçlarımı ikisinin üzerine koyuyorum. Onu birbirinden ayırırken gözlerini tutuyorum ve pembe, parlak amını doğrudan set ışığının altında sergiliyorum. İnliyor ve biraz direniyor, dizleri avuçlarıma doğru bastırıyor. Ama gözlerim onun yarığına düştüğünde, dudaklarım tekrar orada olmak için fiziksel olarak ağrıyor ve horozum kılıfımın içinde ağlıyor.

"Yakın zamana kadar, bir sahne için hazırlandığımda," diyorum ona, kendimi bacaklarının arasına yerleştirirken sesimi alçak tutarak. "Prezervatif takacak kadar sertleşene kadar okşardım, sonra giderdik." Kalçalarımı eğerek içine doğru itiyorum, aletimin en geniş kısmı girip içine yerleşirken gözlerinin sıkışıp gevşemesini izliyorum.

"Şimdi sadece seni düşünmek bile beni sertleştiriyor." Eğilip ağzının köşesine bir öpücük konduruyorum ve boğazından aşağıya, köprücük kemiği boyunca sivri bir çizgi halinde öpücükler yerleştiriyorum. "Seni çok istiyorum, Vienna. Her zaman istiyorum."

Başını sallıyor, ama ben içeriye biraz daha yerleşirken yeni bir ifadeyle yüzüme vuruyor. "Daha önce evimde seks yaparken canını yaktım mı?" Alnındaki buruşukluğu ve ben daha derine indikçe yatağa doğru büzülüşünü inceleyerek soruyorum.

Ama başını sallayarak soruyu uçuruyor. "Hayır, incinmedim, sen de beni incitmiyorsun. Ben sadece... Artık benim olduğunu bildiğim için sana sahip olmaktan daha çok heyecan duyuyorum."

Gözlerimi kırıpıştırarak ona bakıyorum, ne demek istediğini anlamaya çalışıyorum ama taşaklarımdaki zonklama ve sikimi yutan sıcaklık bunu zorlaştırıyor. Uzanıp bir elini yanağımda gezdiriyor, sonra

Saçlarımdan koluma doğru. "Benim *olduğunu* bilmek çok tatmin edici bir his."

Onun olmak şimdiye kadar yaşadığım her şeyden daha iyi hissettiriyor ve iki kez 7 yolum vardı. Bir seks oyuncağı anlaşması yapmaktan daha iyi hissettiriyor. Çatı katından bile daha iyi hissettiriyor.

"O senin ve ben de seninim," diyorum ona, Viyana tarafından bu kadar cesurca sahiplenilmenin gururuyla göğsüm kabararak. Onun bölgeci ya da kontrolcü olduğunu düşünmüyorum, bu yüzden beni kendisininmişim gibi işaretleme arzusu çok daha ateşli. Ve daha da tatlı.

"Milyonlarca başkasının da olmak üzere," diye nefes alıyor, kalçalarımı pistonlayıp yavaş, bilinçli vuruşlarla amına sahip olurken gülümsüyor. Gözlerimiz birbirine takılıyor, yüzlerimiz arasında yoğun ve sıcak nefesler alıyoruz. "Ama OG benim."

"Senin," diye hırlayarak kabul ediyorum ve hızımı artırıyorum. Tüm bu iddialar duygusal yanımlı kapatıyor ve vahşi yanımlı çakmak gazı ile ısılatıyor. Orgazm olmaya başladığı anda kibriti çakacak.

"Ben seninim, güzelim. Ve bu amcığa *çıplak bir* şekilde sahip olmak için sabırsızlanıyorum," dudaklarımı kulak memesine götürüyorum, "ve o küçük dar kıçına," diye inliyorum, sonuna kadar içeri girip oraya yerleşiyorum.

Vienna inliyor, bacaklarını belime doluyor, amını yukarı doğru itiyor, daha fazla itiş, daha fazla sürtünme, daha fazla ben istiyor.

"Seni Pazar gününden itibaren her yönden sikeceğim, Vienna, ve seni o kadar dolu bırakacağım ki günlerce döllerimi sızdıracaksın." Nefes nefese kalıyorum, göğsümden aşağı gıdıklayıcı bir ter damlası kayıyor. "Beni çıplak bırakan tek kişi sensin. Asla."

Omuzlarıma pençelerini geçiriyor, başını yastıkların içine yuvarlıyor, ben onu güçle içine sokup çıkarırken, şimdi onu sert ve hızlı bir şekilde beceriyor, onu deliliğin sınırına sürüklüyorum.

"Evet, Tucker, evet, evet," diye bağırıyor ve lanet olsun ne kadar gürültülü ve ne kadar seksi. Benim evimde sessiz olmak zorundaydık. Ama şimdi yalnızız ve tepki vermekte özgür.

Vücudunun benimkine tepki vermesini, sadece benim için canlanmasını seviyorum, benim için ve başka kimse için değil.

"Bu büyük, kalın aleti almak hoşuna gidiyor mu? Aylardır üzerinde çalıştığın, her bir çıkıntısını öğrendiğin bu yarağı? Kaygan amcığının ırzına geçmek nasıl bir duygu?" Gözlerimi yüzünden ayırmadan ona doğru hırlıyorum, her pis cümleye verdiği tepkiyi izlemek için sabırsızlanıyorum. Yastık gibi dudağını her ısırışında, dili her geçişinde ve burnunu kırıştırıp hareketsiz kaldığında -benimle doluyken ne kadar güzel görüldüğünü ezberliyorum. Bu görüntüleri bundan sonra her gün işe giderken yanımda taşıyacağımı biliyorum.

Başımı sallıyor, yataktan kalkıp kılıflı sikimin girip çıktığı yere bakıyor. "Tanrım, çok iyi hissediyorsun.

Bunu hayal ettim, ne zaman sana rol versem b u n u hayal ettim," diye itiraf ediyor.

Amcığı etrafımda kasılırken nefes nefese, yatağın üzerinde daha da zorlanırken çekirdeği basınçla düğümlendi. "Tanrım, Tucker, boşalacağım," diye bağırıyor, bir başka orgazm onu içten dışa doğru parçalara ayırırken vücudu çırpınıyor, neredeyse ele geçiriyor.

O tatlı duvarlar beni yuttuğu anda, gözleri gözlüklerinin arkasından dalgalanarak kapanırken etrafımda geriliyor ve pompalanıyor, kibrit düşüyor.

Kollarımı gövdesinin altından geçirerek onu şilteden kaldırıyorum ve nefes nefese bir çığlık atmasını sağlıyorum. Kalçalarımın üzerinde, göğsünü kendime doğru tutuyorum, bir elim boynunun arkasını sarıyor, diğeri kıçının çatlağını okşuyor. "Devam et güzelim, kendini bitir ve beni de yanında götür."

Başı geriye düşerken boynunun eğimi ağız sulandırıyor, bana doğru itilirken kalçaları kalçalarımın etrafında sıkışıyor. Orgazmı onu raydan çıkarırken, dar amcığı kalın, ağır horozumu sıkarken, küçük, bitirme vuruşlarıyla bana biniyor.

Kıçının dikişini keşfederken, boynunu sıkıca tutuyorum, orgazmının geri kalanını sürerken kaslarının bana yol verdiğini hissediyorum, kaçınılmaz olarak benimkini benden çekiyor.

"Vienna," diye tıslıyorum, onu kendime o kadar yaklaştırıyorum ki zorlukla nefes alabiliyorum, ama vücudu sikim derine gömülüken hareketsiz kalıyor ve amının son nabızı neredeyse bayılmama neden oluyor. Alnım ter içinde, kalçalarım esnerken ve sikim seğirirken onu aşağıya doğru eğiyorum, onunkine çarpıyorum. Ağzımı onun çıplak omzuna yapıştırıyorum ve sertçe emiyorum, şiddetli dalgalar halinde boşalırken onu damgalamayı umuyorum, göğsümden hayvani zevk kükremeleri yükselirken lastiği sular altında bırakıyorum.

Kollarını sırtıma doluyor, ben içine pompalayıp nabız atarken tırnaklarını omurgam boyunca aşağı yukarı sürüklüyor, daracık amcığı içimdeki her damlayı sağıyor. Bitirdiğimde tekrar sıkıyor, sonra yüzümü sıcak, narin elleriyle kavırıyor. Açgözlü bir ağız ve gezinen elleriyle beni öpmeden önce "Bu harika hissettirdi," diye nefes alıyor.

Hava almak için ayrılıyor ve parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum, gözlüklerinin burnunun üzerinde biraz eğri durmasına sırtarak bakıyorum. "İyi orgazm, ha?"

Bir an şaşkın şaşkın baktı, sonra "Evet, orgazmlarım harikaydı ama seni kastetmiştim. Seni içimde hissetmek, sette..." bana göz kırpmıyor, ani ve muhtaç bir öpücükle dudaklarını dudaklarıma çarpıyor. O sevimli gözlüklerin yamuk olmasına şaşmamalı. Ayrıldığımızda onun için düzeltiyorum.

"Harikaydı. Harikasın Tucker," diye bitiriyor sonunda, uykulu gözlerle gözlerimin içine bakarak. "İçten ve dıştan."

Ellerimi önce sırtında, sonra yanlarında gezdirip avuç içlerimi kıcının dolgun memelerinde dinlendiriyorum. "Çok güzelsin, Vienna."

"Bunu duymaktan asla bıkabileceğimi sanmıyorum," diye parlıyor ve sonra seksin sıradan tarafı devreye giriyor.

Yumuşak, içinde kalamayacak kadar yumuşamış olan sikim kayıyor ve ıslak bir tokatla kalçama çarpıyor. Aşağıya baktığımızda onun uyarılmışlığının amcığı ve benim sikim arasında gidip geldiğini görüyoruz ve ben yatağın altına uzanıp bir temizlik havlusu alıyorum. "Çok fazla sıvıya alışkın ve aslında bunu bekleyen bir film setinde olmanın avantajları," diyorum sırtarak, onu nazikçe, dikkatle silmeye başlarken. Gerçek şu ki, yaptığım bakımların çoğu kamera için bir performanstan ibaret. Viyana'da ilk kez gerçekten bakım yapıyorum ve bunu tam olarak doğru yapmak istiyorum.

Acele etmeden onu nazikçe siliyorum, pembe ve hassas yerlerine öpücükler konduruyorum. Sonra prezervatifi çıkarıp atıyorum ve ben de aynısını yapmadan önce giyinmesine yardım ediyorum.

Parmaklarını saçlarında gezdirmesini, saçlarını kadınların yaptığı o büyülü şekilde örerken kıvrmasını ve sarmasını izlerken, Crave'de onu isteyen kişinin ben olduğumu ve bunu tam olarak neden yaptığımı ona söylemem gerektiğini fark ediyorum. Onu nasıl tanıdığımı. Fuck Tuck'tan önce bile üzerimde ne kadar büyük bir etkisi olduğunu bilmesini istiyorum.

Bizim hakkımızda konuşacaktık ama bunu belirlemiş olmamız bilmesi gereken şeyler olmadığı anlamına gelmiyor. Var ve ona şimdi söylemem gerek.

Parmaklarımı onunkilerin arasından geçirip onu telefona götürüyorum ve kaydı durdurup saati kontrol ediyorum. "Bu gece çekim yapmadan önce bir saatten fazla zamanım var. Benimle hemen evime gelir misin? Sana göstermek istediğim bir şey var."

Eli benimkini bırakıp başına gidiyor, kahverengi gözleri endişe dolu. "Şu anda mı? Daha yeni seks yaptık."

Onun için gözlüklerini düzeltiyorum. "Bunu bilecek değiller ya." Söylediklerimi düşündükten sonra elini elime alıyorum. "Aslında, bilecekler çünkü bir noktada kesinlikle babama söyleyeceğim ve şey, damlama etkisi. Ama şu anki gibi bilmeyecekler."

Geri adım atıyor, eğleniyor. "Babanla seks hayatın hakkında mı konuşuyorsun?"

Önemli bir ayrımı açıklığa kavuşturmak için parmağımı kaldırıyorum. "Onunla seks hayatım hakkında konuşmuyorum."

Hayatım hakkında açıkça konuştuğum kadar. Ve detayları paylaşmıyorum, sadece bağlantıları paylaşıyorum." Şimdi afallamış görünüyor, dudakları seğiren bir çizgiye dönüşüyor. "Bu ne anlama geliyor?"

İç çekiyorum. "Biz yakınız. Biriyle takıldığımda babama söylerim ve sonra bir bağ hissedip hissetmediğimi ya da sadece eski moda bir ilişki olup olmadığını ona söylerim."

Homurdanıyor ve bileğinin tersini kibarca burnuna götürüyor. "Cinsel ilişki mi?"

Başımı salladım. "Ve bilmelisin ki, ailem benim için en önemli şeydir." Dudaklarımı yalıyorum, kalbim hızla çarpıyor, kelimeler ikinci kez düşünmeden dudaklarımdan dökülüyor. "Ve sen de öylesin."

"Aileni gerçekten seviyorum," diye gülümsüyor ve ellerini siyah saçlarında bir kez daha gezdiriyor.

"Tamam, senin evine."

A Tezgâhtaki not bize ailemin sokağın aşağısında Tayland yemeği almaya gittiğini, eğer istersek hem Viyana'ya hem de bana yetecek kadar aldıklarını ve hemen geri döneceklerini söylüyor.

Tegan ve Theo'ya gönderdiğim ve önümüzdeki otuz dakika boyunca kibarca kaybolmalarını söylediğim mesaj olamazdı.

Burada olmalarına aldırılmazdım, hatta Viyana ile vakit geçirmeleri fikri beni büyülüyor. Ama bu gece fazla vaktim yok ve sadece ona göstermek istiyorum.

"Öncelikle, işte sonuçlarım." Crave aylık tıbbi kayıtlarımı sakladığım dosyayı ona uzatırken söylüyorum. "Sana göstermem gereken diğer şey dolabımda," diyorum, sinirlerim yoğunlaşıp derimin altında fokurdarken bir elimi beceriksizce saçlarımda gezdiriyorum.

Birdenbire bunun gurur verici *olmadığını* ve aslında son derece tuhaf olduğunu düşündüm. İki yıldır onun çöplerinden bir parçaya tutunuyorum. Sırada ne var, bir tutam saç mı? Bir bebek dişi mi? Tanrım, Tuck.

Peki ya zamanlama, ona daha önce söylemeli miydim?

Ama işte buradayız. Geri dönüş yok. Asma kapıyı kaydırarak açtım ve ışıkları yaktım. Profiline bakıyorum, düğme burnu ve dolgun dudakları, yüksek elmacık kemikleri ve şık, dolgun saçları. Kıyafetlerle dolu dolabıma şaşkınlıkla gözlerini kırıştırırken kesinlikle büyüleyici.

"Vay canına, ne kadar çok gömlek var." Gülümsüyor ve biraz seğiriyor. "Güzel."

Farkında olmadan buzları kırıyor ve beni güldürüyor. Başımı sallayarak öne doğru uzandım. "Hayır, kıyafetler olmaz." Hepsini kenara itiyorum ve kıyafetlerin arkasına özel olarak asılmış çerçeveli sanat eserinin üzerine uzanıp bar ışığını açıyorum.

Çizim gözlerimizin önünde canlanıyor ve Vienna çerçevelerinin kenarlarını çimdikleyerek ürkek bir inançsızlıkla yüzüne yaklaşıyor.

Krokiyi inceliyor, küçük bir adım öne çıkıyor. Bir adım gerisinde ona her şeyi anlatıyorum. "İki buçuk yıl önce, yaşam sınıfı modeli olarak bir işe girdim. Yüzümü kapatmam gerektiği söylendi, görünüşümle sanatçıların dikkatini dağıtmamı istemediler." Bu aslında doğru ve bunu itiraf etmek ne kadar dangalakça gelse de, profesörün söylediği tam olarak buydu. "Sanat okuluna kaydolmak istiyordum ama bir yönüm yoktu ve ailemin de pahalı bir okulda oylanmama izin verecek kadar parası yoktu. Bu yüzden kampüse girip etrafı biraz kurcalayabilmek, kendimi toparlayıp okula gidebilirim ne yapacağıma karar verebilmek için modellik yapmaya başladım."

Yutkunuyor ama çerçeveli taslağa odaklanmaya devam ediyor.

"İlk gecemde, gözlük takan çok güzel bir kız vardı, salonun en önünde oturuyordu."

sınıfı." Onu sikime bakarken yakaladığımda yaşadığı utancı hatırlayarak sertçe yutkunuyorum. "O benim dikkatimi çekti ve sanırım ben de onunkini çektim, ancak serbest biçimli eskiz veya sanatla ilgili nedenlerle değil."

Sonunda yavaşça bana doğru döndü, gözleri yaşlarla doluydu.

"O kadar güzeldi ki ona göz kırptım ve sınıfın geri kalanında gözlerimin içine bakmadığı için her şeyi berbat ettiğimi anladığımı hatırlıyorum. Sonra kağıdını buruşturdu, fırlattı ve gitti. Sadece adını öğrenmek istiyordum ve dersten sonra kâğıdı çöpten aldım."

İkimiz de eskize dönüp bakıyoruz. Grafit beyazı aşındırıyor, geride kas ve ereksiyonla olgunlaşmış figürümü bırakıyor. Ama orada başka bir figür daha var. Gözlüklü bir kadın, uzun saçları sırtına dökülmüş, önümde dizlerinin üzerine kıvrılmış, elleri kalçalarını kavıyor. İki figürün altında aynı zararsız siyah kalemle üç kelime karalanmış. *Beni kontrol ediyorsun*. Sağ alt köşede ise büyük harflerle Vienna Carnegie yazıyor.

"Aklım başımdan gitmişti. Adam mı kadını kontrol ediyor, kadın mı adamı kontrol ediyor anlamadım ama kadının adama bakışı, adamın kadına bakışı..." Boynumun arkasını tutup sıkıyorum. "Hâlâ hayranlık içindeyim. Ama o gece, dersten sonra sınıftaki başka bir öğrenci yanıma geldi ve bana bir kartvizit uzattı. Aug'un bunu yaptığını söylediğimi hatırlıyor musun? Ertesi gün kartın üzerindeki numarayı aradım." Arka cebime uzanıp cüzdanımı alıyorum, kartın hâlâ içinde olduğunu biliyorum. Kartı sıkıştırıp ona uzatıyorum ve gözlerinin kelimeler üzerinde dans edişini izliyorum.

"Augustus'un serbest çizim yaptığına inanamıyorum."

Başımı salladım. "Öyleydi. Hobi olarak. Beni fark etti ve ona güvenirsem beni başarılı bir yetişkin film oyuncusu yapabileceğini söyledi." Ellerimi havaya kaldırıyorum. "Ve işte buradayım. Ama bunu bana ne yaptırdı biliyor musun? Ailemin evine gidip 'Porno yapmayı düşünüyorum' dememe ne sebep oldu biliyor musunuz?"

Dolabımda sadece benim için sakladığım resme bakıyorum. "Düşündüm ki, eğer o güzel kız bunu çizdiyse, benim hakkımda böyle fanteziler kuruyorsa, bir şansım olabilir. Çünkü onun gibi bir tanrıçayı tahrik edebiliyorsam, bunu yapabilirim."

Her şeyi düşünürken gözleri büyüyor ve çok fazla şey var. "Sen ve ben orada beraberdik. Sanki... tanışmamız gerekiyordu." Sanki sormak istediği bir şeyi hatırlıyormuş gibi bakışlarını kıstı. "Peki bekle, geri döndün mü? Serbest form modelliğini bitirdin mi yoksa Crave için mi bıraktın?"

Başımı salladım. "Dersi bitirdim. Bir sömestr boyunca gecede sadece iki saatti, bu yüzden devam ettim."

"Eskizimi bulmamış olsaydın Augustus'u arar mıydın?" diye soruyor, gözleri kocaman, alt dudağı titriyor.

"Emin değilim ama... sanmıyorum. Kendimi hiçbir zaman fantezi potansiyeli olarak görmedim... ta ki sen bizim hakkımızda fantezi kurup onu çizene kadar."

Sertçe yutkunuyor, yanaklarından aşağıya sıcaklık dökülürken bulanık gözlerle bana bakıyor. "Tucker," diye nefes alıyor, parmaklarını çerçevelerinin altına sokarak bunun onun için ne kadar önemli olduğunun kanıtlarını siliyor. Ama benim için hep bu kadar anlamlıydı.

"Sizi yasal ve sapık olmayan bir şekilde bulma fırsatı doğduğunda bunu değerlendirdim. Debauchery bu fikri ilk ortaya attığında kendi sanatçımı kullanmak istediğimi söyledim. Lance'e senin adını verdim ve.... işte buradayız."

"Tuck," diye fısıldıyor. "Sen olduğuna inanamıyorum. Ve gözüne takıldığıma inanamıyorum... ve bunu sakladığına." Geri adım atmadan önce parmaklarını çerçevenin üzerinde gezdiriyor. "Birbirimizin hayatını ne kadar etkilediğimize inanamıyorum. Gerçek dışı geliyor. Bu fırsatın bir anda kucağıma düşmesi çok dengesiz hissettirdi. Ama sanki ikimiz de birbirimizin dünyasını alt üst ettik... sadece farklı zamanlarda."

"Keşke işe gitmek zorunda olmasaydım ama gidiyorum. Sadece bir sahne. Sadece bir saat sürer."

Ya da öyle," diyorum, sonra da ilk kez birine anlatmak zorunda kaldığım için doğrulup ellerini tutuyorum. "Bu gece Chanel ile. Ayakta bir sahne, çağrı kağıdında F/M olarak yazıyor. Ayak misyonerinin kısaltması, yani ayakta duracağız ve geleneksel seks yapacağız. Ve tam olarak açıklığa kavuşturmak için birkaç yıldır erkek arkadaşıyla birlikte - iyi bir adam, onunla iş Crave oyuncu partilerinde tanışacaksınız." Bu konuşmanın alt metnini düşünerek yavaşça başını sallıyor. Gerçekleri de işliyor. Dudaklarını birbirine doluyor, düşüncelerini yüksek sesle dile getirirken parmaklarıyla saçlarının uçlarını tarıyor. "Yani onu duvara karşı beceriyorsun," diye araya giriyor. "Ve en uygun gece vakti için ara sokakta aydınlatma."

Başımı salladım. "İşte bu kadar." Bir nefes alıp onu inceliyorum ama boğazındaki öfke çizgilerini, alnındaki endişe çizgilerini göremiyorum. Hiçbir belirti yok. Ama kızgınlığın sessiz bir katil olduğunu biliyorum. "Bu konuda ne hissediyorsun?"

Bakışları benimkileri tutuyor ve "Keşke izleyebilseydim" derken çenesi güvenle kalkıyor. Yaklaşıyor, dudakları dudaklarıma değiyor ve fısıldarken *sikimin* kalınlaşmasına neden oluyor, "ve bunda ciddiylim."

Gerginliği yırtan ve Vienna'nın kahkahalarla patlamasına neden olan vahşi bir inilti çıkardım ve yumruklarını şakacı bir şekilde göğsüme vurdu. "Ama tahmin et ne oldu? Eğer davet edilirim, burada kalmak isterim. Senin evinde. Ve ailenizle akşam yemeği yiyin. Yani, eğer bu senin için bir şeyse-"

Boğazının dibinden tutup ağzını kendime doğru çekiyorum, onu pervasızca öpüyorum, dişler ve dil, tükürük ve iniltiler. "Lütfen kal, teşekkür ederim," diye haykırıyorum, onu tekrar tekrar öpüyorum. Pazılarımı kavırıyor, ağzım onu ezerken inliyor, göğsüm onunkine bastırıyor.

Ön kapı kilitleniyor ve ikimiz de ağzımızı silerek ayrılıyoruz; ben kapüşonumun koluyla, o da elinin tersiyle. "Git," diyor göz kırparak. "Ve bu harika gece için teşekkür ederim. İş yerinde iyi eğlenceler."

Göz kırpıyorum ve daireme doğru ilerliyorum, ailem için kapıyı tutuyorum, onlara geri döneceğimi ama Vienna'nın kalacağını bildiriyorum. Tegan ciyaklıyor, Theo alkışlıyor ve annemle babam Viyana'nın her şeyi deneyebilmesi için kimin nelerden vazgeçeceği konusunda birbirleriyle konuşmaya başlıyorlar.

Asansörle lobiye iniyorum, sersemlemiş ve mutluyum.

25

Viyana

Kişisel twinkie'si gibi orgazmını damlatıyor

"İki gün kaldı!" Darren yüksek sandalyesinde sallanıyor, önündeki Americano masa sallandıkça dalgalanıyor.

Ona doğru yorgun bir avuç sallıyorum. "Tamam, sakın ol. Kahveni içmek istemiyorum." Kendi fincanımı tutarken onunkini de sabitliyorum. "Ve evet, şükürler olsun ki iki gün sonra okulum resmen bitiyor. Artık ders yok. Daha fazla burs başvurusu yok. Daha fazla yok. Bitti." Ellerimi havaya kaldırıp sallıyorum.

"Senin adına sevindim." Parmak ucunu bardağının kenarında gezdirirken gülümsemesi seğiriyor. "Ben de kendim için mutluyum. Senin şu üniversite dramalarından bıktım artık. Gerçek yetişkinler gibi APR'ler ve politika hakkında dırdır edelim."

Ona göz kırpyorum, o da kahvesini yudumluyor, fincanını indirirken göz kırıyor ve sırtıyor. "Şaka yapıyorum."

"Tabii ki. Kimse böyle şeyler hakkında konuşmak istemez." Ellerimi ovuşturuyorum ve telefonumu çıkarıp tam olarak o fotoğrafı açıyorum. Bu benim heykeltıraşlık için yaptığım son büstüm, not aldığım son sanat eserim.

Madeline geçen gün ağzındaki baklayı çıkardığından beri Tucker'ın fotoğraflara bakmasına izin verdim. Nutku tutuldu. Ve söylemeliyim ki, bu benim en iyi çalışmam. Şimdiye kadarki. Hiçbir çizim, resim, kalbimle ve ellerimle yarattığım hiçbir şey Tucker'ın büstünün eline su dökemez. Orgazmın ortasında, her şeyini verirken aynı zamanda hem gerçek hem de mecazi anlamda her şeyini tüketiyor. Bu mükemmel. Detaylı, pürüzsüz, erotik. Tam bir mükemmellik.

Darren başını sallıyor, avuçlarını göğsünün üzerinde birleştiriyor. "Bunu yaptığina gerçekten inanamıyorum." "Kaba."

Başını kaldırıp bakıyor, koyu renk gözlerinde inkar edilemez bir hayranlık var. "İnanılmazsın. Seni sevdiğimi biliyorsun." "Biliyorum, biliyorum," diye gülümsüyorum, mutluluk mide bulandırıcı dalgalar halinde üzerime yayılıyor. Bunu hissedebiliyor, biliyorum.

Çünkü Darren bile kısa bir an için gülümsüyor. Sonra işimize dönüyoruz.

"Bu akşam bizimle yemekte buluşacaksınız, değil mi? Bay Tucker Deep'le tanışma vaktimiz geldi."

"Eliot," diye düzeltiyorum. "Adı Tucker Eliot. Ve en iyi arkadaşınızın

Erkek arkadaşım, bence ona gerçek ismiyle hitap etmelisin."

Gülümsüyor ve başını sallıyor ve bu iki şey beni garip bir şekilde tarif edilemez bir şekilde onaylıyor. Sevdiğiniz insanların sizi kabul etmesinde eşsiz güzellikte bir şey var.

"Gerçek en iyi arkadaş tarzında onayımı vermek için onu değerlendiriyor olmam gerekiyorsa, bu hesabı bana yıkacağın anlamına mı geliyor?"

"Tabii ki. Bedava bir yemeği kaçırmayacağım," diye sırtıyorum ve kupamı dudaklarıma götürüp hızlıca bir yudum alıyorum. Bana bir parmak sallıyor. "Kaltak. Dildo yapmak için yüz bin dolar alan sensin."

Omuz silkiyorum. "Bunun çoğu borcumu ödemeye gidiyor. Zengin olmaktan çok uzağım." Son birkaç ay içinde milyonlarca kez düşünmüş olmama rağmen kafamdaki rakamları tekrar gözden geçiriyorum. "Aslında oldukça hızlı bir şekilde iş bulmam gerekecek. En azından mezuniyetten sonraki ilk altı ay içinde."

Saatime bakıyorum ve yuvarlak masayı hafifçe iterek kendimi kurtarıyorum. "Gitmem gerek. Son

rötuşlar."

Gözleri beni sorguluyor.

"Bu noktada sadece cilalıyorum. Beni bilirsiniz. Fotoğraflardan da görebileceğiniz gibi iki sınıf önce bitmişti." Omuz silkiyorum ve o da başını sallıyor.

"Ben de öyle düşünmüştüm. Ama iyi şanslar. O döl yüzünü güzelce parlat."

Yanağına bir öpücük konduruyorum ve çift kapıya doğru ilerlerken omzumun üzerinden el sallıyorum.

"Akşama görüşürüz!"

İ odamın önünde durup göz kırpiyorum, göz kırpiyorum, göz kırpiyorum. Zihnim mide bulandırıcı, iğrenç düşüncelerden oluşan bir çark gibi dönüyor ve kalbim o kadar sert atıyor ki bayılmak çok gerçek bir olasılık. Acı

Kollarımdan aşağı yayılıyor ve ağırlığımı taşıyıp taşıyamayacağımı bile merak ediyorum. Dizlerim titriyor.

"Aman Tanrım," diye fısıldıyorum, kelimeler zayıf ve sessiz, sesim titrek, hüznün gözlerimi ısıtıyor.

"Hayır, hayır, hayır," diye nefes alıyorum, midem kızgın bir sahili kıran çılgın dalgalar gibi yuvarlanıyor. İçimde bir kavga, bir güç savaşı. Kendimi tutabilecek miyim yoksa yarattığım en güzel şeyin yok olduğunu görünce kusacak mıyım?

Uzanıp en kutsal sanat eserimin parçalarını topluyorum, şimdiye kadar oluşturduğum, ellerimi içine soktuğum ve bir şeyler yaptığım en iyi şey.

Kırılmış. İki parçaya.

Ayaklarımın üzerinde sallanıyorum, sırtım duvara çarpıyor ve ayaklarımı altımdan çekiyor. Yere çakılıyorum, kuyruk sokumumdan yukarıya doğru acı kıymıkları yükseliyor ama büst kalıntıları iki elimle sabit tutuyorum. Yere oturup gözlerimi kırıştıtarak bakıyorum, gözyaşlarım yanaklarımı, bileklerimi ve ayak bileklerimi ıslatıyor.

Bunu Madeline yaptı. Onun yaptığını biliyorum. Yine de bunu asla kanıtlayamam. Kanıtlayabilsem bile, CSI'nin geliştirilmiş görüntülerinden oluşan bir fantezi sahnesinde bile, bu ne işe yarar ki? Büstü düzeltemez. Hiçbir şey işe yaramaz. Parçaların bozulma şekli. Bu devrilmemiş. Yere doğru fırlatılmış. Kasten yok edilmiş.

Alt dudağım titriyor ama dişlerimin altından emiyorum ve başımı kaldırmaya zorluyorum. Ayağa kalkarak büstün parçalarını açık çantama koyuyorum, omzuma asıyorum ve laboratuvardan çıkıyorum.

Bugün cilalama günü ve benim cilalayacak bir şeyim yok.

Çıkarken Madeline'in yanından geçiyorum ve onun kendini beğenmiş gülümsemesi bana zaten bildiğim şeyi söylüyor.

Merdivenleri ikişer ikişer çıkarken Tucker'ın numarasını çeviriyorum, arabama binip tamamen parçalara ayrılmak için sabırsızlanıyorum.

"Selam güzelim." Derin sesi bir şekilde eterden yayılıyor ve karnımda titreşiyor.

Telefona doğru hıçkıra hıçkıra ağlıyorum, kontrolsüzce ve çirkince. Sizi güzel görmesini istediğiniz bir insanın önünde yapamayacağınız kadar çok homurdanıyorum ama bir kez sel kapıları açıldı mı, durdurulamıyorum. "Göğsüm kırıldı."

"Bizim baskınımız mı?" diye soruyor, "Ne oldu? Sen iyi misin?"

Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülürken sesim titriyor, makyajım akıyor ve bir parça mutluluk ve özsaygımı da alıp götürüyor. O büst benim bir sanatçı olarak büyümemi temsil ediyordu.

"Hayır," diye burnumu çekiyorum. "Bilmiyorum. Buraya geldim ve dolabımı açtım ve iki parça halindeydi." Derin, çirkin bir hıçkırıkla boğulduktan sonra tekrar burnumu çektim. İğrenç, gerçekten. "Sanırım atılmış," diye mırıldanıyorum.

"Ne oluyor lan?" Sesi öfke ve hakimiyetle dalgalanıyor ve tenim tepki olarak sıcaklıkla karıncalanıyor.

Göğüs için üzgünüm. Ama meme uçlarım onun iddiası yüzünden acıyor. "Seni almaya geliyorum. Olduğun yerde kal."

Ben de aynen öyle yapıyorum ve on dakika sonra Tucker orada, beni kollarımdan tutup banktan kaldırıyor,

Beni göğsüne yaslayıp, yıkanmış gün batımında tüm dünyanın görmesi için öpüyor. Tüm dünya bilsin ki kırık büstüm olsun ya da olmasın, ben iyi olacağım.

Bu adamı bir seks oyuncağına dönüştürdüm ve borcumu ödedim. Benim öz değerim tek bir olayla belirlenemez. İmkânı yok. Çok yolkat ettim. Ama bunu anlamak için onun kollarında olmak gerekti.

"Ne yapacaksın?" Tuck arabaya binmeme yardım ederken soruyor. Bu kez arabayı o kullanıyor ve benim için sorun yok. "Arabam için geri geleceğiz," diye ısrar ediyor ve hurda arabamın sürücü koltuğuna tırmanıyor. "Sadece dolabın içindeyken kırıldığını söyleyeceğim. Başka ne yapabilirim ki? Sunabileceğim başka bir şey yok gibi ve Madeline'in bunu bildiğinden oldukça eminim." Burnumdan nefes veriyorum ve yavaşça

ağızımdan. Bu konuda sinirlenmek için bir neden yok. Bu iş bitti.

"Bu saçmalık." Çenesi bükülüyor, öfke çizgileri boğazına kadar iniyor. Onu benim adıma bu kadar öfkeli görmek inanılmaz derecede seksi. Hiç böyle bir şey yaşamamıştım.

Beni savunacak bir erkek hiç olmadı. Hiç bir erkek beni onaylamadı ve desteklemedi. Aman Tanrım.

Sanırım yeni bir sapkınlığımın kilidini açtım. Evet, onu başkalarıyla izlemeyi seviyorum ama şu anda besleyici ve koruyucu, ne yazık ki hayatımda bir erkekten gelmediğini hissettiğim şeyler. Ve Tuck beni sadece desteklemiyor, aynı zamanda önemsiyor ve koruyor. Bana *değer* verildiğini hissettiriyor.

Yüzümü ona dönüyorum, gözlerim kocaman, kalbim hızla çarpıyor... amım sımsıkı sıkılmış. "Sana baba demek istiyorum," diye ağızımdan kaçırdım, "cinsel anlamda."

Gözleri yoldan bana kayıyor ve sonra tekrar geri dönüyor ve Tanrım, araba kullanırken bunu ona söylediğim için bir pislik miyim? Ama direksiyonu sıkıca kavradığı için dikkatini ileriye veriyor. "Evet, bana baba de." Bana bakıyor, gözleri vahşi, karnımı sadece onun verebileceği dolgunluk için ağrıtıyor.

"Beni evine geri götür," diye fısıldıyorum ama kendimi tutuyorum çünkü ailesinin bugün orada son günleri olduğunu biliyorum. "Aman Tanrım, ailenle geçireceğin son günü bölüyorum." Tamamen aşırı tepki verdiğimi hissederek başımı sallıyorum.

Tucker bana endişeli bir bakış fırlatıyor, kumral saçlarından kalın bir tutam alnına dökülüyor. Ona uzun süre bakarsam boğazımda bir yumru oluşuyor. "Hayır, Theo aslında dün gece gitti." Önce bana, sonra tekrar ön cama bakıyor, direksiyonu hızla kıvrılan yol boyunca çeviriyor. "Veda etmek istedi ama acil bir işi çıktı," diyor. "Ve ailem benden bıktı. Kedilerini özlüyorlar." Sırıttıyor.

"Özür dilerim, yine de." İç çektim.

"Olma." Sinyal lambasını yaktı, daireme doğru. "Beynini sikip atacağım, sonra sana çılgın soslu bir dondurma yedireceğim ve en sevdiğin filmi açacağım." Uzandı ve elini kalçamda gezdirdi. "Baskını düşünme."

Yutkunuyorum. "Yapmayacaktım."

H Beni tek kollu bir kafesle duvara yapıştırıyor ve aletini sırtım boyunca okşuyor, eklemleri her geçişte beni sıyrıyor.

Kıçımı ona karşı oynatıyorum, onun şişman horozunu yumruklama ve sırtımda inleme hissi beni çıldırtıyor. Amım çok ıslak, kalçalarım yapış yapış. Ve onu o kadar çok istiyorum ki, bu noktada, içime kaydığı anda onu yutacağımı düşünüyorum.

Almak istediğim bir risk, çünkü *bu adam sikişebiliyor*. Beni her aldığımda, daha derine itiyor, daha alçaktan iniyor, beni daha uzun süre titretiyor. Şefkatli bir dokunuşa ihtiyaç duyduğumda dudakları yumuşak, perişan edilmeyi talep ettiğimde ise acımasız ve talepkâr. İhtiyacım olabilecek her şeye dönüşerek inip çıkıyor. Yatak odasının içinde ve dışında.

"Evet, baba," diye nefes alıyorum, enerjiyi şimdiden seviyorum, Tucker'ın ona bu kadar kolay boyun eğmesini seviyorum. Onunla çalışmanın nasıl bir şey olduğunu anlıyorum ve içimi kaplayan gururla kalbim küt küt atıyor. Yaptığı işte o kadar iyi ki, her seferinde, her zaman. Bu zor olmalı. Ve *o çok iyi*. "Lütfen," diye inliyorum ve bu biraz gerçeklikle karışık bir rol olsa da, kelimeler, yalvarışlar -Hepsi beni acıtıyor. Tucker'ın kalın siki tarafından derinlere ve hızlıca sokulmak, ağzına kadar doldurulmak ve orgazmını kişisel twinkie'si gibi damlatmak için özlem duyuyorum.

Başını sallıyor, gözleri acımasız bir yoğunlukla benimkileri kavriyor. "Benim güzel kızım," diye inliyor, "çok iyisin. Bunu hak ediyorsun." Aletini içimde kaydırıyor, çıplak, zonklayan ve yapış yapış, ihtiyaçla yağlanmış.

"Baba," diye inliyorum, sesim hafif ve gergin, canlı bir ihtiyaçla neredeyse şeffaf. "Baba, evet, beni oradan sik. Çok iyi hissettiriyor," diye inliyorum, kalın aletin içimde acı parıltıları göndermesini seviyorum, çevresi beni genişçe yayıyor. Ama acı eriyor, geride parlayan bir zevk havuzu bırakıyor, o kadar saf ve ince ki başımı döndürüyor.

Tucker bana bunu yapıyor. Bana her şeyi yapıyor.

Kulak mememin etine batırdığı dişleri bir kibrit gibi yanıyor. "Doldurulacak olgun küçük amcığım," diye homurdanıyor, sert bir avucunu göğsüme vurarak. "Doldurulacak amcığım. Sahip olunacak deliğim."

Orgazmım içimden geçerken içim sıkılıyor ve kalçalarım yanıyor, görüşümü beyaz sıcak ışıkla yakıyor, bacaklarımı çalkantılı bir yalpalamaya gönderiyor. "Aman Tanrım," diye etrafını sarsıyorum, amım onu kavriyor, parmak uçlarımda altında sertleşmesine neden oluyor.

"Siktir!" diye homurdanıyor, yavaşça içime girip çıkmaya devam ederken kendini bir an durduruyor, kendini kenardan geri çekmeye çalışıyor. Vuruşları ılımlı ve sık ve yakın olduğunu biliyorum.

Yine de orgazmımı atlatıyorum, o içime girerken kalçalarımı ona doğru sallıyorum. Kalçaları yavaşlıyor ve inliyor, sonra siki kabarıyor, içimde ritmik dalgalar halinde titreşiyor, beni sıcak ve ağırlı bırakıyor.

"Kahretsin," diye küfrediyor, siki içimde patlamaya devam ederken dalgalar halinde içime boşalıyor, beni kimsenin sahip olmadığı yerlere taşıyor. Beni çıplak bırakan ilk kişi o.

Kelimenin tam anlamıyla orgazmik bir ikinci gelişle tekrar onun etrafında kenetleniyorum. Kollarını etrafıma doluyor, kalçaları ayrı bacaklarımda arasına girerken beni olabildiğince sıkı tutuyor ve titreyerek, dudaklarımı ısırarak ikinci kez boşalmamı sağlıyor.

Vücudum kasıldığında ve o içimden kaydırdığında, hemen kalçalarımın arasına giriyor, klitorisim dudaklarımda arasında. Emiyor ve yalıyor, dili alay ediyor ve bir başka orgazmı daha ortaya çıkarıyor. Göbeğim sıkılmaktan bitkin düşmüş ve amım da aynı şekilde ağrıyor, kendimi yalvarırken buluyorum.

Ve lanet olsun çok sıcak.

"Lütfen baba, artık yok," diye inliyorum ve o da külotumu kalçalarımın yukarı çekerek kalkıyor.

"Sadece gidecek bir yerimiz olduğu için" diyor. Bu akşam, *arkadaşlar benim ailem ve ben senin ailenle tanıştım, bu yüzden işte arkadaşlarım, aslında benim aile yemeğim ve gerçekten iyi geçmesini istiyorum*.

Kemerini ilmeğin altından kaydırırken sırtıyor. "Ama onun dışında, artık benim olduğuna göre o amcık için mola yok." Tamamen giyindiğimde kafasını bana doğru sallıyor, kasıklarını kabaca ayarlıyor, çünkü buna bayıldığımı biliyor.

"Lanet olsun, Vienna, çok güzelsin. Gerçekten. Seni kız arkadaşım olman için kandırdığıma bile inanamıyorum."

Göz kırıyorum. "Beni canavar penisinle hipnotize ettin."

Kırık göğsüm ve yüzyılın amcığı Madeline dışında güneşin altındaki her şeyi tartışırken yemeğe gidiyoruz. Garson kolunu uzatarak bizi masalarına yönlendirirken Darren ve Samson ayağa kalkıyor.

"Siz pislikler benim için kalkmazsınız," diyorum ve bir eliyle kravatını göğsünde tutarken diğer elini masanın üzerinden Tucker'a uzatan Samson'ın yanındaki kabine oturuyorum.

"Samson, tanıştığımıza memnun oldum Tucker." Samson bana başıyla selam verdi.

"Ben de memnun oldum Samson." Darren'la yüzleşmek için döner ve dostça tokalaşırlar. "Seninle de Darren. Bir isme bir yüz koymak harika. Senin hakkında çok şey duydum."

Darren gülümsüyor. "Biz de aynısını duyduk." Elinin tersini ağzının bir tarafına bastırarak sözlerini benden saklamaya çalışıyor, onun yerine Tuck'ı işaret ediyor. "Büst hakkında konuşmayacağız ama ben duydum ve yıkıcı. Tam bir sanat eseriymi, buna şüphe yok."

Gözlerimi deviriyorum. "Seni duyabiliyorum. Konuşacak bir şey de yok. Hiçbir şey teslim etmeden sınıfı geçeceğim. Çünkü düşününce zaten her şey anlamsız geliyor. Sınıfı geçmek için bir parça gönder. Teslim edecek hiçbir şeyim yok ama yine de sınıfı geçiyorum. Bir yıl boyunca başka bir şey yapabilirdim. Enstitüden aldığım diploma bana kendi alanımda bir iş bile kazandırmıyor," diye feryat ediyorum, durumumdan duyduğum hayal kırıklığıyla. Projemin yok edilmesine ve bu grup dışında hiç kimsenin gurur duyduğum bir şeyi göremeyecek olmasına öfke duyuyorum.

Bunun özünde, yıllardır kendimle yaşadığımı hissettiğim savaş var. Yeteneklerimi hocalarıma, akranlarıma, aileme ve kendime kanıtlamak için bitmek bilmeyen bir arayış.

Amaç neydi?

Bir tane var mı? Bunun en iyi parçam olduğunu biliyorum. Tucker biliyor. Darren biliyor. Önemli olan tek şey bu mu?

Evet.

Güneşin altındaki tüm farkındalıklar yine de bu konuda öfkeli olmamı engellemiyor.

Garson geliyor ve masamızın etrafında kare şeklinde hareket ederek siparişleri toplamak için bir kişiden diğerine geçiyor. O gittikten sonra sohbetimiz filmlere, oyunculara, sahil boyunca en sevdiğimiz turistik noktalara, Alcatraz turu ile ilgili çeşitli deneyimlerimize, ardından müzik ve hobilere yöneliyor.

Tucker hesap için kartını bırakıyor ve Samson'ın viskilerden sonra tartışacak hali kalmıyor. Garsonun dönmesini beklerken Darren benim şerefime son bir kadeh kaldırıyor. Kadehlerimizde kalanları kaldırıyoruz ve kadehler birbirine çarpıyor.

"Milyoner olma şerefine Viyana'ya!" Tucker kadehini Darren'inkine, ardından Samson'inkine ve benimkine aynı anda tokuşturuyor.

Bir yudum alıyorum ve kıkırdıyorum, alkol gülmeyi kolaylaştırıyor. "Aslında milyoner sayılmam. Daha çok *yüz binlik* bir *milyoner* gibi, eğer öyle bir şey varsa."

Samson'ın kaşları çatılıyor ve içkisine odaklanmış olan Darren'a yan gözle bakıyor. Tucker masanın öbür ucuna uzanıp bileğimi avucunun içine alıyor ve başparmağıyla zonklayan nabzımı okşuyor.

Yeşil gözleri benimkilerle buluşmadan önce bir an başparmağını izliyor, düşüncelerini topluyor ve nefesimi kesiyor. Mantıklı düşüncelerimin bir kısmını da çaldı. "Viyana, sözleşmemi imzaladığımda, telif haklarımın yarısının doğrudan sanatçıya ve yaratıcıya gitmesi için ayarladım." Sözleri içimde dalgalanırken gözleri benimkiler arasında gidip geliyor, tam olarak yerleşmesi uzun bir an alıyor. "Hemen olmayacak, ama hat piyasadaki tüm modellerle kurulduğunda, bu doğru olacak."

"Ne?"

Başparmağı rahatlatıcı daireler çiziyor ve nabzım biraz eriyor, gerginliğim azalıyor, aciliyetim azalıyor. "Fuck Tuck serisinin kazancının dörtte biri doğrudan sana gidiyor."

Sertçe yutkunuyorum, sesim yumuşak çıkıyor. "Önümüzdeki beş yıl içinde tüm hat boyunca on milyon dolar kazanması bekleniyor."

Sırıttıyor. "O zaman ikimiz de milyoner oluruz."

Açıkçası ağzımı onunkine bastırıyorum, sanki karşımızda bir arkadaş kitlesi yokmuş gibi ellerimle yanaklarını kavriyorum. "Bunu benim için yaptığına inanamıyorum."

Omuz silkiyor. "Sadece para."

Gözlerimi deviriyorum. "Bunu parası olan adam söylüyor."

Alnını benimkine yaslıyor. "Hey, artık senin de paran var."

İnanmayarak başımı sallıyorum. "Sana inanamıyorum."

Eğiliyor. "Bana sonra teşekkür edersin."

Gülümsüyorum ve ona en iyi *evet baba* gözlerimi gösteriyorum.

2W

Tucker

Ama sessiz kalacaksın, böylece sadece ben bileceğim, değil mi?

"Buna inanabiliyor musun?" Hattın diğer ucundaki babam bir yandan annemle kendisinin bavulunu havaalanında sürüklerken bir yandan da öfkesini bastırmaya çalışıyordu.

"Bu gerçek olamaz," diye yineliyor, ben kızgın olduğum için kızgın ama aynı zamanda Vienna için de kızgın. Sadece birkaç gün içinde Eliot klanı Vienna'ya kalplerini ve kollarını açtı ve o da hepsiyle kendi isteğiyle karşılaştı. "Peki ona ne olacak?"

"Vienna mı Madeline mi?" Ona tüm kırık büst durumunu açıkladıktan sonra soruyorum. Vienna yanımda mışıl mışıl uyuyor ve ben de dünkü inanılmaz saçma haberdan beri zihnimi kapatamıyorum.

Bütün geceyi onun evinde birlikte geçirdikten sonra birlikte uyandık. Dairesi küçüktü ve sette seviştiğimiz yataktan daha büyük olmasına rağmen nedense yatağı bile küçük geliyordu. Odasındaki panjurlar zalim sabah güneşini engellemiyordu, bu yüzden biz de inleyerek ve gözlerimizi kırıştırtarak uyandık.

Ama uyandığımda Vienna göğsüme yaslanmıştı, komodinin üzerinde düzgünce duran gözlüklerini görünce aletim sertleşti. Bir gece önce güzel kızımın parçalanışını izlemek yürek parçalayıcı olsa da onun için burada olduğum için çok mutluyum.

Olanları düzeltmek istiyorum ama bir tüp Goril Yapıştırıcı ve birinci sınıfta edindiğim gerçekten kötü yapıştırma becerileri dışında gerçekten ne yapabileceğimi bilmiyorum. Yaptığım ilk şey onu Madeline'den uzaklaştırıp evime götürmek oldu. Ve şimdi, çok ihtiyacı olan uykusunu alıyor. Bu da bana bu konuda yardım istemek için zaman verdi.

Bu yüzden babamı aradım. Tavsiyeler konusunda harikadır ve bu durum için herhangi bir tavsiyesi olmasa bile, beni daha iyi hissettireceğini biliyorum. Ve vekaleten, uyandığında, belki Viyana'nın da daha iyi hissetmesini sağlayabilirim.

Kapı yönünü diğer uçtaki annem ve kız kardeşime ilettikten sonra "Viyana," diyor.

Bir elimi uykuda dağılmış saçlarımda gezdiriyorum ve sessizce ayağa kalkıp diğer tarafa geçene kadar dairenin içinde ilerliyorum. Yatak odasının kapısını kapatmadım; Viyana'yı yatağımda uyurken izlerken babamla telefonda konuşmanın tatmin edici bir yanı var. Her şeye sahip olmak gibi bir his.

"Bilmiyorum baba. Yardım etmek istiyorum. Bunu onun için düzeltmek istiyorum ama bu benim düzeltebileceğim bir şey değil. Onu kurtarmak için para ödeyebileceğim bir şey değil. Kendimi çok çaresiz hissediyorum," diye itiraf ediyorum.

"Tucker Eliot, sen aşıksın," diyor. Ve yüzündeki sırıtışı duyabiliyorum.

Viyana'nın çarşafların altında kıpırdanışını izliyorum, yastığımı göğsüne bastırıp hemen uykuya dalmadan önce kıvranıyor ve inliyor. "Bunu sana söyleten ne?"

"Onun acısı seni incittiğinde, bu aşktır," diyor babam kolayca. "Ve sen, oğlum, aşıksın." Duraklıyor. "Katılmıyor musun?"

Kontrollü bir kıkırdama çıkardım. "Hayır, katılmıyorum."

"Oğlum," dedi, tek kelime o anı işaret ediyordu.

"Siz ayrıldığınız gün o n u resmen kız arkadaşım yaptım," diyorum.

bu duyuruyu bekliyordum. Ne de olsa Vienna ailemle tanıştırdığım ilk kadın. Ayrıca ben olmadan ailemle vakit geçiren ilk kadın. "Ve hey, ona ilk resim dersinden sakladığım eskizi gösterdim."

Babam gülüyor. "Anladığım kadarıyla garip olduğunu düşünmemiş."

Ben de gülüyorum. "Neyse ki hayır. Ona o çizimi nasıl bulduğumu ve sonra Augustus tarafından teklif edildiğimi ve teklifini kabul etmenin kader gibi geldiğini anlattım. Onun sayesinde."

Alçak sesle ıslık çalıyor. "Ona Debauchery'nin repliğini yaptırdığına hâlâ inanamıyorum."

"Hey," diyorum, koltuğumun koluna oturmuş, dışarıda dolaşan sisli San Francisco sabahına bakarken. "Sana söylemek istediğim bir şey var. Sen ve annem ama ben sana söyleyeyim, sen de aktarırısın."

"Ne var ne yok?" Diye soruyor ve arka planda onun bir koltuğa gömüldüğünü duyabiliyorum. Uçağın kalkmasına birkaç saat olmasına rağmen hemen check-in yaptırması gereken anneme, "Evet tatlım, ben burada bekleyeceğim, sen git ve bizi içeri al," diyor. Az önce beni ziyarete geldikleri için şimdi bir yolcu gemisinde çalışan küçük kardeşim Tripp'i görmeye gidiyorlar. Catalina Adası'na yanaştı, o yüzden oraya gidiyorlar.

"Debauchery ile anlaşma. Tüm satışların yüzde ellisini onlar, diğer yüzde ellisini de ben alıyorum. Benim açımdan, sanatçı ve yaratıcı olarak kazancımın yarısını Vienna'ya devrettim. Ve bu ona aşık olduğum için değil. Bunu hak ettiği için. Bu proje için benden çok daha fazla çalıştı. Ve yarın beni terk etse bile, payını adil bir şekilde aldığı için pişman olmayacağım."

Babam hemen, "Bence bu yaptığın inanılmaz bir şey," dedi, hiç tereddüt etmemiş olmama rağmen sözleri seçimimi onaylıyordu. Sikimi Viyana yaptı, tek yaptığım sertleşmesi için ona bakmaktı. O parayı hak ediyor ve Tanrı biliyor ki buna ihtiyacı var.

"Sadece adil olmasını istiyorum," diye itiraf ediyorum, çünkü zaten makul olmayan miktarda para alıyorum ve eğer paylaşamıyorsam, çoğu zaman istemiyorum bile.

"Annem geri geliyor, kızgın görünüyor, ikimizin de başı derde girmeden aramayı kapatsam iyi olacak," diyor ve ekliyor, "Bence harika bir şey yaptın ve Viyana ile aranızdakileri duyduğuma sevindim. Anneme haber veririm. Seni seviyorum oğlum. Seni sonra ararız."

"Ben de sizi seviyorum çocuklar. Yakında konuşuruz. Dikkatli uçun."

“A Augustus'un bugün izlememi sorun etmeyeceğinden emin misin?" Vienna, parmakları ustalıkla çalışırken ipek gibi saçlarını bir örgü halinde bırakıyor. Kemerini beline takıyor. Arabasını ben kullanıyorum,

Benimki Enstitü'de bırakıldığından ve Viyana'da kaybolduğumdan beri onu toplamak acil bir ihtiyaç olmadı.

Artık hiçbir şey acil ihtiyaç değil. Sadece Vienna ile birlikte olmak, onu gülümsetmek ve boşalmasını sağlamak.

"Aug aldırılmaz." Boğazımı temizleyip direksiyonu kırıyorum, ayağım frene sıkıca basıyorken bir yığın yaya, titreyen YÜRÜMEYİN ışığına rağmen yaya geçidinden akıyor. "Bu arada senin çizimini görmüş. Ona evet dememin arkasındaki itici gücün o çizim olduğunu biliyor."

Bana göz kırptıyor. "Gerçekten mi?" Sinirlerinin gerildiğini görebiliyorum, çünkü bizimle çalıştığı süre içinde Vienna, Aug'a Crave ile inşa ettiği şey için saygı duymaya başladı, toplumda gerçek seksi normalleştirdi.

yetişkin film endüstriyi.

"Çok sevdi ve belirsizliğini de çok sevdi," diye yanıtlayarak endişelerini gideriyorum. "Aug, Dalton Fitzgerald'a kendi sanatçımı istediğimi söylemem için beni cesaretlendiren kişiydi."

"Bu gerçekten gurur verici," diyor, utangaç bakışlarını dışarıdaki caddeye yöneltirken yanakları kızarıyor.

"Yeteneklisin, Vienna ve hayat modelliğiy işini almak hayatımı değıştirdi gibi hissediyorum. Aug orada olduğı için değıl. Ama sen olduğün için."

Bana doğru dönüyor, gözleri ıslak. Konsolun üzerine eğilip dolgun dudaklarına yumuşak bir öpücük konduruyorum, arkamızdaki araba kornaya basana kadar aramızdaki şefkatin tadını çıkarıyorum ve gerçekliğe geri dönüyorum.

"Tüh," diye kıkırdıyor ve arkamızdaki arabaya el sallıyor.

Crave'den bir blok ötede, arabanın tabanında duran sırt çantamı işaret ediyorum. Reklam çekimlerinde genellikle yanıma yedek kıyafet, telefon şarj aleti ve rastgele bir şeyler alırım. Reklam çekimlerinde personel sayısı az olduğı için zanaat hizmetleri her zaman orada olmuyor, bu yüzden hazırlıklı gelmek şart.

Viyana için de bir şeyler getirdim.

"Çantamda küçük siyah bir kese var. Bu senin için, çekim sırasında kullanmak için."

Bana doğru şüpheli bir bakış atarak elleri eski sırt çantamın içinde kayboluyor, örgüsünün ucu koltuğaya sürtünürken bir süre arıyor. Sonunda, önünde büyük bir D harfi olan siyah kadife çantayı çıkardı.

"Zamparalık mı?" diye soruyor, kaşları şüpheyile kalkıyor. "Bu Fuck Tuck'la ilgili olamayacak kadar küçük," diye düşünüyor ve çantayı karıştırarak içindeki oyuncağı tanımlamaya çalışıyor.

"Bu bir Fuck Tuck değıl," diyorum ona park yerine girip arabayı park ederken. Altın süslemeli çantayı yavaşça çekerek açıyor ve oyuncağı kucağına bırakıyor.

Çimdikliyor, ikimizin de görmesi için yukarı kaldırıyor.

"Anlıyorum," diyerek oyuncağı ikimizin de görebileceğı şekilde çeviriyor. Eşleşen kumandanın durduğı kucağına bakıyor. Kumandayı ondan kapıyorum ve sırtıyorum.

"Klitorisinize ve g-noktanıza masaj yapması gerekiyor," diyorum U şeklindeki oyuncak için, "Debauchery'nin şu anda çiftler için en çok satan ürünü."

"Hep bunlardan bir tane istemişimdir."

"Güzel. Ben tanıtımları çekerken bunu takmanı ve setin hemen kenarında durup izlemeyi istiyorum." Dışlerimi gıcırdatıyorum, Vienna'nın o oyuncak daracık amının içinde titreyişken, Dallas, Otis, Maxi ve Maya'yla beni izlerken kendini tatmin edeceğı düşüncesiyle sertleşiyorum.

Ağız açık kalıyor ve gözlüklerini burnuna doğru iterek korku ve heyecan karışımı bir ifadeyle bana göz kırıyor. "Gerçekten mi?"

Lanet olsun, yapmamam gerektiğini biliyorum ama o çerçeveleri burnuna her soktuğunda kafamda edepsiz bir kütüphaneci fantezisi canlanıyor. Küçük eteğı, topuz yapılmış ipeksi saçlarıyla bana yaramaz bir kitap okurken onu becermek.

Omuz silkiyorum. "Tabii ki. İzlemeyi seviyorsun. Sen benim kızsın. Hadi bunu eğlenceli hale getirelim."

Avucunu oyuncağın etrafına kapatıyor, bana gülümsüyor. "Gizlice girip içine koymamı ister misin, bilirsin, tuvalette?"

Anahtarları kontaktan çıkarıyorum ve uzanıp çantamı alırken baldırlarının ön koluma değıen yumuşak sıyrıklarının tadını çıkarıyorum. Anahtarları içine atıp ona gülümsüyorum. "Bebeğim, banyoda amını yiyeceğim ve o oyuncağı kendime sokacağım. Sonra çekim için sertleşeceğim. Bir taşla iki kuş, bilirsin."

Ve iki dakika içinde Cohen ve Lance'e hızlıca günaydın dedik.

bizi görmezden geliyor ve banyoda kilitli kalıyoruz, elinde bir şişe kayganlaştırıcı var.

"Banyoda kayganlaştırıcı olması çok kullanışlı," diyor Vienna yüksek sesle ve beni sırtıtmaya itiyor. "Bir porno stüdyosundayız, yani her beş adımda bir kayganlaştırıcı var."

Cebinden kadife çantayı çıkarıyor ve içinden oyuncağı alıyor. Onu aramızda tutarak bir adım uzaklaşıyor ve alt tarafımı canlandıran boğucu bir gülümsemeyle beni iğneliyor.

"Onu koymadan önce bana Fuck Tuck'ın tanıtım sahnelerinden bahset." Gözleri endişeyle benimkiler arasında gidip geliyor ve yanağının içini çiğnediğini fark ediyorum.

Çömeliyorum ve ellerimi sarı-beyaz elbisesine doğru kaydırıyorum. Dağınık bir topuzla iş kıyafetleri içinde Viyana için sertleşmeye o kadar alışkınım ki, amına bu şekilde erişmeye alışkın değilim. Ama buna çok alışabilirim.

Külotunu kalçalarından çekiştirerek aşağı indiriyorum, elbisesinin önünü kaldırıp benim olan her şeye ilk kez bakarken külotu kalçalarının etrafında bantlı bırakıyorum.

Geri çekilip oyuncağı elinden almadan önce dudaklarına bir öpücük konduruyorum. Kayganlaştırıcıyla kapladığım oyuncağı bacaklarının arasına sokup yavaşça batırıyorum. "Önce Dallas, Otis ve ben olacağız."

Bana göz kırptıyor, ben oyuncağı amına daha fazla sokarken gözleri bende kalmak için savaşıyor. Başparmağımı sensörün üzerinde tutuyorum, içine yerleştirirken onu canlandırıyorum. Ayaklarının üzerinde kayıyor ama vibratör onu okşarken hareketsiz kalmak için elinden geleni yapıyor. Elimle oyuncağa daha fazla baskı uygularken klitorisini yalıyorum.

"Dallas ve Otis Fuck Tuck ile birlikte oynayacaklar, sonra ben geleceğim ve ikimizle birlikte eğlenecekler. Gerçek Tucker ve Fuck Tuck."

Alt dudağını ısırtıyor, bir eli fayans kaplı banyo duvarına çarparken bacaklarında bir titreme dalgalanıyor. "Bunu düşünmek hoşuna gidiyor mu? Babanın sikinin diğer iki iri yarı adam tarafından emilmesini düşünmek hoşuna gidiyor mu?" Bir parmağımın ucunu dudaklarının arasından geçirip oyuncağın üzerinden klitorisine doğru kaydırarak zevkini topluyorum. "Hoşuna gittiğini hissediyorsun bebeğim, söyle bana, ne kadar hoşuna gidiyor?"

"Çok fazla," diye nefes alıyor cebime uzanıp oyuncağın kumandasını aldığımda, titreşimi hızlı, hızlı, yavaş bir ritme sokuyorum. Oyuncak içinde dans ederken sarsılıyor, sonra nihayet yavaşladığında çöküyor. İç bacaklarını öpüyorum ve sonra dilimin ucuyla klitorisini tekrar izliyorum, külotunu indirdiğimden beri boğazıma takılan hırıltıyı tutamıyorum.

"Dallas ve Otis benimle oynadıktan sonra Maya ve Maxi beni paylaşacak ve Tuck'ı becerecekler." Oyuncak yüksek hız bölgesine giriyor ve Vienna inlerken gözlükleri burnunun ucuna doğru kayıyor, dudakları çaresiz bir kısıtlamanın ince bir çizgisi.

"*Tanrım*," diye nefes alıyor, "Tucker, bekle, bekle, bekle," diye uyarıyor, öne doğru eğilirken meme uçları keten sundressin içinden dışarı çıkıyor, oyuncak onu ayakta tutamayacak kadar güçlü.

Onu yakalıyorum ve bir saniye kendime yakın tutuyorum, oyuncak vites küçültürken yeniden toparlanmasına izin veriyorum. Külotunu yukarı çekmek için eğilmeden önce kulağına "Henüz boşalma bebeğim," diye fısıldıyorum. Külotunun üzerinden amına bir tokat atıyorum ve oyuncak onu nefes nefese bırakıp banyonun duvarlarına yapışıyor.

"*Tanrım*, bu şey çok güçlü," diye inliyor parmaklarımı saç örgüsünde gezdirirken. Dudaklarına bir öpücük kondurup geri çekiliyorum ve kumandayı cebime atıyorum.

"Maya ve Maxi'yle birlikte gelmeyi planlıyorum." Ağzımı onunkinin içine sokuyorum, onu agresif bir şekilde öpüyorum ki sahnede benimle birlikte yer alabilsin. "Dallas ve O da geliyor ama en son benim gelmemi istiyorlar. Benimle gelmek istersen diye mi?" Amını elbisesinin üzerinden kavrarken dudaklarımı onunkilerin üzerinde gezdiriyorum, parmaklarımda gezinen artık titreşimlerden sertleşiyorum. "Benimle gel, bebeğim? O mükemmel orgazmı karnının derinliklerinde tut." Parmak eklemlerimin arkasını karnında gezdiriyorum. "Ve beni bekle. Bekle ve benimle gel bebeğim. Bunu yapabilir misin? Bekleyip benimle gelebilir misin?"

Başını sallıyor ve ben ondan uzaklaşıyorum, sonra birbirimizin önünde duruyoruz, göğüslerimiz

kabarıyor. Onun

Bakışlarım kasıklarımın batıyor ve damarlarımın derinliklerinden bir hırıltı yükseliyor çünkü Viyana'nın beni istemesi nefesim, beni rayların üzerinde tutan şey; o her şeyim.

"Bekle," diye soruyor, sanki beni orada tutacakmış gibi biraz uzanıyor. İstese sonsuza kadar burada durabilirim. "Birileri benim... bilirsin işte," diye kestirip atıyor ama ne sorduğunu biliyorum.

"Bilmelerini istediğin şeyi bilecekler," diyorum ona ve bir adım daha geri çekiliyorum çünkü buna mecburum. Birkaç dakika içinde gidip film çekmem gerekiyor ve ona bu kadar yakın olmak çok tehlikeli. Bir dakika daha geçerse onu duvara yaslayacağım, oynacağı dişlerimle çekip çıkaracağım ve onu tam istediği gibi becereceğim.

"Ama sessiz kalacaksın, böylece sadece ben bileceğim, değil mi?"

"Evet baba." Dudaklarını yalarken başını sallıyor, avuçlarını güneş elbisesinin üzerinde yumuşatıyor. Bakışları kirli beyaz spor ayakkabılarına düşüyor, sonra tekrar bana dönüyor. "İzlemek için sabırsızlanıyorum," diye mırıldanıyor, oyuncak onunla dalga geçerken gözleri doluyor.

"Ben de. Bir dakika içinde görüşürüz."

Bununla birlikte banyodan çıkıp doğruca soyunma odasına gidiyorum, orada Russ ve Cam, geleneksel kabartıcılar, karşılıklı oturmuş gürültülü bir Yahtzee oyunu oynuyorlar.

Russ'ın gözleri önce sikime, sonra da bir fincan zarı silkeleyen Cam'e kayıyor. Russ, Cam'in hile yapmadığından emin olmak için onu izlerken, "Her zamanki gibi bize ihtiyacı yok," diyor.

"Selam Tuck," diye sesleniyor Cam. "Makyaj hemen geri geliyor. Su içmek için dışarı çıktı."

Sandalyeye yığılıyorum, aletim pantolonumun altında kızgın ve sahneden önce lekelenmeyi ve koparılmayı bekliyorum. Augustus levhaları tokatlayana kadar sert kalıyorum, hepsi Viyana ile gelmeyi düşünmekten.

Dallas ve O parmak ucunda durup birbirlerine doğru aletlerini okşarken kamera etraflarında dönerek tam bir çekim yapıyor. Kamera geri döndüğünde, Aug ikinci kamerayı işaret ediyor.

Fuck Tuck'ın üzerine konumlandırılmış, yapay penisim arkalarındaki yataktan gururla yukarı doğru uzanıyordu.

Sete girerken, gözlüklerinin ardından gözlerini bana dikmiş olan Vienna'ya hızlı bir bakış attım. Sette çırılçıplak, tamamen sertleşmiş bir şekilde kasıla kasıla yürüyorum ve oynacağımı kapıp onların çemberine katılıyorum. Bir sonraki çekimi tamamen yakınlaştırılmış bir hava kamerası yapıyor, büyük sikler ve onları okşayan büyük ellerden başka bir şey yok. Kamera yukarı döndüğünde Otis'in bir eli bana sarılmış, Dallas Otis'i ve Fuck Tuck'ı sarsıyor, ben de Dallas'ı kavriyorum. Uzun, yavaş vuruşlar yapıyoruz, havada erkeksi homurtular ve memnun inilti var. Bu özel çekim, Tuck'ın uzunluğunun ve çevresinin gerçek Tuck gibi olduğunu göstermek için tasarlandı ve birkaç dakika birlikte okşadıktan sonra Aug çekimi kesiyor.

Dallas Fuck Tuck'ı aramızdan kaldırıp başını sallıyor. "Kahretsin dostum, bu muhteşem. Gerçekten tıpkı senin gibi yapmışlar."

Gülümsüyorum ve üç metre arkamda görünen Viyana'ya yol vermek için bedenimi yana eğiyorum. Dallas ve Otis'e "Kız arkadaşım sanatçıydı," diyorum ve onu bulup gülümsemelerini izliyorum. Ona kız arkadaşım demeyi seviyorum ve ona baktığımda göğsüm gururla kabarıyor. Onun kız arkadaşı olmak bir onur ve bu rozeti gururla taşıyorum.

Otis el sallıyor. Orada duruyoruz, gerçek siklerimizi ve Dallas'ın sahtesini onunkiyile tutuyoruz ve sohbet ediyoruz.

Yakınlarda, Aug bir sonraki çekimi hazırlıyor.

"Harika bir iş çıkardı, dostum. Bu şey çok sağlam." Dallas onu Otis'e uzatıyor, o da kapalı bir

avucunu şafttan aşağı indirdi. "Tıpkı senin gibi hissettiriyor."

Başımı salladım. "Öyle değil mi? Debauchery yeni bir silikon formül kullanıyor, sanırım bu yüzden bu kadar iyi hissettiriyor." "Evet, ama boyutu ve şekli," diyor Otis, devasa dildoyu gözlerinin önüne getirerek. "Bak, hatta

Şuradaki damarın var," diyerek yapay penisin üzerindeki şişkin damar simülasyonuna vuruyor.

"Biliyorum dostum, o çok yetenekli. Bu oyuncak kesinlikle ezip geçecek," diyorum ve bunu egomdan değil, kalbimden gelerek söylüyorum. Bu oyuncağın iyi olması ikimiz için de iyi şeyler yapar. Göğüs ya da sik, onun yetenekli olduğunu görmesine yardımcı olabilir.

Aug öne çıkıp elini boynuma attı. "Tamam, şimdi kullanımını göstermemiz gerekiyor." O ve Dallas'ın arasına bakıyor, çünkü sahnenin *kim* tarafından çekileceği yazılmamıştı. Sadece hareketler. Promosyon olduğu için, promosyon bonusunu kimin kazanmak istediğine bağlı olarak her şey değiştirilebilir. Önce Otis ve Dallas kaydoldu ve sık sık birlikte çalıştığımız için onlarla yapmaktan memnun oldum.

Dallas Otis'e doğru eğilir. "Dostum, yarın senin için alt mı olacağım? Eğer öyleyse, bugün Tucker'ı almalısın."

Aug, Lance'in olduğu yere uzanıyor ve iPad'i ona uzatıyor. Takvimi çeviren Aug başını sallıyor. "Yarın iki kez O'nun altına yatacaksın. Şu hokey filmini çekiyoruz, hatırladın mı?"

Otis ve Dallas başlarını sallar. "Bu film için çok heyecanlıyım," diye inliyor Otis zevkle. "Spor filmlerine bayılıyorum.

"Aynen," diyor Dallas, ikisi yumruklarını tokuştururken.

Aug, Otis'ten Fuck Tuck'ı alır ve Dallas'a verir. "Bunu kullanın, yavaş gidin, ikinci kamera sadece oyuncakla O'ya verdiğiniz sıkı bir çekim."

"Peki ya gerçek Tuck?" Otis setin yakınında yerden bir şişe kayganlaştırıcı alıp avuçlarını doldururken soruyor. Arkasına uzanıyor ve hepimiz tam olarak ne yaptığını biliyoruz, ama bu yetişkin film işi, bu yüzden Otis kıcını kayganlaştırıcıyla doldururken planlar devam ediyor.

"Sanırım onu yakınlardaki bir sandalyeye oturtup okşayacağız. Kamera iki çekim arasında kaydırılarak Tucker'ın otuzbir çekerkenki gerçek çevresi ve uzunluğu ile Otis'i dolduran oyuncak gösterilecek. Gerçeği sahtesiyle karşılaştırarak ne kadar gerçek görüldüğünü ve gerçek kadar iyi hissettirdiğini göstereceğiz."

Otis, Aug'un elindeki horoza bakar ve ardından kısık bir ısıklık çalar. "Bu şey çok süslü. Sanırım senin kadar iyi hissettirecek, Tuck."

Lance birinci çekimde kamera pozisyonuyla uğraşırken iPad'yle kendini yelpazeleyen Vienna'ya bakıyorum.

"Bir saniye çocuklar," diyorum gruba, setin kenarına, Viyana'nın karşısına eğilip uzaktan kumandayı bulmak için pantolonumun cebini karıştırırken. Kumandayı ayarlayarak Vienna'yı bir kuyruk dönüşüne gönderiyorum ve geriye dönüp baktığımda gerçekten de içindeki oyuncağın temposunu ayarladığımı görebiliyorum.

Ayak bileklerini çaprazlayarak iPad'i Lance'e uzatıyor ve bir elini karnına götürüp yönetmen koltuğunun arkasını sıkıca kavriyor. Gözleri açılmadan önce bir an kapanıyor, beni buluyor, dudaklarını büken küçük, baştan çıkarıcı bir gülümseme. Ben de gülümsüyorum ve kumandayı cebime atıp çekime geri dönmek için ayağa kalkıyorum.

Arduvazlar bir kez daha takırdadığında, Otis yatağın ayak ucuna eğilmiş, Dallas da arkasında diz çökmüş, Fuck Tuck'ı yavaşça içine itiyordu. Büyük yapay penis istekli kıcına batarken her iki adam da şiddetli bir şekilde homurdanıyor ve yastıklardaki yerimde, başlığa sırtımı dönerek, kamera üzerimde dönerken okşamaya başlıyorum.

İki kamera birlikte çalışarak Aug'un planladığı çekimleri tam olarak yapıyor. İki yakışıklı adamın boğuk iniltilerinin beni kendimden geçirmesine izin vermemeye çalışıyorum, çünkü Dallas ve Otis yapılı ve muhteşemler ve kalbim nerede olursa olsun, onları oyuncağımı oynarken izlemek çok ateşli.

Sonra Viyana'ya baktım, Cohen'in kolunu tutuyordu ve farkında olduğundan bile emin değilim.

yapıyor. Sessiz bir beyefendi olan Cohen, kızın elini okşar ve ona bir şeyler fısıldar. Koşarak uzaklaşıyor ve bir süre sonra Viyana'nın oturması için bir sandalye getiriyor. Ayak bilekleri hâlâ çaprazdayken, gözleri Otis'in sıkı kas halkasına girip çıkan oyuncağın arasında, sonra da sikimin üzerine yığılmış, işkence edercesine yavaşça çevirip çeken yumruklarımın arasında gidip geliyor.

Bu sahneye gelmemem gerekiyordu. Bunu kadınlarla olan sahneye saklamam gerekiyordu. Yıldızların oyuncağı kullandığı sahneleri yarın bensiz çekecekler ama şimdilik tek bir hedefim var.

Ama gözlerim Viyana'yı mıknaş gibi çekmeye devam ediyor, vücudunun kanvas sandalyede kıvranışını, tahta kulpları sıkıp açışını, bir an gözlüğünü çıkarıp parmaklarını örgüsünde yumuşatırken zorlukla yutkunuşunu. Gözlüklerini tekrar takarken bakışlarımız kilitleniyor.

Kendime engel olamıyorum. Kamera sikimin üzerindeyken, 'beni kontrol ediyorsun' diyorum ve kendimi başka tarafa bakmaya zorluyorum, çünkü bakmazsam muhtemelen ikimiz de boşalacağız.

Aug setin kenarından kes diyor ve Otis ile Dallas'ı soyunma odasına gönderiyor. Herkes her zaman sette bitirmek için yazılmadıysak set dışında bitirip bitirmediğimizi bilmek ister ve cevap düşündüğünüz kadar heyecan verici değildir.

Otis ve Dallas setin dışına çıkıp çılgın bir sevişme seansı yapmayacaklar. Otis kendini kabartma odasına affettirebilir ve birini ovabilir ve Dallas da aynısını yapabilir. Ama birlikte değil. Crave'in kurallarına ve sınırlarına her zaman saygılıyız. Her zaman.

Lance, Maxi ve Maya'ya sete gelmeleri için sesleniyor ve Cohen koşarak yastıkları ayarlıyor ve orta boy yatağın üzerine yeni bir battaniye seriyor. Bir dakika sonra Lance beni yatağın kenarına götürüyor ve ayağa kaldırıyor. "Adım at," diye emrediyor ve ben de bacaklarımı teker teker kaldırarak koşum takımına adım atıyorum. Kasıklarımda boş halka asılı duruyor ve bir an sonra elime bir Fuck Tuck tutuşturuyor. "Giyin, bayanlar üst üste yığılıyor, ikisini de yapacaksınız."

İstifleme tam olarak kulağa geldiği gibi. Bir prezervatif takıyorum, sonra sikimi kavırıyorum ve boştaki elimle kılıfın içine sokarken büyük sahte sikime yer açmak için aşağı itiyorum. Maxi Maya'nın üstüne uzanacak ve ben onu Fuck Tuck ile sikeceğim ve Maya'yı sikimle sikeceğim.

Bu sahneyi sık sık yapmıyoruz, çünkü doğal olarak ortaya çıkan bir seks eylemi değil. Aslında iki kadını aynı anda bu şekilde boşaltmak oldukça zordur, ancak imkansız değildir, ancak Fuck Tuck'ı satın almanızla birlikte gelen olasılıkları göstermeyi amaçlamaktadır.

Cohen setin kenarında, elinde mor VIN bayrağıyla duruyor. Sessizce beklerken gözlerini yakalıyorum, her zaman çok sessiz ve kibar.

"Dostum, benim iki dakikam falan var. Ona bile ihtiyacın olmayacak." Gözlerim kızarmış, ellerini başının üzerinde gezdiriyormuş gibi saç örgüsünden kurtulmuş olan Vienna'ya kayıyor. Ona gülümsüyorum ve o da gülümsememe elinden geldiğince karşılık veriyor. Kapüşonlu gözler, beyaz eklemler, sandalyenin koluna gömülmüş parmaklar, aynı sayfada olduğumuzu biliyorum.

Kapat.

Tüylerim diken diken oluyor ve bu çekimi mahvetmek istemiyorum çünkü mahvedersem muhtemelen kalıp yeniden çekeceğiz. Ben gelmeden önce en az iki tam dakikaya ihtiyaçları var, bunun minimum aksiyon çekimi uzunluğu olduğunu biliyorum. Demoları ve makaraları birleştirebilmek için bu kadarına ihtiyaçları var.

Viyana'ya bir daha bakamam, orgazm zamanına kadar olmaz. Çünkü eğer yaparsam, kesinlikle çuvallarım. Lance bizi pozisyonlarımıza yönlendirirken Aug, ışıklandırma ile gitmeye hazır olup olmadığımızı iki kez kontrol ediyor,

ve bir dakika sonra, sahnedeyiz.

Fuck Tuck'ın başını Maxi'nin içine itiyorum ve o da bu saldırı karşısında inliyor. Taç içeri girdiğinde, geçici olarak itiyorum ve Maya'yı ıslak ve istekli buluyorum, bu yüzden kendimi onun açıklığında sabitliyorum ve itiyorum. Kalçalarımı ileri ve geri sürerek, her iki kadını da çok yavaş, temkinli vuruşlarla beceriyorum.

Maya inliyor. Maxi inliyor. Vienna'nın gözleri içimi kavururken, umutsuzca

orgazm, ama lanet olsun. Beni izlemeyi ne kadar sevdiğini bilmek, beni *hayal* ederken bir oyuncak onu doldururken onu *harekete* geçiren şeyi ona verebilmek? Sikimin çok sıcak bir yerde olduğundan ve başka bir kadını sikmek için sikimin bir kopyasını kullandığımdan bahsetmiyorum bile.

Bu yüksek basınçlı bir durum.

"Tanrım," diye inliyor Maya, ses tonu uyarıcı. "Yapacağım," diye pantolonunu indiriyor, sesi bir uçurumdan aşağı kayıyor, enerjisi azalıyor. Başı geriye düşüyor ve kalçaları hareketsiz kalmadan önce titriyor.

Orgazmım omurgamın tabanında şişiyor ve kalçalarımın altındaki her şeye yadsınamaz bir baskı uyguluyor. Acaba ona bakabilecek miyim, yoksa bu beni devirecek mi?

Cohen'in kolu, mor bayrağı sallayarak orgazm olmam gerektiğini belirtirken odağımı topluyor ve Maxi de öyle yapıyor. Maya şu anda zevk içinde kıvranıyor ve uzun, ritmik dalgalar halinde boşalıyor. Benimle yapılan tanıtım çekimi sona ermek üzere ve sendikamıza göre sadece belirli bir süre kamera karşısında kalma kontratım var, bu yüzden üflemeden önce Viyana'ya bakabilmek için işleri yoluna koyuyorum.

"Benim için gelin hanımlar," diye ikna ediyorum, laf kalabalığının tamamen bana bağlı olduğunu bilerek. Nasıl olsa görüntülerin üzerine müzik ekleyecekler, o yüzden şimdi söyleyeceklerim sadece bizim için. Sadece üçümüzü bitiş çizgisine götürmek, bizi siyah beyaz damalı bandın üzerine itmek için.

Birinci kamera iki kadının da içine girdiğim yeri tanyor ve ben de şansımı deneyip set dışındaki Viyana'ya bakıyorum. Maxi inliyor ve Maya uzanıp arkadaşının kıcını avuçlarının arasına alıyor ve onu açıyor. Maxi orgazm olmaya başlıyor ve ben de onların tıraşlı amcıklarının kendimin ve sikimin etrafında sıkışmasını izliyorum, Maya da Maxi'yi kışkırtıyor. İnemeler ve orgazm sonrası mutluluktan başka bir şey olmadıklarında, çekiliyorum ve Fuck Tuck'ı kayıştan alıyorum, ucunu benimkine tutuyorum, hızla yuvarlanıyorum ve lastiği bir kenara atıyorum.

Kendimi okşarken, Viyana'nın oyuncağı tuttuğunu hayal ediyorum. Onu dölle kaplamamı beklediğini hayal ediyorum, böylece külotunu aşağı kaydırabilir, vantuzu altındaki zemine yerleştirebilir, sonra üzerine batırabilir, Fuck Tuck'ı ve döllerimi, her bir lanet damlasını içine alabilir.

Ona bir bakış atıyorum ve tam orada olduğunu biliyorum, kapüşonlu gözleri, kalın kirpikleri çerçevelerinin arkasında zorlukla hareket ediyor ve görüşünü bana sabitliyor.

Serbest bırakma oyuncağın üzerinde uçuyor, Maxi ve Maya'nın bir dizi nefesli yalvarış ve cesaret verici övgüyle beni cesaretlendirmesini sağlıyor. Ve orgazmımı onlarla paylaşıyor olsam da, aynı zamanda onunla da paylaşıyorum.

İş ve yaşam arasında her zaman var olan, yerleşik, saygı duyulan ve pazarlık konusu olmayan bir ayrım var. Ancak Viyana'yı sahnelere dahil etmenin yollarını bulmak, sadece setin bir kenarında bile olsa, bu çizgilerin en iyi şekilde bulanıklaştırılması gibi geliyor. Sevdiğim kadını sevdiğim şeye dahil etmenin bir yolu

-Sağlıklı sanat yaratmak.

Birlikte çalıştığım aktör ve aktrisler işlerinde iyiler, tıpkı benim gibi. Ve beni orgazma ulaştırıyorlar. Ama Viyana.

Vienna beni güçsüzleştiriyor. Onun güzelliği beynimin kimyasını değiştiriyor, beni mantıksız bir şekilde bencil ve affedilmez bir şekilde muhtaç yapıyor. Ve sette geçirdiğim bir günün, eve döndüğümde onu tüm varlığımla istememe engel olamayacağını kesinlikle biliyorum.

Eve, onun yanına dönmeyi düşündükçe içim sızlıyor, homurdanıyorum ve orgazmım oyuncakla birlikte içimden taşıyor, Fuck Tuck'ı bembeyaz bir karmaşa içinde bırakıyor. İşte o zaman levhalar takırdıyor ve sahne sona eriyor. Maya yakındaki bir dekor kutusundan benim için bir döl havlusu alıyor ve gülümsüyor. "Al bakalım, güzel sahne. Çok ateşliydi."

Ona gülümsedim, sonra sikimin ucundaki döllerini silmeye başlarken Viyana'ya baktım, sonra Oyuncak.

Derin nefesler göğsünü sarıyor, omuzlarının sarkmasına ve çenesinin kalkmasına neden oluyor. O da boşaldı ve

Doymuş ve memnun görünüyor, midemde bir şeyler seğiriyor ve kollarıma ve bacaklarıma yayılan sıcak bir sancı boynumu ısıtıyor ve parmaklarımı ağrıtıyor. Onu izlemek ve birlikte olmak... inanılmazdı.

Fuck Tuck için bugünkü çekim harikaydı. Ama kalbim onun için oradaydı.

Odayı geçip Vienna'ya yaklaşıyorum ve öpmek için eğiliyorum. "Yüzünü ellerimin arasına almak ve sana gerçekten bir öpücük kondurmak istiyorum," diyorum ona, sesimi sadece bizim için tutarak. "Ama henüz yıkanmadım."

Oturduğu yerden kalkıyor ve birlikte banyoya doğru yürüyoruz, kapıyı arkamızdan kilitleyerek temizleniyorum. Floresan ışıkları şimdi farklı görünüyor, seks sonrası gerçeklikte. Parlaklar ve beynimde kalan orgazmik yükseklikleri temizliyorlar. Ve netlikle baş başa kalıyorum. Berraklık ve Viyana.

Parmaklarını keten elbisesinin eteklerine dolayarak kaldırıyor ve amının üzerinde koyu renkli bir pamuk şerit bulunan külotunu ortaya çıkarıyor. "İçimden çıkarır mısın?" diye soruyor, hâlâ biraz ağır nefes alıyor.

Gözlerim onun üzerindeyken çömeliyorum ve bir parmağımı külotunun kasıklarına sokup yapışkan oyuncağı ortaya çıkarmak için kenara çekiyorum. Parmaklarımı aletin üzerine koyup çekiştirmeye başlıyorum, düşüncelerim başka yerde.

İşimi seviyorum ve hep sevdim. Yine de yarın onun sette olmayacağını bilerek çekim yapma ihtimali aklımı fazla mesaiye zorluyor.

Ben onun içini boşaltırken amcığı ağlayarak boşalıyor, oyuncağı benim için aşağı indirirken avucunun içine bırakıyor.

"Hey," diyor ben ayağa kalkıp lavaboyu çalıştırırken. "Sorun nedir, Tuck?"

Oyuncağı avucundan alıp yıkamaya başlıyorum ve aynadaki yansımasında gözleriyle buluşuyorum. "Tam zamanını tutturduk," diye gülümsüyorum, paylaştığımız orgazmı ima ederek, kalbimdeki konudan uzaklaşmaya çalışıyorum. Onunla paylaşmak istemediğimden değil ama bu benim kariyerim ve bu yüzden seçim sadece ve sadece bana ait olmalı.

Belki gözlerimdeki tereddütü gördü, belki de görmedi. Ama her iki durumda da, oyuncağı ve kumandayı içine bırakmam için kadife çantayı açıyor, sonra da bağlıyor.

"Evet, gerçekten yaptık." Ellerini göğsümde gezdirirken dudaklarını yalıyor ve kollarımın diken diken olmasına neden oluyor. "Seni izlemek çok seksiydi."

Gözlerim onunkiler arasında gidip geliyor ve hiçbir şeyi inkâr ettiğini görmüyorum, bunu sadece benim için söylediğine inanmamı sağlayacak tek bir kırıntı bile yok.

Beni izlemeyi seviyor. Ve bu keşif çok ateşli ama aynı zamanda... korkutucu. Çünkü ya fark ettiğimden daha fazla cinsel olarak tek eşliysem ve o olmadan Crave için performans sergilemeyi duygusal olarak çok zor buluyorsam? Onun için gözümü kırpmadan vazgeçerdim. Kesinlikle yapardım. Ama... o izlemeyi seviyor ve sanırım benimle oynamak için orada olmasa bile yaptığım şeyle ilgili hiçbir sorunu yok.

Bu da beni en zor soruya götürüyor: Onsuz yapamazsam beni hâlâ isteyecek mi? Ya sadece Tucker Eliot olursam ve Tucker Deep olmazsam? Vienna sığ biri değil, hiçbir özelliği materyalist ya da küçük olduğunu göstermiyor. Ama röntgencilik damarını yeni keşfetti. İşim aracılığıyla cinsel fantezilerimi yaşamak için iki yılım vardı. Artık bunun farkında olduğu için, sırf ben keşfetmeyi bitirdim diye onunkini yaşamasını engellemem haksızlık olur.

Keşfetmeyi bitirdim mi? Eğer öyleysem, bu Vienna'nın doğru kişi olduğu anlamına geliyor olmalı. Uçuşan saçlarını düzeltmesini, örgüsünün ucundaki bağı iki kez kontrol etmesini ve ardından elbisesinin kalıbını ayarlamasını izliyorum.

Bu sorulara kendim cevap vermem gerektiğini bilerek onu kendime çekiyorum, oyuncak çantasını açık çantama attıktan sonra avuçlarımda sırtında aşağı yukarı gezinmesine izin veriyorum.

"Bugün benimle oynadığın için teşekkür ederim," diye fısıldıyorum, başını öpüyorum, yanağımı saç çizgisine bastırıyorum. Birine hiç bu şekilde sarılmak istememiştim ve şimdi bu tür bir kucaklaşma olmadan bir hayat düşünemiyorum.

"Beni de dahil ettiğiniz için teşekkür ederim. Her zaman yapamayacağınızı biliyorum, bu yüzden benim için çok şey ifade ediyor.

yaptı." Geri çekiliyor ve damarlarım huzursuzlukla yanıyor. Bu konuda konuşmak istemiyorum ve korkarım o da başka bir şey istemiyor. Sonra beni şaşırtıyor, ellerini göğsüme bastırıyor, çıplak, bronz tenimde gezinen parmaklarına bakıyor. "Beni de küçük bir baba sapkınlığıyla şımarttığın için teşekkürler." Yüzünü ellerinin arasına alıp göğsüme gömüyor. "Bundan hoşlandığıma inanamıyorum ama hoşlanıyorum."

"İlk kez tepeme çıkıldığı zamanki ben gibi konuşuyorsun. O kadar hoşuma gitmişti ki aklım başımdan gitmişti," diye itiraf ediyorum ve o yanımda olmadan çok önce benimle gerçekleşen cinsel keşifler hakkında ona biraz fikir veriyorum. "O zaman fark ettim ki, açık olduğum sürece muhtemelen hoşuma giden pek çok şey var."

Başını sallıyor, başını yerdeki çantanın içindeki oyuncığa doğru çeviriyor. "Ne demek istediğini anlıyorum."

Ellerimizi parmaklarımızdan birleştiriyoruz ve Viyana'yı koridordan geçirip setin önünden geçirdikten sonra sabah serinliğinde dışarı çıkarıyorum. "Yarın büyük gün," diyor ben ellerimi sırtının alt kısmında birleştirirken.

Kaşlarımı kaldırıyorum. Hangi günden bahsettiğini biliyorum. Enstitü için son gösteri günü. Son iki gündür dikkatini başka yöne çekmeye çalıştığım gün. "Ne yapacağını biliyor musun?"

Başını sallıyor, üzüntü ifadesini yere indiriyor. "Gidip orada öylece duracağım ve hocama her şeye rağmen geldiğimi açıklayacağım ve bunun en azından saygısını kazanmamı sağlayacağını umacağım."

"Senin için bundan nefret ediyorum, Vienna," diye inliyorum, her şeyden çok bunu onun için düzeltebilmeyi diliyorum.

Babamın sözleri üzerime hücum ediyor ve ben de karşılık olarak onu kendime daha sıkı çekiyorum.

Viyana'ya aşığım ve bu nedenle çözmem gereken iki önemli sorun var. Ve bunları çözmek için fazla zamanım yok.

"Müzeye gidip Darren'ı göreceğim," diyor ve avucunu yanağıma götürüp başparmağını dudaklarımda gezdirdikten sonra çenemde gezdiriyor. "Büstü alacağım ve Dahlia'nın orada olup olmadığına ve ne önerdiğine bakacağım." Omuz silkiyor ve gözlerinde büyük bir umut eksikliği olduğunu ve beklentilerinin hiç olmadığını görebiliyorum. "Yanlış kullanılmış ve istemeden kırılmış parçalar gördüm, bu yüzden fazla bir şey beklememem gerektiğini biliyorum. Ama yine de. Deneyeceğim."

"Yapmalısın." Şakağını öpüyorum, sonra dudaklarımı onunkilerin üzerinde gezdiriyorum, aniden sorunlarımla ilgilenmeye hevesleniyorum, onları geride bırakıp son aşamaya geçmek için sabırsızlanıyorum.

Hayatın *Viyana'yla mutlu* olan kısmı.

"İşin bittiğinde beni ara," diyorum arabasına doğru geri geri yürürken.

"Arayacağım," diye gülümsüyor ve uzaklaşmasını izlemek beni yenilenmiş hissettiriyor.

Cebimden telefonumu çıkarıp babamı arıyorum, o gider gitmez aklıma bir fikir geliyor. Bu fikrin gerçekten iyi olup olmadığını ya da aşk gözlüklerimin kafamı karıştırıp karıştırmadığını anlamak için yardıma ihtiyacım var ve bunun harika olduğunu düşünerek aptalca ve riskli bir şey yapmak üzereyim, çünkü aşk ve her şey.

Babam nefes nefese bir merhabayla cevap verirken, "Selam baba, güzergâhında rahatsız ettiğim için özür dilerim," diyorum. "Önemli değil, ne var ne yok?" diye soruyor ve arka planda büyük bir posta kutusunun metal kapısının sesini duyuyorum

Mühür kapandı, bakır bir anahtarın kilitteki inkar edilemez kıvrımı. "Her şey yolunda mı? Viyana büstünü tamir ettirdi mi?"

"Bu yüzden arıyorum. Bir fikrim var, çünkü büstü tamir edemiyor. Deneyecek ama oldukça harap durumda. Ama aklıma bir fikir geldi ve bunun gerçekten aptalca mı yoksa gerçekten zekice mi olduğunu bilmiyorum. Acaba senin fikrini alabilir miyim?"

Sonra otoparkı adımlayarak babama planımın tüm ayrıntılarını anlattım.

Viyana

Gördüğüm en görkemli, en kalın, en güzel penis.

"Madeline ile burada ne kadar kalacaksın?" Darren yatağımın kenarına uzanırken soruyor.

Bluzumu siyah kalem eteğimin içine sokuyorum, profilimi incelemek için yan dönüyorum, sonra iç çekerek bluzumu çıkarıyorum. "Bilmiyorum. Kira sözleşmesi bir ay sonra bitiyor ve büst olayından sonra onunla sözleşme yenilemek gibi bir planım yok."

"Şeytanın avukatlığını yapmak istemem-" Darren başlıyor ama onu durduruyorum.

"O zaman yapma. Çünkü onun yaptığını bilmek için kamera görüntülerine ihtiyacım yok, Darren, tamam mı? O yüzden yapma. Bugün olmaz, profesörüme hiçbir şey sunmayacağım gün olmaz."

Yumruğunu başının altına koyuyor, dudaklarında suçlu bir bükülme var. "Haklısın. Özür dilerim. Sanırım onunla yaşamaya devam etmek zorunda kalırsan kendini daha iyi hissetmeni sağlamaya çalışıyordum."

"Bir şeyler bulacağım," diye onu temin ediyorum, ancak şehirdeki listelere bakmaya başladım bile ve bir stüdyoda iki kişilik yatağı altı yabancıyla paylaşmak istemiyorsam, durum pek iyi görünmüyor. "Ya da sen ve Samson'la kanepede sörf yapabilirim?" Alay ediyorum.

Başını umursamaz bir tavırla omzuna eğiyor. "Kanepe sörfü yapmana gerek yok. İki yatak odalı bir evimiz var."

Bluzdan geçici olarak vazgeçtiğim için saçımı süslü bir şekilde büküyorum. Ama saçım bile her zaman kolaylıkla yaptığı o süslü şeyi yapmıyor.

Darren, kelimenin tam anlamıyla her şeyle boğuşmamı izlerken, "Sadece yıprat" diyor, "ve bir nefes al." Yatağın kenarına uzanıyor ve bir şişe Veuve Clicquot çıkarıyor. "Daha da iyisi, bir içki al."

Dönüp ona bakıyorum, şişeye hayretle göz kırpyorum. "Bunu bana sen mi aldın?" Ellerimi göğsüme bastırıyorum. "Bu gerçekten çok pahalı Darren."

Turuncu etikete bakıyor, sonra sırtarak bana dönüyor. "Sen buna değersin. Hayatında sadece bir kez prestijli bir Sanat Enstitüsü'nden mezun oluyorsun, değil mi?"

Gözlerim sıcaklıkla doluyor ve Darren genellikle hüzünlü, tatlı şeyler yapmasa da, ikimiz de şimdi neden böyle olduğunu çok iyi biliyoruz.

Gelmeyeceklerini biliyor ve dahası, ailemin bugün benimle kutlama yapmak için burada olmayacağını düşünerek çok isabetli bir karar verdi. Ve şimdi büstüm kırıldığına göre, bu muhtemelen iyi bir şey.

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum mantarları patlatırken, ikimiz de biraz irkiliyoruz. İki kırmızı parti kupasıyla, gözlerimi tutarken şampanya döküyor.

"Kutlamayı hak ediyorsun, Vienna. Büst ya da değil, bunu başardın. Bunu sen istedin ve şimdi senin. Kemerinin altında. Özgeçmişinde. Bitti."

Başımı sallıyorum, elimi Solo bardaklardan birinin etrafına sarıyorum ve aşırı çalkalanmış şampanyadan uzun bir yudum alıyorum. Tadı muhteşem; başarı ve özgürlük. Okulla işim bitti, yakında Madeline ile de işim bitecek ve Tucker sayesinde borçlarım bitti, düzenli bir gelirim ve bir şeylerin peşinden koşmak için finansal özgürlüğüm var.

Hayat nihayet temiz bir sayfa, o sayfanın üzerinde kalbimi durduran dişlek bir sırtış ve kocaman bir

beni inleyen horoz, benim muhteşem erkek arkadaşım.

Ne kadar dönüştürücü bir kaç ay geçirdim.

Plastik bardakları tost için birbirine bastırırken telefonum çalıyor. Darren yatağın ortasından kapıp bana uzatıyor. "Loveboy arıyor."

Gözlerimi deviriyorum ama bu alaycı lakap karşısında göğsüm sarsılıyor. O benim aşık olduğum çocuk, adı ne kadar Dirty Dancing olsa da bu doğru.

"Hey Tuck," diye cevap veriyorum, daha sevecen bir terim kullanmak istiyorum ama seyirci karşısında biraz mahcup hissediyorum.

"Hey, neredeyse hazır mısın?" Soruyor çünkü doğru, erkek arkadaşım beni alıyor ve okuldaki son sanatsız sanat sergime götürüyor. Enstitü'de yürüyen bir mezuniyet töreni yok, yani bu kadar. Okula veda gecesi. Ailem tarihi kontrol etmek için beni takip etse de onlara asla söylemedim çünkü her iki durumda da hayal kırıklığıyla yüzleşemezdim. Ya onların beni ve hayallerimi hayal kırıklığına uğratmaları ya da benim onları vahşi kayıtsızlıkları yüzünden hayal kırıklığına uğratmam. Bu yüzden yalnız gitmeyi planladım.

Plan buydu, eğer Tuck olmasaydı.

Dönüp aynaya bakıyorum. Saçlarım düz ve gevşek, bluzum düzgün bir şekilde toplamak için uğraştığım yerden kırışmış ve yüzüm tamamen çıplak. "Aşağıda mısın?" Gözlüklerimi kapıp takarken, saçlarımı at kuyruğu yaparken ve en güzel siyah topuklu ayakkabılarımı giyerken soruyorum.

"Şimdi yaşıyorum. Gelip seni alabilir miyim?" diye soruyor, sesine tatlılık karışıyor. "Seni görmek için sabırsızlanıyorum."

İltifatı ve duyarlılığı yanaklarımı karıncalandırıyor ve midemi hafifletiyor. "Bir dakika içinde aşağıda olacağım, söz veriyorum."

Bluzumu daha düzgün bir şekilde toparlamayı başardım ve biraz ruj sürerek yüzüme çok ihtiyaç duyduğum rengi verdim. Daha iyi görünmek istiyordum ama Darren'a odayı dolaşp dolabımdaki kutudan blazer ceketimi ve bir çift elmas küpe getirmesini emrederken fark ettim ki beni rahatsız eden biraz dağınık görünümüm değil. Zihnimin arkasındaki kaos. Kırık büstün hayal kırıklığı, ebeveynsiz öğrenci olmanın boşluğu, okula başladığımda hissettiğim amaç dalgası nihayet çökerek dağılıyor.

Bundan sonra ne yapacağımı ya da hayatımın nereye gideceğini bilmiyorum ve bu duygu beni geriyor. Yansımamı bir kez daha kontrol ettiğimde iyi göründüğümü biliyorum. Bu kıyafeti daha önce de giydim, saçımı ve rujumu birçok kez bu şekilde sürdürdüm. İyi görünüyorum.

Ama kendimi çok kaybolmuş hissediyorum.

"Vienna, unutma," diye yumuşak bir sesle konuşuyor Darren, dikkatimi çekerek, "Eğer ihtiyacın olsaydı o."

Bu yardımcı olur. Sakinleştirici derin bir nefes alıyorum.

Darren beni aşağı indiriyor, ön camdan Tucker'a el sallıyor ve sanki babam beni düğünümde vereceğini söyledi. Tucker cipinden iniyor ve ne giydiğini gördüğümde yolumun ortasında duruyorum, donup kalıyorum.

Kısa kollu düğmeli beyaz bir gömlek, yakası bastırılmış ve aşağıya doğru çevrilmiş, birkaç düğmesi açık, çıplak göğsünün bir kısmını ortaya çıkarıyor. Altında ayak bileklerinin hemen üzerinde duran siyah bir pantolon ve hem şık hem de yeni görünen bir elbise ayakkabısı var. Saçları geriye doğru düzleştirilmiş, ıslak görünümlü ve tek bir dalgalanma bile yok. Altın bir zincir açıkta kalan teninin üzerinden boynuna dolanıyor ve gülümsediğinde, yemin ederim güneş bakışlarındaki yeşil pırıltıyı alıyor ve gözleri parlıyor.

Mütevazı bir güvensizlikle ayaklarına bakıyor, sonra tekrar bana dönüyor, muhteşem yüzünde utangaç bir sırıtış. Çenesinin keskin bir şekilde tıraş edilmiş olduğunu fark ediyorum ve sırtından bir buket çiçek çıkarıyor.

en az bir düzine uzun saplı beyaz gül olmalı.

"Okulun son günü kutlu olsun," diyor beceriksizce, çiçekleri göğsünde tutarak. "Ama onları şimdilik arka koltuğa koyacağım, böylece geri koşturmak zorunda kalmazsın."

Cipin önüne geliyor ve uzun parmaklarını kaputun üzerinde gezdirerek alt tarafımın zonklamasına neden oluyor. O parmakların neler yapabileceğini biliyorum.

Arabasının önünde durmuş, beni yavaşça içine alıyor, sanki her molekülümü inceliyor. "Çok güzel görünüyorsun Viyana," diyor, sesi kısık ve hırıltılı. Aramızdaki mesafeyi kapatarak kaldırıma çıkıyor ve ben onun kollarındayım, baharatlı kehribar kolonyasının kokusunu içime çekiyorum. "Benim de sana bir sürprizim var."

Beni yolcu koltuğuna götürürken kalın bir şekilde yutkunuyorum, sonra kalçamdaki kemeri takmak için üzerime eğiliyor. Dışarı çıkarken dudakları benimkileri buluyor, sürücü koltuğuna oturup konsolun üzerinden bana gülümseyene kadar aracın arkasında volta atıyor.

"Sürprize ihtiyacım yok. Benimle gelmen yeterli." Pencereden dışarı bakıyorum ve ayrılmadan önce bir kez daha kontrol etmek için daireme bakıyormuş gibi yapıyorum. Zaten yüzeyde akan duyguyu görmesini istemiyorum. "Geldiğin için gerçekten minnettarım. Gösterecek bir şeyim olmadığı için utanıyorum ama profesörümün neler yapabileceğimin farkında olduğunu biliyorum."

Uzanıp parmaklarımızı birbirine geçiriyor ve elimi sıkarak nabız gibi atmasını sağlıyor. "Öyle mi? Çünkü benim gördüğüm kadarıyla, büstü olsun olmasın, sen inanılmaz bir sanatçısın ve bence bu son proje daha çok dünyaya açılmadan önce bunu kendine kanıtlamanla ilgili. Profesörün akıllı bir adam, senin neler yapabileceğini biliyor."

Sözleri düşüncelerimde erirken birleşmiş ellerimize bakıyorum. Parçalanmış büstü düşündüğümde, onun üzerinde ne kadar çok çalıştığımı ve benim için ne kadar önemli olduğunu düşündüğümde, Tuck'ın haklı olduğu sonucuna varıyorum.

"Ailemi etkilemek, onları gururlandırmak için çalıştığımı sanıyordum. Ama sanırım yıllar içinde onların kafama girmesine o kadar çok izin verdim ki, buraya iyi olduğumu kendime kanıtlamak için geldim; böylece benim hakkımda haklı olmadıklarından ilk ve son kez emin olabilirdim. Hayatımı sanatla boşa harcamıyorum."

"Ah Viyana," diye mırıldanıyor, birleşen ellerimizi dudaklarına götürüyor, parmak eklemlerimi yavaş öpücüklerle tozluyor. Ellerimizi yanağına götürüp bastırıyor, gözleri benimkileri tutuyor. "Tam olarak yapman gerekeni yapıyorsun."

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum umutsuzca gözyaşlarımı tutmaya çalışarak. "Ama itiraf etmeliyim ki kendimi kaybolmuş hissediyorum."

Endişe yüz hatlarını çukurlaştırıyor. "Neden?"

"Şey," diyorum, yakışıklı yanağına bastırduğım elimin onunkiyile kaynaşmış gibi görünmesine bayılıyorum. "Bir ay içinde yaşam koşullarımla ilgili ne yapacağımı bilmiyorum, kariyer olarak da ne yapacağımı bilmiyorum. Debauchery ile üç tane daha oyuncu seçmem olduğunu biliyorum ama bunun ötesinde bir planım yok." Omuz silkiyorum. "Bunlar küçük şeyler değil."

İç çekiyorum ve başımı koltuğa yaslıyorum. Gülümsüyor ve bu bende de bir gülümseme yaratıyor. Soğuktan sonra güneş ışığının teninizde gezinmesi gibi bir etkisi var. Çok iyi hissettiriyor.

"Onları atlatacağız," diyor basitçe ve parmaklarımızı tekrar öpüyor. Gözlerimi kırıştırıyorum, çünkü onun tarafından bu kadar rahat karşılanmak, sanki şu andan itibaren Tuck ve benim dünyaya karşı *olduğumuzu* gösteriyormuş gibi. "Birlikte her şeyin üstesinden gelebiliriz," diyor sessizce, sesi biraz kayıyor, gözleri ön panele gidiyor. "Oraya gitmeliyiz, tamam mı?"

Başımı salladım ve Tucker'ın belki de şu anda bu konular hakkında konuşmak istemediği hissinden kurtulmaya çalıştım. Hayatımla ilgili zor konuşmalardan kaçınmıyordu, aksine beni gösterime zamanında yetiştirmeye çalışıyordu. Hepsi bu.

Bizi oraya götürürken sokağın hızla geçip gitmesini izliyorum, giderken bana Chanel ile bugünkü çekimden bahsediyor. Kulağa ateşli ve eğlenceli geliyor ama bu geceyi atlatmak konusunda çok gergin olduğum için bir türlü havaya giremiyorum.

Son sergime bir parça olmadan gelmek, çocukken çıplak gelmekle ilgili gördüğünüz kabusa benziyor. Aynı derecede aşağılayıcı, yemin ederim. Ve Madeline'in ve onun aptal heykelinin yanında duracağımı bilmek, onun yanında aptal destekleyici, aşırı hoşgörülü ebeveynleriyle. Tuck'a bakıyorum ve bu bana şanslı olduğumu bir anda ve çok ihtiyaç duyduğum bir şekilde hatırlatıyor. Şu anda olumluya bakmam gerekirken olumsuza odaklanıyorum. Bu süslü cipin içinde, hemen yanımdaki olumluya.

Bana çok şey kattı ve son derece minnettarım. Ve şanslıyım. Ve onur duyuyorum. Pek çok şeyim.

Ve şu anda tek yapmak istediğim listeye *Sanat Enstitüsü mezununu* da eklemek.

Tucker beni içeri götürüyor, eli koruyucu bir şekilde belimde duruyor. Yanından geçtiğimiz her kadın ona bakmak için dönüyor ve onun tek yaptığı gözlerini ileriye dikip elini elimde tutmak oluyor ve ben kendimi hiç bu kadar iyi hissetmemiştim.

Binanın içinde insanlar açık kapılardan sızıyor, koridorlara akıyor ve biz kendimizi yalpalayarak ilerlerken buluyoruz. Burada beklediğimden daha fazla insan var ve büstümün kırılmış olması bana daha da fazla üzüntü veriyor.

Tucker beni galerinin parçaların taşındığı bölümünün kapısının hemen dışında durdurdu. Elbette benimkiler değil ama diğer herkes. "Bir sürprizim olduğunu söylediğimi hatırlıyor musun?"

Sertçe yutkunuyorum, şimdiden o kadar gerginim ki bu noktada neyle başa çıkabileceğimden emin değilim. "Evet," diyorum, sesim biraz titrek çıkıyor. "Sonrasına kadar bekleyebiliriz," diye teklif ediyorum, endişem ciğerlerimde kabarıp nefesimi keserken boynumdaki sıcaklık yükseliyor. Benimkini tutmayan elini koluma sürüyor, sonra yanağımı okşuyor. "Rahatla bebeğim," diye fısıldıyor ve bu iki kelime beni sıcak bir çay ya da güçlü bir sarılma gibi yatıştırıyor. Böyle bir tarzı var.

Başımı sallıyorum ve gözlüklerimle oynuyorum. "Bana bir şey almana gerek yoktu."

"Ben yapmadım," diyor, galeriye bir saniye baktıktan sonra bakışlarını bana geri çeviriyor. "Sürpriz olsun diye buraya getirdim ama getirdiğim şey aslında bana ait bir şey değil." Gergin görünüyor, yeşil gözleri benimkiler arasında gidip geliyor, nabızı gözle görülür bir şekilde boğazında atıyor. "Eğer bunu yapmak istemiyorsan, yapmak zorunda değiliz, ama eğer istersen gösterin için buraya bir şey getirdim."

Tucker kapıyı çekip açıp beni galerinin arka köşesine doğru sürüklerken ve galerideki özel sahneleme alanını açarken kafam iyice karışıyor. "Tuck, oraya giremeyiz," diyorum ona, müze ve galeri küratörlerinin özel alanları konusunda ne kadar hassas olduklarını bildiğimden.

Ama beni içeri çekti ve kapı kapandıktan sonra ışığı yaktı. "İznim var." Boğazını temizliyor. "Augustus bazı torpiller yaptı."

"Aug? Ne için?" Kafam iyice karışmış bir halde etrafa bakıyorum. "Neler oluyor?"

İnce bir örtüyle kaplı uzun bir tekerlekli arabaya doğru adım atıyor. Tek yeşil gözünü bana dikerek geri dönüyor ve "İzin verin size düşünce sürecimi anlatayım" diyor.

Güçlü bir çekişle çarşaf çimento zemine sürükleniyor. Arabanın üstünde Crave'e attığım tüm horozlar var. Her biri. Her şeyden çok büyük bir parmağa benzeyen ilki bile, çünkü o noktada karışımın oluştuğu sıcaklığın sabun ve temizleyiciler gibi kimyasallara maruz kaldığında uzun vadeli sürdürülebilirliğini de etkilediğini fark etmemiştim.

Onları hiç bu şekilde yan yana, bir horoz bahçesi gibi bir arada görmemişim. Ama ileriye, onlara doğru adım atıyorum ve tepelerinde gezinerek her birini attığım günü hatırlamama izin veriyorum.

Eğri olan bir tanesini gösteriyorum ve Tucker bana o alçıyı nasıl yere düşürdüğümü anlatıyorum.

akçaagaç şurubunu sevmiyor. "Bana deli olduğunu söylediğin gün düşürdüğüm şey bu," diye işaret ediyorum ve parmak ucumla şekilsiz kafasına dokunmak için öne uzanıyorum.

"Akçaagaç şurubu çok tatlı," diyor arkamdan ve sesindeki sırtışı duyabiliyorum. Başka bir siki işaret ediyorum, bu silikonun yaklaştığı ama detayların yetersiz kaldığı orta noktadan. "Slick Dicks haftası," diye hatırlıyorum neredeyse damarsız oyuncakları.

Arkamdan Tucker gülüyor. "Evet, bunlar onlar."

Geri çekilip elini tutuyorum, hâlâ sik tepsisine bakıyorum. "Tüm bunları şimdi görmek eğlenceli, çünkü bana şimdiye kadar olan en iyi şeyi hatırlatıyorlar, o da *beni bulmuş olman*." Dönüp ona bakıyorum ve gelmiş geçmiş en iyi film anında, uzun bir öpücük paylaşıyoruz. Ağzımı iniltiyle dolduruyor ve ben de onları hevesle yutarak karnımı zevk ve rahatlıkla dolduruyorum.

"Katılıyorum," diye pantolonunu indiriyor, ikimiz de bırakmaya hevesli değiliz. Ben de hiç böyle hissetmemiştim. "Ama onları getirmemin nedeni, sanatta bir medyumu anlamanın evrimini de temsil etmeleri."

Penis tepsisine doğru adım atıyor ve başlangıçtan bitmiş ürüne, ilk 50.000 Fuck Tucks'ı temel aldıkları ürüne kadar üstlerinden geçiyor. "Bir plan ve oyun planı olsa bile, sanat odaklanma ve adanmışlık gerektirir." Fuck Tuck'ı tepside kaldırıyor ve elinde ters çeviriyor. "Şu detaylara bak. Bu tıpkı benim sikime benziyor, Vienna." Onu yere koyuyor. "İşte sanatçı olma yeteneği burada ortaya çıkıyor. Başarılı bir sanatçı olmak için bunların hepsi gerekir ve Crave & Cure'daki evriminiz de bunu kanıtladı."

Yanıma geldi, ellerimi tuttu, gözlerimi kendi gözleriyle birleştirdi. "Eğer istersen bu senin son teslimiyetin olabilir. Ve eğer istemezsen, onları Debauchery'ye geri gönderirim."

"Onları almana izin verdiklerine inanamıyorum," diye fısıldıyorum, Dalton Fitzgerald'ın potansiyel para çiftliğinden ayrılmasına şaşırarak. "Dalton bunları kardeş şirketi için daha az kaliteli dildolar üretmek için kullanmak istiyordu."

Tucker gülümsüyor, dudaklarını niyetle bir arada tutuyor. "Yani başka bir şey daha var."

Gerçekten hiçbir fikrim yok. "Ne?"

Beni öpüyor. "Sanırım Dalton bunları geri isteyecek, en azından Pazartesi günü seninle kendisi konuşana kadar."

"Pazartesi günü Dalton'la toplantım yok," diye cevap veriyorum, bu büyüklükte bir şeyi hatırlayacağımı bildiğim için. Netflix ve umarım Tuck'ın siki dışında kimseyle toplantım yok.

Belki biraz baba sapkınlığı.

Kaba parmaklarının sırtını kollarımda gezdiriyor, omurgamdan aşağı bir ürperti seli gönderiyor, uyluklarımdaki her şey ısınıyor.

"Biliyorsun, Vienna. Seni işe almak istiyorlar. Seni araştırma ve geliştirme müdürü yapacaklar ve ilk proje de en çok hasılat yapan kadın film yıldızını temel alan yeni bir seri olacak." Bana yavaşça göz kırpmıyor, ürünle kaplanmış saçlarından kalın bir tutam alnına düşüyor. Saçını geriye doğru savurup sırtıyor ve içimi bir heyecan dalgası kaplıyor.

"Ne?"

Başını sallıyor. "Dalton seni seviyor. Bunların hepsini senin yaptığına inanamıyor. Beş tane falan olmasını bekliyordu. Ve son ürünün senin orta nokta siklerinden biri gibi görünmesini. Kelimenin tam anlamıyla havalara uçtu."

Burnumu çektim. "Harika bir horoz."

Gülüyor ve başparmağıyla yanağımı okşuyor, çerçevesini biraz eğerek gözlerini benimkilere dikeyyor. Bir zamanlar damarlarımda dolaşan ve beni neredeyse hareketsiz bırakan kaos buharlaştı. Basitçe yok oldu. Ve kendimi harika hissediyorum. Kendimi hafıflemiş, özgürleşmiş gibi hissediyorum.

"İnanamıyorum, yaptığım şeyi gerçekten beğendiler mi? Sadece briefi takip ettiğimi sanıyordum ama iyi yapmayı çok istiyordum. Doğru olsun," diye itiraf ediyorum, hâlâ sanat okulundan çıkar çıkmaz, her zaman hayal ettiğim gibi bir iş teklifi almak üzere olduğum gerçeğini hazmetmeye çalışıyorum. "Bu tam anlamıyla her zaman istediğim şey." Durakladım ve yeniden ifade ettim. "Okul dışında bir iş her zaman hedefimdi, bunun cep amcığı olacağını varsaydığım bir iş olacağını hiç tahmin etmemiştim."

"Viyana," diye sırtıyor Tucker, yaklaşıyor, dudaklarını boğazımın kenarına daldırırken enerjisi erkeksilikle dolup taşıyor. Omurgamdan aşağı sıcak bir ürperti yayılıyor ve aç amımın zonklamasına neden oluyor. "Cep amcığı demen hoşuma gidiyor."

Göz kırpıyorum. "Eğer benimle dalga geçmiyorsan ve eğer geçiyorsan, bu arada, bu çok kaba," diye uyarıyorum parmağımı sallayarak. Sırtıyor ve teslim olmak için avuçlarını bana doğru çeviriyor.

"Bu konuda şaka yapmazdım." Ve ben ona inanıyorum.

"Peki o zaman, sence benim cep am testçim kim?" Gözlerinin, alt dudağım boyunca yavaşça sürüklenen dilimi takip edişini izliyorum. "Sen mi, baba?"

Kapı açılıp Augustus kafasını içeri soktuğunda inliyor. "Sikler için evet mi hayır mı? Onları şimdi geri götürmem gerekiyorsa, bilmek istiyorum." Saatine bakıyor, sonra elini saçlarının arasında gezdiriyor, hafifçe yanlara doğru savuruyor. "Akşam yemeği planlarım var."

Ona bunun bir randevu olup olmadığını sormayı düşünüyorum ama Tucker'ın bana Augustus'un özel hayatı hakkında konuşmadığını söylediğini hatırlıyorum. Bunu bir uyarı olarak söylemişti ve bana ters ters bakıp duygusal bir şekilde ayağını yere vururken onu dinlemeyi seçiyorum.

Tuck'a bakıyorum ve bu horozların metaforunun kesinlikle güzel ve doğru olmasına rağmen, gerçekten de bir tepsisi horoz olduklarını fark ediyorum.

Ama kesinlikle aşık olduğum erkek arkadaşım bir porno yıldızı. Bu noktada onu utandırmak çok acımasızca olurdu. Kesinlikle korkunç.

Augustus'un ve açık kapının arkasındaki açık mutfakta bir çift yürüyor. Bir Carnegie çifti.

"Vay anasını," diye nefes alıyorum midem göt deliğime doğru serbestçe düşerken, yemin ederim öyle. "Ailem burada."

Tuck'ın kafası bana doğru eğildi, kaşları şaşkınlıkla kalktı, çenesi gevşedi. "Ne? Sen ciddi misin?" Sonra çenesi beni biraz endişelendirecek şekilde geriliyor. Korumacı görünüyor ve amım kasılsa ve şakaklarım ısınsa da şu anda bunun içinde kaybolamam.

Lanet ailem burada. Geldiler.

Geldiler mi? Gerçekten, neden?

Sertçe yutkunuyorum ve cesaretimi topluyorum. "Bu hiçbir şeyi değiştirmez." Siklere bakıyorum, sonra tekrar Tuck'a. "Hadi sikleri gösterelim."

Havaya bir kutlama yumruğu kaldırır. "Siklere!"

Augustus göz devirmesini zorlukla engelleyerek içeri girer ve masanın kenarını tutar. "Tuck, tut şunu."

Tucker diğer tarafı tutuyor, ben de kapıyı tutuyorum ve onları Madeline'in tam yanındaki noktaya kadar takip ediyorum.

Gözleri dehşetle irileşiyor ve ben histerik bir şekilde gülmemek için kendimi kontrol etmeye çalışıyorum.

Öncelikle, ilk heykeli için büyük bir labia yaptı, sonra ikincisi için daha büyük bir tane yaptı, bu yüzden rastgele ortaya çıktığı bu 'Göksel Ay' saçmalığı tamamen saçmalık.

Etrafımdaki kalabalığın içinde dehşete düşmüş birkaç yüz gördüğünde "Oh bakın," diye mutlulukla parlıyor. "Sosis masasıyla birlikte Sosis."

"Aferin Madeline," diyorum sırf onu kızdırmak için gülümseyerek. "'Vajina 2.0' sunumunuzun yanına çok yakışacaklarını düşünmüştük ama..." Etrafıma teatral bir şekilde bakıyorum, "Anlamıyorum. Sen

Geçen gün laboratuvarında bunun üzerinde çalışıyordum - ne oldu?"

Dişlerini gıcırdatıyor ve homurdanıyor: "Son eserimin daha fazla *bütünlüğü* hak ettiğini fark ettim."

Tucker ona bakarken dişlek ve güzel bir gülümseme takınıyor. "Ama ilk parçan neydi?" Sahte bir düşünceyle parmaklarını dudaklarının üzerinde gezdiriyor. "Labia, değil mi bebeğim?"

Bana göz kırpmıyor, ben de başımı sallıyorum. Tanrım, bu adamı seviyorum.

"Doğru, sanırım V'nin büstünü gördün ve heykelinin daha iyi olması için biraz daha çalışman gerektiğini fark ettin?" Yüksek sesle düşünüyor, rahatça omuz silkiyor. "Yani sadece tahmin ediyorum, ama bunun sizin için işe yaramadığını söyleyebilirim... Yani, Labia'yı değil de bunu sunduğunuzu düşünürsek: The Second Coming'i değil. Ayınız..." başını yana eğerek odanın diğer ucundan eserine göz kırpmıyor. "48 saat içinde yarattığın bir şey için harika. Çok gurur duyuyor olmalısın. O ayı sevmiyor değilsin, değil mi Madeline? Yanında sunabileceğin bu ay şeyiyle baş başa kaldığında Vienna'nın kalıbını kör edici bir kıskançlıkla yok etmiş değilsin." Önce bana sonra da Madeline'e baktı. "Bunun için fazla dürüstsün, değil mi?"

Elimi göğsüne koyuyorum ve Madeline'e dönüyorum. "Eminim büstümün yok edilmesinin onunla bir ilgisi yoktur," diyorum Tucker'a, doğrudan ona bakarak. Bana far ışığına tutulmuş bir geyik gibi göz kırpmıyor. Bütünlük, sol memem.

Tucker muhtemelen haklı. Muhtemelen büstü görmüş ve rekabet edebilmek için kendi eserini fazla çalışmış, sonra da sunabileceği bir şey olsun diye onun yerine bu ayı yontmuştur.

Madeline önce Tuck'a, sonra bana bakıyor.

O benim bildiğimi biliyor, ben de *onun bildiğimi bildiğini* biliyorum. Ve biliyorsun... Artık zamanımın fazladan bir saniyesine bile değmez.

Ve bu özgürleştirici.

Sırtımızı dönüp sikleri yerleştirmeye devam ediyoruz ve Madeline kuyruğunu bacaklarının arasına kıştırıp uzaklaşıyor. Tucker'ın dirseği benimkine sürtünürken yüzümdeki sırtışı engelleyemiyorum.

"Viyana," annemin sesi orada, üstümüzde ve gülümsemem soluyor.

Başımı kaldırıyorum, gözlüklerim hafifçe buğulanırken yüzüm bir anda sıcak ve pembe bir renk alıyor. Siklerle dolu bir masanın önünde duruyorum. Ailemin önünde. Porno yıldızı erkek arkadaşım.

Ama borcumu ödedim, bir işim, potansiyel bir kariyerim ve bir erkek arkadaşım var. Hem de harika bir ailesi olan bir erkek arkadaşım. Bir de onun ne kadar asık olduğu, bedenimi okumakta ve beni boşaltmakta ne kadar iyi olduğu gibi küçük bir ayrıntı var. Kendimi endişenin ağırlığından kurtarmalıyım. Onlar onaylamayabilir ama ben onları onaylamıyorum. İşte böyle.

Yani, onların onayına ihtiyacım olduğundan daha çok kendimi onaylıyorum. Tucker'ın sevimli ailesiyle tanışırken gördüğüm bir şey var ki o da her ailenin iyi olmadığı ve bunun sorun olmadığı. Hatta normal. Yanlış olan, yapmam gerektiğini düşündüğüm için onların onayını aramamdı. Bana ailemin haklı olduğunu söyleyen bir dünyada büyüdüm.

Ama dünya ailemle tanışmamıştı.

Carnegie ailesini tanımıyorlardı.

Darren'la olan arkadaşlığım ve Tucker'la olan deneyimim sayesinde öğrendim ki... önemli olan sizin için ortaya çıkan insanlardır. Bir unvanları olup olmaması önemli değil. Onların sevgisi, hayatınızdaki geçerlilikleridir. Kendilerini kanıtlamalarına gerek yoktur, çünkü her gün size olan bağlılıklarıyla bunu yaparlar.

Eğer aileniz bu değilse sorun değil. Mutlu ve başarılı bir insan olmak için Leave It To Beaver ailesine sahip olmak zorunda değilsiniz. Aslında kendinize ebeveynlik yapabilir ve hayal edebileceğiniz her şey olabilirsiniz.

Tek başına.

Ve hatta yol boyunca ateşli bir porno yıldızına aşık olabilirsiniz.

Eğer çok şanslıysan.

"Merhaba anne." Gerçeğe döndüm ve bu noktada bir bok almaya hazır değilim. Madeline büstümü mahvetti. Bunu asla kabullenemeyeceğim gerçeğini kabullenmeye başlıyorum. Ama elimde Tucker ve sanatın horoz formundaki evrimi var ve profesörüm buna kesinlikle bayılıyor. Fısıldamadan ve başını sallamadan duramıyor ve yüzünde eriyen doygun bir sırıtışla Tucker'ın kolunu çekiştiriyor.

"Merhaba baba."

Bunun bir "başından beri yanıliyormuşuz" anına dönüşmesine imkan yok, çünkü ailem yanıldıklarını kabul etmiyor ve gerçek şu ki, Tuck'ın bir araya getirdiği bu gösteriyi anlamaları mümkün değil.

Crave ile çalıştığım hakkında hiçbir fikirleri yok ve seks pozitif insanlar değiller. On üç yaşına girdiğim yaz regl olduğumda annem bana tampon kutusundaki broşürü okumamı ve komodinime bir şişe midol koymamı söyledi. Gerisini Seventeen dergisinden ve yaz kampındaki oda arkadaşımından öğrendim. Bedenlerimiz hakkında konuşmak ne bizim ne de ailemin yaptığı bir şeydi.

Ama işte buradayız. Tüm Carnegie ailesi, bazıları şekilsiz ve tuhaf, diğerleri kalın ve gururlu siklerden oluşan bir masanın önünde yan yana duruyor, masanın başında ise şimdiye kadar gördüğüm en görkemli, en kalın, en güzel sik var.

Ya da

üflenmiş.

Ya da

becerdin.

Ve bunu gerçekleştiren adam masanın kenarında duruyor, ellerini arkasında birleştirmiş, omurgası dik, işaretimi bekliyor. Gözleri benimkilere takılı, moral desteği kirişlerde ve ben onu bunun için çok seviyorum. Her şey için, gerçekten.

O olmasaydı burada olamazdım. Burada, bu fiziksel noktada olabilirdim ama elimde fırsat ve sevgi olmazdı.

Elimde çürümüş bir alışveriş arabası ve yanında kaldırımda erimekte olan, içinden para dökülen bir adamdan oluşan boktan bir heykel olabilir. Ve bu bana bir C, belki de B- kazandırabilirdi ve babam muhtemelen bunu yanlış anlayabilir, hatta gülebilirdi.

Şu anda gülmüyor ve gözlerinin yuvalarından çıkmaması için verdiği mücadele ve yumruklarını öfkeyle sıkması beni gülümsetiyor.

Çünkü siktir et onu.

"Sanatçı yeteneğinin evrimi," diye başlıyorum, masaya doğru adım atıyorum, elim siklerin Vanna White'ı gibi yayılıyor.

"Müzeyi bu yüzden mi bıraktın?" Omzumun üzerinden bir ses geliyor ve Tuck'ın gözlerine baktığımda arkamdaki birine ters ters baktığını görüyorum.

Madeline.

Ama tabii ki. Gülümsüyorum ve ona dönüyorum. Daha önce beni Tucker'ın önünde utandırmaya çalıştı ve geri tepti ve bilmediği şey, artık ailemin ne düşüneceği veya söyleyeceği konusunda endişelenmediğim. Tanrı aşkına, müzede çalışmamı onaylamadılar, bu yüzden burada endişelenecek bir şeyim olmadığını biliyorum.

Onaylanmama garantisi var, yani Madeline'in daha kötü yapabileceği bir şey yok.

"Evet Madeline, öyle. Şehirdeki bir yetişkin film şirketi olan Crave & Cure'un başrol oyuncusunun bir modelini yaratma projesi üzerinde çalışmam için Debauchery'den baş sanatçı işi teklif edildi. İş kabul ettim ve aylarca çalışarak en iyi oyuncularını milyonların zevk alacağı bir seks oyuncağına dönüştürdüm. Evet, yeteneklerimi kullanarak sanat alanında gerçek bir işe girmek için müzede yerleri süpürmeyi bıraktım. Ve bu süreç içinde

tüm borcumu ödedim ve kendime yeni bir iş buldum."

"Pornoda yeni bir iş mi?" diye soruyor, ince, düz dudaklarında memnun bir seğirme hareket ederken kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor.

"Hayır," diye gülümsüyorum, onu bir basamak aşağı indirdiğim için çok mutluyum. "Daha fazla oyuncak araştırıyor ve geliştiriyorum." Madeline'in beni yok etme girişimlerini tamamen göz ardı ederek aileme dönüyorum. "Seks oyuncakları kârlı bir endüstri ve üst düzey seriler yetenekli sanatçılar gerektiriyor." Bir elimi hareketsiz bir şekilde kaldırıyorum. "Ve beni istiyorlar."

Madeline'in nutku tutuluyor, annemin ağzı açılıyor ama kelimeler kifayetsiz kalıyor, o da boynunu büküp hâlâ çıldırmak üzere olan babama bakıyor.

Bu bağlamda "*Neden üflemiyorsun o zaman babacığım?*" sözlerini düşüneceğimi sanmıyordum ama yine de hayat çılgın bir yolculuk.

"Her şey yolunda mı baba?" Madeline'e dönüp gülümsememi ürkütücü boyutlara ulaştırarak soruyorum.

Annem Madeline'e dönüyor. "Merhaba Madeline. Nasılsın?" Baş düşmanıma gülümsüyor ve bir şekilde Madeline'e gösterdiği nezaket, beni onaylamamasından daha çok acı veriyor. Madeline'in bana yaptığı her şeyi bilmiyor olabilir ama son yıllarda yeterince ipucu verdim.

Düşmanımı önemsemem ve ona nezaket göstermem, ailemin herkese karşı nazik davranmasından kaynaklanmıyor. BMW'lerinin arkasında Coexist çıkartması yok. Bu sadece beni incitmenin başka bir yolu ve açıkçası, sanat profesörüm başını eğip başka bir profesörü masama doğru çekerken, artık umurunda değil.

Beni önemsemeyen insanları önemsemek beni sadece geride tutuyor.

"Ben iyiyim. Sonunda sizinle tanıştığıma memnun oldum Bayan Carnegie." Anneme elini uzatıyor ve sıkıyor, sonra babama dönüyor. Ona ters ters bakıyor ve elini sıkıyor, onun yerine bana dönüyor. "Bu da ne?" diye tıslıyor, sesini hayat boyu pisliklerin yaptığı gibi yumuşatıyor, sadece sizin onları duyabiliyor, ama bir şekilde ses tonları hala öfke ve yargılamayla köpüklü. Bu konuda ustadır.

"Son sunumum."

Annem bana doğru eğiliyor ve yıllardır bu kadar yakın olmamıştık. "Bu bir şaka mı?" diye soruyor, sahte gülümsemesi hala dudaklarında, gözleri odanın içinde geziniyor, izleyenleri yatıştırmak zorunda olmadığından emin olmak için

Madeline ve birkaç kişi dışında, odanın büyük bir kısmı habersizdir. Herkesin gösterecek kendi hikayesi ve anlamı olan kendi parçası var. Bunu sunmakla ilgili endişelerim yok olmuş gibi görünüyor ve masanın karşısındaki Tucker'a bakıyorum, çünkü o haklıydı. Bu iyi bir fikirdi.

"Bu bir şaka değil."

"İşte bu yüzden bu girişimi finanse etmedik. Bu tamamen saçmalık. Hayal kırıklığı yaratıyorsun, Vienna," diyor babam, başını öyle ağır bir yargıyla sallıyor ki, beni geriye savurup düşündürmek istiyor.

Kendimi savunmanın, hatta belki de saldırmanın eşiğindeyim, çünkü bu noktada kimin umurunda. Bu benim buradaki son günüm ve öngörülebilir gelecekte onları son görüşüm.

Ama Tucker aramıza giriyor ve parmaklarımızı birbirine dokunduruyor. Avucunu benimkine dayayarak ve vücutlarımız onlara dönük olacak şekilde sendeleyerek başını sallıyor. "Bay ve Bayan Carnegie." El sıkışmaya çalışmıyor ama boştaki avucunu hızlı bir merhaba anlamında kaldırıyor. "Ben Tucker Eliot, Vienna'nın erkek arkadaşım ve bilmenizi isterim ki o inanılmaz bir sanatçı." Dönüyor ve vücudunu sanatçılar, umut dolu öğrenciler, profesörler ve müze küratörleriyle dolu odaya açıyor.

"Bu odanın tamamı sanata tutkuyla bağlı insanlarla dolu. Viyana bunu değiştirebilecek tek kişi.

şakaya dönüştü," diye iddia ediyor babam, daha uzun durarak Tuck'la karşı karşıya geliyor.

Tucker başını sallar. "Kızınızın da belirttiği gibi, bunlar bir şaka değil. Onlar evrimin yeni bir araçla ifadesi. Viyana'nın ülkedeki en iyi performans gösteren yetişkin oyuncak şirketinde araştırma ve geliştirme müdürü ve baş sanatçı olarak iş bulmasının nedeni bunlar." Bana bakıyor, gururu elle tutulur dalgalar halinde yayılıyor. Göğsüm ateşle dolup taşıyor, yanaklarım da öyle. "Bu odadaki başka hiç kimse, zaten sahip olduğu altı rakamlı sözleşmeye ek olarak altı rakamlı bir maaşa girdiğini söyleyemez." Göğsünü kaşıdı ve gözleri babamın üzerine yerleşmeden önce odaya gelişigüzel baktı.

"Tanrım, Bay Carnegie, son eserleri için telif çekleri gelmeye başladığında *sizden* daha fazla kazanıyor bile olabilir."

Babam kılanıyor ve annemin gözleri dehşetle açılıyor, Tucker'ın ne yapmaya cüret ettiği konusunda tamamen şok olmuş durumda. Doğruyu söylemeye mi? Beni savunmak mı? Onlara pisliklerini mi söyleyecekti? Onlara kendi ilaçlarından tattırmak mı?

"Gidiyoruz," diyor babam ve bir kez daha bakmadan kolunu annemin koluna doluyor ve gidiyorlar.

Ve bir kez olsun, benden uzaklaşmaları *iyi hissettiriyor*.

Umarım bir gün beni olduğum gibi sevmeyi öğrenebilirler ama artık nefesimi tutmuyorum. Artık nefes alıyorum ve Tucker benim oksijenim.

"Profesörün seninle konuşmak istiyor, ama o konuşurken Aug ve ben de sikleri dolduracağız. Onları şehir merkezindeki Debauchery'ye geri götürecekt," diyor Tucker, boştaki eliyle birbirine dolanmış ellerimizi ovuşturuyor ve avucumun üstüne bir öpücük konduruyor. "Kulağa hoş geliyor mu?"

Başımı salladım. "Teşekkür ederim. Bu gece burada benim için yaptıklarına ne kadar değer verdiğimi anladığını sanmıyorum." Ayak parmaklarımın ucuna kadar yükselip yanağına bir öpücük konduruyorum, bu gecenin adrenalini geçip gidiyor ve kendimi mutlu ama yorgun hissediyorum.

Madeline hâlâ karşımda duruyor, ailemin beni evlatlıktan reddettiğine şahit olduğu için yüzünde kendini beğenmiş bir sırıtış var.

"Ah Sosis, sen her zaman eğlence için iyisin," diye alay ediyor.

Kuru bir gülümsemeyle ona dönüyorum. "Biliyor musun Madeline, sana bir özür borçlu olabilirim. İlk eserinin çok... değersiz olduğunu düşünmüştüm." Kalıplarına bakıyorum. "Ama her şeyin içinde sanat vardır. Ve bunlar üzerinde çalışmak yaratıcılık açısından çok tatmin ediciydi." Ve sonra sadece onun için fısıldayarak, "Tabii ki gerçeği kadar tatmin edici değil. Benzerlik hakkında ne düşünüyorsun?"

"Sen neden bahsediyorsun, Sosis?"

"Bütün bir dönemi çizim dersinde erkek arkadaşımın aletini çizerek ve ağzının suyunu akıtarak geçirdin. Muhteşem değil mi? Ve gerçeğini gördüğün için oyuncağın ne kadar yakın olduğunu biliyorsun. Ne kadar iyi bir iş çıkarmışım." "Ne kadar iyi yaparsam yapayım, hiçbir şey gerçek Tuck'la olmak gibi olamaz. Ama bunun için benim sözüme güvenmek zorundasın."

Gözlerinde ateş, Madeline fırtınalar koparıyor.

Tucker ve Aug'un masayı özel odaya taşımalarını izledikten sonra profesörümle horoz dökümüyle ilgili tüm süreçler hakkında yirmi dakikalık bir konuşma yaptım. Prototip aşamasındaki gerçek horoz işleviyle pek ilgilenmedi -anlaşılabilir bir şekilde- ama yol boyunca yaptığım ince ayarlarla çok ilgilendi. Yeni bir şey öğrenirken yaptığım büyüme ve adaptasyon hakkında.

El sıkıştık, projeden en yüksek notu aldım ve ihtiyacım olursa bir tavsiye mektubu sözü alarak ayrıldım. Beni keskin bir şekilde aradı, çok zeki olduğumu söyledi ve orijinal büstüm olmadan geldiğim için yaptığım inanç sıçramasını takdir ettiğini söyledi.

Koridora çıkıp Tucker'ı aradığımda, etrafımda bir yerde telefonunun çaldığını duyuyorum.

Döndüğümde onu koridorun en arkasında, merdivenlerin yanında, elleri arkasında, yüzünde bir gülümsemeyle buluyorum.

Gözlerim ona kilitlendiğinde koridordaki insanlar etrafımda kayboluyor. Topuklarım fayans zemine vurarak ona doğru ilerlerken, onunla birlikte dairesine dönüp bu geceyle ilgili her şeyi kutlamaktan başka bir şey istemiyorum.

"Tekrar teşekkür ederim," diye fısıldıyorum, yanına vardığımda açık kollarına atılıyorum.

Bu gece benim için büyük bir gösteri yaptı ve tek yapmak istediğim onun bana hissettirdiği kadar iyi hissetmesini sağlamak.

Bana sıkıca sarılıyor ve eve dönmek için duyduğu heyecanı üzerimde hissediyorum. Geri çekiliyorum. "Hadi senin evine dönelim."

Tucker

Sen benim kızımısın.

Evime dönerken ne konuştuğumuzu bilmiyorum. Vienna'yı dinlemediğimden değil, çünkü dinliyorum. Sadece... bu gece onun için çok iyi geçti ve bunu fazlasıyla hak etti. Heyecanımı kontrol etmek çok zor.

Ayrıca babama işlerin nasıl gittiğini anlatmak için can atıyorum. Çünkü bu geceki planımdan haberdardı ve eğer onu tanıyorsam, muhtemelen tüm aileye söylemiştir ve muhtemelen herkesin bu konuda bir çıkarı vardır.

Vienna'nın ihtiyacı olan şey bu. Bu gece çok şey yaşamış olsa da -Madeline; ailesi; horoz çiftliğini sergilemek için gereken cesaret- ona bir şey daha vermek istiyorum.

Dairenin asansör kapıları açılırken "Viyana," diyorum. Onu içeri sokuyorum ve çatı katının P'sine dokunuyorum ve kapılar bizi içeri kapatırken onu kalçalarından tutuyorum. "Kutlamadan önce yapmam gereken bir telefon görüşmesi var. Tamam mı?"

Kapılar tekrar açıldığında, daireye giriyoruz.

Topuklarını tekmeleyerek gülümsüyor ve ayak parmaklarının ucuna kalkıp ağzımın kenarını öpüyor. "Elbette. Sorun değil." Hızla kararan gökyüzünde ay ve yıldızların görünürlük kazandığı pencere duvarına bakarak sürgülü kapıya doğru ilerliyor ve bana bakarken kapının kolunu tutuyor. "Ben balkonda bekleyeceğim."

"Hayır," diyorum ona, cebimden telefonumu çıkararak. "Telefon görüşmesinin bir parçası olmanı istiyorum."

Bana doğru yürürken, mutfağımdaki uzun bara yaslanarak, çalan telefonu görmesi için ona doğru tutuyorum. O daha ismi okuyamadan cevap verdiler.

Babamı aramama rağmen, annem ve babam cevap veriyor, her ikisinin de yüzleri ekranda yer kapmak için mücadele ediyor.

"Viyana!" Teknik olarak arka planda olmasına rağmen bağıryorlar. Telefonu ona uzatıyorum ve çerçevelerinin arkasında gözlerinin akmamış yaşlarla parladığını fark ediyorum. "Bize nasıl geçtiğini anlat tatlım," diye yalvarıyor annem, sesi yumuşak ama yalvarırcasına. Ve Viyana'nın onun gerçek ilgisini duyduğunu biliyorum, *sormak* için *soran* bir insanla *bilmek* için soran bir insanı ayırt edebildiğini biliyorum. Annem ve babam tüm kalbiyle ikincisini istiyor.

"Tuck'ın fikrini kabul ettin mi?" Vienna cevap vermeden önce babam ekliyor.

Gözlüklerini çıkarıp tezgâhın üzerine koyuyor ve boştaki eliyle gözlerinin altını kuruladığını gizlemiyor.

"Tuck'ın fikrini benimsedim ve profesörüm yarattığım şey karşısında şaşkına döndü." Bana bakıyor, yanağından bir damla gözyaşı daha süzülüyor.

"Ah Vienna, seninle çok gurur duyuyoruz," diye devam ediyor annem, güzel kızımın odağını çalarak, bu da beni ailemle gururlandırıyor. "Tucker bize büste ne olduğunu anlattı."

Babam devraldı. "Bize fotoğraflarını gönderdi. Kesinlikle muhteşemdi, Vienna."

"Oğlumuzdan daha yakışıklı!" Annem gülerek ekliyor, sonra babam da kahkahayı basıyor. Ve onların kahkahaları Viyana'yı güldürüyor ve o ana kadar sıcak ve heyecan verici olanın ne olduğunu bildiğimi sanmıyorum.

Sevdiğim kadının ailem tarafından sevildiğini görmek.

"O cadı hiç özür diledi mi?" Tegan soruyor ve Viyana'dan küçük, mutlu bir ciyaklama sesi geliyor. Kız kardeşimi tekrar görmek ve onunla konuşmak için duyduğu heyecan kaburgalarımı ısıtıyor.

"Tegan! Orada olduğunu bilmiyordum! Nasılsın?" Vienna onlara yaklaşmak için sevimli bir çabayla kendini telefona yaklaştırıyor. Buzdolabından bir kutu LaCroix alıp telefonu elinden alıyorum ve birlikte durup onlarla konuşabilmemiz için telefonu yukarı kaldırıyorum.

"Güzel, bugün bir çay fincanı terrier tarafından ısırıldım. Size söyleyeyim, o küçük sevimli olanlar her zaman en kötü davrananlardır. Küçük bir köpeğe bebek gibi davranamazsın, bu onlar için iyi değil!" diye söyleniyor, mutfak masasındaki ebeveynlerimizin arasına sıkışarak. "Nasıl gitti V? Tüm hikâyeyi duydum. Öncelikle, Madeline'i siktir et, ne kadar iddialı bir isim bu böyle?"

Vienna parmaklarını şıklatıyor, kollarımda bir aşağı bir yukarı zıplayarak gülüyor. "Evet! Teşekkür ederim! Bunu daha önce Darren'a söylemeye çalıştım ama aptallık ettiğimi söyledi!"

Tegan ekranın diğer tarafındaki bir portakalı parçalarken başını sallıyor. "Hayır, o kız tamamen gösterişçiydi. Biz Amerikalıyız, tabii ki başka kızlarla maceraya atılan Fransız bir kız rüya gibi! Bunu yüzümüze bu kadar çok vurmana gerek yok," diyerek öne doğru eğiliyor. "Madeline."

Vienna bana bakıyor, gözleri sevgiyle dolup taşıyor. Bir anı paylaşıyoruz, bir gülümseme, bir bakış, bir duygu alışverişi ve tekrar kız kardeşimle yüzleşirken elimi sırtının küçük kısmına koyuyorum. "Kesinlikle. Ama ne yazık ki Madeline yaptıklarının bedelini ödemek zorunda kalmadı."

"Sadece kendisi olarak her gün para ödüyor. Senin gibi sevimli birinden hoşlanmadığı için perişan halde," diyor annem, Tegan'ı itip kakarak ekrana sahip çıkmak için.

Bu çağrının en güzel yanı, onları bu işe ben bulaştırmamış olmam. Viyana'nın buna ihtiyacı olduğuna dair fikirlerle onları şişirmedim.

Vienna'nın buna ihtiyacı

var. O da bunu hak ediyor.

Ama bunu kendileri de biliyordu.

"Ama arada bir," diye ekliyor babam, ekrana geri dönerken. "İyi bir karma dozu güzeldir."

Tegan başını sallıyor. "Katılıyorum."

"Yani," diye devam ediyor annem, daha olumlu bir zemin bulmaya çalışıyor. Ben de Madeline hakkında konuşmayı bitirdiğim için mutluyum zaten. "Sence nasıl geçti?"

Kahretsin, bunu ona sormadım bile. En azından henüz.

Vienna parmaklarını siyah saçlarının arasından geçiriyor ve sikim seğiriyor. "Okulu bitirdiğim için çok memnunum ve Tucker'ın bu gece benim için yaptıklarına minnettarım." Bir film için yapılmış bir anda bana bakıyor, ama benim yaptığım gibi değil. Daha çok rüzgârın her zaman estiği, havanın her zaman serin olduğu, kucaklaşmaların uzun, burun uçlarının pembe olduğu ve aşkın her zaman havada olduğu türden.

Ama bana bakışını çok seviyorum. Samimiyet ve minnettarlıkla ve bu beni daha önce hiç hissetmediğim şekilde gururlandırıyor.

İyi bir evlat olmanın nasıl bir şey olduğunu bilirim. İyi bir arkadaş. İyi bir aktör. Hesabı ödeyen adam. Arabasını ödünç veren adam. Partiye ev sahipliği yapan adam.

Ama güzel, akıllı, inanılmaz bir kadını gerçekten eskisinden daha iyi bir hale getiren bir erkek olmak? Ben bunu hiç yapmadım. Gerçekten yapmadım. Viyana'nın bana baktığı bu derinden tatmin olmuş şekilde değil.

Aileme dönüp bakıyor. "Tuck'a takılıp kaldığım için çok mutluyum. Hayatım milyonlarca kez daha iyi."

Neyse ki Tegan, Viyana'nın bana gönderdiği bakışları fark etti ve son yorumuyla birlikte telefona uzandı. "Mutluyuz, V. Çok mutluyuz. Ve umarım Tuck seni yakında buraya getirir de

tekrar takılırız. Ama gitmene izin vermeliyiz."

Babam eğilip göz kırpmıyor. "Kutlamada iyi eğlenceler." Çok sinsi bir baba, teşekkürler.

Annem el sallıyor, Vienna vedalaşılıyor ve sonra çılgın hayvanlar gibi birbirimizin kıyafetlerini parçalamaya devam ediyoruz.

Kemerim bir şangırıtıyla yere düşüyor, pantolonumu tekmeliyorum ve gömleğimi yırtıp açarken gömleğimin düğmeleri tezgâhtan fırlıyor. Yukarı baktığımda Vienna'nın benden daha hızlı olduğunu fark ediyorum. Tamamen çıplak, parmaklarıyla saçlarını karıştırıp gevşek bir örgü bırakarak bana gülümsüyor. "Gözlüklerimi çıkar," diye fısıldıyor. Ve sikim aramızda yarı sertleşmişken uzanıp gözlüğünü kaldırıyorum. çerçeveleri yüzünden çıkarır, kollarını katlayarak nazikçe tezgâhın üzerine koyar.

"Gözlüklerim yokken beni daha mı çok seviyorsun?" diye soruyor, bana doğru adım atarken örgüyü bitiriyor, sikim karnının alt kısmına bastırıyor. Sıcacık ve yumuşacık; tek yapmak istediğim onu yere yatırıp içini açmak. Bana yeterince güvendiği ve inandığı için bütün bir çağdaşlar sınıfına bir tepsi dolusu sikimi gösteren bu inanılmaz yetenekli kadının içinde kendimi kaybetmek.

"Hayır," diyorum ona dürüstçe. "Ama ne yaparsan yap, sen benim güzel, mükemmel kızımsın."

Dudaklarını ıslatırken dilinin ucu dışarı çıkıyor. "Bu gece bana ne istersen yapmanı istiyorum." Elim kalçasının yumuşak kıvrımı boyunca kayıyor, göğüs kafesinin üzerinden geçiyor, avucum göğsünü kavriyor. Başparmağımla meme ucunun üzerinde ileri geri hareket ediyor, yumrunun gergin ve muhtaç bir şekilde büyümesini izliyorum. "Beni nasıl istersen öyle al, Tucker," diye nefes alıyor, ben yüzümü göğsüne indirip küçük göğsünü ağzıma alırken.

İnliyor, bir elini başımın arkasındaki havada gezdiriyor. Dokunuşu baş döndürücü derecede samimi ve meme ucunu bu şekilde emmek de öyle. Işıklar açık. Ayıgız. Böylesine önemli bir geceden sonra onu bu şekilde almak topraklayıcı.

İstediğim kişi o.

Sonsuza kadar.

Vienna'dan ve onun küçük tatlı amcığından istediğim o kadar çok şey var ki, ama bu gece onun bedenini bu yollarla almak istemiyorum.

Bu gece hala onunla ilgili, onun için.

"Burada kal," diyorum ve dairenin içinden geçerek yatak odama doğru yürüyorum. Birkaç gün önce Debauchery bana içinde ilk baskı Fuck Tuck ve bazı aksesuarlar olan bir promosyon kutusu gönderdi.

Bunlardan biri kayış ve kılıftı.

Kutuyu alırken büyük bir şişe kayganlaştırıcı da alıyorum.

Ona döndüğümde inleyerek kendime uzandım ve gözlerimin önündeki çarpıcı manzara karşısında OG'yi çekiştirdim. Vienna'nın meme uçları, fıstık ezmesinin sert tepeleri, şimdiye kadar dokunduğum ya da gördüğüm en iyi avuç dolusu göğüslerin içinde mükemmel bir şekilde erimişti. Kendini çıplak tıraş etmemesine ya da ağdayla küçücük bir şerit haline getirmemesine bayılıyorum. Tıraş ediyor ve kendini taşıma şekliyle ilgili her şey beni çıldırtıyor.

Kutuyu aramızdaki tezgâhın üzerine koyuyorum ve diğer elim hâlâ aletimin üzerinde dururken kapağı açıyorum. Okşuyorum ve gözleri tembelce düğümlenmiş göbeğimin üzerinden geçip gözlerimde dinlenmeden önce onu takip ediyor.

"Sende var mı?" diye soruyor, gözleri sanki birazdan keyifli, acayip bir şey yapacağımızı biliyormuş gibi puslu.

Başımı salladım. "İstiyorum. Ve beni onunla becermeni istiyorum."

Ağzı açık kalıyor ve önce Tuck'a, sonra da bana bakıyor. "Bu canını yakacak," diyor, sesi neredeyse titriyor.

Kendimi okşarken gülümsüyorum ve Tuck'ı kutudan çıkarıyorum. Onu tezgâhın üzerine koyuyorum ve bir yumruğumu onun üzerinde gezdiriyorum. Gözleri parmak uçlarımla başparmağım arasındaki boşluğa takılıyor.

"Onu gayet iyi götürebilirsin," diye törpüledim.

"Ama onu götürüyorsun..." başını yana eğiyor ve onun bu sevimli tepkisi karşısında karnımdaki bir şey beni gıdıklıyor. Fısıltıyla sözünü bitiriyor: "Biliyorsun, *arka tarafa*. Daha seni oraya götürmedim bile!"

Tuck'ı okşayan elimle yanağını kavıyorum ve dudaklarımı onunkilere indiriyorum, ağzının içine dalmadan önce dilimi dudaklarında gezdirirken acele etmiyorum. "Beni daha iyi anlamanı istiyorum," diye fısıldıyorum kutuya doğru geri adım atmadan önce. Kayışı alıp ona uzatıyorum ve hayal edebileceğimden çok daha kolay bir şekilde içine girmesini izliyorum.

"Bunu daha önce yaptın mı?" Tuck'ı hazırlarken, başına ve şaftına kayganlaştırıcı fişkırtırken soruyorum. Kendi sikim ağır ve sıcak, orgazmım zaten damarlarımın derinliklerinde, serbest bırakılmayı bekliyor.

Başını sallıyor. "Hayır, ama çok fazla zipline yapıyorum. Koşum takımı için aynı konsept." Lanet olsun, bu cevabı ben de sevdim.

Rahatladığında, ellerimde Tuck'la ona doğru bir adım atıyorum. "Öp beni," diyorum ve o da ellerini boynuma dolayarak dudaklarıma karşı mutlu bir iç çekiyor.

"Memnuniyetle," diye gülümsüyor ve mümkün olan en yavaş zevkle ağzını benimkine yaklaştırıyor. Bir elimi aramızda dolaştırarak koşum takımının altından amını buluyorum ve işaret ve orta parmaklarımı kullanarak onu açıyorum. Zevkle haykırıp dokunuşumu överken öpüşmemiz duraksıyor.

"Tanrım, Tuck, parmakların," diye pantolonunu indiriyor ağızlarımız tekrar çarpışmadan önce. Ona tekrar dokunuyorum, ayak parmaklarına kadar sallanmasını ve bana karşı titremesini sağlıyorum. Ve sonra, Tuck'ı alıp halkanın içinden geçiriyorum, bunu yapmak için biraz kas kullanıyorum.

Alnımız birbirine değerken onu öpüyorum ve "Ellerini kalçalarımaya koy, beni döndür ve bar taburelerinin üzerine eğ. Bunu yapabilirsin bebeğim, güven bana."

Sertçe yutkunuyor, o kadar sert ki sikim zonkluyor ve ben bir ihtiyaç sesi çıkarıyorum. Ham, aç, vahşi bir ihtiyaç. O kadar yoğun bir his ki, daha önce hiç paylaşmadığım şeyleri paylaşmaya sürükleniyorum.

Bunları ona vermek zorundayım - nasıl çalıştığıma dair bu bakışları, çünkü birbirimizi anlamamızı istiyorum. Ve ona yakınlaşmak beni doyuracak tek şey gibi geliyor.

Bir de tabii ki döllerimi onun mükemmel amının derinliklerine pompalamak. "Lütfen bunu seninle paylaşmama izin ver, Vienna?"

İnce elleri kalçalarımaya geliyor ve sonra kendi etrafımda dönüyorum, avuç içi belime inerken yüzümde bir sırıtiş beliriyor.

Omzumun üzerinden ona bakıyorum, onu sadece hafifçe görebildiğim için hem seviniyor hem de nefret ediyorum. "Bir erkekle seks yaptığımda, onu hazırlamak için parmaklarımı kullanırım," diyorum ona, sesim boğuk ve alçak.

Eli belimden düşüyor ve parmakları kıkımın üzerinde gezinerek beni yumuşakça yoğuruyor. Artık neyin beni anlamasına yardımcı olmak için olduğunu ve neyin ön sevişme olduğunu ayırt edemiyorum. Ona sahneler sırasında nasıl hissettiğimi, biseksüel bir erkek olarak nasıl hissettiğimi açıklamak... bunlar zorunlu hissettiriyor. Ve bunu doğru yapmak istiyorum. Beni gerçekten tanımasını istiyorum.

"İki parmağımı kullanıyorum ve daireler çiziyorum, anlıyor musun?" Parmakları sıkışmış deliğime doğru ilerlerken kelimeleri omzumun üzerinden sırtımdan aşağı bırakıyorum. "Sonra onu gevşetmek için yavaşça parmaklamaya başlıyorum ve bazen prostatıyla oynuyorum," diye mırıldanıyorum, sesim tanınmayacak kadar derin. Kalçalarımın arasında, sikim ne kadar sert ve ağır olduğu için ağrıyor.

İki parmağı kıkıma geliyor ve yavaşça içeri sokuyor ve bu son derece kişisel saldırı karşısında inlemekten kendimi alamıyorum.

Yüksek sesle.

Ve cevap olarak inliyor. Nefesli ve tatlı iniltisi sikimin nabzının atmasına neden oluyor, ucundan uyarılma damlıyor. "Tucker," diye nefes alıyor, sesi benim kadar tahrik olmuşa benziyor. Ya da belki daha fazla.

"Parmaklarını kıvrır bebeğim, prostatı böyle bulursun," diye öğüt veriyorum ve sonra öne doğru eğilerek prostatımı okşarken karnımın derinliklerinden vahşi bir inilti çıkmasına izin veriyorum.

Sikeyim.

"Tamam," diye nefes alıyorum, beni şimdiden bu kadar iyi hissettirmesine şaşırıyorum. Göt oyunu genellikle bir öğrenme eğrisi gerektirir ve buna sahip olmayacağımız anlamına gelmez. Ama şu anda birbirimize uyduğumuzu hissediyorum.

"Aletimin tabanını kavramayı ve başımı kıkında yukarı aşağı hareket ettirmeyi seviyorum. Onu biraz kızdırıyorum. Bu güçlü erkeksi bedenin bana boyun eğdiğini hissetmenin zıtlığını seviyorum. Bu sana nasıl hissettiriyor bebeğim?"

"Lanet bir kraliçe gibi, Tuck," diye soluyor, diğer elini kıkımdan bacaklarımın üst kısmına doğru gezdiriyor ve parmaklarını gezdirirken titreyen kalçalarımda duruyor.

Kalbim çarparak ve sikim damlayarak bekliyorum ve sonra Fuck Tuck kapımı çalıyor, Vienna'nın elleri kalçalarımı sıkıca kavlıyor. "Bir erkeğin tepesindeyken daha iddialı bir şekilde itiyorum, çünkü genellikle bundan hoşlanıyorlar."

Yavaş yavaş girmeye başlıyor, nefesleri kısa, beni incitmemek için tereddütü o anda yoğun. "Viyana, daha hızlı," diyorum ve sonra Tuck'ı içime sonuna kadar sokuyor ve kendi büyüklüğüm neredeyse öksürmeme neden oluyor.

"İyi misin?" diye soruyor, kollarını sırtım boyunca uzatarak omuzlarımı kavlıyor. "Güzel," diyorum ona, bu büyük davetsiz misafiriğe alışmak için kendime bir an veriyorum. Zavallı Otis ve Dallas. Vücudum onu kabul etmek için mücadele ederken kas halkalarım horozun etrafında spazm geçiriyor, ancak Viyana bir parmağını horoza ve kıkıma bastırdığında, buluştuğumuz yeri izlediğinde, ona açılıyorum. Karnım gevşiyor ve kıkım serbest kalıyor ve içime yavaşça girip çıkmaya başlıyor.

"Tıpkı benim yapacağım gibi, Vienna. Sikimi eline al. *Beni* ne kadar *mahvettiğini* hisset. Ve edepsiz konuşmayı severim; benimle edepsiz konuş bebeğim." Düşündüğüm, hissettiğim her şeyi paylaşıyorum. Beni almasını, nasıl hissettiğimi ve nasıl seviştiğimi deneyimlemesini istiyorum. Kendimi hiç kimseye bu kadar yakın hissetmemiştim.

Göğüsleri sırtıma bastırıyor ve sonra sikimi eline alıyor, kalçalarını ve yumruğunu pompalarken küçük azgın inlemeleri kulağımın arkasını çevreliyor.

"Sana bu şekilde sahip olan herkes," diye nefes alıyor, sesi arzu ile damlıyor, "son derece şanslı bir insan." Kalçaları mükemmel bir ritim tuttururken Fuck Tuck hâlâ içime girip çıkıyor, Vienna eli sikime dönmeden önce kık yanaklarımdan birini tokatlıyor.

"Onlar için geliyor musun, Tuck? En üstteyken, beni becerdiğin ve doldurduğun gibi onları da beceriyor ve dolduruyor musun?"

Yüce İsa.

"Viyana," diye nefes alıyorum, deri bar taburesi boyunca uzanan dikişler şu anda kesinlikle yüzümde iz bırakmış durumda. Ama buna değer. Küçük kızımın pis bir ağzı var ve o ağzın kıkımda ve sikimin her yerinde olması için sabırsızlanıyorum.

"Sırtlarına boşalıyorum," diye inliyorum, parmağını sikimin yarığının üzerinde gezdirip kalın prekumu shaftımdan aşağı doğru yumuşatırken.

"Ve sen en altta olduğunda," diyor, yumruğunu aletimin üzerinden sıkıca geçirişini yavaşlatarak. Tırnakları taşaklarımı okşuyor ve omurgam sallanıyor. "Sırtına boşalmasına izin veriyor musun?"

Soruyu düşünüyorum, ancak düşünmek zorlaşıyor, midemdeki sıkılaşmayı görmezden gelmek zorlaşıyor. "Sırt üstü sikilmekten hoşlanırım, sonra da benimle karnımın ve göğsümün üstüne gelirler."

Ve sonra ona başka nelerden hoşlandığımı gösterme zamanı.

"Benim sıram," diye fısıldıyorum, onun eline boşalmamak için kendimi toparlıyorum.

Anlayışla geri adım atıyor ve Fuck Tuck içimden kayarak çıkıyor, ben de ayağa kalkıyorum. Koşum takımı üzerinde çalışıyorum, dışarı çıkabilmesi için serbest bırakıyorum. Parmaklarımız birbirine bağlıken onu yatak odasına götürüyorum ve yatağımın ortasına sırt üstü yatırıyorum.

Şehir mekanımıza akıyor, ışığımıza gölgeler düşürüyor, arabalar geçerken duvarlardan renk patlamaları süzülüyor. Mekân bizim gibi heyecan verici, güzel, benzersiz ve özel hissettiriyor.

"Biriyle birlikteyken genellikle tek bir amacım vardır. O da onların boşalmasını sağlamaktır." Başım eğiliyor ve dudaklarım onunkilere çarpıyor. "Sette nasıl hissettirdiğine odaklanırım. Gözleri, makyajı ya da kıyafetleri görmüyorum. Her bir kişiyi neyin boşalttığının mekaniği üzerinde çalışıyorum ve içlerindeki aletimin kabarmasına odaklanıyorum. İşte ben de böyle boşalıyorum, etrafımdaki nabız atışlarına odaklanıyorum."

Avuçlarını pazılarımın üzerinde gezdiriyor, kollarını omuzlarıma doluyor. "Aletinle düşünüyorsun," diyor.

Başımı salladım. "Bu doğru." Kalın bir şekilde yutkunuyorum, ağzım kuruyor ama kelimeler durdurulamaz derecede güçlü. Midemin rezervleri olmasına, içimde çılgınca dönmelerine rağmen ilerliyorlar. "Ve sevdiğim kişiyle önce çok yavaş sevişmeyi ve başka bir şeye geçmeden önce ağzımın çıplak vücudunun her yerinde olduğundan emin olmayı seviyorum." Ağzımı kulak memesine kadar indiriyorum, sesim boğuk bir fısıltıya dönüşüyor, "ama tarzımın ne olduğundan henüz emin değilim. Sen benim ilkinsin."

Boynunu ısııyorum, dilimin ucuyla misk kokulu teninde yavaş daireler çiziyorum. Parmaklarını saçlarımın arasından geçiriyor, bacakları altımda iyice açılıyor.

Ağzım özensiz öpücüklerle bir rota çiziyor, Viyana'nın altımda kıvranmasına ve inlemesine neden oluyor, sikimi ağrıtıyor. Meme ucuna ulaştığımda, açgözlü, aç bir adam gibi ağzıma alıyorum, emerken ve kısıtırırken göğsünün etrafında inliyorum. Meme ucunu emmem hoşuna gidiyor, ben emerken başımı göğsüne yaklaştırıyor.

Ama hareket etmeye devam ediyorum, kadife tenini ağzıma alıp onu morartacak kadar sert emerken karnında yeni bir hak iddia ediyorum.

Sonra amına giriyorum, dudaklarını dilimle emiyorum, tatlı, keskin tadına bayılıyorum. Amcığını ağzıma sokuyor, kalçaları yataktan yukarı doğru sarsılıyor. Elleri saçlarımın derinliklerinde, kafa derimi kazıyor, adımı sesleniyor.

"Tuck!"

Hayatımda duyduğum en tatlı şeydi. Açık kalçalarının arasında dizlerimin üzerine çöküp ıslak ve perişan vücuduna bakıyorum, göğsü kabarmış, meme uçları dillenmekten dikleşmiş.

"Çok güzel görünüyorsun."

Kalın kirpikleri şehvetli bir bakışla bir araya gelirken dudaklarını ahlaksız bir gülümseme kaldırıyor. "Bana sevdiğin kadını nasıl becerdiğini göster," diyor ve tenim dalga dalga karıncalanıyor, ter omurgamdan aşağı kayıyor.

Ağzımı onunkine doğru indiriyorum, enerjim aniden ciddileşiyor. Sikimi açık amına doğru yönlendirerek kalçalarımı öne doğru eğiyorum ve içeri kayıyorum, tamamen oturduğumda verdiği onay tıslamasıyla ağırlı bir şekilde sertleşiyorum.

"Tanrım, Tuck, çok doydum." Aramıza uzanıyor ve bir elini düz alt karnına bastırıyor. "Seni burada hissedebiliyorum," diye inliyor, amını sikime doğru oynatıyor, daha fazlası için yalvarıyor.

İşte benim kızım.

"Babanın seni doldurması hoşuna gidiyor, değil mi?" Homurdanıyorum, ona işimin tadına baktırıyorum, birden fazla şekilde sevdiği şeyin tadına baktırıyorum.

Başını sallıyor, gözleri kafasının içinde geri dönüyor. Ben sikimi amcığının derinliklerine daha hızlı sokarken bacaklarından coşku damlıyor.

"O büyük, şişman, derin siki seviyorsun, değil mi? Çünkü sen çok iyi bir kızsın." Kıcımlı sıkıyor ve kasıklarındaki yuvarlanan basıncı engellemek için karın kaslarını esnetiyorum.

"Tanrım, evet, evet, baba," diye kıvranıyor bana karşı, sonra birden vücudu kaskatı kesiliyor, gözleri yuvalarından fırlayacak gibi oluyor. "Evet!" diye bağırıyor, nefesi o kadar yüksek çıkıyor ki kulaklarım çınlıyor.

Ve bu, kazanmaktan gurur duyduğum bir geçiş töreni.

Çırpınarak, vahşi dalgalar halinde boşalırken amcığı beni sağlıyor. Omurgası yuvarlanıyor, kollarımı pençeliyor, saçlarımı çekiyor, ağzını boğazıma kapatıyor. Sıkımın üzerine boşalırken her şeyi yapıyor. Şimdiye kadar hissettiğim en güzel, en yoğun orgazm.

Ve onun içinde kendimi kaybediyorum, o kadar derine gömülüyorum ki ilk pompayı hissetmiyorum bile. Ama yine de kalçalarını tutuyor, adını inliyor, şiddetle boşalıyor, amının derinliklerinde patlıyorum. Görünüşe göre sonsuz pompalar sıcak cum onun kaygan kedi dolduruyor.

Elleri yüzüme geliyor ve baş döndürücü, yavaş bir öpücükle dudaklarımızı birleştiriyor. Parmak uçları elmacık kemiklerimi keşfederken dili benimkini yavaşça, ustaca okşuyor. Geri çekildiğinde dudakları şişmiş, kabarmış ve hayatımda gördüğüm en güzel şey olmuş.

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyor, dudakları dudaklarımı gıdıklıyor. "Anlamama yardım ettiğin için teşekkür ederim. Senin bir parçan olmama izin verdiğin için teşekkür ederim," diye ekliyor ve gözlerimin yanmasına neden olacak şekilde yanağımı okşuyor. Gözlerimi kırıştırıyorum, çünkü gözlerimin böyle yanmasını istemiyorum. Şu anda değil.

Çünkü düşünüyordum. Ve bu şimdiye kadar yaptığım en iyi seksti, eller aşağı. Ama Vienna ve benim konuşmamız gerek.

I Boğazıma takılan korku ve sinirle kalın kalın yutkunuyorum. Parmaklarımı uyluklarımda gezdirerek hızlı bir nefes veriyorum ve gözlerimi karanlığın içinden onunkilere dikiyorum.

Seviştikten sonra onu temizledim ve tişörtlerimden birini giydirdim ve şimdi balkonda bir battaniyenin altında oturuyoruz, yıldızlı gökyüzü zor olabilecek bir konuşmaya muhteşem bir fon oluşturuyor. Harika bir geceyi bitirmenin yolu bu değil ama bu daha fazla bekleyemez.

Ay, burnunun yamacı boyunca altın damlatıyor ve dudaklarından aşağı dökülüyor. Bana döndüğünde, endişe yüz hatlarını değiştiriyor, alnını kırışıklıklar ve gözlerini endişeyle dolduruyor. Ellerinden birini elime alıyorum, birbirimize çok yakıştığımızı fark ediyorum.

"Vienna, seninle bizim hakkımızda konuşmak istiyorum. Uzun vadede."

"Bunlar her kızın erkek arkadaşından duymak istediği sözler," diyor dudaklarında bir gülümseme iziyle.

"Sadece birkaç haftadır çıktığımızı biliyorum ama..." Boştaki elimi saçlarımdan geçirip boynuma götürüyorum ve sıkıyorum. Bu konunun etrafından dolaştık ama artık kesin konuşmanın zamanı geldi.

"Sana aşığım ve dürüst olmak zorundayım. Son birkaç gündür işte... sen yokken... Kendimi garip hissediyorum. Ve ben sadece... Bu konuda konuşmak istiyorum çünkü eğer benimle bir gelecek gördüğünü düşünüyorsan, o zaman şu anda ne yapacağım sadece *benim* kararım değil, *seninle* konuşmak istediğim bir şey."

Sonunda, kalbim kaburgalarıma çarparken, gözlerimi birbirine bağlı ellerimizden ayırarak ona bir bakış atma tehlikesi geçirdim.

"Beni seviyorsun," diye ürperiyor, sanki bu büyük bir sürpriz ya da inanılmaz bir başarıymış gibi ve

ben sadece onu kendime doğru çekip bunu kanıtlamak istiyorum. Gözyaşlarını geri kırıyor.

Başparmağımı elinin üstünde yavaşça gezdiriyorum ve sanki yukarıdaki gökyüzündeki her bir yıldız için dilek dileysem, yine de şu anki kadar şanslı olamayacakmışım gibi onun geniş gözlerine bakıyorum. "Seni çok seviyorum," diyorum ve sözcüklerin dudaklarımı anlamlı bir gülümsemeye dönüştürmesine izin veriyorum. "İşte bu yüzden konuşmak istiyorum."

Dudakları seğiriyor, mutluluğu kayıp gidiyor, sessizce paramparça oluyor. "Oh hayır."

"Hayır," diye durduruyorum onun düşünce sürecini. "*Hayır*" değil. Sadece... bizim hakkımızda gerçekçi bir konuşma. Çünkü ben hâlâ sahnedeysen birlikte olmamız konusunda ne hissettiğini bilmem gerekiyor." Bakışlarımız birbirine kenetleniyor ve hala kıpır kıpır olan şehrin gürültüsü uzaklaşıyor, ben onun konuşmasını beklerken kalbim kulaklarımda çarpıyor.

"Birlikte çalıştığın hiç kimseye aşık olmadığını, hatta romantik bir ilgi bile duymadığını anlıyorum ve ayrıca senin ve diğer herkesin Crave ve Aug'a profesyonel performanstan başka bir şey olmayacak kadar saygı duyduğunuzu da anlıyorum." Şimdi de başparmağıyla elimi okşuyor. Bu küçük, rahatlatıcı jest ihtiyacım var.

"Bu konuda nasıl hissediyorsun?" diye soruyor, sesi yumuşak, bana titrerken sıcak bir battaniyeye sarılmayı hatırlatıyor. Anında gelen rahatlık ve sıcaklık beni ona yaklaştırıyor, battaniyenin altında birbirimize daha da yakınlaşıyoruz.

Boştaki elimle başımın arkasını yokluyor, nasıl hissettiğimi açıklayacak kelimeler arıyorum.

"Kafam karıştı çünkü... Bu işi iki yıldır yapıyorum ve seviyorum. Gerçekten seviyorum. Ve biliyorum ki ben bekar olmama rağmen pek çok oyuncu bekar değil. Hatta bazıları evli. Yani sağlıklı bir ilişki sürdürürken yaptığım işi yapmanın mümkün olduğunu biliyorum. Ama itiraf etmeliyim ki. Endişeliyim. İş bırakırsam, normal benin yeterli olmayacağından ya da işi bırakmazsam, yaptığım işin yeniliğinin azalacağından ve bir gün bu garip, tek taraflı açık ilişkide olduğumuz için güceneceğinden ve-"

Avucunu kaldırıyor. "Biz açık bir ilişki içinde *değiliz*. Duygusal ya da fiziksel başka ilişkiler yaşamana izin vermiyorum. Bunu anlıyorsun, değil mi?"

Başımı salladım. "Kahretsin, tabii ki istiyorum, acaba senin yerinde olsaydım, mantiken öyle olmadığını bilmeme rağmen tek taraflı açık bir ilişki gibi hisseder miydim?" Elini sıkıyorum ve o da bana karşılık veriyor, cömert gülümsemesi sinirlerimi yatıştırıyor. "Yaptığım şey için bana kızmanı asla istemiyorum ve bilmeni isterim ki ihtiyacımız olan şey buysa Crave'i bizim için bırakabilirim."

"İşsiz olsaydın da senin için aynı şeyleri hissederdim, Tucker. Ama Crave & Cure seni seviyor, sen de onları seviyorsun. Bu senin hak ettiğin, güzel, tatmin edici bir kariyer, Tuck." Duraklıyor, başı eğiliyor, uzun siyah saçları göğsünün altında kıvrılıyor. "Seni mutlu eden şeyi yapmanı istiyorum, çünkü bence aşk budur. Ama Crave'i bırakmak istiyor musun? Yetişkin filmlerinde oynamayı bırakmak istiyor musun?"

Gözlerimiz birbirine kayıyor, aramızda koyu bir sessizlik var, hava kararsızlıkla ağırlaşıyor. Buradaki cevabım benim için, bizim için ve gelecek için önemli.

"Yaptığım işi seviyorum ama seni daha çok seviyorum."

Dudakları yana doğru kıvrılıyor ve çerçevelerini ayarlıyor. "Tucker, Crave'de çalışmak *istiyor* musun?" "Evet."

"O halde bunu tamamen desteklediğimi söylediğimde bana güvenecek ve inanacak mısınız? Herhangi bir zamanda bundan hoşlanmamaya veya rahatsız olmaya başlarsam, bir konuşma yapacağımıza dair bana güvenecek ve inanacak mısınız?"

"Evet."

"Ve sana güvendiğimi bil, Tuck. Sende sevdiğim şeylerden biri de sadakatin ve dürüstlüğü. Seni ailenle görüyorum, seni diğer aktörlerle görüyorum. Ve *benimle olduğumu* da biliyorum. Sen iyi bir adamsın. İş yerinde ya da başka bir yerde güvenimi asla sarsmayacağını biliyorum. Bunun benim için bir şey olmadığını biliyorum."

endişelenmek zorunda bile değilim."

"Yapmazsın," diyorum, Viyana'nın zaten açıkça fark ettiği şeyi dile getirme ihtiyacı duyarak. Onu asla incitmezdim, özellikle de onu asla aldatmazdım ve iş yerinde asla suları bulandırmazdım. Ayrı ayrı, bunların hepsi benim için çok şey ifade ediyor.

"Bana daha fazla bağlanmak istediğini hissedersen, gün içinde birbirimize bağlı hissetmek için bir şeyler yapabiliriz," diye ekliyor usulca, diğer elimi kendi eliyle tutuyor ve parmaklarımızı dizlerimizin üzerinde gezdiriyor. "Bu... istediğin bir şey mi?"

Tekrar birleşen ellerimize bakıyorum ve bir an için hayatlarımızın önümüzde uzandığını görüyorum.

Uzun ahşap bir masanın üzerine serpiştirilmiş bitmemiş sanat eserleri güneş tarafından öpülüyor. Açık bir pencereden giren güneş, çünkü evimizin tamamı pencere, tamamı güneş ışığı, tamamı ışık. Ayaklar koridorda bir aşağı bir yukarı pıtır pıtır yürüyor, kahkahalar ve sevgi duvarlarda titreşiyor. Lavaboda yıkanmamış bulaşıklar ve katlanmayı bekleyen bir sürü çamaşır var, tıpkı benim çocukluğumdaki ev gibi.

Ama çok fazla sevgi var. Vienna bir beşiğe uzanıyor, gülümseyen bir bebeği yataktan kaldırıyor, onu ve vahşi, siyah saçlarını göğsüne tutuyor ve kapı aralığında benimle yüzleşmek için dönüyor. Onun eli elimdeyken tüm hayatımızı görüyorum ve hikayemizi kesin olarak hissediyorum. Yetişkin filmlerinde oynadığım vahşi geçmişimiz ve tanıştığımız hikayeli, renkli koşullar.

Bu mükemmel, güzel hayatta kendimi bir porno yıldızı olarak görmüyorum. Kendimi bir koca, bir baba ve... başka ne olarak görüyorum bilmiyorum ama güzel olan da bu.

Sonra başımı kaldırdım ve onu gördüm. Onu *gerçekten* görüyorum, bu güzel sanatçıyı, içi dışı bir olan bu muhteşem insanı, kendi kendine ilan ettiği kapalı fikirlilikten, insanların ne düşündüğü konusunda endişelenen bir insandan, hayatını başkalarına orgazm yaşatarak kazanan bir adam tarafından sevilmenin rahatlığını yaşayan bir kadına evrilen birini.

İnanılmaz bir şey. İnanılmaz biri ve büyümesi çok ilham verici.

"İsterdim," diyorum, ayaklarımın dibinde biriken kırılganlığa gömülmemeyi seçerek. Bunun yerine, bu konuda rahatım çünkü bu beni sonsuza dek birlikte olmak istediğim kişiye daha da yakınlaştırıyor. "Seni dahil etmek, iş günüm boyunca sana bağlı hissetmek istiyorum ve bu bazen sadece bir FaceTime veya mesaj olabilir. Ama diğer zamanlarda, benimle oynamanı istiyorum. Seninle oynamak istiyorum. Seni *dahil etmek* istiyorum."

"Bunu ben de isterim. Ve sana her zaman ne durumda olduğumu söyleyeceğime söz veriyorum. Tamam mı?" Cesaretle başını sallıyor, gülümsemesi sıcaklık saçıyor ve çenemin menteşeleri ağrıyor ve parmaklarım zonklıyor. Tek yapmak istediğim yüzünü tutup onu öpmek, çünkü beni destekleyen, birlikte hayat kurabileceğim birini bulduğum için nasıl bu kadar şanslı olabilirim? Bunu yapabileceğimi düşünmemiştim ve hiç kimsenin beni ailem kadar destekleyebileceğini düşünmemiştim.

Ama Viyana'da var.

"Ve," diyor bir parmağıyla düşünceli bir şekilde kolunun kenarını yoklayarak. Sanki Crave'de olma arzularımın bir son kullanma tarihi olduğunu hissediyor gibi. "Bu şekilde konuşmaya devam ediyoruz. Kendimiz ve işimiz hakkında iletişim kurmamız gerekiyor. Her şeyin sonsuza kadar aynı kalmasını bekleyemeyiz."

"Haklısın," diye başımı sallayıp yanağını okşuyorum. "Şu anda mutluyum ama kendimi sonsuza kadar pornoda görmüyorum. Hiç düşünmedim. Ve şu anda Crave'in desteğiyle bir kariyere başlaman ve tüm bir sektörü öğrenmen harika. Daha yeni başlıyorsun. İşler her zaman gelişiyor. Ama şu anda ikimiz de çok şanslıyız."

Kaşlarını imalı bir şekilde oynatıyor ve "Belki ileride kendi oyuncak şirketimizi kurabiliriz. Sadece erkekler için."

Başım yana düşüyor. Benim güzel kızım ve onun parlak zekası. Neden bu daha önce

düşündün mü? Bu mükemmel olabilir, ikimizin yeteneklerinin bir karışımı.

Erkek ve kız kardeşlerimin her biri kendi işlerinin sahibi olsa da, bu benim için hiçbir zaman bir düşünce ya da hayal olmadı. Aslına bakarsanız, 9'dan 5'e çalıştığım işlerin dışında yaratıcı olmamı sağlayacak bir iş bulursam bunu kabul edeceğimi düşünmüştümdür hep.

"Ben araştırma ve geliştirme yapabilirim, sen de test ve modelleme yapabilirsin." Üstünün etek ucunda geziniyor. Kalbim hızlanıyor. Bunu gerçekten düşündüğü çok açık. Sonunda bana bakıyor ve ben tam olarak ne istediğimi biliyorum.

"Ne yaparsak yapalım, hedefimiz bu olmalı. Yaratıcılık açısından gurur duyduğumuz bir şey yaratmak için birlikte çalışmak." Crave'de sonsuza kadar kalamayacağımı biliyorum ve bunun da ötesinde, Vienna ve benim kolayca birlikte çalışabileceğimize inanıyorum. Yapabileceğimizi zaten *biliyoruz*. "Doğru hissettiğimiz sürece kariyerlerimizi sürdürebiliriz, ancak nasıl hissettiğimizi birbirimize iletiriz ve bir değişikliğe hazır olduğumuzda bunu birlikte yaparız. Hâlâ başarılacak, öğrenilecek ve keyif alınacak çok şey var. Özellikle de yeni işinizde."

Sözlerim karşısında tüm vücudunun gülümsemesi göğsümde bir şeylerin çırpınmasına neden oluyor. Kendisiyle gurur duyuyor ve bu beni ürpertiyor.

İkimiz de sevdiğimiz işlerde çok çalışırken birlikte olacağız. Bizi tatmin eden, iyi olduğumuz, harika insanlarla çalıştığımız kariyerler. İliklerime kadar hiçbir şey bu kadar doğru gelmemiştir. Olduğu gibi çalışmak ve yeteneklerimizi gelecekte yeni bir şeyle birleştirmek - yavaş bir dans, bireysel yaşamların birleştiği güzel bir geçiş.

"Ben de seni seviyorum. Benimle her şey hakkında konuşabilmeni seviyorum." Gülümsüyor, eşofmanımın üzerinden sikimin tepesini izliyor, parmağının küt ucuyla başına dokunuyor. Dumanlı bir inilti çıkarıp onu bileğinden tutuyorum, battaniyeyi güvertenin zeminine bırakıp onu içeri sürüklüyorum.

İçimde, bana gerçek olduklarını kanıtlamak için çok heyecanlandığım her şeyi söylediğini duymak için ezici bir ihtiyaç hissediyorum. *Gerçek olduğumuzu*. Çünkü bir porno yıldızı olmama rağmen, bu gerçek olamayacak kadar iyi hissettiriyor.

"Sen benim kızsın," diye fısıldıyorum. Sırıttırıyor ve ben yine ürperiyorum. "Ben senin kızınım."

"Crave'de benimle birlikte ikimizi de mutlu etmek için çalışacağız ve küçük kızım da yaramaz bir röntgenci olacak, değil mi?"

Alt dudağını ısırtıyor ve ayağa kalkarak tekrar şişmanlayan sikimi kavlıyor. "Evet, babacığım. Elimden geldiğince senin pis röntgencin ve oyun arkadaşın olacağım."

"Peki ya yapamadığında?" Soruyorum, çünkü bir planı varmış gibi geliyor.

Şaftımı sıkıyor ve benden bir inilti kazanıyor. "Sonra eve geleceksin ve benimle bağ kuracaksın, her ne şekilde olursa olsun."

Eşofmanımın içine uzanıyor, çıplak eli ağrıyan sikime değiyor, beni kavrayıp pompalarken omurgamı dikleştiriyor. Dudakları çenemi sıyrıyor.

Geri çekiliyorum. "Rüyalarımın neye benzediğini bilmiyorum, Vienna. Kader bana seni getirdi, beni Aug'a evet demeye ikna etti, bu da seni bana geri getirdi. Artık sana sahip olduğuma göre, bundan sonra ne olacağını görmek için sabırsızlanıyorum."

"Kaderimde seni bulmak olabilir ama sen bana kaderimi getirdin, Tuck. Bana koca bir dünyanın kapılarını açtın. O gelecek her neyse, bunu birlikte yapabileceğim biri olduğu için çok mutluyum. Sana kadar buna hiç sahip olmamıştım."

Kaşlarımı çatıyorum ve onun sözlerine odaklanmaya çalışıyorum, sikimi yumuşakça sarsmasına değil. Ama bu imkânsız. "Şu anda beni almanı izlemek istiyorum, alabildiğin kadarını, alabildiğin kadar uzun süre."

Elimi onunkine bastırıyorum, sikime baskı uyguluyorum. "Dizlerinin üzerine çöküp baban için iyi bir kız olmaya hazır mısın?"

Gülümseyerek mırıldanıyor ve sonra onu odama götürüp aletimin her santimini ona yediriyorum. Parmaklarıyla damarlarımın izini sürüyor, sonra onları yalıyor, başıma tapınma öpücükleri konduruyor. Prekumumu dilliyor, emerken okşuyor ve sonra sızıntı yaptığımda ve ihtiyaçla hırladığımda, ağzını horozumun üzerine oturtuyor ve olabildiğince çok yutuyor.

Boğazı etrafında geriliyor, öğürme refleksi beni dışarı itmek için savaşıyor. Parmaklarım ipeksi saçlarına dolanıyor ve her ne kadar kendimi boğazından aşağı boşaltmak ve bunu yaparken onu izlemek istesem de, onsuz boşalamıyorum.

"Sıkıştır," diye inleyerek elimi çenesinin altından geçirip yüzünü yukarı kaldırdım. Yarağım yayılmış ağzını doldururken, bu manzara karşısında inliyorum, ateşli bir ihtiyaç omurgamdan aşağıya doğru kıvrılarak kasıklarımı dolduruyor. "Tuck'ı getir ve sen beni alırken üzerine otur."

Başımdan ağzına doğru uzanan kalın bir tükürük ipi kopup gidiyor. Parmağını içinden geçirip dilinin üzerine bırakıyor. "Sen nasıl istersen, baba."

Lanet olsun. Stüdyoda baba sapkınlığı yaptım ve iyiydi. Ama Vienna ile rol yapmak delicesine ateşli. Bir baba olacağımı hiç düşünmemiştim ama eğer bu onun kaşıntısını giderecekse, evet. Bana baba de.

Oyuncağı odaya geri getiriyor ve ayaklarının arasında yere emdiriyor. "Kayganlaştırıcı getirdin mi?" Bu soruya şartlanmış bir şekilde soruyorum çünkü iş yerinde her şey için kayganlaştırıcı kullanıyoruz. *Ekrandaki parıltı* gibi her zaman kayganlaştırıcı ile ilgili bile değil. Herkes parlayan sikleri sever.

Aşağı uzanarak parmaklarıyla dudaklarını ayırıyor, klitorisini ve amını bana gösteriyor. Pembenin tonları, uyarılma onu şişiriyor, oyuncağın geniş başını aşağı indirirken adını inliyorum. "Senin için çok ıslağım, Tuck, kayganlaştırıcıya ihtiyacım yok."

Sik beni. "Tanrım, Vienna, çok seksisin," ellerimi tekrar başının etrafında kaydırırken törpüledim, bu sefer onu horozuma geri getirmek için kulaklarını kullandım. "Ağzını kullanmamı ister misin?" Ona soruyorum, sesim boğuk ve alçak. Beni gırtlığına kadar sokmak için çabalarken tükürüğü sikimin altında, yerde birikiyor. Bakışlarım, kalçalarının arasından sikimi emen ıslak, pembe dudakları ile ereksiyonumun etrafına sıkıca kapatılmış ağzı arasında gidip geliyor, damarlı shaftım hipnotize edici vuruşlarla içeri ve dışarı hareket ediyor.

Pencerelere bakarken dışarıdaki gökyüzünün ışıltısına değil, camda dans eden yansımamıza odaklanıyorum.

"Ne kadar iyi bir kız olduğuna bak, iki delikten birden sertçe sikiliyorsun," diye homurdanıyorum onu sikimden çıkarıp başını döndürmeden önce. Dönerken sikimin tükürükle kaplı tepesi yanağına bulaşıyor ve bizi gördüğünde aramızda yankılanan soluk, sikimin tabanını kavramama neden oluyor.

Yüzünü bana döndü. "Birlikte çok iyi görünüyoruz."

"Birlikte iyiyiz," diyorum onu tekrar sikimin üzerine itmeden önce. Sikimin etrafında inlemeye ve miyavlamaya başladığında, taşaklarımı ağrıtıyor, yakın olduğunu biliyorum, bu yüzden patlayıcı bir orgazm boyunca onunla konuşuyorum.

"Doğru, bütün gece benim için iyi bir kız oldun. Sana çok yardım etmeme izin verdin. Babanı çok iyi siktin, sonra da bütün döllerimi içine çektin. Bir ödülü hak ediyorsun, bebeğim. Boşalana kadar sür, ağzını taşana kadar dolduracağım ve bu gece seni *güzel ve dolu* bir şekilde yatıracağımdan emin ol."

Sıkı yumruğu tabanımı pompalarken başı hafifçe geriye düşüyor, inerken ağzı başımı emiyor. Titreşimler shaftımı eritiyor, kasıklarımı gıdıklıyor, alt tarafım acil ihtiyaç içinde sıkışıyor.

Emerken ve boşalırken zıplıyor ve inliyor ve onu izlemeyi ve kendimi tutmayı birlikte yapmanın imkansız olduğunu görüyorum. İzlemeye devam ediyorum.

"Babanın sana verdiği her damlayı al," diye uluyorum, Fuck Tuck'ın onu yaydığı ve doldurduğu yeri okşamak için aşağı uzandığında son kısıtlama kopuyor.

Aceleyle boşalıyorum, kalın, uzun dalgalar halinde patlıyorum, ağzını o kadar dolduruyorum ki, döl çenesinden aşağı damlıyor, çıplak göğüslerini birkaç hırslı damlayla boyuyor. Üç kez yutkunuyor ve ayağa kalkıyor, elini hâlâ şaftımda yukarı aşağı hareket ettiriyor, bu sefer tembel, doymuş vuruşlarla.

"Senden önce köpek stilinin vahşi olduğunu sanırdım," diye gülüyor, hâlâ sikimi okşuyor. Sanki şimdiye kadar fark etmemiş gibi, eline ve yapışkan, yumuşayan sikime bakıyor.

"Köpek stili vahşi olabilir, özellikle de çifte penetrasyon alıyorsan," diye gülümseyerek kaşlarımı oynatıyorum.

"Aynı delikte iki Tuck mı? Bunun fiziksel olarak mümkün olduğunu sanmıyorum," diye sırtıyor.

Gecenin geri kalanını yatakta, çıplak, dokunarak ve konuşarak, gecenin geç saatlerinde fısıldayarak, hayallerimizi ve geleceğimizi şehirdeki ayın ışıltısına bırakarak geçiriyoruz.

Ve kendimi resmen yaşayan en zengin insan gibi hissediyorum ve bunun parayla hiçbir ilgisi yok.

Viyana

Bunlar benim insanlarım.

Tuck büyük sürprizleri mahvetmek niyetinde olmasa da, Dalton Fitzgerald sergimden bir hafta sonra benimle iletişime geçtiğinde, nedenini tam olarak biliyordum.

Beden dışı bir deneyimle, Debauchery Sex Toys CEO'sunun bana sadece benim için yarattıkları bir pozisyonu teklif etmesini oturup dinledim ve bana Crave & Cure ile bir kez daha ortaklık kurduklarını, bu kez en iyi kadın yetişkin film aktrisini bulup onu bir oyuncağa dönüştüreceklerini söylediler. Toplantının bu noktasında, Augustus'un Lucy Lovegood'u bir sözleşme ile güvence altına aldığını ve Crave'e özel şartlar altında geleceğini öğrendim. Debauchery onun hemen bir cep amcısına dönüşmesini istiyordu.

Debauchery'nin planlarını öğrenmek aklımı başımdan almıştı. Dalton'a işi almayı çok istediğimi ve bundan onur duyduğumu açıklamıştım.

Uzun uzun düşündükten, Crave avukatlarını aradıktan ve Samson'ı arayıp bir kez daha kontrol ettikten sonra imzayı attım. Sonra Tuck'ı arayıp ülkenin önde gelen oyuncak üreticisinde Ar-Ge'ye liderlik ettiğim için sevinç çığlıkları attım.

Daha fazla tasarım yapmadan önce en az bir yıl eğitim almam gerektiği konusunda anlaşılmıştı. Fuck Tuck harika oldu ama cep amcığı tamamen farklı bir oyuncak türü ve onu tam olarak doğru yapmak istedim. Bay Fitzgerald, araştırma sürecini daha verimli hale getirmek için ortaklığın bir parçası olarak Crave'de bir laboratuvar inşa ettirdiklerini söyledi.

Herkes aynı fikirdeydi - beni imzaladı ve yaratmadan önce bolca araştırma ve laboratuvar zamanı sözü verdi, Lucy gecikmeyi sorun etmedi ve Debauchery ve Crave de bunu sorun etmedi.

Bu sektörden beklemediğim bir şey, ki sanırım Carnegie'nin yargısı hala başını kaldırıyor, herkesin birlikte çalışmayı ve başarılı olmayı ne kadar çok istediği. Dalton ve Augustus'un olası sorunlar üzerinde çalışmasını dinlemek, önümden ne kadar eğlenceli bir kariyerin yattığının mutlulukla farkına varmamı sağladı. Crave'de bir laboratuvara sahip olmak, boş zamanlarımda Tuck'ın sikişmesini ve becerilmesini izleyebileceğim anlamına geliyordu.

Başka hangi mezuniyet sonrası kariyerde böyle avantajlar var?

Debauchery ayrıca Fuck Tuck'ın gelişimini de hızlandırdı. Prototipler test pazarında çok iyi gidiyor, görünüşe göre Tuck'ın siki hepimizi çok rahat bir pozisyona sokacak.

Bu akşam kutlamak için ailece yemek yiyeceğiz.

Eliot ailesi, Darren ve Samson, ben ve Tuck.

Yatak odamın aynasının önünde duruyorum, bunun son zamanlarımdan biri olduğunu biliyorum. Kira kontratım birkaç gün içinde bitiyor ve eşyalarımı yıllar önce kullandığım plastik kutulara geri atmaya başladım bile. Fazla bir şeyim yok. Plaklar, kıyafetler, birkaç mücevher ve taş, kitaplar. Tucker'dan önceki hayatım beş kutudan daha azına sığabiliyordu ve o hayatı geride bırakıyor olmak beni her zamankinden daha mutlu ediyor.

Ellerimi kalçalarımdan aşağı indiriyorum, profilimi incelemek için yan dönüyorum, tayt ve büyük boy balıkçı yakanın restoran için uygun olduğunu umuyorum. Tenimde bıraktığı mor ve düğümlü aşk ısıkrıklarını saklamak zorundayım. Parmak uçlarımı ısıkrıklardan birinin üzerinde gezdiriyorum ve boynuma yapışmış ağzının anısına gülümsüyorum, bacaklarım iyice açılmış, kalçaları içime girip çıkarken bana iyi kızım, güzel kızım, her şeyim diyordu.

Bu aşk işaretlerini seviyorum.

Tucker'a aşık olmayı seviyorum. Tucker tarafından seilmeyi seviyorum.

Ve bu akşam yemekte dünyalarımızın bir araya gelmesi ve iyi haberlerimizi paylaşmak için sabırsızlanıyorum.

“T İşte geldi.” Tuck'ın annesi sırtıyor, kollarını kocaman açmış. Tim ve Tessa Eliot iki ay içinde iki kez uçakla buraya geldiler ve burada olmalarından çok memnun olsam da, tatillerini hafta sonu seyahati, sadece bir buçuk günlüğüne burada bizimle olmak için.

Tessa'nın kollarında suçluluğumu ifade ettiğimde, aramıza bir parça mesafe koyuyor ve Tuck'a verdiği yeşil gözlerle bana bakıyor. "Uçuş parasını Tucker ödedi -her zaman öyle yapar- ve her neyse, kutlanacak bir haberin olduğunu, bu yüzden senin için burada olmamız *gerektiğini* söyledi." Parmaklarını saçlarımda gezdiriyor ve birden kendimi çok... üzgün hissediyorum.

Annemden hep istediğim şey buydu. Bu şefkat, hayatımı keşfetme ve başarılarımı birlikte kutlama hevesi.

Elimi onunkine bastırıyorum ve benim için ne kadar önemli olduğunu söylemek için sallanan alt dudağımla savaşıyorum.

"Birbirimiz için hâlâ yeni olduğumuzu biliyorum, ama bilmeni isterim ki benim için çok rahat ve güvende hissediyorsun ve sen, Tim, Tegan ve Theo tarafından desteklenmek benim için çok şey ifade ediyor. Gerçekten."

Annelerin yaptığı gibi kolumu okşuyor ve ciddi bir içtenlikle gözlerimi tutuyor. "Yeni olmamız önemli değil. Tucker seni seviyor ve sen ilksin. Ve son olacağını düşünüyoruz." Sırtarak ellerimizi birbirine dokunduruyor. "Yani biz de seni seviyoruz. Biz de senin aileniz."

Tim yaklaşıyor ve beni bu anın dokunaklılığı karşısında çirkin bir şekilde ağlamaktan kurtarıyor. "Sana yalan söyleyemem, Vienna, ama Tuck bize bir mesaj gönderdi ve bizi bilgilendirdi." Kollarını ardına kadar açıyor, Tessa'yı ve beni doğruca göğsüne alıyor. Brut tıraş losyonu ve sıcak kahve gibi kokuyor ve Tessa'nın parfümü saçlarıma yapışıyor, matruşka ve yatıştırıcı ve hiç bu kadar sevildiğimi hissetmemiştim.

Tucker'ın eli bileğimi tutarken aramıza giriyor ve beni kollarına alıyor. "Seninle gurur duyuyoruz," diye fısıldıyor ve kelimeleri sadece benim için kulağıma bırakıyor. "Seni seviyorum bebeğim."

Güzel bir akşam yemeği için şehir merkezine gitmeye hazırlanırken Eliot'lar etrafta hışırıyor, çanta ve ayakkabı arıyorlar ve Tucker beni odasına çekme fırsatını yakalıyor, asılı ahır kapılarından birini bir anlık mahremiyet için kapatıyor.

"Nakliyeciler yarın eşyalarını alacaklar," diyor yavaşça, elleri kalçalarımın altına inip belimin altındaki her şeyi ısıtırken gözlerimin her bir parçasını ezberliyor. Fazla eşyam yok ama Tucker nakliyeciyi tutacağını söyledi, böylece ikimiz de Madeline'den kaçabileceğiz. Gerekmiyorsa neden mutlu günümüzü bozalım ki? "Birlikte yaşayacağın için heyecanlı mısın?"

Ellerini arkamda birleştirerek beni kendine doğru çekiyor ve nefeslerimiz senkronize olurken göğüslerimiz birlikte hareket ediyor. "Seninle her şeyi yapmak için heyecanlanıyorum," diyorum ona, çünkü heyecanım ve mutluluğum içimdeki her bir yarığa dalıyor ve dalıyor. Alışveriş yapmak, faturaları ödemek, hasta olmak, uyumak, evi temizlemek... Tuck'la birlikte yapma ihtimali olan her şey heyecan verici görünüyor. Hayat farklı hissettiriyor.

"Sıradan şeyler için heyecanlıyım ve bu senin sayende."

Kasıklarını benimkilere sürerken kaşlarını oynatıyor. "Her şey için heyecanlıyım ve bu senin sayende."

"Şu anda delicesine klişe miyiz?" Ona sırtıyorum, cevabın evet olduğunu biliyorum ama öyle olduğu için mutluyum. Mutluyum, nokta. Ve daha önce mutlu olmadığımı hiç fark etmemiştim. Kayıtsızlığın bu kadar işe yaraması garip. Harika bir destek sistemim olduğuna hiç inanmadım değil, ama bu kadar çok şeyi kaçırdığımı hiç fark etmemiştim. Sanata ve bir sanatçı olarak başarıya odaklandığımda, bunun neye benzemesi gerektiği fikrine o kadar kapılmışım ki kendimi etrafımdaki fırsatlara kapattım.

Ama artık değil.

Akşam yemeğinde Samson ve Tegan, gece kulübelerindeki köpeklerin bakımı ve sahibinin uzun süreli hastalığını işletme sahibine bildirmesi gerekip gerekmediği ile ilgili yasal bir sohbete dalyorlar. Tegan'ı tanıdıkça, herhangi biriyle istediği zaman sohbet edebileceği hissine kapılıyorum.

Ama ben tüm Eliot ekibinden bu havayı alıyorum.

Hem Darren hem de Samson ile sorunsuz bir şekilde sohbet ediyorlar ve tatlı sipariş edilirken, Darren bazı lezzetli haberler verirken bana bağılılıklarının nerede olduğunu bir kez daha gösteriyorlar.

"Tamam, sana biraz tatlı getirdim ve bu bilgiyi şu an için sakladığımı söylediğimde bana inansan iyi edersin çünkü çok tatlı," diye ılıdıyor ve anın tadını çıkarmak için omuzlarını biraz sallıyor.

Samson'ın gözleri Darren'ın yanındaki yerinden benimkileri alıyor. "Bu konuda onu destekleyeceğim. Bu çok..." kendisinden çok daha renkli kelimeler seçen ortağına bakıyor ve "tatlı" derken yüzünü buruşturuyor.

Darren parlıyor ve kolları masanın altında birlikte hareket ediyor, muhtemelen ellerini birleştiriyorlar. Tegan Darren'a odaklanırken sırtıyor ve Tucker'ın avuç içi uyluğunda kayarak yukarı çıkıyor, parmak uçları yumuşak bir baskı uyguluyor. Theo, Tim'in yanında ve ikisinin de yüzünde neşeli ifadeler var ve Tessa başını çenesinin altında iki yumrukla desteklemiş, geniş bir gülümseme.

Bunlar benim insanlarım.

Darren boğazını temizliyor. "Dahlia senin yerini aldı," diye anons ediyor, gözleri bir hayalet hikâyesi anlatır gibi odayı tarıyor.

"Yeni bir toz süpürgesi mi?" Tuck geride ne bıraktığımı çok iyi bildiği için soruyor. Ufkuma baktığınızda pek bir şey yok.

Darren'ın dudakları seğiriyor, dedikodular vücudunu sarıyor, sesini yumuşatırken karnı titriyor, yavaşça kontrol ederek, "Evet, yeni bir yer süpürücü. Ve bu Madeline."

"Hayatta olmaz," diye mırıldandı Tegan. "Pekâlâ," diye arkasına yaslanıp kollarını göğsünde kavuşturuyor ve büyük bir memnuniyetle karnımı ısıtıyor. "Karma."

"Bu kızın kafasını toparlaması için bir süre yerleri süpürmesi gerekebilir," diye ekliyor Tessa anaç bir ses tonuyla. "Bu ona iyi gelebilir."

Tucker kulak mememin altına bir öpücük konduruyor. "Bu senin için ironik mi?" diye soruyor, omzumdaki saçları süpürürken boynumun eğimine şefkatle bakıyor. Gözlerindeki o bakışı biliyorum.

Beni yatağa gömmek istiyor ve bunu ne kadar istesem de, sanırım ikimiz de ailesi gelene kadar bunun bir gün daha olmayacağını biliyoruz.

"Ne?" Gözleriyle beni yiyip bitirdiği için biraz soluk soluğa cevap veriyorum.

"Cookie'nin tatlı karmasını elde etmesi," diye gülümsüyor, gözleri benimkiler arasında gidip geliyor. "Alay ettiği siklerin bahçesi sana bir kariyer kazandırırken, o senin okul sonrası işini almak zorunda kaldı." Omuz silkiyor.

Konuşmamızı dinleyen Theo, kıvrılmış yumruğuyla bana doğru uzanıyor ve "İşte kurabiye böyle ufalanır" diyor.

Tim kahkahayı basıyor ve şarap kadehini toplayarak geri kalanımızı da aynı şeyi yapmaya teşvik ediyor. O

kadehini kaldırır ve herkes onu takip eder. "Viyana'ya ve onun..."- restorana uygun bir kelime arıyor - "fallik eşyalar!"

Tuck'ın sikini övmek için tokuşturuyoruz, hepimiz o kadar çok gülüyoruz ki gözlerimiz ve yanaklarımız histeriden ıslanıyor.

Biz soğukkanlılığımızı korurken garsonlar cheesecake ve mus tabaklarını getirmeye başlıyor ve herkes sessizleşip Michelin ödüllü tatlıyı kemirmeye, oohlamaya ve ahlamaya başladığında Darren boğazını temizliyor.

"Aslında en iyi kısmına gelmedim." Samson'a yan gözle bakar, Samson'un yüz ifadesi gerçekten de daha lezzetli bir çayın yolda olduğunu doğrular.

"Dahlia Madeline'den hoşlanmıyor. Ve ona en az elli kez söylemiştir... Keşke son kızı geri alabilseydim. Senden çok daha iyiydi."

Madeline'in bana ondan daha iyi olduğumu söylediğini hayal etmek çok tatlı, ama sevdiğim insanlarla dolu bir masada eğlenirken içimi dolduran mutluluk çok daha doyurucu.

Yarın Tuck'ın yanına taşınacağım ve ailesi de eşyalarımı yerleştirmeme yardımcı olmak için orada olacak.

Tüm bunlar bir horoza *rol* vermeye evet dediğim ve *Tuck'a mahkum* olduğum için oldu.

30

Tucker

Ve sabırsızlıkla bekliyorum.

...ON İKİ AY SONRA

Bugün bir sahneyi bitiriyoruz. Dün ilk bölümdü, bugün de ikincisi. Yeni yıldız Lucy Lovegood ile ilk sahnem.

En çok ödül alan kadın porno yıldızı ve en çok ödül alan erkek porno yıldızı birlikte bir sahnede. Büyük olması gerekiyordu ama daha önce yaptığım her şeyden çok farklıydı.

Lucy, Jizzabelle Studios adlı berbat bir film şirketinden geliyordu. Onu bir şekilde üç yıllık bir kontrata bağladılar ve bu süreçte onu olabildiğince mutsuz etmek için ellerinden gelen her şeyi yaptılar. Söylentilere göre Jizzabelle'in başında eski sevgilisi var ama Lucy özel hayatı hakkında ağzını sıkı tutuyor.

Augustus bana onunla aylar önce sözleşme imzaladığını ama kontratının bitmesini beklememiz gerektiğini söylediğinde, elini omzuma koyup gözlerimi tutarak, "Ona bu sektörün iyi tarafının ne olduğunu göstermeliyiz. Çünkü çok uzun zamandır kötü tarafa hapsolmuş durumda."

Crave'den önce porno yapmamış olsam da, diğer oyunculardan iyi olduğumuzu biliyorum. Bize porno yıldızı gibi değil aktör gibi davranılıyor ve bu insanlık ne yazık ki Crave'in ötesine geçmiyor. Jizzabelle gibi yerlerde oyunculardan performans artırıcı ilaçlar almaları, saatlerce orgazm olmamaları bekleniyor ve hatta çoğu zaman onları uyanık ve aktif tutmak için bir şeyler vuruluyor. Bu delilik.

Çünkü o şirketlerin filmleri bizim filmlerimizden bin kat daha kötü. Sanki tüm bunları eski tarz porno yöntemi olduğu için yapıyorlar ama gerçek şu ki seks işçiliği evrim geçiriyor. İnsanlar gerçek istiyorlar, sapkınlık istiyorlar, gerçek insanlardan gerçek orgazmlar istiyorlar.

Ancak Jizzabelle ve diğer stüdyolar mesajı alamadı.

Lucy'nin o alandan çıkmasına sevindim. Onun adına çok mutluyum.

Ve bugün ekstra mutluyum çünkü Vienna sette, çekimden sonra Lucy ile konuşmak için bekliyor. Gelmiş geçmiş en iyi cep amcığını yaratmak için Lucy ile birlikte çalışıyordu ve bugün Lucy ilk jenerik prototipi görüyor.

O zamana kadar, o ve benim bir sahnemiz var.

Vienna'nın setin kenarında durduğu yere bakıyorum, üzerinde alametifarikası olan lekeli tulumu, altında beyaz bir atlet, uzun siyah saçları örgüler halinde düğümlenmiş. Bana heyecanla el sallarken gözlüklerini burnunun üstüne doğru itiyor, gülümsemesi o kadar geniş ki kıkırdamama neden oluyor. Lucy bakışlarımı takip edip Viyana'yı görüyor ve selamlaşıyorlar.

Lucy bacaklarını iki yana açarak yatağa uzanırken bana "Kızını seviyorum," diyor. Gözlerini tutuyorum ve Viyana'nın burada olduğunu bilmekten şişmanlayan sikime yumruğumu indirirken başımı sallıyorum.

Vienna hâlâ laboratuvarda sıkı bir çalışma içinde, yeni teknikler öğreniyor ve oyuncu seçme becerilerini geliştiriyor olsa da, Lucy'ye oyuncu seçmeye henüz hazır olmadığını söylüyor. Yine de sette bir dostluk kurmuşlar. Lucy'nin duvarları yüksek olsa da, itiraf etmeliyim ki, kızım için onları bir milimetre indiriyor gibi görünüyor.

"Ben de," diye gülüyorum. "Ve sizinle çalışacağı için çok heyecanlı." Sonra Aug'un sözleri her zaman yankı uyandırdığı için ekliyorum: "Burada olduğunuz için mutluyuz."

"Teşekkürler," diyor, nezaketten rahatsız bir şekilde kaçarak. "Yani burada kalmayı mı planlıyorsun?"

Şimdi

Sonsuza dek sürecek bir ilişkiniz mi var?" diye soruyor ve vites değiştirerek ipek bornozunu açıp yere bırakıyor. Bir ekip üyesi onu alıp gözden kayboluyor. Ben Viyana'ya dönüp ona göz kırparken o göğsüne losyon sürüyor.

Bana bir öpücük konduruyor ve sıcaklık boynumda geziniyor.

"Sonsuza kadar değil. Ama şimdilik ikimiz de mutluyuz. Debauchery'yi çok seviyor. Sana rol vermek için sabırsızlanıyor Lucy."

Gözlerinde umut izleriyle iç çekiyor. "Bu... harika. Sizin adınıza sevindim çocuklar." Doğru pozisyonda olduğundan emin olmak için çıplak vücuduna bakıyor. "Ben de oyuncu olmak için sabırsızlanıyorum."

Augustus muhtemelen Lucy'nin son üç yıldır Jizzabelle'de gördüğü muameleyi olduğundan az göstermiştir, çünkü o böyle bir adamdır. Yaşadığınız travmayı havaya uçurmaz. Son altı ay içinde Lucy'nin incitilmiş ve kullanılmış bir kadın olduğunu öğrendim; konuştuğu her kelimeye sinmiş. Ama şimdi burada, Crave'de; sosyal haklarımız, zorunlu akıl sağlığı hizmetimiz, bağ kurmak için zorunlu aylık gecelerimiz ve çok daha fazlası var.

Crave ona yardım edecek, edeceğimizi biliyorum.

"İsteseydi bırakırdım ama o böyle biri değil. Yaptığımız şeyin iş olduğunu anlıyor," diyorum Vienna'nın çöpe attığı buruşuk sanat eserini ve onu açtığımda hissettiklerimi hatırlayarak. "Ne kadar şanslı olduğumu biliyorum."

Lucy gülümser ama bu gülümseme hüznle karışıktır. "Gerçekten öylesin. Bu tür bir aşk hepimizin hikâyesinde yazmaz."

Araya giren Aug, yanında Lance ile yaklaşıyor. "Karşılıklı mastürbasyon sahnesi, ikinizin de orgazm olmasını istiyorum, ama Lucy önce senin boşalmanı istiyorum, Tucker sonra sen."

Lucy Aug ile ileride solo bir yıldız olacağına ve bir daha asla kamera karşısında bir erkeğin penetrasyonuna maruz kalmayacağına dair bir anlaşma yaptı. Erkeklerle sahneleri ve kadınlarla seksi kabul etti ama artık erkek penetrasyonu olmayacaktı.

Aug kolayca kabul etti ve şimdi buradaki üçüncü ayında ve videoları her zamankinden daha popüler.

Ama dediğim gibi, bugün birlikte ilk günümüz.

"Herkes ne yapacağını biliyor mu?" Aug, Cohen'le sessizce konuşurken Lance soruyor.

Lucy, tanıdığım en sessiz, en nazik adam olan Cohen'i yanına aldı. Sanırım burada bulunduğum onca yıl boyunca Cohen'in kibarlıktan başka bir şey yaptığını ne duydum ne de gördüm. Çok da tatlı biri. Uzun boylu, geniş omuzlu, ince ama fit yapılı, dalgalı, güneşte kızarmış saçları var.

Çok da stil sahibi biri ve ben genelde basketbol şortu ve kapüşonlu tişörtle geldiğim için onun ne kadar iyi giyindiğine hep dikkat ederim.

Ama adam sessiz ve çekingen.

Ama işinde de çok iyi. Sanki gerçek hayattan kaçıyormuş gibi tüm saatlerini burada geçiriyor. Ama set her zaman mükemmeldir. Kontrolünde olan her şey her zaman kusursuz bir şekilde yapılır.

Lucy bana doğru eğildi, dumanlı sesi alçaktı. "Kim o?"

Onu orada burada süzdüğünü fark ettim, yani muhtemelen onun kim olduğunu ve ne iş yaptığını biliyor. Ama bence bunun ötesini soruyor.

"Cohen. Harika biridir. Onu çok iyi tanımıyorum ama son derece nazik ve profesyonel. Kendini tutuyor."

Başını sallıyor ve bir dakika sonra Lance pozisyon almamızı işaret ediyor, ışıklar değişiyor, levhalar çarpıyor ve yola koyuluyoruz.

İlk iki kamera Lucy'nin çıplak vücudunun üzerinde gezinirken, yanakları kızarmış ve dudakları birbirine sıkıca kenetlenmiş olan Vienna'ya bakıyorum.

Cebimde bir göz kırpmasıyla, tam kameralar bana doğru gelirken Lucy'ye dönüyorum.

"Boşalmanı izlemeye bayılıyorum," diyorum ona, sahne iki sözde bakireyi takip ediyor, evlilik öncesi seks korkuları onları karşılıklı mastürbasyon ve röntgenci mastürbasyon seanslarıyla dolu bir hayata sürüklüyor. Hoşuma gitti.

"Onu içime sokman için sabırsızlanıyorum," diye inliyor, parmaklarını amına götürüp kendini açıyor. Kamera klitorisini ovuştururken onu çekerken pembe, ıslak ve geniş; ben de elimi saçlarımın arasından geçirerek Viyana'ya işaret veriyorum.

O buradayken ve oynamaya karar verdiğimizde, bir işareti var. Elimini saçlarımın arasından basit bir şekilde geçirdiğimde, bu oyuncağını aç anlamına geliyor.

Sahnenin bu kısmı sadece altı dakika sürdüğü için daha fazla geriye bakamayacağım. Ama onu oraya götürmek için yeterli, çünkü beni sette izlediğinde hep oraya gidiyor. Her seferinde.

Lucy ile konuşurken aslında Viyana'da önceden belirlediğim sözcükleri söyleyerek çenemi göğsüme eğiyorum ve sesimi iç gıcıklayıcı bir tona düşürüyorum. "Kendimi içine gömmek için sabırsızlanıyorum,"

diye inliyorum, yumruğumu dibinde sıkıyorum, diğer elimi altıma uzanıp dolu kesemi çekmek için kullanıyorum. Vienna dün gece bana kur yapmıştı. Başımı emdi, taşaklarımı yaladı, uzanıp beni okşarken dilini kıcıma gömdü. Meme uçlarımla da oynadı, diliyle, dişleriyle ve

çünkü onların benim Aşil topuğum olduğunu biliyor.

Ve gelmeme izin vermedi.

Bugün bir sahnede bir araya geleceğiz ve ben sabırsızlanıyorum.

"Beni düşündüğünde kendine nasıl dokunduğunu göster bana," diye nefes alıyor Lucy, kendine dokunurken kolu ileri geri hareket ediyor. Ama gözlerim bacaklarının arasındaki sürtünmeyi fark etmiyor. Başparmağım şişkin damarlardan biri boyunca okşarken, tepemin çıkıntılı kenarını izlerken, sonra başparmağımın pedini yarığın üzerinde yumuşatırken gözlerim kendi horozuma düşüyor. Kendime yavaşça ve kasıtlı olarak dokunuyorum, Viyana'nın sevdiği şekilde.

Bunu da yapıyoruz, çünkü son altı ay içinde yapmadığımız tek bir taş kaldığından emin değilim. *ters dönmüş.*

Röntgenci olduğunu ve erkek arkadaşının biseksüel olduğunu keşfeden Vienna, Lara Croft tarzı cinsel keşif kapılarını tekmelemeye başladı.

Karşılıklı mastürbasyon, normal rotasyonumuza giren birçok şeyden sadece biri.

Benim için boşalırken Debauchery'nin üzerinde çalıştığı Fuck Tuck 2'nin prototipini kullanıyor - kendi katkısıyla. Ne kadar ateşli değil mi? FT2, renk ve kıvam açısından meniye taklit eden bir sıvıyla önceden doldurulmuş, ancak güvenlik için kayganlaştırıcı ile aynı bileşenlerle formüle edilmiştir. O şeyle kendini becerirken beni çılgına çeviriyor ve sonra kıvranıp adımı inlerken çıplak vücudunun her yerinde patlamasını sağlıyor. Gözlüklerine bulaşmasına da bayılıyorum. *Sık beni.*

Bu sahnede Lucy'yi takip ediyorum ve Lucy'nin kendine has bir havası var. İçine bizim fark edemeyeceğimiz bir oyuncak koyuyor ve onu bu kadar çabuk boşaltan da bu. Ve çıplak ayaklarını saten çarşafı uzatışından anlıyorum ki bu onun yakın olduğunu gösteriyor.

Kesemi çekiştirip kalın sikimi okşayarak dudaklarımı yalıyorum ve planladığımız sözleri söylüyorum. İçinde bulunduğum iki sahne için de doğru kelimeler.

"Beni ne kadar istediğini göster. Bu horoz olmadan işkence gördüğünü bana kanıtla. Yalvararak ve adım dudaklarından dökülerek gel," diye homurdanıyorum, yumruklarımı şaftımın üzerine yığmak için toplarımı bırakıyorum. Dizlerim güçsüzleşirken, göğüs kaslarımda ter çakılları oluşurken, arzu omurgamdan aşağıya iniyor.

Arkamdan, oyuncak onu mecazi dizlerinin üzerine çöktürürken, orgazmı kontrolü ele geçirirken Vienna'nın yumuşak nefes verişlerini duyduğuma yemin edebilirim. Ama aynı anda Lucy'nin ayak parmakları çarşafı toplayarak inliyor

Karakterimin adı, amcığı ilk şiddetli orgazm dalgasıyla kapandı.

İnliyor ve çırpınıyor, ben de elimden geldiğince sert pompalıyorum, bu sırada Cohen setin dışında bayrağı sallıyor, mor renk zihnimi "bitiş" kafasına gönderiyor.

"İçine pompalayacağım her şeye bak. Amını boyayacağım şu döllere bak. Kendimi boşaltacağım ve içine bir bebek koyacağım, sadece izle." Elimi tacımın etrafında birkaç kez döndürerek orgazmımı yüzeye çıkarırken inliyorum. Lucy'ye bakıyorum ve yatağında Viyana'yı görüyorum, bacakları beni eve davet ediyor.

Lucy inliyor ve ben de sikimi kaldırıp ilk ipi omzuma doğru fırlatıyorum. Bir sonraki ip göğüs kaslarımın ve karın kaslarımın üzerinden akıyor ve birkaç vuruştan sonra dölle kaplanıyorum ve bu Lucy'nin gözlerini bulmam için bir işaret oluyor.

"Evet," diye yalvarıyor, izleyicileri sahnenin sonuna hazırlıyor, sesi baştan çıkarıcı ve çiğliğin mükemmel bir karışımı.

O zaman bitti.

Basit bir sahne, Viyana'nın orada olmasıyla çok daha ateşli hale geldi. Ben bir havluya uzanırken Lucy bana bir havlu uzatıyor ve hemen temizliyorum.

Vienna'nın elleri belime dolanıyor, tırnakları beni gıdıklıyor, bu temas kalbimin çarpmasına neden oluyor. "Bu çok ateşliydi," diye iç geçiriyor, sözleri kulağımın arkasını gıdıklıyor.

Lucy bornozunu giyip bize yaklaşırken ellerimi onunkilerin üzerine koyuyorum ve ters sarılıyoruz.

"Selam Vienna." Gülümsemesi geniş, Viyana'ya setteki diğer erkeklerin çoğundan daha fazla samimiyet ve güneş ışığı veriyor.

Vienna parmaklarımızı birbirine geçirerek yanıma geliyor ve elini kaldırarak selam veriyor. "Merhaba Lucy, orada çok iyiydin. Bayıldım." Sesi dürüstlük ve samimiyetle dalgalanıyor.

"Evet," diyor, saçlarını pençe gibi bir aletle başının üstüne yığarken kızıma gülümsüyor. "Eğlenceliydi. Bana buradaki laboratuvarı göstermek ister misin? Böylece gelecek için bilgi sahibi olurum?"

Vienna heyecandan neredeyse ayaklarının üzerinde zıplıyor. "Evet! Çok isterim!" Ayak parmaklarının ucuna kadar yuvarlanıyor ve beni yanağımdan, kulağımın yanından öpüyor. "Sonra görüşürüz," diyor tatlı bir ses tonuyla, keşke onunla özel bir casting odasına giriyor olsaydım. Elimi bıraktıktan sonra omzunun üzerinden göz kırplıyor ve ben de Lucy ile Vienna'nın koridorda kayboluşunu izliyorum.

Giyindikten sonra özel bir toplantı için Augustus'un ofisine giriyorum. Lance orada, yazıcı tepsisinden kâğıtları topluyor, sırtı bana dönük. Aug masasındayken kapıyı kapatıp kilitliyorum, Lance'in muhtemelen olacıklardan haberdar olduğunu biliyorum.

"Onun yardımını aldım," diye duyuruyor Aug, masasının önüne oturduğumda, hevesle öne doğru eğilirken dizlerim tahtaya sürtünüyor. Augustus bilgisayar ekranını çeviriyor ve renklerle kodlanmış, son derece ayrıntılı bir liste üzerinde gezinmeye başlıyor.

Aug, listedeki ilk maddeyi işaret etmek için kaleminin ucunu kullanarak, "Amerika Birleşik Devletleri'nde mi yoksa sadece denizaşırı ülkelerde mi çalışmak istediğinizi hatırlayamadım, bu yüzden her ikisinin de en iyisini planladım" diyor.

"Listesinde sadece üç kişi varmış," diyor Lance Aug'a, sanki orada değilmişim gibi benden bahsederek. Ama Lance'in sıra dışı kişiliği bile şu anda yelkenlerimden rüzgârı çalamıyor.

Aug, Lance'i görmezden geliyor ve bana başını sallıyor. "İstedığınız üçünü de iki plana da dahil ettim. Amerika Birleşik Devletleri dışına seyahat etmek ister miydiniz?"

Ona yüzümde *ciddi ol* der gibi bir ifade var. "Tabii ki istiyorum. Bu *önemli* bir yolculuk. Büyük bir iş yapmak istiyorum."

Başını salladı. "Ben de öyle düşünmüştüm." Kalemini diğer listenin başına sürükler, bir kez kaydırarak

Ekranla hizalayın. Sonra bana hem Augustus'un hem de Architectural Digest'in onayladığı yerlerin bir listesini okumaya devam ediyor ve beni Amerika Birleşik Devletleri, Brezilya ve Birleşik Krallık'a götürüyor. Oh ve Fransa, ama tabii ki.

Augustus bana Barselona'daki Ayrton Senna heykelini görmemizin neden çok önemli olduğunu açıklıyor ve o bunu yaparken Lance yazıcı kağıdını bana doğru kaydırıyor.

"Tüm yerler hakkında gerçekler, böylece giderken birlikte öğrenebilirsiniz."

Augustus Lance'e bakmak için dönüyor, yüzü yumuşuyor. "Çok nazıksın," diyor ve bir an için bakışlarım ikisinin arasında gidip geliyor.

Aralarındaki ilişkiyi anlamam mümkün değil ve bu büyük bir şans çünkü gerçekten anlamıyorum.

"Teşekkürler Lancelot," diye sırtıtıyorum. "Bunu takdir ediyorum."

Sonraki yirmi dakika boyunca Aug bana ziyaret etmemiz gereken yerleri anlatıyor ve Lance ile yıllar önce iş için seyahat ettiklerinde bu yerlerden bazılarını gördüklerini söylüyor. Ve tüm bu süre boyunca Viyana'nın tüm bu heykelleri gördüğünü, tüm bu yerleri benimle birlikte ziyaret ettiğini hayal etmeye çalışıyorum.

İkimiz için de izin aldıktan sonra Aug ve Lance'in verdiği tüm bilgileri alıp yola çıkıyorum. Çalışma odasına uğrayıp Vienna'ya veda ediyorum ve onunla evde buluşacağımı söylüyorum.

Eve döndüğümde ailemi arayıp tüm zamanların en iyi evlenme teklifi için hala hazır olduklarından emin oluyorum.

Sonsöz

Tucker

Marinate, güzel kız

Ona seyahat sürprizi yaptığımda ağladı. Bunun bir şaka olmadığını anlamadan önce tam bir dakika boyunca uçak biletlerine baktı.

Ve iki hafta boyunca en büyük, en yoğun heykellerden bazılarını görmek için seyahat ettik. Viyana'nın ruhunu sanat konusunda tutkulu hissettiren şeylerle doldurması, ona dışarıdaki tüm farklı güzellik türlerini hatırlatması için.

Budapeşte'ye seyahat ettiğimizde ve Tuna'daki Ayakkabılar'ı gördüğümüzde tüm kalbiyle ağladı. Bilbao'da Guggenheim'ın önünde durduğumuzda gözleri dehşet içinde açılmış bir şekilde gömleğime sarıldı,

İspanya ve anne rolünün hem gücünü hem de kırılganlığını temsil eden devasa örümcek heykeli Maman'ı ziyaret etti.

Franz Kafka'yı Prag, Çek Cumhuriyeti'nde gördük ve Les Voyageurs'u Marsilya-Fos Limanı'nda görmek için Fransa'ya seyahat ettik.

Oradan da Eyfel Kulesi'ne gittik. Şu anda bulunduğumuz yere.

Converse'i ve kot pantolonu, vücudunun üst kısmını sıcacık tutan kabarık paltosu, hafif rüzgârın kaldırıp uçurtma gibi savurduğu koyu renk saçlarıyla her zamankinden daha güzel görünüyor. Kuleyi seyrederken başını geriye atıyor, parıltı gözlüklerine vuruyor.

"Tucker," diye nefes alıyor, şaşkınlıkla yukarı bakarken nefesi önünde beyaz bir bulut halinde asılı kalıyor. Sonunda bakışlarını benimkilerle aynı seviyeye getirdiğinde, gözlerinde takdir buluyorum. "Bunun için çok teşekkür ederim. Gerçekten."

Teşekkür etmesine gerek yok ama şakağına bir öpücük konduruyorum. "Bir şey değil, güzelim. Dünyayı hak ediyorsun." Klişe bir söz, ama şimdi klişe sözlerin neden var olduğunu biliyorum. Bazen o kadar aşık olursunuz ki, bayat bir aptala dönüşürsünüz. Ve ben bununla iyiyim.

Fotoğraf çekiyoruz ve yavaşça otele dönmeden önce bir sokak satıcısından biraz galette alıyoruz. Yolculuk Paris'te sona eriyor ama onun bilmediği şey onu Oakcreek'e götüreceğim. Her yıl düzenlenen Noel ağacı ışıklandırması devam ediyor ve benim planladığım bir şey var.

Paris'ten daha iyi.

V Uçakta uyuduğu için sersemlemiş olan ienna, ben bagajlarımızı arkaya yüklerken arabanın yolcu koltuğuna kayıyor.

"Ufak bir pitstop yapsak sorun olur mu?" Isıtmak için arabayı çalıştırarak soruyorum. Kapüşonuma sarınmış, kollarını ellerinin üzerine çekmiş, taksinin karşısında bana uykulu bir şekilde başını sallıyor.

"Sorun değil," diye esnemeye başladı. O jet-lag olmuş ve dürüst olmak gerekirse ben de öyleyim. Ama şu anda adrenalin sayesinde kendimi çok iyi dinlenmiş hissediyorum.

"Uyumaya devam edebilirsin bebeğim, bizim eve döndüğümüzde seni uyandıracam." *Bizim evimiz.*
Bu hala sikimi sertleştiriyor.

Koltuğa kıvrılıyor, gözleri kapanırken başını pencereye doğru eğiyor. Yorgunluğundan sonuna kadar faydalanıyorum çünkü düşünmeyi bıraktığında SFO-San Francisco Uluslararası Havaalanı'ndayız. Evimiz buradan sadece yirmi dakika uzaklıkta, eğer yolcularla savaşıyorsak en fazla kırk dakika.

Ama biz daha otoparktan çıkmadan uyudu ve bunun için minnettarım. Çünkü bunun bir sürpriz olmasını istiyorum. Yolculuktan daha büyük. Paris'ten daha büyük.

Telefonumu çıkardım, gözlerinin hâlâ kapalı olduğundan emin olmak için ona doğru baktım ve babama mesaj attım.

Bir saat içinde orada ol. Gönderdiğim gülleri aldın mı?

Oğlum, oturma odasında anneni bile göremiyorum çünkü o kadar çok uzun saplı kırmızı gül var ki.

Dikkatli sürün, şimdi şehir merkezine Main Street'e gideceğiz.

Teşekkürler. Yakında görüşürüz.

Telefonumu bir kenara koyup büyüdüğüm şirin, rüya gibi küçük kasaba Oakcreek'e gidiyorum. Vienna'nın her zaman görmeyi hayal ettiğini söylediği kasabanın aynısı. Kablolulu yayında romantik filmler izleyerek büyümüştü ve benim memleketim onun sevdiğini söylediği her şeyi kolayca bünyesinde barındırıyor.

F Kırk altı dakika sonra (sanırım sinirlerim bana kurşun ayak verdi), Viyana'yı dürterek uyandırdım ve arabanın yanına gitmek için kaldırımdaki hafif kar tabakasının içinden geçtim. Sırıttırıyor ve hatta Yorgun olmasına rağmen her zamanki gibi güzel görünüyor.

"Neredeyiz?" diye soruyor esneyerek, nefesi havada asılı, beyaz ve yoğun. Kolumu ona doladım ve kaldırımdan aşağı doğru yürüdük. Bir sokak öteye, havanın karanlık olduğu bir yere park ettim, böylece tüm Ana Cadde sürprizin bir parçası olacaktı.

"Hep gitmek istediğin bir yere," diye fısıldıyorum ona, göğsüm beklentiyle gerilirken şakağına bir öpücük konduruyorum. Köşeyi dönüyoruz ve Vienna, çerçevelerinin arkasındaki gözleri kocaman, sulu karda duruyor.

"Aman Tanrım," diye yüzüme bakıyor, burnunun ucu soğuktan pembeleşmiş bile. "Oalcreek'te miyiz?"

Ben sırtıttırıyorum, o da ciyak ciyak bağılıyor, gözleri yolun ortasındaki otuz metrelik köknara asılmadan önce dükkanların üzerinde geziniyor. Binlerce ışıkla süslenmiş, etrafta çocuklar, bazıları annelerinin ellerine yapışmış, insanlar önünde fotoğraf çektiriyor ve büyülü Noel dileklerinde bulunuyorlar. Daha Kasım ayındayız ama Oakcreek'te bunu erken yapıyoruz. Bu gece ağacın dikildiği ilk gece. Küçük kasabamızda hatırlanması gereken bir gece. Herkes gelir, ışıklara yardım eder, sokak satıcılarından şekerli ikramlar yer ve iyi vakit geçirir.

"Burada olduğumuza inanamıyorum!" diye iç geçiriyor her şeyi kavrarken.

"Seni laboratuvarından uzaklaştırabilseydim ya da ailem ücretsiz oda ve pansiyonu kötüye kullanmak için habersizce bize gelmeyi bıraksaydı daha erken ziyaret ederdik.

Penthouse manzaralı." Kıkırdıyorum. "Ama ruhumu besleyen yeri ziyaret etmeden bu dünya turunu bitiremezdim. Umarım sizinkini de besler."

Bu gece sadece hatırlanacak bir gece olmayacak. Asla unutamayacağımız bir gece olacak.

"Yukarıya, yıldızla bak. Tüm ağaca bakın. Harika değil mi?" Onu ileri doğru iterek soruyorum. Bir rüyaya girer gibi ağaca doğru adım atıyor ve Oakcreek'i şimdiden sevmesi ve en iyi şekilde deneyimlemesi çok hoşuma gidiyor. O huşu içinde ağaca bakarken ben dönüyorum ve izlediklerini bildiğim halde kimseye işaret vermiyorum.

Son bir saattir bölgede küçük sabun dükkanlarında ve şirin kahvehanelerde bekleyen ailem ve onun arkadaşları, dizlerimin üzerine çöküp büyük köknarın güzelliğini gördükten sonra arkasını dönmesini beklerken arkama doluşuyorlar.

Ve sonunda arkasını döndüğünde, gözleri ayaklarının dibindeki bana kayıyor, eli göğsüne düşüyor. Dudakları titriyor, saçlarını yüzünden uzaklaştırmak için bir elini kaldırıyor ve işte o zaman fark ediyor.

Darren ve Samson kol kola, Tegan ve Tripp, ailem ve diğer tarafta Theo. Her birinin elinde bir düzine kırmızı gül var ve benim mükemmel küçük kasabamın tam ortasında o anı yaşarken gözleri doluyor. *Etrafımız ailemizle çevrili.* Keşke ailesi onları davet ettiğimde evet deseydi, ama içten içe bildiğim bir şey var ki bu onların kaybı, bizim değil. Eşimi korumak ve desteklemek için bir ömür harcayacağım ve şu anda bizim için burada olan diğer herkes de öyle

"Vienna Carnegie," diye başlıyorum, sesim her zamankinden daha titrek. Babam elini omzuma bastırıyor ve ben de devam etme cesaretini buluyorum. Neden bu kadar gergin olduğumu bilmiyorum. Vienna'nın beni sevdiğini biliyorum; evet diyeceğini de biliyorum. Ama yine de içimi bir enerji kaplıyor, ellerim küçük mavi kadife kutunun etrafında titriyor. "O serbest çizim dersi hayatımı değiştirdi. Ve sen de bunun bir parçasıydın, bu yüzden seni tekrar görme fırsatım olduğunda bunu değerlendirdim. Ve bazı nedenlerden dolayı evren benim tarafımda. Çünkü Crave'e geldin. İş kabul ettin. Ve beni içeri almak için duvarlarını yıktın. Ve kahretsin Vienna, seninle olmak istediğim tek yer burası. Sonsuza kadar."

Gözlüklerini kaldırıyor, gözyaşlarının oluşturduğu buğu görmesini zorlaştırıyor. Gülümseyerek gözyaşlarını siliyor ve titrek bir nefes alırken burnunun altını ovuşturuyor.

"Evlen benimle," diye fısıldadım. "Evlen benimle ve beni dünyanın en şanslı erkeği yap."

Gözleri aile üyelerimi tarıyor, Darren ve Samson'da son buluyor. Bakışlarını tekrar bana çevirdiğinde kirpiklerinin arasından bir damla gözyaşı süzülüyor ve benim hizamda dizlerinin üzerine çökerek onu silmeme izin veriyor.

"Evet," diye fısıldıyor.

Etrafımızdaki herkes sevinç çılgınlıkları atıyor ve herkes derken tüm Oakcreek'i kastediyorum. Şarküteri sahibi Delilah, kardeşi Mars ve kocası Dave, terzi Bayan Dawson, hatta saat tamirhanesinin sahibi doksan beş yaşındaki George Wilson bile toplanmıştı. Herkes dışarı çıkıyor, kaldırımları dolduruyor, gülümsüyor, hatta bazıları gözyaşı döküyor. Telefonlarını çıkarmışlar ve alkışlıyorlar. Ayağa kalkıyoruz ve yüzüğü kutudan çıkarıp ona göstermek için çeviriyorum.

Ben takarken yüzük parmağını bana doğru oynatıyor. Yüzüğü dev Oakcreek Noel ağacına doğru tutarken, ağaca bakıp gülümsüyor ve ağlıyor.

"Yolculuk çok harikaydı ama buraya, memleketine dönmek, burayı önermek," diye başını sallıyor, hâlâ kayaya bakıyor, hâlâ düşünüyor.

"Paris'te evlenme teklif etmeyi düşündüm," diyorum ona usulca, ağacın ışıkları gözlüğünde parıldarken. "Ama Hallmark filmlerini andıran bir şehir bulmak istediğinle ilgili söylediklerini hatırladım." İkimiz de etrafımıza bakıyoruz, her şeyi anlıyoruz. Sanırım etrafımızdaki herkesi ismen tanıyorum ve her yıl yaptığımız Noel ağacı ışıklandırması her zaman herkesi bir araya getiriyor. Binadan binaya dizilmiş Edison ışıkları, yaşadığımız ana romantik bir parıltı yayıyor.

"Ve buraya gelmek istedim. Büyüdüğün yeri görmek istedim. Ve..." etrafına bakıyor

gölümsemeler, onun için var olan tüm mutluluklar. "Bu mükemmel bir şey. Hayal edebileceğim her şeyden daha iyi, beklediğimden çok daha fazlası."

Onun sözleri karşısında neredeyse ağlayacaktım. Birine tam olarak istediği şeyi vermek farklı bir şey. Özellikle de onlar için dünyanın sonunu getirebileceğin ama buna gerek duymadığın zaman. Çünkü tek istedikleri sevgidir.

"Seninle evleneceğime inanamıyorum, Tucker," diye nefes alıyor ve dönüp kollarıma atılıyor. Onu kendime sımsıkı sarıyorum, sevdiklerimiz sessizce fotoğraf çekiyorlar.

"Seninle evlenmek bir onur, Vienna," diye itiraf ediyorum ve nişanı bir öpücükle mühürlüyorum. Yüzümü iki elinin arasına alıyor, beni bir ödöl gibi, uzun zamandır tutulmak istediğim şekilde tutuyor. Hiçbir şey bu kadar doğru hissettirmemişti.

Platin ışığın altında kucaklaşırken "Vienna Eliot," diyor. "Kulağa hoş geliyor, değil mi?" Burnunun ucunu öpüyorum. "Hiçbir şey kulağa daha iyi gelmemişti." Ve bunda ciddiğim.

Viyana

...*İKİ YIL SONRA*

"İlgilendiğiniz şey bu mu, yoksa önceden tasarlanmış bir seri mi piyasaya sürmek istiyorsunuz?" Adamın onun için belirlediğim kararlar arasında çalkalanmasını izlerken gülümsememi sabit tutuyorum.

Fiyat sayfasını tekrar tarıyor ve yanında getirdiği yıldız adayına bakıyor. "Ne düşünüyorsunuz? Vücudunuza özel bir seriye sahip olmaya kararlı mısınız, yoksa hazır bir seri satın alıp sadece yeniden markalaştırabilir miyiz?"

Masanın ortasındaki prototiplerden birine uzanıyor ve parmaklarını açıklığın içine sokuyor. Yüzünde meraklı bir ifadeyle cep kedisini parmaklarken bana bakıyor. Hâlâ parmaklarının ucunda, "Şu anda üretilenle ilgili herhangi bir şeyi değiştirebilir miyiz yoksa bu mu?" diye soruyor.

"Önceden var olan stoklar olduğu gibi kalacaktır. İlk ürünümüz Fuck Tuck birkaç yıl önce piyasaya çıktıktan sonra, kardeş şirketimiz için güvenlik ağı ve ikinci ürün prototiplerini seri olarak ürettik, ancak bunlar satıldı ve patent ve haklar bizde olduğu için stoklar bize geri döndü. Üzerinde değişiklik yapılamaz. Elbette tüm ambalajlar size göre uyarlanabilir ve ek aksesuarlar eklemeniz için seçeneklerimiz var. Bunlar özelleştirilebilir." Masanın üzerindeki teknik özellikler sayfasını kaldırıp onlara doğru kaydırıyorum. "Bunlar test pazarı raporları. Bu serideki her şey çok iyi performans gösterdi."

"Bir dakika mı?" Adam soruyor, ben de başımı sallıyorum. Ayağa kalkıyorum ve masanın etrafından dolaşarak salona geçiyorum. Dışarıda kocam elinde karton bir fincan kahve ve muhteşem bir gülümsemeyle bekliyor.

"Bayan Eliot," diye homurdanıyor ve beni kahve aromalı bir öpücüğün içine çekiyor. "Orada işler nasıl gidiyor?"

Ayrılırken bir elimi aramıza sokup kahveyi elinden alıyorum. "Tamam. Emin değiller, o yüzden acele etmiyorlar."

"Başka bir şirket mi düşünüyorlar yoksa?" Tucker cümlesinin havada kalmasına izin vererek soruyor çünkü daha iyi bir şirket yok.

Debauchery ile başladım ve hala buradayım. Birkaç yıldır Fuck Tuck ve Love, Lucy ile tanınıyorum, diğerlerinden daha çok satan cep amcığı. Burada sanatın ve Ar-Ge'nin gelişen başyım ve bunu seviyorum.

Gerçi son zamanlarda. Tuck ve bana Dalton tarafından bir ortaklık teklif edildi. Benim yaratıcı becerilerim ve Tuck'ın sözcülüğüyle, şirketin Eliot'ların öncülük etmesine izin vererek kardeş bir şirket kurmak için bizimle ortaklık yapmak konusunda iyi hissettiğini söyledi. *Tuck ve benim Eliot'lar* olmamız hala bir yolculuk.

Debauchery bizi gerçek ortaklar olarak lanse etmek ve bize kendi çıkışımızı vermek istedi. Kendi şirketimiz önümüzde sallanırken, itiraf etmeliyim ki heyecanlıyım.

Burayı seviyorum ve yeni bir seri başlatmak için gereken her şeye sahip olduğumuzu düşünüyorum. Ve bunu yaparken Debauchery ve Crave ile birlikte olmak bunu çok daha tatlı kılıyor.

Burnumun ucunu onunkine sürterek, "Hayır, bence adam sadece aktrisini memnun etmeye çalışıyor ama sonuçlarını da göz önünde bulunduruyor," diyorum. "Dalton'un teklifini düşünüyor musun?"

Teklif yeni, bize sadece bir ay önce yapıldı ve o zamandan beri rastgele konuşup duruyoruz. Doğrusu, hayır diyebiliriz. Ama ikimiz de istemiyoruz. Ve son zamanlarda Tuck'ın kaşlarının arasındaki derin düşünceleri gördüm.

Sadece Dalton'ın sunumunu düşünmüyor. Kendi sunumunu hazırlıyor.

"Evet. Crave'de yarı zamanlı çalışmam için mükemmel bir zaman olduğunu düşünüyorum. Belki daha da az."

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Gerçekten mi? Buna hazır hissediyor musun? Sıkılmayacak mısın? Yani, biz

buradayken

Herhangi bir yeni hatta Ar-Ge aşamaları, sizin için yapacak çok fazla şey olmayacaktır."

Yüzünü kaplayan gülümseme karnımın heyecanla yanmasına neden oluyor. "Meşgul kalabileceğim başka yollar düşünüyordum."

"Öyle mi?" Gülümsüyorum, çünkü biliyorum. Bunu henüz konuşmamış olsak da biliyorum. Cevabımı damarlarımda hissediyorum, çünkü kocam özünde bir aile babasıdır. Kalbinde.

"Evde bebekle olacağım. Evde oturan bir baba."

Sırıtiyorum. "Öyle mi? Her şeyi çözdün, ha? Ve ben hamile bile değilim."

Kıçımı tutuyor. "Bunu kolayca çözebilirim. Ve evet, bunu düşündüm." Kendi öpücüğüyle ağzımı buluyor ve verdiği öpücük duygu ve derinlik dolu, elindeki konuya koyduğu düşünceyi yansıtıyor. İçine koyduğu sevgiyle göğsüm sıkışıyor, o kadar ki bazen kalp konfetisine dönüşüp patlayacağımı düşünüyorum. "Sen kariyerin üzerinde çalışmaya devam et, seni küçük güzel baş belası," diye sırtarak içimi gururla dolduruyor. "Aug'un beni gerçekten istediği her şey için Crave'e gideceğim, ama onun dışında evde bebekle kalacağım..." diye devam ediyor, gülümsemesi genişliyor. "Çocuklar, evde çocuklarla kalacağım. Ve Debauchery'de birlikte çıkardığımız yeni seri çok tutarsa, kim bilir, belki Crave'de kreatif olarak ek iş yapar ve Tucker Deep adını asarım."

"Tucker," diye nefes alıyorum, gözlerim yaşıyor.

Benimle bir aile kurmayı bir yıldız olarak devam etmekten daha çok istiyor ve bu beni şu anda yatağa gitmeye hazır hale getiriyor. "Bunu sevdim," diye fısıldıyorum, sözlerini mühürlemek, onları vaatlere dönüştürmek için onu öpüyorum. Çünkü planı sadece bir dakikadır biliyorum ama o kadar mükemmel ki, ona sahip olmalıyım.

"Dalton'a yönetim kurulu toplantımızdan sonra söyleyebiliriz." Elimi göğsüne koyarak eğildim ve onu öptüm.

Fuck Tuck telif haklarından gelen ilk büyük çekle birlikte, Tucker hem gayrimenkul hem de iş alanında büyük bir yatırım yapmamızı önerdi.

Dahlia'nın işlettiği müzeyi satın aldık. Sahibine bir teklif sunduk - değerinin iki katı - ve açgözlülükle kabul ettiler. Sonra Dahlia'yı kovdum ve Darren'ı müze müdürü yaptım. Madeline hakkında kararı Darren'a bıraktım ve son duyduğuma göre hala yerleri süpürüyormuş. Kaderinin ne olacağı benim için fark etmez. Ben sadece Darren'ın sonunda hep hayalini kurduğu işe sahip olmasından mutluyum. Ve ona bu konuda yardım edebildiğimiz için.

Artık müze derneği yönetim kurulundayız ve yeni, genç sanatçıların resmi sergi ortamlarına girmesi söz konusu olduğunda daha iyi uygulamaların devreye girmesini sağlıyoruz. Sanatçı vitrinlerine ev sahipliği yapıyoruz ve sanatçılara geleneksel olmayan kariyer yollarını düşünmeleri için ilham vermek üzere tüm sektörlerden şirketleri davet ediyoruz. Tabii ki sadece porno şirketlerini davet etmiyoruz. Aslında son başarımız, yaşayan bir mercan resifi sanat enstalasyonu tasarlaması için bir yüksek lisans öğrencisini işe alan bir Akvaryum oldu. Oldukça havalı.

Tüm sanatçıların bu fırsata sahip olması benim için çok önemli ve bu nedenle Tucker için de dünyalara bedel.

"Hâlâ yönetim kurulu toplantısına geliyor musun?" Kaşlarımı şakacı bir şekilde oynatarak soruyorum. Elini uzatıyor ve siyah kalem eteğimin üzerinden kıçıma vuruyor.

"Tabii ki."

...S Debauchery/Eliot oyuncak serisi toplantısına katılıyoruz, ardından yarım kalan işleri tamamlamak için Crave'e çekiliyoruz, ancak sonunda ofisimin kapısını kapatıp kilitliyoruz.

Ses geçirmez kapı. Çünkü bir yetişkin film şirketi setinde dikkat dağıtıcı birçok şey vardır.

Fuck Tuck ofis kapısına yapışmış, ben üzerinde sallanırken tükürüğüm damlarken, Tucker'ın parmakları beni arkadan sertçe sikerken kalçalarımı kavıyor.

"Doldur beni baba," diye inliyorum salyalı oyuncuğu tekrar ağzıma almadan önce. Yumuşak silikon boğazımı dolduruyor ve çıkmayı reddederek ağzımı tıkiyorum. Fuck Tuck'ı boğazıma kadar soktuğumda içime boşalmaya bayılıyor. Bu onu çok sert boşaltıyor. Kibritin benzini gibi, yemin ederim.

"Ah benim güzel kızım," diye homurdanıyor, orgazmı köşede pusuda beklerken tınısı keskin ve sivri. "Baban seni çok iyi besleyecek. Bu küçük tatlı amcığı dölle dolduracak. Ve o oyuncuğı bütün gece içinde tutmak için kullanacağım. Bu gece içine bir bebek koyacağım."

Kalçalarını itiyor, sikinin başı g noktama baskı yapıyor ve beni kıvrandırıyor. Duvardaki horozu daha fazla emiyorum, kıcımın üzerine ağır bir avuç içi bırakırken amım sıkılaşıyor.

"Doğru, beni em ve becer, amını doldurmama izin ver bebeğim," diye homurdanıyor, orgazmımı kışkırtıyor. Ama fazla sürmüyor. Dolu ağzım ve amcığım, beni amansız, güçlü vuruşlarla tünel açma şeklinden yanarken, karnım sıkılaşıyor ve nefesim kesiliyor.

"Tuck!" Sismik zevk dalgalarına kapılmadan önce bağıriyorum, amım zonkluyor ve onun uzunluğunun her yerinde spazm yapıyor, onu sağıyor, onu içiyor, spermine ihtiyaç duyuyorum.

Ben boşalır boşalmaz o da peşinden geliyor, bir eliyle kalçamı, diğeriyle omzumu kavrayıp sikini içimde olabildiğince derine sokuyor. Küçük, sert pompalarla iterken taşakları bana saldırıyor, beni serbest bırakarak beceriyor.

İçimi dölle doldururken içim ısınıyor ve ne yapmam gerektiğini bilerek Fuck Tuck'ı kapıdan çekip ona geri veriyorum.

İçime üç günlük dölünü boşaltmayı bitirdiğinde bir iniltiyle dışarı kayıyor. İç uyluğumdaki ilk sıcak damlacık oyuncuğın başıyla toplanıyor ve sonra oyuncuğı az önce olduğu kadar içime iterken tekrar doluyorum.

"Marine ol, güzel kız," diye fısıldıyor, avuçlarını kıcımın çıplak küreleri üzerinde yumuşatarak. Sonra bir eli dildonun üzerindeyken elimi tutuyor ve beni kanepeye götürüyor.

Uzanmam için bana rehberlik ediyor ve yanımdaki kanepenin kenarına oturuyor. "Bu o olabilir," diye gülümsüyor, disiplinli göğsünde ve karnında terler süzülürken ders kitaplarında anlatılan gerçek bir tanrı gibi görünüyor.

"Sanırım öyle," diyorum ve sırtarak parmaklarımı çaprazlıyorum.

Tucker doğuştan şefkatli bir ortak. Ve ailesiyle kurduğum ilişki sayesinde, besleyici ve sabırlı olduğumu öğrendim. Ve birlikte, olağanüstü ebeveynler olacağımıza inanıyorum.

"Gidip sana biraz atıştırma ve su getireceğim. Sakın kalkma. Beni ıslat," diye dalga geçiyor ve ben de hayallere dalarak onun mükemmel vücudunun kot pantolon ve tişörtün altında kayboluşunu izliyorum. Ofisten çıkıyor, kapıyı arkasından kapatıyor ve ben orada, ofisimde, sahibi olduğum ve sanat ürettiğim şirkette, sevdiğim adamla bir bebek olmasını umduğum şeyle dolu bir karınla uzanıyorum.

Gülümsüyorum, en başta Tuck'a takıldığım için ne kadar şanslı olduğumu düşünüyorum.

FUCK TUCK

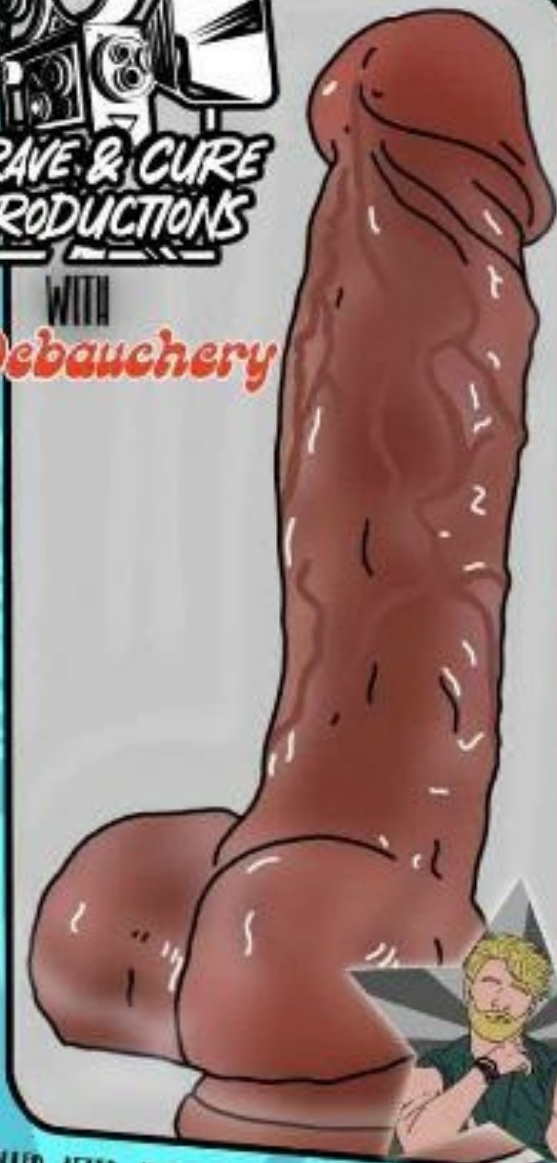
SOFTEST SILICONE TOY
ON THE MARKET!

8.5 REALISTIC INCHES

SUCTION BOTTOM FOR
HARD SURFACE USE

WITH
Debauchery

MODELLED AFTER ADULT FILM STAR *Tucker Deep*

Teşekkür

Laura, editörüm, arkadaşım, en sevdiğim insanlardan biri. Bir başka harika deneyim için teşekkürler.

Randi ve Jes. Kayıp parçalarım, en sevdiğim insanlar, kız arkadaşlarım. Söylediğiniz ve yaptığınız her şey için ikinize de teşekkür ederim. İkinizi de çok seviyorum.

Kocama, her şey için.

Yazar Hakkında

Daisy Jane, sıra dışı seks hayatları olan sıradan insanları kaleme alıyor. Kitapları Amazon'a özeldir. Bu onun 24. romanı.

Kaliforniya'da 15 yıllık kocası ve iki kızıyla birlikte yaşıyor.

Kink içeren çağdaş romantizm yazmadığı zamanlarda, gerçek suç, yürüyüş, açık hava, kahve, çömllekçilik, okuma ve müzikten hoşlanıyor.

Bonus içerikler, tanıtımlar, ücretsiz hediyeler ve daha fazlası için Daisy'yi her yerde takip edin.

Daisy Jane tarafından da yazılmıştır

SERİ:

CENNETİN ADAMLARI:

Menekşelerin Açtığı Yer (takipçi romantizm)

Başboş (bekar anne romantizm)

Güç ile (kardeşin en iyi arkadaşı romantizmi)

ANAHTAR KRALLARI:

The Wild One (genç adam, bekar anne romantizmi)

The Brazen One (huysuz güneş ışığı romantizmi)

The Only One (arkadaştan sevgiliye romantizm)

OAKCREEK SERİSİ:

Her Şeyi Yaparım (Zorbadan sevgiliye, femdom) Fırtınadan Sonra (MM, sorunlu ilişki)

TABU DÜETİ:

Beklenmedik (Agegap, eski üvey baba romantizmi)

Tüketilmiş (eski üvey baba, baba kink romantizmi)

MİLYONER VE HİZMETÇİSİ: (BROOKS)

Genç Hizmetçisi (patron/çalışan romantizmi)

Evlilik için Hizmetçi (yaş farkı romantizmi)

Hizmetçi Anne (yaş farkı, hafif baba kink romantizmi)

CRAVE & CURE PRODUCTIONS

Stuck With Tuck (arkadaştan aşığa romantizm)

BAĞIMSIZLAR:

Raleigh Two (ikiz kardeşler, eski kocanın babası ve amcası) The Man I Know (shibari ve rol yapma romantizmi) Release (menage MMF romantizmi)

Ateşli Kız Yaz (üvey kardeş romantizmi) Köşe Ev (mfmm ile mf romantizmi hea)

En İyi Arkadaşımın Babası (aşk romanı) Koçu Beklerken (öğrenci/öğretmen aşkı) Papazı Memnun Etmek (yaş farkı saplantısı aşkı) Diğer Kardeş (yaş farkı, vasi/veli)

Patreon

Patreon'umda erotik novellalar yazıyorum. Eğer yazım tarzımı beğeniyor ama daha kısa bir şey istiyorsanız, her hafta yeni bir bölüm yayınlıyorum.

Ayrıca, bir Patron olarak, ARC ekibinden bir hafta öncesine kadar yeni sürümümün eArcs'ını alacaksınız.

Ayrıca, Cennetin Adamları ve İngiliz Anahtarı Kralları dahil olmak üzere kitaplarımdaki en sevdiğiniz kahramanları ve kadın kahramanları içeren NSFW sanat eserlerine de erişebileceksiniz.

Benim tek ve biricik katmanımdaki her şeye

erişebileceksiniz. Hadi, elimi tut.

Patreon.com/DaisyJane

(İçerik 18+)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.